

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

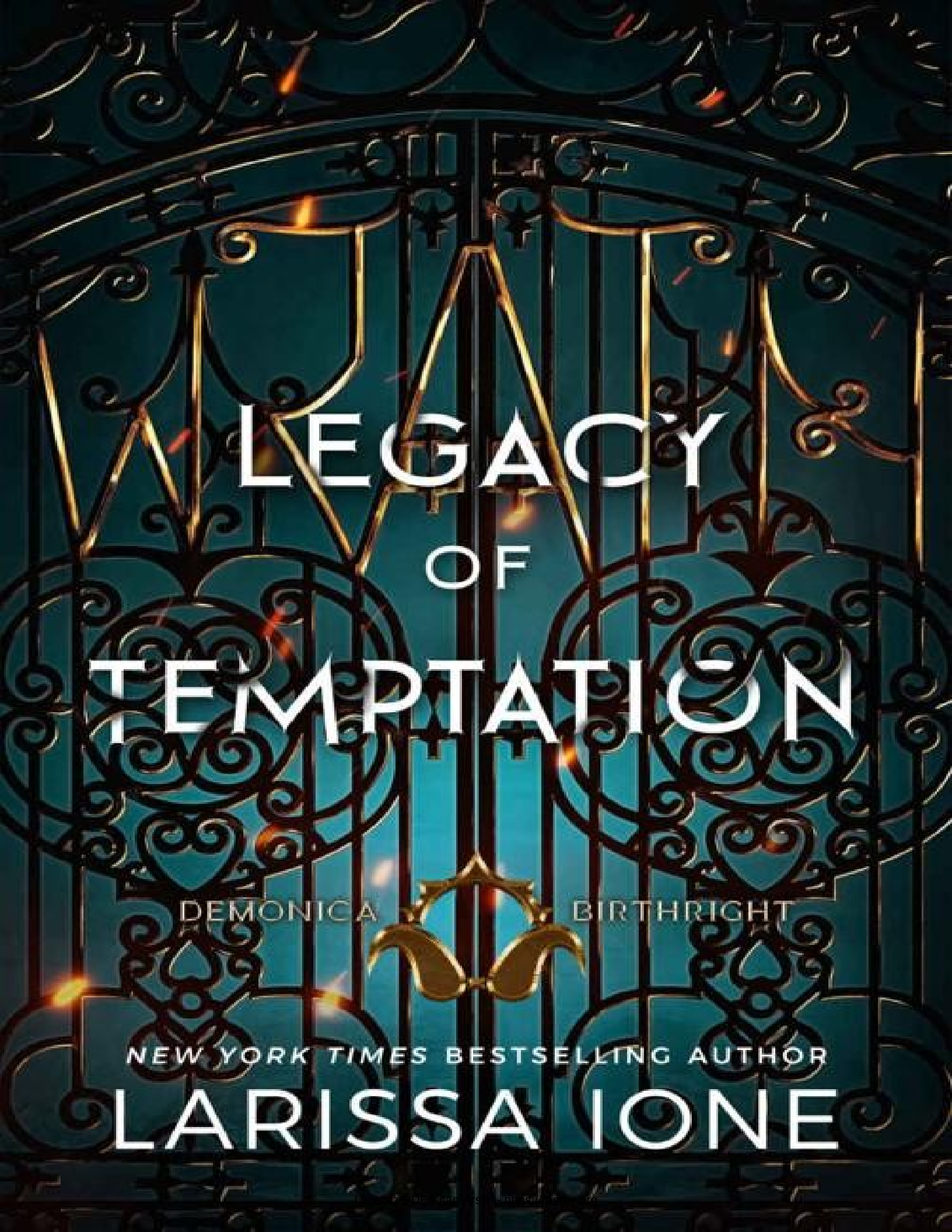
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover is a dark, ornate wrought-iron gate with intricate scrollwork and heart-shaped patterns. The gate is set against a deep teal background. Numerous small, glowing orange and yellow embers or sparks are scattered throughout the scene, particularly concentrated around the gate's structure, creating a sense of fire or magic.

LEGACY OF TEMPTATION

DEMONICA

BIRTHRIGHT

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

LARISSA IONE

Günahın Mirası

Larissa Ione'dan Bir
Demonica Birthright Romanı

Kitap Açıklaması

Günahın Mirası

Larissa Ione'dan Bir Demonica
Birthright Romanı

Miras devam ediyor...

Bu cesur yeni bir dünya.

REAPER'daki olaylardan otuz yıl sonra, dünya artık farklı bir yer. Sırlar ortaya çıktı. İblislerin, vampirlerin, şekil değiştirenlerin ve meleklerin varlığı ortaya çıktı ve insanlar uyum sağlamakta zorlanıyor. Kaosun içinden çıkan Aegis, Günlerin Sonu'nu başlatmak anlamına gelse bile, tüm yeraltı dünyalılarını kontrol altına alma veya yok etme vaadiyle küresel güce yükseldi.

Önlerinde yeni nesil savaşçılar, iblislerin ve meleklerin çocukları ve Mahşerin Dört Atlısı durmaktadır.

Kendi başlarına nasıl efsane olduklarını görün.

Günahın Mirası

Eva Tennant, Aegis'teki herkes gibi iblislerden nefret ediyor. Ama iblis avcısı küresel organizasyonun Sözcü Yardımcısı olarak işini çok seviyor ve Baş Sözcülük için yarışıyor olmaktan heyecan duyuyor. Tek yapması gereken, Aegis'in rakip kuruluşu İblis Faaliyetleri Müdahale Ekibi ile iki haftalık değişim programını berbat etmemektir. Ama işler

Bir cinayet onu adaletten kaçan bir kaçak haline getirip sırtına şeytani bir hedef koyduğunda korkunç bir şekilde yanlış gider.

Ölüm olarak bilinen Mahşerin Atlısı'nın oğlu Logan, hayatını DART'taki meslektaşlarıyla birlikte iblislerle savaşmaya adanmıştır. Dövüşmeyi, kadınları ve evcil cehennem köpeği Cujo'yu seviyor. Sevmediği şey ise liderlerinin onu doğar doğmaz katletmeye kalkıştığı Aegis'tir. Anlaşılır bir şekilde, arkadaşlarının ölümünden sorumlu bir Aegis Muhafızını koruması emredildiğinde buna karşı çıkar. Gerçekten, onu Cujo'ya yem etmeyi tercih ederdi.

Ancak eski bir düşman küllerinden doğduğunda, Eva ve Logan kendilerini en çok sevdikleri şeyleri ve insanları feda ederken bile günaha girerken bulurlar.

Yazarın Teşekkürleri

Küçükken yetişkinler büyüyünce ne olmak istediğimi sorduklarında, o zamanki yaşıma bağlı olarak veteriner, astronot ya da K-9'larla çalışan bir polis memuru olmayı umduğumu söyledim. Okumayı öğrendiğim günden beri içten içe yazar olmayı hayal etmeme rağmen yazar olmak istediğimden hiç bahsetmedim.

Sadece aptalca görünüyordu. Ulaşılamaz bir fantezi.

Ben de üniversiteye gittim. Asla kullanmayacağım bir Ceza Adaleti diploması almak için etrafta dolandım çünkü bir yazar dışında ne olmak istediğimi gerçekten bilmiyordum. Ceza Adaleti kariyeri yerine garsonluk yaptım. Güvenlik işi yaptım. Köpek eğittim. Gerçekten kaybolmuş gibiydim.

Sonunda ABD Hava Kuvvetleri'ne katıldım ve çok sevdiğim meteoroloji programından geçtim. Ordudan ayrıldıktan sonra on beş yıl boyunca Ulusal Hava Servisi ve FAA için çalıştım.

Ama neyi düşünmekten hiç vazgeçmedim biliyor musunuz? Yazar olmayı.

Boş zamanlarımda yazdım ve sonunda el yazmaları göndermeye başladım. İlk kitabımı sattığımda (ki bu bambaşka bir hikaye), sonunda olmam gereken yerde olduğumu hissettim. Kaybolduğum onca yıl sonunda anlam kazanmıştı.

Şimdi buradayım, hayallerimin gerçekleştiğini gördüğüm için şanslıyım. Yıllar boyunca inanılmaz yayıncılar, editörler ve menajerlerle çalıştım. Yayınlanmadan çok önce okuduğum yazarlara hayran kaldım ve okurlarımdan pek çok arkadaş edindim. Bu kariyer bana çok dolu bir hayat verdi.

inanılmaz fırsatlar, deneyimler ve arkadaşlar edindim, bunlar için çok minnettarım.

Hayatıma dokunan herkesi listeleyemem yoksa bu kitap iki kat daha uzun olurdu ve zaten bir canavar. Ama lütfen hepinizi sevdiğimi ve takdir ettiğimi bilin.

Liz Berry, Jillian Stein ve M.J. Rose'a bu seriye sahip olabileceği en iyi evi verdikleri için en derin şükranlarımı sunmak istiyorum. Evil Eye ile yaptığınız şey inanılmazdı ve sizinle birlikte olmaktan gurur duyuyorum.

Steve Berry'ye de tavsiyeleri, misafirperverliği ve özellikle de muhteşem romanları için teşekkür ederiz!

Evil Eye'daki herkese her zamanki gibi çok teşekkürler. Chelle Olson, her zaman düzenlemelerinizi dört gözle bekliyorum ve daha da fazlası, fırsat bulduğumuzda sizi görmek için sabırsızlanıyorum. Kim Guidroz, ne kadar uğraşırsam uğraşayım yaptığın her şey için sana asla yeterince teşekkür edemem. Keşke daha yakın yaşasaydık! Ve Hang Le ve Trinity Shain'e kapaklarımı çarpıcı bir şekilde hayata geçirdikleri için büyük bir minnettarlık duymam gerekiyor. Çizimler bir kitabı bir araya getirmenin en sevdiğim kısmı ve bir Evil Eye kapağı aldığımda her zaman dehşete düşüyorum.

Judie Bouldry, yıllar boyunca verdiğiniz tüm destek, yardım ve dostluk için teşekkür ederim. Yıllar geçtiğine inanamıyorum, lol!

Facebook Underworld grubumdaki herkese kocaman bir alkış! Kitaplar, filmler ve evcil hayvanlar hakkında konuşabileceğim bir yere sahip olmayı seviyorum ve Cheryl Johnson ve Kat Furgerson Daugherty'ye kahkahaları devam ettirdikleri için tonlarca sarılma ve teşekkür göndermem gerekiyor. Siz bayanlar harikasınız!

Eve yaklaştıkça, aileme ve arkadaşlarıma yazı programıma katlandıkları ve yeniden şarj olmam için bana mola verdikleri için teşekkür etmem gerekiyor. Michelle, arkadaş günlerimizi (daha sık yapmamız gerekiyor) ve Jennifer, yavrulara olan ortak tutkumuzu seviyorum. Etrafım köpek oyuncakları ve ödül mamaları ile çevriliyken Creekside Kennels and Shop'ta çalışmak bana asla iş gibi gelmiyor!

Ve son olarak, bu kitaba yaptığı eğlenceli katkı için Rose Graham'a teşekkür ederiz. Gördüğünde anlayacaktır!

Oh, ve Shanea? Uzun süre beklediniz, ama sonunda sözümü yerine getirdim. <Buraya manyak kahkahalar ekleyin>

Hepinize tekrar teşekkür ederim. Hadi başlayalım.

Larissa'dan Bir Not

Uzun zaman oldu, değil mi?

Çok mu uzun diyorsun? Bunu anlıyorum. Ama bu karakterler, daha önceki kahramanların ve kadın kahramanların çocukları, şimdiye kadar dünyaya gelmeye hazır değillerdi.

Hikâyenin bir süre zihnimde süzülmesi gerekiyordu. Çocukların büyümesi ve evrenin gelişmesi gerekiyordu. Demonica ve Dört Atlı kitapları boyunca çok şey oldu ve gelecek kitaplarda daha da fazlası olacak. Bu serinin hayata geçmesi için ekstra zamana ihtiyaç vardı.

Yakın arkadaşım, editörüm ve yayıncım Liz Berry bir keresinde bu seri için şöyle sormuştu: "Acı çeken, kırık karakterleri seviyorsun. Hakkında yazdığın karakterler sevgi dolu, istikrarlı evlerde yetişmişse bunu nasıl başaracaksın?"

Sana yollarını göstereyim.

Bu kitap ve tüm bu seri sonuçlarla ilgili. Hiçbir iyiliğin cezasız kalmayacağı ve cehenneme giden yolun iyi niyetlerle döşeli olduğu şeklindeki o eski düşünce.

Ve çocuklar ebeveynlerinin günahlarının cezasını çekecekler. Yani...biliyorsunuz ki Demonica ve Dört Atlı serisi mi?

Evet. Bu onları kışlarından ısırmak için geri dönecek.

Bu da beni şuna getiriyor:

İşler biraz zorlaşabilir. Sonsuza dek mutlu olmak, kolayca mutlu olmak değildir.

Özellikle de geçmiş size musallat olmak için geri döndüğünde.

Geçmişteki eylemlerin sonuçlarıyla uğraşırken ve nihai sonuca doğru ilerlerken çok şeyle uğraşacağız. Eğer kitaplarımda yeniyseniz, buradan başlayabilirsiniz. Demonica Birthright serisi bir yan üründür, ancak kendi başına bir şeydir. Demonica ve Four'a aşınaysanız

Atlılar serisine henüz başlamadıysanız, en azından Azagoth ve Reaper (Reaver değil, onu da okumalısınız) kitaplarını okumanızı öneririm, aksi takdirde bu kitap süper spoiler içerecektir.

Tamam, hadi yapalım şunu. Ne de olsa ödünç zamanımız var.

Kıyamet yaklaşıyor.

Sözlük

Aegis, The - Dünyayı kötülükten korumaya adanmış insan savaşçılar topluluğu. Bkz: Muhafızlar, Naip, Sigil.

Agimortus - Atlıların Mühürlerinin kırılması için bir tetikleyici. Agimortus, ev sahibi kişi veya nesnenin üzerine kazınmış veya damgalanmış bir sembol olabileceği gibi, bir olay da olabilir.

Camborian - Gebe kaldığı sırada bir iblisin etkisi altında olan bir ebeveynin insan yavrusu. Kamboryanlar, gebe kaldıkları sırada ebeveynin bedeninde yaşayan iblisin türüne bağlı olarak tür ve güç bakımından değişen doğaüstü güçlere sahip olabilir veya olmayabilir.

Konsey - Tüm iblis türleri ve ırkları, türlerinin veya ırklarının bireysel üyeleri için yasalar koyan ve cezalar veren bir Konsey tarafından yönetilir.

Decipula - Sheoul-gra yeniden inşa edilene kadar ölü iblislerin ruhlarını yakalamak ve hapsetmek için tasarlanmış misket büyüklüğünde bir tuzak.

Daemonica - İblis İncili ve düzinelerce iblis dininin temeli. Gerçekleşmeleri halinde, Kıyamet ile ilgili kehanetleri Dört Atlı'nın kötülüğün tarafında savaşmasını sağlayacaktır.

Dermoire - Her Seminus iblisin elinden boğazına kadar sağ kolunda bulunan dermoire, taşıyıcının baba geçmişini ortaya koyan gliflerden oluşur. Her biri

bireyin kişisel glifi en üstte yer alır.
dermoire, boğazda.

Düşmüş Melek - Çoğu insan tarafından kötü olduklarına inanılan düşmüş melekler iki kategoriye ayrılabilir: Gerçek Düşmüşler ve Düşmemişler. Düşmemiş melekler Cennetten kovulmuş ve dünyaya bağlanmışlardır, ne gerçekten iyi ne de gerçekten kötü olan bir hayat yaşarlar. Bu durumda, Cennete geri dönmeyi -nadiren- kazanabilirler. Ya da düşüşlerini tamamlamak için iblis diyarı Sheoul'a girmeyi seçebilir ve Şeytan'ın yanında iblis olarak yerlerini alarak Gerçek Düşmüşler haline gelebilirler.

Muhafızlar - Aegis için savaş teknikleri, silahlar ve büyü konusunda eğitilmiş savaşçılar. Aegis'e kabul edildikten sonra tüm Muhafızlara büyü bir Aegis kalkanı dövmesi yapılır. Her dövme kullanıcısına özeldir ve gece görüşü ya da iblis görünmezlik büyülerinin arkasını görebilme gibi yetenekler kazandırır.

Harrowgate - İblislerin Dünya ve Sheoul'daki yerler arasında seyahat etmek için kullandıkları, insanlar tarafından görülemeyen dikey portallar. Çok az varlık kendi kişisel Harrowgate'lerine sahiptir veya onları çağırabilir.

İşaretli Nöbetçi - Melekler tarafından büyülenmiş ve hayati bir eseri korumakla görevlendirilmiş insanlar. Nöbetçiler ölümsüzdür ve zarar görmezler. Sadece melekler (düşmüş olanlar dahil) bir Gözcü'yü yaralayabilir veya öldürebilir. Varlıkları yakından korunan bir sırdır.

Memitim - Azrail tarafından dünyaya getirilmiş ve Primori adı verilen insanları korumakla görevlendirilmiş melekler. Memitim görevlerini tamamlayana kadar dünyaya bağlı kalır, bu noktada Yükselir, kanatlarını kazanır ve Cennete girerler.

Işıldayan - Metatron dışında var olan en güçlü Cennet meleği sınıfı. Diğer meleklerin aksine, bir Işıldayan tüm alemlerde sınırsız güç kullanabilir ve çok az istisna dışında Sheoul'da özgürce seyahat edebilir. Bu unvan aynı anda sadece bir meleğe verilir. İki melek asla aynı anda var olamaz ve Tanrı, Şeytan ya da Cennet Düzenleri Konseyi dışında yok edilemez. Düşmüş melek eşdeğerine Gölge Melek denir. Bkz: Gölge Melek.

Naip - Yerel Aegis hücresinin başı.

Yeniden Doğanlar - Azagoth diyarı yok ettiğinde ruhları eski bedenlerine geri döndürülen ve Sheoul-gra'dan serbest bırakılan iblisler. Yeni yeniden doğan iblisler Azagoth'un düşmüş melek Moloch ile savaşına gönderildi. Milyonlarca kişi öldürüldü, ruhları tahribat yaratmak için serbest kaldı, ancak ölmeyenler Yeniden Doğanlar olarak bilinmeye başladı.

S'genesis - Seminus iblisleri için son olgunlaşma döngüsü. Yaklaşık yüz yaşında ortaya çıkar. S'genesis sonrası bir erkek üreme yeteneğine sahiptir ve benzer büyüklükteki iblis türlerinin erkeklerine dönüşme yeteneğine sahiptir.

Gölge Melek - Şeytan dışında var olan en güçlü düşmüş melek sınıfı. Diğer düşmüş meleklerin aksine, bir Gölge Melek tüm alemlerde sınırsız güce sahip olabilir ve Cennete girme yeteneğine sahiptir. Bu unvan her seferinde yalnızca bir düşmüş meleğe verilir ve eşdeğeri olan bir Işıldayan olmadan var olamazlar. Bir Gölge Melek Tanrı, Şeytan ya da Cennet Emirleri Konseyi dışında yok edilemez. Cennetteki melek eşdeğerine Işıldayan denir. Bkz: Işıldayan.

Sheoul - İblis diyarı. Yeryüzünün derinliklerinde bulunur ve sadece Harrowgate'ler tarafından erişilebilir.

Sheoul-gra - Yıkılışına kadar, kötü insanların ve iblislerin ruhları için bir tutma tankıydı. Sheoul'dan bağımsız olarak var olan bir araftı ve Azrail olarak da bilinen Azagoth tarafından denetleniyordu. Şu anda yeniden inşa edilmektedir.

Sheoulic - Herkes tarafından konuşulan evrensel iblis dili, ancak birçok tür kendi dilini de konuşuyor.

Ter'taceo - Türleri doğal olarak insan görünümünde olduğu için ya da insan şekline dönüşebildikleri için insan gibi görünebilen herhangi bir türün iblisleri.

Ufelskala - İblisler için kötülük derecelerine göre bir puanlama sistemi. Tüm doğaüstü yaratıklar ve kötü insanlar beş Kademeye ayrılabilir ve Beşinci Kademe kötülerin en kötülerinden oluşur.

Bir adamın yaşlanacağı son şeyin öfke olduğu söylenir.
~ Alcaeus

Önsöz

"Anne? Gidiyor muyuz?"

Regan gülümseyerek yeni yürümeye başlayan oğluna baktı, esinti sarı saçlarını karıştırıyordu. "Evet, Logan. Yürüyüşe çıkıyoruz ve biraz temiz hava alıyoruz." Kız olacağını bildiği bir bebekle şişen karnını ovuşturdu. "Doktorun emri. Ve Eidolon amcan bir şey yapmamızı söylerse yaparız."

Buna neredeyse gülecekti. Sadece üç yıl önce tüm iblislerden nefret etmiş ve tek bir tanesinin bile saf kötülükten başka bir şey olabileceğine inanmamıştı. Ama Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi'nin başhekimisi Eidolon hayatını kurtarmış, oğlunu dünyaya getirmiş ve kendini milyonlarca kez kanıtlamaya devam etmişti. Artık Regan'ın hayatı iblisler ve meleklerle, cehennem köpekleri ve cehennem aygırlarıyla doluydu.

Ve en inanılmazı da kocası Thanatos'un Ölüm olarak bilinen Mahşerin Atlısı olmasıydı.

Bazen uyanık olduğundan emin olmak için kendini çimdiklemek zorunda kalıyordu.

"Bayan Regan?" Thanatos'un gündüzgezen vampir hizmetkârlarından biri olan Eli, Regan kapıdan çıkarken ona seslendi.

"Evet?"

"Bir muhafıza ihtiyacınız var, hanımefendi."

Thanatos, kale duvarlarının güvenliğinden ayrılırsa yanında her zaman birinin olmasında ısrar ediyordu ama fazla uzağa gitmeyi planlamıyordu. Ayrıca, birden fazla koğuş yüz metrelik bir yarıçap içindeki iblislerin çoğundan çevreyi koruyordu. Bunun ötesinde, antik rünler kalenin etrafına kilometrelerce dağılmıştı.

Grönland'ın kırsal kesimi, taş kaleyi ve ek binaları insanlar ve iblislerden meleklerle kadar çoğu doğaüstü varlık için görünmez kılıyordu.

"İyi olacağım," diye Eli'a güvence verdi. "Bağırma mesafesinin ötesine geçmeyeceğime söz veriyorum. Ama eğer kendini daha iyi hissedeceksen, siperlerden bizi izlemesi için birini görevlendir."

"Evet, hanımefendi." Uzun boylu, sıırım gibi vücudu derin ve resmi bir eğimle kıvrıldı. "Size bizzat göz kulak olacağım."

"Teşekkür ederim, Eli."

Logan, bir yumruğundan en sevdiği pelüş aslanı, diğerinden de oyuncak yayı sarkıtarak fırladı. Kocasının doğum gününde oğullarına bir ok ve yay seti hediye etmesine pek sevinmemişti ama Thanatos Logan'ın yürümeye başladığından beri gerçek, minyatür yaylarla pratik yaptığını söylemişti.

Elbette Regan Süvari'yle evlendiğinde neye bulaştığını biliyordu ama bu endişelenmediği anlamına gelmiyordu. Sık sık bir efsanenin eşi olarak yaşamın gerçekliğiyle ve bunun çocukları için ne anlama geldiğiyle mücadele ediyordu. Doğumlarından kıyamete kadar kötülükle savaşmaya yazgılı olduklarını kabul etmek her zaman kolay değildi. Kaderlerinde kutsal savaşçılar olmak olabilirdi ama her zaman onun bebekleri olacaklardı.

Logan koşarken küçük ok sadağı sırtında zıplıyor, otların ve kayaların üzerinden o yaştaki bir çocuk için olağanüstü bir çeviklikle atlıyordu. Birden durdu, doldurulmuş aslanını bıraktı ve bir ok attı.

"Unutmayın," diye seslendi, "kötü ya da yiyecek olmayan hiçbir şeyi öldürmeyiz."

"Biliyorum," diye bağırdı oku bırakırken. Ok zarif bir yay çizerek süzüldü ve ardından güm diye yere çakıldı. "Evet! Buldum!" Ödülüne doğru fırladı.

Şaşkınlıkla, yere çömelmiş olan adama doğru yürüdü. Yüzünde gururlu bir sırıtışla ona döndü. Gülümsediğinde babasına o kadar çok benziyordu ki. Babasının ela gözlerini almıştı, her ne kadar soluk benekli olsalar da

Thanatos'un gözlerinin sarısı. Logan babasının sarı saçlarına sahipti, ama oğlununki birkaç ton daha açık olsa bile, koyu tenini ona da geçirmişti. Ve babasının inatçı çizgisini kesinlikle miras almıştı.

Thanatos oğullarının inatçılığını ondan aldığını söylerdi ama yanıliyordu.

"Ne oldu Logan?"

Okuyla belli bir açıyla deldiği bir elmayı havaya kaldırdı. "Babam bir sürü sakladı ve onları yayımla avlamamı söyledi."

"Kuralları biliyorsun." Uzandı ve adamın saçlarını karıştırdı. "Onu avlarsan, yersin."

"Ve sen bunu görüyorsun." Dişlerini gevrek kırmızı meyveye geçirdi.

"Evet, ona ve sizin için feda ettiği hayata saygı duyuyorsunuz."

Thanatos'un Logan'a eski bir Druidik toplumda büyüdüğünü ve avcılığın onları nasıl ayakta tuttuğunu anlattığı masalı hatırlayarak gülümsedi. Hayvanın ruhunu yeniden doğmak üzere serbest bırakmadan önce, ona fedakârlığı için teşekkür eden ritüelleri anlatmıştı...

"Peki ya 'intikam?' Logan sordu.

"İntikam mı? Ruhların intikam isteyip istemeyeceğini mi soruyorsun?" Thanatos Logan'ın Aslan Kral yastığını üfledi. "Birçoğu ister. Ama bu yüzden temiz öldürmeler yapmalı ve aldığın cana saygı duymalısın. Hiçbir şeyi ziyan etmeyin. O hayvan yeniden doğduğunda dost ya da düşman olabilir. Bir dostun olmasını tercih etmez miydin?"

Logan başını salladı ve yorganın içine sokuldu, çok genç ve masumdu. Ama bazen, yaşının ötesinde olgun görünüyordu, ne olabileceğine dair bir anlık bir bakış.

Tıpkı şimdi olduğu gibi, Regan dikkatini ona çevirdiğinde gururla ayakta duruyor, okunu temizleyip saklarken ve avının gerçek meyvelerini yerken yüzü esintiye dönüktü. Hiçbir şeyi boşa harcamadı.

Sonra iskelet çekirdeğini yere fırlatıp pelüş aslanına sarıldığında ve oradan uzaklaştığında yeniden çocuk oldu.

Kendisi kale duvarlarına bir taş atımlık mesafede gezinirken onun da koşuşturmasına izin verdi. Yukarıda, siperlerde yürürken Eli bir arbaletle nöbet tutuyordu. Bu kadar sıkı bir güvenliğe gerek olmadığını söyleyebilmeyi isterdi ama Dört Atlı binlerce yıllık tarihleri boyunca pek çok düşman edinmişti... aniden hayata döndürülen ve şimdi intikam almak isteyen düşmanlar.

Thanatos her şeyin neredeyse Druidik olduğunu söylemişti.

Druidik, belki, ama karmik, kesinlikle.

Yine de... evlerinde saldırıya uğramadıklarından bu yana uzun zaman geçmişti ve her şeyin biraz daha rahatlamasına izin vermek cazip geliyordu. Belki de bebek doğduktan sonra Thanatos'la güvenlik konusunda biraz rahatlaması gerektiğini konuşacaktı.

Soğuk bir rüzgâr onu ürpertti ve keşke ceket getirseydim diye düşündü. Ama hava durumunu kontrol etmiş ve önümüzdeki iki gün boyunca güneş, sıcaklık ve mavi gökyüzünden başka bir şey görmemişti.

"Bayan Regan!" Eli eliyle uzakları işaret etti. "Görünüşe göre fırtına geliyor."

Kaşlarını çatarak tundradan uzaktaki sarp dağlara doğru baktı. Yeterince emindi, kötücül bir kara bulut, sanki Şeytan'ın kendisi sürüyormuş gibi onlara doğru yuvarlanıyordu.

"Logan? Gel hadi. İçeri dönmemiz gerek."

"Tamam!" Logan koşmayı bıraktı ve bir ok daha yerleştirdi. "Sadece şu elmayı almalıyım."

Gökyüzünde çakan şimşekler, şimdi kuzey tepelerini yutmuş olan fırtına bulutunun önünde inanılmaz bir şekilde uzanıyordu. Öfkeyle zonkluyor, her kalp atışında iki katına çıkıyor gibiydi. Birkaç saniye içinde nasıl bu kadar yaklaşmıştı? Kulak zarlarında bir gök gürültüsü patladı ve Logan'a doğru koşarken ellerini kulaklarının üzerine kapattı.

"Logan!" diye bağırdı. "Buraya gel! Koş!"

Kılını bile kıpırdatmadı. Yosunlu bir tepeliğin üzerinde durdu, bacaklarını açtı, yayı Thanatos'un ona öğrettiği şekilde duruyordu, rahat ama hazırды.

Oh, ama o babasının oğluydu.

Ve annesi onu dinlemezse bir hafta ceza verecekti.

"Logan! Buraya gel!"

Fırtına yaklaştı ve bir saniye içinde mesafenin yarısını kapladı. Uğuldayan bir rüzgar ona bir tren gibi çarptı, onu geriye doğru savurdu ve neredeyse ayaklarını yerden kesti.

Logan yine de fırtınanın kendisiyle uğraşmasına meydan okurcasına sabit durdu. Sonra yavaşça, alaycı bir tavırla silahını kaldırdı ve kaynayan gök gürültüsünün karanlık derinliklerine doğru küçük bir ok fırlattı.

Şimşek gökyüzünü yaktı ve cızırtılar halinde yeri yaktı. Fırtına kükreyerek bulutların arasında bir çukur oluşturdu ve oğluna doğru hızla ilerledi.

"Logan!"

Aniden, bir cehennem köpeği birdenbire ortaya çıktı ve çocuğa ulaşmak için fırtınayla yarışırken elektrikli mızraklardan kaçtı. Çalkalanan bulutlar şimşek pençelerini ve yeryüzünü sarsan gök gürültüsü patlamalarını ortaya çıkardı. Regan tökezledi, hamileliği yüzünden zaten dengesi bozulmuştu. Umutsuzca ve çığlık atarak daha hızlı koştu-

Şiddetli bir gök gürültüsünün etkisiyle yer sarsıldı ve Regan bir yığın halinde yere yığıldı.

"Hayır," diye soludu, yarı sürünüyor, yarı ayaklarının üzerinde durabilmek için umutsuzca çabalıyordu.

Cujo Logan'ın üzerine atladı ve çocuğun küçük bedenini bizon büyüklüğündeki bedeniyle kapladı. Fırtınaya karşı hırladı, salyalarını tükürdü, devasa dişleri parladı.

Nefes nefese kalan ve tökezleyen Regan sonunda ayağa kalkmayı başardı.

Artık oğlundan sadece birkaç metre uzaktaydı-

Bir elektrik şimşegi onu içten dışa doğru yaktı. Acı ve keskin, kavurucu sıcaklık her hücresine yayıldı.

Vücudu. Derisi buruştu ve dişleri takırdadı ama hiçbir şey karnına giren kramp kadar kötü değildi.

Hayır, lütfen, yine olmaz. Bebeğim olmaz.

Fırtına sanki canlıymış gibi homurdandı; kulaklarındaki çınlamayı bile delip geçen, yankılanan, ürpertici bir ses. Canlı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. Şüphe zihninde yuvarlanırken bile, gerçeklik tam oradaydı, kükürt ve bağırsak kokan iğrenç rüzgârlarla ona nefes veriyordu. "Fırtına bir iblis."

Yarım düzine şimşek, onu Logan ve Cujo'dan ayıran geniş toprak parçasına saplanmadan önce yukarı doğru yükseldi. Zemini pençeler gibi tırmıklıyor, kömürleşmiş çimenlere derin yarıklar açıyorlardı. Cujo göz yakan ışık huzmelerine doğru döndü ve bir saniye sonra Logan'ı da yanına alarak fırtınanın yolundan çıktı.

Sonra, öfkeli gök gürültüsünün cehennem dumanlı ulumasına karışan toynak sesleri duyuldu.

Thanatos.

"Regan!" Devasa canavar ona doğru hücum ederken, yemek tabağı büyüklüğündeki toynakları yeri yırtıp toprak parçalarını havaya savururken, Ölüm solgun aygırı Styx'in üzerinde oturuyordu.

Tamamen zırhlı olan Thanatos dörtnala koşan atın eyerinden sıçradı ve bir savaş taklasıyla yere indi. Onu güçlü kollarının arasına alıp zarif bir hareketle ayağa fırladığında şiddetli bir rüzgâr ve yağmur sağanağı üzerlerine yağdı.

Styx etrafında döndü, dişlerini gösterdi, toynaklarını atmosferik düşmana saldırmak için nafile bir çabayla tekmeledi. Hava yoğun ve durgun bir hal aldı; kükürt ve ozonun keskin kokusu büyüyen karanlıkta ağır bir şekilde asılı kaldı. Styx ölümcül dişlerini şaklatarak şaha kalktı ve ön toynakları yere çarparken, kalın bir şimşek onu aydınlattı. Çıglık atarak yere yığıldı.

Hayır! Hayır! Regan nefes alamıyordu, korku ciğerlerini işe yaramaz, sönük çuvallara çevirdiğinden nefes bile alamıyordu.

Styx yağmurun altında hareketsiz yatıyor, iri vücudu seğiriyordu.

"Styx!" Thanatos'un sesini nadir görülen bir dehşet kapladı ve kendi sesini yükseltti. Kocasını çok az şey korkuturdu ama binlerce yıldır bu canavara bağlıydı. Kelimenin tam anlamıyla onun bir parçasıydı. Eğer onu kaybederse... "Styx, bana!"

Hadi dostum.

Bir kalp atışı boyunca hiçbir şey olmadı.

Bir kalp atışı daha.

Anoth-

Styx kişnedi. Vücudu kendi üzerine çöktü ve bir duman bulutuna dönüştü.

Evet. Atın özü Thanatos'un sağ eldiveninin altından kayarak bir dövme gibi ön koluna yerleşti. Artık Styx iyileşebilir ve Regan sonunda nefes alabilirdi.

"Buradan gidiyoruz," diye homurdandı Than, bir portal açmak için elini uzatırken.

Omzuna çarpan bir şey kemik zırhını sertçe çatlattı. Etrafında dönerek vücudunu Regan'ı fırtınadan koruyacak ve üzerlerine bomba gibi yağın beyzbol topu büyüklüğündeki doludan nasibini alacak şekilde eğdi.

Bir fırtına karada uğuladı ve bir lokomotif gücüyle onlara çarparak Thanatos'u geriye savurdu. Öfkeli bir kükremeyle başını eğdi ve kapıya yaklaştığı her adımda rüzgârla savaştı. O da en az fırtına kadar doğanın bir gücüydü ve sonunda Regan'ı kollarına alıp geçitten atladığında, Regan çalkantılı gök gürültüsü bulutunun örttüğü sayısız ruhun işkence görmüş, öfkeli çılgınlıklarını duyduğuna yemin etti.

Thanatos kapıdan dışarı fırladı, kalbi o kadar sert çarpıyordu ki zırhı ritme ayak uyduramadı. Anında, Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi personeli ona doğru koştu. Regan kendi başına ayakta durmaya çabaladı ama Thanatos onu kollarından bırakmayı reddetti.

"Eidolon'u getirin," diye bağırdı önlüklü en yakın kişiye. Adam koşarak uzaklaştı, toynakları obsidyen zeminde takırdıyordu.

"Beni yere bırak." Regan daha fazla mücadele etti. Ailede her zaman inatçı olan o olmuştu. "Ben iyiyim. Ağrım geçti ve bebeğin tekmelediğini hissettim. Logan'ı bulmalısın."

Thanatos isteksizce Regan'ı yere indirdi ama onu sabit tutmak için bir elini omuzlarında tuttu. "Logan Cujo'yla birlikte."

"Bunu biliyorum." Eliyle sırtının alt kısmını destekledi ve ağır, bitkin bir nefesle ona doğru eğildi. "Ama nerede?"

"Cujo acil bir durumda Logan'ı Yunanistan'a götürmek üzere eğitildi." Thanatos'un baldızı Cara, cehennem köpeği gibi fısıldama becerilerini kullanarak köpeği Logan'ı Atlı kardeşi Ares'le paylaştığı adaya götürmesi için eğitmişti. "Bunu biliyorsun. İyi olduğuna emin misin?"

"Evet, elbette." Başını kaldırıp ona titrek bir gülümseme sundu. Cildi çok solgundu, gözlerinin altı gerginlikten çukurlaşmıştı ve bir yıl önce yaptığı düşük zihninde çok tazeydi. Doktor hangi cehennemdeydi? "Sadece biraz sarsıldım."

Than da öyleydi ama bunu Regan'a itiraf edemezdi. Şu anda onun güçlü olmasına ihtiyacı vardı ve o da onu hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Eidolon, hastanenin ofis kanadı yönünden Acil Servis'e girdi ve açık bir muayene odasına doğru kendisini takip etmelerini işaret etti.

"Neler oluyor?" Koyu renk saçları cerrahi bir başlık şeklinde kafasına dökülmüş olan doktor, mahremiyet perdesini arkalarından çekerek kapattı.

Regan, Thanatos'un yardım elini kenara itti ve muayene masasına kendi başına tırmandı. Çok inatçı.

"Düştüm," dedi yükseltilmiş masa arkalığına yaslanırken. "Sanırım bana da yıldırım çarpmış olabilir. Karnımda biraz ağrı vardı ama şimdi daha iyi ve az önce bebeğin tekmelediğini hissettim."

Ona yıldırım mı çarptı?

Eidolon eldivenlerini taktı. "Fırtınaya mı yakalandın?"

Than, Regan'ın elini tuttu. Çok soğuktu. Ya da belki de sadece korkuyor ve paranoyaklaşıyordu. "Ailem bir Tempestus iblisi tarafından saldırıya uğradı."

"Biliyordum," diye mırıldandı Regan.

Eidolon'un bakışları Thanatos'a kaydı. "Tempestus iblislerinin insan aleminde bulunması yasaktır."

"Sadece yasak değil," dedi Than, "Sheoul'un dışında birkaç dakikadan fazla hayatta kalamazlar."

"Normalde cehennemlik mi oluyorlar?" Regan kaşlarını çattı. "O zaman neden buradaydı?"

Thanatos'un aklına tek bir sebep geliyordu ve bu sebep tüylerini diken diken etti. "Onu biri gönderdi. O kadar korkunç biri ki, emri reddetmektense insan diyarında hayatını riske atmayı tercih etti."

Bu kötüydü. Gerçekten çok kötüydü.

"Potansiyel göndericilerin listesini daraltmada iyi şanslar." Eidolon elini Regan'ın karnının üzerine koydu. Parmaklarından çene çizgisine kadar siyah gliflerle kaplı sağ kolu, ona şifa gücü veren armağan sembollerden Regan'a akarken parlamaya başladı. "Hepimize zarar vermek isteyen muhtemelen yüzlerce yüksek seviyeli iblis var."

"Yüzlerce mi?" Thanatos acı bir homurtu çıkardı. "Binlercesini dene."

Hepsi pek çok düşman edinmişti ama Thanatos ve kardeşlerinin binlerce yıl boyunca edindikleri düşmanların sayısını hesaplamak için bir hesap makinesine ihtiyaç vardı.

İşin aslı, tüm bu kötüler bir sorun teşkil etmemeliydi. Ruhları sonsuza dek Sheoul-gra'da tutulmalıydı - ya da en azından geçmişlerini veya Mahşerin Dört Atlısı'nın elindeki ölümlerini hatırlamayacak tamamen farklı bir iblis türü olarak yeniden dünyaya gelene kadar.

Ne yazık ki, Sheoul-gra'nın feci yıkımı milyarlarca iblis ruhunu serbest bırakmış ve onları öldükleri bedenlere, hafızaları bozulmadan geri döndürmüştü. Ve Yeniden Doğanların çoğu için kanlı intikam öncelikliydi.

"İyimser olmaya çalışıyordum. Bu denediğim yeni bir şey." Doktor memnun bir baş hareketiyle Regan'dan uzaklaştı. "Anne ve bebek iyi. Birkaç test yapmak istiyorum ama endişelenecek bir şey olduğunu sanmıyorum."

Thanatos'u bir rahatlama kapladı. Ama sadece bir anlığına. Ailesi güvendediydi ama bir şey ona bunun sadece bir başlangıç olduğunu söylüyordu...

Birinci Bölüm

Babanın günahları çocukların üzerine yüklenmelidir.
-William Shakespeare, Venedik Taciri

Kulüp yanıyordu.

Gerçek ateş.

Thirst'ün girişine yakın bir duvarı yalayan alevler, bir fedai tarafından suratına yumruk yedikten sonra alevler içinde kalıp ortadan kaybolan asi bir impignus iblisinden arta kalanlardı. Ailesinin ebedi fırınında yeniden canlanacaktı ama eğer akıllıysa, yüzünü bir daha buralarda göstermezdi. Kulübün sahibi Nate adında bir vampirdi ve eşyalarına zarar veren pisliklere müsamaha göstermezdi.

Logan, arkadaşı ve Şeytani Faaliyetlere Müdahale Ekibi'ndeki diğer ajan Mace'i, Nate'in elindeki yangın söndürücüden çıkan duman ve yangın söndürücü buhar bulutunun içinden geçirdi.

"Logan," diye seslendi Nate, derin sesi müziğin ve gürültülü müşterilerin gürültüsünü bastırıyordu. "Seni birkaç haftadır görmedim. DART seni meşgul mü ediyor?"

"Her zaman." Logan arkadaşını işaret etti. "Mace iş çıkışı bir içki içmem için beni kandırdı."

"Sanki hayatında hiç suçluluk duymuşsun gibi." Mace kara gözlerini devirdi ve Nate'e döndü. "Ona rüşvet verdim. Ben ısmarlıyorum. Ayrıca, burada olacağını söyleyen ateşli bir Lilith'le tanıştım."

bu gece." Logan'ın omzuna hafifçe vurdu. "Ve seninle tanışmak istediğini söyledi."

Logan inledi. Lilith kelimesi, iblis kültürünün insan diline sızması sayesinde ateşli piliçler için kullanılan bir argo haline gelmişti ve Logan bu modanın geçmesini bekleyemezdi. Ama onu kızdıran Mace'in Logan'ın aile geçmişiyile alay etmesi değildi.

"Neden benim hakkımda konuşuyordun? Biriyle çıkmak için yardıma ihtiyacım yok." Çünkü biriyle çıkmak istemiyordu. Otuz üç yaşındaydı, ölümsüz standartlarına göre sadece bir bebektir ve babası ona ilk beş yüz yılın etrafta takılmak ve kendini bulmak için olduğunu söyleyip duruyordu. Logan etrafta takılmakta iyiydi ama bunu yapmak için Mace'in yardımına ihtiyacı yoktu. Adamın kadınlar konusunda vahşi zevkleri vardı.

Ama ölmemek için sekse ihtiyaç duyan bir karabasan olarak Mace'in çok fazla standardı olamazdı.

Mace omuz silkti. "Senden bahseden oydu. Zebaniler hakkında konuşuyorduk ve evcil hayvan olarak bir zebani besleyen seksi bir yerliyle ilgili bir söylenti duyduğunu söyledi."

Kahretsin. "Ona kim olduğumu söylemedin, değil mi?"

"Ne, Ölüm olarak bilinen Mahşerin Atlısı'nın oğlu mu?" Mace homurdandı. "Canı cehenneme. Bana olan tüm ilgisini kaybederdi. Bütün dişiler seni yatağa atmak istiyor."

"Babamı yatağa atmak istiyorlar. Ben onlara en yakınım."

"Evet, yine de tüm yıldız sikicileri sen alıyorsun."

"Ve yirmi dakikada orgazm olmak isteyen tüm kadınları elde edersiniz." Ki çoğu öyleydi.

Mace'in sırtışı ukalalaştı ve Logan sadece başını salladı. Mace... şey, o bir Seminus iblisiydi ve beyni, vücudu ve düşünceleri seks için yaratılmıştı. Eğer dövüşmüyor ya da video oyunu oynamıyorsa, sevişiyordu. İnsan, iblis, vampir, yaratık... pek seçici değildi.

Tek şartı partnerinin dişi olmasıydı ki bu da mantıklı çünkü onun türü sadece

ve Sems'in günde birkaç kez serbest bırakılması gerekiyordu. Zavallı adam kendini bile tatmin edemiyordu. Şansına, Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi'nde ünlü bir doktor olan amcası Eidolon, Sem'in ihtiyacını azaltan bir ilaç geliştirmişti.

Logan, Mace'in bunu kabul edeceğinden emin değildi. Adam her zaman yatacak birini arıyordu.

Son ateşi söndürmesi için Nate'i bıraktılar ve karanlık kulübün derinliklerine, dans pistinin ve gıcırdayan, yarı giyinik bedenlerin yanından geçtiler. Sağ tarafta BDSM oyunları için ayrılmış odalara giden bir koridor, sol tarafta ise vampirlerin ve diğer kanla beslenenlerin rıza gösteren herkesi emip sikebildiği bir kan çukuru vardı.

Bazı kulüplerde rıza gerekmiyordu ya da olsa bile kazalar oluyordu. Burada olmadı. Nate'in altı Thirst kulübünün hiçbirinde değil. Yerinde sağlık personeli çalıştırıyordu ve ister kan çukurunda, ister BDSM odalarında, ister ana kulüpte olsun, kendini kaybedip partnerini öldüren herkesi bizzat kendisi indiriyordu.

Doğaüstü varlıklara hizmet veren barlar arasında, Sidney şehir merkezinde, devasa StryTech binasının gölgesinde bodur bir mantar gibi gizlenen bu bar, Avustralya'nın artık iblislere ait olduğu gerçeğine rağmen, insanlar alemindeki en uysal ve en güvenli barlardan biriydi.

"Az önce Blade ve Sabre'dan bir mesaj aldım," dedi Mace, gurur ve neşe kaynağı olan, gizlenme teknolojisine ve renkli bir holoprojektöre sahip en yeni model bilek telsizine bakarak. "Her an burada olabilirler. Draven bir bira için kalabileceğini söyledi, sonra da akşam yemeği için Shanea'yla buluşacak..." Uyarılmışlığın altın benekleriyle parlayan bakışları Logan'ın arkasındaki bir şeye kilitlendiğinde sesi kesildi. "Evet, bebeğim. Bu o."

Logan etrafında döndü, savaş botları taş zeminde gıcırdayıyordu. Lanet olsun, Mace kadın konusunda hiç de abartmamıştı. Onlara doğru bir adım attı, daracık yılan derisi elbisesi her kıvrımı ve neredeyse her

kremsi bir teni vardı. Parlak siyah saçları ince omuzlarına ve dolgun göğüslerine dökülüyordu. Hipnotize edici derecede güzeldi ve odadaki her erkeğin aklını başından alıyordu.

Bu da onun lanet bir succubus olduğu anlamına geliyordu.

Logan lanet okudu, bakışlarını kadının kıvrımlı adımlarından ve elbisesinin her adımda yukarı doğru kalkarak iç kalçasının bakışlarıyla alay edişinden ayıramıyordu. Ve belki daha fazlası.

"Seni aptal," diye mırıldandı Mace'e. "O lanet olası bir seks iblisi."

"Ouch. Ben lanet bir seks iblisiyim, biliyorsun."

"Unutmak zor." Yaklaşıyor, varlığının gücüyle kalabalığı ayırıyordu. Avının peşinden sürünerek giden bir engerek yılanı gibi hareket ediyordu. Ve o... muhteşemdi. "Hepimizin uyduğu bir numaralı kural. Evimizdeki bir vazoda yaşamayan ve adı Masumi olmayan tüm succubi'lerden uzak durun."

"Belki de adı Masumi'dir." Mace'in gözlerindeki altın rengi, heyecanı doruğa ulaştığında siyahı yutarak yayıldı. "Bilmiyorsun."

Evet, Logan biliyordu. Adı uzun ve güzel bir şey olacaktı, bir dişinin ipeksi uyarılışı gibi dilin üzerinde akacaktı. Aerilaya gibi bir peri ismi ya da Celestia gibi bir melek ismi.

Rahatça uzandı ve kot pantolonuyla sıkıştırılmış ereksiyonunu düzeltti. Piç kurusu.

"Ayrıca," diye devam etti Mace, "tüm succubi'ler sizi ölümüne becermek ya da tohumunuzu veya ruhunuzu çalmak istemez. Bazıları sadece biz Sems'lerin istediğini ister. Birkaç düzine orgazm."

"Evet, ama bu seferki iyi vakit geçirmekten daha fazlasını istiyor gibi görünüyor." Partnerini hamur haline getirene kadar becermek ve sonra da Cujo tarzı kalıntıları yutmak istiyor gibi görünüyordu. Ortağı da bunun için yalvaracaktı.

"Merhaba," diye mırıldandı onlara doğru kayarken. "Sen Logan olmalısın."

Logan terlemeye başladı. O hiç terlemezdi. Mace de biraz terliyordu.

Anais, diye düşündü. Bu ona uyuyordu. Ya da Isla.

Uzandı ve narin bir elini onun koluna koydu. Adamın damarlarında ateş gibi bir sıcaklık hissedildi ve kasıklarında nabız gibi atan, şehvet dolu bir zonklama başladı. "Ben Beth."

Beth mi? Hayır. Tutkunun ateşiyle ona Elizabeth derdi. Onun hassas tenine karşı adını fısıldardı.

Seks düşkünü kafasını salladı. Ne sikim düşünüyordu ki? Oradan çıkması gerekiyordu. Succubi sınırların dışındaydı.

"Logan! Mace! Hey!"

Dikkatini dağıttığı için minnettar olan Logan, Mace'in Seminus kuzenleri Blade ve Sabre ile selamlaştı. Draven arkalarından geldi ve Logan'a bir yumruk attı.

"Bugün bir şeytan çıkarma ayini yaptığınızı duydum..." Draven sonunda Beth'i fark edince sözlerini yarıda kesti. "Vay... vay..." diye nefes aldı ve dişlerinin sivri uçları alt dudağının parıldayan yastığını çukurlaştıran bir gülümsemeyle onu onurlandırdı.

"Ee Beth," dedi Mace, sesi şehvetle kalınlaşarak, "parti için bizim eve gelmek ister misin?"

Olamaz. Mace her zaman kabataslak dişileri yerleşkelerine davet ediyordu ve onları iki kez soymaya çalışmışlardı. Bir keresinde de dişi bir peygamberdevesine dönüşmüş ve onu yemeye çalışmıştı. Bu komikti çünkü Mace babası Lore'a bundan bahsettiğinde, Lore da bekarlık günlerinde aynı durumda olduğunu itiraf etmişti.

Logan babasının seks maceralarını hiç duymak istemedi. Hiç.

Beth'in gülümsemesi boğucu bir hal aldı. Gürültülü kulüpte duyulmaması gereken alçak bir sesle, "Sem seks partilerine bayılırım," dedi. Ama Logan onu kesinlikle duymuştu. Her kelimenin sinir uçlarında erotik bir ritimle titreştiğini hissetti. Kadın onun kolunu sıktı ve Logan neredeyse inleyecekti. "Peki ya sen?"

Sem orgy mi? Tabii ki hayır. "Ben daha çok teke tek takılan bir adamım."

"Aynen öyle." Sabre'ın normalde koyu kahve rengine olan gözleri Mace ve Blade'inkiler gibi altın rengine dönmüştü ve sesinde acı dolu bir tını vardı. Bir seks iblisi olarak, ihtiyacı yoğunlaştıkça muhtemelen biraz acı hissediyordu.

"İstediğinin yasak olması çok kötü." Blade'in bakışları Beth'in derin göğüs dekoltesine odaklanmıştı.

Sabre, bakışlarını ayırıp DJ'e odaklanarak, "Aleka yasak bölge değil," dedi.

Draven, Sabre'ye abanoz bir kaşını kaldırdı. "Ares'ten korkmuyor musun?"

Sabre umursamazca omuz silkti, hâlâ DJ'e bir cankurtaran salı gibi tutunuyordu. "Ares beni seviyor."

"Elbette, öyle." Mace ağzına bir parça sakız attı. "Ta ki senin onun küçük kızını arzuladığını öğrenene kadar." Logan'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun? Ares senin amcan. Mahşerin ikinci atlısı değerli kızının bir seks iblisiyle yatmasını ister mi?"

Kesinlikle olmaz.

"Ooh." Beth Logan'a sürtündü, kalçası ereksiyonunu okşadı ve Logan inlememek için çenesini sıkmak zorunda kaldı. Bu hatun Logan'ın şimdiye kadar karşılaştığı en güçlü seks büyüsünü yapıyordu. "Amcan Savaş mı? Senin de mi bir atlı ebeveynin var?"

"Babası Ölüm," diye araya girdi Mace, Logan yalan söyleyip bu kadını yoldan çıkaramadan. "Thanatos."

"Mm." Yakut dudakları yumuşak, şehvetli bir nefesle ayrıldı. "Demek cehennem köpeği olan sensin." Tekrar ona sürtündü, pelvisi bariz bir davetle yuvarlandı. "Onu okşamak istiyorum."

Logan bir adım geri çekildi ama Logan da onunla birlikte hareket etti. "Ah, evet... Cujo o kadar da arkadaş canlısı değil. Yabancıların yanında oldukça tepkiseldir..."

Tırnaklarıyla tişörtüne takıldı ve eğildi, vücudu onunkine karşı kavurucu bir sıcaklıktaydı. "Ben senin hakkında konuşmuyordum."

"Cehennem köpeğini okşarken." Kadın kot pantolonunun üzerinden adamın sikini avuçladı ve adam boğuk, son derece aşağılayıcı bir ses çıkardı. Aman Tanrım, yanıyordu. Nate ve lanet olası yangın söndürücüsü neredeydi şimdi? "Seni becermem gerek," diye boğazına doğru nefes aldı. "Hemen şimdi."

Birdenbire kalabalık dağıldı ve uğursuz bir rüzgâr cesetlerin arasından esmeye başladı. Logan'ın midesi sıkıştı.

O esintiyi biliyordu.

O kızgın, kavurucu esinti.

Thanatos, Ölüm olarak bilinen Süvari, Logan'a doğru fırladı, devasa çizmeleri gök gürültüsü gibi yere çarpıyor, uzun deri paltosu her adımda onlara çarpıyordu. Soluk sarı gözleri bıçak gibi parlıyordu.

"Baba! Bu ne-?"

"Ondan uzaklaş Logan." Thanatos, koyun sürüsüne saldıran bir cehennem aygırı gibi insanları yolundan çekiyordu. "Hemen ondan uzaklaşın."

Bu nasıl bir saçmalık böyle? Ve hiç de utanç verici değildi. Sinirlenen ve aşağılanan Logan duruşunu düzeltti ve yerinde durdu. Babasıyla onlarca yıldır, Logan'ın asi bir genç olduğu dönemden beri hiç tartışmamışlardı.

Aslında, bu daha çok doğaüstü çocukların okuluna geri dönmüş gibi hissettirdi ve hiper-paranoyak babası sınıfına giriyordu çünkü Büyük Kötü intikam almak istiyordu ve Logan'ın korunmaya ihtiyacı vardı.

Siktir et onu. O artık bir yetişkindi, ölümcül yetenekleri ve bir cehennem köpeği vardı. Babasının onu kurtarmaya koşmasına ihtiyacı yoktu.

"Ne oluyor baba?" Logan inatçı bir meydan okumayla Beth'in elini tuttu. "Ben Amber değilim. Beni hiçbir şeyden korumak zorunda değilsin-"

"Kahretsin, Logan!" Thanatos parmağını boynundaki hilal şeklindeki yara izinin üzerinde gezdirirken kükredi. Kemik plakalı zırh şakırdarak yerine oturdu, bir kalçasında kılıflı bir bıçak, diğerinde ise bir kılıç belirdi. "O düşündüğün kişi değil."

Hava durgunlaştı. Herkes hareketsiz kaldı. Eğer bir Süvari zırhını kuşanırsa, bu gerçektir. Ve Thanatos'un zırhının içine hapsolmuş ruhlar ayaklarının etrafında dönmeye başladıysa, kaçma zamanı gelmişti.

Logan göz ucuyla tüm arkadaşlarının kilitlendiğini gördü. Hayatları boyunca Atlılar'ın etrafında bulunmuşlardı ve anlamayı biliyorlardı. Kardeşten çok kuzen gibi senkronize olan Mace ve Blade ellerini kalçalarında taşıdıkları bıçaklara götürdüler. Sabre yakındaki bir masanın üzerinde duran boş bira şişesine gelişigüzel uzandı ama parmağından boğazına kadar gliflerle kaplı sağ kolu başlı başına bir silahtı.

"Şeytan aşkına," diye homurdandı Beth. Logan'ın elini bıraktı ve göğüslerini dolgunlaştırdı, böylece meme uçları elbisesinin dışına fırlamaktan derin bir nefes uzaktaydı. "Her zaman çok sinirliydin, Thanny."

Thanny?

Logan giderek artan bir dehşetle onunla babası arasına baktı. "Oh, kahretsin," diye mırıldandı ve ondan bir adım geri çekildi. "Sen ve babam seviştiniz mi?"

"Dostum," diye araya girdi Mace. "Hikayeyi biliyorsun. Annen gelene kadar baban bakireydi." Beth'e spekülatif bir şekilde baktı ve memnun bir şekilde başını salladı. "Yine de anneni aldatmış olabilir, sanırım."

Kınından çıkan bir bıçağın keskin, hızlı tıslaması, bir hareket bulanıklığı ve ardından Mace geriye doğru uçuyordu. Dişleri takırdayarak ve homurdanarak duvara çarptı, kolu deri ceketinin kolundan bir bıçakla sıvaya tutturulmuştu.

"Sonra konuşuruz Mace," diye homurdandı Thanatos, Beth'in bir adım ötesinde dururken. Beth'in üzerinde yükseliyordu, ayaklarının dibinde kıpırdanan, serbest bırakılmak için sabırsızlanan ruhlarla daha da korkutucu hale gelen bir tehdit dağı. Öldürmek için sabırsızlanıyordu.

Logan babasına dönmeden önce Mace'e özür dileyen bir bakış attı. "Bu lanet şeyin ne olduğunu açıklayacak mısın?"

Neler oluyor? Neden beni engelliyorsun ve arkadaşlarımı bıçaklıyorsun? Beth'i nereden tanıyorsun ki?"

"Evet, Thanny," dedi nazlı nazlı, bir parmağı elbisesinin içine kayarak bir meme ucunu okşadı. "Bu lezzetli çocuğa beni nasıl tanıdığını anlat."

Thanatos bir cehennem köpeğinin kıskanacağı bir hırıltıyla Beth'i boğazından yakaladı ve onu bir destek kirişine doğru itti. Göğüs kemiğine saplanan kılıcının ucundan bir damla kan aktı.

Logan müdahale etmeye hazır bir şekilde ilerlemeye başladı... ancak kimin yardıma ihtiyacı olacağından emin değildi. "Baba-"

"Onun adı Beth değil Logan. Lilith."

Logan babasının ne dediğini anlayamadan bir an için aptal gibi durdu.

"Bir Lilith değil. Lilith," diye sordu Thanatos. "Benim annem." Parmağını Logan'a sapladı. "Büyükannen. Ölü büyükannen."

Şok Logan'ın nefesini kesti. Onun büyükannesi miydi? Sayısız gaddarlık yapmış olan mı? Kıyameti başlatmak için başarısız bir girişimde Şeytan'la birlikte çalışmış olan? Amcası Reseph'in otuz yıl önce katlettiği kişi mi?

Ve Logan'ın yatağına girmeye mi çalışmıştı? "Ben-o-ne?"

Lilith ona gülümsedi, sanki Mahşerin Dört Atlısı'ndan biri tarafından boğazından tutulup kılıç doğrultulmamış gibi dilini müstehcen bir şekilde dudaklarında gezdirdi. Oğullarından biri.

Thanatos'un dudakları, kimsenin görmesine nadiren izin verdiği devasa dişlerinin arasından sıyrıldı. "Lütfen bana ikinizin..."

"Hayır!" Logan tüm vücuduyla yaltaklandı ve iyi bir önlem için bir ürperti attı. "Kesinlikle hayır. Lanet olsun!" Düşündükçe kusmak istiyordu.

"Oh, bu çok komik." Mace bıçağı çekip çıkardı ve kendini duvardan kurtardı. "Logan büyükannesini becerdi."

Thanatos'un Mace'i hançerle tekrar duvara yapıştırmasına gerek yoktu. Bunu uğursuz bir bakışla yaptı. "Ağzını bir kez daha açarsan kelimelerden fazlasını konuşuruz. Kışına o kadar girmiş olacağım ki ikimiz de sakız çiğniyor olacağız."

Mace tamamen aptal olmadığı için sakızını tükürdü ve başını eğerek derin ve saygılı bir selam verdi. "Evet, efendim."

Teknik olarak, ağzını açmıştı, ama Thanatos bıraktı ve tüm dikkatini Lilith'e geri verdi.

Logan'ın büyükannesi.

Ve yine mide bulantısı başladı. Logan hayatı boyunca kötü şöhretli ve güçlü succubus Lilith'in hikâyelerini dinlemişti. Çoğu iblisin bile ulaşamadığı bir seviyede kötüydü ve oğlu onu öldürmeden çok önce ölmeyi hak etmişti. Ancak Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettikten ve tüm ruhları fiziksel bir bedene geri gönderdikten sonra, tüm aile onun Azagoth'un yeni bedenlenmiş ordusunu gönderdiği savaşta acı çeken şaşırtıcı sayıdaki kayıplar arasında olmasını ummuştu.

Belli ki hayatta kalmış.

Logan bakışlarını ondan ayırdı, artık succubus feromonları yaymadığı ve ona karşı şehvetle dolup taşmadığı için bu daha kolaydı.

İğrenç. Yani. Lanet olsun. İğrenç. Duş alması gerekiyordu.

Mide bulandırıcı bir şekilde yutkunarak babasına baktı. "Nereden bildin-?"

"Nate beni aradı." Thanatos, barın yanından durumu izleyen kulüp sahibine başıyla teşekkür etti. "Görünüşe göre Lilith ölmeden önce onunla tanışmış, yani kim olduğunu biliyor." Dişlerini ona doğru gıcırdattı, dişleri küçük hançerler gibi parlıyordu. "Şimdi gidiyoruz. Seni Nate'in parlak kulübünde öldürmek istemiyorum."

Nate başını sallayarak ve binanın arka tarafına doğru bir hareket yaparak onayladı. "Bunu takdir ediyorum. Arka çıkışı kullanın. Şu kapılardan."

Logan ve arkadaşları, Lilith'i kulübün içinden geçirip arka kapılardan boş bir otoparka doğru iterken Thanatos'un peşindeydi. Logan otoparkta hiç araba olmadığından şüpheliydi. İblislerin çoğu, hatta yerliler bile, StryTech Meydanı'ndaki Harrowgate üzerinden gelirdi.

Ağır metal kapı arkalarından çarparak kapanırken toynak sesleri havayı titretti.

Aynen öyle. Logan bu iki toynak vuruşunun temposunu nerede olsa bilirdi.

Süvariler geliyordu.

Birkaç saniye sonra Limos Teyze ve Ares Amca, devasa bineklerinin üzerinde dörtnala arsaya girdiler. Dizginleri çektiler ve her iki hayvan da protesto için şaha kalktı. Limos'un Cujo kadar siyah, neredeyse iki katı büyüklükte ve her zaman kavgaya hazır olan etobur cehennem aygırı, Ares'in kan doru savaş atına tırtıklı dişleriyle saldırdı ama Battle onun kesici çenelerinden dans ederek uzaklaştı.

"Bu sensin." Süslü Samuray zırhına bürünmüş Limos, şaşkın mor gözlerle Lilith'e baktı. Yumruğundaki katana titriyordu. "Gerçekten sensin."

Thanatos succubus'u kabaca dizlerinin üzerine iterken Lilith gülümsedi. "Kızım," dedi ipek gibi. "Sevgili, sevgili kızım. İntikamımın acısını ilk hisseden sen olacaksın."

Lilith'in gözleri kızgın havuzlara dönüştü, yuvalarından gözyaşı gibi akan parlayan lavlarla dolup taşarken kelimenin tam anlamıyla buharlaştı. Thanatos kılıcını kaldırdı, öldürücü kılıcının gümüş parıltısı başka bir dizi parlayan gözü yansıtıyordu.

Bir milyon set. Kahretsin...

"Bu bir tuzak!" Logan bağırdı.

Kemikleri ürperten bir çığlık geceyi deldi, çok geç gelen bir anlık uyarı. Yukarıdan insan büyüklüğünde yaratıklar düştü, gözsüz, kanatlı kâbuslar, iğneye benzer dişlerle dolu ağızları açıktı. Logan bir kılıç çağırıp iblislerden birinin boğazına sokacak zamanı ancak bulabilmişti ki iblis onun kafasını kopardı. O da

Bir tane daha, bir tane daha ve sonra Sabre'in kolunu koparmadan önce bir tane daha geçirdi.

Cujo!

Anında, devasa, mürekkep gibi bir bulanıklık meydana doğru fırladı ve iblisleri kürklü bir testere gibi çiğnedi.

"Aferin oğlum!" Logan av köpeğine bağırdı ama lanet olsun, çok fazla iblis vardı. Çok fazla. Birinin ailesine saldırmaya cüret etmesi onu öfkeyle doldurdu... ve anılarla.

Bunu daha önce de yaşamıştı, arkadaşlarına ve ailesine saldıran iblisler tarafından boğulmuştu. Bu savaş da öyle hissettiriyordu. İblislerin yuvasını ya da avladığınız bir vampir yuvasını keşfettikten sonra yaşanan türden heyecan verici bir kavga değildi.

Hayır, bu kişiseldi. Acıydı. Nefretti. Hiç de heyecan verici değildi.

Logan ve Draven arkadaşlarına doğru geri çekilirken savaş sesleri, kırılan kemikler, şangırdayan silahlar ve acı dolu çığlıklar havayı kirletiyordu. Hepsi yetenekli savaşçılardı, beşikten itibaren eğitilmişlerdi ama Sabre'nin silah olarak sadece kırık bir bira şişesi, Mace ve Blade'in ise sadece bıçakları vardı. Doğal Seminus yetenekleri sayesinde öldürücüydüler ama bunlar sadece rakipleriyle temas kurabildiklerinde işe yarıyordu. O zamana kadar çok geç olabiliirdi.

Ölü iblislerin bedenlerinden patlayan ve yaşayanların arasında dönüp duran mürekkep lekeleri sadece Logan gibi ruhları görebilenler tarafından fark edilebiliyordu. Kılıklı eliyle yukarı doğru keserek bir iblisin kanadını yakaladı. Diğer eliyle, şeytani ruhlar için yapılmış mermer büyüklüğünde bir muhafaza kabı olan son kristal decipula'sını kopardı ve dumanlı wisp'lerden birine fırlattı.

Ares'in laneti çınladı. "Lilith'i aldılar!"

Logan tam zamanında tuzaktan uzaklaşarak Succubus'un iblislerden birinin pençelerinde olduğunu ve bir bulutun içinde kaybolmadan önce onlara zaferle gülümsediğini gördü. Kalan iblisler peşlerinden gitti ama bir tanesi

Logan'ın dikkatini çekti. Gözlerini kısarak ona baktı ve pençelerindeki o büyük, damlayan şeyin ne olduğunu anlamaya çalıştı-

Yürek burkan bir çığlık geceyi parçaladı.

Limuzinler.

Yüzünün rengi solmuş olan teyzesi Limos, ölü iblislerin cesetleri üzerinde debeleniyordu. Başsız bineğinin boğazının parçalanmış kalıntılarından pompalanan kan nehrinde dizlerinin üzerine çökerken kılıcı yere çarptı.

Olamaz. Logan'ın midesi ayağa fırladı. Limos canavarı küçümsediğini iddia ediyordu ama o binlerce yıldır ona yoldaşlık ediyordu. Onun gibi, tüm Atlılar ve binekleri gibi, o da ölümsüzdü.

Ama baş kesmenin cehennem aygırları da dahil her şeyi öldürmenin bir yolu vardı.

Yıllar önceki o günün anıları bir kez daha Logan'a çarptı ve Logan dehşet ve kederden uzaklaştı, göğsü öylesine sıkışmıştı ki zorlukla nefes alabiliyordu. Sabre ve Blade perili gözlerle onu izliyordu. Onlar da oradaydı. Ve bu trajediye Logan'dan çok daha yakındılar.

Birden fazla kafa ve yüz yarısından akan kan nehrine rağmen, her zaman savaşçı olan Ares arsanın ortasına doğru yürüdü, ağır botları kanları ezerken bir emir verdi. "Ölü olmayan tüm iblisleri yok edin. Birini sorgu için saklayın. Ve herkes yaralarını kontrol etsin. Şifacılar, iyileştirin."

Hepsi de hasar almıştı ama Blade, Mace ve Sabre'in müthiş iyileştirme yetenekleri vardı ve birkaç dakika içinde kesikler kapanmış, kemikler tekrar birbirine örülmüştü.

Sadece Bones'a yardım edilemezdi. Hâlâ dizlerinin üzerinde duran Limos, yere düşmüş olan bineğine bir şeyler fısıldadı ve ardından hırıltılı bir sesle, "Bana," diye mırıldandı.

Aygırın bedeni bir duman parçasına dönüşerek Limos'un koluna doğru ilerledi, ancak bu duman Limos'un derisinde canlı bir at glifi oluşturmak yerine bileğine dolanarak birkaç

sanki veda eder gibi. Bir an sonra duman küle dönüştü ve yere doğru süzüldü.

Logan'ın Limos için duyduğu üzüntü ve yavrusunun başına böyle bir şey gelebileceği korkusu aralarındaki bağdan akarken Cujo inledi.

Logan yavaşça uzandı ve canavarın kocaman alnını kendi alnına doğru çekerek onun rahatlatıcı, dumanlı kokusunu içine çekti. Çocukken, karanlıkta yorganının altında büzüldüğünde, kükürt ve duman kokusu onu her zaman rahatlatmıştı çünkü bu Cujo'nun orada olduğu, onu geceden ve yatağın altındaki hayali canavarlardan koruduğu anlamına geliyordu.

"Sorun yok dostum," diye mırıldandı. "Bize hiçbir şey olmayacak. Ben senin arkadayım."

Cujo'nun göğsünün derinliklerinden sevgi dolu bir gümbürtü yükseldi ve "Seninki de bende," anlamına gelen zihinsel bir imgeyle birlikte boş zamanlarında cehennem köpeklerinin yaptığı korkunç şeyleri yapmak üzere oradan uzaklaştı. Neyse ki Cujo bu saçmalığı kendine sakladı ve Logan'ın kafasından uzak tuttu.

Diğerleri hâlâ hayatta olan birkaç iblisi öldürmeyi bitirirken, Logan teyzesinin yanına gitti ve onunla birlikte diz çöktü. "Özür dilerim," dedi. "Yapabileceğim bir şey var mı? Beni ister misin?"

Arik'i aramak için? Ya da Leilani'yi?"

Limos başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Hayır." Burnunu çekerek ve cesur bir yüz ifadesi takınarak ayağa kalktı. "Ben iyiyim. İyi olacağım. O şeytandan nefret ederdim zaten."

Yalan söylüyordu ve herkes bunu biliyordu. Ancak anlamaya hazır olmadığı açıktı, bu yüzden silahlarını ve akıllarını toplamak için birkaç dakika harcadılar ve sonra kötü bir akraba ve onun köleleri tarafından kışlarına tekme yedikten sonra ne yapılırsa onu yaptılar.

Kafayı buldular.

İkinci Bölüm

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Eva geç kalıyordu ve o hiç geç kalmazdı. Kabul, bu onun hatası değildi. Aegis'in kodamanlarıyla toplantı çağrısı son dakikada gelmişti. Ve o sırada Aegis'in Çin bölümünün halkla ilişkiler müdürüyle bir konferans görüşmesi yapıyordu. Ama patronlarının gecikmesinin kimin suçu olduğunu umursayacağından şüpheliydi. Büyüklerden gelen acil mesaj açıktı: Geç kalmayın.

Hem neden çağrılmıştı ki? Başı belada mıydı? Önemli bir şey mi olmuştu? Kalbi başka bir olasılık karşısında büyük bir umutla sıkıştı.

Belki de o terfiyi almıştır. Oh, lütfen terfi olsun!

Kıpkırmızı Jimmy Choos ayakkabıları halının üzerinde usulca gümbürderken, kahvesinden bir damla bile dökmemeye dikkat ederek konferans salonuna doğru koştu. Çift shot mocha latte için on beş dolar ödemişti ve onu içecekti, lanet olsun.

Son köşeyi döndü ve ailesine çarptı. Kahve eline döküldü ve yeni temizlenmiş krem rengi ipek gömleğine ve siyah pantolonuna sıçradı.

"Orospu çocuğu-"

"Eva. İşte buradasın." Annesi Tessandra, Eva'nın boş eline bir mendil tutuşturdu ve onu konferans salonunun kapısına doğru yönlendirdi. "Geç kaldın."

"Biliyorum." Eva eliyle kahve lekelerini temizledi. "Ama nasıl biliyor musun?"

Babası Charles, kızının peçeteyle temizlenmek için gösterdiği beyhude çabayı onaylamayan bir ses çıkardı. "Aegis'in hukuk firması Tennant, Tennant ve Chesterleigh'den bu işe katılmaları istendi."

Eva sinirli bir şekilde içini çekti ve mendili çöp kutusuna atacak kadar uzun süre yürümeyi bıraktı. "Bu da ne böyle?"

Annesi dirseğinden tuttu ve onu Aegis'in resmi merkezinin derinliklerine inen koridorda sürüklemeye başladı içinde

Washington'a, DC. Yayılma

Tapınakçılar, melekler ve Aegis tarafından

şeytanlara karşı yürütülen eski savaşların tasvirleri olan duvar halıları

acele bir geçiş.

"Yaşlılar, ilk DART ve Aegis değişim görevinde kimlerin yer alacağına ilişkin kararlarını verdiler."

Eva annesinin elinden silkindi, kucağındaki tableti ve not defterini yeniden ayarladı ve toplantıya gitmekten çok anne babasını atlatmak için hızını artırdı.

"Kendi başıma yürüyebilirim, Tessandra." Ailesi on yaşından beri onlara ilk isimleriyle hitap etmesini istiyordu, özellikle de toplum içinde. "Peki bunların benimle ne ilgisi var?"

"Görev için sözcü olarak seçildiğine dair bir uyarı aldık. Jennifer'ın emekli olduğunu biliyorsunuz. Söylentilere göre sen ve Stefani Hughes onun işi için favori iki adaymışsınız. Baş Sözcülüğe terfi etmek büyük bir başarı olur ve bu görev belirleyici faktör olabilir."

Eva kapının koluna uzanırken aniden durdu. "DART'ın uluslararası merkezinde iki hafta geçirmek için mi seçildim?"

Vay canına. Aegis gönüllüler için bir çağrı yapmıştı ama o başvurmamıştı. Bunu kesinlikle düşünmüştü; araştırmacı bir gazeteci olarak kökleri onu DART'ın iç işleyişine bir göz atmak için kaşındırıyordu. Ama işinden o kadar uzun süre uzak kalmak istememişti, hele de o sinsi Stefani peşindeyken ve Eva'nın istediği iş için yarışırken.

Öte yandan, bu büyük bir fırsat olabilir.

Charles sert avukat sesiyle, "Bunun büyük bir olay olduğunu söylememe gerek yok," dedi. "Bu, dünyanın en büyük ve en saygın iki iblis kontrol ajansı arasındaki ilk işbirliği. Tüm gezegenin bunun işe yaramasına ihtiyacı var ve izliyor olacaklar. Bizi ve Aegis'i gururlandıracağınızı biliyorum." Kapıyı açtı ve onu dikkat dağıtıcı unsurları en aza indirmeyi amaçlayan özelliksiz, penceresiz odaya götürdü.

İşe yaramadı. Eva'nın dikkati hep karakter yoksunluğu yüzünden dağılıyordu. Duvara huzur veren bir dağ resmi ya da canlı bir Paris baskısı koysalar ölürler miydi?

"Ah, güzel. Sonunda buradasınız." Aegis'in Halkla İlişkiler Direktörü Willa Peters ana masadaki boş bir koltuğu işaret ederken, Eva'nın anne ve babası doğu duvarını kaplayan yarı dolu sandalyelere doğru ilerledi.

"Bu işi uzatmayacağım," dedi Willa kısaltılmış İngiliz aksanıyla, bir yığın kâğıdı masanın üzerinden kaydırırken. "Yapacak çok şeyimiz var ve bunu yapmak için çok az zamanımız var. Herkes bir paket alsın." Yumruklarını ince kalçalarına dayadı ve zimbalanmış tüm kâğıtlar dağıtılana kadar bekledi. "Şimdi burada bulunmanızın nedeni, yaklaşık bin başvuru arasından, kurumlarımızın daha fazla işbirliği yapmasına yönelik küresel bir arzunun parçası olarak Brüksel'deki DART merkezinde on dört gün geçirmek üzere seçilmiş olmanızdır." Boğazını temizledi. "Evet, Bay Olsen."

Eva masanın karşısındaki Sigfred'e baktı, o da elini bırakıp sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ben başvurmadım."

Willa'nın hoşgörölü gülümsemesi keskin yeşil gözlerine ulaşmadı. Sig bir Aegis Elder'ın oğluydu ve fırsat buldukça kayırmacılık kartını oynardı. Onunla iyi geçinen birkaç kişi tıpkı onun gibiydi -bir tüyün kuşları ve hepsi bu- ve diğer herkes sadece mecbur oldukları için ona tahammül ediyordu.

"Birçoğunuz başvurmadı. Başvuranların çoğu sokak düzeyinde savaşçılar ya da hücre liderleriydi. Biz gerçekten üst düzey

Bu ilk işbirliği görevinde insanlar." Willa sırayla her birine baktı, şık kızıl saçları da en az ifadesi kadar sert bir topuzla geriye toplanmıştı. "Hepiniz belirli bir nedenle buradasınız. Keeley, Personel Müdür Yardımcısı olarak işe alım ve ruh sağlığı değerlendirme deneyimine sahipsin. DART çalışanlarını analiz edecek ve mümkün olan yerlerde onları ayartacaksın."

Willla, Keeley'nin yanında oturan adama döndü: Carlos Martinez, espri anlayışı da teni kadar koyu olan eski bir deniz komandosuydu. O ve Keeley birkaç aydır çıkıyorlardı. Yürümemişti ama hâlâ arkadaşlardı. Zekiydi, kendine güveniyordu ve Keeley'e göre yatakta harikaydı. Ama aynı zamanda bir mil kalınlığında duygusal bir duvarla çevriliydi ve dört ay sonra, Keeley bariyere zar zor bir çentik bile atmıştı. Eva ondan ayrıldığı için Keeley'i suçlamıyordu. Çok çalışacak birine benziyordu.

"Bay Martinez. Onların silahlarını, savaş stratejilerini ve eğitim programlarını değerlendirmenizi istiyoruz. Bu kelimenin tam anlamıyla bir değiş tokuş olacak, dolayısıyla eşsiz bilgi ve silahlarınızın bir kısmını da onlarla paylaşmanız gerekecek."

"Affedersiniz." Aegis Sihir Okulu'nun Müdür Yardımcısı Mason Devino sandalyesinde öne doğru oturdu. "Hainler ve cehennem zebanileriyle gerçekten istihbarat ve silah paylaşmalı mıyız?"

"Öncelikle," dedi Willa, Sig'e dikkatle bakarak, "DART merkezindeyken onlara cehennem zebanisi demeyin. Doğaüstü varlıklar bunun "-havalı tırnak işareti yaptı

- "aşağılayıcı. Onlara cehennem getiriciler, cehennem dölleri ya da şeytanın çocukları demeyin. Görünüşe göre, insan olmayan herkes için uygun geniş terim doğaüstüdür. Belki underworlder. Ne tür bir doğaüstü varlık olduklarından eminseniz, kabul edilebilir terimler iblisler, vampirler, yaratıklar ve şekil değiştirenlerdir." Sinirli bir şekilde ofladı. "Çok saçma. Hellspawn, hellspawn'dır. Neyse, Mason'ın sorusuna dönelim. Eva?"

Eva başıyla onayladı. "Hanımefendi?"

"Takımın sözcüsü sen olacaksın. Mason'ın sorusu bir muhabirden gelseydi nasıl cevap verirdiniz?"

Evet. Eva zor durumda kalmayı ve hızlı düşünmeye zorlanmayı severdi. Onu işinde iyi yapan şey buydu. Aptal gibi görünmekten korktuğu o bir anlık adrenalin patlaması için yaşıyordu. Neyse ki aptal gibi görünmek nadiren oluyordu.

"Rakip olarak geçmişte yaşadıklarımızın tam olarak geçmişte kaldığını söyleyebilirim." Odadaki herkese baktı, kendine güvenini yansıttı ve ona meydan okuyacak herkese meydan okudu. "Oraya ulaşmak için farklı yollar izlese de aynı hedefler için çalışıyoruz. Hepimiz insan aleminde barış istiyoruz."

Sigfred homurdandı. "Bu saçmalık bir muhabir için işe yarayabilir ama gerçek dünyada kimseyi kandıramaz. DART, meslektaşlarına ihanet eden hainler tarafından kuruldu. Mahşerin Dört Atlısı ve iblis kardeşleriyle işbirliği yaparak kötülüğün tarafını seçtiler. Siktir et DART'ı. Onlarla hiçbir şey paylaşmamalıyız."

Carlos, "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Sig'e katılıyorum," dedi.

"Aynen öyle. DART cehennem zebanileriyle, yani doğaüstü varlıklarla çalışıyor," diye ekledi Keeley gözlerini devirerek. "Bazıları onlarla evlendi. Üyelerinden birkaçı süperler, hatta iblisler. Heofon ve Deliverance gibi hakkı bize ait olan eserleri çaldılar. Onlara güvenemeyiz."

"Onlara güvenmiyoruz," dedi Willa. "Ama bu zaman zaman kurumlar arası işbirliği yapılamayacağı anlamına gelmiyor. Eva'nın söylediği doğrudu. Çok farklı felsefelerimiz olsa bile ortak hedeflerimiz var. DART yanlış bir şekilde bazı iblislerin iyi olduğuna inanıyor ve iblislerle insanların bir arada yaşadığı bir dünya istiyorlar. Aegis tek iyi iblisin ölü bir iblis olduğunu biliyor ve biz de iblislerden arınmış bir dünya istiyoruz. Ama ikimiz de insanlığın Armageddon'dan sağ çıkmasını istiyoruz. Ve insanlığın şu anda boktan bir gösteri olduğu göz önüne alındığında, dünya liderleri bunu hissediyor

Aegis ve DART'ın bir birlik gösterisi sergilemesi herkesin yararına olacaktır."

Eva onun nasıl "birlik gösterisi" dediğini kaçırmadı, gösteriye vurgu yapıyordu. Görünüşe göre Aegis'in üst düzey liderleri gerçek bir işbirliği çabası içinde değillerdi. Gülümsemeye devam edecekler, dostluk jestleri yapacaklar ve belki arada sırada bazı bilgileri paylaşacaklardı ama bu uzun süredir görüşmeyen akrabaların coşkulu bir kucaklaşması olmayacaktı.

DART'ın yaptıklarından sonra Eva, Aegis'teki hiç kimseyi tutumlarından dolayı suçlamıyordu. Herhangi bir konuda birlikte çalışmayı kabul ettiklerine inanamıyordu. Heck, Aegis, DART'ın Direktörü Kynan Morgan da dahil olmak üzere birkaç hain için verdiği yakalama emrini daha yeni kaldırmıştı.

Willa bileğindeki iletişim cihazına baktı ve dikkatini tekrar odadakilere çevirdi. "Sorusu olan var mı? Her biriniz beş dakika içinde iki Yaşlı ile görüşeceksiniz. O zamana kadar bana bir şey sorabilirsiniz."

"Silah alabilir miyiz?" Carlos sordu.

Willa başıyla onayladı. "DART her birinizin bir stang taşımasına izin verecek. Bunun bizim özel silahımız olduğunu ve hiçbir Koruyucunun asla bir tane olmadan kalamayacağını biliyorlar."

Sig sıkılmış bir çocuk gibi koltuğunda döndü. "Yeni iblis parçalayıcı tabancayla kendimi çok daha rahat hissedirdim."

"Kesinlikle olmaz. DART iblisleri öldüren bir ateşli silaha sahip olduğumuzu bile bilmiyor ve bunu öğrenmelerini istemiyoruz."

Her ne kadar Smiter adı verilen yeni tabancalardan biriyle kendini daha güvende hissedecek olsa da Eva bunu anlıyordu. İblislerin çoğu mermilerden etkilenmiyordu ama StryTech yakın zamanda Aegis için ileri teknoloji ve iblisleri konfetiye çeviren mermiler kullanan bir silah geliştirdi. Son olarak canlı, yakalanmış iblisler kullanılarak yapılan korkunç bir gösteri

ay potansiyelini doğrulamıştı ve anılar hâlâ Eva'nın midesini bulandırıyor.

Willa herkese baktı. "Başka sorunuz var mı?" "Ne zaman ayrılıyor?" Aegis'in Araştırma ve Geliştirme, Benjiro Shimosaka, dijital not defterine boş boş vuruyordu. Her ne yapıyorsa bilekten iletişim cihazının ön yüzünde küçük, inç boyunda iblis hologramları dans ediyordu. Eva'nın DC merkezinde geçirdiği dokuz ay boyunca adamın hiç hareketsiz oturduğunu görmemişti. "Ekibim Guardian dövmelerimiz için yeni bir güncelleme yayınlamak üzere ve bunu geciktirmek istemiyorum."

"Harika." Sig ayağını yanındaki boş sandalyeye vurdu. "Son durum nedir, Ben?"

Benji, kendisine Ben denmesinden ne kadar sıkıldığını belli eden bir sesle, "Benji ya da Benjiro," dedi. Eva bunu anladı. Adı EH-vuh olarak telaffuz ediliyordu ama bazıları uzun A kullanmakta ısrar ediyordu. "Güncelleme zaten gelişmiş olan gece görüşümüzü daha da geliştirecek ve Harrowgate'leri astigmatı olan herkes için görünür hale getirecek."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en aptalca güncelleme," dedi Sig ve Eva astigmatınız yoksa bunun berbat bir şey olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Ama vay canına, Harrowgate'leri tespit etme yeteneği çok büyük bir şeydi. Şu anda Muhafızlar, doğaüstü varlıkların çok uzak mesafelere seyahat etmek için kullandıkları görünmez portalları ve cehennem âlemleri Sheoul ile insan âlemi arasındaki geçitleri görebilmek için migren ve mide bulantısına neden olan gözlüklere ihtiyaç duyuyordu.

"Siktir git," diye karşılık verdi Benji.

"Sig, terbiyeli ol," diye tersledi Willa. Kimsenin saçmalıklarına tahammülü yoktu. "Benji, güncellenen sen dönene kadar beklemek zorunda. Hepiniz bu öğleden sonra DART'ın Brüksel'deki merkezine uçuyorsunuz."

Bir inilti ve küfür korusu odanın içinde yankılandı. Şahsen Eva bunun rakiplerinin nasıl çalıştığını görmek için harika bir fırsat olduğunu düşünüyordu ama çok kısa bir süre kalması sorun yaratacaktı. Hâlâ Çin'de bir Aegis Muhafızının öldürüldüğü bir halkla ilişkiler felaketiyle

uğraşıyordu.

bir kadına tecavüz etmekle suçlandı ve Missouri'de bir vampir yuvasına yapılan baskının ardından iki Aegis Muhafızı kayboldu.

Willa telsizini tekrar kontrol etti. "Eva, önce sen."

Ayağa kalkarken Eva'nın midesi altüst oldu. Her zaman iyi röportajlar yapmıştı ve kameranın ve güçlü insanların önünde rahattı. Kendine olan güveni erkeklerin onu takdir etmesini ya da ondan korkmasını, kadınların da onu sevmesini ya da ondan nefret etmesini sağlıyordu. Ama şu anda sinirleri düğümlenmişti. Dokuz ay önce LA Aegis bölümünden DC Genel Merkezine terfi ve transferinden bu yana on iki Elders'ın her biriyle bir noktada tanışmıştı, ancak onlarla hiç resmi bir toplantı yapmamıştı.

Willa ona dar koridorlardan geçerek binanın güney tarafındaki bir odaya kadar eşlik etti.

"Bu göreve gitmek için başvuruda bulundun mu?" Eva çoğunlukla garip sessizliği bozmak için sordu.

"Kesinlikle olmaz." Willa yanlarından geçerken muhasebe bürosundaki birine el salladı. "O insanların yanında o kadar uzun süre kalmak konusunda kendime güvenmiyorum. Muhtemelen birini öldürür ve uluslararası bir olayı tetiklerdim." Yaşlı Süiti'nin kapısında durdu ve gülümsedi. "Ama DART perdesinin arkasını görmeyi çok isterim. İblislerle çalışmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Bahse girerim muhteşem silahları vardır."

Eva buna para yatırırdı. Elbette, Aegis'in etkileyici bir silah cephaneliği vardı, bazıları iblis yapımı, bazıları Cennet kökenli ve görünüşe göre diğer iblislerden nefret eden bir iblis tarafından yönetilen Sydney merkezli şirketten Smiter gibi bir avuç paha biçilmez yüksek teknoloji ürünü. Ancak Aegis'in bir zamanlar sahip olduğundan daha az silahı vardı çünkü DART'ı kuran hain sığınmacılar ayrılırken silahları, eserleri ve nadir kitapları çalmışlardı. Ayrıca, DART doğaüstü varlıklar çalıştırıyordu ve onların kendileri de silahtı.

"Hazır mısın?" Willa sordu.

Elbette. Neden olmasın? Bu parlamak için bir fırsattı. Eva hızlı bir nefes alarak kendini destekledi ve omuzlarını dikleştirdi. "Öyleyim."

Willa gülümseyerek kapıyı açtı. "Tebrikler. Ve iyi şanslar."

Eva, Aegis'te çalışmaya başladığından beri sadece ikinci kez aydınlık üçüncü kattaki köşe ofise girdi. İki duvarın tamamı tavandan tabana devasa pencerelerden oluşuyordu ve diğer ikisinde kitap ve şeytani eser rafları sıralanmıştı. Ortada, altı kişilik bir masada Eva'nın daha dün Çin tecavüz davası hakkında bilgilendirdiği iki Yaşlı oturuyordu.

"Merhaba Eva." Maja Weso karşısındaki sandalyelerden birini işaret etti. "Lütfen oturun."

Altmış yaşlarında, yuvarlak yüzlü bir Rus olan diğer Yaşlı, Eva otururken ona soğukkanlılıkla baktı. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Sanki başka seçeneği varmış gibi. "Bu proje için beni seğtiğiniz için teşekkür ederim."

"Açıkçası bu çok önemli ve kamusal bir girişim," dedi. "Size büyük bir güven duyuyoruz."

Başka bir deyişle, sakın uvallama. "Anlıyorum."

Dmitri şüpheyle baktı ama Maja sıcak bir şekilde gülümsedi. Otuz iki yaşındaki Maja, Eva'dan dört yaş büyük, iki santim daha kısaydı ve son derece güzeldi. Birkaç yıldır Aegis için savaşıyordu ama rütbeleri açarak tarihteki en genç İhtiyarlardan biri olmuştu. Çoğu kişi bunun zekâsından, tarih bilgisinden ve kötülerin kökünü kazımadaki olağanüstü başarisından kaynaklandığını kabul ediyordu.

iblis yuvaları. Diğerleri bunun onun olağanüstü cinsel iyilikleri sayesinde olduğunu söylüyordu.

Ne saçmalık. Sig'in babası Lukas, Maja'dan bile daha hızlı bir şekilde zirveye çıkmıştı ama kimse onun kendi değerleriyle bu yeri hak etmediğini söylememişti. Eva'nın söyleyebildiği kadarıyla, şans eseri bu noktaya gelmişti. Ya da belki de satın almıştı. Kesinlikle hak etmemişti. Tek bir iblisle bile savaşmamıştı. Dünyanın en zengin iblis antika tüccarının tek oğlu olarak, bir danışman olarak katılmıştı. Kibirli, kaba ve kendini beğenmiş biri olarak Sig gibi o da herkesi çıldırtıyordu.

Maja dirseklerini masaya dayadı. "Bunu çabuk halledeceğiz. Sanırım Willa size bu öğleden sonraki uçuştan bahsetmiştir." Eva'nın başını sallaması üzerine diğer kadın devam etti. "Stefani'ye şu anki işiniz hakkında bilgi vermeniz gerekecek, çünkü görevi o devralacak. Tüm odak noktanız bu operasyon olmalı ve dövüş becerilerinizi gizli tutmanızı istiyoruz."

Stefani kısmı Eva'nın hoşuna gitmese de mantıklıydı. Ama geri kalanı tamamen beklenmedikti. "Ne demek istiyorsun? Neden bu işe güçlü bir pozisyondayken girmeyelim ki?"

Dmitri cevap verdi. "Hepinizi hafife almalarını istiyoruz. Sen çaresiz aptal olacaksın."

Eva doğru duyduğundan emin olamayarak gözlerini kırıştırdı. "A... şimdi ne var?"

Maja meslektaşına sinirli bir bakış attı ama onun sözlerine itiraz etmedi. "Gözleri Sig, Carlos, Mason ve Benji'nin üzerinde olacak. Yani minyon Keeley ya da medyanın sevgilisi Eva'yı tehdit olarak görmeyecekler."

Oturduğu yerde gerildi, omurgası arkasındaki sert tahtaya baskı yaptı. "Neden? Kadın olduğumuz için mi?"

"Hayır," dedi Maja sinirli bir şekilde, ama Eva diğer kadının keskin ses tonunu Dmitri'ye yönelttiğini hissetti. "Çünkü Keeley topallıyor ve masa başında çalışıyor. Kazadan önce en azılı iblis avcılarımızdan biri olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok. Peki ya senin? Geçen yıl ödül töreni sırasında sahnede ayağın takılınca viral olmuştu. Berbat olduğunu biliyorum ama

Bu sakar imajını güçlendirmek için. Zeki ve iyi araba kullandığının farkındayız ama DART'ın bunu bilmesini istemiyoruz."

Bu saçmalıktı. Ne yazık ki, Stang'i iyi kullanma kısmı da saçmalıktı. Eva, Aegis'in tescilli çift kanatlı, S-şekilli silahında gerçekten o kadar da usta değildi. Ve açıkçası, o kadar da iyi bir dövüşçü değildi. Yıllardır her hafta antrenman yapıyordu ve jimnastik geçmişi sayesinde rakiplerini her zaman sırt üstü yatıran bir imza hareketi vardı. Ama vurulmaktan, yere atılmaktan ya da tekmelenmekten hiç hoşlanmazdı. Ve onun mesleğinde morarmış bir göz ya da yarılmış bir dudak, o iyileşirken işini başka birinin yapması anlamına geliyordu ve bu kişi Stefani'ydi.

Eva'nın o ineğe fırsat vermesi söz konusu bile olamazdı. Dokuz ay önce Eva, Aegis'in şimdiye kadarki en büyük vampir yuvasını taramasının ardından televizyonda bir soru-cevap sunmadan dakikalar önce ayak bileğini kırmış ve Stefani'nin onun yerini almasına izin vermeyi reddetmişti. Yarım saat süren röportajı yaptıktan sonra doğruca hastaneye gitmişti.

"Cidden burada aptal genç kızı oynamam gerektiğini düşünmüyorum."

Maja başını salladı. "Katılıyorum. Bunu yapmak zorunda değilsin. Kendi bildiğiniz gibi oynayacak ve elinizi göstermeyecek kadar akıllısınız. Hepiniz öylesiniz." Sesini komplocu bir homurtuya alçalttı. "Belki Sig hariç."

Dmitri kıkırdadı, ama bir kalp atışı sonra tekrar dinlenmeye başladı. "İyi. Ama Eva, sana güveniyoruz. Diğerleri her zaman iyi oynamıyor ve işleri yolunda tutmak için sana ihtiyacımız var. Sig kibirli bir asabi, Keeley'nin filtresi yok, Carlos gergin olabiliyor ve hem Benji hem de Mason odadaki herkesten daha zeki olduklarını düşünüyorlar. Sen mantığın sesi olmalısın."

Harika. Kariyer fırsatı olması gereken şey dadı pozisyonuna dönüşmüştü.

Maja yanındaki masanın üzerinde duran su şişesine uzandı. "Tek irtibat noktanız ben olacağım. Brüksel'deyken Jennifer'a rapor vermeyeceksin."

Eva bundan hiç hoşlanmamıştı. Esasen işinden koparılacak olması endişelerinin sadece başlangıcıydı.

"Ofisimle iletişim halinde değilsem medya baskınları ve Aegis haberleriyle nasıl başa çıkacağım?"

"Stefani bunların hepsini halledecek," dedi Maja. "Siz sadece bu göreve konsantre olacaksınız. Bu ortak girişim hakkında medyaya konuştuğunuzda ve konuşacaksanız, bunu Medya İşleri ofisi değil, Elders aracılığıyla ayarlayacaksınız."

Dmitri boğazını temizledi. "Bu, halkımıza olan inanç eksikliğini yansıtmıyor. Sadece DART ile yaptığımız bu girişim hassas ve son derece önemli. Bunu doğrudan biz denetleyeceğiz."

Vay canına. Büyükler, özellikle de bir grup olarak, parmaklarını çoğu şeyden uzak tutuyor gibiydiler. Her biri kendi departmanlarında zaten yüksek rütbeliydi, bu yüzden en büyük zorlukları onlar yönetiyordu. Ama bir operasyonun tüm yönlerini üstlendiklerini hiç duymamıştı. Kesinlikle birleşik bir güç olarak değil.

"Şimdi," dedi Maja, "eğer sorunuz yoksa, yolculuk için hazırlansanız iyi olur."

Dmitri ayağa kalktı, açıkça toplantıyı bitirmişti ve onun sorularını beklemiyordu. "Hizmetiniz için teşekkür ederiz. Bu büyük bir girişim ve başarılı olmasına yardımcı olacağınızı biliyoruz."

"Elbette." Eva ayağa kalktı ve onların uzattığı elleri sıktı.

Tarihi bir olaya, bir personel, fikir ve bilgi alışverişine katılacağını fark ettiğinde heyecandan içi içine sığmıyordu.

Yine de, odadan çıkarken, durumun ciddiyeti coşkusuna gölge düşürdü. Çünkü yanlış bir hareket sadece kariyerini yok etmekle kalmayabilirdi... aynı zamanda insanlığın iblislere karşı savaşı kazanma umutlarını da yok edebilirdi.

Ve tüm dünya izliyordu.

Üçüncü Bölüm

Şeytani Faaliyetlere Müdahale Ekibi'nin Brüksel'in tarihi merkezine yakın, sıradan bir bina olan karargâhı her zaman kahve kokardı. Bu sabah, dünyada Logan'ın akşamdan kalmalığını iyileştirmeye yetecek kadar kafeinli kahve yoktu.

Alkol değil -ölümsüz metabolizması çok fazla içkinin en kötü etkilerini önlüyordu. Uğraştığı akşamdan kalmalığın her yerinde Lilith yazıyordu.

Uykusu o kadar kötü rüyalarla doluydu ki, succubus'un kendisine işkence etmesi için bir kâbus şeytanı tutup tutmadığını merak etti. İntikam peşinde olduğunu açıkça belirtmişti ve Dört Atlı'nın sevdiği herkes hedefti.

Vay canına, ucuz atlatmıştı. Eğer babası ortaya çıkmasaydı... ürperdi. Kendine cinsel bir şey olmadığını hatırlatmak zorunda kaldı.

Ama olabilirdi.

Evet ve kimse, özellikle de Mace, bunu unutmamasına izin vermezdi.

Logan ikinci üçlü kapuçinosunu içmek için birinci kattaki kafeteryaya doğru ilerlerken Müdür Morgan ona seslendi.

Logan, uzun boylu, siyah saçlı eski asker kendisine yetiştiğinde Kynan'a doğru döndü. "Hey, patron."

"Hey." Ky'nin on yıllar önce bir iblis savaşında aldığı hasarın sonucu olan derin, çakıllı sesi aralarında gök gürültüsü gibi yuvarlandı. "Çok kötü bir gece geçirdiğini duydum."

Logan'ın yanaklarında sıcaklık alevlendi. Elbette Kynan duymuştu. Mace muhtemelen Logan'ın Büyükannesi Tarafından Keçeleştirildiğini şimdiye kadar tüm sosyal medyaya yaymıştı. Ama Kynan yaralara tuz basan biri değildi, bu yüzden muhtemelen Lilith'in Logan'ı baştan çıkarma girişimini biliyor olsa da, muhtemelen daha sonra olanlardan bahsediyordu.

"Oldukça kötüydü," dedi Logan. "Pusuya düşürüldük ve üzerimde sadece bir ruh tuzağı vardı, bu yüzden ruhların çoğu kaçtı. Bir tanesini kasanın içine düşürdüm." Sanki dün gece olan her şeyi temizleyebilecekmiş gibi elini yüzünde gezdirdi. "Ve zavallı Limos. Uzun zamandır o cehennem aygırına sahipti."

Logan'a onunla birlikte kafeteryaya doğru yürümesini işaret ederken Kynan'ın yüz ifadesi asıktı. "O nasıl?"

"Cujo'yu kaybedersem yapacağımdan daha iyi." Logan, ikisi de yeni doğduklarından beri bağlı olduğu cehennem köpeği arkadaşı olmadan olmayı hayal bile edemiyordu. Canavar onun bir parçasıydı, zihninin arkasında rahatlatıcı bir karıncalanma vardı.

Kynan, "Lilith'i avlamak için kaynaklarımıza ihtiyacınız olursa bana haber verin," dedi. "Ares'le zaten konuştum ve DART'ın ne olursa olsun yanınızda olduğunu biliyorsunuz."

"Biliyorum."

Kynan şefkatli, babacan bir hareketle onun omzuna vurdu. "Roman'dan haber aldın mı?"

"Yeni bir şey değil." Scott Roman'ın elinde DART'ın Seattle'daki Kuzeybatı Pasifik merkezinde yaşanan şeytani bir vaka vardı. Ofisi, bir Soulshredder'ın Oregon, Pendleton yakınlarındaki dini bir topluluğu terörize etmek için bir Neethul ile nadir bir ortaklık kurduğuna inanıyordu ve bir DART ajanını iblisin ölümcül pençeleri ve dişleri yüzünden daha yeni kaybetmişlerdi. "Neethul'u görmediler bile ve Soulshredder'a ne zaman yaklaşırsalar, puf diye uzaklaşıyor." Ufelskala kötülük skalasında Kademe Beş iblis olarak derecelendirilen ve onları kötünün de kötüsü yapan Ruh Parçalayıcılar, aynı zamanda öldürülmesi en zor iblislerden bazılarıydı. Sheoul ve insan alemi arasında anında geçiş yapabilme yetenekleri

Kaçmak ya da ortadan kaybolmak ve sonra kurbanlarının arkasında aniden yeniden ortaya çıkmak için. Uzun, jilet gibi keskin pençeleri ve dişleri silahlarının en önemsizleriydi.

Yarı Soulshredder olan bir insanla evli olan Kynan bunu ilk elden biliyordu.

"Tayla Mace, Blade ve Scotty'yi gönderecek ama daha fazla güce ihtiyaçları olursa Cujo'yla birlikte onlara yardım edebilir misiniz?"

"Sorun değil." Logan diğer departmanlara geçici olarak görevlendirilmeyi önemsemiyordu. Bu iyi bir şeydi, çünkü Ruh Yönetimi bölümüyle ilgisi olmayan pek çok dava için görevlendirilmişti. Bunun sebebinin dövüş yetenekleri ve şeytani ruhları görme becerisi olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu ama aslında cehennem köpeği herkesin aradığı silahtı. "Silahlanıp Cujo'yu çağırmam için bana yarım saat verin."

Kynan yanından geçen sihirbazlardan birini el sallayarak selamladı ve yaralı boynundaki kolye zıpladı. Parıldayan yuvarlak kristal Ky'ye özel bir koruma sağlıyordu ve Logan'ı asla hayretler içinde bırakmayacaktı. Cennetin gerçek bir parçası. Çok havalı.

"Henüz değil," dedi Ky. "Bu sabah sana burada ihtiyacım var." "Ne oldu?"

"Aegis ile personel değişimi bugün başladı." Koridorun aşağısındaki üç brifing odasından en küçüğü olan yirmi dört kişilik oditoryum tarzı düzeneği işaret etti. "Jet-lag olmuş yarım düzine Muhafız gönderdiler, hepsi de Aaron'un DART'ın tarihi ve Aegis'teki kökenleri hakkında bilgi vermesini bekliyorlar."

Bir tuzak sezinleyen Logan rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Uh-huh..." "Aaron hasta olduğunu söyledi. Oraya gitmeni ve

Shanea bugün onları eğitmek için buraya gelene kadar meşgul olacaklar."

Logan bir iniltiyi bastırdı. Yapmak istediği son şey bir grup Aegis pisliğine bakıcılık yapmaktı. "Mace yapamaz mı? Az önce dinlenme odasında ayaklarını uzatmış, sıkılmış ve bok gibi görünen bir fotoğrafını paylaştı-"

"Mace?" Kynan bakakaldı. "Mace mi? Bir grup Aegi ile yalnız mı? Cidden mi?"

Tamam, evet, Logan bunu hiç düşünmemiştir. Mace, örneğin bir Soulshredder ile dövüşürken arkanızda olmasını istediğiniz adamdı. Mace sizi zor durumlardan kurtaran adamdı. Ama Mace muhtemelen sizi ilk etapta karmaşaya sokan kişiydi, tacizci büyükanne fiyaskosunun da kanıtladığı gibi. Profesyonel ajansınızı bir grup düşmana karşı temsil etmesini isteyeceğiniz kişi kesinlikle o değildi.

"Aegis'in beni bebekken öldürmeye çalıştığını biliyorsun, değil mi?"

"Tanıdığım neredeyse herkesi öldürmeye çalıştılar. Ben de dahil," diye belirtti Ky. "Başka bir bahane bul. Bunu onlardan intikam almak için bir şans olarak gör."

Logan canlandı. "Onları ben mi öldüreceğim?"

"Hayır, ama hayatlarını bir süreliğine perişan edeceksin. Kazan, evlat."

Çocuk. Altmışlı yaşlarında olmasına rağmen Ky'nin Logan'la aynı yaşta görüldüğü düşünülündüğünde, Kynan'ın ona böyle seslendiğini duymak komikti.

Ölümsüz olmak harikaydı.

"Tamam, tamam." Logan saatine baktı. Saat dokuz on sekizdi. "Sanırım Aegi neredeyse yirmi dakikadır bekliyor ve bana hemen orada ihtiyacınız var."

"İyi tahmin." Kynan Logan'ın evet demesini beklemedi çünkü elbette diyecekti. "Teşekkürler. Shanea yarım saat içinde onları senden almak için orada olacak." Ky onu tekrar omzundan alkışladı. "Ve Seattle'daki durumdan beni haberdar et. Beyaz Saray'ın nefesi ensemde. Hristiyanlara saldıran bir iblis, tüm iblislerin aynı olmadığı argümanımıza yardımcı olmuyor. Aegis'i getirmekten bahsediyorlar."

"Ne yani, insanlara işkence eden ve öldüren iblislere karşı yumuşak davranacağımızı mı düşünüyorlar? Ahmaklar. Diğer ahmaklarla işim biter bitmez oraya gideceğim."

Ky, "Bu ahmaklara karşı sakın olun," diye uyardı. "Biz köprüler kurmaya çalışıyoruz, onları yakmaya değil." Kynan'ın kot mavisi gözleri kızgınlıkla karardı. "Bence Aegis ile köprüler kurmaya çalışmak anlamsız, ama bize fon sağlayan insanlar kurumlarımız arasında işbirliği görmek istiyor."

"Uslu duracağım," diye mırıldandı Logan. "Ama bu saçmalık. Onlara yağ çekmek zorunda olmamalıyız. Bu deneme ittifakına onlardan çok daha fazlasını veriyoruz."

"Anlaştık." Kynan'ın bilek telsiz cihazı bipledi ve Logan'a başını sallamadan önce hızlıca bir göz attı. "Tekrar teşekkürler."

Telsizin diğer ucundaki kişiyle konuşarak ofisine doğru yola çıktı. Adam çalışmayı hiç bırakmıyordu. Büyük aile toplantılarında bile Kynan'ın bir tür krizle uğraşmadan bir saatten fazla zaman geçirdiği nadiren olurdu.

Krizlerden bahsetmişken, Logan artık tek iyi doğaüstünün ölü bir doğaüstü olduğu inancıyla hareket eden rakip bir teşkilatın üyelerine göz kulak olmak zorundaydı. Ve DART'ın süper güçleri istihdam ettiği düşünülürse, çatışmaya meyilliydiler.

Aegis halkının soracağı ilk sorulardan birinin insan olup olmadığı olacağına şüphe yoktu. Her zamanki gibi evet diyecekti ve bu teknik olarak yalan sayılmazdı. Annesi insandı. Babasının yarı melek, yarı iblis ve Mahşerin Dört Atlısı'ndan biri olması önemli değildi. Bugün kendisini öteki yerine insan olarak tanımlayacaktı.

Gerçi onlara gerçeği söylerse ne yapacaklarını merak ediyordu.

Her neyse. Bir avuç kendini beğenmiş sik kafalının tepkilerinden daha fazla endişelenmesi gereken şeyler vardı. Tıpkı Mace'in SuperSocial'da yayınladığı, Logan'ın yüzünün bir grup gevşek çıplak büyükanneyle ağza alınmayacak şeyler yapan gevşek çıplak bir büyükbabaya yapıştırıldığı yeni resim gibi.

Bunu asla unutamayacaktı.

"Hiç komik değil, Mace," diye mırıldanırken haberleşme ünitesinin ekranındaki fotoğrafa bir fiske vurdu ve Mace'e kışına tekme basacağına dair bir mesaj gönderdi.

Evet, bugün dev bir akşamdan kalmaya dönüşüyordu.

Eva, DART'ın ana ofis binasının içinin neye benzemesini beklediğinden emin değildi ama lobisinde orman temalı bir fiskeye bulunan modern, parlak ışıklı bir genel merkez değildi. Gerçi spreyn ortasında birbirlerine şüpheyle bakan iblis ve melek heykelleri o kadar da beklenmedik değildi.

Keeley, şu anda oturdukları oditoryuma doğru yürürken bir tür batıl inançla kristal havuza bir bozuk para atmış ve sabırsızlıkla birinin gelip onlara planlanan oryantasyonu vermesini bekliyordu.

"Tabii ki geç kaldılar," diye homurdandı Carlos. "Bir grup Aegis haininin işleri verimli bir şekilde halledeceğine güvenemeyiz."

"Aptallar," dedi Sig, önündeki sahneyi tekmeleyerek tozlu bir çizme izi bıraktı.

Eva aptal olduklarından o kadar emin değildi ama bu kesinlikle işbirliği görevine profesyonel bir başlangıç değildi.

Sahnenin arka tarafındaki kapı fısıldayarak açıldı ve gölgelerin arasından bir figür çıkınca herkes sessizliğe gömüldü. "Vay a n a s ı n ı . " Keeley'nin sesi biraz nefessiz kalmış gibiydi.

Eva'yı kaburgalarından bıçakladı. "Bu adamın iblis olmasına imkân yok. Melek olduğu kesin."

Keeley ciddi değildi... muhtemelen... ama Eva onun melek meselesini nereden çıkardığını anladı. Az önce

odaya girmek muhteşemdi. Gerçekten etkileyiciydi. Dalgalı sarı saçları sert sahne ışıklarının altında bir hale gibi parlıyordu ve sahnede ilerlerken ön kollarındaki kalın kaslar bronz teninin altında esniyordu. Savaş botlarının vuruşları salonda yankılanıyor ve her adımda kalbinin çarpmasına neden oluyordu. Siyah DART tişörtü, arkasındaki karanlık perdeye karşı gölgeli bir figür oluşturan gece yarısı taktik pantolonunun içine sokulmuştu.

Mikrofona doğru yürürken hepsine sıkılmış bir bakış attı. Cidden, mikrofonu altı kişiyle konuşmak için mi kullanacaktı?

Adam mikrofonun yanından geçip sahnenin kenarına oturduğunda, uzun bacakları kenardan sarktığında kendini biraz aptal gibi hissetti.

"Benim adım Logan," dedi derin, gürleyen bir sesle ve kadının karnını ısıttı. "Görünüşe göre kısa çubuğu ben çektim ve şimdi size DART 101 dersini vermek zorundayım. Muhtemelen burada olmayı benden daha fazla istemiyorsun, bu yüzden işte temel bilgiler. DART, Şeytani Faaliyetlere Müdahale Ekibi anlamına geliyor. Otuz beş yıl önce Aegis'ten ayrıldığımızda kurulduk çünkü, bilmiyorum, felsefi farklılıklarla devam edelim. Şimdi, DART'tan insanların Aegis karargahında, sizlerin de burada takıldığı bir esir değişimi yapıyoruz-"

"Affedersiniz." Sig, her zamanki gibi kaba davranarak sözünü keserken elini kaldırdı. "Siz insan mısınız?"

Logan'ın ela gözleri Sig'e dikildiğinde donuklaştı. "Evet." Bakışlarıyla odanın geri kalanını taradı ve Sig'in üzerinde bir an durakladığında Eva ürperdi. "Alakasız, saldırgan ya da saçma bir sorusu olan başka biri var mı?"

Eva elinin arkasına bir gülümseme sakladı. Soru alakasız değildi ama Sig küstahın tekiydi ve onun haddinin bildirildiğini görmek hoşuna gidiyordu. Kahretsin, bu değiş tokuştan sonra kendini donmuş hissediyor olmalıydı.

Logan'ın insan olduğunu bilmek de güzeldi. Keeley kaşlarını salladı, bu bilgidен Eva kadar memnun olduğu belliydi ama muhtemelen farklı nedenlerle. Keeley'nin onu zihinsel olarak soyduğuna şüphe yoktu. Eva bir iblisle aynı odada oturmadığı için mutluydu.

Gerçi adamın kıyafetsiz de güzel olduğuna bahse girerdi...

Oditoryumun kapısı tekrar açıldı ve soluk kot pantolonlu, siyah düğmeleri kısmen iliklenmiş siyah saçlı bir adam içeri girdi, beyaz spor ayakkabıları sahneyi geçerken hiç ses çıkarmadı.

Tek bir gıcırta ya da tıkırtı yok.

Logan yeni geleni işaret etti. "Bu Draven. Binanın ve personelin güvenliğini denetleyen ekipte yer alıyor."

Draven Eva'ya ve iş arkadaşlarına baktı ve tembelce başını sallayarak selam verdi. Aldatıcı derecede tembel bir baş sallama. Vücudu gevşek, yürüyüşü rahattı ama soğuk, siyah gözlerinde keskin ve tehlikeli bir ışık vardı. Onlara sadece bir saniyeliğine bakmıştı ama onu ve takım arkadaşlarını, sağ serçe parmağındaki topazın boyutuna kadar hafızasına kaydettiğinden hiç şüphesi yoktu.

İblis. Bahse girerim o bir iblis.

Bu düşünce ağzının, çantasının içi kadar kurummasına neden oldu. Çantayı kucağında düzeltti ve içindeki silahın ağırlığıyla rahatlardı. Buradaki herkes bir stang'i ondan daha iyi kullanabilirdi ama bu, gerektiğinde onu kullanamayacağı ya da kullanmayacağı anlamına gelmiyordu.

Meslektaşlarına baktı, hepsinin ellerini stanglarına yaklaştırdığını ve yeni gelenin varlığından tedirgin olan tek kişinin kendisi olmadığını görmekten memnun oldu. Açıkça şeytani bir yanı yoktu... Kafasında boynuzları ya da ayaklarında toynakları yoktu. Aslında onu bir kalabalığın içinde görseydi, ölümcül yakışıklılığına kapılırdı. Ama burada, kurtadamların, cadıların ve hatta iblislerin gururla çalıştığı bir yerde, içgüdüleri aşırı hızdaydı.

"Shanea hemen arkamda," dedi Logan'a. "Sadece bu adamlara bir soru sormak istiyorum."

Logan onlara eliyle işaret etti. "Devam et."

Draven arkasını döndü, tavrı cana yakındı, ağzının kenarlarında bir gülümseme belirmişti. Ama o gözler... ürperdi. "Aegis'in insan olmayan tek bir Muhafızı olmadığı doğru mu?"

Herkes Eva'ya döndü. Bu göreve tam da bu nedenle gönderilmişti. Çantasını yere bırakarak ayağa kalktı ve Draven'ın sorusuna cevap verdi. "Aegis yirmi beş yıl önceki Richmond katliamından sonra sadece insanlara yönelik bir politika benimsedi."

Başparmaklarını ceplerine soktu ve bunu düşünüyor gibi göründü. "Yani, bir kurt adam çalışan işyerinde şiddet uyguladı - insan formundayken, dikkatinizi çekerim - ve siz hiçbir süper güvenilirmez olduğunuzu mu varsayıyorsunuz?"

"Başka olaylar da oldu," dedi, kararlı ve sakin tonunu onun düşmanlığına karşı bir kontrol olarak kullanarak. "Bu bardağı taşıran son damla oldu. Üyelerimizin, aralarında bir iblis olup olmadığını merak etmek zorunda kalmadıklarında çok daha üretken olduklarını ve dikkatlerinin daha az dağıldığını gördük." Gülümsedi, arkadaşça ve çatışmacı görünmemek için elinden geleni yaptı. Burası onun kaptan köşkü, rahat bölgesiydi ve konuşmanın yönünü ve tonunu kontrol etmeyi seviyordu. "Alınma tabii ki."

Draven'ın gözlerindeki siyahlık mürekkep gibi bir uyarı havuzuna dönüştü, beyazlar ise korkuyla geri çekildi. Kahretsin. Bir çatışmanın içine girmişti, tam da kaçınmak için gönderildiği şey.

"Neden alınayım ki?"

Kibarca gülümsemeye devam etti ama bu adamın bir iblis olduğu şüphesi dudaklarının titremesine neden oldu.

"DART iblisleri istihdam etmesiyle bilinir." Alçak ve yatıştırıcı bir tonda konuşarak kendini yeniden güven alanına çekmeye çalıştı. "Sen bir iblis olabilirsin. Eğer öyleyse, alınmak istemedim."

"Gerçekten mi?"

Logan, "Kibar ol," diye mırıldandı ama Draven bir adım daha yaklaştı. "Yani, eğer Aegis'in bana göre daha iyi olduğunu söylersem alınmazsın.

aralarında hiç kadın olmasaydı daha üretken ve dikkatleri daha az dağınık olur muydu?"

Gözlerini kırıştırdı. Bunu gerçekten söylemiş miydi? Keeley'nin yumuşak soluğu soruyu hemen hemen cevaplıyordu.

"Bu pek de aynı şey değil-"

Logan zarif bir hareketle ayağa fırladı. "Hey, kurumlar arası barışı koruyalım ve hükümetlerimizin bile çözemediği şeyleri tartışmaktan kaçınalım."

Dünyadaki hemen hemen her ülke, aralarındaki yeraltı dünyası sakinleriyle nasıl başa çıkacaklarına karar vermekte zorlanıyordu. Daha geçen ay Bulgaristan, doğaüstü varlıkların orada sakin olarak yaşamalarına izin veren bir yasa çıkardı, ancak sadece kendilerini belli ettikleri takdirde, yani ellerinin arkasına ters bir pentagram dövmesi yaptırdıkları takdirde. İşareti olmayan herhangi bir yeraltı sakini, ağır para cezası ve hapis cezasından idama kadar değişen ağır cezalara tabi tutulacaktı. Diğer ülkeler iblislerin sadece orada yaşamasını değil, ziyaret etmesini bile suç haline getirmişti. Çoğu yaratıklara ve vampirlere biraz daha fazla müsamaha gösteriyordu ve bazıları da -çok azı- uslu durdukları sürece herkese hoşgörü gösteriyordu.

Her yerde değişken bir konuydu.

"Draven sadece bir şey anlatmaya çalışıyor ve başaramıyordu," diye devam etti Logan, arkadaşına yakıcı bir bakış fırlatarak.

"Kadın düşmanı bir pislik olarak mı?" Keeley tersledi.

"Gördün mü?" Draven Keeley'yi işaret etti. "Demek istediğimi anlatmakta başarısız olmadım."

"Tamam." Eva boğazını temizleyerek herkesin sakin bir nefes almasını sağladı. "Bu işe girerken hepimiz teşkilatlarımızın farklılıkları olduğunu biliyorduk. Logan'ın tavsiyesine uyalım ve küresel liderlere bırakılması gereken konuları tartışmayalım."

Logan ona minnettar bir baş hareketiyle karşılık verdi ve Draven'ı kapıya doğru yönlendirdi. "Uğradığına sevindim. Bunu bir daha yapmayalım."

Draven güldü ve Eva ikisinin iyi arkadaş olduğu hissine kapıldı. "Kynan'ın neden benden hiç sosyal şeyler yapmamı istemediği bir muamma."

"Evet," diye mırıldandı Logan, "tam bir gizem."

Draven tam kapıya ulaştığında kapı açıldı. Kıvrımlı, çekici bir kadın içeri girdi, sarı ve turkuaz kolsuz elbisesi geniş kıvrımları ve parlayan koyu tenini örtüyordu. Draven'a attığı kısa boğucu bakış çok samimiydi.

"Bölüyor muyum?"

"Shanea." Logan onu görünce rahatladığını saklamadı. "Kesinlikle rahatsız etmiyorsun ve zamanlaman da mükemmel." Eliyle grubu işaret etti. "Hepsi senin."

"Aslında..." Shanea duraksadı, sesi özür diler gibiydi. "Halletmem gereken bir durum var. Uzun sürmez. Grupla birlikte eğitim merkezine kadar yürüyebilir misiniz? Seninle orada buluşuruz."

Logan kızgın kömürlerin üzerinde kızartılmayı tercih eder gibi görünüyordu ama başını salladı. "Bana borçlusun."

Gülümsedi ve Draven'ın serçe parmağını kendi parmağıyla birleştirip onu yanına almadan önce teşekkür etti. İlginç. Shanea, Draven'ın muhtemelen bir iblis olduğunu biliyor muydu? Ama belki Shanea da öyleydi.

Eva üşümediği halde çıplak kollarını ovuşturdu. Sadece dengesizdi. Karşılaştığı her bireyin iblis olup olmadığını sürekli merak ettiği bir yerde bu kadar yabancılık çekeceğini tahmin etmemişti.

"Hadi gelin." Logan, Eva ve iş arkadaşlarına eliyle işaret etti. "Onu duydunuz." Sırayla hepsine baktı, bakışları önce ölçüyor, sonra eğleniyor, en sonunda da aşağılayıcı bir şekilde küçümsüyordu. "Ne kadar iyi olduğunuzu göreceğiz."

Carlos, Keeley ve Sig sırtıttı. Elbette dövüş becerilerini göstermekten heyecan duyacaklardı. Benji ve

Mason DART ajanlarıyla dövüşmek için daha az heyecanlı görünüyordu ama onların da kendisi gibi hissettiğinden şüpheliydi. Sanki ilkokula geri dönmüş, beden eğitimi dersine kadar dakikaları sayan ve takımlardan herhangi biri için sonuncu seçilmemek için dua eden çirkin bir çocuk gibiydi.

Onlar kapıdan çıkarken, Keeley Eva'nın kaburgalarını dürttü. "Bu eğlenceli olacak."

Eva çantasından bir paket kâğıt çıkardı. "Programda yok."
"Yani?"

"Hiç spor kıyafetimiz yok."

"Hayır ama hepimiz Aegis tarafından değiştirilmiş ya da savaşmak için tasarlanmış kıyafetler giyiyoruz. Bir şey olmaz."

Hayır, olmazdı. Eteğinin gizli şortlar içermesi ve aşırı harekete izin verecek şekilde yırtılmış olması ya da Emmy London'larının bir bıçağı, bir şişe kutsal suyu ve ruhlardan korunmak için eski bir sembolü saklayacak şekilde değiştirilmiş olması umurunda değildi. Aptal gibi görünecekti.

Belki bundan kurtulabilirdi. Logan mantıklı görünüyordu.

Adam dönüp onlara baktı ve kadın bu düşüncesini gözden geçirdi. Sürüden hangi avı ayıracağına karar veren bir avcıya benziyordu.

Keeley yaklaştı ve fısıldadı, "Sence o gerçekten insan mı?"

"Öyle olduğunu söyledi."

"İblisler doğruyu söylemeleriyle bilinmezler, Eva. Ve o bir kurt adam olabilir. Kendilerini insan olarak tanımlarlar. Vampirler de öyle."

"Bunun gerçekten bir önemi var mı? Bizi minderde mahvedecek."

"Bir iblis tarafından mı yoksa bir insan tarafından mı yok edilmeyi tercih edersin?"

Yine, gerçekten önemli değildi. Her iki durumda da aptal gibi görünecekti.

"İkisi de değil. İzninizle." Omuzlarını dikleştirdi, cesur yüzünü takındı ve adımlarını hızlandırdı.

Yırtıcı olma sırası ondaydı.

Dördüncü Bölüm

"Affedersiniz."

Logan yavaşlamadı, Aegi kadınlarından biri ona yetişmek için koşarken uzun koridorda yürümeye devam etti. Ayakkabılarının yerde çıkardığı hafif tıkırtıdan topuklu ayakkabı giydiği anlaşıyordu. Onların içinde dövüşüp dövüşemeyeceğini merak etti. Onu da geç. Onların içinde ne kadar iyi dövüşebildiğini merak etti. O bir Aegi'ydi, bu da ayakkabıların silah olduğu anlamına geliyordu.

"Affedersiniz, Bay... Logan?" Dişi insan onun yanına sokuldu. Dalgalı siyah saçları ve kurnaz kahve gözleri olan iri göğüslüydü. Eva Tennant. Her zaman onun kamerada görüldüğünden daha uzun boylu olduğunu düşünmüştü ve iki inçlik topuklu ayakkabılar olmadan muhtemelen beş-on yaşlarındaydı. Uzun boylu kadınları severdi. Onlarla dövüşürken de sevişirken de işleri kolaylaştırıyordu.

"Sadece Logan."

"Elbette." İki gümüş pırlanta yüzük, bir topaz serçe parmağı yüzüğü ve biri kötülük karşıtı ve koruyucu tılsımlara sahip üç gümüş ve altın bilezikle süslenmiş ince elini uzattı. "Ben Eva Tennant."

"Evet." Diğer Muhafızların kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Eva'yı haberlerde görmüştü. Aegis'in Sözcü Yardımcısı olarak kendisinden çokça alıntı yapılıyor ve basın toplantılarının klipleri çeşitli medya kuruluşlarında sıkça yer alıyordu.

Ama bunun dışında, dengeli, iyi konuşan ve zeki biri gibi görünmesi dışında onun hakkında çok az şey biliyordu. Onun

Tasarımcı takıları ve kıyafetleri, kışını sanat eseri gibi gösteren diz hizasındaki siyah eteğinden şımarık, çok renkli topuklu ayakkabılarına kadar, parası ve zevki olduğunu gösteriyordu. Bilek telsizi bile en son modeldi, gümüş bandı elmas olduğunu tahmin ettiği şeylerle kaplanmıştı. Hiç şüphesiz, kulağının arkasındaki implant onu telsize bağlıyor olsaydı, o da mücevherlerden yapılmış olurdu. Ama onun serveti de Logan'ınki gibi eski aile parasından mı geliyordu? Yoksa gazetecilik ve siyaset dünyasında yükselirken bunu kendisi mi kazanmıştı?

İçgüdülerini her ikisini de söylüyordu.

"El sıkışmamamız gerekiyor, unuttun mu?" Diğer elindeki kâğıt paketini işaret etti. "Aegis'ten gelen o saçma talep listesinin içindeydi."

"Ah, evet." Paketi kaldırırken gözlerinde kızgınlık parladı. "İşte burada ve tamamen atlamışım." Bir sayfayı çevirdi ve adamın önüne attı. "Sadece bugünün güzergahına değinmek istemişim."

"Bugünkü programım iblisleri ve şeytani ruhları avlamak. Araya şeytan çıkarma ayini bile sıkıştırabilirim. Bugün için planınızda ne var bilmiyorum. Ben sadece geçici bir görevliyim, yanlış zamanda yanlış yerde bulunacak kadar şanssızım. Shanea ile konuşun."

Sinirli bir şekilde oflayıp pufladı ve duvarları kaplayan iblis eserlerine aval aval bakmakla meşgul olan meslektaşlarına baktı. Destek bulamayınca Logan'a döndü.

Dostum, o muhteşemdi. Bir şahin gibi yoğun ve zarifti, badem şeklindeki gözlerinde hafif bir eğim ve burnunun köprüsü boyunca narin bir akuilin kıvrımı vardı. Adamın burnunu okşamak istemesine neden oldu.

Bunu takdir edeceğinden şüpheliydi.

"Sadece antrenman programda yok." Kırmızı cilalı parmağıyla kâğıdı dürtükledi. "Gördün mü? Tam burada, oryantasyon ve tesis turu yapacağımız yazıyor, ama

antrenman ve taktik silah gösterileri yarına kadar değil-"

"Sorun nedir?" Uzun bir süre onu ölçüp biçti, ince bacaklarının bir düşmanın ayaklarını ne kadar hızlı yerden kesebileceğini ve narin parmaklarının bir bıçağı rakibinin gözüne ne kadar çabuk saplayabileceğini merak etti. Sonra da ne kadar iyi olursa olsun onu mindere sermenin ne kadar kolay olacağını düşünerek gülümsedi. Aralarında Logan'a kafa tutabilecek gibi görünen tek kişi, özel kuvvetler diye bağırان iri yarı adamdı. Gerçi diğer kadın şanslı vuruşlar yapabilecek bir kavgacıya benziyordu. Yara izlerinin ve topallamasının pek çok hikâye anlatabileceğine dair bir his vardı içinde. "Benimle kapışmaktan korkuyor musun?"

Kızın sesini bulmadan önce ağzının bir saniye boyunca sessiz bir şekilde çalışması Logan'ın çok hoşuna gitmişti. "Kelimeler benim silahımdır, Bay, ah, Logan."

"Kalem kılıçtan daha güçlüdür, değil mi?" Eğitim tesisinin kapısını açtı. "Şahsen, eylemlerin kelimelerden daha yüksek sesle konuştuğunu düşünüyorum."

Gülümsemesi düpedüz küçümseyiciydi. "Eminim öyledir."

Gülerek onu ve diğer Aegi'yi içeri aldı.

Logan'ın altı-dört boyuna neredeyse denk olan ve zamanının çoğunu spor salonunda geçiriyormuş gibi görünen özel kuvvetler mensubu, cephaneliğin kapısından içerideki sıra sıra silahlara baktı. "Kutsal... vay canına."

"Carlos bizim Baş Silah Ustamız," diye açıkladı Eva, Logan'ın umurunda bile değildi.

"Buna inanamıyorum," diye nefes aldı Carlos. Neredeyse ağzının suyu akıyordu. "Bu bir Djevith kemik kırıcı mı? Kaç tane var sende? Görebilir miyim?"

Logan reddetmek için bir neden göremiyordu. Buradaki tüm silahlar sadece eğitim amaçlıydı, kenarları köreltilmiş ve varsa büyüğü özellikleri ya devre dışı bırakılmış ya da azaltılmıştı.

"Alın bakalım. Hepiniz. İşiniz bittiğinde benimle minderde buluşun. Silahlardan herhangi biri hakkında sorunuz varsa, size nasıl çalıştıklarını göstereceğim."

Carlos içeride kayboldu, Eva hariç herkes onu takip etti. Eva Logan'la birlikte odanın diğer tarafına doğru yürürken, diğerleri seks oyuncağı dükkânındaki bir succubus gibi cephaneliğe üşüştü.

Bu da Lilith'i bir seks oyuncağı dükkanında hayal etmesine neden oldu. Bu da bazı zihinsel travmalara neden oldu.

Orospu çocuğu. O psikopatı ve ailesine yaptıklarını düşünmeden bir daha asla succubus kelimesini duyamayacaktı. Ona yapmak istediklerini.

Dikkatini dağıtmak için Eva'ya doğru döndü. EH-vuh. Telaffuzdaki yumuşaklığı, bir nefesle söylenişini, dudaklardan bir okşayış gibi geçişini seviyordu.

"Silahlarla ilgilenmiyor musunuz?"

Elindeki çantayı duvarın yanına bıraktı. "Özellikle değil."

Parlak mavi çantasını işaret etti. "Orada bir stang var mı?"

Gözlerinde bir an şaşkınlık belirdi ama hemen söndü.

"Bunu sana söyleten ne?"

"O kağıt yığnında hepinizin bir tane getirmesine izin verildiği yazıyor. Getirdiniz mi?"

"Ben yaptım."

"Öyleyse, çıkar onu. Bakalım onunla neler yapabiliyorsun."

"Tam olarak savaş için giyinmedim, Logan. Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum."

"Saçmalık." Ceplerindeki çeşitli bıçakları ve fırlatma yıldızlarını boşalttı ve onları minderin köşesine fırlattı. "Tanıdığım her Aegi bir gece elbisesi giyerken ya da çıplakken bir Oni'yi katledebilir. Her üyenin en üst düzeyde savaş eğitimi almasını şart koşuyorsunuz ve yeterliliği korumak için tazeleme kurslarını zorunlu kılıyorsunuz. Aegis, çalışanlarının her durumda kendilerini idare edebilmelerini ister, tıpkı DART gibi. Aegis bir iş değildir. Bu bir

yaşam tarzı." Bunun bir tarikat olduğunu söylemek istiyordu ama belki de daha ilk günden onları bu kadar kızdırmamalıydı. "Sizinki gibi belirli işler için istisnalar yapıyor mu? Yoksa siz bir Muhafız sayılmıyor musunuz?"

Dar burnu yukarı kalktı, böylece aşağıdan ona bakabildi. "Her Aegi bir Gardiyan olarak kabul edilir. Benim de dövmem var ve herkes gibi bir stang taşıyorum. Ve ister inanın ister inanmayın, çeşitli silahlarla kendimi koruyabilirim."

Ona inanıp inanmadığına karar veremiyordu. Öğrenmenin zamanı geldi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan döndü, tekme attı ve bacaklarının arkasına bir süpürme darbesi indirerek onu mindere yatırdı.

"Hayal kırıklığı," dedi ona bakarken. "Bir Aegi'den daha iyisini beklerdim. Eğer bir düşman olsaydım, ölmüş olurdun."

Soğuk espresso bakışlarında ateş parladı. Ters ters bakarak topuklarını tekmeledi ve öfkeyle ayağa fırladı. "Hile yaptın," diye tersledi. "Bunu beklemiyordum."

"Çoğu insan rögarlardan iblislerin çıkmasını beklemez, ama bu oluyor."

"Burada tetikte olmam gerektiğini mi söylüyorsun?" Odanın etrafında geniş, kuşatıcı bir hareket yaptı. "Bir Aegis binası dışında gezegendeki en güvenli yer olması gereken DART merkezinde mi?"

"Her zaman beklemeniz gerektiğini söylüyorum-"

Sonra sırtüstü yattı ve okyanusta yüzen çiçekler gibi kokan o muhteşem kadın göğsüne yaslanmıştı, bıçağın gümüş ucu boğazındaydı.

Çok sıcaktı. Gibi. Sikeyim.

Kahretsin, ruh eşini bulmuş olabilir.

Eva genellikle kendini beğenmiş hissetmeye izin vermezdi. Ama kalçalarını Logan'ın kaburgalarına bastırıp onun şaşkın gözlerinin içine bakarken, kendini beğenmişliğin tadını çıkarıyordu.

Sevindim.

Bir basamak aşağı indirilmesi gerekiyordu. Onun tahminine göre, onu birkaç kez alaşağı etmişti.

"Stang'ini ne zaman çantandan çıkardın?"

Kendini daha fazla tatmin etmenin tadını çıkardı. Silahı yere bırakmadan önce çantadan çıkarmış ve o silahını indirirken, bıçağı eteğinin kalçasındaki kumaşa dikilmiş kılıfın içine sokmuştu.

"Fark eder mi?"

"Sanırım değil," dedi, bakışları vücudunu tarıyor, değerlendiriyor ve onu terletiyordu. Bu, az önce kışına tekme yemiş birinin bakışı değildi. Bu, yatağın üzerinde kendisine sarılmış bir kadınla birlikte olan bir adamın bakışıydı. Bir yatak odasında.

Minderde değil. Bir spor salonunda.

"Şimdi," diye devam etti, sesi sıcak karamel gibiydi, "bir sonraki hamlen ne olacak?"

Çubuğu parmaklarının arasında ustalıkla döndürdü ve altın bıçağı adamın teninin derinliklerine bastırdı, kırmamaya dikkat etti. Bir kadının dudaklarının öpücüğü için yapılmış o mükemmel bronzluktaki tuvali bozmak utanç verici olurdu.

"Eğer bir iblis olsaydın, boğazını keserdim."

"Yapar mıydın?" Adamın eli aniden kadının bileğini kavradı ve bıçağı boynundan çekip aldı. Adam onu ters çevirip bıçağı minderin üzerinde takırdatırken acı kolundan yukarı fırladı. Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde sırtüstü yere yığıldı ve adam güçlü bacakları ve hatırı sayılır ağırlığıyla onu tutuyordu.

"Ah, hadi ama," diye tersledi onu, zahmetsizce alt etmesinden dolayı aşağılanmıştı. "Eğer bir düşman olsaydın, ölmüş olurdun ve beni bu şekilde kıştırma şansın olmazdı."

Yüzü onunkinden birkaç santim uzaktaydı, ısı dalgalar halinde yayılarak onu kavuruyordu. Başını biraz kaldırırsa dudakları birbirine değecekti. Adamın çok iyi öpüştüğüne dair bir his vardı içinde.

Ve gerçekten ama gerçekten böyle şeyler düşünmemeliydi.

"Belki." Kadının üzerinden yuvarlandı ve bir kolunu rahatça bükülmüş dizinin üzerine koyarak minderin üzerine oturdu. Zor nefes almıyordu bile. Bu sırada kız maraton koşmuş gibi nefes nefese kalmıştı. "Ama itiraf edeyim, bu hareket etkileyiciydi."

Tabii ki öyleydi. Jimnastik geçmişi vardı ve acayip derecede esnekti. Oturduğu yerden kalkarak giysilerini tekrar yerine yerleştirdi. "Teşekkür ederim-"

"Ama bu kusurlu."

Gözlerini kırptırdı. "Affedersiniz?"

"Hedefinizi öldürmeyi başaramazsanız, o hareketi bir daha kullanamazsınız."

"Elbette, tekrar kullanabilirim." Keeley ve Benji'nin silahlardan sıkıldıklarını ve minderin kenarından izlediklerini fark edince yanakları kızardı. Umarım, sadece aşağılayıcı sonrasını değil, onun destansı nakavtını da görmüşlerdir.

Logan ayağa fırladı. "Hayır, yapamazsın. Ben sana gösteririm." "Sorun değil, gerçekten. Bu antrenman dersine kadar bekleyebilir.

Yarın eşofman ve tişört giydiğimde."

"Yarın senin eğitmenin olmayacağım ve giydiğin şey de iyi. Dediğim gibi, gece elbisesi içinde dövüşmeye hazır olmalısın." Kaşlarını salladı. "Ya da çıplak."

Kendi iyiliği için fazla çekiciydi. "Evet, taktik pantolon ve tişört giyiyorsun ve yine de topuklu ayakkabı giyen bir kız tarafından mindere götürüldün."

"Touché." Adam ona elini uzattı. Onun kadar kolay bir şekilde ayağa fırlayabilir ve iyi bir önlem için ters takla atabilirdi, ama tüm sırlarını aynı anda açıklayamazdı. Yaşlılar zaten ifşa ettiği şeylere yeterince öfkelenmiş olacaktı.

Aptal sakar mı? Hiç sanmıyorum.

Ama kibar olmaktan zarar gelmezdi. İsteksizce onun elini tuttu ve kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

"Hadi tekrar gidelim," dedi. "Birbirimizden ne bekleyeceğimizi biliyoruz. Neyin var göster bakalım."

Sig diğerlerine katılırken, "Evet, yap," diye seslendi. "Onu gazeteciler dışında kimseyle dövüşürken görmedim."

Tanrım, bu adama katlanamıyordu. "Belki de," diye cevap verdi sakince ve dişlerini sıkarak, "Logan'la dövüşmeyi tercih edersin?"

Sig'in mavi gözleri hafifçe parladı, ancak bok yiyen sırtışı bir kalp atışı sonra geri geldi, muhtemelen sansar beyni hepsinden daha büyük ve daha iyi durumda olan bir adama karşı çıkmak zorunda kalmanın bir yolunu bulduktan sonra.

"Minderde olmasını istediği kişi ben değilim."

"Haydi Eva." Carlos raftan aldığı kötü görünümlü bir bıçağın ucunu denerken şöyle dedi. "Haftalardır derslerime gelmiyorsun. Bakalım nasılsın."

Onu daha sonra öldürecekti. Belki de okşadığı o iblis kılıcıyla.

Aptal gibi görünmeden bundan kurtulmanın bir yolu yoktu, bu yüzden boyun eğerek omuz silkti ve Logan'a döndü. "Tamam. Ama yüzler yasak bölge." Durakladı. "Ve göğüsler." Göğüslere yumruk yemek hiç eğlenceli değildi.

Logan'ın sırtışı şok edici derecede seksiydi. "Elbette."

Savunma pozisyonuna geçti, yumrukları havada ve ne yaparsa yapsın hazırды.

Ama adamın onun etrafında bir daire çizerek, yürüyüşü gevşek, omuzları rahat, elleri iki yanında dolaşmasına hazır olmadığı ortaya çıktı. Ya kendinden çok emindi ya da onun yeteneğinden şüphe ediyordu.

Muhtemelen ikisi de.

Aptal gibi görünecekti, değil mi?

Hayır. Şimdi şüphe şeytanlarının zamanı değildi. Mecazi türden, şeytani, ete kemiğe bürünmüş şeytanlar değil. Yine de, o

Altı yaşından beri güvendiği zihinsel bir mantra ile onları kovdu ve bir iblis rüyalarına musallat oldu. Daha kalıcı bir çözüm olarak göbeğinin etrafına bir koruma dövmesi yaptırmadan önce onu kovmak için kendisine öğretilen kelimelerle teselli buluyordu.

Seni kovuyorum, spiritus diabolica!

Şüphe iblisleri bir süreliğine kovulduktan sonra Logan'ın ukala gülümsemesine karşılık verdi. "Eğer ilk yumruğu benim atmamı bekliyorsan, uzun süre bekleyeceksin. Sana beklediğin şeyi vermeyeceğim-"

Onun hareket ettiğini bile görmedi. Bir an orada duruyordu, yumrukları havada, ayakları sağ ayak ileri dövüş duruşundaydı. Sonra, omurgası matla yakınlaşıyor ve nefes nefese kalıyordu. Tekrar.

"Değil. Adil," diye mırıldandı.

Logan gülerek ona bir kez daha elini uzattı. Bu sefer kız reddetti. Eğer o kirli oynayacaksa, o da oynayabilirdi.

Derin bir nefes alarak ayağa fırladı ve tek bir akıcı hareketle takla atarak Logan'ı ayağıyla çenesinden yakaladı. Oops. Omzuna vurmak istemişti ama Logan onu birkaç metre geriye savuran bir kol hareketiyle toparlanınca kendini çok da kötü hissetmedi. Adam hamle yaptı ve kadın döndü ama adam bu sefer tekmesinden kurtuldu. Yukarı doğru kısa ve acımasız bir hamleyle, dönerken kaval kemiğini yakaladı ve garip bir şekilde yere düştü.

Dizi acı içinde bağırdı ama bu onu daha kararlı hale getirdi. Göğüs göğüse çarpışmaktan hoşlanmıyordu ama bir kez bu işe girdiğinde kazanmak için giriyordu, lanet olsun. Ailesi tarafından acımasızlık noktasına kadar teşvik edilen rekabetçi çizgisi derindi, özellikle de iş söz konusu olduğunda. Onu diğer köpekbalıklarıyla dolu bir okyanusta bir köpekbalığı olarak yetiştirmişlerdi ve daha da kötüsü.

Meslektaşları onun için tezahürat yaparak kendine güvenini artırdı. Logan tekrar üzerine geldiğinde, Logan kaçtı ve Logan'ın

orta bölümüne. Adam dönerek uzaklaştı ve kadının darbesi, parmak eklemlerinin göğüs kafesine değen fısıltısına dönüştü.

Küçük seksi sırtışı onunla oynadığını gösteriyordu. Bir şekilde bunu biliyordu ama bu kadar belli etmesine gerek yoktu. Süper hareketini kullanma zamanı gelmişti.

Sırtını duvara, önünü de onu bir yırtıcı gibi takip eden Logan'a dönerek, bakışları Logan'ın kilitlenmiş, her adımı sessiz ve kıvrak bir şekilde ilerliyordu. Ona bir kurdu hatırlatıyordu, çenesi aşağıda, gözleri yukarıda, göğsünün derinliklerinden gelen alçak bir hırıltı. Ya da belki de bu hırlamayı hayal ediyordu çünkü doğal bir şey gibi görünüyordu. Sanki bu adam tabii ki hırlayacaktı. Ortağının vücudunda gezinirken derin ve yankılı bir hırıltı çıkaracaktı...

Kahretsin. Geri adım attı ve başını salladı. Görünüşe göre şüphe iblisleri bu adamla ilgili endişelerinin en küçüğüydü. Şehvet iblisleri çok daha kötüydü.

Bir yıldırım gibi yaklaştı, bir koluyla onu kavradı, böylece ona çarptı, omurgası göğsünün sert duvarına çarptı. Parmakları bir bileğini çevreledi ve çelik bir bant gibi kadının yanında tuttu. Kadın gülümsedi. Carlos ona göz kırptı. Ona bu tutuştan nasıl kurtulacağını öğretmişti.

Dirseğini olabildiğince sert bir şekilde geriye, başını da yukarı doğru itti. Kafatası Logan'ın çenesine çarptığında ve dirseği Logan'ın karın kaslarının güçlü direnciyle karşılaştığında sarsıcı bir acı içinde titreşti. Yine de homurdandı ve tutuşunu gevşetti. Kadın bundan yararlandı, bacaklarının gevşemesine izin verdi ve ölü ağırlığını serbest kalmak için kullandı. Stang'e doğru atladı ve bir yuvarlanmanın sonunda ayağa fırladı.

Sonra, devam etti.

Onunla minderin ortasında karşılaştı. Adam savurdu ve kadın bir koluyla alçalırken diğer koluyla mindere vurdu. Bacaklarını büktü ve-

Kahretsin!

Daha önce yaptığı gibi yere düşmeliydi. Ama baldırını yakaladı, onu döndürdü ve aniden kollarındaydı.

Yine elinde sopası vardı. Karnının üzerinde dramatik bir hareket yaparak bluzunu yardı ve sonra onu ve stang'ı bir kenara fırlattı.

"Sana bu numaranın sadece bir kez işe yarayacağını söylemiştim. Bu hareketi bilen biriyle denersen, mahvolmuş bir gömlek yerine bağırsaklarını yerden temizlemek zorunda kalırsın." Ona eğlenen bir gülümseme ve hafif bir baş sallama hareketi yaptı. "Yine de bunu ciddiye alma. Beni şaşırtmayı başardın. Çok hoş. Gömlek için üzgünüm."

Bakışları kumaştaki açık deliğe kaydı. İçgüdüsel olarak boşluğu kapattı, onu kâbus iblisine karşı koruyan ve bikini mayo giymemesinin nedeni olan glifi gizledi. Bakışlarını kaçırdı ve gururunu minderden kaldırmak için çaba sarf eden meslektaşlarına baktı.

"Sıradaki kim?"

Mahvolmuş gömleğini tutarak ve zedelenmiş egosunu okşayarak minderin kenarına çöktü ve Logan'ın meslektaşlarını pençelerinin ıslak kâğıt mendili deldiği gibi delip geçmesini izledi. Carlos ona parasının karşılığını veriyor gibi görünüyordu ama Logan'ın yüzde yüzünü vermediğine dair bir his vardı içinde. Ya da yüzde ellisini bile.

Shanea turu devrilmek için ortaya çıktığında, Eva'nın iş arkadaşları DART'a karşı yeni bir saygı kazanmışlardı. Ya da en azından Logan'a.

Shanea onlara doğru geldi, siyah düz ayakkabıları yere hafifçe vuruyordu. "Logan, Kynan bir görev için sana ihtiyaç olduğunu söyledi. Seni bir an önce görmek istiyor."

Hepsiyle dövüştükten sonra terlememiş olan Logan hepsine el salladı. Ama Logan'ın bakışlarının diğerlerinden daha uzun süre onun üzerinde kaldığına yemin etti. Birdenbire yeniden nefessiz kaldı. Ona telaşlı bir el salladı ve Shanea ile odanın ortasında buluşup ona beşlik çakmasını izledi.

Kapı Logan'ın arkasından kapanırken Sig, "O bir iblis," dedi. "Kesinlikle, o bir iblis."

"Evet," diye nefes aldı Keeley, aç bakışları hâlâ Logan'ın kaybolduğu kapı aralığına kilitlenmişti. "Bir seks iblisi. Çarşafların arasında bütün gece kalabilen bir iblis."

Eva bundan emin değildi ama bir şey vardı ki emindi.

Logan tehlikeliydi.

Her kadın içgüdüsünün kaçmak için çılgılık atmasına neden olacak şekilde tehlikeli.

Ya da yakalanmasına izin verdi.

Beşinci Bölüm

Kan, bağırsak ve ölüm kokusu eski binanın rutubetli bodrum katına sinmişti. Birkaç kat yukarıda, Boston'daki on katlı ofis binasında çalışan iş adamları, iki şeytani ruhun serbestçe dolaştığından habersizdi.

Belki bir insan da olabilirdi ama Logan kesin bir şey söyleyemiyordu. Bir varlığın ruhunun varlığını hissetme yeteneği iblislerle sınırlıydı.

"Mace?" Logan, bir Aegis Muhafızının kan kaybından ölmeden önce öldürdüğü iki iblisin birinden geriye kalan yağlı lekenin üzerinden geçti. Adamın cesedi merdivenlerin yanındaki duvara yaslanmıştı -en azından büyük bir kısmı. Logan adamın sol kolunu yirmi metre ötede bulmuştu. "Dostum, onları hissediyor musun?"

"Elbette, onları hissediyorum." Mace, bir eldivenli elinde bir ruhu dağıtmak ya da bir cismin başını kesmek için tuzla kaplanmış bir bıçak, diğerinde ise tuzlu bir av tüfeği ile şişman bir destek sütununun etrafından hafifçe süzüldü. "Ama sana nerede olduklarını ya da hangi tür olduklarını söyleyemem. Bunu bana neden soruyorsun ki? Ruhları gerçekten görebiliyorsun."

Logan bir dekipulayı parmaklarının arasında yuvarlayarak bir kapıdan geçerek köşedeki ofise girdi. İçeride, sönmekte olan tek bir ampulün titrek ışığı altında tozlu bir masa canavarlığı odaya hakimdi. "Saklanıyorlarsa onları göremem."

"O zaman onları dışarı çek."

"Hadi canım. Bunu düşünmediğimi mi sanıyorsun? Bu piçler benim çekimime direniyorlar."

Mace nefesinin altında küfretti. "Ben Ruh Yönetimi'nde çalışmıyorum. Bu şeytani ruh saçmalığından nefret ediyorum. Blade ve Scotty ile birlikte bir Ruh Parçalayıcı avlıyor ve yakalamanız için onu bir ruha dönüştürüyor olmalıydım. DART beni neden bu işe verdi ki?"

"Çünkü sen zaten Boston'da Dawn'ın oda arkadaşlarından birini beceriyordun. Ve ruhları hissedebiliyorsun."

"Yine de onları göremezsem hiçbir işe yaramaz." Mace Logan'ın arkasından yaklaştı, hedeflerini bulmak için etrafı tararken kafası bir o yana bir bu yana sallanıyordu. "Gelmiş geçmiş en işe yaramaz süper güce sahibim. Sen ölümsüz bir baş belasisin ve ben de senin ezik yardımcınım."

"Sızlanmayı bırak. Sen bir seks iblisisin. Sihirli sakin senin süper gücün."

Mace bir kahkaha attı. Logan onunla dalga geçiyordu ama gerçek şu ki, birincil yetenekleri seks için olsa da, Seminus iblisleri iyileştirebilen ya da öldürebilen yeteneklere sahip ölümcül orospu çocuklarıydı.

Buz gibi bir hava Logan'ın ensesindeki deriyi dondurdu. Etrafında döndü ve dişlerle dolu, ağzı açık bir canavarla yüz yüze geldi.

Çok katı olan dişler, neredeyse şeffaflık ve kısmi opaklık arasında titreşiyordu.

Shedim iblisi. Kahretsin.

"Yenileniyor!" diye bağırdı Mace'e, o da yere atlarken. Shedim çenesini Logan'ın kafasının olduğu yerde birleştirdi.

Orospu çocuğu, bu şeylerden nefret ederdi. Shedim'ler bin yıllık ömürleri boyunca üç kez yeni bedenler geliştirebilir, bir adamı ikiye bölebilecek dokuz ayak boyunda kâbuslara dönüşebilirlerdi. Logan ölümsüz olabilirdi ama Limos'un cehennem aygırı gibi yaralanmaya, acıya ya da kafasının ısırılıp koparılmasına karşı bağışıklığı yoktu.

Aniden karanlığın içinden bir hırıltı yükseldi ve cehennem köpeği nefesinin iğrenç kokusu havayı doldurdu. Etrafındaki azıcık ışığı emecek kadar siyah bir kürk çizgisi, yarı biçimlenmiş ruha çarptı ve onu milyonlarca parçaya ayırdı.

"Aferin oğlum, Cujo!" Devasa köpek duvara çarpmadan önce kayarak durduğunda Logan bağırdı, tırtıklı pençeleri yer karolarında derin, dumanı tüten oyuklar açıyordu.

Şeytani ruh höpürdeten, lıkırdayan bir sesle yeniden canlandı. Kafatasını parçalayan bir çığlık atarak Mace'e doğru ilerledi. Logan decipulayı ruha fırlattı ama kristal küre sadece piçten sekti ve yerde yuvarlandı.

"Ruh tuzağı için fazla şekillenmiş!"

"Yok a r t ı k !" Mace yana doğru fırladı ve bir destek kirişine tekme atarak havada takla attı. Güçlü bir kavis çizerek aşağı indi ve kılıcıyla iblisi kesti. Shedim inanılmaz hızlı bir bulanıklıkla kılıcın altından süzüldü. Mace geriye doğru sıçradı. Ama çok geç kalmıştı. Yaratığın pençeleri göğsüne saplandı ve deri bomber ceketini parçaladı.

"Anasını-" Mace bir saldırıdan daha kurtuldu, bu seferki boğazına yönelikti.

Logan'ın aksine Mace ölümsüz değildi. Süper güçlü, çabuk iyileşen ve uzun ömürlüydü, beş yüz yıllık bir ömrü vardı elbette ama şahdamarına bir pençe yese neredeyse bir insan kadar kolay kan kaybından ölürdü.

Cujo'yu yanına çağıran Logan, ruh armağanını yükledi ve kendini boşluğa fırlattı. Havaya sıçrayarak iblisin kalın boynunun arkasına sert bir çekiç yumruğu indirdi. Kolundan aşağıya doğru inen bir güç dalgası iblisin ruhunu fiziksel bedeninden ayırdı. Yaratığın boğazından öfkeli bir çığlık patladı, ıslak eti ve yumuşak kemikleri Cujo'nun güçlü çenelerinin arasına aldığı titreyen bir kütle halinde yere düşerken kayboldu.

Shedim, şimdi kıpkırmızı gözlü, mürekkep rengi bir iğrençlikti ve Logan'ın hissedebileceği bir nefret kasırgasına dönüştü

Sanki derisinde milyonlarca kirpik varmış gibi. Huninin kuyruğu fırladı, Mace'in çenesini yakaladı ve onu eski bir masanın üzerine yuvarladı. Huni çığlık atarak ve hırlayarak Logan'a doğru geldi, sıra sıra dişleri olan milyonlarca ağız ona saldırıyordu.

Hayalet ona ulaşmadan bir saniye önce Logan şeytani kasırganın çekirdeğine bir decipula fırlattı.

Mermerden bir ışık patlaması oldu ve ağır çekimde işkence gibi bir sekansla gölgeli ruh küçük topun içine çekildi. Çığlık atarak vakumla savaştı, pençeleri duvarları ve zemini sürükledi. Sonunda, formunun büyük kısmı tuzağın içindeyken, pençeleri kürenin etrafını sardı ve bir tıklamayla ışık sönene ve şimdi kara bulutlarla dönen mermer fayansa çarpana kadar havada asılı kaldı.

"Biri gitti," dedi Logan, Mace duvara yaslanıp bir elini kanayan göğsüne koyarken.

"Harika," diye nefes aldı Mace. "Diğeri nerede?"

Sanki Mace'in sorusu onu çağırmış gibi, kalan ruh yukarıdan çığlık attı ve Logan'a doğru fırladı. Logan sertçe döndü ve bir ruh tuzağı daha fırlatıp yarattığın ortasına fırlattı. Yaratık ilk Shedim gibi kaderiyle sonuna kadar savaştı.

Mace ayağa kalkmaya çalışırken Logan dekipulaları aldı ve DART merkezine bırakmak üzere cebine koydu.

"Hadi," dedi Mace sıkılmış dişlerinin arasından, bir kolu hâlâ kaburgalarını tutuyordu. "Bir biraya ihtiyacım var ve Thirst'te succubus gecesi. Belki büyükannen yine sana asılır." Logan'ın "siktir git" bakışına omuz silkti. "Ne, çok mu erken?"

"Belki bunu Limos'a sorabilirsin."

Utanç Mace'in yüzüne bir gölge düşürdü ama sadece bir saniyeliğine. Adam bir geyik kenesinin tüm empatisine sahipti.

"Her neyse," diye devam etti Logan, kızgınlığını gizleme zahmetine girmeden, "yapamam. Hastaneye uğrayıp

Annem için biraz ilaç."

Mace sağlam omzunu omuz silkerek yuvarladı ve çıkışa doğru topallayarak ilerledi. "Sonra gel. Ve şeytan aşkına, köpeğine düzgün bir yemek getir."

Logan Cujo'ya baktı. Cehennem köpeği iblisin son kalıntılarını h  p  rdeterek yiyor, kuyruğunu sanki hayatında yediği en g  zel yemekmiş gibi sallıyordu.

Zebaniler iğrençti. Harika koruyucular ama iğren ler.

"Belki Muhafız'ı yer." Gerçi Logan bu konuda ciddi değildi. Logan izin verse Cujo adamı yerd  ama bu muhtemelen Aegis/DART ilişkilerini bitirirdi.

Mace k s k s güldü. "Yemek istediğin bir Gardiyan olduğunu duydum."

Logan başladı. "Ne?"

"Spor minderinde birlikte yuvarlandığın şu Aegis hatunu."

Yuvarlandılar. Karışmışlar. Çok fazla ısı alışverişi yaptılar. Ama Mace bunu bilmesi gereken son kişi ydi. "Sana kim söyledi?"

"Draven. O pislikleri yok ettiğini görmüş. Ama özellikle bir kadına karşı dikkatli olduğunu söyledi."

Her neyse. Draven  l  bir adamdı.

Logan, "Draven saçmalıyor," dedi ama Eva'nın kıvrımlı vücudunun altında olduğunu hatırlayınca yanakları kızardı. Bu konuşmayla işi bitmişti. Mace'in omzuna vurdu. Yaralı olanın. "Bak ne diyeceğim. Ruh tuzaklarını kasaya bıraktıktan ve annemin ilaçlarını aldıktan sonra seninle Thirst'te buluşacağım. Ama sadece Muhafızlar hakkında çeneni kapatırsan ve Shedim olay raporunu DART'a iletirsen."

"Ne?" Mace küfretti. "Evrak içlerinden nefret ediyorum." Aegis Muhafızı'nın harap olmuş bedenine baktı. "İyi yanından bakarsak,  l  Aegi'yi rapor etmeyi umursamıyorum."

Logan, Aegis yanlısı argümanlarla uğraşmadı. DART gibi onların da kendilerini kötü iblisleri yok etmeye adanmış olmaları umurunda değildi. Aegis onu öldürmeye çalışmıştı.

daha ilk nefesini almamıştı ve kin tutuyordu. Kötü iblislerle iyiler arasında hiçbir ayırım yapmıyorlardı ve ellerine fırsat geçse Mace'i, Draven'ı ya da Logan'ın arkadaşlarından herhangi birini öldürebilirlerdi. Yani, hayır, onları savunmayacaktı.

Ama ölü Muhafız'ın yanından geçerlerken Logan onun ruhu için sessiz bir dua etti.

Adam ve şu anda dışarıda çimlere kusmakta olan ortağı, Aegi ölmeden önce iki belalı iblisi alt etmeyi başarmıştı ve bu en azından bir nebze saygıyı hak ediyordu. Bu tür bir beceriyi insan nüfusunda bulmak zordu. İnsan, insanları korurken ölmüştü ve Logan bunu yadırgayamazdı.

"Üzgünüm dostum," diye mırıldandı. "İyi iş çıkardın. Huzur içinde yat."

"Hayatımda yaşadığım en berbat gündü." Sig, Eva'nın Brüksel'de büyük partiler ve toplantılar için özel bir odası olan lüks bir restoranda ayırttığı masaya oturdu.

Benji karşısındaki koltuğa otururken ona alaycı bir bakış fırlattı. "Logan'ın seni yüzüstü mindere yatırmasına hâlâ kızgın mısın?"

"Pfft. Hayır." Sig uzandı ve burnunu ovuşturdu. "Ama o adam tam bir pislik."

Keeley garsonun getirdiği su bardağından bir yudum aldı. "Bence çok seksi."

"Sig'e pislik yedirebilen herkesi severim," dedi Benji.

Mason güldü ve Carlos derin bir kahkaha attı. Sig alay etti.

"Logan hıyarın teki olabilir," dedi Carlos köpüklü suyuna uzanırken, "ama işini bilir. Ben olsam ona bulaşmazdım."

"Sen mi?" Sig masanın ortasındaki sepetten bir dilim ekmek aldı. "Koca kötü SEAL elemanı bir DART serserisine bulaşmaz mı?"

Carlos koltuğunda arkasına yaslandı, uzun vücudu çok fazla yer kaplıyordu. Ve sanki oranın sahibiymiş gibi sahiplendi. "Egonu kontrol etmeyi öğrenmelisin evlat. Birinin senin kadar iyi ya da senden daha iyi olduğunu fark etmelisin. Sanırım bu adamlar en azından bir süre başa çıkabilirim ama teorimi bir ölüm kalım durumunda test etmek istediğimden emin değilim. Rakibine saygı duy. Kendini beğenirsen, ölürsün."

Sig homurdandı. "Her neyse."

Servis görevlisi siparişlerini almak için yaklaştığında iş konuşmayı bıraktılar. O gider gitmez Keeley dirseklerini masaya yerleştirdi ve sesini alçak tuttu. "Odalarımıza gittiğimizde Yaşlı idarecisiyle irtibata geçmesi gereken başka biri var mı?"

Herkes başıyla onayladı. Sig ağzına bir lokma ekmek attı ve çiğnerken konuştu. "Anthony'ye rapor veriyorum. Peki ya siz?"

Herkes birbirine baktı, işleyicilerinin isimlerini açıklamaları gerekip gerekmediğinden emin değillerdi. Sonunda Mason omuz silkti. "Kimse bana söyleyemeyeceğimi söylemedi. Benim idarecim Miguel."

Herkes farklı bir isim saydı ve Eva'nın Maja'yı başkasıyla paylaşmadığını bilmek güzeldi. Önemli bir şey olduğundan değil ama Maja'nın kendisine ait olması Eva'nın sır olarak paylaştığı herhangi bir bilginin iş arkadaşlarına ulaşma ihtimalini azaltıyordu.

"Peki," dedi Eva, "bugün ilginç bir şey gören, duyan ya da öğrenen oldu mu?"

Carlos'un kakao rengi gözlerinde heyecan parlıyordu. "Şu silahlar. Adamım, çok çılgın şeyleri var. Sadece Brüksel ofislerinde sahip olduklarının yarısına bile sahip değiliz. Ve tüm Aegis'te sadece bir tane Sobek kancamız var. Sadece eğitim için üç tane var. Draven bana nasıl kullanılacağını göstermişti. O lanet şeyi daha önce hiç çalıştıramamıştım."

"Birini ne için kullanacaksın ki?" Benji sordu.

Carlos düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Büyüklüğü ve ağırlığı nedeniyle insanlar için pek pratik değil ama dev Sobekler kendilerinin iki katı büyüklüğündeki bir şeyi doğru vuruşla birkaç metre geriye savurabilir. Ve Sobek kancası bir Nebulous iblisin etkisiz hale getirebilecek birkaç silahtan biridir."

"Hmm." Benji tereyağı kabına baktı. "Ya onları minyatürleştirebilsek ama yine de aynı büyüğü özellikleri koruyabilsek...?" Sözüünü yarıda kesti ve sonra bilek telsizine notlar almaya başladı, sanki iyi bir Avrupa restoranında bir masada oturmuyormuş da steril DC laboratuvarına geri dönmüş gibi kendini işine kaptırdı.

Servis görevlisi içeceklerini getirdi ve Eva bir kadeh şarap gördüğüne hiç bu kadar sevinmediğini düşündü. Uzun bir gün olmuştu ve programlarına göre oryantasyonlarını tamamladıklarına göre günler daha da uzayacak ve yoğunlaşacaktı.

"Yarın sizin için gündemde ne var?" Mason sordu. "Sanırım öğleden sonra onların büyücülerinden biriyle buluşacağım. Sizler de kendi bölümlerinizdeki kişilerle mi görüşeceksiniz?"

Eva çantasından programını çıkardı ve ezbere bildiği halde hızlıca bir göz attı. "Görünüşe göre öğle yemeğinden sonraki zaman tamamen DART meslektaşlarımızla buluşmamız için ayrılmış." Öğleden sonrayı Runa adında bir kadınla geçirecekti ve bu kadın açıkça bir kurt adam olduğu için ilginç olacaktı. Ve bir iblisle evli. "Sabah, savaş eğitimi ve taktik silah gösterileri için ayrılmıştır."

"Sabırsızlanıyorum," dedi Carlos. "Bugün silahlarını ve tesislerini gördükten sonra çok heyecanlandım."

"Ben de," dedi Sig, Duvel'inden büyük bir yudum alarak, çünkü bu ismin bazı Hollanda lehçelerinde "şeytan" anlamına geldiğini ve "birkaç "duvel" öldüreceğini" söyledi.

Eva biranın onu öldüreceğini hissediyordu.

"Aynen," dedi Keeley Carlos'a. "Bu insanların gerçekten ne kadar iyi olduklarını görmek için sabırsızlanıyorum. Onlardan daha iyi eğitimli olduğumuzu garanti ederim." Durakladı. "Logan hariç tabii ki."

"Az önce ne dedim ben, Kee?" Carlos başını salladı. "Ukalalık etme. Ukalalık seni öldürtür."

"Bizi öldürmeyecekler." Keeley bir dilim ekmeğin üzerine tereyağı sürdü. "Ayrıca, beni hafife almaları için berbatmışım gibi davranmalıyım."

"Aynı." Benji içini çekti. "Ortalama bir zekaya sahipmişim gibi davranmam gerekiyor. Bunu nasıl yapacağım? Ortalama biri olsaydım, Aegis'in tüm Ar-Ge departmanından sorumlu olmazdım ve kesinlikle Stanford Üniversitesi'nden fizik doktoram olmazdı."

Benji her zaman Stanford'u konuşmaya dahil etmenin bir yolunu bulurdu. Partilerde bir içki oyunu haline gelmişti.

Benji yine Stanford dedi! Bir içki al!

"Aptal rolü yapmanı istemiyorlar," dedi Eva sakince, midesi guruldamaya başlamadan önce kendine bir parça sıcak ekmek aldı. "Sadece başkalarını aptal yerine koymamanı istiyorlar."

"Ben öyle bir şey yapmam," dedi alingan bir tavırla. Ama yanakları pembeleşti çünkü yaptığını çok iyi biliyordu.

"Büyü hakkında pek bir şey bilmiyormuşum gibi davranmam gerekiyor." Mason Sig'e doğru baktı. "Büyükler buradayken sana ne yapmanı söyledi?"

"Hiçbir şey." Sig sırtıttı. "Ben mükemmelim."

Servis görevlisi yemeklerini getirirken Eva gözlerini devirdi. Onun için Flaman güveci ve patates püresi. Sığır eti ve et suyundan ısırik büyüklüğünde bir porsiyon alırken çatalı tabağın üzerinde tıngırdadı. Soğan ve Belçika birasının lezzetli aroması ona ailesinin lise mezuniyeti için hediye ettiği Avrupa gezisini hatırlattı.

Ama ağzını açtığı anda bileğindeki telsiz bip sesi çıkararak odadaki tüm telsiz cihazlarından gelen ani bir koroya katıldı.

"Bu bir Aegis alarmı." Çatalını yere bıraktı. "Merkez ofisten basın toplantısı." Bu da ne demek oluyor? Medyayla ilgili her konuda ona danışılması ya da en azından haberdar edilmesi gerekirdi. Lanet olası bir basın toplantısı gibi. "Bunun ne hakkında olduğunu bilen var mı?"

"Biz mi? Bilmesi gereken kişi sensin," dedi Keeley, pek de yardımsever olmayan bir tavırla.

"Biliyorum, ama-"

Lanet olsun. Jennifer'ı aramaya başladı ama yarı yolda sadece Maja ile iletişim kurması gerektiğini hatırladı. Kendi ofisinin işleri hakkında Jenn'le iletişime geçmesinde bir sakınca yoktu, değil mi? Belki de Maja'yı aramalıydı. Hayır, kesinlikle bunu yapmak istemiyordu. Sadece bir basın toplantısının ne hakkında olduğunu ve neden kendisine haber verilmediğini sormak için bir Yaşlı'yı rahatsız etmedi.

"Hey." Keeley Eva'nın koluna dokundu. "Başlıyor." Cihazına bir fiske vurarak masanın ortasına bir podyumun grenli, iki ayak yüksekliğinde ışıklı bir hologramını fırlattı. Bir kalp atışı sonra Stefani, çivili topuklu ayakkabıları, dar eteği ve gözleri üzerine çekecek ama eleştirilmeyecek kadar göğüs dekoltesiyle podyuma çıktı.

Eva resmen hırladı. "İyi akşamlar."

Stefani, kendisini akıllı gösterdiğini iddia ettiği sahte gözlüklerini çıkardı ve hesaplanmış bir drama ile podyuma yerleştirdi. Bu onun imza hareketiydi. Gözlükleri çıkarması ne kadar uzun sürerse, haberler de o kadar kötü olurdu. Ya da en azından seyircinin o kadar kötü olduğunu düşünmesini istiyordu.

"Bildiğiniz gibi Aegis ve Şeytani Faaliyetlere Müdahale Ekibi şu anda fikir, teknoloji ve kaynak paylaşımı için birlikte çalışıyor." Bir kez daha kameraya hitap etmeden önce notlarına bakmak için durakladı. "Bu gece, kurumlarımız tehlikeli iblisleri etkisiz hale getirmek için ilk ortak operasyonunda çalıştı. Yaklaşık on buçukta Boston, Massachusetts, Amerika Birleşik Devletleri'nde yerel saatle sabah, iki Aegis Guardian ve iki DART ajanı

bir Ufelskala Kademe Dört Shedim iblisi. İblisler etkisiz hale getirildi ve ruhları ele geçirildi, ancak bir Gardiyanın öldürüldüğünü üzülererek bildiriyoruz. Elimize ulaştıkça size daha fazla bilgi vereceğiz."

Hologram kayboldu ve bir an için hepsi sersemlemiş bir halde sessizce oturdular.

"Vay canına," dedi Carlos sonunda. "Az önce Yoksa şimdiye kadar duymuş olurum."

Sig, yemeğini ağzına tıktırmaya ara vererek, "Kim olduğunu merak ediyorum," dedi. "Boston'daki birkaç hücrede tanıdıklarım var."

"Aynen," dedi Carlos ama muhtemelen doğruyu söylüyordu. "Ne bulabileceğime bakacağım. Dostum Craig Shaeffer Bölge Müdürüdür." Eva hologramın olduğu boşluğa bakarken o da iletişim cihazını tıkırdatmaya devam etti.

"Stefani harika görünüyordu," dedi Sig. "Sence de öyle değil mi Eva?"

Keeley Sig'e bir parça ekmek fırlattı. "Hıyarlık etme."

Keeley haksız olmasa da Eva, "Hayır, sorun değil," dedi.

Sig kesinlikle hıyarın tekiydi. "Sig haklı. Harika görünüyordu."

Bu da Eva'yı çok kızdırmıştı. Stefani bir kez bile tökezlememişti ve hiç tanımadığı isimsiz bir Muhafızı umursuyormuş gibi görünmeyi bile başarmıştı.

"Yani," diye başladı Carlos, "ölen Gardiyan, South Shore hücrelerinden Robert Lynch adında yirmi dört yaşında bir genç." Hafifçe küfretti. "Lanet olsun, dostum. Başka bir Gardiyan'dan yeni yürümeye başlayan bir oğlu var. Craig'in dediğine göre...oh, kahretsin. Gardiyanlar bir ofis binasının bodrum katındaki bir rahatsızlığı araştırmaya gitmişler. Oraya vardıklarında Shedimler tarafından saldırıya uğramışlar. Destek istemişler ama merkez bunun yerine DART'ın devreye girmesini istemiş."

"Ne?" Sig birasını yere çarptı. "Yani adamlarımızı göndermedik mi? O adamlar muhtemelen kendi siklerini bile bulamayan DART pisliklerini beklemek zorunda mı kaldılar?" Çiğ bir küfür savurdu. "O Muhafız DART yüzünden öldü."

"Bunu bilmiyoruz," dedi Eva. "Hiçbir şey bilmiyoruz."

"Adamlarımızdan birinin öldüğünü biliyoruz," diye tersledi Sig. "Bahse girerim DART elemanları bir bok yapmamıştır ve tüm zaferi üstleniyorlardır."

Eva, Sig'e deliliklerine bir son vermesini söylemek üzereydi ki telsizi öttü.

Stefani.

Holo-mesaj, şımarık bir züppe olduğunu haykıran parlak pembe bir yazı tipiyle belirdi.

Basın toplantısını gördün mü? Jenn harika olduğumu söyledi. Özledim seni! Ve beş beş!-öpücük ve kalp emojileri vardı. Eva "Seni özledim" diye alay etti. Kaltak.

"Onun için endişelenme," dedi Keeley. "Herkes Jennifer'ın işi için senin en önde olduğunu biliyor. Kimse Stefani'ye katlanamaz."

"Ondan hoşlanıyorum." Sig peçeteyle ağzını sildi. "Sanırım beni istiyor. Ve çıktığı yapımcıdan daha yeni ayrıldı."

"Onunla hiç şansın yok." Carlos kabuğundan bir midye çıkardı. "Onun bir tipi var ve sen o değilsin."

Evet, Stefani'nin tipi zengin, yakışıklı ve sosyal statüsünü yükseltecek bir konumdaydı.

Çok mu acı?

Tamam, Eva biraz kırgındı. Ama Stefani, Eva'nın meşgul olduğu yalanını söyleyerek ödevlerini çalmaktan, Eva'nın saatler harcayarak yazdığı bir konuşmayı silmeye kadar, sadece son dört ayda Eva'nın altını oymuş ve onu yarım düzine kez sabote etmişti. Hayır, Stefani'nin dosyayı sildiğini kanıtlayamazdı ama sisteme erişimi olan birkaç kişiden biriydi ve Eva'nın kendini aptal yerine koymasından fayda sağlayacak tek kişiydi.

Şarabından uzun, derin bir yudum alarak meslektaşlarının şakalaşmalarını dinledi. Sig haklıydı. Bu şimdiye kadarki en berbat gündü.

Ve daha bitmemişti bile.

Altıncı Bölüm

Her zamanki gibi Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi diz boyu hasta ve gürültüyle doluydu. Logan hayatta olduğu otuz üç yıl boyunca iblisler tarafından işletilen bu hastanenin organize bir delilikten başka bir durumda olduğunu nadiren görmüştü. Hastaneyi işleten beş iblis kardeş bir şekilde ana tesisi ve dünya çapındaki kliniklerini neredeyse askeri bir operasyon gibi çalışır halde tutmayı başarmıştı. Ancak hastaların ve personelin çoğunun yeraltı dünyasından olduğu düşünüldüğünde, pek çok şey ters gidebilirdi ve gidiyordu da.

Hem de çok.

Resepsiyonda durdu ve turuncu gözleri ve neredeyse burnuna kadar kıvrılan pas rengi fildişi dişleri dışında insan sayılabilecek kızıl saçlı bir hemşireyle konuştu.

"Eidolon'u görmeye geldim."

İç çekti. "Sen ve diğer herkes. İsim?" "Logan."

Tekrar iç çekti, bu sefer tavırlıydı. "Soyadın?" "Eidolon'u soran çok Logan var mı?"

"Soyadın var mı?" diye tekrarladı, her saniye daha da huysuzlaşıyordu ve adam onunla uğraşmayı bırakmaya karar verdi.

İnsanlarla olan ilişkilerinde annesinin soyadı olan Matthews'u kullanıyordu ama iblislerle uğraşırken babasının soyadını kullanmanın daha etkili olduğunu fark etmişti. "Bu Logan Thanatos."

Başını kaldırdı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Thanatos mu? Mahşerin Dört Atlısı'ndaki gibi mi, Thanatos? Sen onun oğlu musun?"

"Evet." Eğildi ve göz kırptı. "Ve Eidolon benim daemo-da'm." Kabaca tercüme edildiğinde, Sheoulic kelimesi vaftiz babası anlamına geliyordu.

Artık sıkılmış ya da sinirli görünmüyordu. Thanatos'un adı genellikle insanlara bunu yapardı.

"Üzgünüm, sadece birkaç aydır resepsiyonda çalışıyorum. Siz geldiğinizde hiç burada bulunmamıştım. Geçmesine izin verilecek kişiler listesinde kesinlikle siz de varsınız." Parmakları santrale gitti ve parmağıyla bir düğmeye bastı. "Merhaba efendim. Logan Thanatos sizi görmek istiyor." Kulağına gelen yanıtı başını salladı ve ona baktı. "Eidolon sizi şimdi ofisinde görecektir. Solunuzdaki koridorun sonunda, sonra-"

"Teşekkürler. Nerede olduğunu biliyorum." Neredeyse burada büyümüştü. Aslında daha çok Grönland'da, ailesinin şatosunda büyümüştü ama Limos teyzesi ve Ares amcasının evlerinde de çok zaman geçirmişti. Ve Underworld General'ı yöneten insanlar Atlıların iyi arkadaşları olduğu için, Logan hastane koridorlarında Seminus çocuklarıyla bir aşağı bir yukarı koşarak sayısız saatler geçirmişti.

O zamanlar sıkı fıkıydılar. Hala da çoğunlukla öyleydiler. Talon ve Sabre'ı en yakın arkadaşları arasında sayıyordu. Mace ve Rade sinirlerini bozsa da diğerleriyle de arası iyiydi. Ama Stryke... Logan onu yıllardır görmemişti. Stryke'ın annesi Runa dışında kimsenin gördüğünden emin değildi. Stryke'ın yabancılaştırması, temellerini sarsan ve onları sallantılı bir zeminde bırakan trajedinin hemen ardından gelerek aileyi daha da sert bir şekilde sarsmıştı.

Ölümcül düşünceleri algılayan bir yılan heykelinin yanından geçerken sevgiyle gülümsedi. Kötü niyeti olan herkes acil tıbbi müdahale gerektiren acı verici bir ısırık alıyordu. Hastane zaten şiddeti engelleyen bir Haven büyüyle korunuyordu ama büyüler bozulabilir ya da atlanabilirdi ve Eidolon yıllar içinde birkaç yedekleme yapmıştı. Genellikle, bazı acı verici derslerden sonra.

Yine de yılanla uğraşmak en eğlenceli olanıydı. Logan, Horsemen kuzenleri ve Sem çocukları heykeli tetikleyip tetikleyemeyeceklerini görmek için ölümcül düşünceler düşünme oyunu yapmışlardı. Pullu siyah yılanın yanından defalarca geçip kötü iblisleri öldürdüklerini hayal ediyorlardı.

Hiçbiri ısırılmamıştı. O zamanlar ısırılmamışlardı. Eidolon bunun sebebinin yılanın düşünceleri değil niyetleri algılaması olduğunu söylemişti. Bu yüzden Logan yıllar sonra Stryke'ın neden ısırıldığını hep merak etmişti. Kimi öldürmeye niyetlenmişti?

"Logan."

Düşüncelerinden sıyrılan Logan, arkasından gelen Eidolon'un sesine doğru döndü.

"Oh, hey." Koridordaki kavşakta yönünü bulmaya çalışırken kaşlarını çatı. Geçmişe o kadar dalmıştı ki nereye gittiğine dikkat etmemişti. "Ofisinin önünden mi geçtim?"

"Hayır, kahve makinesinden dönüyordum ve sizi önümde gördüm." Eidolon elindeki dumanı tüten fincanı işaret etti. "Hemen ileride sağda."

Kendini aptal gibi hisseden Logan, rafları antika tıbbi ekipman ve iblis kafataslarıyla dolu geniş odaya girdi.

"Seni gördüğüme sevindim." Eidolon kapıyı arkasından kapattı. "Birkaç ay oldu."

"Birkaç buluşmayı kaçırdın. Sabre çok meşgul olduğunu söylüyor." Eidolon ve Tayla'nın oğlu hastanede çalışıyordu ama kendi adli tıp laboratuvarını işletiyordu ve babasının büyük hayal kırıklığına uğramasına rağmen bir doktor değildi.

Eidolon sandalyesine çökerken homurdandı. "İşimiz başımızdan aşkın. Avustralya'daki yeni hastaneyi yeterince hızlı inşa ettiremiyorum. Ve bittiğinde, onu çalıştıracak yeterli personele sahip olup olamayacağımı bilmiyorum. Bırakın doktora programını, insanları herhangi bir tıp eğitiminden geçirmek bile sonsuza kadar sürüyor. Tıp fakültem yeterince hızlı şifacı yetiştiremiyor." Kahvesini bir gümbürtüyle bıraktı ve Logan'a karşısındaki koltuğa oturmasını işaret etti. "Ama bu benim

sorun, senin değil." Parmaklarını masanın üzerinde birleştirdi ve konuyu değiştirdi. "Bir sonraki partiye yetişmek için daha çok çabalayacağız."

"Güzel, çünkü bu hafta sonu Limos'un evinde bir parti var. Gelebilecek misin?"

Eidolon'un kara gözleri sıkıntılı bir hal aldı. "Olanlardan sonra iptal edeceğini düşünmüştüm."

"Limos'u bilirsin. İşler sarpa sardığında meşgul olması gerekir. Duygularını sıralamakta hiçbir zaman iyi olmadı."

Atlıların hiçbirisi öyle değildi. Ancak Logan binlerce yıllık yaşamın, herhangi bir şeyin, hatta güçlü duyguların bile geçmesi zor olan çok fazla yara dokusuna neden olduğunu varsayıyordu.

Eidolon stetoskopunu boynundan çıkarırken hafifçe başını salladı. "Tayla bana cehennem de olsa, nehir de olsa, Şeytan kafesinden kaçıp kıyameti başlatsa da başaracağımızı söyledi."

Ki bu pek olası değildi. Logan'ın melek dedesi Reaver ve Cehennem'in şu anki kralı olan amcası Revenant, Şeytan'ı bin yıl boyunca hapsedmişlerdi ve bildikleri şekliyle dünyanın sonuyla başa çıkmak zorunda kalmalarına daha dokuz yüz altmış beş yıl vardı.

Eidolon stetoskopu masanın üzerine fırlatarak, "Ee," dedi, "seni buraya getiren nedir? Sonunda DART'ı bırakıp benim için mi çalışacaksın?"

Logan güldü. Doktor Logan'ı küçüklüğünden beri tıp alanına çekmeye çalışıyordu. Ama Logan ölümsüzlüğünü test etmek için dışarıda olması gerektiğini çok erken öğrenmişti. Ayrıca düşünmesi gereken Cujo vardı. Cehennem köpeğinin koşmaya, avlanmaya ve meydan okumaya ihtiyacı vardı ve Logan bir hastaneye tıklılırsa, canavar ete kemiğe bürünüp yok olacaktı.

"Annemin ilaçlarını almaya geldim."

Eidolon bir çekmeceye uzandı ve plastik bir torba çıkardı. "Babanın onları almak için uğrayacağını sanıyordum."

"Öyleydi ama bunu işten eve dönerken yapmamı istedi. Lilith'le ilgili bir ipucunu araştırıyor ve o yokken annemin evden çıkmasını istemiyor."

"Regan'ın zor hamilelikleri göz önüne alındığında, onu suçlamıyorum."

O yokken kız kardeşin orada olacak, değil mi?"

"Ciddi misin?" Logan gözlerini Eidolon'a dikti.

Çantayı Logan'a doğru iterken Eidolon'un dermoire'ı kolunda kıvrandı. "Evet, biliyorum. Kaleden ayrılmıyor. Sadece bir gün hepimizi şaşırtacağını umuyorum."

Logan da öyle umuyordu. Amber yine de ilerleme kaydediyordu. Ares Amca ve Limos Teyze'nin adalarına tek başına rahatça seyahat edebiliyordu ve geçen hafta Logan'la birlikte Reseph Amca'nın Malay Takımadaları'ndaki yeni ada evine bile gitmişti. Yarım saat içinde anksiyete krizi geçirmişti ama bu bir başlangıçtı. Her geri dönüşünde daha uzun süre kalabilecekti, ta ki kendi başına özgürce gelip gidebilene ve sonunda geceyi geçirebilene kadar.

Eidolon'un bilek telsizi yanıp sönen kırmızı ve beyaz ışıklarla aydınlandı ve bir lanetle cihaza baktı. "Kaçak bir ruhumuz var. Nightlash." Masanın karşısındaki Logan'a baktı. "Uğraman iyi oldu. Bunu halletmek ister misin?"

Logan'ın üzerinde her zaman en az bir decipula bulunurdu ama Underworld General'ın kendi kaynağı olmalıydı. Burada her gün iblisler ölüyordu, bu yüzden UG'nin personeli onları yakalayamazsa etrafta çok fazla ruh dolaşıyor olacaktı. "Ruh tuzaklarınız yok mu?"

"Var, ama bir hasta öldüğünde ruhları görebilecek bir görevli yoksa, işe yaramazlar. Genellikle tuzakçıları çağırırız."

"Nightlash'in cesedi nerede?" Logan sordu. "Ruhlar genellikle yönlerini bulana kadar fiziksel formlarının yakınında takılırlar."

Eidolon Logan'a beni takip et işareti yaptı ve onu ameliyathaneye doğru yönlendirdi.

Harika. Aegi'yle spor salonunda geçirdiği zamandan Boston'daki Shedim kapışmasına kadar gün boyunca durmaksızın savaşımtı ve şimdi de hayalet avcılığı yaparak günü sonlandırıyordu.

Aegi ile bitirmeyi tercih ederim. Özel bir Aegi.

Nedense Eva'yı bir türlü aklından çıkaramıyordu. Ona büyük ölçüde üstün gelmişti ama o köşeye sıkışmış bir cehennem zebanisi gibi dövüşmüştü. Ruhu, esnek bir vücudu ve sert bir kafası vardı ve bunların hepsini iyi bir şekilde kullanmıştı. Bir de bluzundaki kesikten görünen dövme vardı. Belki ona yeni bir gömlek aldıktan sonra bunu sorardı. Sadece bir anlığına bakabilmişti ama dövmenin tüm Aegi'lerde bulunan ve onlara özel koruma ve güçler veren kalkan glifi olmadığını anlayacak kadar görmüştü. Hayır, Eva'nın sert karın kaslarındaki dövme herhangi bir insan ya da melek yazısıyla yapılmamıştı.

Dövmesi şeytanların dili olan Sheoulic dilinde yazılmıştı.

Merak ettim.

Gülümsedi. Bunların hiçbirisi bir Nightlash'ın ruhunu ele geçirmesine yardımcı olmayacaktı. Ama yarınki işi dört gözle beklemesi için ona bir neden daha verdi.

Yedinci Bölüm

"Hey, Logan, değişim muhafızlarından biri bugün bir tablet bırakmış. Eğer meşgul değilsen, tableti onun oteline bırakabilir misin?"

Logan butik otelin lobisinde yürürken Kynan'ın adını lanetledi, görevi kesindi: elektronik not defterini vermek ve oradan defolup gitmek.

UG'nin hain Nightlash ruhunu içeren tuzağı bırakmak için iki saniyeliğine DART merkezine geri dönmüştü ve Ky onu pusuya düşürmüştü. Yine.

Adamdan uzak durmayı gerçekten öğrenmesi gerekiyordu.

Bununla birlikte, Kynan tabletin Eva'ya ait olduğunu söylediğinde, görev o kadar da kötü görünmemiştir. Hatta onu görme fikriyle kanı biraz daha hızlı ve sıcak pompalanmıştı.

Onu pencereye yakın özel bir köşede, önündeki masada dizüstü bilgisayarı ve sağ elinin yanında bir kadeh kırmızı şarapla gördü. Eteğiyle uyumlu ve dolgun göğüslerini vurgulayan yeşil ve siyah ipek bir üst giymiştir. Uzun saçları yüzüne düşerek gözlerini gizliyordu ama adam, duvardaki mum apliklerinin arkadan aydınlatığı burnunun ve dolgun dudaklarının kadınsı silüetinin kendisini hipnotize ettiğini fark etti.

Adam yaklaşırken başını kaldırdı, samur kirpikleri şaşkınlıkla havalandı. "Logan. Merhaba."

"Hey." Tabletini uzattı. "Kynan bunu bırakmam için beni gönderdi. Sen bırakmışsın." Sen bırakmışsın. Sesi daha kötü çıkabilir miydi?

Kaşlarını çatarak aldı. "Vay canına, bunu yaptığımı inanamıyorum. Beynim, seni dövdüğüm sırada sarsılmış olmalı.

spor salonu."

Zorla bir pişmanlık ifadesi takındı. "Bunun için üzgünüm."

"Hiç de üzgün görünmüyordu." Gözlerini kıstı gözlerini ona dikti ama gülümsemesi alaycıydı. "Sorun değil. Yeni bir gömlek almak için otele geri dönmek zorunda kaldım ve bu sadece iş arkadaşlarımdan önünde tamamen küçük düşmekti. Asla unutamayacağım bir şey değil."

"Hayır, onları da aşağıladım."

Gülerek karşıdaki koltuğu işaret etti. "Kendimi affettirmek istiyorsan, on beden bluz giyerim ve merlot içerim. İyi merlot."

Yakındaki bir garsona eliyle işaret etti. "Bardakta ne varsa ondan bir şişe istiyorum." Kuzeni Leilani'ye yeni bir gömlek aldırırdı. Limos'un kızı alışveriş yapmak ve moda trendlerini takip etmek için yaşıyordu.

"Emredersiniz efendim," dedi adam ve koşarak uzaklaştı.

Eva kadehini kaldırırken Logan siyah ve altın rengi pelüş koltuğa oturdu. "Bunun şişesinin dört yüz dolar olduğunu bilmelisin."

"O zaman kesinlikle seninle içmek için kalıyorum."

Biçimli bir kaşını kaldırdı. "Daha önce değil miydin?"

"Rahatsız etmek istemedim. Ama şimdi şarap ilgimi çekti." Gerçi onun ilgisini çektiği kadar değil. "Ben de gününün nasıl geçtiğini merak ediyorum."

"İlginçti." Dizüstü bilgisayarını kapattı ve bir kadeh şarabıyla koltuğuna geri oturdu. Uzun, biçimli bacaklarını bileklerinden kavuşturarak sohbet etmek için yerleşti. "Beklediğim gibi değildi. Runa kesinlikle beklediğim gibi biri değil."

"Ne bekliyordun ki? Sivri dişler ve çiğ et tadı mı? Kurt adamdan çok insan gibi."

"Bilmiyorum." Eva bardağının kenarıyla oynadı, ince parmaklarından biri tembelce turlar atıyordu. "Bu kadar alçakgönüllü ve iyi biri olmasını beklemiyordum. Ve kocasına bu kadar aşık. Ah, pardon. Mate."

"Neden eşine aşık olmasın ki?"

Şimdi bacak bacak üstüne atmış ve eteğini yukarı sıyırarak adamın daha da ilgisini çekecek kadar kremi bir teni ortaya çıkarmıştı. "O bir iblis."

Hayal kırıklığı içinden süzüldü. Verdiği tepki bir insan için alışılmadık değildi ama Aegis'e olan bağlılığına rağmen ondan farklı bir şey ummuştı. Bu da onu aptal durumuna düşürüyordu çünkü insan dişilerin, onun yüzde yüz safkan Homo sapiens olmadığını öğrendiklerinde herhangi bir iblis kadar etkili bir şekilde kalbini sökebileceklerini ilk elden biliyordu.

"Ve?"

Birkaç kalp atışı tereddüt etti ve onun kelimelerini dikkatle seçip seçmediğini merak etti. "Sanırım onların aşık olabileceklerini düşünmemiştim. En azından bizim gibi değiller."

Bu saçmalıktan bıkmıştı. Elbette, iblisler çoğunlukla ahlaksız şeytanlardı. Ama en kötülerini bile bir şeyi severdi, bu sadece kendileri olsa bile.

"Neden sevmeyeceklerini düşündünüz ki? İnsanlar ve hayvanlar sevgiyi, acıyı, üzüntüyü ve neşeyi hissederler. Neden iblisler hissetmesin? Peki ya yarı insan olan insanlar? Onların sevgiyi hissedemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Şarabını yudumlarken yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Sanırım bunu hiç düşünmedim. Ama Runa'nın söylediğine göre iblis eşi ona bir kraliçe gibi davranıyormuş."

"Shade'in yapması gerektiği gibi," dedi, onun cevabı karşısında hafifçe şaşırmıştı. Bu noktada insanlar genellikle

yeraltı dünyalılarını vardı Hayır

kurtarmak Nitelikler. "Runa harika.

İşe hep kek getirir. Oğullarını etrafta görmüş olabilirsiniz. Blade Özel Kuvvetler ekibinde çalışıyor, Rade ise sorgulayıcı.

Onları gözden kaçıramazsınız. Onlar Seminus iblisleri, bu yüzden tüm dişiler fark eder." "Incubi." Sanki anlayamamış gibi başını salladı.

havaya ihtiyaç duydukları kadar sekse de ihtiyaç duyan iblislerin varlığı. "Daha önce hiç şahsen görmedim. Yarın Runa'nın oğullarına göz kulak olacağım. Onunla geçirdiğim bu zaman

Öğleden sonra göz açıcıydı." Bakışları içe döndü, şarap kadehine bakarken belki biraz sıkıntılıydı. Tüm doğaüstü varlıkların canavar olmadığını keşfetmek onu rahatsız etmiş miydi? "Sanırım Boston olayını duymuşsunuzdur."

"Aşınayım," dedi belli belirsiz, tam olarak ne duyduğundan emin değildi.

Sunucu elinde bir şişe ve bir kadehle çıkageldi, böylece şarabı sunup doldurana ve gidene kadar konuşmayı ertelediler.

"Kulağa biraz karışıkmiş gibi geliyor." Eva kadehindeki şarabı döndürerek onu inceliyor, muhtemelen her göz kırpmasını, nefesini ve cümlesini not alıyordu.

Aegis onu işe almadan önce ödüllü bir gazeteciydi ve şimdi röportaj yaptığı kişilerin neler hissetmiş olabileceği hakkında bir fikri vardı. Mikroskop altında analiz edilmek gibi. Logan böyle hissettiğinden değil. Eva Tennant'tan çok daha tehlikeli rakiplerle karşılaşmıştı.

"Öyle de denebilir."

Yakındaki bir masadan kahkahalar yükseldi ve Eva sesini duyurmak için sesini yükseltmek yerine daha da yaklaşarak deniz suyu ve orkide kokusunu da beraberinde getirdi. Ona orman sahillerini ve ılık okyanus dalgalarını düşündürdü, bu da onu bikinili düşünmesine neden oldu ve sonra kafasında bir şeyler müstehcenleşti ve düşünmeyi bırakmak zorunda kaldı.

"Ajanslarımız bu konuda iyi bir iş çıkarıyor. bir aksilik çıkmadı."

Şimdi kafası karışmıştı. "DART için sorunsuz geçti. Sizin pisliğinizi biz temizledik. Tüm bu karmaşa Aegis'in üzerine kaldı."

"Affedersiniz?" Manikürlü kaşlarının ikisi de havaya kalktı. "Sanırım oldukça yanılıyorsunuz."

"Garanti ederim ki değilim."

Kadın o kadar şaşırmış görünüyordu ki, adam bir zafer içkisi aldı.

Dost ya da düşman, insanların dengesini daima bozun.

Ares Amca savaşçı yaşam tarzını biraz abartırdı ama genellikle sağlam tavsiyeleri olurdu.

şarap, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, iyiydi. Pürüzsüz ve zengindi. Eva asla güvenilmeyecek radikal bir örgüt için çalışıyor olabilirdi ama merlot konusunda iyi bir zevki vardı.

"Peki haklı olduğundan neden bu kadar eminsin?" diye sordu, hâlâ çıplak kollarından yayılan sıcaklığı hissedebileceği kadar yakınına eğilerek.

Yalan söylemeyi düşündü çünkü gerçek, cevaplamaya hazır olmadığı soruları davet edecekti. Bir daha asla bir insana güvenmeye hazır olmayacaktı. Ama sonra, buna gerek olmadığını düşündü.

"Oradaydım," dedi, onun tepkisini dikkatle izleyerek. "Boston'da. Kynan, Aegis'ten çağrı alır almaz Mace ve beni gönderdi. Beş dakika içinde olay yerindeydik. Adamlarınızdan biri çoktan ölmüştü, diğeri ise dışarıda bağırsaklarını kusuyordu."

Gözlerini kırıştırdı ve adam onun kafasında dönen çarkları görebiliyordu. "Sen mi? Orada mıydın? Nasıl? Boston buradan sekiz saatlik bir uçuş mesafesinde."

"Hadi ama. DART'ın tüm sırlarını ifşa etmemi beklemiyorsun, değil mi?"

İblis büyüyle ilgili bir şeyler mırıldandı ve bardağında kalanı içmeden önce biraz ofladı. "şanslısın ki fazla umursamayacak kadar çakırkeyifim."

Gürültülü bir grup geldi ve salona yerleşti. Birdenbire, küçük bar alanında çok gürültülü ve rahatsız edici bir ortam oluştu.

"Ugh." Gruba ters ters baktı. "şu ana kadar burası çok güzeldi."

Kalabalığı taradı, içgüdüsel olarak yeni gelenleri ölçüp biçti ve tehdit değerlendirmesi yaptı. İnsana benziyorlardı. Çoğunlukla yirmili ve otuzlu yaşlarda erkeklerdi. Hiçbiri iblis gibi görünmüyordu ama ter'taceo asla öyle görünmezdi. Ve Logan'ın iç iblis dedektörü sadece

Bir tehdit algıladı, bu yüzden insan kılığına girmiş bir iblisin orada olup olmadığını zaten bilemezdi.

Ama erkeklerden biri bir şekil değiştiren gibi görünüyordu; ciddi, kibirli gözleri nazik tavırlarıyla uyuşmuyordu. Muhtemelen sadece insan arkadaşlarına uyum sağlamaya çalışıyordu ama Logan bu adama göz kulak olmak için aklına bir not aldı.

Ve evet, paranoyaklaştığını biliyordu ama umurunda değildi. Kalabalıkları sevmezdi. Kalabalık insan gruplarından hoşlanmaması, lunaparkta bir çocuğun ölümüne ve bir ailenin parçalanmasına neden olan trajediden kalan bir başka şeydi.

Eva'ya döndüğünde, ensesinde uyarıcı bir karıncalanma hissetti. Anında dondu kaldı ve iblis dedektörünün neden aktif hale geldiğini araştırırken sadece gözlerini hareket ettirdi.

Ve sonra onu gördü.

Onu gördü.

Orospu

çocuğu.

Lilith.

Rahatça ve sesini alçaltarak ayağa kalktı. "Daha sakın bir yere gidelim." Masanın üzerine beş yüz avro attı ve şarap şişesiyle kadehini aldı.

Eva eşyalarını topladı ve aceleyle onun peşinden gitti. "Neler oluyor?"

"Hiçbir şey." Eva'nın ona yetişmesinden çok kalabalığa karışmak için kendini yavaş yürümeye zorladı. "Sadece gürültüden bıktım. Grup berbat. Odan nasıl?"

"Grup yok. Ve bu biraz ileri gitmiyor mu sence de?"

"Merak etme," dedi asansöre doğru ilerlerken. "Ben Muhafızlarla çalışmam."

"O zaman ödeştik, çünkü ben DART ajanı değilim."

"Güzel. Anlaştık. Kimsenin işi bitmeyecek."

Barda duran Lilith'e baktı, elleri kıvrımlı kalçalarında, karanlık bakışları müşteri kalabalığında geziniyordu. Neredeyse odadaki her erkek onu fark etmişti,

Görmeyenler de aval aval bakan arkadaşları tarafından dirsekleniyordu. Baş döndürücü, tehlikeli, mükemmel bir etoburdu ve bu adamların yarısı onun bacakları arasında ölmek için ruhlarını satabilirdi.

"Acele et." Onu bir asansörün sesine doğru yönlendirdi. "Bunu yakalayabiliriz."

Yoldan çekilen insan kalabalığının arasından geçerken Eva onun elini tuttu ve boş asansöre daldıklarında Lilith'e baktı. "Oh, vay canına. Çok güzel bir kız. Eski sevgilin mi?"

Bu düşünce bile kusmasına neden oldu. "Sana söyledim, gürültüden bıktım."

Kapılar kapanırken "Saçmalıyorsun," dedi. "O senin eski sevgilin mi?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Adam kadının elini bıraktı ve asansör düğmelerine doğru yürüdü. Düğmeler. Ne kadar nadir ve retro. Asansörlerin çoğunda ya dokunmatik bir yüzey vardı ya da nereye gitmek istediğinizi soruyorlardı. Genel olarak, öteki dünyanın varlığı bilindiğinden beri insan teknolojisindeki ilerleme durmuştu. Çoğu şirket iblis karşıtı ve güvenlik teknolojilerine odaklandı. Ancak iletişim, oyun ve asansörler gibi birkaç sektör ileriye doğru etkileyici sıçramalar yapmıştı. "Hangi kat?"

"Onun eski sevgilin olduğunu kabul edene kadar sana söylemeyeceğim." "Her birini zorlamak zorunda bırakma beni." Elinde gezdirdi parmağını birinci kat düğmesinin üzerinde gezdirdi. "Çünkü bunu şekerle zıplayan bir çocuk gibi yapacağım."

Güldü. "Sana inanıyorum. Altı."

Düğmeye bastı ve asansör yukarı doğru sarsıldı. Gözlerini kapatarak duvara yaslandı. Bu çok yakındı. Çok yakındı. Lilith onu bulsaydı nasıl bir olay çıkaracağını ancak hayal edebilirdi. Amcası Ares'e göre Lilith, succubus güçlerini kullanarak büyük insan gruplarının şehvetini körüklüyor, günlerce durup dinlenmeden devam eden seks partileri düzenliyordu. Ama yorgunluk ve açlık baş gösterdikçe, seks partileri giderek çılgınlaştı.

Lilith hariç tüm katılımcılar ölene ve Lilith daha da fazla güç kazanana kadar.

Logan onun bunun için burada olduğundan şüpheliydi ama kesinlikle av peşindeydi ve o da avdı.

Ona tekrar baktığında, Eva alkolün etkisiyle bile keskinleşen gözleriyle onu izliyordu. Ona saçmalıklarını söylediği için sinirlenmek istiyordu ama bu hoşuna gitmişti. Genelde daha sert tipleri seçerdi -atletik yapılı, okçuluk ve dağcılık gibi fiziksel hobileri olan savaşçıları. Dağın tepesindeki çadırlarının içinde kalçalarıyla bir erkeğin kalça kemiklerini kırabilen ve bundan zevk alan dişiler.

Eva o kadınlardan biri değildi.

Onun hakkında yaptığı sıradan araştırma sırasında bulunduğu biyografiye göre -ki muhtemelen olması gerekenden daha derinlemesine bir araştırmaydı- hobileri arasında okumak, yazmak ve karma ve gelişmiş gerçeklik oyun odalarında torpido yarışçılarına pilotluk yapmak vardı. Okumak güzeldi, o da bir okuyucuydu. Yazmak? İblislerle ilgili eski makaleler dışında, eğlenmek için ne yazmayı sevdiğine dair herhangi bir bilgi bulamamıştı. Ve Draven'ın ona sapık demesine neden olacak kadar uzun süre aramıştı. Her neyse.

Onu asıl şaşırtan şey sanal pilotluk meselesiydi. Görünüşe göre üniversitede bazı şampiyonluklar kazanmış, sponsorlar bulmaya ve bu alanda ün kazanmaya yetmişti. Sonunda, Gelişmiş Gerçeklik Sporları Ligi onu ilk sözcüsü olarak işe almıştı.

Ayrıca jimnastik ve güzellik yarışmalarıyla dolu aktif bir çocukluk geçirmişti ve o cana yakın, eğlenceli dış görünüşünün altında rekabetçi bir şiddet seziyordu. Safkan bir at kadar şık ve gösterişliydi ama aniden bir cehennem kırağına dönüşürse hiç şaşırmayacaktı.

"Söyle bana," dedi asansör duvarından uzaklaşırken, "neden Aegis için çalışıyorsun?"

Altıncı kattaki kapı çınlayarak açıldı ve dışarı çıktıklarında konuştu. "Bana bir iş teklif ettiler." O

anahtar kartıyla ilerideki bir kapıyı işaret etti. "Benim odam."

Onu içeri kadar takip etti, Lilith için koridora son bir kez baktı ve kapıyı kilitledi. Arkasını döndüğünde Eva topuklu ayakkabılarını çıkarmış ve sürgülü balkon kapısının yanındaki deri koltuğa gömülmüştü. Onun ötesinde, Brüksel şehrinin ışıkları manzaraya ve gece gökyüzüne yayılıyordu.

Şarabı ve kadehini şifonyerin üzerine koydu. "Peki, neden aldın?"

"Neyi alayım?" Pencereden dışarı baktı, eli kolçağın üzerine sarkmıştı, şarap kadehi parmaklarının arasından sallanıyordu.

"İş."

"Ah, şu." Sandalyeyi çevirdi ve ince baldırlarını esneterek ayaklarını yatağın üzerine attı. "Kariyer açısından doğal bir ilerlemeydi. Bir spor organizasyonunda sözcü pozisyonu kazanarak başladım, sonra araştırmacı veya yayın gazetecisi olarak çeşitli işler aldım. Çalıştığım kanallar insan yanlısı, doğaüstü karşıtı bir gündeme sahip olma eğilimindeydi ve bir şekilde, her zaman Aegis ve iblis faaliyetleri hakkında haber yapan kişi oldum. Bu yüzden, Aegis'te bir basın işi açıldığında, bana harika bir teklifle geldiler."

Kalan sandalyeye oturdu ve kızın bacaklarına bakıp onları beline dolanmış olarak hayal etmekten kaçınmak için elinden geleni yaptı. "Hoşuna gitti mi?"

"Ne? Gazeteci olmak mı?" Hafifçe homurdandı ve yüzünü bardağına gömdü. "Çok fazla iş, yeterli maaş yok ve çok fazla pislik var."

"Aegis'e pisliklerden uzaklaşmak için mi katıldığını söylüyorsun? Yanal bir hareket gibi görünüyor ama her neyse."

Komodinden şarap şişesini almak için uzanırken güldü. "Aegis'i gerçekten sevmiyorsun, değil mi? Hepimiz senin için bir avuç pislikten ibaretiz, değil mi?"

"The Aegis'in en büyük hayranı olmadığım bir sır değil. Ama, evet. Pislikler. Çoğunlukla. Sen farklısın. Peki, senin

Anlaşma mı?"

Şarap neşeyle şişeden bardağına süzüldü. Adamın sorusuyla en az onun kadar eğlenmiş görünüyordu. "Eğer bir pislik değilsem neden bir grup pislikle çalışmak istediğimi mi soruyorsun?"

Özeti buydu. "Aegis, melekler hariç tüm doğaüstü yaşamın ortadan kaldırılmasını savunan aşırı uçta bir örgüttür. Politikadan çocuk oyuncaklarına kadar her şeyde parmakları var. Görüşleriniz onlarınkiyle uyuşmuyorsa onlara katılmazsınız. Gerçek İnanan olmayan bir Aegi ile hiç karşılaşmadım."

"Kynan bir zamanlar Gerçek İnanan'dı," dedi başparmağıyla şişenin ağzındaki şarap damlasını silerken.

Onu yalama. Yapma-

Kız başparmağındaki şarabı emdiğinde neredeyse inliyordu.

"Tarikattan kaçana kadar öyleydi."

Eva şişenin ağzını kapattı ve sandalyesinin yanında yere bıraktı. "Şey, iblislerin hayranı olmadığım bir sır değil," dedi ve onun Aegis hakkındaki yorumunu yineledi.

Sandalyeye sırtını yasladığında sandalye gıcırdadı ve neredeyse bluzuna şarap sıçrayacaktı. Felaketin eşiğinden döndüğüne aldırmadan rahatlamak için kıpırdandı ve bluzun ağzı açılarak siyah saten bir sütyenin sarmaladığı dolgun teni ortaya çıktı. Logan sateni çok severdi.

"Ama haklısın," dedi dalgınca, bluzun daha da genişlemesine neden olacak kadar omuz silkerek. "Gerçekten uyum sağlayamıyorum. Çoğu Aegi ideolojileri, inançları ya da travmaları tarafından yönlendirilir. Ben Tanrı'ya inanıyorum ama dindar değilim. İnsanlarla iblislerle karşılaştığımdan daha fazla kötü karşılaşma yaşadım, bu yüzden onlar benim yolumdan çekilirse ben de onlarınkinden çekilirim." Durakladı, sağ eli Sheoulic koğuşunun bir anlık görüntüsünü gördüğü karın kaslarının üzerinde rahatça gezindi. "Çoğunlukla. Aegis ile her zaman aynı fikirde miyim? Hayır. İnsanları yeraltı dünyası belasından korumak için gösterdikleri genel çabaları destekliyor muyum? Evet."

"Yeraltı dünyasının belası." Kendisinin de bu belanın bir parçası olarak görüldüğünden emin olduğu için hakaretin peşini bırakabilirdi ama biraz etrafı kurcalayıp bu dişiyi neyin harekete geçirdiğini görme havasındaydı.

"Katılmıyorsunuz tabii ki." Bardağıyla onu işaret etti. "Siz insanlar iblislerinizi seviyorsunuz."

Siz insanlar. Çok rahat aşağılayıcı. Şimdi, o dürtüyordu onu. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok."

"İblisleri çalıştırdığını biliyorum." Espresso gözleri onunkilere kilitlenmiş, inkâr etmesi için ona meydan okuyordu. "Ajanlarınızın çoğunun onlarla evli olduğunu biliyorum."

"Çünkü tüm iblisler kötü değildir."

"Ciddi misin? Hepsi bu kadar mı?" Sesi alaycıydı ama kötü niyetli değildi. Bundan en az onun kadar zevk alıyordu. Aegis'le ilgili her şeyden nefret ediyordu ama iyi bir tartışmayı seviyordu ve daha da önemlisi, kendisiyle fiziksel ya da sözlü olarak başa baş mücadele etmeye istekli güzel bir kadınla tartışmayı seviyordu. "Tamam o zaman. Diyelim ki önermenizi kabul ediyorum." Sandalyesinde öne doğru kaykıldı ve daha yakına eğildi. "Runa bir kurt adam için çok havalı görünüyordu ve belli ki iblis kocası etraflarındaki herkesi katletmemiş ya da çocuklarını yememiş. Ama bunun kuraldan ziyade istisna olduğunu söyleyebilirim."

"DART'tan hiçbir itiraz alamayacaksınız. Ya da benden. İblislerin çoğu pisliktir ve Sheoul'a aittir, insanlar alemine değil."

Ayağa kalkıp pencereden dışarı bakarken şüpheciliğini gizleme zahmetine girmede. "Size bir soru sorabilir miyim?" Hâlâ Brüksel'in şehir ışıklarına bakıyordu, profili hem vurgulu hem gölgeli, sert ve narindi. Bu, onda kadının tüm çelişkilerini keşfetme isteği uyandırdı. Tüm sert açılarını ve yumuşak kıvrımlarını.

"Sorabilirsin." Aşağıdaki caddede trafikte ilerleyen bir ambulansı izledi ve iblisle ilgili bir yaralanmaya gidip gitmediğini merak etti. "Cevap vereceğimi garanti edemem."

"Adil." Sanki biraz sıvı cesarete ihtiyacı varmış gibi şarabının yarısını devirdi. "Hiç bir iblisle sikiştin mi?"

Hah. Beklediği soru bu değildi. Bu kadın onu sürekli diken üstünde tutuyor, nedenlerini hep merak ediyordu. Bu hoşuna gidiyordu.

Adam ayağa kalkıp kadının yanına uzandığında sandalyesi inledi. Aşağıda, ambulans bir köşede gözden kaybolmuş ve insanlar restoranlar ve barlar arasında dolaşmaya devam etmişti.

"Evet," dedi açıkça. "Şimdi, bu bilgiyle ne yapacaksınız?"

Şaşkın bakışları ona kaydı ve gözlerinin derinliklerinde bir yerde bir kıvılcım çaktı. Öfke mi? Tiksinti mi? Çenesi gerildi ve yumruklarını sıkarak gerginleşti.

Ve sonra, tam da kızın ona sağ kroşe atacağını düşündüğü anda...

Onu öptü.

Eva'nın aniden boynuzları ve pençeleri çıksaydı, şu anda olduğundan daha fazla şaşırmazdı.

Az önce yaptığına inanamıyordu. Logan'ın zayıf bedeninin sert duruşuna bakılırsa o da inanamıyordu. Ama aşağılanmışlık şaraptan yanan kanını soğutsa bile, Logan'ın dudakları yumuşadı ve kaslı vücudu onunkeye doğru eğilirken dili dudaklarının kenarında gezindi.

Hiç bir iblisle yattın mı?

Evet.

Göğüslerinden leğen kemiğine doğru bir sıcaklık hücumu başladı. Tanrım, verdiği cevap onu neden tahrik etmişti? Neden en başta bu soruyu sormuştu ki? Önemli değildi. Aralarındaki şey her neyse bir yere varacak gibi değildi. Biriyle çıkmak istemiyordu ve çıksa bile bu adam onun tipi değildi.

Onun tipi DART için çalışmadı ve onlar da kesinlikle şeytanları mahvetmediler.

Logan'ın dili dudaklarındaki bariyeri aştı ve az önce düşündüğü her şeyi unutup sanki kendisi hain bir kapı bekçisi, o da saldırgan bir yağmacıymış gibi ona açıldı. Elindeki kadehi neredeyse şifonyerin üzerine fırlatacak, o lüks ve pahalı merlotu dökecek ve bunu umursamayacaktı.

Logan ona doğru bastırarak duvara yasladı ve onu esir aldı. Kadın inledi, Logan'ın kontrolü ele alışı ve onu tutsağı haline getirişi hoşuna gitmişti. İblisle de böyle mi olmuştu? Sevişmeye hükmeden kişi o muydu?

Bir iblisle yapıldığında buna sevişme denebilir miydi? Yoksa söylediği gibi sikişmek miydi? Ne tür bir iblisle yatmıştı?

Ve neden buna bu kadar takıntılıydı?

Şarap kadehine ters ters baktı. Kahretsin, bu merlot tehlikeliydi.

Ama belki de şu anda onu anlamsızca öpen adam kadar tehlikeli değildir.

Ellerinden biri başının arkasını kavrarken diğeri belini kavradı, güçlü parmakları aşırı hassas tenini kazıyordu. Dudakları cezalandırıcı, dili arayış içindeydi ve onun yatakta talepkâr bir sevgili olacağını hissediyordu.

Fiziksel ilişkiler söz konusu olduğunda her zaman saldırgan olmayı, kontrolü elinde tutmayı sevmişti ve onda da aynı şeyi hissetmişti.

Bu iş biraz daha ileri giderse, bir irade savaşına girmiş olacaktı.

Ama tam işlerin ne kadar ileri gitmesine izin vermesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı ki, adam dudaklarına "Bu da ne?" diye mırıldandı.

"Bilmiyorum," diye nefes aldı. "Çok mu şarap içtin?"

Logan geri çekildi, soluk ela gözleri kıza dikildi ve kız birden kendini çırılçıplak hissetti. Logan onun hakkında çok şey biliyormuş gibi.

ve onun hakkında yeterince şey bilmiyordu.

"Sanırım gitmeliyim," dedi ve haklı olmasına rağmen kalbi sıkıştı.

Karşı takımlarda oynarken ve birbirleri hakkında hiçbir şey bilmezken bu işe karışmamaları gerekiyordu. Hele ki damarlarında bu kadar çok şarap akarken ve gösteriyi o yönetirken.

Ama bu onun tırnaklarını adamın pazularına geçirmesine ve "Yapmak zorunda değilsin" diye mırıldanmasına engel olmadı.

O delici gözlerini kapatarak başını salladı. "Biliyorum. Çok fazla bok var... çok fazla komplikasyon. Ayrılmam gerek."

"Evet, elbette." Ayık Eva'yı bulmak için derinlere inerek kendini silkeledi. Ama garip olan şey o kadar da sarhoş olmamasıydı. Biraz çakırkeyifti ama ona o sarhoşluk hissini veren şarap değildi.

Logan'dı. Ve bu, uzun zamandır hissetmediği bir şeydi.

Adam kızın elini tuttu ve kalbini yerinden oynatacak şekilde nazikçe sıktı. "Yarın görüşürüz."

"Yarın kütüphanenizde ve tarihi arşivlerinizde vakit geçireceğiz. Eğer orada çok takılmıyorsanız..."

"İstemiyorum." Adam gülümsedi ve kadın bunu iliklerine kadar hissetti. Adam külot eriten bir sırtışı nasıl kullanacağını kesinlikle biliyordu. "Ama tahminimce sen de bu işin içinde olacaksın."

"Çok merak ediyorum."

"Bunu anladım." Kapıya doğru yürürken elini onunkinde tuttu. "Belki bir yerlerde karşılaşırız."

"Belki."

Birbirlerine rastlamanın ötesinde bir daha görüşmeyi önermediği için hem hayal kırıklığına uğramış hem de rahatlamış olması garipti.

Logan'ı öpmek bir hataydı. Hayır, uzun vadeli ya da kaçamak bir ilişki için kesinlikle piyasada değildi. Kariyeri yükselişteydi ve bu

tüm odağının kalması gereken yerdı. Enerjisinin bir damlasını bile bir erkeğe harcamayı göze alamazdı.

Ne kadar ateşli olursa olsun.

Ve yine de... bir şey ona onun eşsiz olduğunu söylüyordu.

Kararsız duygularına lanet okuyarak ona doğru uzandı ve kapıyı açtı. "Şarap ve tablet için tekrar teşekkür ederim."

Başını eğdi ve koridora doğru adım attı. Kısa bir gariplik anı oldu, sanki tekrar öpüşmeleri mi gerekiyordu? Sonra koridorun sonunda bir kadın belirdi.

Alt kattaki. Logan'ın eski sevgilisi.

Eva'nın midesindeki şarap ekşidi.

Logan'ın başı döndü ve Eva, yüzüne kara bir bulut çökerken onun hırladığını duyduğuna yemin etti.

Kadın sanki şehvet piyangosunu vurmuş gibi gülümsedi.

O kaltak.

Eva'nın aklına ne geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Belki de bir kedinin fareyi takip ettiği gibi onlara doğru gelen o absürt derecede çarpıcı kadının görüntüsüydü. Belki de Logan'ın muhtemelen onun kıvrımlı vücudunun her santimini bildiği fikriydi. Ya da belki de alkolün etkisiydi. Her neyse, harekete geçmesini gerektiriyordu.

Ayrıca, her zaman rekabetçi bir çizgisi vardı.

Uzanarak Logan'ın çenesini kavradı, yüzünü kendisine doğru çevirdi ve parmak uçlarına çıktı. Dudakları, Logan'ın inlemesine neden olan şiddetli ve sahiplenici bir öpücükle Logan'ın kilerle buluştu. Sonra, sanki gaza getirilmiş gibi, başını geriye doğru salladı.

"Kahretsin Eva," diye hırladı nefesinin altında. "O bilemez."

O mu? Diğer kadın mı? Neyi bilemez ki?

Logan onu kabaca odasının içine itti. "Kapını kilitle ve yatağına git. Şimdi."

Adam kapıyı kapattı ve kadın orada öylece durdu, afallamıştı ve saçma sapan tahliye talimatlarına bakıyordu

arkasında asılı duruyordu. Az önce ne olmuştu öyle?

Ve nasıl olur da onu itip kakmaya ve bir çocuk gibi yatağa gitmesini söylemeye cüret eder?

Öfkeyle kapı kolunu çevirdi ve kapı tekrar açıldı. İrkilerek geriye doğru sıçradı, şarap şişesini kaptı ve birkaç kafatası kırmaya hazırlandı. Logan'ın kafası içeri girdiğinde, aslında kırmaya devam etmek için cazip geldi.

"Kilitleyin! Tüm kilitleri." Bakışları kadının elindeki şişeye kaydı. "Kalçada bir sopa varken bunu gerçekten silah olarak kullanacak mıydın?"

"Tabii ki hayır," diye tersledi. Peki Stang'i nereden biliyordu?

"Saçmalık. Biraz spor salonu zamanı ayarlamalıyız. O şişeyi kafamın iki adım yakınına bile yaklaştırmazdın." Kapıyı çarparak kapattı.

Ağır ayak sesleri dışarıdaki halıyı dövüyordu ve Logan'a inat ve kızgınlıkla karşı çıkmak istese de kapıya yönelip sürgüyü ve metal kapı tokmağını devreye soktu. Sinirlenmiş olabilirdi ama Logan'ın sesi de neden bahsettiğini biliyormuş gibi geliyordu.

Sesler çınılıyordu -Logan'ınki kızgın, kadının ki ise eğlenmiş gibi geliyordu. Bazı küfürler vardı. Kahkahalar. Bazı gümbürtüler.

Merakı ihtiyatına baskın çıktı ve Eva yavaşça sürgü mekanizmasını çevirdi ama kapı kolunu yerinde bıraktı. Kapıyı olabildiğince sessizce açtı ve dışarı baktı.

Logan kadının üzerinde yükseliyordu, yüzü kadınınkinden sadece birkaç santim uzaktaydı, elleri iki yanında yumruk halinde sıkılmıştı. Kadın bir şeyler mırıldandı ve Logan bir hırıltıyla kadının ince boğazını güçlü pençesiyle yakaladı. Adam onu yerden kaldırıp duvara öyle bir çarptı ki, aydınlatma armatürleri sarsıldı.

Eva nefesini bastırmak için elini ağzına kapattı. Logan bunu duymamalıydı. Hiçbir şekilde. Yine de kafasını ona doğru çevirdi, gözleri onu lazer gibi delip geçti.

Kahretsin!

Sarsılarak kapının arkasına geçti ve sürgüyü bulmaya çalışırken vücuduyla kapıyı kapattı.

Logan... az önce saldırıya mı uğramıştı?

Bacakları titriyor, kalbi kulaklarında çarpıyordu, kendini sakinleşmeye ve dışarıda neler olup bittiğini dinlemeye zorladı. Geçici olarak kulağını kapıya dayadı.

Derin nefesler arasında dinledi ama artık sessizlikten başka bir şey yoktu. Tam iki dakika boyunca hiçbir şey olmadı. Sonra asansörün sesi onu neredeyse yerinden sıçrattı.

Sessizce, parmakları titreyerek kapıyı açtı ve tekrar dışarı baktı.

Koridor boştu. En uçta asansör kapıları açıldı ve bir adam dışarı çıktı, oda numarası tabelalarına baktı ve Eva'dan uzaklaştı.

Ani bir adrenalin patlamasının baş döndürücü yoğunluğu Eva'nın dizlerinin bağının çözülmesine neden olurken, odanın içine geri dönüp kilitleri iki kez kontrol etti.

"Vay anasını," diye mırıldandı, kapıya yaslandı ve kapının kendisini tutmasına izin verdi. "Lanet olsun."

Ya Logan tacizci, şiddet yanlısı bir pislikti ya da o kadın bir şekilde tehlikeliydi. Hatta bir iblis. Eski sevgilisini başka bir kadınla görmek istemeyen kıskanç bir iblis.

Ne olursa olsun, bu bir kaybet-kaybet durumuydu.

Yatağın yanındaki uyku hapi şişesine baktı, hani şu kâbus iblislerinin koğuş dövmesini aşma girişimleri sırasında uyumasına yardımcı olan haplar. Sonra şarap şişesine baktı. Eğer hap almak yerine kalanını içerse, yarın kesinlikle akşamdan kalma olacaktı.

Ama hey, belki de bitirdiğinde, tüm bunların hayallerini gerçekleştirmeye değdiğine kendini ikna etmiş olacaktı

Aegis'te çalışıyorum.

Çantasında da yepyeni bir aspirin şişesi vardı.

Akşamdan kalma, işte geliyorum.

Sekizinci Bölüm

Lilith ışınlanabiliyordu.

Logan onun kendisini tutmasına izin vermeden ve ikisini de otelden çıkarıp kavurucu sıcak magma odasına sokmadan önce bunu bilmek harika bir bilgi olurdu.

Onu geriye doğru itti ve ayakları bir taş levha üzerinde kayarken, ayağını vücudundan ayıracak bir lav akıntısına basmaktan kıl payı kurtuldu.

Kadın bir engerek gibi uzak duvardaki bir kaideye doğru ilerlerken etraflarından buhar yükseliyordu. Muhtemelen aktif bir yanardağın doğal bir özelliği olan oda kötülükle doluydu ama Sheoul'da değil, insan aleminde olduklarını hissetti.

Sertleşmiş magmanın parlak siyah sütunlarından erotik oymalar ve heykeller yükseliyordu ve düz bir kaya tepesinin üzerinde bir kuyu ve kurban sunağı olduğundan emin olduğu bir levha duruyordu.

Sersemlemiş bir lanetle nefesini verdi. Burası bir tapınaktı. Lilith'e adanmış bir tapınak.

"Sonunda oğlum, sen bana kaldın," dedi.

Umarım uzun sürmez. Kız sırtı ona dönükken, SOS göndermek için telsizine dokundu... ama sinyal yoktu. Verizon'dan iyi bir sinyal falan beklemiyordu ama iblislerin kendi ağları vardı ve neredeyse her yerden erişilebilirlerdi.

"Bir mesaj iletmeye çalışmakla uğraşmayın," dedi ona dönerek. "Tapınaklarımda dışarıdan dikkat dağıtıcı şeylere izin vermem. Üzgünüm, burada süslü iletişim hizmetleri yok."

Lanet olsun.

Bileğini bıraktı ama içinde bir silah yaratabilecek ya da bir ruhu fiziksel bedeninden söküp atabilecek türden bir enerji akışının açılmasına izin verdi. Hangisine ihtiyacı olacağını zaman gösterecekti.

"Benden ne istiyorsun?"

Masum bir ifade takındı, gözleri irileşti ve aktı. "Ben sadece torunlarımı tanımak istiyorum. Şanslısın, ilk sen olacaksın."

"En büyük ben olduğum için mi?"

"Hayır, çünkü sen erkeksin." Uzun, keskin bir tırnağını göğüs dekoltesinde gezdirdi. "Erkekleri tercih ederim. Onlar üzerindeki etkim daha büyük."

Erotik enerji, sanki hızlı, sıcak yalamalarla yutuluyormuş gibi yumuşak bir dalga halinde içinden geçti.

İğrenç.

Düşüncelerini şeytani succubus'tan uzaklaştırıp Eva'ya yöneltti, zihni onun öpücüğüne yapışmıştı. Ona karşı o kadar yumuşaktı ki, teni o kadar pürüzsüzdü ki, şimdi bile parmaklarının uyluğunun iç kısmındaki ipeksi etin üzerinde kaydığını hissedebiliyordu.

"Evet," diye fısıldadı Lilith. "Tahrik olduğunu hissedebiliyorum." "Siktir git. Bu senin için değil."

Cinsel bir dalga onu tekrar vurdu, ama bu seferki daha büyüktü ve dişlerini sıkmasına neden olacak kadar sert bir şekilde üzerine çöktü. Aleti pantolonunun içinde zonkluyor, taşakları ağır ve dolu hissediyordu. Bir kez daha Eva'yı düşündü. Otel odasında idi. Çıplak ve yatağa uzanmış, bacaklarının arasında diz çökmüş bekliyordu.

Ve sonra Lilith Eva'nın yerindeydi, pençeli elleriyle göğüslerini okşarken çıplak vücudu kıvranıyordu.

Logan bu saldırı karşısında kükredi. Nefes nefese kalarak parmaklarını uyluklarına geçirdi ve buharlı boşlukta Lilith'e dik dik baktı.

"Sen aşağılıksın," diye bağırdı.

"Oh, daha iğrenç olmaya başlamadım bile. Bu sadece klitoris ucuydu." Parmaklarını dikkat çekici bir şekilde

Kadın cinsel organının detaylı duvar oyması. "Sana çok daha fazlasını yapabilirim. Ve yapacağım da. Sadece kuzenlerine nasıl yaklaşacağımı bulamadım. Hepsi çok sıkıcı. Aleka tozlu bir müzede çalışıyor ve Leilani bencil ve her zaman o iblisin teknoloji şirketinde ne yapıyorsa onunla meşgul. Şimdi, Scotty... onda potansiyel var. Cesur, kaba... Torunum olmaya tamamen layık. Ne ateşli bir kız. Bana ihanet etmeden önceki sevgili Limos'umu hatırlatıyor." Logan'ın sevgi dolu olduğunu düşündüğü bir ifadeyle gülümsedi. "Bir de kız kardeşin Amber var. Zavallı çocuk. Çok zayıf ve çaresiz. Baban o küçük döl lekesini doğar doğmaz boğmalıydı. Fahişe annen onu zayıf düşürdü."

Öfke damarlarını yaktı ama kendini sakın kalmaya zorladı. Lilith'in onu test ettiğine şüphe yoktu. Bir keşif görevindeydi ve ona, kendisine ya da bir başkasına karşı kullanabileceği herhangi bir bilgi vermeyecekti.

Lilith gece yarısı gibi siyah olan uzun bir tutam saçını parmağına doladı ve naz yaptı. "Oteldeki o kadın kimdi?"

"Ondan nefret edersin," dedi kayıtsızca. "O ziyaretçi Aegis ekibinin bir parçası. Eminim içlerinden herhangi biri kalbini oymak için fırsat kollayacaktır."

Derin kahkahası etraflarındaki hava kadar dumanlıydı. "Sanki iblis avcısı olsun ya da olmasın, cılız bir insandan korkuyorum. Onu beceriyor musun?"

Logan büyükannesi hakkında pek bir şey bilmiyordu ama aptal olmadığını biliyordu. İnkârına inanmayacaktı. Onu Eva'yı öperken görmüştü ve görmemiş olsa bile Lilith aralarında titreşen cinsel enerjiyi hissetmiş olmalıydı. Altıncı kattaki herkes muhtemelen hissetmişti. Birbirlerine sarıldıklarında, dilleri birbirine dolandığında, dudakları tattığında, aralarındaki ateş magma odası kadar sıcak hissettirmişti.

Eva'yı çevirmek, yatağa götürmek ve o ince, sıkı vücudu keşfederek birkaç saat geçirmek istiyordu.

Geri çekilmek kolay olmamıştı. Ama bu durumun da kanıtladığı gibi gerekliydi.

"Onunla şansımın yaver gitmesini umuyordum," dedi, kızın inanacağı bir şey söyleyerek. "Ama sen gittin ve bunu mahvettin. Takım Amerika'ya dönmeden önce bu benim son şansımdı. O yüzden engel olduğun için teşekkürler büyükanne."

"Eminim aralarından seçim yapabileceğiniz pek çok başka istekli kadın vardır." Elini buyurgan bir şekilde salladı ve Eva konusunu kapattı. Logan sessizce rahat bir nefes aldı. "Şimdi, beni tanımak ister misin? Bana bir soru sor. Herhangi bir soru."

Onun oyunu neydi? Bir an için onu inceledi, tapınağı hem erotik hem de dehşet verici görüntülerle dolduran müstehcen sanat eserlerinin fonunda onu ölçtü. Hayvanlardan insanlara, iblislerden meleklerle kadar her türlü varlık, duvar oymalarında ve heykellerde, hepsi de dayanılmaz, azap verici ayrıntılarla temsil ediliyordu.

Kahretsin, büyükannesi bir canavardı. Pürüzsüz, krem tenle kaplı o mükemmel, kıvrımlı vücudun içinde, bazı çarpık sapkınlıkları ve işkence zevki olan çılgın bir seks canavarı vardı.

"Tamam, oynayacağım." Tapınağın etrafına büyülenmiş gibi baktı, olası kaçış yollarını, silahları ve tehlikeleri not aldı, bu ona doğduğundan beri öğretilen bir hayatta kalma taktiği idi. Ve sadece savaş lordu amcası Ares tarafından değil. Hayır, Atlıların çocukları ve bir meleğin torunları olarak o ve kuzenlerinin kaderinde Son Savaş'ta savaşmak vardı, bu da haftada iki kez savaş meleklerinden oluşan bir birlikle eğitim yapmak anlamına geliyordu.

Kıyamet yaklaşıyor, biliyorsun.

Yıllar boyunca kaç melek ona bunu söylemişti? Çok fazla. Onlar, kıçlarına dev sopalar sokulmuş, tekrar oynatılan holovidlerdi.

Duvar resimlerinden birine göre bu, Lilith'in başkalarına yapmaktan hoşlandığı bir şeydi. Büyük, sivri uçlu sopalar ve açıkça isteksiz kurbanlar.

"Neden şimdi?" diye sordu ona. "Sheoul-gra'dan otuz yıl önce serbest bırakıldın. Neden bu kadar bekledin?"

"Seninle uğraşmak için." Sıcak bir volkan gazı rüzgârı boşlukta eserek açıkta kalan etini yaktı. Derisinde anında kabarcıklar oluştu, burnu ve boğazı alev almış gibi yandı. Lilith hiç etkilenmiş görünmüyordu. "Sheoul-gra'nın kaybını bir süre düşündüm. Benim gibi güçlü varlıklar için orası iblis cennetiydi. Çok fazla acı, ıstırap ve eziyet." Onun heyecan olarak adlandırabileceği bir şekilde ürperdi. En azından onun kuru kavrulmuş gözlerinden bir ürperti gibi görünüyordu. "Azagoth bana işkence etmeyi bitirdikten sonra, parçalanmış bedenimi çürümesi için beşinci halkaya attı. Ama ünüm ve gücüm beni siyasi hiyerarşide hızla ilerletti. Beşinci halka en kötülerin en kötülerıyla doluydu ve ben pratikte onu yönettim. Hades'i avucumun içine almıştım ve sanırım yakında onun da beni yemesini sağlayabilirdim."

Logan bundan şüpheliydi. Tüm hesaplara göre, Hades düşmüş melek eşine şiddetle sadıktı ve Lilith'in erkeğine bir hamle yapmasına çok nazik davranmayacaktı.

Lilith düşmüş meleklerle seks fantezileri kurarken elini göğsünden aşağıya, karın kaslarının üzerine, oradan da daha aşağıya kaydırdı. Parmakları mini elbisesinin eteğinin altına kaydığında Logan bakışlarını kaçırdı.

"Ve sonra Azagoth bir öfke nöbeti geçirdi ve her şeyi yok etti." Elini kalçalarının arasından çekti. "Şeytan yerine Revenant'ın hüküm sürdüğü bir Sheoul'a geri dönmek istemedim. Reseph beni öldürdüğünde tapınanlarımın çoğunu kaybettim, bu yüzden bu alemde hiçbir şeyim yoktu. Hiçbir şeyim." İfadesi öfkeyle büküldü, dudakları birkaç saniye önce keskin olmayan dişlerinden geriye doğru sıyrıldı. "Reseph. Çocuklarımın en değersiz. Keşke onun da çocukları olsaydı. Onları onun önünde parçalara ayırırdım. Onlara aylarca işkence ederken ona izletirdim. Belki tekrar Pestilence'a dönüşür ve beni gururlandırır."

Logan'ın içini tiksinti ve nefretle birlikte sağlıklı bir dozda utanç doldurdu. Deli büyükannesiyile ilgili hikâyeleri duymuştu elbette ama içten içe hiç kimse akrabalarının bu kadar kötü olabileceğine inanmak istemezdi. Hatta bir keresinde Reseph Amca'nın onu öldürmeye gerçekten ihtiyacı olup olmadığını merak etmişti.

Şimdi anladı. Çok iyi anladı.

"Doğru. Tamam, bu benim sorumun cevabı değil."

Çağlayan magma duvarları gözlerine yansıyor, gözlerindeki öfke daha da yoğunlaşıyordu. "Sen de baban kadar küstahsın, seni küçük sefil. Otuz yıl beklemek bir şey değil. Binlerce yaşındayken göz açıp kapayıncaya kadar geçer evlat. Ama merak etme, o yılların bir kısmını hazırlanarak geçirdim."

"Ne için hazırlanıyorsun?"

Ona acıyarak baktı. "Demek yakışıklısın ama aptalsın. Ne kadar üzücü. Ne için hazırlandığımı sanıyorsun? İntikam, seni aptal. Geçen gece yeterince açık değil miydin? Ama bir anda gelmeyecek. Bu işi uzatacağım. Hepinizi en az benim kadar mutsuz edeceğim. Ve Şeytan sonunda hapishanesinden kurtulduğunda, onun yanında kraliçe olarak yerimi alacağım. Hâlâ hayatta olanlarınız, şimdiye kadar bilinen en büyük işkencelere maruz kalacak."

Logan büyükbabasını büyükannesinden çok daha fazla seviyordu. Biri insanlığı kurtarmak için Cennet ve Cehennem'le savaşmış bir melekti. Diğeri ise bir psikopattı.

Buradan siktir olup gitme zamanı.

Cujo! Bana!

"Seninle takılmak güzeldi, G-ma," dedi Scotty'nin Harvester için kullandığı ismi kullanarak. "Ama geç oldu ve yatmadan önce tüm bunları bir sürü insana rapor etmem gerekiyor-"

"Eğer cehennem köpeğini çağırdıysan, zamanını boşa harcamışsın. Benden başka hiç kimse doğrudan bu tapınağa materyalize olamaz. Diğer herkes fiziksel geçidi ve yakındaki Harrowgate'i kullanmak zorunda." Eliyle arkasını işaret etti. "İşte tam orada. Devam edin ve gidin."

Bu bir tuzak olurdu.

"Senin oyunun ne, büyükanne? Beni buraya öldürmek için mi getirdin?"

"Seni öldürmek mi? Hayır, o bağırsaklar çoktan döküldü. Ben yoluma devam ettim. Biriyle yapılacak, onu öldürmekten çok daha tatmin edici şeyler var." Gülümsedi. "Bir torununun öldüğünü görecekim ama sanırım senin için... seni mahvetmenin canını almaktan daha iyi yolları var."

Sanki bir işaretmiş gibi, sekiz ayak boyundaki erkek iblis heykellerinin cinsel organlarından siyah, yağlı bir şey akmaya başladı. Logan, maddenin bir kısmı botunun yakınına sıçrayınca geri sıçradı.

"Ne-?"

Başını kaldırıp Lilith'e baktı, gözlerini ondan ayırdığı üç saniye içinde giysilerinin her bir parçasını kaybetmişti. Stilettoları hariç. Sivri topuklular yerdeki iki çukura, taştaki parlayan bir sembolün ortasındaki çukurlara mükemmel bir şekilde oturmuş, uzun bacaklarını müstehcen bir şekilde açarak durmuştu.

Ona en yakın olan heykelden çıkan siyah madde, labirent gibi kanallardan geçerek ona doğru akıyordu. Diğerlerinden fışkıran yağlı madde katılaşıp kaba insansı şekillere dönüşmeye başladı.

"Benim olacaksın Logan," diye seslendi. "Ya da sevdiğin birini öldüreceksin. Seçim senin."

Bir kılıç çağırmak için gücünü parmaklarının arasından geçirirken parmakları karıncalandı. "Bunların ikisi de asla olmayacak."

Bıçağa sıkılmış bir bakış attı. "Gördüğüm kadarıyla babandan miras kalan yeteneklerini sergiliyorsun. Ama sihirli bir silah seni kurtaramaz, oğlum."

Yağ bacağından yukarıya doğru spiral çizerken kahkahası çınladı. Logan iğrenme ve dehşet içinde yağın kalçalarının arasından bir yılan gibi kayarak içine girmesini izledi. Başını geriye atarak coşku içinde haykırdı.

Logan'ın etrafındaki diğer beş leke parlak siyah ibislere dönüştü ve Logan'ın boyunun iki katı kadar yükseldiler.

Kolları kadar uzun bıçaklardan yapılmış spor aletleri.

Büyükannenin kafasına ciddi bir darbe almış.

"Alın onu," diye bağırdı onlara. "Gözlerinden kan gelene ve merhamet için yalvarana kadar korkutun onu!"

Dickblade iblislerinden biri pençeli elini penis kılıcının etrafına sardı ve yumruğunu müstehcen bir şekilde pompaladı, gözsüz yüzü bir şekilde Logan'a bakmayı başardı.

Oh, hayır.

Havaya sıçrayan Logan döndü ve bıçağıyla diğerine bir darbe indirirken bile piç kurusuna tekme attı.

Hem çizmesi hem de kılıcı sanki jelatinden yapılmışlar gibi nesnelerin arasından kaydı ve kalbi sıkıştı. Bu iş hiç iyi gitmiyordu. Gününü kanayan gözbebekleriyle ya da bir penis kılıcına saplanmış olarak sonlandırmamaya kararlı bir şekilde, çıkış için umutsuzca çabalarken heykellerden kaçarak ve lav akıntılarının üzerinden atlayarak koşar adımlarla yere indi.

Lilith zevkle çığlık attı, siyah şey içinde tamamen kaybolurken vücudu acayip bir şekilde şekil değiştirdi. Solgun teninin üzerinde siyah damarlar atıyor ve gece kadar siyah gözleri onu engellemek için hareket ederken onu takip ediyordu. Adam kılıcını savurdu ama tıpkı Jell-O horoz bıçağı iblisleri gibi, silahı kadının içinden zararsızca kaydı.

İblisler etrafını sararak yaklaştı, etli yumrukları fallik kılıçlarının etrafındaydı.

Logan nadiren gerçek bir dehşet hissedirdi. Ama şu anda, Lilith bundan zevk alırken o şeyler tarafından şişlenme riskinin artmasıyla paniğin ilk kıpırtılarını hissetti. Aceleyle en yıkıcı silahına, ruh bombası dediği silaha uzandı. On yıllardır kullanmadığı silahına.

Güç, damarlarını ateş ve buzla doldurdu, yakıcı bir soğuk mızrağı omurgasından aşağı fırlarken bile cildini alevlendirdi.

İçinden akan, hem Cennet'ten hem de Sheoul'dan gelen enerji, ilahi ve şeytani, zevk ve acıydı ve patlayacak kadar dolarken enfes bir ıstırap içinde bağırdı.

Kendini yakıp kül etmeden bir kalp atışı önce bombayı serbest bıraktı.

Boyutlar arası enerjinin aşırı ısınmış bir dalgası ondan her yöne doğru püskürdü ve on beş metrelik bir yarıçap içindeki herhangi bir fiziksel bedenin içindeki tüm ruhları hedef aldı. Hedefli ruh yumruklarının aksine, bu seferki dost-düşman ayrımı yapmıyordu.

Bunu zor yoldan öğrenmişti.

Dalga iblislere çarptı... ve zararsız bir şekilde içlerinden geçti.

Bu da onların ruhsuz olduğu ve başının hâlâ belada olduğu anlamına geliyordu.

Ama Lilith...evet!

Ruhu, mürekkep gibi bir zerrecik, bedeninden patlarken çılgılık attı. Bir dekipula bulmak için cebini karıştırdı, ama onu dolduran siyah şey milyonlarca kurtlu dokunaç gibi dışarı fırlayıp ruhunu bedenine geri çekmeden önce kaptığında inanamayarak donup kaldı.

"Ah," diye hırladı. "Bu acıtıyor, seni pislik." Başını omuzlarının üzerinde döndürdü, sanki kıvrımlarını çözüyormuş gibi. "Araştırmamı yapmadığımı mı sanıyorsun? Güçlerin hakkında her şeyi bilmediğimi mi sanıyorsun? Sana söyledim ya. Bunun için hazırlanıyordum."

Bu kötüydü. Çok, çok kötüydü.

Çıkışa doğru ilerlerken, sopalı iblislerin arasından sıyrıldı. Bir tanesi ona doğru hamle yaptı ve kalçasını derinlemesine kesti. Bacağı parçalanırken acı kafatasına kadar saplandı ve kanlar içinde yere yığıldı. Bir iblis üzerine atladı. Acı içinde dişlerini sıkarak tam zamanında yuvarlandı ve bir penis bıçağının karnına saplanmasını önledi.

Bir şekilde ayağa kalkmayı ve bir kazığa daha oturmaktan kurtulmayı başardı ama sayıca ve silahça üstündü ve boka batmıştı.

Bırakın içgüdüleriniz sizi yönlendirsin. Hızlı refleksleriniz ve mükemmel zamanlamanız var. Onları kullan.

Jarvus'un sözleri kafasının içinde yankılandı. Küçüklüğünden beri birlikte çalıştığı birkaç savaş meleği eğitmeninden biri olan Jarvis, öğrencilerinin özlerini damıtmayı severdi

güçlü ve zayıf yönlerine kadar. Logan'ın hızlı refleksleri, mükemmel zamanlaması ve Jarvus'un deyimiyle "seyircileri öldürmeye karşı mantıksız bir korkusu" vardı.

İyi ve kötü arasındaki savaşıta, çok fazla ikincil hasar olacaktır. Bunu unutmayın, çünkü zamanı geldiğinde tereddüt edemezsiniz.

Melek eğlenceli tavsiyelerle doluydu.

Ama Logan'ın güçlü yönlerini kullanması konusunda çok haklıydı. İş tuzak kurmaya geldiğinde inanılmaz refleksleri ve hassas zamanlaması vardı.

Topallayarak, nefes nefese, kan kaybından ve yakıcı sıcaktan görüşü bulanıklaşmaya başlarken cebinden bir decipula çıkardı ve gücünün son kırıntılarını çağırdı. Büyücüler tarafından Cehennem'in en sıcak ateşlerine bile dayanacak şekilde büyülenmiş olan botlarının tabanları, topuğunun üzerinde dönüp Lilith'e hedefli bir ruh patlaması fırlatırken cızırdadı. Yoğunlaştırılmış enerji akışı tüm gücüyle Lilith'e çarparak bedenini bir duvara çarptı. Ruhu jetten fırlayan bir pilot gibi fırlatılırken çılgınca kasıldı. Logan bileğinin ustaca bir hareketiyle ruh tuzağını fırlattı.

Küçük küre yaklaşırken siyah dokunaçlar onun puslu ruhuna uzandı.

Logan nefesini tuttu ve sonra decipula onun dumanlı ruhunu delip içine çekmeye başladığında zafer ve rahatlamayla inledi.

Evet!

İblisler öfke ve ıstırap içinde çılgılık atarak durdukları yerde dondular ve katran rengi su birikintileri halinde eridiler. Lilith'in vücudunun içindeki şeytani sıvı bile bacalarının arasından dışarı sıçradı. Vücudu yere yığıldı, kollarından biri magma akıntısına kapıldı.

Adam tuzağı yakalayıp kaçmak için çabalarken kadının eti pişip eridi.

Anladım. Çıkışa doğru döndü.

Birden eli yanmaya başladı. Siyah lekeler görüşünü öldürürken acı neredeyse bilincini yutuyordu.

Bu da ne?

Şaşkınlık içinde yere baktı. Eli parçalanmış, avuç içi ve parmakları patlayan dekipuladan çıkan şarapnel parçalarıyla delinmişti. Lilith'in mürekkep gibi ruhu bedenine geri dönerken acıdan başı dönerek tökezledi.

Hiçbir ruh bir decipula'dan kaçamamıştı. Şimdi gücü, seçenekleri ve neredeyse kanı tükenmişti. Lilith iyileşmeden önce oradan çıkmak zorundaydı.

Büyük yenilgisi ve ruh tuzağının Lilith'i zapt edememesi karşısında sersemlemiş bir halde topallayarak gölgeli tünele doğru ilerledi. Pürüzsüz duvarlara gömülü kemikten yapılmış meşalelerle aydınlatılan yol, görebildiği kadar uzanıyordu. Karanlıkta gözlerini kısarak acıya karşı dişlerini sıktı ve birkaç kıvrımın etrafında ilerledi. İleride, ışıltılı perdesi bir umut ışığı olan Harrowgate'i gördüğünde, bir bacağını sürüklüyor ve dik durmak için mücadele ediyordu.

Acı dolu bir haykırıyla kendini kapının içine attı. Etrafına bakındı ve perde katılaşıp siyah bir duvara dönüşmeden önce gördüğü son şey Lilith'ti. Gölgelelerin arasında durmuş, eskiden kolu olan kemik ve yanmış et parçasını kucaklıyordu. Ve piyango kazanmış gibi gülümsüyordu.

Çılgın piyango.

Karanlık alan, insan ve iblis âlemlerinin her biri için birer tane olmak üzere, basıldığında haritalara dönüşen üç parlayan sembolle aydınlanırken Logan ürpermek için kendini zor tuttu. Diğer, Yeraltı Dünyası Genel Kadüsüsü, doğrudan ana hastaneye, üç kliniğinden herhangi birine veya okula gitmek için seçeneklere dönüşüyordu.

Logan'ın bunların hiçbirine ihtiyacı yoktu. Hastane iyi bir fikir olabilirdi ama bunun için zamanı yoktu.

Sembollerin sağında, Sheul harfleri ve rakamlarıyla parlayan bir tuş takımı paneli vardı. Sağlam elini kullanarak amcası Ares'in Yunan adasındaki özel Harrowgate'inin kodunu girdi.

Kapı anında Ares'in yüksek malikânesinin yakınında, etrafı çevrili bir alandaki sıcak, beyaz kuma açıldı. Logan dışarı adımını attı ve bacağı bükülünce bir yığın halinde yere yığıldı.

Eğitim tesisinin olduğu yönden bir bağırsık duydu ve ardından amcası Ares ile adada yaşayan Memitim meleklerinden biri yalınayak ve kılıçlarıyla koşarak geldi.

"Logan." Ares onu sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kanlı kumların içinden çekip çıkardı ve tank gibi omzuna yasladı. "Neden Underworld General'a gitmedin?"

Logan eve doğru attıkları her adımda acı içinde tıslıyordu. "Blade beni iyileştirebilir."

"Blade burada değil."

"Onu buraya getirmeliyiz." Logan'ın parçalanmış eli basamaklara gürültülü küçük sıçramalarla kan damlatıyordu ve bir mide bulantısı dalgasıyla savaşmak zorunda kaldı. "Herkesi buraya getirmeliyiz. Bir sorunumuz var."

Ares gerildi. "Yine mi Lilith?"

Cujo birkaç metre ötedeki taşlı zemine faz değiştirip Logan'ın acısını açıkça hissedince başıyla onayladı. Cehennem köpeği Logan'ın burnunu çekerek, aralarındaki bağ sayesinde iyileşmekte olan yaralarını değerlendirdi.

Logan yeni bir acı dalgasının içinden, "Sorun yok dostum," diye homurdandı. "Git arkadaşlarınızla oyna."

Canavar onun yüzünü yaladı ve sonra adayı evleri, Ares'in eşini de kraliçeleri olarak gören diğer cehennem köpeklerine katılmak üzere oradan uzaklaştı.

Ares Logan'ın bacağını işaret etti. "Bunu o mu yaptı?"

"Öyle de denebilir," diye mırıldandı nefes nefese. "Diğerlerini çağırırsan Draven, Mace, Blade ve Scotty'yi çağıracağım."

"İskoçya'dan başka kimseye ihtiyacımız yok." Ares, Ramreel iblis hizmetkârlarından birine kapıyı onlar için açık tutması için bağırdı. "Lilith ailemizin peşinde, arkadaşlarınızın değil."

Ruhuna kadar bir savaşçı olan Ares, acil durumlarda en iyi yaptığı şeyi yapıyordu: arabaların etrafında dönüyor ve savaşa hazırlanıyordu.

Başka bir durumda Logan amcasının bilgeliğine boyun eğdi. Ama DART'ın bu işe dahil olması gerekiyordu. Ne kadar çok yardım, o kadar iyi.

"Beni iyileştirmesi için Blade'e ihtiyacım var," diye belirtti Logan. "Ve Mace nasıl olsa Scotty aracılığıyla öğrenecek." Ares'in doğrudan gözlerinin içine bakabilmek için yer değiştirdi. "Adamlarımın da bu işin içinde olmasını istiyorum."

Ares eşikte durakladı, ifadesi taş gibiydi, bakışları hesaplıydı. Eşi dışında kimse onun otoritesini ya da kararlarını sorgulamadı.

Sonunda Ares başını eğdi. "Tek bir şartla burada olabilirler. Mace'in ağzını kapalı tutun." Yüzü taş gibi olan bir adamın dudağı eğlenceye benzer bir ifadeyle seğirdi ve Logan sırttı. Aslında daha çok yüzünü buruşturdu.

"Elimden geleni yapacağım."

"Yap. Lilith söz konusu olduğunda pek espri anlayışımız yok."

Logan nedenini anlamaya başlamıştı. "Reseph'e ondan bahsettin mi?"

"Henüz değil." Ares Logan'a gösterişli malikânenin içinde rehberlik etti. "Ona haberi nasıl vereceğimizi konuşmak için bu gece buluşmayı planlıyorduk."

Bir acı dalgası Logan'ın nefesini kesti ve korktuğu soruyu sormadan önce bir an kendine gelmesi gerekti. Ya da belki de cevabı bilmek istediğinden emin olmadığı için oyalanıyordu.

"Pestilence'ın geri döneceğinden mi endişeleniyorsun?" "Hayır," dedi Ares çabucak-çok çabucak.

Sesi güçlü ve güven doluydu. Ama gözleri korkuyla örtülüydü.

On beş dakika sonra herkes toplanmıştı ve Blade'in yaraları neredeyse amcası Eidolon kadar iyi iyileştirme yeteneği sayesinde Logan'ın artık kanaması ya da ağrısı yoktu. Şimdi herkes teyzesi Cara'nın sık sık bir araya gelmeleri için yaptırdığı verandada toplanmıştı. Ares onun yanında, açık mutfak adasının yanında durmuş, yoğun bakışları Logan'a odaklanmıştı.

"Sence tapınak Lilith'i ruh tuzağından kaçacak kadar güçlü mü yaptı, yoksa kendi başına o kadar güçlü mü?"

"Keşke buna cevap verebilseydim," diye itiraf etti Logan. "Ama yağlı kılıklı iblislerin tapınağa bağlı olduğu hissine kapıldım."

Ares bunun üzerinde düşünüyor gibiydi. "Ve onlardan biri Lilith'in içine girerken diğerleri bir şekilde senin içine mi girdi?"

"İçeri girmediler-" Başını salladı ve bunun önemli olmadığını düşündü. Ayrıca, özellikle Lilith'le ilgili ipucunun çıkmaza girdiği düşünülürken, babası zaten yığınını patlatmaya hazır gibi görünüyordu.

Mace güldü. "Dostum, son zamanlarda şansın çok yaver gitti. Büyükannen seni becerdi ve sen de bir iblis tarafından kaziğe oturtuldun."

Logan Mace'e kuşu vurdu.

Thanatos'un başı Mace'e doğru döndü. "Başka bir konuşma yapmamız gerekiyor mu?"

Mace, Logan'ın onu hiç görmediği kadar solgunlaştı. "Hayır, efendim."

Thanatos arkasını döner dönmez, Mace kuşu Logan'a geri verdi.

"Bunu gördüm," diye hırladı Thanatos. Kafasının arkasında her zaman gözleri vardı. Logan'ın çocukken yaptığı hiçbir şey yanına kâr kalmamıştı.

Mace'in eli yanına düştü ve biraz pişman görünmeyi bile başardı. Uzun sürmeyecekti. Mace normal insanlar gibi utanç duymuyordu.

"Bir dekipulayı kırabilecek bir iblisle karşılaştın mı hiç?" Limos barın arkasında içki karıştırdığı yerden sordu. Kendini barmen olarak atayan Limos, toplantılar sırasında arka tarafta yaşıyordu ama bugün ekstra sert içkiler karıştırıyordu ve ağlıyor gibi görünüyordu.

Bones'un ölümü onu çok etkilemişti.

"Asla," dedi Logan teyzesine. "O düşmüş bir melek kadar güçlü." Logan daha önce hiç düşmüş bir meleklerle gerçek bir savaşa girmemişti. Ama sert eğitim seanslarıyla geçen hayatı boyunca bu adada pek çok meleklerle dövüşmüştü.

Thanatos, kan bağı olmayan ama aileye Sem oğlanları kadar yakın olan diğer kişilerden birine döndü. "Raika, Lilith'in bundan önce hayatta olduğunu biliyor muydun?"

Raika ateşin etrafında volta atmayı bıraktı ve kollarını göğsünde kavuşturmuş, siyah atletini silahlarla dolu taktik pantolonunun içine düzgünce sokmuş bir şekilde durdu. Hiçbir esinti olmamasına rağmen, mavi-siyah saçları çıplak omuzlarının etrafında dalgalanıyordu. Lilliana adında bir meleğin ve Azrail'in tek çocuğu olan bu kız, Azrail'in Sheoul-gra'yı yok ettiğinde serbest bıraktığı iblislerin en kötülerini yakalamakla görevlendirilmiş sıkı bir savaşçıydı.

"Hayır." Zümrüt rengi bakışları babasınıninki kadar sert ve deliciydi, sanki Thanatos'un ona yalancı demesine meydan okur gibiydi. "Babam onun Moloch ile savaş sırasında öldürüldüğüne inanıyordu. Onu Gra'nın Kaçak Veri Tabanına ekleyeceğim ve neler bildiğine bakacağım. Yeniden Doğanların bazılarının ölmeden önce olduklarından daha güçlü olduklarına dair birkaç kabataslak rapor var. Şu anda bu sadece bir söylenti, bu yüzden babama sormadım ama şimdi soracağım. Merak etme, onu yakalayacağız." Sessizce göz kırptı.

"Kimi?" Reseph'in derin sesi herkesi ve her şeyi susturdu. Kuşlar bile cevap için etrafta olmak istemedi.

"Reseph." Cara gülümseyerek öne doğru süzüldü, uzun, deniz mavisi güneş elbisesi sandaletli ayaklarının etrafında sallanıyordu. "Jillian. Ordövrler için tam zamanında geldin. Bir dakika içinde çıkacaklar."

Jillian etrafına bakındı, siyah saçları omuzlarında gevşekçe sallanıyordu. "Ben de erken geleceğimizi düşünmüştüm."

Logan yüzünü buruşturdu. Bu garipliğin de ötesindeydi.

"Reseph. Hey, kardeşim." Limos barın arkasından geldi ve eline köpüklü pembe bir karışım tutuşturdu. Logan bunun bir insanı öldürecek kadar güçlü ve belki de yatıştırıcılarla dolu olduğuna dair bahse girebilirdi. "Gelebilmene sevindim."

Reseph'in gözlerindeki mavilik şüpheyile bulanıklaştı. "Aldığımız mesaja göre bir saat içinde burada olmamız gerekiyordu. Yarım saat erken geldik. Ne zamandır buradasınız?" Bakışları Logan'a odaklandı. "Ve neden yaralı ve yanmış? Ne haltlar dönüyor burada?"

"Hiçbir şey." İçkiyi işaret ederken Limos'un bileğindeki milyonlarca bilezik şingırdadı. "Dene bakalım."

"Anlat bana."

"Denedikten sonra."

Reseph bardağı en yakın masaya bıraktı ve ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak bir irade ve bakış savaşına hazırlandı.

Limos iç çekerek önce katlandı. "Güzel. Sevgili anneciğim."

Bir, belki de iki kalp atışı boyunca Reseph şaşkın şaşkın baktı.

Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hayır."

Kimse bir şey söylemedi, ona düşünmesi için zaman tanıdı. Logan'ın gözü Mace'in üzerindeydi, adamın ağzı en ufak bir şekilde kıpırdarsa müdahale etmeye hazırды.

"İki gün önce ortaya çıktı," dedi Thanatos sessizce. "O-"

"İki gün önce mi?" Reseph'in sesi ürkütücü derecede sakindi. Tıpkı bir ghasbats sürüsü bütün bir kasabayı parçalamadan önce her şeyin durgunlaşması gibi. Kardeşlerinin arasına baktı. "Hepiniz iki gündür biliyordunuz ve bunu benden sakladınız öyle mi? Bu haberle başa çıkamayacağımı mı düşündünüz?"

"Hayır." Limos, Ares ile aynı anda "Evet" dedi.

Thanatos, Reseph'e dönmeden önce kardeşlerine hayal kırıklığı dolu bir bakış attı. "Artık buradasın ve önemli olan da bu. Kısacası o geri döndü ve intikam almak istiyor. Sen ve Jillian arkanızı kollamalısınız. O tehlikeli ve güçlü, belki eskisinden bile daha güçlü." Reseph'in çenesi gerildi ve yumrukları sıkıldı. Patlamak üzere olan bir bombaya benziyordu. Aniden topuklarının üzerinde döndü ve uzaklaştı. Eşi Jillian da bu kışkırtıcı bakışa eşlik etti, gözleri yanan fitiller gibi parlayarak her birine baktı

Onlar.

"Hepinize yazıklar olsun!" diye çıkıştı. "Bunu ondan saklayarak ne düşünüyordunuz? Kendini kanıtlamak için otuz yıldan fazla zaman harcadı ve siz hâlâ ona güvenmiyor musunuz? Pestilence'ın yaptıkları yüzünden onu daha ne kadar cezalandıracaksınız? Her gün hepiniz için kendini yeterince cezalandırdığını düşünmüyor musunuz? Neyiniz var sizin?"

Logan malikânenin köşesine yaklaşırken Reseph'in arkasına baktı. Amcası patlamaya hazır olabilirdi ama yengesi çoktan patlamıştı. Logan şansını Reseph'ten gelecek şarapnel parçalarıyla deneyecekti. Belki adamı etkisiz hale bile getirebilirdi. Jillian kafa tokuşturmaya hazır gibi görünüyordu.

"Reseph Amca?" Logan seslendi. "Seninle konuşabilir miyim?"

Hem Ares hem de Thanatos, Jillian'ın bakışları altında solmadan önce ona minnetle başlarını salladılar. Limos sadece kuma baktı ve turuncu boyalı tırnaklarını kemirdi.

Logan kendini bildi bileli ailesi Reseph'in etrafında pervane olmuştu. O etrafta yokken bile bazı konular gerginliğe yol açabiliyordu. Bazen, eğer ortam uygun değilse ve alkol de kuvvetliyse, bu gerginlik tartışmaya dönüşürdü. Nasıl olmasın ki? Reseph'in Mührü kırıldığında ve dünyada Mahşerin İlk Atlısı Pestilence olarak bilinen iblise dönüştüğünde, duygusal ve fiziksel pek çok hasara yol açmıştı.

Pestilence'ın Aegis başarısız olduktan sonra onu bebekken öldürmeye çalıştığı düşünüldüğünde, Logan'ın kin beslemek için hepsinden çok, hatta daha fazla nedeni vardı,

ama bunu yapmadı.

hiçbirini hatırlamıyordu. Logan'ın bildiği tek Resephan, henüz küçük bir çocukken onu omuzlarında taşıyan ve ona en güzel Noel hediyelerini veren kişiydi. Onu kayak yapmaya ve dağa tırmanmaya götüren kişiydi. Limos soğukkanlı teyze, Ares bilge amca ve Reseph de eğlenceli olardı.

Yine de Logan, Reseph'in bakışlarının Logan'ın zaman zaman gidemediği bir yere kaydığını fark etmişti. Karanlık, sıkıntılı ve çok ama çok üzücü bir yere.

Ayağa kalktı, yaralı bacağı inliyordu. Blade'in iyileştirme gücü bacağını yüzde doksan oranında iyileştirmişti ve ölümsüz olması onu birkaç saat içinde yüzde yüze çıkaracaktı ama hâlâ kamyon çarpmış gibi hissediyordu. Amcasına doğru koşarken topallığını çok belli etmemeye çalıştı. Reseph'in yeğenlerine ve Logan'a karşı hep bir zaafı olmuştu ama içten içe Reseph'in onu kayırdığını düşünüyordu.

Tabii ki, yeğenimi öldürmeye çalıştığım için duyduğum suçluluk duygusu bundan sorumlu olabilir.

Reseph patikada durdu ve Logan'ı bekledi. Sonunda Logan'a yetiştiğinde Reseph tekrar yürümeye başladı ve sahile doğru sağa döndü.

"Yaralısın," dedi Reseph gergin, sıkı kontrollü bir sesle, bakışları kristal denizin ötesinde bir yere odaklanmıştı.

"Fena değil," dedi

Logan. "Lilith miydi?"

"Sayılır."

Deniz meltemi Logan'ın saçlarını karıştırdı ama Reseph'in kısa platin dikenleri sanki havanın kendisi bu erkekle uğraşmak istemiyormuş gibi neredeyse hiç hareket etmedi. Logan, Reseph'in Logan doğmadan önceki, saçlarının Limos'unkinden daha uzun olduğu zamanlardan kalma resimlerini görmüştü. Ama Logan Reseph'in kısa saçtan başka bir saç olduğunu hiç bilmiyordu. Jillian'ın annesine, sanki ona Pestilence olduğu günleri hatırlatan her şeyi kesmeye çalışıyormuş gibi saçlarını kestirdiğini söylediğini duymuştu.

"Özür dilerim."

"Bu senin hatan değil. Yapabileceğin hiçbir Şey yoktu."

"Hayır, yok," diye homurdandı, elleri iki yanında yumruk olmuştu. "ünkü kimse bana onun hayatta olduğunu söylemedi." Lanet okudu. "Ben Pestilence olmadan önce de ahlaksızdı ama Pestilence onun ahlaksızlığını yeni bir seviyeye taşıdı. Azagoth'tan onun ruhunu yok etmesini talep etmeliydim. Thanatos'un onu öldürmesine ve ruhunu sonsuza dek zırhında saklamasına izin vermeliydim. Ama bekleyemedim. Aceleci davrandım ve Şimdi o geri döndü."

Sıcak kumlara adım attıklarında Logan başını iki yana salladı. "Bunun için kendini suçlayamazsın."

"Pestilence bize musallat olmak için geri döndüğünde herkes bana hep bunu söylüyor. Ama yanılıyorlar."

Logan Reseph'in kolunu tuttu ve onu durmaya zorladı. "Amca, biliyorum... Nasıl hissettiğini biliyorum."

Şaşkınlık Reseph'in mavi gözlerindeki harareti biraz azalttı.

Hatta soluk kaŐlarından biri eğlenerek kalktı. "yle mi?"

"Hayır, yani tam olarak değil," dedi aceleyle. "Hiç kimse Senin gibi olmanın nasıl bir Şey olduğunu anlıyorum." Uzanarak ensesini ovuşturdu ve gözlerinin adanın beyaz kıyı Őeridini ve sığ dalgalarda yüzen kuşları almasına izin verdi. "Ama... sanırım birbirimize yardım edebiliriz." Dostum, bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. Unutmak istiyordu. Ama konuŐabileceęi biri varsa o da Reseph'ti ve artık geri adım atamayacak kadar ileri gitmişti. "Beni de rahatsız eden bir Şey var."

Reseph'in içindeki tüm gerilim damlaları eriyip gitmiş gibiydi. Sesi bile alçaldı, deniz kuŐlarının seslerini zar zor bastırdı. "Kaos, değil mi?"

Bunca yıl sonra bu ismi duymak hâlâ canımı yakıyordu. "Evet. Bu konuda konuşmaktan nefret ediyorum ama herkes konuşmam gerektiğini söylüyor. Sanki bunu atlatmama yardımcı olacakmıŐ gibi. Rade yardım etmeyi teklif etti ama kafamı karıŐtırmasını isteyip istemediğimi bilmiyorum." Omuz silkti. "Ayrıca, hile yapmak gibi geliyor. Babam bana yaptığı Şeylerle yzleŐmemek için hile yaptığını söylemişti ve ben de bunu yapmak istemiyorum."

"Sen hiçbir şey yapmadın," dedi Reseph ve evet, sorun da buydu. Kaos'u kurtarmayı başaramamıştı. O gün herkes başarısız olmuştu.

Ama Logan neyin kendi hatası olup olmadığını tartışmak istemiyordu. Bu tartışmayı kafasında çoktan halletmişti.

"Yaşadıklarınız hakkında konuşuyor musunuz?" diye sordu amcasına.

Reseph büyük bir omzunu silkti. "Bazen."

"Jillian'la mı?"

"Evet. Ama onunla bile hepsini paylaşamam."

Hayır, Logan yapamayacağını düşünüyordu. Adam Dünya'nın başına gerçek bir bela olmuş ve milyonlarca masum insanı akla gelebilecek en kötü şekillerde öldürmüştü. Reseph'in omuzlarında taşıdığı yükü tüm diyarlardaki hiç kimse bu kadar iyi taşıyamazdı ve Logan adama büyük saygı duyuyordu.

"Benimle konuşabilirsin," dedi Logan.

Reseph irkilmiş görünüyordu ve sonra ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Hayır, yeğenim, yapamam. Kafamın içindeki bu saçmalığı anlayabilecek tek kişi Lilith. Ve o ölmek zorunda."

Yumrukları tekrar sıkıldı ve Logan tam konuyu nasıl değiştirebileceğini düşünmeye başlamışken Jillian onlara katıldı. "Hey," diye seslendi, sıcak gülümsemesi amcasının yüzüne bir sırtış getirdi. "Neden gidip biraz yemek yemiyoruz? Honolulu'daki şu yeni füzyon restoranı hakkında harika yorumlar okudum. Onlar kullanım insan-âlemi sebzeler büyüdü Sheoul toprağında. Tadını tamamen değiştirmesi gerekiyordu. farklı. Bir kez olsun dolmalık biber sevebilirim."

Reseph eve doğru eliyle işaret etti. "Önce herkesle konuşmam gerek."

"Hayır, yok. Hepimiz Lilith'i ve onunla ilgili ne yapacağımızı Cumartesi günü Limos'un evinde konuşmaya karar verdik. Ares, Reaver'la irtibata geçip neler bildiğini ve yardım edip edemeyeceğini öğrenmeye çalışacak."

"Babamdan aylardır haber alamıyoruz. Celplerimizi alıp almadığını bile bilmiyorum."

Logan'ın büyükbabası, gelmiş geçmiş en güçlü meleklerden biri olan Reaver, eşi Harvester ile birlikte uzun süredir ortalıkta görünmüyordu. Cennette zaman farklı işliyordu ve Logan onların haftalarca, bazen de aylarca ortadan kaybolmasına alışkındı. Ama çağrıldıklarında genellikle gelirlerdi. Logan endişelenmeye başlamıştı.

"Ama deneyecekler." Logan'ın omzunu sıvazladı. "Blade ve Mace eve dönüyor, eğer onlarla birlikte Harrowgate'e binmek istersen.

"Bunu yapacağım." Başını amcasına doğru eğdi. "Konuşma için teşekkürler."

"Bana ihtiyacın olursa beni nerede bulacağını biliyorsun." Uzandı ve Logan'ın saçlarını Logan çocukken yaptığı gibi karıştırdı. "Ve Rade'in kafana yaklaşmasına izin verme. O Sem'in zihin karıştırıcı saçmalıklarının hiçbirine güvenmiyorum."

"Yapmayacağım."

Jillian ona sarıldı ve ardından Reseph evlerine giden özel bir Harrowgate'i açtı. İçeri girdiler ve Logan'ı sahilde yalnız bırakarak uzaklaştılar.

Gökyüzüne baktı ve iç geçirdi. "Büyükbaba, eğer beni duyabiliyorsan, yardımın işimize yarayabilir."

Kabarık bir bulut onunla alay ediyor, bir pislik gibi başının üzerinde sessizce geziniyordu. Bunu Reaver'ın ya dinlemediğine ya da duymadığına dair bir işaret olarak kabul etti. Her iki durumda da kendi başlarına kalmış gibi görünüyorlardı.

Dokuzuncu Bölüm

Harvester Cennet'i çok severdi. Dünya üzerindeki en iyi, en güzel yerlerin bir milyon katı gibiydi, böcekler ve kötü hava hariç. Otuz yıldır geri dönmüştü ve hala ne kadar harika olduğunu unutamamıştı. Cehennemde düşmüş bir melek olarak geçirdiği binlerce yıldan sonra unutmuştu ve şimdi tüm sonsuz köşeleri ve çatlakları keşfetmek için olabildiğince çok zaman harcamaya çalışıyordu.

Ama bazen, bugün olduğu gibi, en sevdiği yerde takılmayı ve pozitif, sevgi dolu enerjinin bir mutluluk salında şehvetli bir akıntı gibi akmasına izin vermeyi severdi.

Eski Hasatçı böyle çiçekli bir sevinç karşısında öğürebilirdi ama hissettiğiniz tek şey sonsuz bir zevk olduğunda bunu yapmak zordu. Ve bu sadece Azna Çayırı'ndaki geniş yemyeşil tarlalardan ona akan enerji değildi. Tepeleri süsleyen çiçeklerin güzelliği, canlı pembeleri, morları ve mavileri, vadide oynayan ışıltılı tek boynuzlu at sürüsü ve ona doğru yürüyen muhteşem sarışın melekti.

"Sonunda başardın, sevgilim."

Reaver onu kollarının arasına aldı ve ağzına sıcak, kalıcı bir öpücük kondurdu. "Seninle piknik yapmak için gelen bir daveti asla geri çevirmem." Etrafına baktı, şarkı söyleyen süsen tarlalarını ve üzerinde kadim Gaiaportal'ın asılı olduğu Mutabakat Dağları'nı gördü.

Meleklerle istedikleri zaman girip çıkma gücü verilmeden önce Cennet ile Dünya arasında bir geçit olan altın benekli beyaz halka devre dışı bırakılmıştı ve şimdi

uçsuz bucaksız, mor dağların üzerinde bir ta görevi görüyordu. Harvester'ın şu anda taktığı kolye, aslında Thanatos'un kızı Amber tarafından yaklaşık on yıl önce kendisine verilen portalın bir kopyasıydı.

Bunu bir imgelemde gördüm, demişti. Ben de seni gördüm. Ve kardeşimi, senin ltfuna sarılmış. Ne anlama geldiğini bilmiyorum ama yine de bunu senin için yaptırđm.

Harvester kıza hayrandı ve Amber bir imgelem gördüğünde buna önem vermek en iyisiydi, çünkü eninde sonunda, öyle ya da böyle, konuyla ilgili hale gelecekti.

"Ama neden burası?" diye sordu Reaver. "Aktif bir yanardağın üzerindeki bir uçurumdan tehlikeli bir şekilde tnemişken genellikle peynir ve şarapla ilgilenirsiniz."

Sanki bir tehlike ve rahatsızlık unsurundan hoşlanmıyormuş gibi söyledi.

Doğru ya, bu oydu. Tek boynuzlu ata binmektense bir cehennem aygırına binmeyi tercih ederdi.

Tek boynuzlu at simleri her yere bulaştı.

"nk senin için özel olduğunu biliyorum." Annesi, Reaver'a ve ikizine hamileyken buraya kadar yürümüştü; bu, onun hakkında bildiğı birkaç hikyeden biriydi.

Hznle gülümsedi. "şu anda kardeşimi hissedebildiğim tek yer orası." El değmemiş çayırdaki iz bırakan yüzlerce kararmış çukura baktı. "Ama daha ne kadar sürececek? Yakında ziyaretinin yarattığı hasar iyileşecek, peki ya sonra?"

Cehennemde yetişmiş ve şu anda orayı yöneten bir melek olarak Revenant'ın Cennetteki varlığı dokunduğı her şeyi yok ediyordu ve bu nedenle Cennete girmesi yasaklanmıştı. Emirler Konseyi ondan o kadar çok korkuyordu ki, Araştırma Konseyi onun tehdit seviyesiyle ilgili bir karar verene kadar Sheoul'dan ayrılmasını engelleyen geçici bir bariyer inşa etmişlerdi.

"Seni bu yüzden buraya getirdim. Otuz yıllık süre neredeyse dolmak üzere. şüphesiz, Araştırma Konseyi sonunda Revenant'ın en azından insan dünyasına girmesine izin verecektir."

Reaver homurdandı. "Tahtlar ve Güçler bunun olmasına asla izin vermeyecektir."

Aklına korkunç bir düşünce geldi. "Bizimle yaptıkları anlaşmadan geri döneceklerini düşünmüyorsun, değil mi? Burada, Cennet'te kalmayı ve IC işleri yoluna koyana kadar altı ay boyunca insan alemindeki herkesle iletişimi kesmeyi kabul ettik. Anlaşmanın bize düşen kısmını yerine getirdik."

Ve bu hiç de kolay olmamıştı. Ancak IC, Sheoul-gra'nın yok edilmesinde meleklerin parmağı olup olmadığına dair otuz yıldır süren bir soruşturmanın son aşamasındaydı ve Reaver soruşturmayı yürütenleri kızdırmak istememişti, hele de bu kadar çok kişi arkadaşları ve ailelerinden biriyken.

Reaver'ın çenesindeki bir kas öfkeyle seğirdi. "Bunu kabul ederek büyük bir hata yaptık. Torunlarımı özledim." Kadının getirdiği yiyecek ve şarap sepetinin yanındaki çimenlerin üzerine çöktü. "Ve Revenant'a özgürlüğünü verseler iyi olur. Söylentilere göre çok kızgınmış."

Bunu da kulaktan kulağa duymuştu. Başmelekler ondan çok korkuyordu ve hemen hemen herkes Cennet'e yaptığı son ziyaret sırasında verdiği zarar nedeniyle cezalandırılmasını istiyordu ve kardeşini kontrol altında tutması için Reaver'a güvenmek istemiyorlardı. Özellikle de Reaver'ı sevmedikleri için. Var olan tek Işıldayan melek olma statüsü, onu her Düzendan acımasız ve kıskanç meleklerin hedefi haline getirmişti. İkiz kardeşi, şeytani muadili, bir Gölge Melek, onları daha da korkutuyordu ve onu Şeytan yerine Cennetin yanında savaşacağını umdukları Son Savaş'a kadar Sheoul'da kapalı tutmak için herhangi bir gerekçe arıyorlardı.

Ve bu aptallar, gördükleri muamelenin kendilerini ona sevdirmediklerini göremeyecek kadar kibirliydiler. Onu Şeytan'la ittifak yapmaya zorluyor da olabilirlerdi.

"Soruşturmadan sorumlu piçler ne bulursa bulsun, Revenant'ın süresiz olarak Sheoul'da tutulması için baskı yapılacağı hissine kapılıyorum."

"Ne?" Harvester küfretti. "Bu saçmalık. Başmelekler onun ne kadar önemli olduğunu biliyor. Neden diğer Tarikatlara boyun eğiyorlar? Anladığım kadarıyla kimse Revenant'a güvenmek istemiyor. Şeytan hapsedilmişken o Cehennem'in kralı. Ve o dev bir pislik. Ama aynı zamanda bir melek. Ve senin kardeşin. Senin hiç söz hakkın yok mu? Ya da Metatron'un? Siz var olan en güçlü iki meleksiniz. Elbette Baş Melekler sizi dinleyecektir."

Tek boynuzlu at sürüsü yaklaştı, inci gibi toynakları hafif adımlarla ilerliyordu. En arkada bir kısarak havaya sıçradı, kocaman beyaz kanatları onu gökyüzüne kaldırdı. Geniş daireler çizerek sürüsünü izliyordu. Bir tek boynuzlu at ile bir pegasusun birleşmesinin nadir bir ürünü olan kanatlı tek boynuzlu atlar her zaman dişiydi, asla ısıldamazdı ve her zaman sürünün başına geçerdi.

Oldukça kötülerdi. Harvester bunlardan birine binerdi.

"Bu aptallar kimseyi dinlemiyor," diye homurdandı Reaver. "Metatron'u bile." Reaver onu yanına çekti. "Emirler Konseyi Zirvesi'ne sadece günler kaldı. İçimdeki kötü hislerden kurtulamıyorum."

Kaşlarını ona doğru salladı. "O zaman iyi duygularla dikkatini dağıtmama izin ver."

Onu zihniyle soydu, ama kendisine siyah saten bir korse, kasıksız külot ve uyluk hizasında çizmeler giydirdi. Ve hemen, kimse onları görmeden önce -Cennetin uçsuz bucaksızlığı kazara bulunma ihtimalini hesaplanamayacak kadar düşük kılıyordu, ancak kasıtlı olarak gözetlenme ihtimalleri oldukça yüksekti- onları görünmez ve duyulamaz kılan bir gizlilik kubbesi inşa etti.

Reaver'ın safir gözleri karardı ama bu şehvetten değildi. Hayır, bugün onu ateşleyen şey kararlılık ve biraz da öfkeydi.

Teninin üzerinde lezzetli ve sıcak bir ürperti gezindi. Eşinin bu yönünü seviyordu. Öfkeli, tehlikeli derecede yoğun tarafını

Bir meleğin etrafta dolaşıp bir şeyler öğrenmesi gibi. Elbette, adil, merhametli ve şapşal olabilirdi. Ama etrafta dolaşanlar... öğrendiler.

Çok sıcaktı.

Düşman olarak birbirleriyle savaştıkları onca zamanı düşündü, onun acı, zalimlik ve karanlıkla dolu düşmüş bir melek olduğu zamanları. Onu kesinlikle mahvetmişti. Fiziksel olarak. Cinsel olarak. Onu düğümleyebileceği her şekilde.

Ama şu anda, bir çentik aşağı indirilmesi gerekiyordu. Ve ne kadar sürerse sürsün buna devam edecekti. Hatta günlerce. Yüzyıllardır yapılan en önemli Emirlikler Konseyi Zirvelerinden birine çılgınca çalışarak gidemezdi. O çılgınlığı ondan hemen şimdi alacaktı.

Ama önce onu başka bir tanesinin içine sokması gerekiyordu.

Yumuşak, beyaz bir ip ve bir kırbaç cisimleştirdi ve sonra kanatlarını açıp bir tüy kopardı. Gözlerindeki öfke aniden ateşe dönüştü.

Şimdi, etrafta dolaşacaktı. Ve kesinlikle öğrenecekti.

Onuncu Bölüm

Adam gizli arka girişten içeri girdiğinde Logan Kynan'ın ofisinde sadece birkaç saniye beklemişti.

"Selam Logan. Üzgünüm geciktim." Masasındaki sandalyeye çöktü ve derin bir nefes alırken başını arkaya attı. Nefesini üfledi ve Logan'la yüzleşmek için doğrulup oturdu. "Söndürmem gereken milyonlarca yangın var. Dünya çılgına dönüyor."

"Daha da çılgınlaşmak üzere."

"Duydum. Lilith dün gece seni yakalamış." Logan'a endişeli bir bakış attı, kara kaşları ciddi gözlerini çerçevesiyordu. "İyi misin?"

"O canavarla akraba olduğum için öğreniyorum ama onun dışında iyiyim." Kynan'ın masasının üzerinde bir dekipula yuvarladı. "Ve silahlarımızı geliştirmemiz gerekiyor."

Kynan küçük bilyeyi yere düşmeden yakaladı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ruh tuzaklarının başarısız olduğunu söylüyorum. Onlar için çok güçlü. StryTech'in daha güçlüleri üzerinde çalıştığını söylememiş miydin?"

"Stryke, gelecek yıl mevcut olanların gücünü yaklaşık yüzde on oranında artıracabileceklerini söyledi."

Yüzde on mu? Bokun yüzde onu yine de boktu. "Bu yeterince iyi değil. On yıldır düşmüş melekler kadar güçlü varlıklara karşı işe yarayacak konteynerler bekliyoruz." Volta attığının ve iyi olduğu yalanını uydurduğunun farkına vardı. Dev bir stres topuydu ve aklına şu geldi

Lilith konusunda stresli olmadığı tek zamanın Eva ile birlikte olduğu zamanlar olduğunu söyledi.

Lilith yüzünden birlikte olamadığı kişi.

Patronunun karşısındaki sandalyeye otururken "Siktir git," diye mırıldandı. "Raika'nın herhangi bir iblisi ya da düşmüş meleği tutabilecek kadar güçlü tuzakları var, yani belli ki varlar."

"Raika bizim, Aegis'in ya da herhangi bir insan hükümeti veya örgütünün değil, Cennet'in yetkisi altında çalışıyor. Kullandığı tuzaklar ilahi," diye belirtti Kynan. "Cennette yapıldı. Biz aşağılık insanların onlara erişimi yok ve Stryke onları nasıl tersine çevireceğini henüz bulamadı. Eğer o yapamıyorsa, bu yapılamaz."

Ah, büyük ve kudretli Stryke, trilyoner münzevi, teknoloji dehası, olağanüstü pislik.

"Ama söz veriyorum, elimizdeki tüm kaynakları Lilith'i bulmaya ve daha fazla soruna yol açmadan onu ortadan kaldırmaya yönlendireceğiz. Ailenizle yakın işbirliği içinde çalışacağız. Reaver'a bu yeni gelişmelerden bahsettiler mi?"

"Bilmiyorum. Sanırım babam bir çağrı yaptı ama Reaver cevap vermedi. Hatta babam Harvester'ı çağırarak kadar çaresizdi."

Ky koltuğunda geriye yaslandı. "Vay canına. Bu çok vahim."

Harvester, Gözetmenleri varken Atlıların kötü Gözetmeniydi ve o hâlâ düşmüş bir melekti. Atlılar'la olan ilişkisi düşmancaydı ve kanatlarını geri kazanıp Reaver'la çiftleştikten sonra sakinleşmiş olsa da, ilişkileri onarmak buzul gibi bir süreçti.

Logan için, kan bağı olsun ya da olmasın, o her zaman onun havalı büyükannesiydi.

"Evet. Cara'nın cehennem köpekleri Lilith'i arıyor ve Atlılar da Sheoul'un içinde istihbarat topluyor. Ama nasıl yardım edebileceğimize dair bir fikrim var."

Ky başını salladı. "Ateş et."

"Ya IT'den biri Lilith'in DNA'sını onu takip etmek için kullanabilirse? Bilirsiniz, StryTech'in polislerin insanları takip etmesi için yaptığı cihazlar gibi."

Bunlar insan deri hücrelerini ve kokusunu tazıların yaptığı gibi algılayan küçük, şık şeylerdi. Bu cihazlar kullanılmaya başlandığından beri dünyanın dört bir yanındaki polis teşkilatlarının tutuklama ve suç çözme oranları hızla arttı.

"Cyan ile konuşup bunun mümkün olup olmadığını öğrenmekten zarar gelmez. DNA örneğini bağışlamaya istekli olduğunuzu varsayıyorum?"

"Evet."

"Mükemmel. Nasıl gittiğini bana bildirin." Kynan ayağa kalktı, bu açık bir görevden almaydı. Logan ayağa kalkarken ekledi: "Aegis ile takas iyi gidiyor gibi görünüyor. Herhangi bir şikâyet ya da sorun duydunuz mu?"

"Hayır. Bizimkilerle onlarınkilerden birkaçı birbirine girdi ama üstesinden gelemeyeceğimiz bir şey değil." Saati kontrol etmek için telsizine baktı. Biraz kan verdikten sonra belki Eva'yı bir eğitim seansı için yanına aldırabilirdi. Onu bugün henüz görmemişti ve dün gece işleri garip bir yerde bırakmışlardı.

Onun ne düşünüyor olabileceğini hayal bile edemiyordu.

Ofisten ayrılırken Eva için bir program değişikliği talebinde bulundu ve DNA örneği için kan alınırken onay geldiğinde, şişeyi iki kalp atışında doldurduğuna yemin etti.

Eva'nın başı ağrıyordu, akşamdan kalmaydı ve bir sürü pişmanlığı vardı.

Dün gece Logan'a resmen saldırmıştı. Sonra onun başka bir kadına saldırdığını görmüştü ama tamamen farklı bir şekilde.

Logan'ın eski sevgilisi bir iblis. Öyle olmak zorunda.

Ve Logan'ın eski kız arkadaşının bir iblis olması için dua etmesi ne kadar garipti çünkü diğer seçenek -bir insan olan eski sevgilisini boğmaya çalışması- ciddiye hiç hoş değildi.

Her şeyin ötesinde, bok gibi uyuyordu. Logan'ın eski sevgilisinin iğrenç, derimsi bir canavara dönüştüğü ve onu düzinelerce farklı şekilde öldürdüğü kâbuslar uykusunu kaçıırıyordu. Tek tesellisi, en azından bunların normal, kaygı kaynaklı kötü rüyalar olmasıydı, kâbus iblislerinin kafanıza zorla soktuğu türden değil. Gece terörlerine ve yaralanmalara neden olan türden. Ve bazen de rüyada ölmeden önce uyanmazsa ölüme.

DART'ın tarihi arşivlerini karıştırarak ve kütüphanelerindeki eski metinleri inceleyerek geçirdiği sabah boyunca rüyaları ve Logan'la geçirdiği dün gece hakkındaki düşünceler yorgun beyninde bir döngü halinde yuvarlandı. Aegis'in daha büyük ve daha kapsamlı bir kitap hazinesi vardı ama DART'ın o kadar nadir ya da dikkat çekici birkaç kitabı vardı ki kırılmaz camların ardına kilitlenmişlerdi. Eva kütüphane müdürüne kitapları görüp göremeyeceğini sorduğunda, müdür kibarca reddetmiş ve DART'ta bile çok az kişinin bu kitaplara erişimi olduğunu söylemişti. Eva'nın yapabileceği en iyi şey, üstlerine göndermek üzere camın arkasından bir fotoğraf çekmekti.

Kafeteryadaki öğle yemeği, Logan'a benzeyen bir adam kahve istasyonunun önünden geçerken kalbinin yerinden fırlaması dışında olaysız geçti.

Keskin savaşçı gözleri hiçbir şeyi kaçırmayan Keeley eğilip fısıldadı: "Dik dik bakıyorsun. O adamın Logan olduğunu mu sandın?"

Eva, Aegis'in merkezindeki kahveden bin kat daha iyi olan kahvesini yudumladı. "Tabii ki hayır."

"Uh-huh." Keeley patates kızartmalarını mideye indirmeye devam etti. "Peki, dün gece heyecan verici bir şey oldu mu?"

"Ne?" Eva neredeyse kahvesinde boğuluyordu. Keeley nereden biliyordu? "Logan ve ben hiçbir şey yapmadık."

Keeley bir kızartmayı ketçap birikintisinin içinden geçirirken durdu ve ona baktı. "Logan mı? Dün gece onunla mıydın?"

Şaşkınlık sırası Eva'daydı. "Hayır. Yani, tabletimi otele getirdi. Ve sonra psikopat eski sevgilisi ortaya ıktı. Ve şunu dinleyin... Sanırım o bir iblis." Elinde harika kokan tarçınlı örekle bir adam yanından geçti. Adam geçer geçmez daha fazla bilgi almak için arkadaşını sıkıştırdı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Keeley kızartmasını bıraktı ve bir peçete kaptı. "Eski iblis hakkında daha sonra daha fazla bilgiye ihtiyacım olacak." Tabletine dokundu ve Eva'ya uzattı. Üç boyutlu bir holoplatformda Aegis'in yeni bir sözcü seçtiğine dair sızdırılmış bir haber yer alıyordu. Habere göre, kararlarını vermişlerdi.

"Yani dün gece seni aramadılar mı?" Keeley sordu.

"İş aldığımı söylemek için mi?" Daha fazla bilgi edinmek için aceleyle kaydırma ve tıklama yaparken Eva'nın midesinin alt kısmı düştü. "Hayır."

Keeley atalını salatasına sapladı. "Bu sabah Stefani'yle konuştum. Onunla da temas kurulmadı."

Tanrı'ya şükür. "Belki de sadece bir söylentidir."

"Hayır." Keeley yeşillik lokmasını yuttu ve tabağını itti. "Eminim bugün onlardan haber alırsın. İşin senin olduğunu biliyorsun, değil mi? Stefani'ye vermeyecekler."

Eva bu kadar kendinden emin olabilmeyi diledi. "Umarım haklısındır. İş ondan başkasına kaptırmayı tercih ederim."

Keeley çantasını kucağına çekip karıştıırken, "İş senin," diye tekrarladı. "Güven bana. Ailen Aegis için gerçekten çok önemli." Bir ruj tüpü çıkardı. "Bütün cesetlerin nereye gömüldüğünü biliyorlar."

"Ciddi misin?" Eva gözlerini diğer kadına dikti. "İş almamın tek nedeninin ailemin Aegis'in avukatları olması olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır," dedi Keeley abucak. "Tabii ki hayır. Sen bunu hak ettin ve Stefani de dangalağın teki. Ama eğer ikiniz de eşit derecede

Nitelikli olsaydın, ona karşı bir üstünlüğün olurdu." Keeley alt dudağına ruj sürdü. "Sadece stres yapmayı bırakmanı sağlamaya çalışıyorum. İş senin."

"Umarım haklısındır," dedi Eva çantasını toplarken. Herkesin öğle yemeğinden sonra oditoryumda buluşması gerekiyordu, eğer o zamana kadar ödevlerini alamazlarsa, ama öncesinde hızlı bir yürüyüş yapmak istedi. Yakması gereken çok fazla gergin enerjisi vardı ve aklında biraz temiz hava ile gevşeyebilecek çok şey vardı. "Ama ailemin bu kararlar bir ilgisi olabileceği fikri hiç hoşuma gitmiyor. Birinin bunu hak etmediğimi düşünmesi için çok çalıştım ve bunun olacağını biliyorsun. Maja hakkındaki söylentileri dinleyin yeter."

Keeley rujunu çantasına tikiştirirken dudaklarını birbirine vurdu. "Yaşlı Hammond'a oyu için oral seks yaptığını duydum."

Yaltaklanmak. "Gördün mü, demek istediğim bu-" "Siktir git, dostum."

"Siktir git."

"Bunu dışarıda yapmak ister misin?"

Oturduğu yerde kıpırdanan Eva arkasını döndü ve inledi. Odanın karşısındaki masada DART'tan bir adam Carlos'un suratına bakıyordu. Sig ve Mason ayağa fırladılar ve soruna doğru ilerlediler ve...oh, kahretsin, bu iyi olmayacaktı.

Keeley, "Şu DART elemanı tam bir pislik," diye mırıldandı. "Bugün Carlos ve Sig'in her yerindeydi."

"Sig mi başlattı?"

Keeley'nin sırtışı utangaçtı. "Evet. Ama yine de o adam peşini bırakmıyor."

"Gel bakalım kardeşim," dedi Sig, göğsünü yumruklayarak ve DART elemanının izgarasına girerek.

Eva ayağa fırladı. "Sig! Carlos!"

"Kesin şunu!" Draven'ın kükremesi her şeyi durdurdu.

Bir yemek tepsisini yakındaki bir arabaya çarparken tüm gözler ona çevrildi. Kafeteryada bir köpekbalığı gibi ilerledi, masaların etrafından dolaştı ve izleyenleri dağıttı.

"Burada olmaz, pislikler." İtişip kakışan tarafların arasına girdi ve iki boş masayı işaret etti. "Oturun kışının üstüne. Hepiniz oturun." Parmağını Aegis'in çalışanlarının her birine teker teker, en son Eva'ya doğru uzattı. "Hepiniz birazdan öğleden sonraki görevlerinizi alacaksınız. O zamana kadar uslu durun."

Eva'nın ve iş arkadaşlarının telsizlerinden gelen cıvıltılardan oluşan bir kakofoni sanki bir işaretmiş gibi patladı. Tanrı'ya şükür. Bu dikkat dağınıklığı, Draven'in orada bir talim çavuşu gibi dikilip ortalığı yeniden karıştıracak kadar aptal olan herkesi dövmeye hazır olmasının da yardımıyla, kalan gerilimi de azalttı.

"Oh, harika," dedi Keeley. "DART'ın personel yönetim ekibiyle bir toplantım var." Eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. "Peki ya sen Eva?"

"DART'ın medya ekibiyle bir toplantı olmalı..." Eva kaşlarını çatarak cihazına baktı. "Bekle, hayır. Vay anasını. Bire bir dövüş eğitimim var."

"Kiminle?"

Nabızı heyecanla ve biraz da endişeyle atıyordu. "Logan'la birlikte."

"Ooh, şanslısın."

"Evet," diye mırıldandı. "Ne şanslıyım." Kendini müdürün odasına çağrılan bir genç gibi hissederek çantasını omzuna attı. "Gitmek zorundayım. On beş dakika içinde orada olmam gerekiyor ve üstümü değiştirmem lazım."

"İyi eğlenceler." Keeley ona alaycı bir göz kırptı, Eva görmemiş gibi yaptı.

Spor salonunun bitişiğindeki soyunma odasında saçlarını at kuyruğu yapması ve bir çift haki yeşili eşofman altı, beyaz bir Aegis tişörtü ve spor ayakkabılarını giymesi sadece birkaç dakikasını aldı. İşi bittiğinde aceleyle ana tesise gitti, Logan minderde bekliyordu, kaslı vücudunun üst kısmı çıplaktı, siyah eşofmanları ince belinin etrafında gevşekçe sallanıyordu. Bir mankene vururken sırtı ona dönüktü, bronz teni her zarif hareketinde esneyen ve yuvarlanan yontulmuş kaslarının üzerinde gergindi.

"Ee," diye seslendi. "Beni buraya getirmek için kaç ipi çekmen gerekti?"

"Hiç." Logan kukladan usulca uzaklaştı ve Logan'ın gözleri bir kartal gibi ona odaklandığında keskin bir nefes aldı. "Sadece sordum. Eğitime ihtiyacın var."

Dostum, bugün herkes hakaretlerle doluydu. "Size söyledim, bir sürü eğitim aldım."

Çıplak ayakları yerdeki paspasın üzerinde hiç ses çıkarmadan ona doğru yürüdü. "En azına sahiptin."

"Çünkü çoğu Gardiyan gibi kanalizasyonda iblislerle savaşmıyorum."

"Yine de hazırlıklı olmalısınız. Aegis'teki herkesin sırtında bir hedef var ve sen de kamuya mal olmuş birisin. Şimdiye kadar hayatına yönelik bir düzine girişim olmadığına inanamıyorum."

Ona gerçekten de birkaç tane yaşadığını söylemeyecekti. Ama bu gazetecilik yaptığı günlerdeydi ve kesinlikle bir düzine değildi.

"Neden umursuyorsun ki?"

Şaşkın görünüyordu, kaşları çatıktı, başı biraz yana eğikti, bu çok sevimliydi çünkü kız onun sık sık şaşırdığından şüpheliydi. "Dün gece öptüğüm sendin, değil mi?"

Tabii. Fiziksel bir tartışmanın ardından başka bir kadınla tuhaflaşp ortadan kaybolmadan önce. "Yani öpüşmek eşittir önemsemek mi?"

"Önemsemediğim bir sürü kadınla öpüştüğümü mü sanıyorsun? Seni çok iyi tanımıyor olabilirim ama seninle birlikte olmaktan hoşlanmasaydım bu kadar uzun süre kalmazdım."

Sözleri midesini bulandırdı ve birden kendini lisede yıldız basketbolcu ve tam bir aygır olan Tim McKinney'le konuşuyormuş gibi hissetti.

Sonra Logan'ın koridorda eski sevgilisi olduğunu düşündüğü kevaşeyle olan görüntüsü aklına geldi ve çırpınışları ekşidi. Duruşunu dikleştirerek kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Koridordaki o kadınla ne oldu?"

Logan'ın gözlerindeki soluk benekler keskin bir uyarıyla parlıyordu.

"O tehlikeli Eva." Minderin ortasına çıktı ve Eva'ya kendisine katılmasını işaret etti. "Gerçekten tehlikeli. Bu yüzden dün gece olanlar tekrarlanmamalı. Bana zarar vermek için elinden geleni yapacaktır. Etrafımdaki hiç kimse güvende değil."

Ses tonu kadının omurgasında bir ürperti yaratırken, kız onun ulaşamayacağı kadar yaklaştı. "O bir iblis, değil mi?"

"Gerçekten bir insan kadını duvara fırlatacağımı mı düşündün?"

"Tabii ki hayır." Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu. "Yani, umarım değildir. Kıskanç bir tip mi?"

Homurdandı. "Kıskançlığı onun icat ettiğine eminim. Kelimenin tam anlamıyla." Eva'ya yaklaşmasını işaret etti ama Eva yerinde durdu. Eğer onu dövecekse, bunun için uğraşması gerekecekti. "Bak, onun hakkında konuşmak istemiyorum. Ama sana ona ya da onun gibi birine karşı bir mücadele şansı vermek istiyorum."

"Tekrar söylüyorum, neden umursuyorsun? Bilmiyorsun bile-"

Birdenbire ona yaslandı, göğsünü göğsüne dayadı, o kadar hızlı bir hareketti ki sadece bir bulanıklık gördü. Kalbi göğüs kemiğine şiddetle çarptı ve ona bakarken nefesi boğazında düğümlendi, yakışıklı yüzü onunkinden sadece birkaç santim uzaktaydı.

"Hayatımda çok fazla acı ve ölüm gördüm Eva. Bu benim iş tanımımda var. Ama bu sevdiğim anlamına gelmiyor. İster inanın ister inanmayın, buradaki amacımız insanlığı kurtarmak. Kötülük tarafından yok edilmesini izlemek değil."

"Buna inanıyorum," dedi nefes nefese. "İnsanlara yardım etmek istediğine inanıyorum, ama neden ben? Özellikle neden ben? Mason ve Benji de Aegis'teki en iyi savaşçılar değiller ama onları burada göremiyorum."

"Onlar pislik." Açık sözlü ama doğru.

"Olabilirler."

Sesi alçaldı, kahvaltıda içtiği lüks Belçika çikolatalı sıcak kakao kadar koyu ve ipeksi. "Ve onları becermek istemiyorum."

Onun sözlerinin dürüst, çığ sarsıntısıyla sıcak, sert bir nefes aldı. "Ama az önce birlikte olamayacağımızı çünkü o iblisin benim için bir tehlike olduğunu söyledin."

"Evet, şey, kafam ve aletim iki farklı yerde." Sinirli bir elini saçlarının arasından geçirdi ve geri adım attı. "Ve eğer her şey yolunda giderse, iblis uzun süre sorun olmayacak. Bu arada, onun hedef tahtasından uzak durmalı ve kendini savunmaya çalışmalısın. O yüzden işe koyulalım."

On Birinci Bölüm

Terli ve ağırlı iki saatin ardından Eva hiç olmadığı kadar bitkin düşmüştü. Logan iyi bir öğretmendi. İçgüdüsel, sabırlı ve cesaretlendiriciydi, saldırıdan çok savunma hareketlerine odaklanmıştı çünkü onun sözleriyle, "çoğu iblis size karşı üstünlük sağlayacaktır." Aşağılayıcı ama doğru. Bir savaşçı için gereken ne hıza ne de güce sahipti. Yine de, zamanla ve çabayla her ikisini de çok daha büyük bir dereceye kadar geliştirebileceğine yemin etmişti.

Sadece odağını oraya vermek istediğinden emin değildi. Tam bir kanepede patatesi değildi; haftada beş gün iki mil koşuyor ve iki günde bir yoga yapıyordu. Ama Aegis onu bir savaşçı olması için işe almamıştı.

Ancak itiraf etmeliydi ki, dersleri veren Logan olsaydı, savaş becerilerini geliştirmek için daha cazip olabilirdi.

Sulu bacaklarından kurtulduğu için minnettar bir şekilde bir banka çöktü ve yarım şişe su içti. Yorgun görünmüyordu bile.

Kendi su şişesinin kapağını çıkarırken ona "Harikaydın," dedi. "Dirsek vuruşlarını ve kroşeleri öğrenmeye başladın."

Kroşe kancasına gülmek zorunda kaldı. Bir iblisin aletinin arkasına sokmak için bir parmak eklemi kullanmak dahiceydi. En yaygın iblislerin çoğunun ulaşılması oldukça kolay yerlerde aşırı hassas noktaları olduğunu kim bilebilirdi? Carlos farkında mıydı? Eğer öyleyse, eğitim seanslarının hiçbirinde bunu ona öğretmemişti.

"Scrot kancaları zayıflatıcı olabilir, ama spreye dikkat etmelisiniz." Logan suyundan bir yudum aldı.

"Umalım da buna hiç dikkat etmek zorunda kalmayayım." Ürperdi. "İblis korkusuyla sıırıslıklam olmak deneyimlemek istediğim bir şey değil. Asla."

"Hiç eğlenceli değil." Elinin tersiyle ağzını sildi ve şişeyi bankın üzerine koydu. "Türüne bağlı olarak, ne kadar duş alırsanız alın, koku günlerce üzerinizde kalabilir."

"Duş demişken, şu anda kulağa cennet gibi geliyor." Düşüncesini gözden geçirdi. "Duş ve şekerleme."

"Dün gece iyi uyuyamadın mı?" "Kötü rüyalar gördüm."

"Kabus iblisi yüzünden mi?"

Şişesini karıştırdı ve bacaklarının üzerine dökülmeden hemen önce yakaladı. "Affedersiniz?"

"Koruma glifini gördüm."

Lanet olsun. En son tartıştıklarında gömleğindeki yarıktan bunu gördüğünü sanmıştı ama daha az kişisel bir şey olduğunu düşünmesini ummuştu. Kurabiye Canavarı, Mickey Mouse ya da eski sevgilisinin adı gibi.

"Ve sen de bunun ne olduğunu biliyor muydun?"

Yanaklarına utangaç bir pembelik yayıldı. "Bu sabah DART'ın veri tabanında arama yapmış olabilirim." Önündeki mindere bağdaş kurarak uzandı, dizleri eşofmanına değiyordu. "Ne oldu?"

"Önemli bir şey değil." Bu konu hakkında gerçekten konuşmak istemiyordu. Elindeki şişe titremeye başlayınca onu kalçasına dayadı. "Uzun zaman önceydi."

Düşünceli bir şekilde başını salladı. "On iki yaşımıdayken bazı arkadaşlarımla Draven'ın evine yatıya gitmiştim. Kabus iblislerinin özel bir türü uyuyan insan gruplarından etkilenir. Sanırım o gece piyangoyu biz kazandık. İblis tüm rüyalarımızı birbirine bağladı ve bizi ölümüne dövuştürmeye çalıştı."

"Vay anasını." Şişeyi o kadar sert kavradı ki parmaklarının altında kırıştı. "Ne oldu? Belli ki ölmemişsin."

"Hiçbirimiz öldürülmeden önce köpeğim içeri girdi ve bizi uyandırdı."

İçeri mi girdi? "Yani havladı ve seni uyandırdı mı?"

"Ne?" Logan gözlerini kırıştırdı. "Oh. Evet. Havladı." Uzandı ve ayakkabılarından birinin gevşemiş bağcıklarını topladı. "Her türlü berbat bir şeydi ama sadece bir kez oldu." Düzgün bir fiyonk bağlarken ona baktı. "Ama sen? Kendini korumak için mürekkep yaptırdığına göre birden fazla kez olmuş olmalı." Kız başını salladığında, adam ayağını nazikçe sıktı. "Kaç yaşında?"

"Birinci sınıftaydım."

Hafifçe küfretti. "Özür dilerim."

Onun acımasından nefret etmek istiyordu. Altıncı yaş gününden kısa bir süre öncesinden beri ona musallat olan kâbuslardan ve iblisten kimseye bahsetmemesinin nedenlerinden biri de acıydı. Ama o, yaşadıklarını az da olsa anlayabilen ilk kişiydi.

Ve doğrusu, birinin onu teselli etmeye çalışması iyi hissettirdi. Bunu en son ne zaman birinin yaptığını hatırlayamıyordu. Ebeveynlik okulundan gelen bir anne ve baba tarafından yetiştirilmişti. Ve bunu Aegis'in icat ettiğinden emindi, çünkü bir iblis tarafından kolunuz ısırılıp koparılabilirdi ve yanıt şöyle olurdu: "Acımış olmalı, ama savaşmak için başka bir kolun var, o yüzden oraya geri dön."

Evet, ilk defa konuyu değiştirmek istemedi.

"Teşekkür ederim," dedi. "Koşuş iblisin rüyalarımı girmesini engelliyor ama onu uzak tutmuyor."

Kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun? Görüyor musun?"

"Hayır." Titredi. "Ama uyurken onu hissedebiliyorum. Sanki rüyalarımın duvarlarına vuruyor, içeri girmeye çalışıyor. Beni çok uyandırıyor ve bazen gece terörü yaşıyorum. I

uyumaktan nefret ediyorum." Göz altı kapatıcılarına, göz maskelerine ve salatalıklara bir servet harcadı.

Bağcıklarıyla boş boş oynayarak bir an için bunu düşündü. "Uyurken seni izleyen oldu mu? İblisin fiziksel olarak yakınlarda olup olmadığını görmek için?"

Sertçe başını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun? Bütün gece yatağımın yanında durabilir mi?" Lanet olsun, bir daha asla uyumayacaktı.

"Bu pek olası değil," dedi. "Çoğu tür kurbanlarına Sheoul'un içinden psişik bir bağlantı yoluyla musallat olur."

Tamam, bu onun nabzını biraz sakinleştirdi. "Ailem bir tür şeytani varlık tarafından takip edildiğimden şüphelenmeye başladığında, Aegis ile iletişime geçtiler ve bana fiziksel bir iblisin değil, bir iblisin ruhunun musallat olduğunu söylediler. Adamlarından birini göbeğimin etrafına dövme yapması için gönderdiler."

Korkunç ve acı vericiydi ve tüm bu süre boyunca gözlerini kapalı tutmuştu. Yine de sonrasında ailesi onu pizza ve dondurma yemeye götürmüştü ve bu, saçmalıklar yerine onu kucakladıkları nadir anlardan biriydi.

Başını salladı. "Orası pek çok iblisin girip çıktığı yer. Ama eğer bu bir ruhsa, neden DART'la iletişime geçmediler? Onu tuzağa düşürüp seni dövmeden kurtarabilirdik."

Hah. "Biliyor musun, bunu hiç düşünmemiştim. Aileme sormam gerekecek." Homurdandı. "Bu konuşmayı dört gözle beklemiyorum. Hayatlarının on ay boyunca kesintiye uğradığının hatırlatılmasından hoşlanmıyorlar, her ne kadar tüm bunlar hukuk firmalarını The Aegis ile ortak hale getirmiş olsa da."

"Kendilerine verilen rahatsızlıktan dolayı üzgünler mi? Muhtemelen uyuyamayacak kadar eziyet çeken sizdiniz. Benim başıma sadece bir kez geldi ve tam bir gece uyuyabilmem için bir ay geçmesi gerekti."

"Ailen deli olduğunu mu düşünüyordu?" Sabahları kesikler ve çürüklerle uyanmaya başlayana kadar onunkiler de öyle düşünüyordu,

ve hatta kırık bir bilek. O noktada, nihayet neler olup bittiğini yakalamak için bir kamera kurdular.

Sevecen gülümsemesi ona çocuksu bir çekicilik veriyordu ama konuştuğunda sesinin derin gürültüsünde çocuksu bir şey yoktu.

"Sırayla benimle kalırlardı. Annem kurabiye ya da patlamış mısır yapardı ve eski filmleri izlerdik. Babam beni spor salonuna sürüklemeyi ve minderde uyuyakalana kadar egzersiz yaptırmayı severdi. Sonra ben uyurken bütün gece orada otururdu."

"Annenle baban kulağa çok hoş geliyor."

"Birlikte iyiler. Kız kardeşim ve ben mutlu bir çocukluk geçirdik. Bol bol seyahat ve geniş aileyle büyük etkinlikler. Peki ya sizin? Senin büyük bir ailen var mı?"

"Pek sayılmaz. Ben tek çocuğum ve annem de babam da ailelerinden uzakta yaşıyorlar. İkisi de paralı bir aileden geliyor ama büyükanne ve büyükbabam da annemle babamın evliliğini onaylamadı, bu yüzden kimse kimseyle konuşmuyor. Bu üzücü ve aptalca."

Spor salonunun en ucundaki kapı açıldı ve Carlos, Sig ve Benji içeri girerken yüksek sesler alanı doldurdu. Carlos el salladı, Benji başını salladı. Sig ona o ezik whattup hareketini yaptı.

Hepsi silah odasına doğru yöneldi.

Eva saati kontrol etti. "Muhtemelen gitmeliyim. Yarın hazırlanmam gereken bir sürü toplantı var."

"Bu hiç eğlenceli değil." Logan tek bir çevik hareketle ayağa kalktı ve yakındaki bir basketbol topunu ayağıyla ellerinin arasına aldı. "Dışarıdaki çılgınlığı fark ettin mi bilmiyorum-"

"Büyük kalabalıkları, atları ve ortaçağ kostümleri giymiş yaylı tüfekli insanları mı kastediyorsun?"

"İşte bu." Logan topu elden ele sektirdi ve salonun diğer tarafındaki sepete doğru yaklaştı. "Bu Ommegang. Her yıl düzenlenen büyük bir festival. İşten sonra bir göz atmalısın. Brüksel'e gitmişken Grand Platz ve Mannekin Pis de kaçırılmaması gereken yerler."

"Bana etrafı gezdirmeyi mi teklif ediyorsun?" Sözcükler ağzından çıktığı anda irkildi. "Üzgünüm, kötü eski kız arkadaşını unutmuşum."

Topu fırlattı ve bu mesafeden bile atışı yaptığını görünce şaşırmadı. "Yine de gitmelisin. Daha sonra seninle odanda buluşabilirim. Takip edilmediğimden emin olurum. Ama farklı bir katta yeni bir oda tutmalısın."

Onu doğru duyduğundan emin değildi. "Daha sonra benimle buluş... için...?"

"Sadece uyu, söz veriyorum," dedi ve kadın rahatladı mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradı karar veremedi. "Sen biraz dinlenirken ben sandalyelerden birinde takılacağım. Belki kabus iblisinizi yakalayabilirim."

Sıkıca yutkundu. Teklif ettiği şey inanılmazdı. Sonunda o şeyden kurtulmak ve artık uyumaktan korkmamak ya da uyumak için hap almak zorunda kalmamak... bu bir mucize olurdu.

"Sen... bunu yapar mıydın?"

"Yaşamak için yapmadığım bir şey değil."

Başka bir şey söylemek üzereymiş gibi görünüyordu ki Carlos elinde kötü görünümlü, keskin bir bıçakla koşarak yanlarına geldi.

"Hey, dostum, bu şeyin nasıl çalıştığını bana gösterebilir misin?"

"Elbette." Logan Eva'ya döndü. "Sonra görüşürüz. Festivalden sonra bana mesaj at."

Adam göz kırptı ve kızın karnı duşa kadar çırpındı. Adamım, yıllardır bir erkek için bu kadar kötü olmamıştı.

Hatırladıysa bile hatırlayamıyordu, çünkü Logan birlikte olduğu her erkeği yüz­süz birer zaman kaybına indirgemişti.

"Eva'nın uyumasını izlemek için gece onunla mı kalacaksın?" Draven güldü -Logan'a göre derdini anlatmak için gereğinden fazla gülmüştü. "Bu saçmalığa inanmamı mı bekliyorsun?"

Logan, Eva'nın mesajını beklerken son iki saattir Shanea ve Draven ile paylaştığı bar masasına biraz para attı. Telsizi az önce Eva'nın mesajı ve yeni oda numarasıyla aydınlanmıştı.

"Sadece uyu." Logan, kuzeni Leilani'nin bıraktığı çantayı aldı ve sandalyesini tarihi Belçika binasının engebeli zemin tahtalarına yasladı. "Başka bir şey için çok karmaşık."

"İnsan olduğu için mi?" Shanea elma şarabına uzanırken iki düzine bileziği şingırdadı. "Yoksa bir Aegi olduğu için mi?"

Draven birasını boşalttı. "İnsan." Garsona bir tane daha getirmesini işaret etti. "Logan üniversite günlerimizde bir insan tarafından fena kazıklanmıştı. Ona kim olduğunu söylememesi konusunda onu uyarmıştım. İnsanlar bu tür şeylerle başa çıkamaz."

Hayır, yapamazlardı. Vampirlere ya da kurtadamlara ilgi duyanlar bile iblislerle aralarına çizgi çekiyorlardı. Logan'ın öğrendiği gibi.

Shan uzun, siyah lake tırnağıyla boş boş bardağına vurdu. "Yani, ona söyleme."

"Ona söylemediğim sürece onunla yatmıyorum ve ona söylemeyeceğim, bu yüzden onunla yatmıyorum. Bu kadar basit."

"Neden ona söylemek zorundasın?" Shanea sordu. "Yani, sadece eğleniyorsunuz, değil mi?"

Haklısın. Ancak tamamen insan olmamak, eğer bunu önceden açıklamazsa onu bir pislik haline getirecek şeylerden biri gibi görünüyordu. Kendini bir medya sitesinde AITAH'a yazarken ve biriyle yatıp yatmadığını sorarken görebiliyordu.

onlara yarı iblis olduğunu söylemeden onu bir pislik yaptı. Ve bunun söylenmesi, evet, sen bir pislisin.

"Çünkü eninde sonunda kim olduğumu öğrenecek ve çılgına dönecek. Ben bu dersi zor yoldan öğrendim."

"Vay canına, ne yaptı ama," dedi Draven. "O kaltak onun kalbini söktü ve bir odun öğütücüsünden geçirdi. Tam bir katliam. Eğer bu benim başıma gelseydi, muhtemelen iblisimi tetiklerdi."

Logan ayağa kalkan arkadaşının omzuna bir yumruk attı. "Olmaz. Sen bundan daha güçlüsün."

Draven, duygularının insan formunda kalma ve dünyevi alemde normal bir hayat yaşama iradesini yenmesine asla izin vermeyeceğine yemin etmişti. Logan gibi, Draven da sevgi dolu ebeveynleri tarafından büyütülmüş ve ona insanlar arasında kendi türlerinin binlerce yıldır yaptığı gibi nasıl yaşayacağını öğretmişlerdi - içlerindeki intikam iblislerini tetikleyecek bir şey olmadığı sürece.

Kimse bunu istemedi. En nazik olanları, bir kez tetiklendiklerinde, yalnızca intikam almak için var olan Ufelskala Kademe Beş iblislerine dönüştüler. İlk kurbanları onları tetikleyenlerdi. Ondan sonra, onları kiralayan, çağıran ya da isteyenlerden korkunç bir intikam aldılar. Bin yıllık ömürleri boyunca.

Logan bundan daha kötü birkaç kader düşünebilirdi.

Draven ona şüpheli bir göz devirmesi yaptı. "İntikam iblislerinin çoğunun kendini kaybetmesinin nedeni kalp kırıklığıdır."

Shanea elini kendi eliyle kapattı ve ona en büyük, en tatlı köpek yavrusu gözlerini verdi. "İşte bu yüzden onu asla incitmeyeceğime yemin ettim."

"Ah, ne kadar tatlı," dedi Logan, sesinde istenmeyen bir burukluk vardı. Arkadaşı adına mutluydu ama lanet olsun, Draven ve Shan'ın sahip olduklarına sahip olmayı çok isterdi. Ailesinin sahip olduklarına. Tüm teyzelerinin ve amcalarının sahip olduklarına. "Belki de siz ikiniz benimle gelmeli ve kendi odanızı almalısınız."

Draven nişanlısını öptü. Daha fazla şirinlik. "Otel odalarından bahsetmişken, Lilith'in ortaya çıkacağından endişelenmiyor musun?"

Logan alışveriş torbasını diğer eline geçirdi. "Hayır. Eva odasını merdiven boşluğunun yanındaki dördüncü kata taşıdı. Ben de izimi kaybettirir ve takip edilmediğimden emin olurum. Ayrıca Lilith'in şu anda kuzenlerime odaklandığını düşünüyorum." Çantayı havaya kaldırdı. "Leilani Eva için bluzu getirdiğinde, birisinin dairesine girdiğini ve yatak odasını erotik iblis sanatıyla süslediğini söyledi."

Shanea'nın delikli kaşı kalktı, küçük altın yüzük mum ışığında parlıyordu. "Erotik iblis sanatı nedir?"

"Ben de bu soruyu sormakla hata ettim," dedi Logan. "Görünüşe göre, etrafa saçılmış bir sürü cinsel organ varmış. Duvarlara çivilenmiş. Tavana yapıştırılmış. Bunun gibi şeyler. Limos bunun tam da Lilith'in yapacağı bir şeye benzediğini söyledi."

"Lanet olsun." Draven yüzünü buruşturdu. "Bu berbat bir şey."

Lilith'in tapınağındaki sanatsal ve cinsel zevklerini gördükten sonra Logan, Limos'a hak verdi. "Limos ve Arik,

Lilith ortadan kaldırılana kadar Lani'nin onlarla kalması konusunda ısrar ediyorlar." "Peki, Eğer sen ihtiyaç Hiçbir şey, izin ver Ben biliyorum." Draven sırtıttı. "Ve bu gece ne kadar uyuduğunu bana haber ver.

Eva."

Arkadaşını hiçbir şey olmayacağına ikna etmeye çalışmanın bir anlamı yoktu, bu yüzden bardan çıktı, Draven ve Shanea'nın kahkahalarının sesi onu takip etti.

Otele doğru aceleyle yola koyuldu, dolambaçlı bir yoldan ilerlerken bir yandan da kendisini takip edebilecek kişilere karşı gözünü dört açtı. Birkaç blok ötede yakaladığı iblis ruhunu saymazsa, Eva'nın kapısına olaysız bir şekilde ulaştı. Logan masaların arasına bir decipula atıp çılgık atan şeytanın tuzağa düşmesini izlediğinde, bu şey dışarıda oturan masum restoran müşterilerinin arasında dolaşıp onların enerjilerini ya da beyin dalgalarını emiyordu.

Bütün lokantalar bu dramdan tamamen habersizdi ve o şey çok gürültülüydü.

Otel odasının kapısı Eva'nın dışarı bakabileceği kadar

açıldı. "Şifre?"

Çantayı kaldırdı. "Yeni bluz."

"Bu doğru." Gülümseyerek kapıyı açtı ve altında ne giydiğini merak etmesine neden olan kabarık, diz boyu beyaz bir bornozla orada durdu. "Girebilirsiniz."

Adam onun yanından geçip çantayı ona uzattı. Hoppa bir çocuk gibi çantayı karıştırdı ve peçeteye sarılı bir paket çıkardı.

"Ooh, bu güzelmiş," dedi bluzu açarken. "Senin kestiğin bluzun neredeyse aynısı."

"Havalandırma delikleri açtım. Sıcak ve terliydin. Sana bir iyilik yaptım."

Güldü ve çantadan bir kutu çıkardı. "Nedir bu?"

"Bugün aldım." Sırt çantasını geceyi geçireceği sandalyenin yanına bıraktı. "Brüksel'den bir hatıraya ihtiyacın olduğunu düşündüm."

Kutuyu açtı ve dolgun dudakları şaşkınlıkla aralandı. Parmaklarıyla narin altın kolyeyi kaldırırken, "Çok güzel," diye nefes aldı.

"Bu sarı bir iris. Şehrin sembolü."

"Bayıldım." Ona uzattı. "Takmama yardım eder misin?"

Kolyeyi aldı ve onun arkasını dönmesini bekledi. "Cübbenin yakası engel oluyor. Aşağı çekebilir misin?"

"Daha iyi." Bornozu yere bıraktı. Beyaz tüyler çıplak bacaklarının etrafında toplandı. Safir saten uyku şortunun eteklerine kadar sonsuza dek uzanan uzun, çıplak bacaklar. Dişleriyle ısırabileceği ince spagetti askıları olan uyumlu bir atlet giymişti.

Saçını kaldırarak bekledi.

Başının üzerinden uzanarak kolyeyi ince boğazına yerleştirdi. Kolyenin kopçasını bağlarken gardenya sabununun kokusu pürüzsüz tenine yayıldı.

"DART'ın büyücülerinden birine onu succubi'leri uzaklaştıracak bir koruma ile aşlattım." Yine de, muhtemelen Lilith'in gücünden biri değil. Yine de bir koruyucudan zarar gelmezdi.

"Eski sevgilin bir succubus mu?" Gözleri şaşkınlıkla parlayarak arkasını döndü.

"Onun gibi bir şey."

"İkinizin arasında ne oldu?"

Tanrım, bir gün içinde bunu ne kadar sık tartışması gerekiyordu? "Benim kim olduğumu kabullenemedi diyelim. Ona kişisel bir konuda güvenmek gibi bir hata yaptım ve o bununla başa çıkamadı." Elbette Lilith'ten bahsetmiyordu ama eski sevgilisi Draven sayesinde kafasını biraz meşgul etmişti, bu yüzden Eva'nın bahsettiği kadınla ilgili olmasa bile gerçeği söyledi.

"Tam bir orospuya benziyor," dedi. "Şimdi onun sapık kıcıyla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Evet." Bakışları üstünün yakasında, göğüslerinin hemen üzerinde duran irise kaydı. Sütyensizdi ve ipeksi kumaşa baskı yapan meme uçlarının dış hatları neredeyse inlemesine neden oluyordu. Bunun yerine bakışlarını ayırdı ve çantasını işaret etti. "Dişlerimi fırçalayıp hazırlanmalıyım."

"Elbette." Telsizine bir göz attı. "Yatma vaktim geçti ve hâlâ jet-lag'im var." Dişleri alt dudağına yapıştı, yüzüne dalgın bir ifade yerleşti. "Bu nasıl işe yarayacak ki?"

Çantasını kaptı. "Sen uyu, ben beklerim. Eğer iblisin ruhu ortaya çıkarsa, onu yakalarım."

Yatağa tırmandı ve bacaklarını yorganın altına sokmadan önce ona şımarık poposunun kışkırtıcı bir görüntüsünü verdi. "Burada olduğunu nasıl anlayacaksın? Süslü bir DART ekipmanı mı?"

"Süslü bir şey değil ve hiçbir şey duymamalısın." "Daha ne kadar bekleyeceksiniz?"

"Ne kadar sürerse Eva." Çantasını omzuna attı ve banyoya yöneldi. "Ne kadar sürerse."

On İkinci Bölüm

Logan banyodan çıkıp yatağın yanındaki sandalyeye yerleştğinde Eva uyumaya yaklaşmamıştı bile. Arkasına yaslanarak uzun bacaklarını önüne uzattı ve ayak bileklerinden çaprazladı.

"Işığın kapalı olması senin için sorun olur mu?" diye sordu usulca. "Evet."

Uzanıp okuma lambasını kapattı ve odayı karanlığa gömdü. Birkaç saniye sonra, büyülü Aegis dövmesi devreye girdi ve diğer insanların göremediği şekilleri ve gölgeleri görmesini sağladı.

"Logan?"

"Evet."

"Teşekkür ederim. İblisi yakalayamasanız bile, bunu yapmaya istekli olmanızı takdir ediyorum."

"Onu yakalayacağım, Eva. Bu gece gelmezse, bir sonraki gece. Ya da bir sonraki. Vazgeçmeyeceğim, söz veriyorum."

Kalbi o kadar şiddetli çarpıyordu ki yatağın sarsıldığına yemin edebilirdi. En son ne zaman biri ona böyle bir söz vermişti? Onu anında rahatlatan ve güvende hissettiren bir söz? Muhtemelen çocukken, karnına dövme yaptırmaktan korkarken annesi elini tutmuş ve her şeyin yoluna gireceğine dair söz vermişti.

Eva ailesine inanmıştı ve çoğu zaman her şey yolunda gitmişti. Aslında, kısa bir süre sonra aile hukuku firması uluslararası hale geldi ve ailesi Aegis'i müşteri olarak kabul etti. Üst-orta sınıf evlerinden

Boston'daki sınıfsal bir mahalleden başkentin dışındaki ultra zengin bir banliyöye. Seçkin okullara gitmiş, yüksek notlar almış ve sonunda Yale'deki prestijli yeni Gazetecilik ve Kitle İletişim Okulu'na kabul edilmişti. Şeytan çoğunlukla unutulmuştu.

Geceleri hariç, Eva'nın uykusu kesik kesik geliyor, rüyaları bir iblisin içeri girmek için tırmaladığı korkusuyla bölünüyordu.

"Logan?"

"Evet."

"Ruh Yönetimi departmanında çalıştığınızı biliyorum ama ne iş yaptığınızı tam olarak bilmiyorum. Aegis'in böyle bir departmanı yok." Muhtemelen Aegis ruhları güvenilir ve verimli bir şekilde toplamanın ve hapsetmenin bir yolunu bulamadığı içindir.

"Çoğunlukla şeytani ruhları avlıyor ve tuzağa düşürüyorum. Çok sayıda şeytan çıkarma ayini de gerçekleştiriyorum."

Aegis'in şeytan çıkarma konusunda uzmanlaşmış Muhafızları vardı, ancak çoğu insan yaşayan, fiziksel iblisler tarafından ele geçirildiğinden, amaç insanı serbest bırakmak ve iblisi Sheoul'a geri göndermektir. İnsanı ele geçiren varlığın bir ruh olduğu ortaya çıkarsa, DART'ın Ruh Yönetimi ekibi bununla başa çıkmak için çağrılırdı.

"Seni bu işe çeken neydi?"

Onun sandalyede kaydığını duydu. "Jet-lag olduğunu sanıyordum." Sesi alçak, yatıştırıcı ve aynı zamanda alaycıydı.

"Öyleyim." Esnedi, vücudu sözlerini kanıtlıyordu. "Ama nitelikleriniz konusunda endişeliyim."

Adam kıkırdadı ve kadın uzak duvara bakmıyor olmayı diledi. Onun gülümsemesini görmeyi çok isterdi. Gözlerini kapatarak hayal etti. Ah, çok öpülesi dudakları vardı...

"Doğduğumdan beri bir şekilde iblislerle savaşmanın kaderim olduğunu biliyordum," dedi ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Kader mi? "Sanırım her zaman DART için çalışacağımı düşünmüştüm çünkü arkadaşlarımın ve ailemin yarısı çalışıyor."

"DART'ta ailen var mı?"

"Bir kuzen. Scotty. Onunla tanışmış olabilirsin. Geri kalan arkadaşlar da aileden sayılır." Tekrar kıpırdandı, gömleğinin ya da pantolonunun döşemeye sürtünmesinden çıkan yumuşak ses aptalca erotikti. Onun üzerine oturduğunda sandalyenin nasıl bir ses çıkaracağını merak etti, saten pijamaları onun teniyle kendi teni arasındaki tek şeydi.

"Tamam ama neden Ruh Yönetimi? Ölü iblislerin ruhlarını yakalamak istemenizin sebebi neydi?"

Uzun bir sessizlik oldu, sadece nabzının kulaklarında giderek artan gürültüsüyle doldu. Sonunda nefes aldı. Nefes verdi. Yumuşakça konuştu.

"Bu konuda yetenekli olduğumu keşfettim. Ama hikayede üniversite ve bir kız var ve ben bu konuda konuşmak istemiyorum."

Hayal kırıklığına uğramıştı ama anlıyordu. "Sorun değil. Sanırım biraz uyumaya çalışmalıyım. Ama Logan?"

"Evet."

"İblisi yakaladıktan sonra beni uyandıracak mısın?"

"Elbette. Ama neden?"

"Bilmiyorum," dedi dürüstçe. "Sanırım sadece farklı hissedip hissetmediğimi görmek istiyorum. Tekrar teşekkür ederim. İyi geceler."

"Tatlı rüyalar."

Kâbus iblisin elinden aldığı günden beri tatlı rüyalar görmemişti. Logan sayesinde artık umudu vardı ve yıllar sonra ilk kez gözlerini kapatır kapatmaz uykuya daldı.

Logan'ın beklemesi uzun sürmedi.

Ruhani bir varlığın habercisi olan karıncalanmayı hissettiğinde Eva ancak bir saattir uyuyordu. Onun nefes alışını izlerken dekipulayı avucunun içinde yuvarladı. Lilith'in iblis DNA'sı sayesinde gece görüşü mükemmeldi. Olabilir

Reaver'ın da öyle olduğunu tahmin etti. Görünüşe göre bazı melekler karanlıkta da aydınlıkta olduğu kadar iyi görebiliyorlardı. Büyükbabasının da onlardan biri olduğuna şüphe yoktu.

Eva hafifçe horladı, boğazında sevimli bir tıkanıklık vardı. Bir an için, ona kendisi hakkındaki gerçeği söylerse ne yapacağını merak etti. Çıldırır mıydı?

Tabii ki çıldıracaktı. Soru şuydu, ne kadar? Bunun bir önemi yoktu. Kalbini bir daha asla bir insana vermeyecekti. Özellikle de Aegis için çalışan birine. Bu ikinci kez yapmayacağı bir hataydı.

Eva'nın nefesi kesildi. Yeni, çılgın bir ritim aldı. Logan durdu. İzliyordu. Bekliyordu.

Karanlığın içinden bulanık, şeffaf bir şekil çıktı. Uzun kolları ve pençeleri olan bedensiz bir gövde. Bunun üzerinde, biçimsiz bir çenesi ve keskin dişlerle dolu bir ağız olan çivili bir kafatası yüzüyordu.

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Sen çirkin bir piçsin."

O şey duymuş gibi görünmüyordu. Eva'ya doğru süzüldü, pençelerini uzatmıştı. Açık ağızından yorganın üzerine salya damladı. Ve Logan lanetledi. Yatak takımı yıkanana kadar bu odada uyuyan herkes kâbus görecekti. Giderken bunu da yanında götürmek zorundaydı.

Logan ruh tuzağını avucunda zıplattı ve mükemmel atışını planladı. Çığlıklarını dinlemek zorunda kalmamak için kafalarından vurmak en iyisiydi.

"Kafa vuruşu, öyle..."

İblisin kafası bir tıslamayla döndü. "Beni görebiliyor musun?"

Cevap olarak Logan tuzağı şeytana doğru fırlattı. Yıldırım hızıyla kafasından vurulmaktan kurtuldu ama küçük bilye gövdesinin alt kısmına saplandı.

Tuzak bulanık bedenini içine çekerken "Hayır!" diye bağırdı. Uzun kollarını sallayarak aygıtı pençeledi. "Biz bunu kabul etmedik!"

Biz mi? Neyi kabul ediyoruz?

İblisin ruhu o kadar yüksek sesle feryat etti ki Logan irkildi, kulakları acıyla çınladı.

Sonra gitti ve bilye yatağa düştü, işi bitmişti. Onu da bu geceden kalan diğeriyle birlikte cebine soktu ve çantasını omzuna attı. Eva yastığına doğru usulca iç ç e k t i ve dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. Rüyasında ne görüyordu? Onu uyandırmak istemiyordu ama söz vermişti. Bu yüzden yatağın yanındaki kalçalarının üzerine çöktü ve elini onun üzerine koydu

Omuz.

"Eva?"

"Hmm?" Gözleri titreyerek açıldı ve yarıklara yerleşti.

"Logan?"

"Benim. İblis gitti."

Neşe bekliyordu. Bir gülümseme. Gözünün kenarında boncuk boncuk biriken ani yaştan başka bir şey.

"Nihayet," diye fısıldadı. "Sonunda uyuyabileceğim."

Göz kapakları düştü, gözyaşı da düştü ve sonra horlamaya başladı.

On Üçüncü Bölüm

Eva hayatının en iyi gece uykusunu aldı.

Logan'ın onu uyandırdığını zar zor hatırlıyordu ama uyandığı anda yirmi yılı aşkın bir süredir ona musallat olan iblisin gittiğini anlamıştı.

Sanki yataktan ağır bir battaniye fırlatılmıştı ve şimdi bir bulutun üzerinde uyuyordu.

Logan'a çok şey borçluydu. Çok, çok fazla. Yine de yorgana ne yaptığını sorması gerekiyordu.

O kadar uyanık ve tetikteydi ki sabah kahvesini içmedi ve onun yerine limonlu su içti. Sonra annesine bir mesaj bıraktı. Ona iblisin gittiğini söylemek için sabırsızlanıyordu. Ailesinin onu yakalamak için neden uzun zaman önce DART'la temasa geçmediği artık umurunda değildi. O şey geçmişte kalmıştı ve öyle de kalacaktı.

Daha sonra, DART Genel Merkezi'nde Tayla adında eski bir Aegis'yle buluştu ve bu hiç de hoş değildi.

"Aegis'in onlara ihanet ettiğimi söylediğine bahse girerim." Tayla, Özel Araştırma Birimi'ndeki ofisinin penceresinin yanında durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yeşil gözlerinden ateş saçıyordu.

Eva sesini eşit tuttu, toplantıyı bir röportaj gibi yönetti çünkü öyleydi. Hatta konuşmayı kaydediyordu. "Bize bir iblis hastanesini havaya uçurmanız gerektiği öğretildi ama bunu yapmadınız çünkü birkaç Muhafızı katleden bir karabasan tarafından baştan çıkarıldınız." "Onlar savaşta öldürüldü, adil bir şekilde çünkü bizi öldürmeye çalışıyorlardı," diye tersledi. "Ve ben de onları havaya uçurmakta başarısız olmadım.

hastaneyi havaya uçurdu. Değerli Aegis'iniz beni bir intihar bombacısı olarak tuzağa düşürdü. O yüzden siktir git."

İntihar bombacısı mı? Ne kadar saçma. "Üzgünüm ama kendini öldürmeni istediklerini sanmıyorum."

"O zaman hayal görüyorsun. Aegis için herkes harcanabilir. Herkes."

Hayır, hiç de iyi gitmemişti.

Şimdi, DART'ın iki açık hava verandasından birinde sinirlerini yatıştırıyordu. Daha doğrusu sinirlerini yatıştırmaya çalışıyordu. Maja, Eva'nın çok ihtiyaç duyduğu kahvesini alıp oturmasından otuz saniye sonra bir telefon görüşmesi yapmıştı. Yaşlı kadının Aegis'in Baş Sözcü seçimi konusunda ağzındaki baklayı çıkaracağını umuyordu ama kadın bir şey biliyorsa bile bu bilgiyi kendine saklamıştı. DART'ı tartışmakla daha çok ilgileniyordu.

"Kaç tane iblis gördün?"

Bilmiyorum. Herkes insana benziyor.

"Çalışanları ne kadar iyi eğitilmiş görünüyor?"

Hem de çok.

"Hainler Kynan Morgan ve Tayla Mancuso ile tanıştınız mı?"

Tayla ile tanıştım.

Bay Morgan'ı sadece geçerken görmüştü. DART'taki herkesin ondan bahsetme şekline bakılırsa, gemiyi sıkı yöneten mükemmel bir patrondur. Övgü konusunda cömert, eleştiri konusunda adil ve beceriksizliği affetmeyen biri olduğunu söylüyorlardı. Kesinlikle Aegis'e ihanet eden, hazinelerini çalan ve onu iblislere ve Mahşerin Dört Atlısı'na satan bir adam gibi görünmüyordu.

Eva biraz daha nazik bir şekilde de olsa bunu söylediğinde Maja'nın yanıtı "Bütün kötü adamlar siyah şapka takmaz" olmuştu.

Eva, Kynan'ın onu gördüğü sırada siyah bir DART beyzbol şapkası taktığından bahsetmedi.

"Gitmeden önce son bir şey daha var," dedi Maja. "Yarın akşam Jennifer'ın sizinle kısa bir soru-cevap yapması için müsait misiniz? Ortak proje hakkında bir şeyler yayınlamak istiyoruz"

DART ile. Soruları bugün size gönderecek. Sert bir şey olmayacak. Dünyaya iblislerle savaşıyan büyük, mutlu bir aile olduğumuzu gösterecek bir haber olacak."

"Boston olayından sonra insanlar buna inanacak mı?"

Maja elini sinir bozucu bir sineği kovar gibi salladı. "Bunu manşetlerden çıkarmaya çalışıyoruz. Olay yerinin yakınında köpeğini gezdiren bir kadın, adamlarımızdan birinin binadan dışarı fırladığını ve iki DART ajanı geldiğinde ortağının öldüğünü haykırdığını videoya çekmiş. Bu, DART'ın oraya varmasının çok uzun sürdüğü ve bir Aegi'nin hayatına mal olduğu söylemini yok ediyor."

Nasıl cevap vereceğini bilemeyen Eva sadece başını salladı. İşlerin böyle yürüdüğünü bilecek kadar uzun süredir medya dünyasının içindeydi. Herkes kendisini iyi gösterecek bir anlatı ortaya koymak isterdi. Olayların ilk versiyonu genellikle ilgi çekerdi ve tamamen yanlış olduğu ortaya çıksa bile, her zaman yeni bilgiyi görmeyen ya da gerçek olsa bile yeni bilginin sahte veya yalan olduğuna inanan bir insan yüzdesi olurdu.

O yüzden şaşırmadı. Ama hayal kırıklığına uğramıştı. Çünkü

Aegis kendisini insanlığın koruyucuları ve savunucuları olarak diğerlerinin üzerinde görüyordu. Gerçeğin koruyucuları. Adil ve dürüst.

Aegis için herkes harcanabilir. Herkes.

Tayla'nın kınamasını bir kenara iten Eva sonunda cevap verdi. "Bunu ortaya koyduğumuzun farkında değildim."

"Biz yapmadık," dedi Maja. "Ama birkaç medya kuruluşu bu şekilde yorumladı."

Tabii ki öyleydi. Büyük olasılıkla tasarım gereği. Ve Aegis, çok az kişinin görebileceği kadar derine gömülecek bir açıklamayla düzeltmek zorunda kalana kadar bu anlatının sürmesine izin verecekti.

"Peki, müsait olacak mısın?" Maja sordu.

Eva programını kontrol etti ve başını salladı. "Sorulara bir göz atacağım ve aklıma takılan bir şey olursa Jennifer'a geri döneceğim."

endişeler."

Maja gülümsedi. "Mükemmel. Hepiniz harika bir iş çıkarıyorsunuz.

Sonra konuşuruz."

Yayın karardı ve Eva, Keeley masanın karşısında belirdiğinde ayağa kalktı.

"Oh, hey. Seni görmedim."

"Kusura bakmayın, konuştuğunuz kişiyle aranızdaki meseleyi hallediyor gibiydiniz."

"Öyleydim." Eva saate baktı. "Üst kattaki grup seansından önce yirmi dakikamız var. Hızlıca bir şeyler yemek ister misin?"

"Aslında ben de sana aynı şeyi sormaya geldim. Burada tek başıma dolaşmaktan nefret ediyorum. İnsanlar bana az kalsın içine basacakları bir şeytan boku yığınıymışım gibi bakıyor. Bu çok kaba."

Eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. "DART'ın çalışanlarının Aegis karargâhında nelere katlandığını bir düşünün."

Keeley burnunu çekerek, "Onlar bunu hak ediyor," dedi. "Biz hak etmiyoruz."

Eva insanların pis bakışlarını ve ağız altından söylenen hakaretleri fark etmişti ama bunların hiçbirisi onu rahatsız etmiyordu. Düzenli bir yetiştirilme tarzı ve halkın gözü önündeki kariyeri sayesinde sertleşmiş bir cildi vardı. Hatta e-postalarını okumadan önce elden geçirmesi gerekiyordu çünkü hakaret ve tehditlerden evlilik tekliflerine kadar rahatsız edici şeyler gönderen o kadar çok kaçık vardı ki.

Birkaç ters bakış, kızgınlık ölçerine hiç etki etmezdi.

Tekrar içeri döndüler ve geniş koridorlarda dolaşırlarken Keeley dirseğiyle onu dürttü.

"Dün Logan'la yaptığınız antrenman nasıl geçti? Seni spor salonundan çıkarken gördüm ve birkaç kez mindere çıkmış gibiydin."

"Yaptım. Ve düşündüğünüz kadar aşağılayıcıydı."

"Aşağılayıcı... ve...?"

Eva'nın yanakları Logan'ın altında sıkışıp kaldığı anı hatırlayınca ısındı. Ama onu bu hale getiren utanç değildi.

Yüzü güneş yanığı gibiydi. Bu şehvetti. Saf, katıksız şehvet.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Ya da dün gece yine onun otel odasında olduğu gerçeğini.

"Hmm," diye alay etti Keeley. "İyi olmuş olmalı."

Köşeyi döndüklerinde Eva içini çekti. DART'ın taze demlenmiş kahvesinin baş döndürücü aromasına karışan tereyağlı tarçın kokusu midesini guruldattı.

Yükselen sesler salyalarının akmasına engel oldu ve Keeley'nin ona yetişmesini bekleyerek durakladı. "Bu Sig'in sesine mi benziyor? Ve Carlos?"

Keeley çantasında aradığı şeyi aramaktan vazgeçti ve bir başka bağıriş çağırış yükselirken ona yetişmek için acele etti. "Kesinlikle Sig. Ve Benji de. Sanırım yine kafeteryada insanlarla kavga ediyorlar."

"Senin yüzünden bir Muhafız öldü," diye bağırdı Sig. "Orada kimin olduğunu bilmek istiyorum."

Bir "siktir git" korusu yükseldi ve ardından kırılan mobilyaların sesi duyuldu. Cam kırıkları. Ve ete inen yumruklar.

"Oh, kahretsin." Eva kafeteryanın girişine doğru koştu, Keeley de peşindeydi. Bugün düz ayakkabı giydiği için şükrederek köşeden döndü.

"İblisler! Onlar lanet olası iblisler!"

Sert bir şekilde durdu, fırlatılan bir sandalyenin beynini ezmesinden kıl payı kurtuldu. Ve sonra onu iliklerine kadar ürperten bir ses geldi. Geçen ayki tüyler ürpertici bir canlı gösteri sırasında sadece bir kez duymuştu. Ama bu asla unutamayacağı bir sestti.

Ch-pop! Ch-pop! Ch-pop!

Sessizlik uzadı. Sonra çığlıklar geldi. Ve kan. Yerdeki iki parçalanmış cesetten, iki DART insanından aktı ve birikti. İki iblis.

Lanet olsun, Shanea bir iblis miydi? Ya Noah? Daha bir saat önce ikisini de tamamen insan görünümünde görmüştü. Şimdi, Shanea'nın siyah boynuzları vardı ve Noah'ın harap olmuş yüzünde pullar vardı.

"Ne-?"

Sig elinde yeni Aegis tabancasıyla orada duruyordu. Az önce ne yaptığını anladığında yüzündeki şaşkın ifade yavaşça bir korku maskesine dönüştü. Benji, Carlos ve Mason şok içinde donup kalmış, iri gözleri Sig ile iki ölü iblis arasında gidip geliyordu.

Herkes donmuştu.

Ve sonra Sig çıkış için hücum etti.

"Sig!" Kafeterya bir kez daha bağırışlar ve çığlıklar içinde patlarken Carlos bağırdı.

"Kahrolası Aegis!"

"Öldürün şu piçleri!"

Oh, kahretsin.

"Kaçın!" Mason, Eva ve Keeley'yi yakaladı ve yan kapıya doğru fırlattı.

Tehditler peşlerini bırakmayınca koşmaya başladılar, herkes sokağın aşağısındaki kalabalığa doğru koşan Carlos'un peşinden koşuyordu.

"Bu taraftan!" Festival karmaşası içinde eğilip bükülerek ilerlerken Carlos seslendi. Kostümlü atlar arabaları çekiyor, ortaçağ kıyafetleri içindeki insanlar sokaklarda dans ediyordu. Ve tüm bunlar için Tanrı'ya şükürler olsun.

Eva, topuklu ayakkabılarla Eva'nın düz ayakkabılarla yaptığından daha iyi manevra yapan Keeley'nin yanında koştu.

Eva'nın daha önce hiç görmediği enstrümanlar çalan renkli bir soytarı grubunun yanından geçerlerken Keeley, "Bu festival her neyse Tanrı'ya şükürler olsun," diye bağırdı Eva'ya. "İlahi bir müdahale olmalı. Hak bizim yanımızda."

Keeley rahatlatıcı olmaya çalışıyordu ama sözleri Eva'nın midesinin çukuruna yerleşti.

Pek çok ölü Gardiyan'ın kendi taraflarında hakkı vardı.

Logan, dün gece benim için yaptıkların için tekrar teşekkür ederim. Sana borcumu nasıl öderim bilmiyorum ama düşünüyordum da bu akşam sana yemek ısmarlayarak başlayabiliriz. İntikamcı eski iblis meselesi için endişelenmen gerektiğini biliyorum ama eminim yine de bir şeyler yiyebileceğimiz bir yol bulacak kadar yaratıcısındır. Ne dersin? ~Eva

Logan bir saat önce telsizinde beliren mesaja baktı. Henüz cevap vermemişti ve nasıl cevap vereceğinden de emin değildi. Çünkü Lilith hakkında endişelenmeden akşam yemeği yemenin bir yolunu bulacak kadar yaratıcı olsa da, bu Eva'ya gerçeği söylemeyi ve onu Paris, Milano gibi kalabalık bir yere ya da sadece eşek veya Harrowgate ile ulaşılabilen uzak bir yere götürmeyi gerektirecekti.

Bu asla olmayacaktı. Kalbi daha fazla karışmadan önce bu saçmalığa bir son vermesi için bir başka neden daha vardı.

Çok geç olabilir.

Siktir et onu. Çok geç değildi. O ve Eva sadece olayların soğumasını beklemek zorundaydı.

Belki Lilith bugün ölür.

Harika, ama bu Eva'nın insan olması sorununu çözmedi. Ve bir Aegi.

Birdenbire klaksonlar çalmaya başladı, binadaki tüm alarmlardan çığlıklar yükseldi. İletişim ünitesi cızırdadı.

KOD 2: KAFETERYA.

Kod 2 mi? Birden fazla kayıp mı? Ne oluyor be? Üç adımda sandalyesinden ve ofisinden çıktı. Açık koridor birinci kata bakıyordu ve aşağıdan gelen bağırış ve çığlık seslerini büyütüyordu. Merdivenlere doğru koştu, üzer üzer çıktı. Sahanlığa ulaştığı anda Logan kılıcını çağırırdı.

Silahlı güvenlik güçleri, kalabalığın toplandığı kafeteryaya doğru hücum etti. Birkaç kişi yan çıkıştan kaçarken, diğerleri mobilyalarını düzeltti ya da etrafta durdu

parçalanmış tabaklara bakarken. Kırık sandalyelere. Her yere kan sıçramış.

Ve yerde yatan iki ceset.

Logan, dermoire'ı parlayan Blade'in iyileştirici suyunu Noah'nın parçalanmış kalıntılarına pompaladığını ve Mace'in Shanea'ya kalp masajı yaptığını zar zor algılayabiliyordu. Shanea'nın kafasının yarısı gitmişti ve Mace'in yumruklarının her pompalanışında ağzından kan akıyordu.

"Hayır," diye homurdandı. "Noah. Shanea."

Nasıl oldu? Bu nasıl olmuş olabilir?

Blade küfretti ve Shanea'ya doğru döndü, botu Shanea'nın kanında kaydı. Blade elini Shanea'nın kolunun kalan kısmına sıkıştırırken Mace geri çekildi.

Blade'in çabası boşunaydı; Logan bunu erkeğin kederli gözlerinde görebiliyordu. Ama denemek zorundaydı. Logan bunu anladı. Hem de çok iyi anlıyordu.

Delici, acı dolu bir kükreme odayı susturdu. Draven nişanlısının yanına koşarken insanları kenara itti, diğerlerini biçti. Dizlerinin üzerine çöktü, gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Sorun yok, bebeğim. Her şey yolunda." Ama arkasında Blade başını salladı. Buna gerçekten ihtiyacı yoktu.

"Ne oldu burada?" Kynan aceleyle kafeteryaya girdi. "Ne oldu lan?"

"Aegi yaptı," diye hırladı Cyan, menekşe rengi gözleri yaşlarla nemlenmişti. O ve Shanea yıllardır kankaydılar. "Bir silahları var, bir çeşit silah-"

"İmkânsız," dedi Mace. "Kurşunlar vampirleri ve iblisleri öldüremez."

Mace haklıydı -çoğunlukla- ama yine de iki kişi ölmüştü ve hiçbiri insan kurşunlarına karşı savunmasız olan birkaç iblis türüne ait değildi.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum," diye tersledi Cyan, "ama yaptılar."

Bir şekilde kurşunlar onları öldürdü." "Aegi nerede?"

Kafeteryadaki garsonlardan biri titreyen eliyle yan kapıyı işaret etti. "Oradan kaçıp gittiler. Korkaklar."

Kynan başını salladı. "Tamam, herkes dağılsın. O pislikleri bulmaya gidiyoruz."

Mace elini kaldırdı. "Bir soru-"

"Canlı," diye araya girdi Kynan. "Hepsini istiyorum ve canlı istiyorum."

"Ama-"

Kynan Mace'in üzerine yürüdü ama konuştuğunda herkese hitap ediyordu. "Şu anda, Aegis bu durumdaki pislik. İntikam için bir grup Muhafızı öldürürsek, pislik biz oluruz ve dünya bize sırtını döner. Onlardan daha iyi olmalıyız. Ama bana güvenin," diye homurdandı, "hak ettiklerini alacaklar."

Bölüm On Dört

Her nasılsa Eva ve ekibi birbirlerini kaybetmeden takipçilerinden kurtulmayı başardılar.

Carlos onları birkaç dar sokaktan geçirdikten sonra sıkışık, kapılı bir tünele soktu. Sonunda bir kapı onları küçük bir eve götürdü.

Binanın içinde durdular, nefesleri kesilmişti. "Nerede?" diye soluk soluğa etrafındaki boş yaşam alanlarına baktı. Uzay. "Neredeyiz biz?"

"Burası eski bir Aegis hücre evi. Artık kullanılmıyor ama ihtiyaç duyan herkesin saklanabileceği bir yer."

"Bu boku nereden biliyorsun?" Sig soluk soluğa nefesler arasında sordu.

Carlos kapıyı kapattı ve kilitleri devreye soktu. "Eva bizim sözcümüz, Benji teknoloji uzmanımız ve sen de babanın şımarık kardeşlik çocuğu casususun, ama ben taktik ve güvenlik lideriyim. O DART çalışanlarını öldürdüğün an, bu benim operasyonum oldu." Carlos Sig'in kafasına kelepçe vururken Sig kapıya doğru döndü. "Ve göreve çıkmadan önce her şeyi araştırırım. Yoluma çıkma, evlat. Şimdi bana oradaki lanet şeyin ne olduğunu söyle."

"Onlar iblislerdi," dedi Sig asık suratla. "Onları görmedin mi?"

"Gördüm." Mason nefes almaya çalışırken hırıltılı bir şekilde öksürdü. "Shanea. Gözleri. Çok kırmızıydı. Ve teni..." Ürperdi.

"Rengi soldu ve şeffaflaştı. Çok iğrençti," dedi Sig. "Ve o adam, yemin ederim dişleri çıktı."

"O yaptı," diye tersledi Carlos. "O bir çeşit kertenkele orospu çocuğuydu. Ve sen onu vurdun. İki lanet DART ajanını vurdun." Uzandı ve Sig'in ceketinin cebindeki tabancayı kaptı. "Seni lanet olası aptal! Ne yaptığının farkında mısın?"

"Bizi öldüreceklerdi," diye sızlandı Sig. "Bunu onlar başlattı.

Nefsi müdafaaydı."

"Nefsi müdafaaymış, hadi oradan." Carlos silahı Eva'ya doğru itti. "Bunu çantana koy. Sonra hepimiz sakinleşmeli ve hikâyelerimizi doğru bir şekilde anlatmalıyız."

Sig, "Adamlarını harcadıktan sonra bizi kesinlikle öldüreceklerdi," diye mırıldandı.

"Kapa çeneni, Sig." Carlos bilek telsizine dokundu. "Bunu rapor edeceğim ve talimatları alacağım."

Carlos idarecisiyle temasa geçerken Eva pencereden dışarı baktı. Eva onunkini arayabilirdi ama Carlos ve Elder acil durumlarda ilk temas ekibi olarak belirlenmişti.

Sokakta, binanın içinde yaşanan dramdan habersiz turuncu bir kaplan kedisi dışında hiçbir şey yoktu. Eva hareketsiz bir şekilde durmuş, iki ayağı ya da toynakları olan herhangi birini izliyordu.

Bir holocall çağrısının bip sesini duydu ve Yaşlı Philip'in saçsız, gerçek boyutlu projeksiyonunun odada durduğunu görmek için döndü.

"Ne oldu?" diye bağırdı.

Carlos ona Sig, Mason ve Benji'den birkaç ekleme yaptı. İşlerini bitirdiklerinde İhtiyar çok öfkelenmişti. Kaba sözlü fırtınası Eva hariç herkesin geri çekilmesine neden oldu. O zaten duvara yapışmıştı.

Tekrar pencereden dışarı baktı. Yaşlı bir kadın arnavut kaldırımli patikadan ayaklarını sürüyerek onlara doğru geliyordu ve Eva'nın kalbi neredeyse duracaktı. Kadın kılık değiştirmiş bir iblis olabilirdi. Ya da bir tür şekil değiştiren. Yaklaşan her adım Eva'yı paniğe daha da yaklaştırıyordu ama sonunda, tam alarm vermeye hazırlanırken, kadın bir eve girdi.

birkaç kapı aşağıda. Kedi miyavladı. Eva titrek bir nefes verdi.

Philip'in Küfür durdu, ama o oldu Hayır daha az kızgın. "Siz aptallar şimdi neredesiniz?"

"Eski Antwerp Evi," dedi Carlos. "DART'ın birkaç blok güneyinde."

"Birkaç blok mu? Seni bulurlar. Oradan çıkman gerek."

"Affedersiniz," dedi Eva pencereden uzaklaşarak, "ama geri dönmemiz gerekmez mi? Kaçmak yerine bunu DART ile halletmeliyiz. Kaçmak bizi suçlu gösterir."

Philip Sig'e döndü. "Bunun nefsi müdafaa olduğunu mu iddia ediyorsun? DART öyle olmadığını kanıtlayabilir mi?"

"Muhtemelen hayır." Sig çenesini sıktı. "Yani, onların insanları ibislere dönüştü. Kendimizi savunma hakkımız vardı."

"Kim başlattı?"

Kimse bir şey söylemedi. Philip Eva'ya döndü. "Eva?"

"Keeley ve ben kafeteryaya girdiğimizde olay bitmişti. Ben bir şey görmedim efendim."

"Sig başlattı," diye ağzından kaçırıldı Benji, Sig'in bakışlarını görmezden gelerek. "Robert Lynch'in Boston'daki ölümünden DART'ın sorumlu olduğu hakkında atıp tutmaya başladı."

Philip nefesinin altında küfretti. "İlk yumruğu kim attı?"

"Onların adamı. Noah," dedi Mason. "Ondan sonra cehenneme gitti." "Tamam, Elders'ı toplamama izin verin.

Sıkı durun. Geri döneceğim

en kısa zamanda sana döneceğim. Güvende kalın." Yayını kesildi ve göz kırptı.

"Dostum, boku yedik," dedi Mason.

Eva pencereden dışarı baktı ve boğuk bir küfür savurdu. DART'tan tanıdığı iki kişi binaya doğru ilerliyordu, başları dönüyor, gözleri her taşı ve otu tarıyordu. Kedi bir çalının içine kaçtı.

"Bu DART," diye fısıldadı. "Gerçekten boku yedik."

"Yemin ederim Sig, bundan sağ çıkarsak kışını tekmeleyeceğim." Carlos koşarak geldi ve dışarı baktı. "Oldukça eminim ki

Koca adam bir kurt adam. Arka kapı," diye tersledi. "Herkes. Şimdi! Eğer ayrılırsak, Ghent'teki Ashford House'da buluşuruz. Ve sopalarınızın gümüş uçlarını hazırlayın. Kurtadamlar kolay kolay ölmez, insan formunda olsalar bile."

On Beşinci Bölüm

Eva hayatı boyunca hiç şu anda olduğu kadar korkmamıştı. Grupla birlikte koştu, ara sokaklara girip çıktı ve turist ve festivalci kalabalığının arasına karıştı.

Sig, "Bu taraftan," diye seslenerek caddenin aşağısındaki bir taksi minibüsünü işaret etti. "Acele edin!"

Dikkat çekmeden hızlı hareket etmek için ellerinden geleni yaparak peşinden koştular. Bir at arabası önünü kesince Eva küfretti ve durmak zorunda kaldı, araba ile bir çikolata dükkanından çıkan insan sürüsü arasında sıkışıp kaldı.

Aniden bir el dirseğine indi ve neredeyse çığlık atıyordu.

"Eva mı? Eva Tennant?"

Bir DART iblisiyle ya da başka bir şeyle yüz yüze gelmeyi umarak, elleri çantasının içindeki sopasının etrafında kenetlenmiş halde döndü. Bunun yerine, birkaç alışveriş torbası taşıyan elli yaşlarında gülümseyen bir kadın onu karşıladı.

"Aman Tanrım, bu sensin! Bir selfie alabilir miyim?"

Kendisinden iki kat daha fazla çantası olan bir kadın olan arkadaşı, onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra, "Bu sizsiniz. Haberlerde DART ile bir tür değişim programı için burada olduğunuzu gördüm."

"Ah, evet..." Eva hareket etmeye devam etti ama meslektaşları çoktan minibüse binmeye başlamıştı. "Evet. Üzgünüm, gitmem gerek-"

Sig sürgülü kapıyı kapattı ve taksi, o olmadan kaldırımdan uzaklaştı. Pislikler.

Lanet olsun, başı beladaydı. Panik, kontrolünün sınırlarını yıprattı ve onu felce sürüklemekle tehdit etti. Baskı altında her zaman kolayca toparlanırdı ama şu anda beyni hızla çalışıyordu ve etrafındaki gürültü sağır ediciydi. "Bu geceyi ne kadar iple çektiğimi tahmin bile edemezsin. güncellemeleriniz."

"Şahsen çok daha güzelsin."

"Jennifer'ın istifa ettiğini duydum. Bir sonraki Aegis Baş Sözcüsü sen mi olacaksın?"

Kadınlara göz kırptı. "Ne?"

Şaşkın ifadeleri onu biraz olsun rahatlattı, derin bir nefes almasına ve titrek bir gülümseme takınmasına yetti. Aegis'i temsil ediyor olması gerekiyordu ve bu insanlar fotoğraf ve video çekiyorlardı. Nefes nefese kalması ve sincap gibi davranması iyi görünmezdi.

"Oh, gerçekten üzgünüm," dedi. "Bir toplantıya gidiyordum. Eminim çok yakında Aegis ve DART değişiminin nasıl gittiğini duyacaksınız ve-"

Logan.

Aman Tanrım. Kalabalığı bir timsahın suyu yarması gibi yarıyordu, bakışları karanlıktı ve onunkilere sabitlenmişti. Siyah tişörtünün altında omuzları kıvrılıyor, yumruklarını sıkıp açarken pazuları esniyordu.

Neredeyse başka birinin onu bulmuş olmasını dileyecekti, kısmen yüzündeki hayal kırıklığından nefret ettiği için, ama çoğunlukla başka hiç kimse nabzının bu kadar hızlı atmasına neden olamayacağı için. Sanki damarları her an patlayacakmış gibi.

Kaçmak anlamsızdı ve doğruyu söylemek gerekirse kaçabileceğini de sanmıyordu. Savaşmak, kaçmak ya da donup kalmak devreye girmişti ve ayakkabılarının tabanı kaldırma yapışmış olabilirdi.

Bir şekilde sesini bulup kalabalığa, "İşte bu da toplantıya kadar bana eşlik edecek kişi," diyebilirdi.

Yutkunarak, kimsenin dizlerinin titrediğini anlamamasını umarak sakince Logan'a doğru yürüdü.

Adam onun üst kolunu tutarken, "Olay çıkarmayalım," diye mırıldandı.

"Talepte bulunmayalım," diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdandı, ama onu DART merkezine doğru yönlendirirken insanlara dostça bir gülümseme gösterdi. Kalabalıktan uzaklaştıklarında onu kenara çekti. "Diğerleri nerede?"

"Bilmiyorum."

Dudakları sessiz bir hırıltıyla dişlerinin arasından sıyrıldı. "Az önce iki arkadaşımı öldürdün. Bana palavra sıkma."

"Ben yapmadım-"

"Tetiği kimin çektiği önemli değil Eva." Onu kaldırıma geri çekti. "Açıklaman gereken çok şey var."

Bileğindeki telsizden bip sesi geldi ama o çağrıya cevap veremeden Logan'ın uzun parmakları bileğini sararak onu kelepçe gibi sıkıca tuttu. Tokayı tıkladı ve cihazı cebine soktu. "Kimseyle konuşamazsın."

Hâlâ onun bileğini tutarak tekrar yürümeye başladı.

"Affedersiniz? Sizin böyle bir yetkiniz yok. Sen polis değilsin."

"Çoğu ülkede iblislerle ilgili olaylar üzerinde gerçekten de yetkimiz var." Durdu ve neredeyse ona çarpmasına neden olacak şekilde hızlı ve yumuşak bir hareketle yüzüne doğru döndü. "Ama tamam. Polisin dahil olmasını ister misin? Uluslararası bir olay mı istiyorsun? Çünkü şu anda bunu kontrol altında tutabiliriz. Ama polise gittiğin an..."

Bütün dünya biliyor. Cümleyi bitirmesine gerek yoktu ve o da bunu biliyordu. Demek istediğini anlatmıştı. Ve demek istediği... mahvoldunuz.

Logan, Eva'yı kurbağa yürüyüşüyle karargâha geri götürürken çenesinin kilitlenmesini engellemek için mücadele etti. Kafeteryanın zemininde organ yığınları ve kan gölleri içinde yatan parçalanmış arkadaşlarının görüntüsü kafasında yanıp sönmeye devam ediyor, öfkesini alevlendiriyor ve çenesini sıkı tutuyordu.

Arka girişe yaklaştıklarında ona baktı. "Silah hakkında bilgi almak istiyorum. Kurşunlar çoğu iblisi öldürmez."

Eva gözlerini ondan kaçırarak dosdoğru önüne baktı. Adamın ona verdiği bluzu giyiyordu. Ve kolyeyi.

"Aegis ile konuşana kadar hiçbir şey söylememenin en iyisi olduğunu düşünüyorum."

"Anlıyorum. Shan ve Noah'ı öldürmediğini söylemiştin. Kim öldürdü?"

Çenesi inatçı bir meydan okumayla yukarı kalktı. "Tekrar ediyorum, Aegis ile konuşana kadar hiçbir şey söylememenin en iyisi olduğunu düşünüyorum."

Karanlık bir şekilde gülümsedi. Aegis'le konuşmayacaktı ama konuşacaktı. DART insan aleminin en iyi olmasa da en iyi sorgucularından birini istihdam ediyordu ve o da Brüksel'deki ofisinde çalışıyordu.

Blade onları kapıda karşıladı, normalde kahverengi olan gözleri öfkeden altın rengine dönmüştü. "Onu aşağıya getirin," dedi. "Birinci hücreyi tutun."

"Tutma hücresi mi?" Eva'nın nefesi kesildi. "Ciddi misin sen? Gerçekten benim bir tehdit olduğumu mu düşünüyorsun?"

Blade'in gözlerinde örümcek ağı gibi yayılan kızıl şimşek çatalları, artan öfkesinin bir ölçüsüydü. Blade oldukça sakin ve yavaş öfkelenen biriydi, ama kırmızı şey gözbebeklerine sıçradığında, dikkat edin.

"Sizi bir hücreye atmak bizi korumak için değil, hanımefendi," diye hırladı. "Sizi korumak için."

Logan kendini Blade ve Eva'nın arasına rahatça soktu. Adam için endişelendiğinden değil. Blade bir kez tetiklendiğinde gerçekten bir iblisti ama savunmasız insanları öldürmek ona göre değildi.

Ama Eva bunu bilmiyordu ve belli ki içinde bulunduğu durumun gerçekliği kafasına dank etmeye başlamıştı.

Şimdiye kadar, neredeyse

meydan okuma kokuyordu. Ve belki biraz da kibir. Ama birdenbire havasını kaybetti ve keskin korku kokusu, muhtemelen bir şişesi geçen gece aldığı şarap kadar pahalı olan orkide parfümünü bastırdı.

Hem Logan hem de Blade tarafından kuşatılmış, omuzları kamburlaşmış ve bakışları kasvetli görünmesi gereken bir geleceğe sabitlenmiş halde, bodruma giden kısa asansör yolculuğu boyunca hiçbir şey söylemedi. Adam çantasını alıp, dolunay olmayan günlerde insanlar ve yaratıklar gibi düşük tehditli varlıklar için tasarlanmış olan birinci hücreyi açarken bile sessiz kaldı.

Onu içeri itti ve lanet olsun, dirseğini kapı çerçevesine çarptığında gerçekten kötü hissetti. Aptallığına lanet ederek kapıyı çarpıp kapattı.

"Şimdiye kadar elimizde olan tek kişi o mu?"

Blade gözlerini ondan ayırmadı. "Müsait olan her ajan onları arıyor. Kynan çok kızgın dostum. Onu hiç böyle görmemiştım. Aegis Elders'la telefonda konuşuyor ve bir sürü bağırış çağırış oldu. Eğer bu bir suikast ise Dünya Doğaüstü Yönetim Konseyi'ne gitmekle tehdit ediyor."

Vay be. Bu olayı DART ve Aegis'in finansmanını ve operasyonlarını denetleyen küresel bir komite olan WCSG'ye götürmek ortalığı karıştıracak ve işleri daha da kötüleştirecekti. Logan, Kynan'ın bunu gerçekten yapacağından şüpheliydi. Ama DART daha önce hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştı ve Kynan bir tehdit karşısında geri adım atacak biri değildi.

"Bunun bir tür Aegis komplosu olduğunu mu düşünüyor?"

Blade omuz silkti. "Stang'lerinden başka bir şey taşımamaları özellikle söylenmişken neden içlerinden birinin böyle bir silaha sahip olduğunu açıklıyor."

Eva hücresinin ortasından, "Bu bir suikast değildi," dedi. "Aptalca bir kazaydı. Kim ateş ettiyse silahın onda olmaması gerekiyordu."

Blade sinirli bir yumrukla Eva'nın hücre kapısına vurdu ve Eva geriye doğru sıçradı. "Kaza mı? Sen lanet olası

Dalga mı geçiyorsun?" Topuklarının üzerinde döndü ve asansöre doğru hışımla yürüdü.

"Blade, bekle." Logan ona yetişti. "Draven nerede?"

Blade onu duymamış gibi görünüyordu. "Bu çok boktan bir durum dostum. Draven ve Shanea'nın birkaç ay içinde evlenmeleri gerekiyordu. Smokinimi daha geçen hafta giydim."

Logan sağdıç olacaktı. Kederden boğazı düğümlendi. Draven'ı Cehennem Ağzı Akademisi'ndeki üçüncü sınıf yıllarından beri tanıyordu; Atlılar ve Yeraltı Dünyası Generali'nin fonlarıyla açılan bu okul, insan dünyasında yaşayan ama her ne sebeple olursa olsun insan okullarına gidemeyen doğaüstü çocukları eğitiyordu.

Draven ve Logan kardeş gibiydiler ve Draven iki yıl önce Shanea'ya evlenme teklif ettiğinde kimse onun için Logan kadar mutlu olmamıştı. Çılgına dönmüş olmalıydı. Yıkılmış. Tamamen aklını kaçırmış.

Logan, Blade'in deri ceketinin kolunu tutarak onu olduğu yerde durdurdu. "Draven nerede?" diye tekrarladı. "Onunla birlikte olmam gerek."

"Muhtemelen Aegi'yi avlıyordur. Kimse ona ulaşamıyor."

"Kahretsin." Logan asansörün içine adım attı. "Eğer bir tane yakalarsa, işler çirkinleşecek."

"Biz de bundan korkuyoruz." Blade onu içeri kadar takip etti.

"Hayır. Gerçekten çirkin." Logan asansörün kamera/mikrofonuna baktı. "Lobi." Blade'e döndü. "Onun bir intikam iblisi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet. Biliyorum. Ama onun türü ne yapana kadar Ufelskala Beş'e gitmez? Yarım düzine intikam cinayeti mi?"

"Altı. Evet, altı. Shan'ın ölümüne karışan altı Muhafız var. Tetikçiyle yetinmeyecek. Ve süreci başlatmak için sadece birini öldürmesi yeterli."

Blade hareketsiz kaldı. "Oh, kahretsin."

"Onu bulmak zorundayız ve hemen bulmak zorundayız."

Asansör yumuşak bir şekilde durdu ve Blade kapılara doğru geri döndü. "Diğer Aegi'yi bul, biz de Draven'ı bulalım. Eva'ya sahip olmamız iyi bir şey."

"Evet," dedi Logan. "Harika."

"Hey." Blade koridorun ortasında durdu. "Neyin var?"

Hiçbir şey, gerçekten. Sadece gerçekten hoşlandığım ama birlikte olamadığım kadın, arkadaşlarımı öldürdüğü için bir hücrede oturuyor. Önemli bir şey değil.

Logan bunların hiçbirini söylemeyecekti. "Eva'nın bunu kolaylaştıracağını sanmıyorum. Adamlarından vazgeçmeyecektir."

"Evet, öyle olacak." Blade'in dudakları nadir görülen, karanlık bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Kardeşimle tanışana kadar bekle."

On Altıncı Bölüm

Eva hücrede uzun süre kalmadı.

Logan'ın kapıyı çarpmasından beş dakika sonra, adını vermeyen bir kadın Eva'yı biraz daha büyük, ortasında iki sandalye ve metal bir masa bulunan bir odaya götürdü. Bu odayı daha da farklı kılan şey, çıkışın yanında Eva'nın tanımadığı bir sembolün olmasıydı.

Kadın onu masaya oturttu, beklemesini söyledi ve hiçbir sorusunu yanıtlamadan gitti.

"Neden buradayım?"

"Ne olacak?" "Sağır mısın?"

Eva bir süre düşündü, Logan'ın ona verdiği kolyeyi kıpırdatarak garip sembolü tercüme etmeye çalıştı. Muhtemelen ona bu hediyeyi verdiğine ve kâbus iblisinden kurtulduğuna pişman olmuştu.

Ve onu öpmek.

Bir iniltiyle alnını masanın üzerine koydu. "Teşekkürler Sig," diye mırıldandı metale doğru.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve neredeyse yerinden sıçrayacaktı. İçeri koyu saçlı, erkek bir Seminus iblisi girdi, Blade'inkine o kadar benziyordu ki kardeş olduklarını anladı. Farklar inceydi ama bir şekilde önemliydi. Kısa bakışlarından, sağ kollarındaki gliflerin kolları aynı görünüyordu, ama en üstteki semboller, çenelerinin hemen altındaki kişisel işaretleri farklıydı. Blade'inki kırık bir kılıçtı ama bu adamınki bir çizgiydi. Düz, yatay bir çizgi.

Bu adamın saçları da Blade'in kısa ve düzgün dalgalarının aksine dağınıktı. Gözleri de kardeşininkilerle aynı çikolata kahverengisinde olabilirdi ama elmas kadar sertti. En büyük fark yüz ifadesiydi. Son birkaç gündür Blade'le fazla vakit geçirmemişti ama anlaşılabilir öfkesi dışında, onu gördüğü zamanlarda gülümsüyor ya da gülüyordu.

Bu adam hayatı boyunca gülümsemiş ya da gülmüş gibi görünmüyordu.

"Eva Tennant," diye söze başladı, bir dosyayı masanın üzerine fırlatırken, kadının tekrar sıçramasına neden olacak kadar büyük bir gürültüyle. "Ben Rade. Yapılacak en akıllıca ve sadık şeyin Aegis'le konuşana ya da bir avukat tutana kadar çeneni kapalı tutmak olduğunu düşündüğünü biliyorum. Ama yanılıyorsun. Senden şimdi bilgi almamız gerekiyor ve bu bekleyemez."

"Özür dilerim, ama ben-"

"İşim bitmemiştir." Boş sandalyeye çöktü, tüm kabalığı ve siyah tişörtünün kolunun altında kaybolan ve boynunda tekrar ortaya çıkan esneyen kol işaretleri vardı. "Öldürdüğün insanlardan birinin nişanlısı şu anda meslektaşlarının peşinde. Onları yakaladığında -ki bu bir eğer değil, onları yakalayacak- korkunç bir şekilde ölecekler. Meslektaşlarınızın nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor ki o yakalamadan önce onlara ulaşabilelim."

Onu korkutmaya çalışıyordu. Doğru söylüyor bile olabilirdi. Ama kız içini o kadar kolay dökmeyecekti.

"Hepsi eğitilmiş iblis avcıları," dedi. "Eminim kendi başlarının çaresine bakabilecek durumdadırlar."

Rade ona acıyarak baktı. Acıyarak! "Draven bir intikam iblisi. Bir tormentus iblisi. Bu türü biliyor musun? Hayır mı? İnsan alemindeki diğer herkes gibi görünerek ve davranarak doğarlar. İnsanlar onların yolun aşağısındaki itfaiye şefi ya da çocuklarının sınıfındaki anaokulu öğretmeni olduğunu bilmeden hayatlarını yaşarlar. Çoğu iyi, düzgün hayatlar yaşar. Ta ki bir trajedi yaşanana kadar. O zaman

kendilerini kaybederler. Canavara dönüşüyorlar. Siz Aegi'nin tüm iblislerin olduğuna inandığı türden canavarlar. Şu anda, o kurtarılabilir. Ama ilk cinayetini işlediğinde, bu bir tür tetikleyici olacak. İntikam peşinde koşarken bir başkasını, bir başkasını daha öldürecek. Ve hepiniz ölene kadar durmayacak. Ve bu en kötü kısmı bile değil. En kötüsü bunu nasıl yapacağı. Açıklamakla vakit kaybetmeyeceğim. Hayal gücünüz bunu halledebilir. Sadece bana nerede olduklarını söyle."

Avuçlarını kucağında sıkarken soğuk terler akıyordu. Adam kesinlikle onu korkutmaya çalışıyordu ve işe de yarıyordu. Sesini güçlü ve sabit tutmak için daha fazla çaba sarf etmesi gerekiyordu.

"Eğer amirime ulaşamazsam," dedi, "Kynan'la konuşmak istiyorum."

"Senin başlattığın yangın fırtınasıyla uğraşmakla meşgul." "O zaman Arik."

"Meşgul."

"Logan?"

"Hayır."

"O da mı meşgul?" diye sordu, bu pislikten duyduğu hayal kırıklığı endişesini gizlemesini biraz daha kolaylaştırıyordu.

Rade öylece baktı, soğuk, ölü gözleri onun ürpermesine neden oldu. Ama o tam da bu senaryo için eğitilmişti ve bakışlarına karşılık verdi. En üst düzey DART personeline erişim talep etme hakkı vardı. Yasal bir belgeyi ince eleyip sık dokumanın ve eleştirel bir gözle incelemenin önemini ona öğreten ebeveynleri sayesinde dikkatle okuduğu değişim programı evraklarında böyle yazıyordu.

Bölüm 4, C paragrafı, kurumlar arası bir anlaşmazlık durumunda, DART'ın Direktörü Kynan Morgan ya da Direktör Yardımcısı Arik Wagner ile konuşmasına izin verilmesi gerektiğini özellikle belirtiyordu. Ve geri adım atmayacaktı.

"Haklarımı biliyorum ve-"

Kapı tekrar açıldı. Logan bir fırtına bulutu gibi içeri girdi, ezici bir basınç ve düşen sıcaklığı da beraberinde getirdi. Bir an için Rade'le birlikte olmasının daha iyi olup olmayacağını düşündü.

"Sorun yok, Rade. Ben hallederim." Sesi kırılmıştı. Sert.

Kenarları kömürleşmiş.

Rade başını eğdi ve dışarı çıktı. "Bana ihtiyacınız olduğunda koridorda olacağım."

Ne zaman? Eğer değil.

Eva bir ürpertiye bastırdı.

Kapı kapanır kapanmaz Logan ona doğru döndü. "Beni istedin, buradayım. Peki, ne istiyorsun?"

"Amirimle konuşmak istiyorum."

"Bunun üzerinden geçtik. Böyle bir şey olmayacak. Bu senin için bir oyun mu Eva? Ölü arkadaşlarım senin için bir şaka mı?"

"Hayır!" Ayağa kalktı, ona gitmenin eşiğindeydi... ne sebeple? Hiçbir ipucu yoktu. Ona inanmasının neden bu kadar önemli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Aralarındaki ilişki her neyse -ya da olabilirdi- bugünkü trajediden sonra Shanea ve Noah kadar ölmüştü. Duygusal tepkiler vermeyi bırakıp sakın bir profesyonel gibi davranması gerekiyordu.

"Tabii ki hayır," dedi, sesini ve bedenini tekrar koltuğa indirerek. "Böyle bir şey olduğu için üzgünüm. Bu takasın teşkilatlarımızı bir araya getirmesi gerekiyordu. Şimdi muhtemelen onarılamaz bir şekilde zarar gördü."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Derin bir nefes aldı ve tekrar konuştuğunda sesi daha sakindi. "Bunu daha iyi hale getirebilirsiniz. Sorularımıza cevap ver. İş arkadaşlarının nerede olduğunu ve çantanda bulduğumuz silahın Noah ve Shanea'yı öldürüp öldürmediğini söyle. Başka kimsenin zarar görmesine gerek yok."

"Bu bir tehdit mi?"

"Ben Draven ve meslektaşlarınızdan bahsediyordum ama siz nasıl isterseniz öyle anlayın. Rade öyle ya da böyle cevapları sizden alacaktır."

Parmak uçlarına kadar soğudu. "Aegis'ten çok üstün olduğunu düşünüyorsun ama bana işkence mi yapacaksın?"

"Ne Cenevre Konvansiyonu ne de Dünya Doğaüstü Yönetim Konseyi Rade'in yaptığı şeyi işkence olarak sınıflandırdı. Henüz." Rade, Eva'nın içindeki korkuyu hissetmiş olmalı ki sesini alçalttı ve neredeyse rahatlatıcı bir ses tonuyla, "Biz senin acının peşinde değiliz, Eva," dedi.

Oh, güzel," dedi korkusunu gizlemek için yeterince alaycı bir tavırla. "Daha yeni manikür yaptırdım. O tırnakları kaybetmek istemem." Ona ters ters baktı. "Halkıma ihanet etmeyeceğim."

"Onları nerede bulabileceğimizi söylemeyererek onlara ihanet ediyorsun," diye tersledi. "Onları arayan gerçekten öfkeli bir intikam iblisi var ve size söz veriyorum, iyi ölmeyecekler. Eğer bu yeni gizli silahın onu öldüreceğine güveniyorsanız, bir daha düşünün. O zeki, becerikli ve insanları neyin korkuttuğunu biliyor. Onun türü Soulshredder'ları titretir. Düşmüş melekler onlardan kaçıyor. Bana halkının nerede olduğunu söyle." Avuçlarını masanın üzerine koydu ve yakınına eğildi. "Lütfen. Draven'ı bulmak zorundayım."

Adamın gözlerindeki endişe öfkeye karıştı ve kadın kararlılığının azaldığını hissetti. Ama bunun bir önemi yoktu. İstese bile ona yardım edemezdi. "Sana nerede olduklarını söyleyemem çünkü bilmiyorum," diye itiraf etti. "Bir taksiye bindiler ve beni arkalarında bıraktılar."

"İnanılmaz." Acı bir kahkaha attı. "Meslektaşların pislik. Ama yine de nereye gittikleri hakkında bir fikriniz olmalı. Brüksel'de iki Aegis güvenli evi olduğunu biliyoruz. Bu da bilmediğimiz yarım düzine olduğu anlamına geliyor."

"Sadece Elders ile konuşmama izin ver. Lütfen. Eğer sorun olmadığını söylerlerse
_."

"Yaşlılarla konuşmayı denedik." Hayal kırıklığı içinde yumruğunu masaya vurdu. "Bize hiçbir şey söylemiyorlar. Sanki hepinizin avlanıyor olması umurlarında değil." Küfrederek masadan uzaklaştı ve ona tekrar bakmadan önce tavanı inceledi. "Son şansın Eva. Lütfen bunu zorlaştırma."

Sandalyede arkasına yaslandı ve kollarını inatla göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Cevabımı biliyorsun."

Adam ona hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başını salladı. "Sanırım öyle." Kapıyı açtı ve eşikte durakladı. "Karşı koyma Rade. Kavgaya edersen canın yanar."

Kapı arkasından sessizce kapandı.

Logan sorgu odasının arkasındaki izleme alanından Eva'yı izlerken göğsü buz kesmişti. Rade odanın içinde sinsice dolaşırken Eva koltuğunda kaskatı oturuyor, ara sıra gardını düşürmek için ona hafif sorular yöneltiyordu.

Ama yasal adını -Eva Marie Tennant- ikamet ettiği şehri - Washington, DC- ve Aegis'e katılma nedenini - "Çünkü beni istediler"- söyledikten sonra, öfkesi arttı.

Beklendiği gibi, kendini kapattı.

Logan onu suçlayamazdı. Onun durumunda olsaydı, soğuk bir odada oturup Aegis pislikleri tarafından sorguya çekilseydi, o da susardı. Ona söyledikleri hiçbir şeye inanmazdı ve kesinlikle arkadaşlarının ya da güvenli evin yerini söylemezdi. Yani, anladı.

Ama bu durum onu daha az kızdırmıyordu. Şu anda tek istediği Draven'ı bulmaktı ve nereden başlayacağını bilmek için onun yardımına ihtiyacı vardı. Kaybettiği iş arkadaşları için duyduğu üzüntüyü ve Eva'ya karşı hissettiği karmaşık duyguları daha sonra halledecekti.

Rade masanın yanına geldi, Eva'ya yaklaştı ve onu arkasına yaslanıp ona bakmaya zorladı. Adamın yaptığı her şey hesaplı ve kasıtlıydı. Blade, ağabeyinin işemeden çişini bile yapmadığını söylemekten hoşlanırdı.

artılarını ve eksilerini tartarak. Bunu şaka olarak söylemişti ama muhtemelen doğrudu.

"Seminus iblisin ne olduğunu biliyor musunuz, Bayan Tennant?" "Siz incubi'siniz. Seks iblisleri," dedi kesin bir ifadeyle.

O garip pozisyonda rahatsız görünmemeyi bile başardı. Etkileyiciydi. Logan sorgulama sırasında bu noktada altına işeyen insanlar görmüştü. "Yaklaşık yüz yaşındaki bir dönüşüm sizi doğurgan, doyumsuz ve vahşi yapana kadar genellikle Ufelskala Bir iblisleri olarak sınıflandırılırsınız. Her Seminus iblisi üç hediyeden birine sahiptir... muhtemelen sizin deyiminizle. Hepsi de dışı partnerlerini isteseler de istemeseler de hamile bırakmak içindir."

Rade ender rastlanan, neşeli bir gülümseme attı ve bu gülümseme ortaya çıktığı kadar çabuk kayboldu. Gülümsediğinde tüylerim diken diken oluyordu.

"Tam da ders kitabından," dedi. "Araştırmanı yapmışsın. Eminim A+ alan bir öğrenciydin, değil mi? Öğretmenin göz bebeği." Onun alaycı tonu karşısında kaskatı kesildi. "Ama bu hediyeleri başka ne için kullandığınızı biliyor musun?"

Çenesi o sinir bozucu meydan okuyuşuyla daha da yukarı kalktı. "Öldürmek için sanırım."

"İblislerin tek yaptığı bu mu sanıyorsun?"

Dramatik bir iç çekiş yaptı. "Yaratıkların doğaları gereği kötü olduklarını düşünmüyorum. Çoğu zaman insandırlar. Ama iblisler? Umarım benden iyi niyetli iblislerin var olduğuna inanmamı beklemiyorsunuzdur."

"Sen bir Aegi'sin. Ben asla böyle bir hata yapmam."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kolyesindeki küçük iris kolyeyi göğüs dekoltesinin hemen üzerine yerleştirdi.

Rade bunu da fark etmemiş olsa iyi olur.

Bu düşünce Logan'ın beyninden, durduramadan önce geçti. Çünkü bu da neydi? Elbette Rade fark etmişti. O her şeyi fark ederdi. Ayrıca, o bir seks iblisiydi. Böyle şeyleri kesinlikle fark ederlerdi.

Ama Logan neden bu kadar önemsiyordu?

Bu kadın yüzünden kendini kaybediyordu.

"Açıkla o zaman," dedi Eva. "Ben açık fikirliyim. Ama gerçek şu ki, iblisler Şeytan'ın yarattıklarıdır. Kelimenin tam anlamıyla şeytan tarafından, şeytani güçler kullanılarak yaratılırlar."

Rade başını eğerek onu inceledi. Muhtemelen onun samimi davrandığını düşünüyordu. Logan onu, adamın samimiyetle işi olmadığını bilecek kadar iyi tanıyordu. Zihinsel olarak onun zihninin haritasını çıkarıyor, kafasının içine girdiğinde izleyeceği rotayı planlıyordu.

"Kötü insanların var olduğuna inanıyor musun?" diye sordu sessizce. Kibarca. Silahsızca.

"Tabii ki."

Arkasını döndü, ellerini arkasında kavuşturdu ve volta atmaya başladı. "O zaman iyi iblislerin var olması mantıklı değil mi? Neden iblis dünyasında da tıpkı insan dünyasında olduğu gibi sapkınlıklar olmadığını düşünüyorsun?"

Eva şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra kaşlarını çatı. Bunu hiç düşünmemişti, değil mi?

"Bil diye söylüyorum," diye devam etti Rade, "Seminus yeteneklerimiz öldürmek için kullanılabilir, ama aynı zamanda iyileştirmek için de kullanılabilir. Eminim Underworld General Hospital'ı duymuşsunuzdur. Seminus iblisleri tarafından yönetiliyor. Babam Shade de onlardan biri."

"Oh, sizin kutsal olmayan tıp merkezimize çok aşinayım." Onun adımlarını izledi, Rade ona doğru her geri dönüşünde dizleri daha hızlı zıplıyordu. "Özel Araştırma Birimi Direktörünüz oradaki baş doktor için Aegis'e ihanet etti. Tayla düzinelerce Koruyucunun ölümüne neden oldu. Yeni Koruyucular eğitimdeyken, bu olayın Aegis'i nasıl kötü bir yola soktuğunu öğreniyorlar. Nihayetinde Kynan Morgan ve Regan Matthews'un Atlılarla birlikte örgütü yok etmek için plan yapmasına yol açan bir olay. Yani, evet, kötülüğün diğer kötülüğü iyileştirmesinin iyiliğe eşit olduğunu düşünmüyorum." Sandalyesine geri oturdu ama dizi hâlâ endişeli bir enerjiyle zıplıyordu. "Bu yüzden mi buradayım? İblislerin gerçekten iyi insanlar olduğu konusunda ders almak için mi?"

"Size bir sürü saçmalık öğretilmiş ama bizim iyi adamlar olup olmadığımızı düşünmeniz umurumda değil. Ben sadece özel yeteneğimi açıklamak istedim."

Odanın uzunluğunu adımlamaya devam etti. On adım, sonra bir dönüş. On adım. Pivot.

"Ailemin çoğu yeteneklerini sakatlıkları iyileştirmek ya da vücudun kendini iyileştirebilmesi için en iyi performansı göstermesini sağlamak için kullanıyor." On adım ve bir pivot. "Ayrıca bir kalbi attırabildikleri gibi kolayca durdurabilirler."

Beş adım. Dur.

"Ama benim yeteneğim farklı. Zihnin içine girebiliyorum." Döndü. Doğrudan gözlerinin içine baktı. "Zihin bir yapboz gibidir. Parçaların ne zaman eksik olduğunu görebiliyorum ve bazen bir şeyleri düzeltebiliyorum. Zihinsel travmaları hafifletebilir ve kötü anıları ortadan kaldırabilirim."

Onun arkasında dolaştı. Yavaşça. Rahatça. Eva yutkundu ve alnında ince bir ter tabakası oluştu.

"Düşünceleri görebiliyorum." Adamın eli kızın omzuna indi ve kız irkildi. "Ve sırları." Adam eğildi, böylece ağzı kulağından birkaç santim uzaktaydı. Endişesi arttıkça göğsü derin, hızlı nefeslerle kabardı.

Orospu çocuğu. Logan bundan hoşlanmadı. Hem de hiç. Avuç içleri nemlenmeye başlamıştı.

"Demek istediğim, Bayan Tennant, siz söylemeniz de söylemeseniz de sorularımın yanıtlarını alacağım. Ve ben orada etrafı kurcalarken, bundan çok daha fazlasını elde edeceğim."

Logan'ın göğsünde odaklanan soğukluk bir ısı dalgasıyla çözüldü. Öfkeli bir sıcaklık. Rade'i hayatı boyunca tanımişti. İblisin neler yapabileceğini biliyordu. Ama bunun Eva'nın başına geldiği gerçeği boğazına asit gibi oturmuştu.

"Yapamazsın." Eva içten içe dehşete düşmüş olabilirdi ama sesi güçlüydü ve Logan onu neşelendirmek istedi. "Psişik saldırılara karşı korunuyorum."

Rade onu bıraktı ve masanın önüne doğru ilerledi. Logan sonunda yeniden nefes alabileceğini hissetti.

"Aegis dövmeni mi kastediyorsun? Sana gece görüşü sağlayan ve kalp atışlarının sesini maskeleyen dövmeyi mi?" Rade başını salladı. "Hiç terlemeden bunun üstesinden gelebilirim."

Birden masanın öbür ucuna doğru hamle yaptı, eli Eva'nın bileğine kenetlendi. Adam yüzünü Eva'nın yüzüne dayayıp dudaklarını hırlayarak geri çekince Eva şaşkınlıkla irkildi.

"Bana güvenli evin nerede olduğunu söyle," diye hırladı. "Ve bana yeni Aegis silahından bahset."

Eva'nın dehşeti, titreyen ellerinden boğazında çırpınan nabzına kadar her halinden belliydi. Ama lanet olsun ki Rade'in boşluğuna doğru eğilip boştaki elini ikisinin arasına koymadı, orta parmağını uzattı ve "Siktir git," diye bağırdı.

"Bir seks iblisiyle asla böyle bir davette bulunmamalısın." Rade'in sesi koyu kadifeydi, hem bir tehdit hem de bir gerçeğin ifadesiydi ve gerçek korku Eva'nın meydan okuma maskesini kırdı.

Logan daha iyi biliyordu. Rade'in bile geçemeyeceği çizgiler olduğunu biliyordu. Muhtemelen. Ama Eva bunu bilmiyordu ve Eva'nın gözlerinden fışkıran ilkel korku karşısında Logan'ın boğazı düğümlendi.

Lanet olsun sana, Rade.

Rade yeteneğini devreye sokarken kolu parladı. "Son şansın." Çöp kutusuna ayağıyla asıldı ve onu daha yakına sürükledi.

Dehşetin içinden baktı. "Cehenneme git."

"Bir sonraki tatilimde nereye gideceğimi sanıyorsun?" Rade'nin kolundaki semboller yumuşak bir parıltıdan radyoaktif bir parlaklığa dönüştü.

Eva irkildi ve sonra dişlerini sıkarak Rade'in bir koçbaşının kapı siperine çarpmasına benzer bir şey olarak tanımladığı şeye karşı savaştı. Ne kadar acı verdiği zihninin gücüne ya da etrafındaki zihinsel duvara bağlıydı.

"Piç kurusu," diye tısladı. Kıpırdandı ve kendini Rade'in pençesinden kurtarmak için mücadele etti. Rade'in yumruğu sertleşti ve Logan bir an için onu alkışladı.

Vur ona! Sana gösterdiğim gibi yumrukla-

Rade'in diğer eli bileğini yakalayarak dışarı fırladı ve iblis Aegis'in zihin kalkanını kırarken çığlık attı.

Hayır! Hayır!

Logan bununla başa çıkamazdı. Daha iyi bir yolu vardı. Olmak zorundaydı. Kapıya doğru hamle yaptı ama Kynan onu durdurdu.

"Ne yapıyorsun?"

Duygularımın işimizin önüne geçmesine izin veriyorum çünkü ben bir aptalım.

"Onu konuşturmak için bir kez daha deneyeceğim."

"Logan, bunun en iyi yol olduğunu biliyorsun. Onun için de." Ky

babasının sesini kullanıyordu, genellikle insanları sakinleştiren ve doğru seçimleri yapmalarını sağlayan sesini. Ya da en azından Ky'nin seçmelerini istediği seçimleri. Bu kez işe yaramayacaktı. "Bilgiyi alırız ve o da bir satılmış ya da hain olarak damgalanmaz."

Eva hareketsiz oturuyordu, yüzü solgundu, gözleri cam gibiydi ve akmamış yaşlarla doluydu. Rade şu anda onun zihninin içindeydi, bulabildiği her bilgi kırıntısını yağmalıyordu ve trilyonlarca hafıza yolunu geçerken ne kadar özen gösterdiğine bağlı olarak, travmayı acı verici bir şekilde hızlandırılmış bir hızda yeniden yaşıyor olabilirdi.

Logan, Rade'i onlarca kez ameliyat yaparken görmüş, iblisin bilgileri nazikçe ve o kadar da nazik olmayan bir şekilde çekip çıkarmasını izlemişti. Kırılgan anıların arasından parmak ucunda geçtiğini ve diğerlerinin üzerinden buldozerle geçerek arkasında kalıcı hasarlar bıraktığını görmüştü. Adam o kadar iyiydi ki dünyanın dört bir yanındaki onlarca istihbarat teşkilatı ve ordu onu çağırmıştı. CIA, Mossad, CSIS, SVR, SIS gibi tüm büyüklerle de eğitim almıştı. Hatta Cehennem'in istihbarat kolu olan Kutsal Olmayan İstihbarat Bakanlığı'nda bile çalışmıştı.

IMP ile antrenman yaptıktan sonra biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Evet, Rade'in çalışmasını izlemek bir sanatçının başyapıtını resmetmesini izlemek gibiydi. Ama bir sebepten dolayı, Logan

Bugün sanat için havamda değilim. Eva tuval olduğunda değil.

Eva tekrar çırpınmaya başladı ama Rade'in kolunu sıkıca kavradığı için Logan'a bacak kapanına yakalanmış bir hayvanı düşündüren bir çığlık attı.

Kapıyı hızla açtı. "Üzgünüm patron, ama tekrar denemeliyim. Onu konuşturacağım."

Logan acı dolu bir saniye boyunca, Kynan onu durdurmaya çalışırsa ne yapacağını düşündü. Neyse ki böyle bir şey olmadı. Ky Logan'ı bıraktı ve bir düzine adım sonra Rade ve Eva'yla birlikte odanın içindeydi.

Korku ve çiçek kokusu odaya sinmiş, Logan'ın suratına bir yumruk gibi çarpmıştı.

Rade'e, "Bırak onu," diye bağırdı. "Şimdi."

Rade, içinden Kynan'ı göremese de sanki yol gösterecekmiş gibi parlayan duvar glifine şaşkın bir bakış fırlattı. Bir süre sonra omuz silkti ve geri çekildi.

"Neler oluyor?"

"Ben devralıyorum." Logan kendini Rade ile masanın arasına koydu ve Rade'in gözleri kısıldı.

"Kynan mı emretti-?"

"Hayır," dedi kapıyı işaret ederek. "Ama bir sorunun varsa onunla konuşabilirsin."

Rade homurdandı, muhtemelen sidik yarışının buna değmeyeceğine karar vermişti. "Her neyse." Tekrar Eva'ya baktı. "Ama sadece iş arkadaşlarının nerede olduğunu öğrenmen gerekiyor. Silah ve mermiler hakkında bildiklerini zaten öğrendim." Durakladı, yumruklarını sıktı ve başını salladı. "Siktir, dostum. Sadece... siktir."

Logan'ın midesinde bir önsezi yumağı oluştu. "Stryke?"

Rade'nin gözleri hayal kırıklığıyla ama aynı zamanda kabullenmişlikle parladı. Herkes gibi o da muhtemelen meslektaşlarını öldüren yeni teknolojinin sorumlusunun ayrı yaşadığı kardeşinin şirketi olduğundan şüpheleniyordu.

Rade sözünü sakınmadan Logan'ı Eva'yla baş başa bırakarak dışarı çıktı. Eva ona nefrete benzer bir şeyle baktığında Logan'ın midesi bir darbe daha aldı.

"Sırada ne var? Su işkencesi mi? Raf mı? Geçen hafta manikür yaptırdığım için gerçekten pişman mı olmalıyım?"

"Çok dramatik bir şey değil. Ama artık Rade'in neler yapabileceğini biliyorsun. O dünyanın en iyisi ve bilgiyi alacaktır." Sesini yumuşattı, adeta ona yalvarıyordu. "Geri gelmesine gerek yok. Bana bilmemiz gerekenleri söyle."

"Bu ne cüret?" diye tersledi. "Ne cüretle bana iyi polis, kötü polis numarası yaparsın? Hiçbir Aegis hücresinin ya da güvenli evin yerini asla ama asla vermeyeceğim." Yumruklarını masaya vurdu ve neredeyse bir kedi gibi tıslayarak ayağa fırladı. "O iblis geri dönüp beynimi doğramaya başlayabilir çünkü halkıma asla ihanet etmeyeceğim."

Lanet olsun ona. Onun sadakatini anlıyordu. Hayranlık duyuyordu. Arkadaşlar ve aile her şeydi. Ama o büyük resmi kaçıırıyordu.

"Eva," dedi, kolay olmasa da sesini ölçülü tutarak. Bu işe çok şey bağlıydı. İnsanların hayatı. Draven'ın ruhu. Logan'ın kalbi. "Lütfen. Rade'in yerel hücre konumlarında duracağını düşünmüyorsun, değil mi? Tüm sırlarınızı bulana kadar etrafı kazacak. Tüm Aegis ofislerini. Tüm Aegis silahlarını."

"Hayır, geçemeyecek. Zihnimi koruyan kalkani aşabilirdi ama bu" -eteğinin bel bandını bir düğüm dövmesini ortaya çıkaracak kadar aşağı çekti

-"belirli bilgileri farklı şekilde korur."

İlginç. Tüm Aegi'lerin kendilerine bazı koruma ve geliştirmeler sağlayan bir glifle işaretlendiğini biliyordu ama bu değildi. Tabii ki şimdi bunun nerede olduğunu merak ediyordu.

"Tamam, peki hangi kesin bilgi?"

Biraz kendini beğenmiş görünüyordu. "Düşük seviyeli Muhafızların sahip olmadığı türden. Ama teşkilatın iç işleyişi hakkında daha fazla şey bilen bizler bu koruyucu glifi alıyoruz. Eğer herhangi biri

beynin belirli bölgelerine, belirli bilgilere erişmeye çalışır..."

"Ne oldu? Ne oldu?"

"Kara mayınları var. İşgalciyi etkisiz hale getirmek için bubi tuzakları. Ve bazen de bilgi sahibi kişiyi. Rade zihninin bir bulmaca gibi olduğundan bahsediyordu. En hassas bilgileri barındıran parçalar büyülü yollarla erişilirse kendi kendini yok eder ve ikimiz de bundan zarar görmeden kurtulamayız. Biz onlara kara zihinleri diyoruz. Zekice."

Yalan söylüyor olabilirdi ama o bundan şüpheliydi. Aegis şehit olaylarını severdi ve kendilerini korumak için insanların feda etmekten çekinmezlerdi. Rade usta bir zihin bombası etkisiz hale getiriciydi ama Logan onu Eva'nın kafasının içinde bir patlamayı tetikleyebileceği bir duruma sokmayı tercih etmezdi.

"Bak," dedi, sesi aniden yorgun çıkmıştı, "Draven'ın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum-"

"Öyle mi?" Draven'ın adını kullandığını duymak anında sıcak bir öfkeye yol açtı. Mantıklı değildi ve o da bunu biliyordu. Ama lanet olsun, Draven'ın hayatının mahvolmasının nedeni o ve meslektaşlarıydı. "Gerçekten mi?" Telsizine dokundu ve video görüntüleri dosyasını açtı. Aradığı görüntüyü buldu ve oda birden ağaçlık, güneşli bir parka dönüştü.

"Draven'ın ailesinin evinde barbekü partisindeyiz," dedi Eva'ya. "Draven az önce Shanea'dan onunla çiftleşmesini istedi."

Çift dönüşümlü olarak öpüşüyor ve gülüyordu ve sonra Draven yeni nişanlısının yanından ayrılarak Video Logan'ın durduğu yere geldi. Eva, Draven'ın Logan'a sarılmasını merakla izledi.

"Tebrikler dostum," dedi Logan. "Onu hak etmiyorsun."

Draven güldü. "Biliyorum. Ve bir düzine çocuk istiyor. Sabırsızlanıyorum."

"Draven çocukları sever." Logan Eva'yla konuşurken bu anıyı hatırlayarak gülümsedi. "O ve Shanea çocuk sahibi olacaklardı."

Çiftleşme töreninden sonra Cayman Adaları'ndaki balaylarından döner dönmez yavrularını dünyaya getirmeye başladılar. Harika ebeveynler olurlardı."

Cyan Shanea'nın arkasından geldi ve omzuna dokundu. Her zaman ürkek olan Shanea, kendi deyimiyle şeytanını patlattı. Şaşkınlıkla etrafında dönerken boynuzları ve pençeleri filizlendi. Sonra güldü ve Cyan'a öyle bir sarıldı ki platin saçlı teknomancer yerden kalktı.

Logan Eva'ya, "Shanea'nın hemen hemen her şeye verdiği otomatik tepki şeytanlaşmaktı," dedi. "Ama zararsızdı. Derisi titanyum kadar sertti ama pençeleri lastik gibiydi. Onun türünü öldürmek zordur ama iyi savaşçı değillerdir. Harika bir savunmaları var ama saldırıları yok. Armadillolar gibi. Halkınız için bir tehdit değildi ama yine de onu öldürdüler."

Draven Video Logan'a "Sağdıçım olmanı istiyorum," dedi. "Sen benim en iyi arkadaşım ve kardeşimsin ve daha fazla istediğim kimse yok."

Logan o günü çok net hatırlıyordu. Nasıl tıkanıldığını ve arkadaşı için ne kadar mutlu olduğunu hatırlıyordu.

Gözleri yanarak holovid'i kapattı. "Çocukken," dedi Eva'nın sesindeki aksaklığı fark etmemesini umarak, "asla evlenmeyeceğimize yemin etmiştik. Ömür boyu bekâr kalacak ve günlerimizi kötü adamlarla savaşarak, uçaktan atlamak ve buzullara tırmanmak gibi tehlikeli şeyler yaparak geçirecektik. Ama sonra Shanea'yı buldu ve yemin ederim, onunla tanıştığı gün onun "O" olduğunu anladığı gündü." Ona doğru baktı. "Hayatı mahvoldu Eva. İçten içe ölüyor. Ben de öldüm. Sen de öyle. Onu bulmama yardım et."

Bir an için pes edecekmiş gibi göründü. Masaya baktı, omuzları kamburlaşmıştı, elleri o kadar sıkı kenetlenmişti ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. "Çok üzgünüm Logan. Belki ben-"

Kapı içeri doğru çarptı ve Kynan odaya daldı. Logan patronunu görünce nefesi kesildi, yüzü asık ve bitkin, gözleri kan çanağı gibiydi.

"Artık bir önemi yok." Kynan'ın parçalanmış sesi havada asılı kaldı ve atmosferi önseziye boğdu. "Muhafızları bulmamıza gerek yok."

Eva, arkadaşları için duyduğu korkuyla ayağa fırladı. "Neden olmasın?"

"Çünkü," diye homurdandı Kynan, "onları önce Draven buldu."

On Yedinci Bölüm

Eva nefes alamıyordu. Zar zor düşünebiliyordu. Eğer Draven meslektaşlarının yerini tespit ettiyse... Tanrım.

"O ne yaptı? Nerede o?" Logan'ın sesindeki umut ve korku onu çok etkilemişti, özellikle de o holovidi gördükten sonra. Logan arkadaşını seviyordu ve arkadaşı acı çekiyordu.

Umurunda olmamalıydı. Draven bir cehennem dölüydü. Özellikle de korkunç bir cehennem dölüydü. Ama Shanea ve Logan'a duyduğu derin sevgi çok açıktı ve Eva hayatında ilk kez bir iblis için üzülmüyordu.

Ama aynı zamanda arkadaşları için de korkuyordu ve Draven'ı yakalasalar bile kazanan olmayacağına dair bir his vardı içinde.

"Draven'in nerede olduğunu bilmiyoruz." Kynan uzandı ve Eva'ya dönmeden önce elini yüzüne sürdü. "Üzgünüm Eva. Aegi'lerden ikisini öldürdü. Henüz kim olduklarını bilmiyoruz. Kimliklerini tespit edecek kadar kalıntı yoktu."

Zaten çalkalanmakta olan midesi serbest kaldı. Çırpınarak, masanın yanındaki küçük metal çöp kutusuna atıldı.

Bu yüzden Rade onu oraya koydu.

Logan onun yanında belirdi, saçlarını geriye doğru çekti ve eline bir mendil tutuşturdu. Öğürme ve nefes alma krizleri arasında bu, onu açıkça hor gören birinden gelen garip bir şekilde nazik bir jest olarak ona çarptı. Ya da en azından işverenini küçümsüyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı ağzını silerken. "Ben genellikle..." Tekrar kustu. Utanç, üstüne üstlük

Dehşet, öfke ve adrenalin onu titretmiş ve erimenin eşğine getirmiştir.

Sanki Logan ve Kynan'ın önünde kahvaltısını kaybetmek yeterince kötü değilmiş gibi.

Bu iş nasıl bu kadar hızlı yokuş aşağı gitmişti?

Bu göreve uluslararası bir olayı önlemek için gönderilmişti. Şimdi ise dört kişi ölmüş, daha fazlası kaybolmuştu ve o da en kötü türden uluslararası bir olayın parçasıydı.

"Diğerlerinin nerede olduğunu biliyor musun?" Logan kendini temizlemeye çalışırken Kynan'a sordu. Ama aşağılanmanın pis kokusunu silmenin bir yolu yoktu.

"Hayır," dedi Kynan. "Ama güvenli bir yere doğru yola çıktıklarını söyleyen bir Yaşlı ile konuştum."

"Draven onların peşindeyse güvenli bir yer yok." Logan kızın saçlarını bıraktı, omuzlarının üzerinde düzeltirken nazikçe dokundu. Yine sürprizler. "Ve öldürdüğü Muhafızları konuşturmuş olmalı. Muhtemelen Aegis'in tüm gizli yerlerinin nerede olduğunu biliyordur."

"Bundan şüpheliyim," diye teklif etti, sesi zımparalanmış gibiydi. "Süper gizli bilgilerin çoğu sadece Elders tarafından tutuluyor. Ekibimdeki herhangi birinin en yüksek düzeyde korunan yerleri bildiğinden şüpheliyim. Ben de dahil. Derslerini sonra aldılar-" "Derslerini Kynan onlara ihanet ettikten sonra aldılar" dememek için dudağını ısırıldı.

Müdür'ün bakışları, kızın neredeyse ne söyleyeceğini çok iyi bildiğini gösteriyordu. "Draven çok gizli şeyleri bilmiyor olabilir ama bu, kaçan Muhafızların izini bulmasını sağlayacak bilgileri almadığı anlamına gelmez."

Bu durum gittikçe kötüleşiyordu. Ve Rade'in onun kafasından hangi bilgileri çıkardığını kim bilebilirdi?

"Sonra ne olacak?" diye sordu. "Eve gidebilecek miyim?"

Kynan ona şaka mı yapıyorsun der gibi bir bakış attı. "Eve gidene kadar değil.

Aegis halkımızı serbest bırakır."

"Aegis onları tutuyor mu?" Logan sesini odanın içinde yankılanacak kadar yükseltti. "Tutsak olarak mı? Siktir et onları. Bunu yapamazlar."

Masanın üzerine monte edilmiş, bağlama aparatlarını tutmak için kullanılan desteklere dokundu. "Beni esir tutuyorsun."

"Bizimkiler yanlış bir şey yapmadı," diye tersledi Kynan. "Ve sorumluların hesap vereceğine dair güvence alana kadar burada kalacaksınız."

Logan sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdirdi ve küfretti. "Aegis bundan hoşlanmayacak."

"Yaşlı Hammond'la konuştuğumda öğrendim."

Eva ağlamamak için kendini zor tutmasaydı gülebilirdi. Kell Hammond teröristlerle ya da başka biriyle pazarlık yapmayan, mizahtan uzak, sert başlı eski bir denizciydi.

"Ne istiyorlar?" Logan sordu.

"Draven'ın kellesini istiyorlar. Gerçek kafasını. Ve onu alana kadar insanlarımızı serbest bırakmayacaklar. Ve Eva'yı geri istiyorlar. Onun için adamlarımızdan birini verecekler ama bu yeterli değil. Hepsini istiyorum. Ya onu teslim etmemiz ya da Draven'ı bulmamız için bize bir gün verdiler."

"Yoksa?"

"Ya da basına giderler ve dünyaya evcil iblislerimizden birinin kudurmuş ve serbest olduğunu söylerler." Kynan yumruğunun yan tarafını duvara vurdu. "Bu DART'ın sonu olur."

Son on iki saat nasıl bu kadar hızlı yokuş aşağı gitmişti?

DART, konu doğaüstü varlıkları istihdam etmeye geldiğinde on yıllardır çetin bir mücadele veriyordu ve ellerindeki tek altın ok, hiçbir DART ajanının haydutluk yapmamış olmasıydı. Bir avuç vardı

Özellikle de DART ile tehlikeli süper güçler arasındaki bir savaş sırasında siviller yaralandığında. Ancak çoğunlukla, doğaüstü çalışanlarını temiz ve spot ışıklarından uzak tutmuşlardı.

Bu, dünyadaki tüm iblis karşıtı oluşumlarda yankı uyandıracak ve olayı bir Aegi'nin başlatmış olması önemli olmayacaktı. Bir intikam iblisin iblis avcılarını katlettiği haberi örgüt için yıkıcı olurdu. Onları tamamen yok etmese bile, halkın onayı düşecek ve fonlar kuruyacaktı.

Logan, nefret ve ayrılık tohumları ekerek para kazanan bir medya tarafından çılgınca kışkırtılan, sokakları dolduran protestoları şimdiden gözünde canlandırabiliyordu. Bu Aegis'in ıslak rüyası olurdu.

Eva'dan kesinlikle vazgeçemezlerdi. Ellerindeki tek koz oydu.

"Gitmeme izin vererseniz, halkınızın serbest bırakılması için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum." Eva'nın teklifi kulağa samimi geliyordu ama Logan onun Yaşlılar üzerinde bu kadar etkisi olduğundan şüpheliydi.

"Üzgünüm Eva," diye yanıtladı Kynan, "ama bunu yapamayız. Henüz yapamayız. Başka bir yol bulmamız gerekiyor."

Logan beynini fikirler için taradı ve onları teker teker çok aptalca, çok çirkin ya da çok tehlikeli oldukları için reddetti. Bunun dışında...kahretsin. Elinde oynamak istemediği bir kart vardı ama seçenekleri kalmamıştı ve Draven'ın hayatı tehlikedeydi.

İsteksizce patronuna döndü. "Seninle bir dakika dışarıda konuşabilir miyim?" Kynan kabul etti ve dışarı çıkar çıkmaz Logan elindeki ası yere bıraktı. "Bırak onlarla ben konuşayım."

"Ne yani, Aegis'in liderliğine açılan özel bir arka kapınız mı var?"

"Ah...evet." Kynan'ın kaşlarını kaldırması üzerine Logan'ın yanakları kızardı. "Üniversitedeyken Yaşlılardan biriyle çıkmıştım."

Herhangi bir şeye nadiren şaşırın Kynan gözlerini kırptırdı. "Ne dedin?"

"Maja Weso. Biz tarihli zaman o bir Yaşlı değildi. Aegis'te bile değildi. Onunla iblis arkeolojisi derslerimden birinde tanıştım." Logan dersi esas olarak kolay A için ve derslerin ne kadar saçma olacağını görmek için almıştı. Dersi veren insanın son derece bilgili olduğu ortaya çıkmıştı, öyle ki Logan Profesör Sheeron'un bir iblis olduğundan şüphelenmişti.

Ders ilginçti ama onu asıl heyecanlandıran öğrencilerdi. Maja gibi bazıları kursu meraktan alıyordu. Diğerleri ise iblis merkezli bir avuç çalışmada mevcut olan yeni dereceler için buna ihtiyaç duyuyordu. Her iki kategorideki öğrenciler de derse iki farklı açıdan yaklaşmışlardı; yaklaşık dörtte biri doğaüstü varlıklara karşı nötr ya da olumlu bir tutum sergilerken, geri kalanı farklı derecelerde diğer yöne gitmişti.

Logan ikincisinden pek hoşlanmamıştı.

Ancak Maja kararsızdı, doğaüstü varlıkları büyüleyici bulmaya biraz daha meyilliydi ve onlara bir şans vermeye açıktı. Bu yüzden, psikoloji diplomasına giden yolda seçmeli ders olarak bu dersi almıştı.

"Ciddi bir şey miydi?" Kynan

sordu. "Evet."

"İyi şartlarda mı bitti?" "Hiç de değil."

"O zaman ona ulaşmayı bırakın, onunla konuşabileceğinizi bile nereden çıkardınız?"

"O akıllı ve meraklı biri. Ne söyleyeceğimi bilmek isteyecektir." Ya da ona gidip kendini ve bindiği cehennem köpeğini becermesini söyleyebilir. Girişimine yarı yarıya şans verirdi.

"Tamam, bir deneyelim." Kynan iletişim ünitesine dokundu ve Logan'ınki bip sesi çıkardı. "Bu Elders'ın doğrudan numarası. Cevap veren kişiye kiminle konuşmak istediğinizi söyleyeceksiniz ve sizi ya bağlayacaklar ya da bağlamayacaklar. Onlar pislik."

"Teşekkürler. Nasıl gittiğini sana haber veririm." Logan sorgu odasının yanındaki boş ofise girdi ve kalçasını tozlu masaya dayadı. Numaraya baktı. Saatinin ekranında bir kalp atışı gibi titreşiyordu.

Kahretsin. Bunu gerçekten yapacak mıydı? On yıldan uzun bir süre sonra eski sevgilisiyle iletişime geçecek ve zaten doğası gereği değişken olan bir konuşma yapacak mıydı? Ondan uzun zamandır nefret ediyordu ve aslında kalbini parçaladıktan sonra onu gittiği karanlık yerden çıkaran Draven olmuştu.

İyileşmişti ama incinme ve ihanet onda büyük bir yara izi bırakmıştı.

İhtiyarları aramak için numarayı tuşladığında, ağzı Sheoul'un Horun bölgesindeki Kavrulmuş Çorak Topraklar kadar kurumuştu.

Oraya hiç gitmemişti. Ama teyzesi ve amcalarının orası hakkında konuştuklarını duymuştu.

Telsizinden sanal bir ekran açıldı ve orta yaşlı, buz gibi gri gözlü ve sert sarı topuzlu bir kadın, ofisi olduğunu tahmin ettiği yerden ona baktı. "Çağrınızı kime yönlendirebilirim?"

"Maja Weso."

Yere baktı ve bir şeyler yazdı. "Ve sen?" "Logan. Logan Thanatos."

Tekrar soğukkanlı maskesini takmadan önce gözleri yukarı fırladı ve iri iri parladı. "Çağrınızı bekliyor mu Bay Thanatos?"

"Sadece Logan. Ve kesinlikle bunu beklemiyor." "Bir dakika lütfen." Ekran karardı.

Logan masaüstüne tamamen oturdu, bağırsakları olması gerekenden daha fazla çalkalanıyordu. Ya Maja aramasını reddederse?

Ya yapmadıysa?

Derin bir nefes aldı ve diğer odadaki Eva'yı düşündü. Ölen iki Muhafız'a ne kadar yakındı? Ve DART'ın iki ölü ajanının ölümüne ne kadar karışmıştı? Görgü tanıkları

ve Logan, Eva'nın Sig'in silahı yasadışı olarak bulundurduğuna dair hikâyesine inanmaya meyilliydi çünkü adam dünya çapında bir pislikti. Ama onun yaptıklarını ne kadar destekliyordu? Ne kadar ileri gitmişti ve onu koruyacak mıydı?

Ekran titredi ve Maja karşısında belirdiğinde kalbi de aynı şeyi yaptı. Hatırladığı gibi görünüyordu, gür kahverengi saçları hâlâ kulaklarının arkasında toplanmıştı, ince perçemleri yeşil gözlerinin kenarlarına dökülüyordu. Yıllar elmacık kemiklerini ve çene hattını biraz daha şekillendirmiş, onu daha da çarpıcı hale getirmişti. Düşündüm. Eksik bir dişi ya da birkaç kırıksıklığı olamaz mıydı?

"Merhaba Logan," dedi, bakışları ihtiyatlıydı ama nefretle parıldamıyordu. Kendisinin de aynı şeyi yapabileceğini umuyordu.

"Maja."

Bir kalp atışı kadar garip bir sessizlik oldu. Sonra, "İyi görünüyorsun," dedi. "Bir gün bile yaşlanmamışsın."

Bunun ölümsüzlüğüne bir gönderme olup olmadığını bilmiyordu, ama yine de rol yapabileceğini düşündü.

"Aynen."

Şüpheli bir homurtu çıkardı. "Gurur verici ama yaşlanmayı tam anlamıyla kaç yaşında bıraktın... yirmi beş mi?"

"Aşağı yukarı bir yıl," dedi omuz silkerek.

Taze pembe parlaticıyla parlayan dudakları sert bir çizgi halinde inceldi. Gerçeği duymak hâlâ hoşuna gitmiyordu. "Bir DART iletişim imzasından aradığınıza göre, onlar için çalıştığınızı varsayıyorum. Bunu bilmem gerekirdi. Ve sanırım olayla ilgili arıyorsunuz."

"Olay." İnanılır gibi değil. "Sizin adamlarınız bizden iki kişiyi öldürdü." "Ve sizin adamlarınız da bizimkilerden ikisini öldürdü," diye karşılık verdi.

"Ödeştik."

"Hadi ama Maja." İlişkilerinin soğuk ve ölü küllerinden taze ve sıcak bir öfke fışkırdı. "Eşit değil ve bunu sen de biliyorsun. Ama daha fazla ölümlü engelleyebiliriz. Draven olaya karışan herkesi bulana kadar durmayacaktır."

"Draven? Üniversitede aynı odada kaldığın Draven mı? O bir iblis mi?" Acı bir kahkaha attı. "Tabii ki öyle.

Bana kim olduğunu söylediğinde bunu neden bir araya getirmediğimi bilmiyorum."

Muhtemelen Logan'ı öldürmeye çalışmakla o kadar meşguldü ki Draven'in şeytani durumunu düşünemedi.

"Bak, benden nefret ettiğini biliyorum-" "Senden nefret etmiyorum, Logan."

"Gerçekten mi? Çünkü seni son gördüğümde nasıl hissettiğin konusunda oldukça nettin. Seni seviyordum. Sırlarım konusunda sana güvenmiştim. Ve sen iblis avcılarının bana tuzak kurmasına izin verdin."

Aegis'e bile gitmemişti. Hayır, onu karnından bıçaklama girişimi başarısız olduktan sonra, onun yerini, mahalleleri ve okulları yüzde yüz insan olmayan herkesten temizlemeyi kendilerine görev edinmiş bir grup yerel yahoo Guardian özentisine vermişti.

Kadın sertleşti, duruşu gergin ve savunmacı bir hal aldı ve adam onun öfkesine hazırlandı. Ama birkaç kalp atışı sonra pişmanlık içinde başını eğdi. "Yaptım. Ama bunun nedeni bana ihanet etmendi. Bana çok fena ihanet ettin Logan."

"Sana ihanet mi ettim? Sana kim olduğumu söylemeyerek mi?"

"Seçim hakkımı elimden aldınız. Doğaüstü bir varlıkla yatmak isteyip istemediğimi seçme hakkım olmalıydı. Senin insan olduğunu sanıyordum. Gerçeği benden sakladın."

"Ve sen de gidip bunu yapmakta neden haklı olduğumu kanıtladın."

Ama onun öfkesini anlıyordu. Artık onun neden kızgın olduğunu anlayabilecek kadar uzaktaydı. Ama kızgınlığın çok ötesine geçmişti.

O zamanlar tek istediği normal hissetmektir. Çalışma gruplarını, kardeşlik partilerini ve spor etkinliklerini içeren bir üniversite deneyimi yaşamak. Maja'ya aşık olmayı beklemiyordu ve bunu yaptığında gerçeği açıklamak için çok geçti. Sonra giderek daha fazla iblis karşıtı arkadaşla takılmaya başladı ve ona söylemek daha da zorlaştı. Aegis'e katılmaya ilgi duyduğunu ifade ettiğinde, onu caydırmak ve halkı hakkında yanıldığını kanıtlamak için çaresizce itiraf

etti. Onun hakkında.

Öfkelendi. "Ne bekliyordun ki? Az önce sana iblis karşıtı bir örgüte katılmayı düşündüğümü söylemiştim. Babanın Mahşerin Dört Atlısı'ndan biri olduğunu söylemen çok aptalca bir hareketti. Benden ayrılmalıydın."

"Evet, sevdiğim ve beni anlamasını istediğim kadınla bir ilişki için savaşmak isteyen aptal ben." Geçmiş aklına geldi ve onunla birlikte çok fazla öfke. Anlamsız bir öfke. Buraya bir şeyleri yeniden konuşmaya gelmemiştii. Temizlemek için başını salladı. "Artık bunların hiçbirinin önemi yok. Tek istediğim Draven'ı bulmak ve daha fazla ölümün önüne geçmek. Yardım edebileceğinizi umuyorum."

Maja onun söylediklerini düşünmek için zaman ayırdı, şüphesiz onu kıvrandırmak için.

"Öncelikle," diye başladı, "Eva'nın iyi olduğuna dair beni temin edebilirsin." "O iyi. Eminim onunla konuşmanı ayarlayabiliriz."

"Sen ve ben işimizi bitirdiğimizde."

"Peki ne istiyorsunuz? Kynan'a evcil intikam iblisin ölene kadar halkını teslim etmeyeceğimizi söyledik."

"Draven evcil bir hayvan değil," diye tersledi, kızın kibirli tavrından iğrendiği kadar kendine de kızmıştı. Onda ne bulmuştu ki? "O hayatının aşkını kaybetmiş iyi bir erkek. Kızgın ve acı içinde. Sen olmaz mıydın?"

"Ölüm saçan bir saldırıya geçmezdim," dedi. "Ben bir iblis değilim."

Holoscreen'den uzanıp onu boğabilmeyi diledi. "Maja, zamana ihtiyacımız var. Bir gün yeterli değil. İnsanlarını güvenli bir yere götürürsen sorun olmaz."

Olabilir.

Bunu düşündü ve masasının üzerindeki kupada ne varsa ondan bir yudum aldı. Başını salladı.

"Bak ne diyeceğim. Size adamlarınızdan birini ve dört gün vereceğiz. Hayatta olan her Muhafız için bir gün. Ve kaybettiğimiz her Muhafız için bir gün vuracağız."

"Oh, hadi ama-"

"Anlaşma bu. Ve Eva'nın bir DART zindanında kilitli kalmasını istemiyorum."

"Bizim zindanımız yok."

Bunu görmezden geldi. "Bir şey daha var. Ondan senin sorumlu olmanı istiyorum. Yirmi dört-yedi saat onun koruması olacaksın." Adam itiraz etmeye başlayınca Maja onu susturmak için parmağını kaldırdı. "Eğer daha fazla zaman istiyorsan, bu pazarlığa açık değil. Draven'ı herkesten iyi tanıyorsun ve Eva'yı ondan koruyabilecek biri varsa o da sen ve senin lanet olası itindir."

Allah'ın belası it mi? Elbette, Maja onu bıçaklamaya çalıştığında Cujo Logan'ın odasına girmişti ve köpek neredeyse onu yiyordu ama yine de.

"Peki," dedi. "Şimdi bana insanlarımızı öldüren silahtan bahset."

Gülümsedi. "Saygısızlık etmek istemem ama siktir git. Zaten bilmen gerekenden fazlasını biliyorsun. Şimdi Eva ile konuşmama izin ver."

"Saygısızlık etmek istemem, siktir git."

"Bu anlaşmanın bir parçası. Kabul et ya da etme."

Benimle birlikte Aegis'e katıl. Tövbe et ve şeytan aileni reddet yoksa giderim. Al ya da bırak.

Bunlar ona söylediği son sözler olmuştu. Onu yakalayabileceklerini düşünen gruba varlığını açıklamadan önce söylediği son şey.

Siktir git.

Bunu ona tekrar söylemek istiyordu, tıpkı ona ultiatom verdikten sonra söylediği gibi.

Ama şu anki talebi mantıksız değildi. Hatta Eva'ya DART'ın hayat kurtarmak için onunla ve Aegis'le birlikte çalışmaya istekli olduğunu bile gösterebilirdi.

"Beş dakikan var."

"Peki," demeden önce bir kalp atışı bekletti. Seni tekrar görmek güzeldi Logan. Draven'ın etkisiz hale getirildiğini ve Eva'nın kısa süre içinde eve dönmek üzere yola çıktığını duymayı bekliyorum. Güle güle."

Maja göz kırparak odadan çıktı.

Kendi kendine sövdü ama içi boştu. DART'a daha fazla zaman kazandırmıştı... ama aynı zamanda kendine bir bebek bakıcılığı işi de bulmuştu.

Ve bunun için yeterince güçlü bir küfür yoktu.

On Sekizinci Bölüm

Böylece, eski asker, eski Aegis üyesi ve şu anki DART Direktörü Kynan Morgan'ın psikopat bir megaloman olmadığı ortaya çıktı.

Eva onun içindeki pislği saklıyor olabileceğini düşünüyordu ama gördüğü kadarıyla, meslektaşlarından duyduğu ve Aegis kayıtlarından öğrendiği hikâyelere hiç benzemiyordu.

Aslında ona kafeteryadan bir sandviç ve kahve sipariş etmiş, diş macunu ve diş fırçası alması için de birini yakındaki bir dükkâna göndermişti. Dişlerini fırçalayıp temizlenebilmesi için ona banyoya kadar eşlik etmişti ve şimdi sorgu odasında jambonlu ve peynirli bagetini karıştırırken karşısında oturuyordu.

"Beklediğim gibi biri değilsin," dedi ona ve adam acı acı homurdandı.

"Eminim öyledir. Aegis'ten boşanmam biraz karışık oldu ve muhtemelen hikâyenin sadece eski sevgilimin tarafından dinlediniz."

"Hangi eski sevgilin?"

Siyah bir kaş yukarı kalktı. "Ev ödevini yapmışsın."

"Herkes senin ve karının, karınız sizi aldatana kadar bir Muhafız hücrelerini nasıl yönettiğinizin hikâyesini biliyor," dedi açık açık. Kynan ona açık konuşmayı seven biri gibi gelmişti ve o da nezaket gösteremeyecek kadar yorgundu. "Sonra bir iblisle takıldın, birkaç iblis arkadaş edindin ve Aegis'e Dört Atlı'ya ihanet ettin."

"Aegis bana ihanet etti," dedi. "Ve onlar da Atlılara ihanet etti."

"Yani, bunların hiçbirisi için sorumluluk almıyorsunuz?"

Kynan sanki düşüncelerini toparlıyormuş gibi bir dakika boyunca duvardaki tuhaf sembole baktı. "Ben ayaklı bir Muhafızdım." Parmaklarını dalgınca boğazındaki yara izlerinin üzerinde gezdirdi. "İblislerden nefret ederdim ve Aegis ideolojisine inanırdım. Ve pek çok şüpheli karar verdim çünkü bir savaşı kazanmak tatsız şeyler yapmak anlamına gelir. Bazen ikincil zararlar çok fazla olabiliyor."

"Yani, gittiğin için üzgün müsün?" Aç olmamasına rağmen sandviçten bir ısırık almak için kendini zorladı. Rade'in zihnini karıştırmaya yüzünden başı dönüyordu ve midesi hâlâ kazınıyordu ama içine bir şeyler atmanın onu sakinleştireceğini umuyordu.

"Daha önce yapmadığım için özür dilerim." Sandalyesine geri oturdu ve onun yemeğini çiğnemesini izledi. "Sen diğerleri gibi değilsin. Kendini bataklığa kaptırma, yoksa kendini ahlaki yapına ters düşecek şeyler yaparken bulursun."

Gazeteci beyni burada büyük bir hikâye olduğunu sezmişti. Ama o daha fazla kurcalamadan kapı açıldı ve Logan kafasını içeri attı.

"Patron? Sizinle bir saniye görüşebilir miyim?"

Nedense Logan'a baktığında Kynan'ın ifadesindeki hüznün derinleşti. Bu sadece bir saniye sürdü ve sonra ayağa kalkıp kapıya doğru yöneldi.

"Hemen döneceğim," dedi Eva'ya.

Sadece birkaç dakikalığına gitmişlerdi, bu süre zarfında sandviçini ve kahvesini bitirdi. Ağzını silerken Logan taşınabilir bir iletişim ünitesiyle içeri girdi.

Düz, bardak altlığı büyüklüğündeki cihazı masanın üzerine koydu.

"Seni Maja'nın yanına veriyorum. Beş dakikan var." Ünitenin bir köşesindeki kırmızı düğmeyi işaret etti. "Bas

konuşmanızı gizli hale getirecek ve implantınızın güvenlik karıştırıcısını devreye sokacaktır."

"Teşekkür ederim," dedi, sonunda bir Yaşlı ile konuşmasına izin verdiği için minnettar.

Başını salladı ve gitti. Bir kalp atışı sonra Maja önündeki holoscreen'de belirdi, yıpranmış ama endişeli görünüyordu.

"Eva, seni görmek güzel. Konuşmanın benim tarafındaki kısmı güvenli. Seninki de öyle mi?" Eva başını salladığında, Yaşlı adam biraz rahatladı. "Sen iyi misin? Sana iyi davranıyorlar mı?"

Eva buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Rade ve sorgusu dehşet vericiydi ve başı hâlâ zonkluyordu. Ama daha da kötüsü, bu bir ihlaldı, özel düşüncelerinin çalınmasıydı. Ne görmüştü? Ne biliyordu? Ve tüm bunları kelimelerle nasıl sıralaması gerekiyordu? Hiçbiri yoktu.

"Eva?"

Başını iki yana salladı. "Doğru ya. Özür dilerim. Ben iyiyim. Ama o iblis piçle yaptığım sorgulama sırasında benden ne tür bilgiler almış olabileceklerini bilmiyorum."

Maja kaşlarını çattı. "Ne iblisi?"

"Adı Rade. O bir Seminus iblisi."

Maja bir an hareketsiz kaldı. "Onun hakkında hikâyeler duydum. Dünyadaki tüm devlet kurumlarının birini konuşturmak için aradığı adam o. Kafanın içine girdi mi?"

Sanki cevap verirmiş gibi, kafatasının tepesinde bir acı belirdi. Birkaç aspirin kullanabilirdi. "Evet. Logan onu durdurdu ama yine de bazı bilgiler aldı. Kesinlikle Smiler hakkında bir şeyler bulmuş. StryTech'in yaptığından şüpheleniyorlar. Muhtemelen şu anda onu inceliyorlardır. Carlos çantama koydu, böylece DART beni yakaladığında yanımdaydı."

Maja dudaklarını bükerek başını salladı. "Eninde sonunda bizde olduğunu öğreneceklerdi." Yumuşak bir küfürle nefesini verdi ve odağını değiştirdi. "İblisin yerimiz hakkında bir şey öğrenip öğrenmediğini biliyor musun?"

"Öyle görünmüyordu ama bunu benim yanımda kendine saklayabilirdi."

Eva, tamamen bitkin bir halde donuk gözlerini ovuşturdu. Sanki günün tüm olayları, kederi ve paniği bir anda üzerine çökmüştü. Sadece bir yatağa girip ağlayarak uyumak ve uyandığında tüm bunların bir kabus olduğunu görmek istiyordu.

Bu, kâbus iblisin hâlâ ona musallat olduğu anlamına gelse bile.

"Draven'ın kurbanlarının kim olduğunu biliyor musunuz?"

Eva sordu. "Az önce Keeley'den duyduk. Herkes ayrılmış Saldırıya uğradıklarında. Sig'in kaçtığını görmüş ama iletişim birimi hasar görmüş, bu yüzden ondan henüz haber alamamış olmamız mantıklı. Keeley bir taksiyle havaalanına gidiyor... bekleyin." Maja bir şeye baktı ve geri döndü. "Hammond Sig'le telefonda konuşuyor. Ghent'teki güvenli bir eve giden bir trende. Onu mümkün olan en kısa sürede alıp buraya getireceğiz. Mason, Benji ya da Carlos'tan haber alamadık."

Eva'nın midesi sıkıştı. "Orada olmam gerekiyor. İhtiyacım var-" "Kalıyorsunuz. DART'a daha fazla zaman verdik ama Senin karşılığında insanların vazgeçiyorlar. Üzgünüm Eva, ama beni dinle. Bu bizim için altın bir fırsat. Ve senin için."

"Altın..." Sersemlemiş ve uyuşmuş bir halde koltuğuna geri oturdu. "İblisler, kurtadamlar ve kim bilir başka neler tarafından esir gibi tutulmak altın değerinde."

"Biliyorum ve bu benim de hoşuma gitmiyor," diye ısrar etti Maja. "Hiçbirine güvenmiyorum. Ama seni güvende tutabileceklerine inanıyorum."

"Güvenli mi?" Eva Yaşlı'ya bakakaldı. "Kendi meslektaşlarından birinden mi?"

Maja sakinleştirici bir hareketle elini kaldırdı. "Kulağa nasıl geldiğini anlıyorum ama Draven'ı tanıyorlar ve ona nasıl karşı koyacaklarını biliyorlar. Bu arada, DART'ın operasyonlarına bir göz atmak için önemli bir fırsatınız var.

içeriden. Daha önce hiç böyle bir şansımız olmamıştı. Zayıflıklarını bulabilir, silahlarını, müttefiklerini öğrenebilirsiniz... Böyle bir şansa bir daha sahip olamayabiliriz."

"Ama-"

"Her şey yoluna girecek. Logan senden bizzat sorumlu olacak."

Cehenneme kadar yolu var. "Bu delilik. Arkadaşı bir iblis. Logan spor salonunda ne kadar iyi olursa olsun, beni bundan nasıl koruyacak?"

Maja bakakaldı. "Bilmiyor musun?" "Neyi bilmiyorum?"

"Logan hakkında."

Ve tam o anda...kahretsin...tıkladı.

Logan. Bu, Regan adında eski bir Aegi ile Ölüm olarak bilinen Süvari'den doğan çocuğun adıydı.

Şok nefesini kesmişti. Ve enerjisini. Ve düşünme yeteneğini. Elleri nemli hale geldi.

"Eva? Eva. İyi misin?"

"Şimdi her şey daha anlamlı geliyor," diye mırıldandı, Maja'dan çok kendi kendine. Dövüş yeteneği. Eski iblis kız arkadaşı. Kabus iblisin ruhunu yakalama yeteneği. Bir şekilde Brüksel'den Boston'a hemen hemen anında ulaşmış olması.

Evet, çok mantıklıydı.

Ancak konuyla ilgili duyguları farklıydı. Bir Aegi olarak kızgın, şok olmuş, dehşete düşmüş olmalıydı ve elbette bunların bir kısmı da vardı.

Ama onunla zaman geçirmiş bir kadın olarak, böyle bir adamın yatakta nasıl olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

"Kimsede bir şey var mı? Herhangi bir şey?"

Logan, DART'ın konferans salonlarından birinde birkaç meslektaşıyla birlikte oturmuş, Draven için duyduğu endişeden içi çalkalanıyordu. Silahlı saldırının ve Draven'ın kaybolmasının üzerinden on dört saat geçmişti ve DART'tan hiç kimse tek bir ipucu bile bulamamıştı.

Yirmi kişilik masanın en ucunda oturan Blade başını salladı ve koyu renk saçlarından kemik, et ve pul parçalarını savurdu. Hiç şüphesiz paylaşacak ilginç bir hikâyesi vardı.

"Hiçbir şeyimiz yok. Draven'ın en sevdiği mekanların hepsine gittik. Anladığımız kadarıyla evine bile dönmemiş."

"Evet, ben de oradan geçtim," dedi Logan. "Kutularla tıka basa doluydu. Shanea'nın taşınacağını biliyordum ama zaten orada yaşadığını fark etmemiştim."

Bu karnına bir yumruk gibi inmişti. Shan ve Draven kutuları açıyor, şatafatlı pembe lambasının nereye konması gerektiği konusunda tartışıyor ve sonra da yatağa serdiği fırfırlı yorganın üzerinde saatlerce barışıyor olmalıydılar.

"Siktir et şu Aegi'leri," diye homurdandı Mace, giysisi Blade'inkiyle aynı kan lekeleriyle kaplıydı. "Hak ettiklerini buluyorlar."

"Draven'ın ailesiyle konuşan oldu mu?" Scotty botunu yanındaki sandalyeye vurdu ve pantolonundaki kan lekelerine kaşlarını çatarak baktı. O, Mace ve Blade büyük bir kavga etmiş olmalıydı. "Neler olduğunu biliyorlar mı?"

Logan elini yüzünde gezdirdi ama Draven'ın anne ve babasıyla konuştukları anı bir türlü aklından çıkaramıyordu. "Onlara söylemek için evlerine gittim."

"Kahretsin," diye nefes aldı Mace. "Çok zor olmalı."

"Yıkılmış durumdalar."

Logan'ın sosyal bir ziyaret için geldiğini düşünen Draven'ın ailesi onu görünce çok heyecanlanmıştı. Çay ve kurabiye ikram ettiler. O ve Draven çocukluklarından beri birbirlerine bağlıydılar ve Logan onlar için ikinci oğulları gibiydi. Draven'ın annesi onlara haberi verdiğinde çığlık atıp yere yığılmış, babası da oğluna katilce bir saldırıda katılmanın eşiğine gelmişti.

Logan'ın Martin'i ikna etmesi bir saat sürmüştü ve Draven'ın hâlâ kurtarılabileceği gerçeği olmasaydı, adam tam bir intikam iblisine dönüşebilirdi.

"Ama bu tersine çevrilebilir, değil mi? Türlerinin, tamamlanmamışsa dönüşümü durdurmak için yapabilecekleri bir tür ritüelleri var, değil mi?" Scotty saç örgüsünün ucuyla oynadı. Uzun, kızıl saçları çoğunlukla onları tutan bantlardan çıkmıştı ve o sadece durumu daha da kötüleştiriyordu. "Peşinde olduğu herkesi öldürmediği sürece."

"Elbette," dedi Logan. "Ama bu hiç kolay değil. Ve tam dönüşüme ne kadar yaklaşırsa, ailesi bunu tersine çevirebilse bile, ondan o kadar çok şey kaybedecek."

"Onu yakalayacağız, Logan." Scotty boş bir sandalyeye doğru eğildi ve onun omzuna bir yumruk attı. "Senin ya da ailesinin onu kaybetmesine izin vermeyeceğiz."

"Teşekkürler kuzen." O da ona yumruk attı. Kendini bildi bileli bu rutini yaparlardı. Aptalcaydı ama kız iki, oğlan altı yaşından beri onun arkasında dolanıyordu, onu her gördüğünde bir yumruk atmak için can atıyordu. Bu artık bir şeydi. Eğer durursa, bunu özleyecekti.

Biliyordu çünkü Kaos, birlikte oldukları her seferde en az bir kez Logan'a bir ağaç gibi tırmanırdı. Logan çocuğun kısa hayatının çoğunda bir gençti ve bu onu kızdırmıştı.

Şimdi, tekrar böyle rahatsız edilmek için her şeyini verebilirdi.

"Dostum," dedi Mace. "Şimdilik işimiz bitti mi? Duş almam lazım. Blighter bağırsaklarına bulandım."

"Aynen," dedi Scotty.

"Piçler Draven'ı ararken bizi bir tavşan deliğine soktular," dedi Blade. "Onu aylardır görmemişlerdi ama yalan söyleyip New Oubliette'teki bir iç organ çıkarma kulübünde gördüklerini söylemenin komik olacağını düşündüler."

Eyvah. Eskiden Avustralya'nın Kuzey Bölgesi olarak bilinen New Oubliette bölgesi, Sheoul'daki adaşı gibi en kötü bölgelerden biriydi. Çok az denetimle her şeyin yapılabildiği bir kıyma makinesi.

Scotty elinin tersiyle yanağındaki grimsi kırmızı parçaları sildi. "Bizi oraya katledilmemiz için gönderdiler. Tam bir tuzak. Sik kafalılar çukura taze kan gönderdikleri için para alacaklardı." Yüzünden çıkan yapış yapış kana baktı. "Ooh, bu bir Blighter'a ait değil. Bu bir Khepri ölçeği." Onu cebine soktu. "Suya koymak eğlencelidir. Saatlerce parlıyorlar."

"Limos gece partilerinde okyanusu böyle mi parlatıyor?" Mace sordu.

"Evet. Sadece bu bile olimpik bir yüzme havuzunu aydınlatabilir."

Logan şeytani aydınlatmayı gerçekten umursamıyordu ve birkaç saat uyuyup Draven'ı aramaya geri dönmekten önce yapması gereken milyonlarca şey vardı. Cujo'nun adamın izini bulmasına yardım etmesini diliyordu ama köpeğin insanlar âleminde görünmeden hareket etme yeteneği sınırlıydı. Yine de Cujo boş boş oturup hiçbir şey yapmıyordu. Cara Hala, aralarında Cujo'nun da bulunduğu bir düzine zebaniyi Lilith'in peşine takmıştı. Şimdiye kadar bir şey bulamamışlardı ama iyi iz sürücülerdi ve umarım yakında işe yarar bir şeyler bulurlardı.

Logan, "Siz temizlenin ve biraz dinlenin," dedi. "Benim Eva'yı almam gerek."

Blade'in kara kaşları havaya kalktı. "Aegi mi? Neden?"

"Ben onun bakıcısıyım. Bütün gün bir hücrede kilitliydi. Misafir odalarımızdan birinde kalabilir diye düşündüm."

"Siktir et onu." Mace öfkeyle oturduğu yerden kalktı ve Logan gerildi. İblis sağ kroşeleriyle liberaldi. "Şaka yapıyor olmalısın. Draven ve Shan en iyi arkadaşlarımızdı ve sen Shan'ın katilinin evimizde uyumasını mı istiyorsun?"

"Onları Sig öldürdü, Mace. Eva değil."

Gözlerinde titreşen öfke, tetiği kimin çektiğini umursamadığını gösteriyordu. "O da diğerleriyle birlikte kaçtı. Masum insanlar kaçmaz."

"Bırakın hücrede çürüsün," dedi Blade de ayağa kalkarak, ama biraz daha az kinle. "Hak ettiği bu."

Hayır, bilmiyordu ama bu adamlar onun etrafında değildi. Ona şüpheyi yaklaştırmayacaklardı ve Logan da bunu denemek için nefesini boşa harcamayacaktı. Zaten daha iyi bir argümanı vardı.

"Hücrede Draven'a karşı güvende değil," dedi. "StryTech güvenlik yazılımımızı onun türünün DNA'sıyla güncelleyene kadar iblis dedektörlerini geçebilir. Ama evimiz herkesi dışarıda tutacak şekilde korunuyor ve Draven'ın kullanamaması için özel Harrowgate'imizin kodunu çoktan değiştirdim. Bir saat önce hepinize yeni kodu mesaj attım."

"Sikerim böyle işi." Topuklarının üzerinde dönen Mace kapağına yöneldi. "Ben gidiyorum buradan."

Blade ve Scotty onunla birlikte kaçtı, ancak onlar ayrılırken Scotty eğlence olsun diye omzuna bir yumruk daha attı.

"Yarın görüşürüz. Draven için bir yeri daha kontrol edeceğim."

"Bağırsak ve pullarla kaplanmışsın."

Kaşlarını salladı. "Nereye gittiğimin bir önemi yok."

"O zaman ben de seninle geliyorum," dedi Blade huysuzca.

"Siz iyi olacak mısınız?" Mace arkasını dönerken sordu. "Çünkü bu gece Crux ile biraz retro oyun oynayacağıma söz verdim. Şimdiden iki saat geciktim."

"Git," dedi Blade. "İyi olacağız."

Hepsi kendi yoluna gitti ve Logan şu anda sadece bir kişinin kaldığı hücre bloğuna yöneldi.

Eva.

Eva sekiz saatten fazla volta atmıştı. Yani, volta atarak ve düşünerek. Ve sonra biraz daha volta attı.

Bir de işemek. DART alışanları ona istediği kadar kahve, soda ve su sağlıyordu ve yapacak başka bir şeyi olmadığı için çok içiyordu. Bu da tuvalete gitmek için bir refakatçi istemesi anlamına geliyordu.

Kynan iki kez takılmaya geldi. Yeterince arkadaş canlısıydı ama kadın ne olduğunu biliyordu. Sohbetleri yumuşak sorgulamalardı. Üzülemiyordu bile çünkü Rade yine kafasına girmediği için minnettardı.

Ona bir de video getirmişti. Kafeteryadaki olayın güvenlik kamerası görüntüleri Sig'in iki kişiye nefsi müdafaa için değil, soğukkanlılıkla öldürdüğünü açıkça ortaya koyuyordu. Evet, korkmuştu ama ne Shanea ne de Noah, odadaki diğer kişiler yumruk atıyor olsa da saldırgan hareketlerde bulunmamıştı. Shanea iğrenç bir canavara dönüşmüştü ve Noah tıslamıştı, ağzından şok edici büyüklükte dişler çıkmıştı ama saldırmamışlardı.

Sig silahı gereksiz yere ateşlemişti. Ya bir iblisi öldürmek için bahane arıyordu ya da önce ateş edip sonra kaçan bir korkaktı. DART'taki herkesin ona hançer gibi bakmasına şaşmamalıydı. Sadece Kynan ve Logan ona iyi davranmıştı.

Tanrım, umarım Logan Draven'ı bulmuştur. Elbette iş arkadaşlarının ve kendisinin onun gazabından korunmasını istiyordu ama onun da güvende olmasını istiyordu. Sig'in üzerine getirdiği yıkımı hak etmiyordu.

Ve şuna bakın; aslında bir iblise sempati duyuyordu.

Daha da şaşırtıcı olanı, yarı iblis olan birine karşı bir şeyler hissediyordu. Tam olarak dörtte bir iblis, dörtte bir melek ve yarı insan.

Hâlâ Logan'ın ne ve kim olduğunu öğrenmenin şaşkınlığını yaşıyordu. Doğum hikâyesi Aegis'te temelde bir efsaneydi. Resmi versiyonun yanı sıra komplo teorisyenleri ve ikinci el bilgiye sahip kişiler tarafından anlatılan birkaç varyasyon olsa da, hepsi bir kehanete dayanıyordu. Aegis'in Logan'ı babasının Mührünün kırılmasını engelleyen ana karakter yaptığına inandığı bir kehanet. Bu karmaşada Kynan ve Logan'ın annesi Regan, Aegis'e ihanet etmiş, bunun sonucunda da Atlılar Aegi'yi katletmiş ve örgütü neredeyse yok etmişti.

Logan'a bu olaylar hakkında ne anlatıldığını merak ediyordu.

Ayrıca onun nerede olduğunu da merak ediyordu. Maja ile konuşmayı ayarladığından beri onu görmemişti. Elder'la telefonu kapattıktan sonra Blade onu hücreye götürmüş, içeri itmiş ve kapıyı kilitlemişti.

"Annenle tanıştım," demişti Blade'e, sorgu odasından hücreye doğru yürürken. "Ondan hoşlandım. Sana daha iyi terbiye vermedi mi?"

"Sizinkiler size insanları öldürmemeyi öğretmedi mi?"

"Ben yapmadım-" Çenesini kapatmıştı çünkü tartışmak bir işe yaramayacaktı. Bu insanlar ondan nefret ediyordu ve itiraf etmeliydi ki aynı şey Aegis karargâhında olsaydı, o ve her Aegi DART çalışanlarına savaş esiri muamelesi yapardı - kendisine yapılandan çok daha kötü.

Rade hariç. Sikeyim o psikopat zihin terapistini.

Kapı açıldığında duyduğu kilit sesiyle arkasını döndü. Logan'ı görünce nefesi kesildi, elinde çantası sallanıyordu, siyah pantolonu, siyah gömleği ve büyük botlarıyla daha önce olduğu gibi görünüyordu. Sarı saçları, sanki saçlarını taramış gibi yivliydi.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve yontulmuş çene çizgisini ince bir kırışıklık gölgesi yumuşattı.

Artık onun tamamen insan olmadığını bildiğinden, iblis ya da meleğe dair herhangi bir ipucu aramak için ona baktı.

Ama tek gördüğü, kan çanağına dönmüş gözlerinin altında koyu renkli çukurlar olan uzun boylu, çarpıcı bir adamdı. Yüzünün her yerinde yorgunluk ve endişe okunuyordu.

Draven'ı bulamadılar.

"Konuşmamız gerek."

Kalbi sıkıştı. Hiçbir iyi konuşma bu dört kelimeyle başlamazdı.

"Neler oluyor?" diye sordu, kendini en kötüsüne hazırlayarak. Rade'le bir tur daha mı? Meslektaşlarından birinin daha öldüğü haberi mi?

"Seni güvenli bir yere götürüyorum." Çantayı ona uzattı.

"Ama önce sana bir şey söylemem gerek."

Batık kalbi durdu. Göğsünde sıkışıp kaldı. "Başka biri mi öldü?"

"Hayır," dedi hızla ve bir rahatlama seli neredeyse dizlerinin bağına çözecekti. "Draven hâlâ dışarıda bir yerlerde ama bildiğim kadarıyla arkadaşlarından başka kimseyi bulamadı." Yumruklarını sıktı. Yumruklarını çözdü. Ellerini ceplerine soktu.

"Logan?" diye sordu ve Logan küfretti.

"Sana insan olduğumu söyledim," dedi. "Ama gerisini söylemedim."

"Ah, şu." Çantayı omuzladı. "Maja bana çoktan söyledi."

Sanki aralarına bir duvar çökmüş gibiydi. Gözleri buz parçalarına dönüştü ve çenesi o kadar gerildi ki dişlerinin kırıldığını duymayı bekledi.

"Ve?"

"Ve ne?"

"Sana neler anlattı? Geçen gece olanlardan pişman mısın? Benim de bir canavar olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Vay canına," dedi, ellerini sanki kendisini onun zehrinden koruyabileceklermiş gibi havaya kaldırarak. "Sana kim zarar verdi?"

Benim kim olduğumu kabullenemedi. Ona kişisel bir konuda güvenmek gibi bir hata yaptım ve o bununla başa çıkamadı.

Oh. Oh, kahretsin. Otel odasında eski sevgilisiyle neden ayrıldıklarını sorduğunda bahsettiği şey buydu. Kaltak iblis kız arkadaşı muhtemelen onun insani yönünü reddetmişti. Ya da içindeki meleği. Her iki durumda da, ona bir numara yapmıştı.

Eva'nın da çıldırmasını bekliyordu ve bu onun kalbini kırdı.

"Dinle," dedi usulca, "ben büyük bir kıyım. Öpmek istemediğim kimseyi öpmem." Sanki konuşmaya bir ama eklemesini bekliyormuş gibi bakışlarına ürkeklik çöktü. Böyle bir şey olmayacaktı. "Seni kesinlikle öpmek istedim... ve izin verseydin daha da ileri giderdim. Bundan utanmıyorum Logan."

Bu itiraf karşısında yanakları kızardı çünkü... kahretsin, az önce istediğinden çok daha fazlasını itiraf etmişti. Doğaüstü bir varlığa.

Ve yine de... tüm bunların şoku çok hafifti. Gerçek şu ki, insan olmayan biriyle birlikte olmanın nasıl bir şey olacağını hep merak etmişti. Süperlerin açıkta olduğu bir dünyada büyümüşü, bu yüzden genellikle hor görülseler de, tamamen nadir değillerdi. Hatta bazıları kutlanıyordu. StryTech'in CEO'su Stryke gibi şeytanların düşmanları kadar hayranları da vardı. Ya da

J.R. Chance, dolunaylarını kameralarla donatılmış bir kurt adam muhafaza sisteminde geçiren bir film yıldızıydı, böylece hayranları onu kürklü olduğu zamanlarda bile izleyebiliyordu. Kadınlar onu seviyordu. Kendilerini ısırması için yalvardılar.

Avustralya hariç her ülkede yasa dışıydı.

Logan hareket etmedi. Gözünü kırpmadı. Belki de çizgiyi aşmıştı. Hiçbir fikri yoktu. Ama kesin olarak bildiği şey, aralarında bu gerginliği istemediğiydi.

"Yani, kim olduğunu bilmek güzel olabilirdi," dedi abartılı bir omuz silkmeye. "Ama bu benim suçum. Biraz araştırma yapmalıydım. Yine de bir şeyi bilmek harika olurdu."

Gözleri bir hileden şüphelenmiş gibi kısıldı. "Neymiş o?"

"Kynan bana yemek getirdi ve kızartmalarında mayonez sevdiğinden bahsetti. Üzgünüm ama bu iğrenç. Seni canavar yapan bir şey varsa, o da budur."

Gözlerini kırptırdı. Baktı. Ve bugün yaşadıkları cehennem azabını hafifletmek için biraz mizah yapmaya kalkıştığı için kendini tekmeledi.

"Belçika'dayız," dedi sonunda, ağzının bir köşesi o güne kadar gördüğü en seksi gülümsemeyle yukarı kalkmıştı. "Frites'in üzerine mayonez koymalısın."

"Ya ketçap ya da hiçbir şey." Gerginliği dağılmış ya da en azından yatışmış bir halde, eskisinden daha hafif olduğunu hissettiği çantasına dokundu. Smiter silahından kurtulduklarından şüpheleniyordu. "Nereye gidiyoruz?"

Kenara çekildi ve ona çıkması için işaret etti. "Benim evim." "Neresi orası?"

"Sydney. İhtiyacım var-"

"Sydney?" Kalbi durdu ve koridorda yürürken neredeyse tökezliyordu. "Sydney, Avustralya?"

Kıta tüm dünya tarafından iblislere bırakıldığından beri çok az insan oraya adım atmıştı. En azından birkaç düzgün insan. Bununla birlikte, yozlaşmış, güce veya servete aç bireyler ve kötü sapıklar için popüler bir yerdi.

Bununla birlikte, eskiden Queensland ve Yeni Güney Galler olarak bilinen eyaletler nispeten güvenliydi. Ufelskala Birinci ve İkinci Kademe iblisleri tarafından yönetilen Yeni Horun ve Yeni Güney Horun, görünüşte insanların ülkeyi işgal ettiği zamankinden pek de farklı değildi. Sydney özellikle iyi yönetiliyordu ve insan ziyaretçilere açıktı.

"Başka bir Sydney tanıyor musun?" diye sordu.

Aslına bakarsanız, evet. "Sidney, Nebraska diye bir yer var, biliyorsun."

"Neden Nebraska'da yaşıyayım ki?" Onu binanın daha önce hiç görmediği bir bölgesindeki sıradan bir kapıya yönlendirdi. Kapı, tepesinde demir çiviler bulunan dokuz metrelik bir taş duvarın yer aldığı boş bir arnavut kaldırımı avluya açılıyordu.

"Büyükannem ve büyükbabam oralı." Avlu tuhaftı, sadece yirmi metreye yirmi metre kadardı. Arka çite tutturulmuş bükülmüş demir bir çardak dışında boştu. "Ve evinizin Nebraska'da olması mantıklı olurdu. Kimse ıssız bir yerde iblis aramaz."

Homurdanarak, ki bunu bir noktaya değindiğini isteksizce kabul ettiği şeklinde algıladı, çeyrek büyüklüğünde bronz bir disk avucuna bastırdı. "İşte, tut şunu."

"Neden?" Parayı cebine attı. "Ne yapıyoruz biz?" Etrafına bakındı, kafası fena halde karışmıştı. "Neredeyiz biz?"

"Evime bir Harrowgate götürüyoruz."

Cehennem gibiydiler. "İnsanlar onların içinden geçemez. Bilincimiz yerinde değilse ölürüz." Ondan birkaç temkinli adım geri çekildi. "Beni bayıltmayı mı planlıyorsun?" Çünkü siktir et.

Cebini işaret etti. "Para bunun için. StryTech onları insanları geçitlerden geçirebilmemiz için yaptı."

Diski cebinden çıkardı. Zengin bronz metalin her iki yüzü de pürüzsüz ve parlaktı. Bir yüzü boşken, diğer yüzüne spiral bir sembol kabartılmıştı. Başparmağını sembolün üzerinde gezdirdi, varlığından dehşete düşmüştü.

"Yani artık iblisler insanları kaçırıp kendi hastalıklı ve çılgın amaçları için canlı olarak cehenneme götürebilecekler mi?"

"StryTech bize onlara özel erişim verdi," dedi, "ve bir ton kısıtlama ve kuralla birlikte geldiler." Bulutlu gece gökyüzüne baktı. Saat kaçtı acaba? "Sanırım kullarımlarını bile takip ediyorlar. Her biri

numaralandırılmış ve hesaba katılmıştır ve herhangi biri kaybolur ya da çalınırsa, devre dışı bırakılacaktır."

"İlginç." Kemerli geçide baktı, midesi biraz isyan etti.

"Tamamen güvenli," dedi ve ona doğru ilerledi.

"Harrowgate için endişelenmiyorum. Bu"-koluyla kuşatıcı bir hareket yaptı-"her şey. Beni bir iblis geçidinden geçirip bir iblis kıtasına götürüyorsun çünkü bir intikam iblisinden dolayı tehlikedeyim. Bu... çok fazla."

"Biliyorum." Elini tuttu ve onu kemerli geçide götürdü. "Ve çok daha fazlası olmak üzere."

Ne kadar rahatlatıcı.

Sandviçinin aşağıda kalmasını isteyerek Logan'la birlikte kemerli geçide adım attı. Parlayan semboller ve haritalar rahatsız edici derecede yakın olan siyah duvarları aydınlatmadan önce karanlık onu bir kalp atışı yuttu. Tanrı'ya şükür klostrofobik değildi. Logan'ın bir grup sembole dokunuşunu izledi, haritalar onun dokunduğu şeye bağlı olarak genişliyor ya da küçülüyordu.

Saniyeler sonra bir kemer belirdi ve karanlıktan çıkıp kutular, ekipmanlar ve hatta birkaç araçla dolu iyi aydınlatılmış bir depoya adım attı.

"Bütün bunlar da ne?"

"Çok fazla odamız var," dedi Logan onu binanın uzak tarafındaki bir kapıya yönlendirirken, "bu yüzden ailelerimizin burada eşya depolamasına izin veriyoruz."

Dışarıda, göletler, yayılan ağaçlar ve su fıskiyeleleriyle dolu, güzel bakımlı, park benzeri bir bahçeden geçtiler. Patika yolun sonunda, güvertelerle çevrili, geniş, üç katlı bir malikâne, şelaleli bir havuza bakıyordu.

Elli kişilik bir partiyi idare edebilecek bir açık hava mutfağına sahip bir verandanın basamaklarını monte ettiler.

"Vay canına." Binanın uzak tarafındaki tembel nehri ve kaydırağı kontrol etmek için boynunu büktü. "Biz demiştin. Oda arkadaşın var mı?"

"Evet." Kapıyı onun için açık tuttu. "Hatta bazılarıyla tanıştınız bile."

Neredeyse inleyecekti. Eğer onlarla tanıştıysa, o zaman DART'ta çalışıyorlardı ve ondan nefret ediyorlardı.

Bu berbat bir fikirdi.

Koridordan geçerek ona bir otel lobisini hatırlatan devasa bir oturma odasına girdiler. Tekrar inledi. Kanepede uzanmış, bütün bir duvarı kaplayan televizyonda video oyunları oynayan iki iblisten birini tanıdı.

Mace selamlamak için elini kaldırdı ama gözlerini ekrandan ayırmadı. "Hey."

"Sanırım Mace'i tanıyorsun," dedi Logan ona. Diğer adamı işaret etti. "Bu Crux. Blade ve Rade'in küçük kardeşi."

İkisi de dikkat etmiyor gibiydi.

Logan kanepenin etrafında dolaşarak onların görüşünü kısmen engelledi. "Hey, Eva'ya biraz göz kulak olabilir misiniz? Otel odasına gidip eşyalarını almam gerekiyor."

"Bekle, ne?" Eva bir adım daha yaklaştı ve sesini alçalttı. "Beni iblislerle yalnız mı bırakacaksın?"

"Mükemmel işiten iblisler," diye mırıldandı Crux. Logan ona, "Sorun yok," diye güvence verdi. "Onlar gitmiyorlar

Ruhunuzu çalmak, kanınızı içmek ya da başka bir şey için. Onlar karabasan, ama sana dokunmayacaklar. Söz veriyorum."

Evet, şimdiye kadar seks iblisleriyle dünyanın en iyi deneyimlerini yaşamamıştı. Rade sadist bir piçti ve Blade de sadece bir piçti. "Emin değilim-"

Mace, tüfeğiyle birkaç düşmanı biçmek için Logan'ın etrafında gerinirken, "Ah, lanet olsun, hanımefendi," dedi. "Sevişmek ister misin?"

"Ne?" diye ağzından kaçırdı, tamamen şaşırmıştı. "Hayır. Kesinlikle hayır."

Mace omuz silkti. "O zaman Logan haklı. Sana dokunmayacağız. Otur, bir kumanda kap ve bizimle eski usul Call of Duty oynamaya başla. Muhtemelen seni oyunda öldüreceğim,

Yine de." Ona bir bakış fırlattı. "Seni gerçek hayatta öldüremeyeceğime göre."

"Gördün mü?" Logan dedi ki. "Sana zarar vermeyecekler. Birazdan dönerim. Acıkırsan ya da başka bir şey olursa, mutfak şu koridorun sonunda. Ne isterseniz yiyebilirsiniz." Crux ve Mace'e sert bakışlar attı. "Siz ikiniz uslu durun."

Crux bir kumanda alıp ona fırlatana kadar ne yapacağını bilemeden öylece durdu.

"Oturun." Yanındaki bir sandalyeyi işaret etti. "Sana nasıl oynanacağını göstereceğim."

Yapacak başka bir şeyi ve yapacak bir tartışması olmadığından, yere çöktü ve oyunu kendisine açıklamalarına izin verdi. Crux'un oldukça iyi biri olduğu ortaya çıktı. Sözlerini esirgemiyordu ama iyiydi. Mace kelimelerle çok daha özgürdü, çoğunlukla dört harfli ve aşağılayıcı türdendi.

Çabucak kavradı ve bir kez içine girdiğinde bir tür katartik olan bir ceset sayısını artırdı. Akılsızca düşmanlarını biçmek ona biraz sinirsel enerji yakma ve etrafındaki gerçek dünyada yaşanan trajedi ve şiddeti aklından çıkarma şansı verdi.

Şiddet içeren bir oyunun bu kadar rahatlatıcı olması garip.

Crux aniden kumandasını yere attı ve ayağa fırladı. Neredeyse çığlık atıyordu.

"Ben ayaktayken soda ya da bira isteyen var mı?"

Mace elini umursamazca salladı ve Eva sesini bulamayarak başını salladı. Çocuk tek ve zahmetsiz bir sıçrayışla kendini kanepenin arkasına attı ve mutfağa girerek gözden kayboldu.

"Uyuşturucu almış bir sincap gibi," diye mırıldandı Mace. "Alışırın. Çoğunlukla." Parmağını hızlı ateş eden bir düğmeye sıkıştırdı. "Evet! Piçi yakaladım."

Siyah eşofman altı ve Foster's tişörtüyle kanepeye uzanmış olan adama baktı, bronz teni krem rengi deriyle kontrast oluşturunuyordu. Onu daha önce sadece

DART'tan geçiyordu ve onu gördüğü anda bir Seminus iblisi olduğunu anlamıştı. Hepsi de romantik bir aksiyon filminde başrol oynamak için yaratılmış gibi görünüyordu.

"Eski usul oyunlar oynamanıza şaşırdım."

"Ah, dostum." Duraklatma düğmesine bastı ve ona dönerek çenesinin altındaki kişisel glifin (uçan bir kuş) kanatlarını çırpmasını sağladı. "Genelde oynadığımız tatlı bir karma gerçeklik oyun odamız var ama biraz dinlenmemiz gerekiyor ve fazla heyecanlanmak istemedik, anlıyor musun? Bu işte berbat olman çok kötü."

Ne pislik ama. "Karma gerçeklik odanız olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Katil bir tane." Crux elinde bir kol dolusu atıştırmalık ve içeceklerle kanepeye geri döndü. "Yarış ve jet sandalyelerimiz bile var."

İşler kesinlikle iyiye gidiyordu. Yıllardır jet koltuğuna oturmamıştı ama paslanmış olduğundan şüpheliydi. "Torpido yarışçılarıyla hiç oyununuz var mı?"

"Duh." Mace bir paket peynirli pufu açtı. "Neden? Bir yarış oyunu denemek ister misin?"

Eh, Elders onu aptal oynamak istemişti, değil mi?

"Denemek isterim." Gözlerini masumiyet ve hevesle kırıştırdı. "Onlar hakkında çok şey duydum."

Crux Mace'e sırtıttı. "Bu eğlenceli olacak."

"Bir acemiği öldürmek mi? Hayır. Ama bir Aegi öldürmek? Hadi yapalım."

Enayiler.

"Bak ne diyeceğim," dedi iki iblisin arasına bakarak, "ikiye karşı bir oynayalım."

Mace homurdandı. "Ne, sen ve Crux bana karşı mısınız?"

"Hayır." Kumandasını bir kenara bıraktı. "Sen ve Crux Ben."

Crux gazoz kutusuna doğru güldü. "Cılız insan bizi yenebileceğini sanıyor."

Onları yenmeyecekti. Onları yok edecekti.

Onlar. "Bunu daha da ilginç hale getirmek ister misin?"

"Nasıl yani?" Mace ihtiyatla sordu.

"Bir bahis. Yedi oyundan dördünü kazanan, kaybedenlerden bir iyilik talep edebilir. Ya da kaybedenlerden."

Mace ve Crux bakışlarını değiştirdiler. "Anlaştık," dediler hep bir ağızdan.

Aptallar. Fiziksel olarak onlara denk olmayabilirdi ama kendi tarzıyla onlara denk olmaktan çok daha fazlasıydı.

Onlara cılız insan kıcını öptürürdü.

Yirminci Bölüm

Logan, Eva'nın otel odasına girerken kıkırdamasını güçlükle bastırdı. Sem oğlanları muhtemelen Eva'yı çıldırtıyordu. Çoğunlukla zararsızlardı. Crux gençti, inekti ve kendi türünün yirmili yaşlarında yaşadığı cinsel olgunluk çilesinden henüz geçmemişti. Mace ise filtre ya da dürtü kontrolü olmayan ölümcül bir sikici olmasına rağmen cinsel saldırıya meyilli değildi.

Öte yandan, eğer bir kadın ona biraz olsun ilgi gösterirse, hayır demekten acizdi. Ve dişiler her zaman ilgi gösteriyordu çünkü yakışıklıydı, formdaydı ve sürekli olarak Seminus fuck-me feromonları pompalıyordu.

Logan'ın eğlencesi, Eva'yı sadece varlığı bile kadınları azdıran bir iblisle bıraktığını fark etmesiyle aniden acı ve çirkin bir ölüme dönüştü.

Eğer ona dokunursa, ölür.

Kahretsin. Logan aptalın tekiydi. Bir kadın için arkadaşını yok etmezdi.

Mace ve Eva'nın kanepede birbirine dolanmış görüntüsü bu düşünceyi gözden geçirmesine ve kafasından atmasına neden oldu. Eşyalarını alacak ve kimse bir şey karıştırmadan geri dönecekti.

Kapıyı arkasından kapatarak Eva'ya bu kadar düzenli olduğu ve işini kolaylaştırdığı için teşekkür etti. Giyinişi, düzeni ve saçının her telini yerli yerinde tutuşu biraz kontrol manyağı biri olduğunu gösteriyordu ve bu hiç de umurunda değildi.

Kendisi de bir kontrol manyağı olarak, etrafındaki ortama hükmetme ve durumları kontrol altında tutma ihtiyacını anlıyordu.

kontrol altında. Birinin gardını düşürmesinin sonu kötü olabilirdi. Ares Amca bunu ona küçük yaştan itibaren öğretmişti ama o da kendi başına zor dersler almıştı.

Kıyafetlerini dikkatlice katladı ve bavuluna yerleştirdi. Külotunu bile düzgün küçük üçgenler halinde katladı. Hayatı boyunca OKB ile mücadele etmiş olan annesi onun detaylara gösterdiği özenle gurur duyardı. Ama ipeksi kumaş parmaklarının üzerinden kayarken aklından geçenler onu pek heyecanlandırmazdı.

Parmak uçlarını Eva'nın beline dolamadan önce dantel desenini okşadığını, yanaklarının arasındaki dikişi takip ederken kışını avuçladığını hayal edebiliyordu. Elastik bacak açıklığı parmaklarına karşı hiçbir savunma sağlamayacaktı.

Ya da dişleri.

Son iç çamaşırını da bavula tıktırırken boğazından bir hırıltı yükseldi. Tam bir aptaldı. Dünya yıkılıyordu ve o bir çift külotla erotik bir deneyim yaşıyordu.

Şimdi kimseyle ilişki kurmanın sırası değildi, hele ki doğrudan eski kız arkadaşı için çalışan Aegis'ten biriyle.

Yine de Aegis tarafından istihdam edilmenin Eva ve Maja'nın tek ortak noktası olduğu anlaşıyordu. Eva'nın mirasına verdiği tepki Maja'nının tam tersiydi ve Maja bu durum karşısında o kadar afallamıştı ki beyninin bunu algılaması zaman almıştı.

Seni kesinlikle öpmek istedim... ve eğer izin verseydin daha da ileri giderdim. Bundan utanmıyorum, Logan.

Kadının itirafı karşısında damarlarında ateş püskürmüştü ve iş dışında bir yerde olsalardı, onu kollarına alıp sözlerini test ederdi.

Ve bu bir hata olurdu.

Evren kıyamete hazırlanıyordu ve tüm diyarlardaki yaşam daha da kötüye gidecekti. İnsanlar da henüz bunu tam olarak anlayamamıştı. Pek çoğu kendi dünyalarının ötesini göremiyordu.

Hazırlanmak için gereken fedakârlıkları yapmak isteyecek kadar uzun ömürlü değillerdi. Şeytan'ın kaderinde bin yıldan daha kısa bir süre içinde hapishanesinden serbest bırakılmak olduğuna inansalar bile, insanlar bunu bir sonraki nesle bırakalım, şeklinde umursamaz bir tavır sergiliyorlardı. Şeytan'ın serbest bırakılmasının iyi ile kötü, Cennet ile Cehennem arasındaki son savaşa yol açacak olayları tetikleyeceği ve Dünya'nın savaş alanı olacağı çok az kişinin umurundaydı. Ne de olsa bunu görmek için buralarda olmayacaklardı.

Ama Logan yapardı. Ailesi yapardı. Ve umurundaydı. O kesinlikle ölecek ve yüzyıllar boyunca yas tutmasına neden olacak bir insana aşık olmasına gerek yoktu.

Son çekmeceyi de temizledi ve banyodan banyo malzemelerini aldı. Zaten düzgün bir şekilde paketlenmişlerdi, bu yüzden bir dakika sonra çantanın fermuarını kapatmayı bitirdi. Gitme zamanı.

Ama otel odasını son bir kez daha taradığında ensesindeki tüyler diken diken oldu. Üst düzey uyarı omurgasına ve damarlarına adrenalin olarak hücum etti. İçgüdüsel olarak kılıcını çağırdı ve kapıya doğru hamle yaptı.

Kapı, çerçevesi üzerinde dönerek arkasındaki duvara çarparken tahta parçaları Logan'ın üzerinden sekti.

Toz bulutu, tahta parçaları ve boya parçalarından oluşan yağmurun arasından Draven içeri girdi. Soğuk bir hava ona eşlik etti, o kadar ısıracıydı ki odanın kaloriferi çalıştı.

"Kynan, Aegis buraya gelmeden önce o şerefsizlerin odalarını basmanı istiyor, ha?" Draven sanki az önce nişanlısını kaybetmemiş ve öldürme çılgınlığına başlamamış gibi rahat ve dostane bir şekilde sordu. Sanki gözleri siyaha dönmemiş, göz bebekleri kıpkırmızı bir parlılıkla çevrelenmemiş gibi. Sanki artık tırnakları yerine çelik grisi pençeleri yokmuş gibi.

Oh, dostum. Sadece...siktir.

"Evet," dedi Logan, içinden ölüyor olsa da aynı rahatlıkla. Draven bir keresinde ona, kısmen dönüşüm geçirmiş bir tormentus iblisiyle iletişim kurmanın tek yolunun

sakin kalmak ve eski benliklerine hitap etmek. Düzgün benliklerine. "O kadar hızlı gittiler ki arkalarında başka silahlar falan bırakmış olabilirler."

"İkisini cezalandırdım." Draven'ın çarpık gülümsemesi Logan'ı ürkütmüştü. Arkasındaki aynaya baksa Draven'ın da tüyleri diken diken olurdu.

"Biliyorum. Yapman gerektiğini hissettiğin şeyi yaptın." Logan biraz daha yaklaştı. İkisi arasında her zaman daha güçlü olan o olmuş, tartışıklarında Draven'ı kolayca yenmişti. Bunun bir kavgaya dönüşmesini istemiyordu ama adamın gitmesine de izin veremezdi. "Ama bu kadar yeter."

"Yeter mi? Shanea'yı öldürdüler!"

Logan kılıcı bıraktı ve kaybolup gitmesine izin verdi. Ona ihtiyacı yoktu. Draven'a karşı kullanmasına asla gerek olmayacaktı. Asla. "Ve yaptıklarının bedelini ödeyecekler-"

"Her birine bunu ödeteceğim," diye homurdandı Draven.

"Ne pahasına?" Logan sesindeki aciliyet hissini bastırmaya çalışıyordu. Ares'in söylemeyi sevdiği gibi, bir iblisin çaresiz olduğunu anlamasına asla izin verme. "Savaşığımız türden bir iblise dönüşeceksin. Bir canavara dönüşeceksin, Draven. Kendini ve aileni kaybedeceksin. Bunu durdurmalısın. Hemen şimdi."

"Ama durmak istemiyorum. Geri kalanların nerede olduğunu bilmek istiyorum." Pençelerini inceledi. "Nerede olduklarını biliyor musun?"

"Aegis bize söylemeyecek."

"Sana inanmıyorum." Draven başını kaldırıp eline baktı. "Sadece ülke dışında olup olmadıklarını söyle."

"Draven, yemin ederim bilmiyorum." Gayet rahat bir şekilde parmaklarını birbirine kenetledi ve sağ elini telsizine yaklaştırdı. DART'ı bir an önce buraya getirmesi gerekiyordu.

"O zaman onları bulana kadar Belçika'daki tüm Aegis evlerini basmak zorunda kalacağım. Arkamda kan gölü bırakacağım Logan. Bunu yapacağımı biliyorsun." Logan'ın ellerine baktı. "DART'ı uyarmayı aklımdan bile geçirme."

"Değilim," diye yalan söyledi Logan. Hay sikeyim. Draven onu çok iyi tanıyordu. "Ama benimle merkeze gel. Başın belada değil. DART senin arkanda duracak. O Aegi'ler başlattı. Holocam'da var. İki adamımızı öldürdüler. Herkes yaptığınız şeyi neden yaptığınızı anlıyor."

Logan'ın bu konuda yalan söylemesine gerek yoktu. Hepsi anladı. DART'ta sevdiği biri öldürüldüğünde cinnet geçirmeyecek tek bir kişi bile yoktu. Ama bu olay çok yakında kamuoyuna mal olacaktı ve dünya bir DART ajanının şeytani bir intikam aldığını görmeye hazır değildi, özellikle de hedefler insansa

-Dünyanın, iyi ve kötü arasında bir siper olarak duran bir organizasyonda kahraman olarak gördüğü kişiler.

Hayır, Draven'ın kanlı bir öfkeye kapılması DART için hiç de iyi bir görüntü değildi.

"Tamam, şuna ne dersin?" diye devam etti, Draven'ı ve yüz ifadesindeki çatışmayı okuyarak. Logan ona ulaşmaya çalışıyordu. "Seni ailene götürmeme izin ver. Senin için endişeleniyorlar. Seni gerçek haline geri döndürebilirler. Çünkü bu... bu sen değilsin."

Draven yutkundu. Konuştuğunda sesi titriyordu. "Ama bu benim. Shanea olmadan benim."

"Acıyor, biliyorum." Logan daha da yaklaştı. Gerekirse arkadaşını aşağı indirecekti. Draven ona daha sonra teşekkür edecekti. "Ama hepimiz bunu atlatmana yardım edeceğiz. İzin ver aileni arayayım."

Draven uzun bir süre orada öylece durdu, gözleri akmamış yaşlarla buğulanmıştı, kızıl halkalar titriyordu.

Onu yakaladım.

Sonra koridorun sonunda bir kapı çarptı ve Draven... insanlığından sıyrıldı. Logan'ın aklına gelen tek kelime buydu. Bir an Draven'ın teni gri rengini kaybetti ve gözlerindeki kırmızı ışık söndü. Sonra tekrar ateş gibi parladılar ve yumruk haline getirdiği ellerinin arkasındaki mavi damarlar yayıldı.

"Bana yardım et," diye hırladı.

"Yapacağım," diye yemin etti Logan. Draven'ın sesindeki acı onu mahvetti. Arkadaşına uzandı, onu kendi evine götürmeye hazırdı.

Ebeveynler. "Her şeyi yaparım. Bunu biliyorsun-"

"Adaleti sağlamama yardım edin," diye kükredi Draven, dişleri uzamış, keskinleşmişti. "Her şeyimi elimden alanları katletmeme yardım et!"

Acı ve nefret odayı asitli bir buhar gibi doldurdu. Logan'ın gözlerini ve cildini yakıyor, Draven'ın yalvarışını gerçekten düşünürken düşüncelerini ve ruhunu bozuyordu. Bunun Draven'ın türünün bir etkisi mi yoksa Logan'ın üremesinin bir sonucu mu olduğunu bilmiyordu. Belki de Draven'ın şeytani tarafı Logan'ın içindeki Lilith'ten gelen iblis DNA'sıyla bağlantı kuruyordu. Her neyse, onu çağırıyordu. Acı çektirmek ve öldürmek istiyordu.

Aileyle uğraşılmaz.

"İstiyorum." Yalan değil. Lanet olası bir yalan değildi. Bu gerçek onun içini yaktı. Kalbini. Ruhunu.

Draven elini uzattı. "Al kardeşim." Sesi cehennemin en derin çukurlarını kazıyarak dumanlı ve gürültülü bir hal aldı. "Bu dünyanın başına bela olan insan pisliğini yok edelim. Shanea'yı benden alan şerefsizlerle yetinmeyeceğiz. Kanunsuzlar olacağız. İnsanların bize yaptığı yanlışları düzelteceğiz. Sen ve ben dünyaya karşı. Tıpkı çocukluğumuzdaki gibi, ama artık kötü adamları gerçekten ortadan kaldıracak gücümüz var. Gerçek hayattaki kahramanlar olacağız."

Logan'ın omzundaki iblis kulağına fısıldayarak ona bu asil görevde en iyi arkadaşına katılmasını söyledi.

Diğer omzundaki melek, büyükbabası olduğunu hayal ettiği melek, kafasına bir şaplak attı ve onu dizinin üzerine çöktürmekle tehdit etti.

Her nasılsa, Reaver'ı uzun zamandır görmemiş olmasına rağmen, büyükbabasının onu sevdiğini söylediğini duymuştu. Ve kafasını kışından çıkarmasını, yoksa büyükanne Harvester'ı onun üzerine salacağını.

Bazı açılardan Harvester, Reaver ya da Lilith'ten çok daha korkutucuydu.

Sanki sadece Lilith'in adını duymak bile bir çağrıymış gibi kapıda belirdi, daracık siyah deri

herhangi bir torunun görmek isteyeceğinden çok daha fazlasını ortaya çıkarıyordu.

Draven ona doğru döndü. "Lilith," diye tükürdü, sesi eski haline benziyordu ve Logan ilk kez onu gördüğüne gerçekten sevinmişti.

Bu Logan'ın ihtiyacı olan mola olabilirdi. Lilith'le birlikte, aynı tarafta savaşacaklardı. Elbette, Draven DART ajanı olduğunu hatırlayacaktı. Ve eğer hala hatırlamazsa, Logan onu dövebilir ve geri dönüş töreni için ailesinin evine götürebilirdi.

Lilith başını eğdi ve Draven'a baktı. "Geçen gece kulüpte değil miydin? Torunumla birlikte? Farklı görünüyorsun." Kaşlarını imalı bir şekilde salladı. "Beğendim." Logan'a döndü. "Oda değiştirmenin beni kandıracağını mı sandın? O kızgın sürtük için geri geleceğini biliyordum."

Draven Logan'a yan gözle baktı. "O neden bahsediyor?"

"Onu dinleme. Lilith beni takip ediyordu. Eva'ya bir tablet verdiğimde beni buraya kadar takip etti."

"Öyle mi?" Lilith çenesine vurdu ve düşünceli bir ifade takındı. "Çünkü dilin onun ağzındayken biraz meşgul görünüyordun."

"Yalancı." Lilith'le teke tek dövüşmeye hazırlanan Draven, hırlayarak Logan'a döndü. "Bana yalan söylediğini söyle. Shan'ı öldüren Aegi'lerden biriyle yatıyor olamazsın."

"Hadi ama Draven. Lilith'in sözüne güveniyorsun-"

"Sevdiğim dişiyi öldürdüler!" Draven bağırdı ve Lilith'in gözleri burada neler olup bittiğini anladığında hayatla parladı.

"Oh... demek bugün Aegi'yi öldüren kişi sensin," diye mırıldandı. "Sana yardım edebilirim, sevgili oğlum."

Logan arkadaşını, "Onu dinleme," diye uyardı. "Yapma bunu. Draven! Beni ve ailemi hayatın boyunca tanıdın. Onun neler yaptığını biliyorsun. Hikâyeleri duydun."

Draven Logan ve Lilith'in arasına baktı, işkence dolu bakışları kime odaklandığına bağlı olarak yumuşayıp sertleşiyordu

Sonunda.

Lilith'in ince parmakları göğüs dekoltesindeki fermuarı indirerek dolgun göğüslerini ortaya çıkardı. Tırnağı derisini çizdi ve kanın akmaya başladığı kâğıt inceliğinde bir kesik açtı.

"Tadıma bak," diye fısıldadı, "tüm rüyalarını ve kâbuslarını gerçeğe dönüştüreceğim." Sesi bir drone'a dönüştü. "Sen benim için yaparsan, ben de senin için yaparım."

Draven yaklaştı. Logan aralarına girdi ve elini arkadaşının göğüs kafesine vurdu.

"Draven! Lanet olsun. Shanea bunu istemezdi!"

Bir saniye, saniyenin sadece zilyonda biri kadar bir süre için Draven tereddüt etti. Derinlerde bir yerde gerçeği biliyordu. Sevdiği kişinin bunu istemeyeceğini biliyordu. Eski Draven'ın da bunu istemeyeceğini biliyordu.

Ama Draven'ın içindeki intikam iblisi bunu istiyordu.

Ve eski Draven'dan daha güçlüydü.

"Bana istediğimi ver Lilith," diye nefes aldı Draven, "ve ben tamamen seninim."

Zafer Lilith'in yüzünü aydınlattı.

Draven vuruşunu yaptı ve Logan'ı sanki bir sivrisinekmiş gibi şifonyere çarptı. Logan toparlandı ve kendini bir defans oyuncusu gibi Draven'ın üzerine attı.

Ama bir hareket bulanıklığı içinde Lilith ince vücudunu Draven'ın etrafına sardı, Logan'a baştan çıkarıcı bir göz kırptı... ve en iyi arkadaşını da yanına alarak odadan çıktı.

Yirmi Birinci Bölüm

Eva'nın yedi savaşın en iyisini kazanması sadece yarım saat ve beş oyun sürdü. Çocuklara acıdığı için bir kez kazanmalarına izin vermişti.

Dış uzay oyunu projeksiyonu soldu ve onu üç motorlu bir yıldız savaşçısı yerine yumuşak zeminli odada oturur halde bıraktı. Crux ve Mace onu daha önce hiç görmemiş gibi baktılar.

Göz kırptı. "Anladım."

"Ne. Ne. Sikeyim?" Mace sandalyesinden iterek kalktı. "Bunu nasıl yaptın?"

"Dostum," dedi Crux, geniş sırtışı ve dağınık saçları ona büyüleyici bir çocuksu görünüm veriyordu. Bir iblisi çocuksu olarak düşünmek tuhaf değil miydi? Ve büyüleyici. "Bu harikaydı."

Odadan çıkıp oturma odasına doğru ilerlerken Mace başını salladı. "Bu dayağın geleceğini tahmin etmemiştim."

"Ve," dedi neşeyle, "şimdi bana bir iyilik borçlusun."

Mace tekrar kanepeye uzanırken homurdandı. "Hile yaptın."

"Şey... Kolejdeyken dünyanın bir numaralı oyuncusu olduğumu söylemeyi unutmuş olabilirim. Oops."

Crux güldü ve ona beşlik çaktı. "İyi oynadın. Ve biraz da seksi. Sence birkaç ay içinde buralarda olur musun? Belki bir yıl?"

Kafası karışmış bir halde omuz silkmiş olan Mace'e baktı. "Dönüşüm geçirene kadar seks yapamaz. Her an olabilir." Kanepenin minderine yaslanarak ayaklarını havaya kaldırdı.

sehpanın üzerine. "Ama o zamana kadar sadece vitrinlere bakabilir."

Buna nasıl cevap vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ancak işemesi gerekiyordu.

"Birinin bana tuvaleti gösterebileceğini sanmıyorum..."

Mace bir video oyunu kumandası kaptı. "Koridorun sonunda arkada bir tane var. Mutfağın hemen sağında."

"Teşekkür ederim." Banyoya doğru yürüdü ve ayak sesleri duyulunca kapıyı kapattı. Gelenin Logan olduğunu umarak, daha iyi duyabilmek için kapıyı araladı.

"Mace." Logan'ın sesi çınladı. "Eva nerede?" "Banyoda.

Ve dostum, senin kız tam bir oyun manyağı. Hayır.

Bunu ona söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim. Ama çok sıcaktı. Eğer bir Aegi olmasaydı, ben-"

"Kapa çeneni. Bir sorunumuz var." Sesi alçaldı ve kadın duymak için zorlandı. "Çok büyük bir sorun. Az önce Blade ve Scotty'ye mesaj attım. Eva'nın eşyalarını toplarken Draven'ı gördüm."

Eva'nın nefesi kesildi.

"Lanet olsun," dedi Mace, onun düşündüklerini dile getirerek. "Ne oldu? Onu ikna ettin mi?"

"Hayır. Onu yakaladığımı sanmıştim. Sonra tahmin edin kim geldi."

Bir duraklama oldu. Ve sonra, "Hayatta olmaz. Ciddi olamazsın." Belli ki Mace, Logan'ın kimden bahsettiğini biliyordu.

"Evet. Öyleyim. Sanırım beni taciz etmek için oradaydı ama Draven'ı kullanabileceğini fark etti ve o da tuzağına düştü. Benimle, bizimle, DART'la ilgili nelerden vazgeçmek isteyeceğini bilmiyorum..."

"Yapmaz." Mace'in sesindeki inanç ona umut verdi.

"Draven değil. Bir keresinde bir Necromancer'ın zindanında üç gün dayanmış ve hiçbir şeyden vazgeçmemişti."

Bir an daha geçti. Logan nihayet konuştuğunda sesi yenilmiş gibiydi. "Onu görmedin. Onu görmedin,

Adamım. Neredeyse ölmek üzere. İblisi onu sıkı sıkı tutuyor." "Ne yapacağız?"

"Buraya gelirken ailesini aradım. Bir ayin hazırlamışlar. Tanıdıkları herkese onu aramaları ve gerekirse onu bağlayarak getirmeleri için çağrıda bulunuyorlar."

Mace sinirli bir küfür savurdu. "Draven'ın yeni kutsal olmayan ittifakından kimin haberi var?"

"Sadece Scotty ve Blade. Buraya geldiğimde diğer herkese söyleyeceğimi düşündüm."

Mace birinin odasında, bir başkasının da hastanede çalıştığına dair bir şeyler mırıldandı ama isimleri duymadı. "Peki ya Kynan? Ve Atlılar?"

Uzun bir duraklama daha oldu. "Onları bu işe bulaştırmak istemiyorum. Nasıl olduklarını biliyorsun. Özellikle de babam ve Ares. Draven'ın arkadaşımız olması umurlarında olmayacak. Onu öldürecekler. Şimdilik ona odaklanmalarına izin ver. Draven DART'ın işi."

"Tamam, peki ya Kynan?"

"Ona yarın partide söyleyeceğim."

Mace'in sesi alçaldı ve Eva onu duyabilmek için zorlanmak zorunda kaldı. "Ya Eva? Ona söyleyeceğin her şey Aegis'e geri dönecek. Rakiplerimizin daha büyük sorunlarımız olduğunu bilmelerine ihtiyacımız yok."

Aegi'yi katletmeye kararlı haydut bir intikam iblisinden daha büyük sorunlar mı?

"Draven'ı bilmesi gerekiyor. Geri kalanına daha sonra karar vereceğim."

Görünüşe göre Draven dışı bir iblisle takılmış. Logan onun kendisini taciz etmek için orada olduğunu düşündüğünü söyledi. Yani Draven'ın yeni kankası Logan'ın eski sevgilisi miydi?

Birazdan özleneceğini düşünerek aceleyle tuvaleti kullanıp ellerini yıkadı, ardından yüksek sesle kapıyı açtı ve koridorda ilerledi.

Logan, iki bavulu ve Louis Vuitton spor çantasını omzuna asmış halde oturma odasında duruyordu. Logan arkasını döndü ve Logan'ın onu gördüğünde gülümsemesi karşısında bir nefes aldı.

"Logan. Dönmüşsün." Dolt. Belli ki geri dönmüş.

"Sanırım her şeyi aldım." Başını merdivenlere doğru eğdi. "Hadi, size odanızı göstereyim." Mace ve Crux'a el salladı. "İyi geceler çocuklar. Mace, birkaç saat sonra görüşürüz. Ve biraz dinlen. Güven bana, Draven'ın karşısına yorgun çıkmak istemeyiz."

Mace, başını sallayıp merdivenleri çıkmaya başlayan Logan'ı tersledi. Eva çantalardan birini almayı teklif ettiğinde, onu geri çevirdi ve tırmanmaya devam etti, bu da ona poposunun harika bir görüntüsünü verdi. O siyah taktik pantolonunu her zaman giymeliydi. Gerçi Eva onu kot pantolonla da görmeyi çok isterdi.

Ve hiçbir şeyde.

Erotik görüntü nefesini ve koordinasyonunu çaldı ve en üst basamakta tökezledi. Endüstriyel çelik korkuluklar olmasaydı, Logan'ın sulu kışına doğru bir kafa atabilirdi.

O zaman ısırabilirim.

Isırılmaktan hoşlanıyor muydu? Ve neden böyle düşünüyordu?

Çünkü son bir saatini seks iblisleriyle geçirdin.

Doğru. Tüm bu konut muhtemelen inkübi feromonlarıyla doluydu ve burada kaç kişinin yaşadığına bağlı olarak

-

Üzerinde sadece bir çift şort olan gömleksiz bir Seminus iblisi merdivenlerin tepesindeki koridordan belirdi. Adam balkon sahanlığına doğru koşarken neredeyse onunla çarpışıyordu.

"Affedersiniz-"

Rade.

Anında, keskin bir korku omurgasına yayıldı. İstemsizce geriye doğru bir adım attı, adamın ellerinin ve zihnini siken silahının menzilinden çıktı.

"Sen." Logan'a ters ters baktı. "O da mı burada yaşıyor?"

"Aşın artık bunu, hanımefendi." Rade, Blade ve Crux'un kışlarını tekmelediği yastıklı oyun odasına bakan balkonun ortasındaki ahşap kaideye doğru yürürken kaslı göğsünü ovuşturdu. "Ben sadece işimi yapıyordum. Kişisel bir şey değil."

"Belki de senin için kişisel değildi," diye tersledi.

"Ben de öyle demedim mi?" Kaideden süslü yeşim taşından bir vazo aldı ve koridorda ilerlemeye başladı.

"Bekle," diye seslendi Logan. "Konuşmamız gerek."

Rade yavaşlamadan vazoyu havaya kaldırdı. "Yarım saat içinde beni ara."

"Ondan nefret ediyorum," diye mırıldandı adam bir odaya girip kapıyı çarparak kaybolurken.

Logan onun ardından koridora baktı. "Nasıl biri olduğunu değiştiremez."

"Neden? Pislik olmaya yatkın bir iblis türü olduğu için mi?"

Kıkırdadı, ama altında yatan hüznün eğlencenin ağırlığını azalttı. "Bebekken kaçırıldı ve ailesi onu geri aldığında eskisi gibi değildi. Uzun hikâye. Kardeşlerine hiç benzemiyor diyelim. Bu onların pislik olmadıkları anlamına gelmiyor. Öyleler. Farklı nedenlerle."

"Crux tatlı birine benziyor," dedi. "Blade pisliğin teki. Kaç tane kardeş var?"

"Crux küçük kardeş, bir çift ikizden biri." Logan parmaklıkların üzerinden oyun odasına baktı. "Yirmi iki yaşına yeni girdi. Rade ve Blade üçüzlerin ikisi. Diğer StryTech'in CEO'su."

Vay be. "Stryke? Stryke onların kardeşi mi?" Ve Runa'nın oğlu.

Vay anasını. Cidden, lanet olsun. Blade ve Rade ona birilerini hatırlatmıştı -birbirlerini, fark etti. Ve Stryke.

Tüm dünyada iblis Steve Jobs olarak bilinen münzevi trilyoner, dehası ve teknolojiyi bir araya getirerek bir imparatorluk kurmuştu - dünyaya iblislere karşı en iyi savunmayı hediye eden teknolojiyi. İnsanlar hem

ve ondan korkuyorlardı ve insanlığın yeraltı dünyasına karşı artan hoşgörüsü büyük ölçüde ona atfediliyordu. Bazı iblislerin iyi olduğu iddiasının poster çocuğuydu. Muhafifleri, teknolojiyi kullanıp övseler bile, iblis tespit makineleri, ruh tuzakları ve iblis karşıtı silahlar gibi hediyelerinin kesinlikle bir hile olduğunda ısrar ediyorlardı.

Aegis onun en büyük müşterilerinden biriydi.

Logan demir parmaklıklara arkasını döndü. "Evet. İyi yaşlı Stryke."

Ahh. Büyük hikaye. "Onu çok sık görüyor musunuz?"

Sanki ne kadarını paylaşacağına karar veriyormuş gibi bir an duraksadı.

"Sorun değil," dedi. "Burnumu sokmak istememiştim."

Onun dışında. Sadece Logan'ın hayatını değil, iblislerin özel hayatlarını da merak ediyordu. Logan'a iblislerin sevip sevemeyeceği hakkında hiç düşünmediğini söylemişti ve şimdi onların hayatları hakkında hiç düşünmediğini fark etmekten utanıyordu. Onlar ötekilerdi, acı ve kötülük dolu bir dünyadan gelen ve hayatları insanlarınkinden düşünmeye değmeyecek kadar farklı olan insanlardı. İnsanların büyük bir kısmı iblislerin yaşam tarzlarının bakireleri kurban etmek ve bebeklerin kanını içmekten başka bir şey olmadığına inanıyordu. Elbette, insanları yiyen iblisler bulaşık yıkamıyor, elektrik süpürgesi kullanmıyor ya da ailece Büyük Kanyon'a tatile gitmiyordu.

"Hayır, sorun yok. Bir süre önce ailevi bir sorun çıktı ve Stryke herkesi hayatından çıkardı." Kuşatıcı bir hareket yaptı. "Bu onun ilk yerleşkesiydi. Şirketini Sydney'deki yüksek binaya taşıdıktan sonra burayı hepimize verdi."

"Vay canına." Modern ev ile endüstriyel binanın tuhaf mimari karışımı şimdi anlam kazanmıştı. X şeklinde uzanan dört koridorun bulunduğu balkonun etrafında dolaştı. Balkonun binanın merkezi olduğunu fark etti. Binanın kalbi.

Duvarlarda resimler sıralanmıştı ve bir plajda çekilmiş olanına bakmak için durakladı. Biraz daha genç bir Logan'ı tanıdı, tanımadığı birkaç kişiyle takılıyordu. Ama yakınlardaki üç Seminus iblisin kim olduğunu kesinlikle biliyordu. Blade, Stryke ve Rade. Belli ki kardeştiler. Farklı şekillerde olsa da hepsinin siyah saçları, yontulmuş çeneleri ve yasadışı olması gereken yakışıklılıkları vardı. Ama Rade'de diğer ikisinde olmayan bir şey vardı.

Buz gibi gözler.

Kolajdaki, aynı etkinlikte çekildiği belli olan başka bir fotoğrafa gitti ve siyah saçlı bir çocuk gördü. "Bu Crux mu?"

Eva, Logan cevap vermeden önce odanın sıcaklığının otuz derece düştüğüne yemin etti. "O Kaos'tu. Crux'un ikizi."

"Öyle miydi?" diye sordu usulca.

"On beş yıl önce öldü. Bu fotoğraf çekildikten bir hafta sonra. Sadece yedi yaşındaydı."

"Kaybınız için üzgünüm." Bu otomatik bir tepkiydi, karanlık yerleri kurcalamayı zorunlu kılan bir kariyer boyunca milyonlarca kez söylenmişti. İyi bir hikâye yakalamak için kaç kez başkalarının acısını sömürmüştü? Bir trajediden sağ kurtulanla röportaj yapmak altın değerindeydi.

Kaybınız için üzgünüm.

"Öyle misin?" Logan'ın sesindeki şüphe bir kırbaç gibiydi, ani, acı verici ve aniden ortaya çıkmıştı. "Kaos bir iblisti. Senin halkın onu hiç düşünmeden öldürürdü."

Demek durup dururken gelmemişti. Halkının düşmanı için çalıştığını yeni hatırlamıştı.

"Gerçekten üzgünüm," dedi, kulağa ezbere değil samimi gelmesini umarak. "Olan bu muydu? Aegis onu öldürdü mü?"

"Eğer Aegis onu öldürmüş olsaydı, şimdiye kadar hepinizin nesli tükenmiş olurdu."

Logan'ın sözlerindeki öfke ve acı onu iliklerine kadar dondurdu. Abartılı konuşmuyordu. Gerçekleri ifade ediyordu. Ve belki de hayatında ilk kez, Chaos'a ne olduğunu öğrenmeyi ne kadar çok istese de, araştırmayı bırakmaya ve bir şeyin peşini bırakmaya karar verdi.

Ve yine de... bir şey onu rahatsız ediyordu ve içindeki gazeteci bunun peşini bırakamıyordu.

"Yedi yaşında olduğunu söylemiştin. On beş yıl önce. Yani yirmi iki yıl önce mi doğdu?"

"Evet, neden?"

"Çünkü kaynaklarımıza göre, neredeyse otuz yıldır tek bir iblis bile doğmadı. Sheoul-gra'nın yok edilmesinden bu yana."

"Yani Aegis sıfır doğum oranını biliyor mu?" Düşünceli bir şekilde başını salladı. "İlginç."

"Bu süre zarfında iki iblisin doğmuş olmasını daha da ilginç buluyorum. Sheoul-gra artık iblis ruhlarını tutmuyor ve reenkarne etmiyorsa, nasıl doğdular? Ruhları... insan mı?"

"Bilmiyoruz. Hiç kimse onların içinde ne olduğunu hissedemedi."

"Belki de ruhları yoktur," diye önerdi.

Başını sallayarak bunu reddetti. "Ruhlara duyarlı insanlar bir ruhun varlığını hissedebilirler ama türünü belirleyemezler."

"Öyle misin?"

"Ben ne miyim? Ruhlara karşı duyarlı mıyım?"

Bunun kaba bir soru olmadığını umuyordu ama madem sormuştu, bir cevap da alabilirdi. "Baban öldürdüğü kişilerin ruhlarını zırhında saklıyor ve annen de ruhları geri püskürtebiliyor. Düşündüm ki belki de sende

- "Aklına bir düşünce gelince hızlı bir nefes aldı. "Benim kâbus iblisim. Bir ruh olmasına rağmen onu yakalayabildin, çünkü ruhları görebiliyorsun, değil mi?"

Onu dikkatle izliyor, tepkilerini ölçüyordu. Ve bu, eski sevgilisini, ona kişisel detaylarını anlatmaktan bu kadar çekinmesine neden olduğu için dövmek istemesine neden oldu.

"Tekrar ediyorum," dedi, "cevap vermek zorunda değilsin." Vazonun bulunduğu masayı işaret ederek konuyu ve havayı değiştirmek istedi. "Rade onu neden aldı ki? Paha biçilmez bir eser mi? Onu çalacağımdan mı korktu?"

Logan'ın gergin vücudu üzerindeki gerginlik erimiş gibiydi. Sorularını başka bir yere odaklamakla kesinlikle doğru bir seçim yapmıştı.

Avukat ailesinden bir ders daha.

Logan, Rade'in geçtiği koridorun tam karşısındaki koridorda ilerlemeye başladı. "Bu seks için."

"Oh," dedi. Çünkü tabii ki bir Seminus iblisin sekse ihtiyacı olacaktı. Ama... "Bekle. Seks mi dedin?" Logan'ın başını sallamasıyla durakladı, bunu nasıl değerlendireceğinden emin değildi. "Bir vazoyla seks mi yapıyor?"

Sağdaki üçüncü kapıda durdu. "I Dream of Jeannie'yi hiç izledin mi? Süper klasik bir TV şovu gibi." Bavulunu kolunun altına sıkıştırdı ve kapının koluna uzandı.

"Ben sadece birkaç yıl önce çıkan yeniden çevrimi izledim. Bana o şişede bir cinin yaşadığını ve Rade'in onunla seks yaptığını mı söylüyorsun?"

"Masumi bir cin değil." Kapı kolunu çevirdi. "O sadece Seminus iblisleriyle ilişki kurarak hayatta kalabilen bir tür succubus. İki vazosu var. Biri burada tüm çocuklar için, diğeri de Stryke'da."

Kahretsin, bu çok etkileyiciydi. "Alternatif bir boyutta olduğu gibi aynı anda her ikisinde de mi yaşıyor?"

"Aynen öyle." Kapıyı açtı ve içeri girmesi için eliyle işaret etti. "Vazoları büyük bir Tardis. Bir Sem onu çağırdığında ya dışarı çıkar ya da içine ışınlanabilirler."

"Vay canına." Kapıdan içeri adımını attı ve kendini bir yatak odasında değil, bir apartman dairesinde buldu.

oturma odası ve küçük bir mutfak. Sehpalara ve raflara serpiştirilmiş aile resimleri ve eski eserlere benzeyen birkaç biblo, birkaç kalın kitap ve birkaç dergi ile dolu kitaplık olmasa burası çok sade olurdu. Bir uçan kayak ve sörf tahtası, her biri mekânı aydınlatan farklı bir ana renkte yapılmış, tuhaf bir şekilde boyanmış açıkta duran bazı borulara yaslanmıştı.

Ve oturma odasının ortasında dev bir köpek yatağına benzeyen bir şey vardı.

Aegis'in Thanatos ve Regan Matthews'un çocukları hakkında bildiklerine eklenen bir ayrıntıyı aniden hatırlayarak, "Aman Tanrım," diye geveledi.

Oğlu bir cehennem köpeğine bağlı. "Senin bir cehennem köpeğin var."

"Merak etmeyin." Eşyalarını sol taraftaki yatak odasına götürdü. "Bu evde kimseyi yememesi gerektiğini çok iyi biliyor." "Harika." Onun bu sözlerinin muhtemelen kendisini düşündüğü kadar rahatlattığından emin değildi. "Bu sadece... harika." En azından yatak odası neşeliydi, bol ışık alan sürgülü bir cam kapısı ve üstü kapalı bir bahçeye erişimi vardı.

veranda.

Eşyalarını yere bıraktı ve çantasını köşedeki sandalyeye yerleştirdi. "Ben koridorun sonundaki boş yatak odasında uyuyacağım."

Adam kapıya doğru dönerken kadın onu durdurdu. "Neden bana boş yatak odasını vermiyorsun?"

"Bunun özel banyosu var," dedi. "Gecenin bir yarısı yabancı bir yerde koridorda bir aşağı bir yukarı dolaşmak isteyeceğini düşünmedim."

Ne kadar düşünceli. Ama bu gece odada tek başına olma fikri onu tedirgin etmişti. "Kaçmaya falan çalışacağımdan endişelenmiyor musun?"

Adam ona eğlenen bir bakış fırlattı ve kız onun kendisini kalmaya ikna etmek için yaptığı beceriksizce girişimi anlayıp anlamadığını merak etti. Kanepe rahat görünüyordu. Aslında dev köpek yatağı da öyle.

"Peki nereye gideceksiniz? Doğaüstü varlıkların sahip olduğu bir kıtadayız. Bu yerleşkenin dışına bir adım atarsanız, çıkış yolu olmayan iblis bölgesine girersiniz. Draven sorunlarınızın en küçüğü olacak."

"Doğru." Ciddi değildi, gerçekten değildi, ama şimdi içinde bulunduğu durumun gerçekliği üzerine çökmüştü. Gerçekten alışkın olduğu ortamın dışındaydı ve aniden vücudu günün ona yüklediği stresin farkına vardı.

"İyi misin?" Logan'ın endişesi ona dokundu ve stresini daha da ön plana çıkardı.

"Hayır, değilim," diye itiraf etti, güçlüymüş gibi davranamayacak kadar yorgundu. "Kaçıyordum, yakalandım, peşimde bir iblis var ve arkadaşlarım öldü. Sadece yatmak istiyorum. Ve yalnız kalmak istemiyorum."

İşte. Söylemişti. Gerçek orada, aralarında asılı duruyordu. Logan'ın gitmesine hazır değildi.

"Eğer eminseniz." Oturma odasını işaret etti. "Kanepeyi alabilirim."

Yeterince iyi değil. Hâlâ yalnız olacaktı. Derin bir nefes alarak ona tam olarak ne istediğini söyledi. Hiç utangaç olmamıştı.

"Yatakta uyumanı istiyorum."

"Kanepeyi almana izin vermeyeceğim," dedi adam ve kadın adamın bu kadar kayıtsız olmasına neredeyse gülecekti. Bu çok sevimli bir şeydi.

"Bunu planlamıyordum."

Sonunda anladığında Logan'ın gözleri parladı. Sonra karardılar ve daraldılar. Çenesi sertleşti, kasları kemik boyunca seğirdi. "Bu iyi bir fikir değil."

Göz kapaklarını kapatarak, "Biliyorum," diye fısıldadı.

Odadaki ani elektrik değişimini okumak için gözlerini açmasına gerek yoktu. Havada yoğun bir arzu vardı ama bu onun dumanlı sesinden daha fazla değildi.

"Senin hemen yanında olmak istemiyorum," diye homurdandı, "ellerimi kendime saklayarak-"

"Ellerini kendine saklamayı istemiyorum." Ona doğru adım attı. Bu noktada ya hep ya hiçti ve o kumar oynamayı severdi. "Onları üzerimde istiyorum. Her yerimde."

Vay anasını.

Logan bunun olduğuna inanamıyordu. O kadar yakınında duran güzel, bitkin kadına baktı ki, sıcaklığı tişörtünün üzerinden tenini kavurdu.

"Bu iyi bir fikir değil," diye tekrarladı. "Savaş eğitimi sırasında endişelenmemiz gereken tek bir iblis varken kendimi kontrol edememem yeterince kötü. Şimdi elimizde uluslararası bir olay ve senin peşinde bir intikam iblisi var."

Gözlerindeki sıcaklık biraz azalmıştı ama hâlâ dörtte biri seks iblisi olmasa bile adamın görmezden gelemeyeceği bir cinsel ateş yayıyordu.

"Aynen öyle. Mükemmel bir zamanı bekleyebiliriz, ama bu ne zaman olacak?" Parmakları adamın omzunda geziniyor, dokundukları her yerde karıncalanmalar bırakıyordu. "Daha önce Mace'le konuştuğumu duydum. Draven ve başka biri hakkında. Eski sevgilin mi? İblis mi?"

Bu konuda ona ne kadarını söyleyeceğinden emin değildi ama o anda konuyu saptıramazdı. Hayatı tehlikedeydi ve nihayetinde Aegis, Lilith'in kim olduğunun ve neler yapabileceğinin farkındaydı. Onun aktif bir tehdit olduğunu bilmeleri o kadar da kötü bir şey olmayabilirdi.

"Beni takip eden iblis eski kız arkadaşım değil. O Lilith. Lilith. Büyükannem."

Eva'nın yüzünün rengi soldu. Yutkundu. Sertçe. Ve sonra yatağın ucuna doğru çöktü. İçgüdüsel olarak, yüzüne indireceği darbeye hazırlanmak için geri adım atmak istedi.

Ama Eva Maja değildi. Yine de onun tepkisini beklerken omuzları gerildi. Ve belki de karnına bir bıçak yemeyi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "O gerçek mi? Yani, tabii ki gerçek. Sadece düşündüm... Ne düşündüğümü bilmiyorum. Büyükannen Lilith. Gelmiş geçmiş en kötü şöhretli succubus." Adamın söylediklerini düşünürken kaşlarını çatı. "Büyükannen neden seni takip etsin ki?"

"Uzun hikaye. Temel olarak, kötü psikopatlar olmadıkları için Atlıların her zaman hayal kırıklığı olduğunu düşünmüş. Sonra amcam Reseph, ki siz onu Pestilence olarak bilinen Atlı olarak tanırırsınız, ben doğduktan hemen sonra onu öldürmüş. Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettiğinde ve milyarlarca ruhu fiziksel bedenlerine geri saldıığında geri döndü. Onlarca yıldır intikam planları yapıyordu ve şimdi kendini ortaya çıkarmayı seçti."

Alt dudağını dişlerinin arasında yuvarladı ve bunu düşündü. "Ne kadar tehlikeli?"

"Duyduklarınızı alın ve vahşet ölçeğinde yirmi ile çarpın," dedi. "Hepimiz ondan nefret ediyoruz. Ama kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaksa, baba tarafından büyükbabam bir melektir. Reaver'ın kim olduğunu bildiğinizi biliyorum."

Bu onu daha iyi hissettirmedi.

"Reaver." Kadın boş gözlerle ona baktı. "Lilith ile yattı ve Dört Atlı'yı yarattı. Ondan sonra kanatlarını kaybetmesi ve dünyayı bir kıyametten kurtardıktan sonra onları geri alması dışında hakkında pek bir şey bilinmiyor." Başını iki yana salladı. "Vay canına... Sanırım... Sanırım tüm bunları anlamakta güçlük çekiyorum. Bir Aegis ansiklopedisi gibi konuşuyorum."

"Ne düşündüğünüzü biliyorum-"

"Hayır, değilsin." Ayağa kalktı, gözleri sanki birkaç dakika önce bayılmaya hazır görünmüyormuş gibi parlıyordu. "Ben her zaman risk alan biri oldum. Bazı şeylerden olması gerektiği kadar korkmam. Aegis'e katılmadan önce bir gazeteciydim, iblis karşıtı bazı kanallarda muhabirlik yapıyordum."

"Farkındayım," dedi. "Biraz araştırma yaptım."

Ona sert bir şekilde başını salladı. "Eğer yapmasaydın sana saygı duymazdım." Döndü ve yerleşkenin geniş arazisine bakmak için sürgülü kapıya doğru yürüdü. "Beni takip edenler oldu. Houston'daki bir ilkokulun yakınındaki vampir kolonisini ortaya çıkardığımda ölüm tehdidi bile aldım." Ona doğru döndü. "Ama bu farklı. Çok şey oluyor. Gerçekten tehlikedeyim ve bu biraz çılgınca, ama biraz enerji yakmam gerektiğini hissettiriyor. Bilirsiniz, hayatı dolu dolu yaşamak. Ölme ihtimalime karşı. Bu garip mi? Yakışıklı, güçlü bir erkeğin bana tüm bunları unutturacak bir gece yaşatmasını istemem garip mi?"

Hayır. Hayır, garip değildi. Çünkü o da boktan bir gün geçirmişti ve şu anda kendini ateşli, istekli bir kadının içinde kaybetmek, kıyamet kopmadan önce bir mola vermek için sahip olduğu son şans olabilirdi. Çok yakında her şeyin çok gerçek olacağına dair korkunç bir şüphesi vardı.

Ama ona erkek demişti. Erkekler insandı. Onun kim olduğunu gerçekten anladığından yüzde yüz emin olması gerekiyordu. Ertesi sabah pişmanlıklarıyla uğraşamazdı.

"Bir gece geçirebiliriz," dedi, sesi boğuk ve muhtaçtı. "Sadece bir gece."

"Tamam," diye fısıldadı, bir adım daha yaklaşarak. "Ama önce, olduğum şeyle bir sorunun olmadığını söyle bana."

Kızın kara kaşları şaşkınlıkla çatıldı ama bir kalp atışı sonra adamın ne sorduğunu anladığında kaşları yukarı kalktı.

"Senin olduğun şey," dedi bir adım daha atarak, "beklenmedik bir şey. Ve heyecan verici. Ve biraz da korkutucu." Bir adım daha. "Sen arkadaşlarına ve ailesine çok değer veren birisin. Neye bulaştığımı biliyorum ve aramızda ne olursa olsun DNA'nı sana karşı kullanmayacağım."

Bir rahatlama hissi, gergin olduğunu fark etmediği kaslarını gevşetti.

Kollar ve ağızlar birbirine karıştı.

Elleri doğruca bluzuna gitti. Parmakları düğmeleri yırttı ama ilk düğme açıldığında kadın geri adım attı. "Bekle. Yani, beklemek istemiyorum ama..."

"Sorun değıl," dedi. "Prezervatifim var."

"Hayır, o değıl. Hap kullanıyorum." Kıyafetlerine baktı, buruş buruş olmuş ve kan sıçramıştı. "Sadece uzun, terli, kanlı bir gün oldu. Önce bir duş alsam iyi olacak."

"Komik, ben de yapabiliirdim."

Duşa doğru bir yarış vardı, banyoya doğru çabalarken giysileri çıkıyordu. Logan onu soyamadığı için pişmanlık bile duymuyordu çünkü onun iç çamaşırlarını çıkarmasını izlemek hayatının en önemli anıydı.

İşte bu. Göt.

Eva banyoya önce girdi ve tamamen açık duş kabine ulaşmadan hemen önce fayans zeminde kayarak durdu.

"Vay canına." Koyu renk saçları omuzlarına döküldü ve aynalarla dolu duvarı, ısıtılmal havlu askılarını ve küvetteki şelale özelliğini incelerken omurgasına doğru sallandı. "Spa gibi bir yer."

"Stryke'ın pahalı zevkleri var. Altı ebeveyn odasını da konfor için tasarlattı."

"Bir düzine insanın aynı anda duş almasını mı bekliyordu? Çünkü oraya o kadar kişi sığabilir. Dört duş başlığı var."

"Ve duvarlarda altı tane." Duvardaki pedin üzerindeki bir düğmeye bastı ve her duş başlığından sıcak su fışkırdı. "Ne diyebilirim ki? Stryke lüksü sever."

"Çok fazla sorum var," diye nefes aldı.

"Sonra görüşürüz." Onu belinden kavradı ve sıcak bedenini kendi bedenine yaklaştıarak ten tene olmalarını sağladı. Göğüs göğüse. Sert aleti kızın yumuşak karnına bastırdı. "Çok, çok sonra."

Yirmi İkinci Bölüm

Eva bekâretini üniversitede kaybettiğinden beri seks konusunda hiç gergin olmamıştı. O zaman bile gergin olduğunu hatırlamıyordu. Daha çok endişeliydi. Bu işi hemen bitirmek istemişti. Arkadaşları seks hakkında sanki en harika şeymiş gibi konuşurlardı.

Eva bunu dağınık, acı verici ve pek de tatmin edici bulmamıştı.

Yaşlandıkça ve daha deneyimli erkeklerle çıktıkça daha iyi olmuştu ve eski sevgiliyle de harikaydı. Sonunda abartıyı anlamıştı. Ama sinirler? Asla. Erkekler onu sinirlendirmiyordu.

En azından Logan'a kadar öyle değildi.

O bir erkek değil.

Ve muhteşemdi.

Dili dudaklarının kenarında gezinerek daha fazlasını aradı ve kadın açılarak ona istediğini verdi. Şu anda istediği her şeye sahip olabilirdi.

Şehvet içinden sıcak bir bal gibi akıyor, bir kolunu beline, diğerini poposunun altına doladığında vücudunu durgunlaştırıyordu. Seksi bir hırıltıyla onu kendine doğru kaldırdı ve banklardan birine çökerek onu kucağına oturttu.

"Bu muhtemelen gerçekten aptalca," dedi onun ağzına karşı.

"Anlaştık." Sırıttı. "Ama eğlenceli olacak."

Kıkırdadı, göğsü kızın hassas göğüslerine sürtünüyordu. Meme uçları alev alev yanıyor, onun dokunuşu için yalvarıyordu. Sanki

avucunu indirdi ve bir tanesini kavradı. Başparmağı içeriye doğru okşadı, hafif, yavaş geçişler yaptı ve kadın onun kalçalarını kavrarken eline doğru eğildi.

Adamın siki dikleşerek karnına baskı yapıyordu ve kadın ona doğru sallandığında adamın nefes alış verişinin kesilmesi hoşuna gidiyordu. Yer değiştirdi, göbeğini adamın kalın aletine o kadar yaklaştırdı ki onun sıcaklığını ağrıyan etinde hissedebildi.

Etraflarında dönen buhar bulutları Logan'ın teninde parlayan damlalar bıraktı. Kadın, Logan'ın güçlü çene hattını öperken onları yaladı. Logan başını fayansa yasladı ve kızın, uzamış boynundan keskin bir şekilde çıkan sinirli tendonları takip ederek aşağı inmesine izin verdi. Omzunun kıvrımına ulaştığında inledi ve kalçalarını yukarı doğru pompalayarak sikini onun merkezine sürttü.

"Çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandı, sesi boğuk, tutkuyla kalındı.

Çok tahrik ediciydi.

Elini aralarına sıkıştırdı ve parmağını adamın sikinin tepesinde gezdirdi. "Sen de öyle."

"Ah... bunu yapmaya devam et."

"Bu mu?" Tek parmağıyla kapağı daire içine aldı. "Yoksa bu mu?" Onu avucunun içine alarak, başparmağı yarıktan gezinirken başın etrafında bir bükülme hareketi yaptı.

"Oh, Tanrım. Bu!" Nefes nefese kaldı. "Bunu... yap."

Onu tamamen yoğun bir zevke teslim olmuş halde görmek, şehvetini birkaç kademe daha yükseltti. Bu güçlü, erkeksi, kaya gibi sert varlık birkaç öpücük ve erotik dokunuşla dizlerinin üzerine çökmüştü.

Gülümseyerek omzundaki birkaç su damlasını yaladı. "Tadın çok güzel," diye mırıldandı. "Seni ısırasım geliyor."

"Yap şunu." Adam kadının kalçalarını sıktı ve göbeğine doğru sallanmaya başlarken onu daha da yakına çekti. "Isır. Sertçe."

"Bu şekilde sevdiğini biliyordum."

"Şu ana kadar hiç hoşuma gitmemişti," diye hırladı. "Ağzını üzerime koy. Şimdi."

Adamın ses tonundaki emirle ürperdi, hatta isyan edip dişleri yerine tırnaklarını adamın omzuna geçirirken bile. Hiçbir zaman iyi emir alan biri olmamıştı. Annesi ona cesur derdi. Babası ona alıngan derdi.

Logan ona cadaloz dedi ve yüzünü göğsüne bastırdı.

"Acıtsın."

Isırdı. Meme ucunu ısırdı. Sertçe.

Onu yukarı çekip kalın aletinın üzerine oturttuğunda bağırışı duvarlarda yankılandı. Sonra kaygan kanalını gererken ve onu yavaşça, her seferinde bir erotik inç indirirken bağıрма sırası ondaydı. Zevk pelvisine ve göğüslerine kadar yayıldı ve parmaklarının kışını kazdığının, avuçlarının onu tamamen oturmuş bir şekilde horozunun üzerine yerleştirirken kaslarının derinliklerine masaj yaptığının farkındaydı.

"İyi misin?" diye mırıldandı, ellerini kızın beline doğru kaydırarak.

Sorusunun çok tatlı olduğunu fark etti, ihtiyacı olmasa da onunla küçük bir kontrol yapıyordu.

Başını kaldırarak onunla bakışlarını kilitledi. Adam onu izliyordu, gözlerinde biriken sıcaklık yerini meraka bırakmıştı. Onu yüzünü avuçlarının arasına almaya iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, çünkü onun içinde olmasına rağmen, bu eylem daha da samimi görünüyordu.

"Öyleyim," dedi usulca. "Öyle misin?"

Bir dakika düşünür gibi oldu. Her şey sessiz ve hareketsiz kaldı. Şu anda tenini okşayan tek şey dönen buhardı.

"Evet. Sonrasını bilmem ama şu anda dünya dışarıda ve sadece sen varsın."

Sakin ol kalbim.

Bu, bir erkeğin ona söylediği en romantik şey olabilirdi. Ve aralarında bir şey bile yoktu. Bu

bir ilişki değildi. Kötü bir günün atlatılması ve ruh sağlığına verilen bir mola idi. İşler ne kadar boktan olursa olsun, hayatı yaşamaya değer kılan temel zevklerin hala var olduğunu hatırlatıyordu.

"Şimdi," dedi göz kırparak ve eğer külot giyiyor olsaydı onu büyüleyecek bir gülümsemeyle, "becer beni."

İkinci kez söylenmesine gerek yoktu.

Dizlerini bankın üzerine koyup ellerini adamın kalın omuzlarına koyarak, sikinin kapağının neredeyse serbest kaldığını hissedene kadar kendini kaldırdı, sonra sertçe yere gömüldü. Adam bir küfür savurdu ve kadın bunu tekrar yaptı... ve tekrar. Daha hızlı ve daha hızlı, adam nefes nefese kalana kadar, elleri belini o kadar sert kavrıyordu ki yarın morlukları olacaktı.

Elini aralarına soktu ve ıslak başparmağıyla klitorisini yakaladı, hafifçe bir tarafa doğru yuvarladı, tam da onun sevdiği şekilde. Ona tam olarak nasıl dokunacağını, ne kadar baskı uygulayacağını nereden biliyordu?

İnledi, içindeki lezzetli gerilim arttıkça vücudu sarsıldı.

"Çok yakınsın," diye mırıldandı kulağına karşı. "Etrafımda dolaştığını hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Oh, evet.

"Ve sonra, dilime boşalmanı tatmak istiyorum."

Açık seçik sözleri, başparmağı, içinde titreşen şaftı... çok fazlaydı. Elini ağzına götürmeden önce bir çığlık attı.

"Çığlık at bebeğim," diye homurdandı. "Bütün yatak odaları ses geçirmez."

Buna bayıldı. Ses yalıtımı olmasa bir mil öteden duyulabilecek bir çığlıkla kendini bıraktı. Orgazmı zirveye ulaştığında her şey ortaya çıktı: yoğun zevk, acı veren keder ve çaresiz öfke. Serbest kalma onu parçalara ayırdı ve Logan ona katıldığında, vücudu sarsılırken, güçlü kolları onu kendine çekerken, gözyaşları gözlerini yaktı.

Evet, bu seksti. İnanılmaz, ateşli, buharlı seks. Ama bundan daha fazlasıydı. Hayatın öngörülemez, acı verici ve harika olduğunu hatırlatıyordu.

Bazen, hepsi birden.

Logan Eva'yı kendine yakın tuttu, nefes alışını dinledi, kalbi göğsünde atarken nabzını hissetti. Yıllardır duşta seks yapmamıştı, üniversiteden beri yapmamıştı.

Maja'dan beri değil.

Eski sevgilisini düşüncelerinden sildi ve kucağındaki kadına odaklandı. Kadın ona bir kase krema içmiş kedi gibi gülümsedi ve sonra gerindi, uzun, tonlu kolları yukarı doğru esnedi ve göğüslerini öpmek için mükemmel bir pozisyona getirdi.

"Mm." Kollarını adamın omuzlarına doladı ve kafa derisine bir öpücük kondurdu. "Bu harikaydı."

"Öyle miydi?" Onu ayağa kaldırdı ve ayağa kalktı. "Daha işimiz bitmedi."

Kızın hevesli gülümsemesi, adamın ikisini de aceleyle sabunlaması için yeterliydi. Kıvrımlı vücudu avuçlarının altında kaygandı ve sabunlu parmağını kıvrımlarına her daldırdığında neredeyse eriyordu. Parmağını diliyle değiştirmek için sabırsızlanıyordu ve şu anda dizlerinin üzerine çökmeyi düşünüyordu.

Bu düşünce sikini yeniden sertleştirdi. Gerçi fazla bir şey de gerekmiyordu. Lilith sayesinde seks iblisi DNA'sına sahipti ve bu kendini talep üzerine uyarılma ve çoklu orgazm şeklinde gösteriyordu.

Boynundaki ve omuzlarındaki suyu yaladı ve göğüslerinin arasından akan dereden kana kana içti. Çıkardığı sesler, küçük boğuk inilti, onu daha da alçalttı,

Ta ki dizlerinin üzerine çökene ve ağzı olmasını istediği yere birkaç santim kalana kadar.

Kadın onu izliyordu, bakışları kapalıydı ve ağzı beklentiyle açıktı.

"Henüz değil," dedi ve sert karnına şefkatli bir öpücük kondurdu. Diliyle göbeğinin etrafındaki dövmenin izini sürdürdü, kız ihtiyaçla inerken girdapları ve çizgileri takip etti.

"Dövmeyi alakasız hale getirdiğin için çok minnettarım," diye mırıldandı. "Ama onunla yaptığın şeyi seviyorum."

Onun tenine karşı gülümsedi. O da hoşuna gitmişti. Ama şimdi iyice bakabildiğine göre... başlangıçta düşündüğü gibi değildi. Gördüğü üst yarısı kesinlikle onu terörize eden iblise karşı bir korumaydı. Ama alt yarısı... hiçbir fikri yoktu.

Gerçi şu anda bir önemi yoktu. Bunu hafızasına işledi ve daha sonra çözeceği bir gizem olarak dosyaladı.

Çok sonra.

Dilini, hassas bilgileri zihinsel saldırılardan koruduğunu söylediği düğümlü dövmeye doğru sürükledi. Rade'in ona yaptıklarını yatıştıramazdı ama onu başka şekillerde yatıştıracaktı.

Göğsünü ve karnını fayansa bastıracak şekilde onu çevirerek sıkı kalçalarına hayran kaldı.

Oh, ve orada, omurgasının altında, vücudunda bir yere sakladığını bildiği Aegis kalkanı vardı.

Onu öpecekti.

Sıcak sprej pürüzsüz tenine sıçrarken buhar yükseliyor, bacaklarının arasında ve ince belinin etrafında dönüyordu. Kristal berraklığında su nehirleri sırtından ve kalçalarından aşağı akıyordu ve adam eğilip diliyle onları yakaladı. Akıntıları uyluklarının arkasına ve kışının kıvrımına kadar takip etti, ta ki tekrar içinde olmak için çaresizce zonklayana kadar.

Aletini avuçlayarak acımasızca sıktı. Kapa çenenin, koca adam. Zamanımız var.

Dikkatini yeniden Eva'ya odakladı ve kalkan dövmesine uzun bir öpücük kondurdu. Kalçasının vadisinin sembolün sivri tabanıyla buluştuğu sığ çukurda dudaklarının dokunuşuyla ürperdi. Onu orada yaladı, dilinin her turunda seksi küçük inilti çıkardı.

Sonunda daha fazla dayanamadı. Ayağa kalkarak suyu kapattı ve önce onu bir havluya sardı, sonra da kendisi için bir havlu kaptı. "Çekmecede bir saç kurutma makinesi var."
_"

Havluyu bıraktı ve ellerini kalçalarına sıkıştırdı. "Şu anda saçımı kurutmak istiyor gibi mi görünüyorum?"

Kendi havlusunu attı. Kadının bakışları adamın sertleşmiş sikine kaydı ve ona baktığında gözlerindeki sıcaklık aleve dönüşmüştü.

"Ne istiyorsun?" diye sordu kabaca.

"Dilin amımda. Sen bahsettiğinden beri tek düşünebildiğim bu. Ve gerçekten sabırsızım."

Bir anda onun üzerindeydi, onu yatağına doğru iterken öpüyordu. Bacaklarının arkası şilteye çarptı ve içindeki aç yırtıcıyı ortaya çıkaran eğlenceli bir ciyaklamayla geriye doğru düştü. Saldırdı, bacaklarını kaldırdı, böylece aralarına dalabilecek ve onu ilk gördüğünden beri hayalini kurduğu şekilde ziyafet çekebilecekti.

Ağzı sulanarak onun dolgun, pürüzsüz etine doğru eğildi. Onu orada öpüp dilini kaygan sıcağına daldırırken içinden bir hırıltı yükseldi. Kızın tadı denize ve ona benziyordu ve ona binmek için duyduğu ilkel dürtü içinde kükredi.

Onu duşta sikmek yetmemişti. Onu almak istiyordu. Onu vücuduyla, kokusuyla kaplamak istiyordu. İçine girerken onun merhametine sahip olmak istiyordu ve onu tekrar tekrar boşaltırken yüzünü izlemek istiyordu.

Ama önce onu ağzına boşaltırdı.

Onu diliyle mızrakladı, yüzüne karşı sallanmaya başlayana kadar onunla sikişti. Bir an için işleri yavaşlattı ve uzun, derin vuruşlarla onu yaladı.

klitorisine girerek inlemesine ve saçlarını çekmesine neden oldu. Ona ucuyla birkaç fiske vurdu ve sonra tekrar içine daldı, özünü olabildiğince derinden tattı.

"Evet," diye bağırdı, dönüşleri çılgınca büyüyor, tırnakları kafa derisine batıyordu. Onun sertleştiğini hissetti ve doruğa ulaştığında tadı elektriklendi. Onu zirveye çıkardı, ama aşağı inerken klitorisine geçti, dilinin yerini almak için bir parmağını içine daldırırken hafifçe emdi.

Tekrar boşaldı, onun adını haykırdı ve topuklarını onun sırtına gömdü. Zirveye ulaştığında, vücuduna doğru hamle yaptı ve ona girdi, iç kaslarının sıkıldığını ve onu derinlere çektiğini hissetti.

Ayak bileklerini onun kıkına dolayarak omuzlarına yapıştı ve sanki doyamıyormuş gibi onu çekiştirdi.

"Daha hızlı," diye fısıldadı. "İçime gel."

Evet. "Annesi..." Bir kükreme ile boşaldı, pompalama spazmları onu başka bir yüksekliğe sürükledi. Bu da onun için bir başkasını tetikledi. İsteyerek gitti, kadının onu tekrar tekrar boşaltmasına izin verdi. Artık erkeklerin neden Lilith gibi succubi'lerin bacakları arasında mutlu bir şekilde ölüme gittiklerini biliyordu.

Eva ile seks mutluluktan ve bitmesini istemiyordu.

Yine de öyle oldu ve tek bir kasını bile oynatmadan, zar zor nefes alarak onun üzerine yığıldı. Çok yakında gerçek dünya da onlarla birlikte yatağa gireceğinden ve uzun bir süre daha böyle mutlu bir şekilde bitkin düşecek vakti olacağından şüphelendiğinden, kendini ışıltının tadını çıkarmaya bıraktı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Eva cinsel ilişki sonrası mutluluk içinde nefes nefese yatıyordu, vücudu bitkin düşmüştü, kalbi Logan'ın duyabileceğinden emin olduğu kadar sert çarpıyordu, başı onun omzunun kıvrımına yaslanmıştı.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı. "Buna ihtiyacım vardı." Adamın derin kıkırdaması kızın başını döndürdü. "Teşekkürler mi?

Sanki bir hizmet vermişim gibi?"

Şakacı bir şekilde göğsüne vurdu. "Kastettiğim bu değildi ve bunu sen de biliyorsun."

"Hmm." Ona bakabilmek için yer değiştirdi. "Susadın mı? Su, maden suyu, kola ve biram var."

"Su harika olur. Teşekkür ederim." Ayağa kalkabilmesi için onun üzerinden sıyrıldı ve sonra mutfağa gidip buzdolabından birkaç su alırken onun cidden güzel kışına hayran kaldı.

Sonra, çıplak bir şekilde geri dönerken, sert vücudu canlı bir sanat eseri gibi hareket ederken onun önünü hayranlıkla seyretti. Kendini yatağın üzerine attı ve ona bir şişe uzatırken yan tarafına doğru uzandı.

"Sorularınız olduğunu söylemiştiniz," dedi.

"Havadan sudan konuşmak mı?"

Bir koluna yaslandı ve diğer eliyle omzunda ürpertici küçük izler bıraktı. "Yastık muhabbeti."

"Is o senin favori yol için iletişim kurun ile bir kadın mı?"

"En kötü yol bu değil."

Şişenin kapağını açarken güldü. Neden bu kadar karşı konulmaz olmak zorundaydı? Bu iş bittiğinde onunla işinin gerçekten bitmesini istiyordu çünkü içten içe bir sürü boktan şey yaşayacaklarını hissediyordu ve eğer ondan hoşlanmasaydı muhtemelen bununla başa çıkması daha kolay olurdu.

Ya da en azından ağzının suyu akmasaydı.

"Lüksü sevmekten bahsettiğinizde, böyle mi büyüdüğünüzü merak ettim."

"Yani Aegis eğitiminin bir parçası olarak Atlılar ve hayatlarının her yönü hakkında bilgilendirilmediğini mi söylüyorsun?" Boğuk, seks sonrası ses tonunun altında acı bir nota vardı.

"Evet, öyleydim," diye itiraf etti. "Habercilik günlerimden ve Dört Atlı çizgi romanlarını okuduğumdan biraz biliyordum ama duyduklarımın ve okuduklarımın ne kadar doğru olduğunu hep merak etmişimdir."

Uzun bir sessizlik oldu. Ve sonra sessiz bir "Ne duydun?"

Sessiz kalma sırası ondaydı. Bunun hassas bir konu olacağını düşünmemişti ama şimdi onun tamamen farklı bir dünyada, çoğu insanın kendi türünden nefret ettiği ya da korktuğu bir dünyada büyüdüğü aklına geldi. Annesinin Aegis'e ihanet ettiği ve iki teşkilat arasında bir savaşı tetiklediği bir dünyada.

Dikkatli davranması gerekiyordu.

"Tüm Atlıların Tanrı'dan daha zengin olduğunu ve senin Grönland'da bir şatoda büyüdüğünü duydum. Eğer bir şatoda yaşayıp zengin olduysanız, lüks bir hayat sürmüşsünüzdür diye düşündüm."

Homurdandı. "Ne kadar paran olursa olsun şatolar soğuktur. Annemin aşırı sıcak ve soğuktan etkilenme konusundaki insani zaafı bana miras kaldı. Her zaman donuyordum. Ama hiçbir şeye ihtiyacımız yoktu. Ve babam kişisel Harrowgate'ler yapabildiği için, istediğimiz zaman istediğimiz yere gidebiliyorduk. Cujo beni götürdüğü sürece ben de gidebilirdim ama küçükken

Çocukken teyzemin ya da amcamın evi dışında bir yere gitmeme izin verilmezdi."

Başını iki yana salladı. Adamın evcil bir cehennem köpeği olması onu hâlâ korkutuyordu. Daha önce hiç görmemişti ve görmek istediğinden de emin değildi. Anlatılanlara bakılırsa, avlarını canlı canlı yemeden önce cinsel olarak harap etmekten hoşlanan vahşi şeytanlardı.

"Yani kendi Harrowgate'lerini kullanamıyorsun ama Cujo ile seyahat edebiliyorsun öyle mi?"

"Ona dokunduğum sürece beni istediğim yere götürebilir."

Ne kadar havalı değil mi? Büyürken hiç evcil hayvanı olmamıştı, hele onu göz açıp kapayıncaya kadar istediği yere götürebilecek bir evcil hayvanı hiç olmamıştı. "Onunla nasıl iletişim kuruyorsun?" O omuz silkti. "Biz iletişim kurun her şey imgeler ya da duygular aracılığıyla. Onu kafamda çağırabiliyorum ama gerçek kelimeler bazen zor olabiliyor." Suyundan bir yudum aldı. "Büyürken çok seyahat eder miydiniz?"

Başını salladı. "Annemle babam seyahat etmeyi çok severdi. Büyük bir şirkette avukat oldukları için fazla zamanları yoktu ama yılda en az iki kez Avrupa'ya ya da Bahamalar'a falan giderdik. Bana yeni yerler ve kültürler keşfetme aşkı verdi. Ailen seni nereye götürdü?"

"Genelde sadece ben ve babam olurduk. Beni her yere götürürdü.

Tokyo'da öğle yemeği ya da Berlin'de akşam yemeği. Bunun gibi şeyler."

Bu. Kulağa hoş geliyordu. İnanılmazdı. Saniyeler içinde herhangi bir yere seyahat edebilseydi, yeni yerler keşfetmekten ve yeni şeyler yemekten vazgeçmezdi. "Annen ve kız kardeşin neredeydi?"

"Kız kardeşim seyahat etmeyi sevmez, bu yüzden annem genellikle onunla evde kalırdı." demeden önce uzun bir su içti.

"Seyahat etmeyi sevmiyor mu? Neden sevmiyor?"

Logan nasıl cevap vereceğine -ya da verip vermeyeceğine- karar vermeye çalışıyormuş gibi birkaç kalp atışı geçti.

"Amber, ailemin de söylediği gibi, olağanüstü güçlü bir empatiye sahip. Tanımadığı insanların yanında olmak

Özellikle kalabalıklar. Aşırı duyusal yüklenme yaşıyor. Aslında pek çok şeyden aşırı etkileniyor."

Aegis'in geniş bilgi kütüphanesinde bu yoktu. Aslında Atlıların çocukları hakkında çok az şey biliniyordu ve sahip oldukları bilgilerin çoğu söylenti değirmeninden ve güvenilmez kaynaklardan geliyordu.

"Yani evden hiç çıkmıyor mu?"

"Var ama sadece teyzemlerin ve amcalarımın evlerini ziyaret ediyor. Ares'in Yunan adasını çok seviyor. Bütün gün sahilde takılmak ya da kuzenlerimizle takılmak için oraya gider. Ama onu başka bir yere götürmeye çalışmak neredeyse imkânsız."

"Bu onun için çok zor olmalı," diye mırıldandı. "Yani hâlâ evde mi yaşıyor? Onun da bir cehennem köpeği var mı?"

"Evde yaşıyor ve hayır, bir cehennem köpeği yok. Sadece bir tane var çünkü Pestilence ailesini öldürdüğünde öksüz kaldı."

Dünyanın tamamen yok olmaya çok yakın olduğunu hatırlatan bu keskin hatırlatma, seks sonrası sersemliğine istenmeyen bir açıklık getirdi. Gerçek dünya, yerleşkeyi çevreleyen duvarın hemen diğer tarafındaydı ve o henüz buna hazır değildi.

"Amber kaç yaşında?" diye sordu, sanki bu diğer her şeyi uzak tutacakmış gibi yastık sohbetine devam etmek için çırpınıyordu.

Bir kaşını kaldırdı. "Yani ailemin hayatı hakkında Aegis'in bilmediği bazı detaylar mı var?"

"Şok edici, biliyorum." Aegis Amber'ın varlığından haberdardı ama yaşı hakkında sadece genel bir fikirleri vardı.

"Otuz yaşında," dedi. "Benden üç yaş daha genç. Ama yirmi yaşında gibi görünüyor. Biz ölümsüzler yavaş yaşlanırız ve yirmi beş ya da otuz yaşlarında yaşlanmayı bırakırız."

"Berbatsın."

Güldü. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, annem insan olduğu için babamdan daha kolay yaralanıyorum, iyileşmem daha uzun sürüyor ve birlikte eğitim aldığım meleklerle göre ölebiliyorum." Bir içki almak için durakladı, ama o hâlâ bir

şeyler içmeye çalışıyordu.

meleklerle eğitim gördüğü gerçeğini kafasına sokmaya çalışıyordu. Meleklerle. "Neyse ki Cujo ile aramdaki bağ, onsuz iyileşebileceğimden daha hızlı iyileşmeme yardımcı oluyor. Kız kardeşim ve ben çocukken ikimiz de kollarımızı kırdık ve benimki ailem beni Underworld General'a götüremeden önce neredeyse tamamen iyileşmişti. Ama kız kardeşimin kolunun iyileşmesi dört gün sürdü çünkü hastaneye gitmeyi reddetti ve doktorun ona dokunmasına izin vermedi. Çok inatçıdır."

"Hala. Kırık bir kolu iyileştirmek için dört gün mü? Bu inanılmaz."

Bir işi ya da ilgi alanı var mı?"

"Oh, evet. Hem de nasıl. Her şeyle ilgilenir. Eğer yazmıyorsa, okuyor. Ya da yeni tarifler deniyor. Ya da sanal olarak bir yerlere gitmek için oyun odasını kullanıyor."

"Yani, o bir yazar mı?"

Bir kalp atışı kadar tereddüt etti ve sonra konuşmaya devam etmenin sorun olmayacağına karar vermiş gibi omuz silkti, sadece bir omuz seğirmesi. "Aslında çok satan bir yazar ama takma isimle yazıyor. Ve hayır, size ne olduğunu söyleyemem. İstersen yarın onunla buluştuğunda sorabilirsin."

O kadar hızlı doğruldu ki yanağını Logan'ın çenesine çarptı. "Ahh. Ne? Onunla buluşacak mıyım?"

"Herkesle tanışıyorsunuz," dedi. "Bu büyük bir aile buluşması. Bunu ayda bir ya da iki kez yapıyoruz. Bu sefer Limos'un evinde. Draven ve Lilith'i bulmaya odaklandığımız için iptal edecektik ama sanırım herkes yarın buluşup bilgi paylaşabileceğimizi düşündü. Yani bu bir parti değil, bir savaş planlama oturumu olacak. Hamburger ve birayla birlikte."

Oh, Tanrım. Midesi şimdiden gergin bir enerjiyle çalkalanmaya başlamıştı. Sadece bir Atılıyla değil, hepsiyle, ayrıca çocukları ve arkadaşlarıyla tanışma fikri... yirmi dört saat içinde ikinci kez kusabilirdi.

"Ailen benden nefret edecek."

Elini o kadar şefkatle tuttu ki kalbi pır pır etti. "Aegis'i küçümsemek için sebepleri var ama

insanlarla sorun yaşar. Atlıların tüm eşleri insan."

"Peki ya sen?" Logan'ın eski sevgilisi sandığı kişinin aslında onun kaçık büyükannesi olduğunu bildiğine göre, Logan'ın bahsettiği eski sevgilinin bir insan olması gerektiği birden aklına geldi. "Eski sevgilin insandı, değil mi? Ve belli ki senin kim olduğunu öğrendiğinde pek iyi tepki vermemiş."

"Beni yerel bir iblis nefret grubuna ifşa etti ve üniversiteden atılmama neden oldu." Başını yastığa geri attı. "Bu beni bıçaklamaya çalıştıktan sonraydı."

"Ne kaltak ama. Ne zamandır birliktesiniz?"

"Neredeyse bir yıl." Elindeki boş şişeyi kapının yanındaki çöp kutusuna attı. "Sanırım ona daha önce söylemeliydim. Sadece bu kadar korkacağını düşünmemiştim."

Kolunu okşadı, parmaklarının sert kaslarının tepeleri ve vadileri boyunca oynamasına izin verdi. "Ruhları yakalama yeteneğini nasıl keşfettiğini sorduğumda, bir kızla ilgili olduğunu söylemiştin. O kız mıydı?"

Homurdandı. "Evet. Üniversiteden önce yapabildiğim tek şey bir kılıç çağırmaktı." Birden elinde bir kılıç belirdi. Çok havalı. "Ama bir gece onunla bir restorandaydım ve bir iblisin ruhunun garson kızımızın etrafında dolaştığını gördüm." Kılıç kayboldu ve elini onun eline bıraktı. "Biraz korktum. Ona gerçeği söyleyemedim, o da benim sarhoş ya da uçmuş olduğumu düşündü. Büyük bir kavga ettik. Neredeyse ayrılıyorduk. Keşke ayrılısaydık."

Eski sevgilisinin sesi kontrolcü bir dangalak gibi geliyordu. "Neden ona söyleyemedin? Doğaüstü varlıklara karşı tutumu neydi?"

"İlk başta meraklıydı. Düşmanca değildi. Başta ona söylemeliydim ama ona güvenebileceğimden emin değildim. Sonra radikal iblis karşıtı gruplarla takılmaya ve Aegis'in ev sahipliği yaptığı etkinliklere gitmeye başladı. Sadece iblisler değil, kurtlar ve vampirler hakkında da konuşması beni endişelendiriyordu. Sonra bir gün, Aegis'in Atlılar'ı hapsetmesi ve onları Kıyamet'e kadar tutması gerektiğini öne sürdü ve ben de ona gerçeği söylemek zorunda kaldım. İstedim

Onu hepimizin canavar olmadığına ikna etmek. Yani, beni bir yıldır tanıyordu. Canavar olmadığını biliyordu, anlıyor musun?"

"Onu hala seviyor musun?"

"Beni bıçaklamaya ve aşırılık yanlıları tarafından yakalanmamı sağlamaya çalıştı."

"Bu hayır demek değil. Belki sen de bu tür şeylerden hoşlanıyorsundur." Derin kahkahası yatağı salladı.

"Hayır. Kesinlikle hayır."

Bu cevap hoşuna gitmişti. "Ama hala kızgınsın?"

Bir nefes verdi. "Uzun zamandır öyleydim." Parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Ama sanırım sonunda bununla barıştım." Eğilerek onu öptü, içinden geçen duygularla gözlerini yakan kısa, şefkatli bir öpücüktü bu. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Kim olduğumu kabul ettiğin için."

"Oh, Logan," diye nefes aldı ve onun yanağını avucunun içine aldı. "I-"

Birden biri Logan'ın kapısına vurdu.

"Kahretsin, Logan!"

Eva şaşkınlıkla ciyakladı ve battaniyeyi çekti, tam o sırada kapı açıldı ve Rade yatak odasına doğru hücum etti.

"Lilith'in neyi olduğunu neden bana söylemedin?" Eva'ya baktı, başını salladı ve kapıyı tekrar çarparak çıktı.

"Kahretsin." Logan onu öptü, hızlıca bir öpücük attı ve sonra yataktan yuvarlanıp bir eşofman altı giydi. "Sen biraz uyu. Sana sonra katılırım."

Kapı kapanmadan önce uyuyordu.

Orospu çocuğu.

Bugün Logan'ın hayatının en boktan günlerinden biriydi. Ama Eva ile geçirdiği zaman en azından şu anda göğsünü oyan bıçağın kenarını köreltmişti. Noah ve Shanea'nın isimlerinin kazılı olduğu bıçak Draven ve Lilith tarafından kullanılıyordu. Şimdi gerçek hayat, Eva ile bulduğu kısa cennet parçasına şiddetle müdahale etmişti.

Ve çok kızgındı.

Gerçekten de onunla yatmanın bir hata olacağını düşünmüştü ama öyle olmamıştı. İkisinin de ne için savaştıklarını hatırlamaları gerekiyordu. Hayat için. Aile. Aşk.

Evet, Şeytan serbest bırakılmadan önce dünyanın yanmamasını sağlamaya odaklanması gerekiyordu ama kıyameti önlemeye kendini o kadar kaptırmıştı ki kendi ihtiyaçlarını ihmal etmişti. Eski yaralarının iltihaplanmasına izin vermişti ve yıllar sonra ilk kez sonunda biraz rahatladığını hissetti.

Sonra Rade gidip her şeyi mahvetmek zorunda kaldı.

Logan, Rade'in kapısına vurdu ve sonra davet beklemeden içeri daldı, tıpkı Rade'in ona yaptığı gibi.

Rade buzdolabından döndü, kapıyı tekmeleyerek kapattı ve açılmamış buzlu kahve şişesini tezgâha çarptı. "Bu ne lan? Düşmanı mı beceriyorsun?"

"O düşman değil, Rade." Logan ayağıyla kapıya buzdolabı muamelesi yaptı.

"Arkadaşımız olmadığı kesin." Bilgisayara doğru yürüdü ve Logan'a el salladı. "Sorgulamadan sonra küçük seks arkadaşınızı araştırdım. Çalışmalarını gördün mü?" Bir düğmeye bastı ve Eva'nın Houston'da gazetecilik yaptığı dönemden bir görüntü belirdi.

Eva, Houston'daki bir adliye binasının dışından yaptığı açıklamada, "İşletmelerin bilinen kurtadamlara hizmet vermeyi reddetme haklarına ilişkin çok ihtiyaç duyulan yasa bugün ülkenin başkentinde binlerce mil ötede tartışılıyor" dedi. Eva'nın arkasında, çok sayıda protestocu, işletme sahipleri için İlk Değişiklik haklarını talep eden ve tüm kurtadamların rezervasyonlara gönderilmesi çağrısında bulunan pankartlar taşıdı. "Bu olay, bugün

Ayda üç gece ay ateşine yakalananlar, ne kadar doğru olursa olsun bu etiketin kendilerini haksız yere bir hastalığa indirgediğini ve taciz ve ayrımcılığa maruz bıraktığını iddia ederek kurtadam olarak değil insan olarak tanımlanmayı talep ediyor."

"Eva," dedi haber masasındaki adam, "bu insanlar hastalıklarının bulaşıcı olduğunu inkar mı ediyorlar?"

"Kurt adam virüsünün bulaşabileceğini kabul ediyorlar, ancak bunun yalnızca canavar formlarındayken bir ısırik ya da çizik yoluyla gerçekleşebileceğini iddia ediyorlar."

Haberci adam düşünceli bir şekilde başını salladı. "Ve henüz kanıtları yok."

"Bazı erken dönem çalışmalar, likantropi virüsünün, enfekte kişiler insan formundayken uykuda olduğunu ve bulaşıcı olmadığını göstermiştir, ancak şu ana kadar Dünya Doğaüstü Yönetim Konseyi tarafından kurtadamların toplumda nasıl tedavi edileceğine dair resmi bir açıklama veya tavsiye bulunmamaktadır."

"Teşekkür ederim Eva," dedi adam. "Nasıl bir dünyada yaşıyoruz."

Haber On iki bu mesajlardan sonra geri dönecektir."

Haber kaynağı yanıp sönerken Rade birkaç tuşa daha bastı. "Ve yazdığı şu makalelere bir göz atın. Şeytan Komşular: Silah Olarak Kullanabileceğiniz Ev Eşyalarıyla Kendinizi Koruyun. İblis-insan suçlarının nasıl arttığını ve insanların bu konuda neler yapabileceğini anlatıyor."

Logan kaşlarını çatı. "Bunu hatırlıyorum. Phoenix'te bir adam kurt adam koruma ünitesinden kaçtı ve mahallesindeki yarım düzine insanı katletti. Ertesi gün, Ter'taceo'lu bir çocuk kendisine zorbalık yapan bir grup çocuğun üzerine iblis gibi saldırdı." Bu kanlı olay, on yaşındaki çocuğun Aegis tarafından öldürülmesiyle son bulmuştu. "İnsanlar bu iki olaydan sonra bir sürü yasa değiştirdi."

O yıllar insan ve iblislerin bir arada yaşadığı gergin bir dönemdi. İşler hala istikrarsızdı, ancak Avustralya'nın iblislere bırakılması gerginliği büyük ölçüde azaltmıştı. Avustralya'nın

İlk kıyamete yakın dönemde ülke zaten büyük ölçüde yok edilmişti ve Azagoth Sheoul-gra'yı yok edip milyarlarca iblisi serbest bıraktı ında insanlar yeniden inşa etmeye çalışmaktan vazgeçti. İnsanların asla tüm iblisleri Sheoul'a geri g nderemeyece i ya da tüm vampirleri ve yaratıkları yok edemeyeceği anlaşıldığında, sorunu çözmek için küresel bir koalisyon bir araya geldi. Avustralya'nın resmi olarak ibislere bırakılmasıyla - katı koşullarla - gezegendeki sıcaklık kaynama noktasından yüksek bir kaynamaya d  t .

"Oh, i te iyi bir tane," dedi Rade. "Bir demonoloji profes r yle konuşuyor ve yüzde bir kadar az DNA'ya sahip birinin yasalar söz konusu olduğunda bir iblis olarak kabul edilip edilmeyeceğini soruyor. Profesör yüzde yirmi be ten daha azının ibislere uygulanan yasalara tabi olmaması gerektiğini söyleyince, kız tartı mı ." Rade Logan'a doğru döndü. "Dostum, sen yüzde yirmi be  iblissin. O yüzden bana onun d   man olmadığını söyle."

Tamam, evet, bu acıttı. Ama hâlâ bu sa malı a inanıyor olsaydı onunla yatar mıydı? "Bunların hepsi yıllar önceydi-"

"Hepsi değil. Geçen seneden bir tane var, tamamen ailenle ilgili. Ve lanet olası Aegis için  alı ıyor." Masadan kalktı ve mutfa a geri döndü, sesi her adımda daha da yükseliyordu. "Hani  u Shanea ve Noah'yı öldüren insanlar var ya? T r m z n kökünü kazımak isteyen insanlar?" Soğuk kahvesini silip süpürdü ve hırlayarak Logan'ın üzerine yürüdü. "Seni ve tanıdığımız hemen herkesi öldürmeye çalışan insanlar mı?"

"Anladım, Rade. Anla mayı biliyorum. Her saniye hatırlatmana gerek yok. Ama Eva'yı rahat bırak. Bir kâbus iblisi ona yıllarca eziyet etti. Bizim Aegis'ten nefret etmek zorunda olduğumuz kadar onun da iblislerden nefret etmek için sebebi var."

Rade'in bakışları neredeyse Logan'ın teninde yanık izleri bırakacak kadar sıcaktı. "Umurumda değil."

Hayır, muhtemelen bilmiyordu. Ama genelde hiçbir konuda bu kadar sinirlenmezdi. Bir şeyler ters gidiyordu.

"Rade, dostum, bu sen değilsin. Neler oluyor? Odama sadece Eva'nın kirli çamaşırlarını anlatmak için mi girdin?"

Rade bileğinin şiddetli bir hareketiyle içeceğinin üstünü patlattı. "Bana Lilith ve Draven'dan neden bahsetmediğini bilmek istiyorum. Ne oluyor lan?"

"Masumi ile meşguldün. Müsait olur olmaz sana söyleyecektim."

"Yani bu arada Aegi ile meşgul olacağını mı düşündün? Bunu Mace'den beklerdim ama senden?"

Logan arkadaşına baktı. Bu çok tuhaftı. Rade'in duyguları genellikle kalp atışlarının durması gibiydi. Nadiren mutlu ya da öfkeli olurdu. Bok ondan yuvarlanırdı ve öyle olmasa bile fark etmezdi. Adamı hiçbir şey etkilemezdi. Buzun üstünde buz gibiydi. Daha fazla buzun üstünde.

"Tanrım, dostum," diye mırıldandı Logan. "Cidden, bu sen değilsin. Gerçekten neler oluyor?" Rade'in gözlerinde aniden acı parladı, bir saniye sonra acımasızca bastırıldı, ama Logan yeterince görmüştü. "Orospu çocuğu. Stryke, değil mi?"

Rade elindeki şişeyi tezgâha öyle sert vurdu ki Logan şişenin kırılmamasına şaşırdı. "Sabre'in adli tıp laboratuvarı Shan ve Noah'ı öldüren silahı analiz etti. Tabanca ve mermi kovanları sadece Sheoul'da bulunan bir metalden yapılmış ve mermiler Sabre'nin büyüülü kan olduğunu söylediği bir sıvıyla dolu, ancak bunu veya büyüüyü tanımlayamıyor. Muhtemelen ilahi kökenli olduğunu düşünüyor. Silah kesinlikle StryTech tarafından geliştirilmiş." Rade başını hafifçe üzgünce sallayarak ayaklarına baktı. "Eva'nın kafasından çıkardığım şeyin yanlış olduğunu umuyordum."

"Kahretsin," diye tersledi Logan, hepsi de şüphelenmiş olmasına rağmen teyit edilmesine kızmıştı. Aegis bu tür gelişmiş silahları geliştirmeyi başaramazdı ve hiçbir silah üreticisi ya da teknoloji şirketi StryTech'in icat edebileceklerinin yanına bile yaklaşamazdı.

Diğerleri denedi, ancak sadece StryTech'in ürünlerini ve araştırmalarını kopyaladılar ya da sırtladılar. İnsan teknolojisindeki ilerlemeler son otuz yılda büyük ölçüde durmuş, bunun yerine iblislerle savaşıma, onları tanımlama veya kullanma yollarına odaklanılmıştı. Ve StryTech başından beri buna öncülük etmişti.

"Neden düşmanımızı silahlandırıyor ki?" Logan yine küfretti. "İsteyen herkese iblisleri yok etmeleri için silah verdiğini biliyorum ama bu kadarı da fazla. O silaha sadece DART'ın erişimi olmalıydı."

"En azından bize bundan bahsetmeliydi," dedi Rade, sesi zorlukla dizginlenen bir öfkeyle gürliyordu. "Aegis'in bizi öldürebilecek silahlara sahip olduğu konusunda bizi, ailesini uyarma zahmetine bile katlanamadı!"

Bu kesinlikle aptalca bir hareketti. Kaos'un ölümünden sonra Stryke ve ailesi arasında ne yaşanmış olursa olsun, onlara haber vermemek için hiçbir mazeret yoktu. "Onunla iletişime geçmeyi denediniz mi?"

Rade acı bir kahkaha attı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Yazışmalarıma cevap vermesi haftalar sürüyor. O da şanslıysam. Ben kızginken benimle konuşmak isteyeceğini mi sanıyorsun? Blade de denedi. Hiçbir şey yapmadı. Biz onun lanet kardeşleriyiz -üçüzüz- ve onun için yüksek ve kudretli kule ofisine öğle yemeği getiren isimsiz adam kadar önemsizmişiz gibi davranıyor."

"Siktir et onu." Logan düşüncelerini yeniden odaklamak için dekore edilmemiş daireye göz gezdirdi. Tavanlarda çaprazlama uzanan ve duvarlara tırmanan gri ve bakır boruların tuhaf sanatsallığından başka bakacak bir şey olmaması çok kötüydü. Rade kişisel dokunuşlara inanmazdı. Adam aşırı minimalist bir yaşam sürüyordu. Binanın endüstriyel yapısı, bembeyaz duvarlar ve garip açılarla açıkta duran borular ona uygundu.

"Keşke yardım edebilecek bir şey yapabilseydim," dedi Logan, "ama benimle de hiçbir şey yapmak istemiyor. En son onu ofisinde görmeye gittiğimde işler pek iyi gitmedi."

"Ne zamandı o?" Rade kalçasını adaya dayadı, duruşu biraz gevşedi, öfkeli ve savunmacı halden kızgın ve yorgun hale geçti. "Seni içeri aldığına inanamıyorum."

"Birkaç yıl önceydi. Sen ve Blade için düzenlediğimiz doğum günü partisini hatırlıyor musun? Hepinizin doğum gününü kutlayalım diye onu davet etmeye gitmiştim. Belki bazı çitleri onarmak için bir adım atabiliriz. Onu e-posta ya da mesaj yerine yüz yüze davet edersem ikna edebileceğimi düşündüm. Hayır dediğinde, beni oradan attıracak bazı şeyler söyledim."

"Ne dedin sen?"

"Önemli değil." Logan dairedaki tek kişisel eşyaya, masanın üzerinde duran, Kaos ölmeden birkaç ay önce çekilmiş bir aile portresine baktı. Her şey değişmeden önce. "Söylediklerim doğruydu."

Sen hâlâ bencilliğin yüzünden kardeşini öldüren bencil bir pisliksin.

Logan'ın şiddetli bir karşılık beklemesi gerekirdi ama o gün o kadar kızgın ve acı içindeydi ki bıçağın geldiğini göremedi. Bıçak havada, gözbebeğinden bir milimetre uzakta durdu ve bir mızrak gibi havada asılı kaldı.

"Çık dışarı," diye kükredi Stryke. "Siktirin gidin! Muhafızlar!"

İşte o zaman, kim bilir nereden çıkan yarım düzine silahlı serseri onu binadan dışarı çıkarmıştı. Logan'ın kabul etmek istediğinden çok daha aşağılayıcıydı.

Rade kanepeye doğru ilerledi, adımları tahta gibiydi. Yere çöktü, kollarını iki yana açtığı kalçalarına dayadı ve gözlerini beton zemine dikti. Logan Sem'i hayatı boyunca tanımıştı ve Kaos'un ölümünden sonraki bulanık günler dışında, Logan erkeği hiç bu kadar sıkıntılı görmemişti. Genelde adam buzdan bir parçaydı. Logan'ın iblisin elinde olduğu süre boyunca kaybettiği şeyin ruhu olup olmadığını merak ettiği zamanlar olmuştu.

"Blade nasıl?" Logan sordu. "Onunla konuştun mu?" Crux hakkında soru sormasına gerek yoktu. Hepsi onu dışarıda bırakmıştı.

Stryke'in da dahil olduğu bir bok.

Rade kafasını kaldırmadı. Sadece yere doğru konuştu. "Gerek yok. Onu hissedebiliyorum. O da bu konuda benim kadar berbat durumda."

"Peki ya Stryke?" Logan, Rade'in karşısındaki sedirin üzerine çöktü. "Onu hissedebiliyor musun?"

"Stryke birkaç yıl önce yolumuzu kesti."

Vay be. Logan bunu nasıl bilmez? Seminus iblisleri olarak Blade, Rade ve Stryke birbirlerini hissedebiliyordu. Ancak anneleri bir kurt adamdı ve üçüzler dolunay gecelerinde kendi aralarında telepati kurmak da dahil olmak üzere bazı özelliklerini miras almışlardı.

"Ne demek önünü kesti?"

Rade sonunda başını kaldırdı, gözleri yorgun ve kan çanağı gibiydi. "Bir yolunu buldu. Bizden kurtulmak için o kadar çaresizdi ki şirketini bağlantımızı koparmak için kullandı. Ve sadece kurtadam olanı değil. Sem olan. Yani Crux'ı da etkiliyor. Hiçbirimiz onu hissedemiyoruz. Bence o ölse bile biz bunu hissetmeyiz."

Logan azı dişlerini gıcırdattı. Ne göt ama. "Onu son gördüğümde söylediğim şeylerden biri de bencil bir pislik olduğuydu. Ama o bundan daha kötü."

"Anlamıyorum," dedi Rade. "Nasıl bu kadar benmerkezci olabiliyor? Saçmalıklarıyla ailemizi öldürdüğünü nasıl bilmez? Annem için üzülüyorum. Ve Crux için. O sadece bir çocuk. Hepimize ihtiyacı var."

Odaya ağır bir sessizlik yayıldı, Rade'in ıstırabına rahatsız edici bir eşlik ediyordu. Logan adamın yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu hissetti. Kesinlikle sarılmak falan isteyecek bir tip değildi.

"Gitsem iyi olacak," dedi Logan. "Eva muhtemelen nerede olduğumu merak ediyordur."

Rade homurdandı. "Sadece dikkatli ol. Ona güvenmiyorum." "Kimseye güvenmiyorsun."

"Doğru. Ama ben onun kafasının içindeydim." Elindeki şişeyi sehpanın üzerine bıraktı ve koltuğa yaslandı

minderler. "Kendini işine adanmış biri. Senin yerine onu seçecektir."

"Bu seksti, Rade. Bunu herkesten çok senin anlamaman gerekir. Ona evlenme teklif etm e d i m . Sadece seksti."

Rade sessizce, "Sadece seks de insanların yaralanmasına neden olabilir," dedi ve Kaos'un ölümünün gölgesi bir kez daha üzerlerine düştü.

Stryke o kızla gitmeseydi, küçük ikiz kardeşlerini yalnız bırakmasaydı-

Logan oradan çıkmak zorundaydı.

"Yarın görüşürüz." Kapı eşiğinde durakladı. "Buluşmaya gidiyor musun?"

"Hayır." Rade ellerini başının arkasında kavuşturarak gerindi ve rahatladı. "FBI'nın Çin ya da Rusya adına casusluk yaptığını düşündükleri bir iblisi sorgulamasına yardım etmek için gönüllü oldum."

Düşündüm. Rade genellikle Atlılar ve Sem aile toplantılarından kaçmanın bir yolunu bulurdu.

"Tamam, iyi eğlenceler."

"Yapacağım. Zor vakaları her zaman sevmişimdir."

Logan kapıyı kapatırken başını salladı. Bu adamın sorunları vardı.

Ama hepsi öyle değil miydi?

Yirmi Dördüncü Bölüm

Eva yabancı yerlerde uyanmaya alışkındı. İşi çok fazla seyahat gerektiriyordu, bu yüzden jet lag, uzun saatler ve bir bavulun dışında yaşamaya alışmıştı.

Ama iblislerle dolu yabancı bir evde uyanmak bir ilkti. Çok uyumuştı ve sadece kahve kokusu rüyalarını bastırdığı için uyanmıştı.

Ya da daha doğrusu kabusları.

Ama onlardan şikâyet bile edemiyordu çünkü hiçbir iblis tırmalamıyor ya da yüzeye vurup içeri girmeye çalışmıyordu. Kâbusları, Aegis'in Stefani'yi işe alması ve Eva'yı kovması gibi normal, günlük kötü rüyalardı.

Gerinip esnedi ve komodinin üzerinde üstü kapalı bir tabak ve kahve olsa iyi olacak bir sürahi buldu. Derin bir nefes alarak kapağı kenara çekti ve tabaktaki taze meyveler, tatlı hamur işleri, çeşitli peynirler ve ekmekler karşısında neredeyse zevkten inleyecekti. Kapağı kenara koymaya çalışırken yere bir not düştü.

Mektubu eline aldı ve blok harflere ve Logan'ın keskin imzasına bakarak gülümsedi.

Eva,

Draven'ı aramaya çıktım. İkiye kadar dönerim ve Limos'un yerine gideriz. Görüşmek üzere,

Logan

Not: Cujo ortaya çıkarsa, onu görmezden gelin. Yavaş hareket edin. Göz teması kurmayın. Onunla konuşmayın. Ve kesinlikle ona dokunmayın.

Evdeki insanların yasak olduğunu biliyor ama onu test etmeyelim.

Harika. Canavarın Logan olmadan ortaya çıkmamasını gerçekten umuyordu. Köpeklerin yanında hiç rahat edememişti ve devasa, şeytani bir köpekle yüz yüze gelme fikri tüylerini diken diken ediyordu.

Yemeğini çabucak yedi ve bulaşıkları bırakmak için aceleyle mutfağa gitti. Yatak odasına döndüğünde, alçak, tırtıklı bir hırıltı iliklerini sulandırdı.

Oh, Tanrım.

Çok yavaş bir şekilde vücudunu oturma odasına doğru çevirdi. Ve orada, devasa köpek yatağının üzerine çömelmiş, bir SUV büyüklüğünde kapkara bir canavar duruyordu. Keskin dişlerle dolu ağzı onu beline kadar yutabilirdi. Salyaları çenesinden pençeli devasa ayaklarına damlıyordu.

Dehşetten donakalmış bir halde bakışlarını kaçırdı.

Seni kovuyorum, spiritus diabolica!

Cehennem köpeği hırladı ve kız ensesinde sıcak bir nefes hissetti.

Seni kovuyorum, spiritus diabolica! Oh, lütfen, lütfen git.

Cujo onun etrafından dolaştı, alev alev yanan kıpkırmızı gözleri sanki ona bakmaya cesaret ediyormuş gibi onu delip geçti. Yüzünü kokladı ve kız onun nefesinin pis kokusundan neredeyse öğürüyordu.

Sonra aniden ortadan kayboldu.

Rahatlama gücünü tüketti ve ağır bir şekilde kanepeye yığıldı. Kalp atış hızının normale dönmesi için sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı. Şu ana kadar Logan'ın sıradan bir adam olmadığını ve bunun da sıradan bir durum olmadığını unutmak oldukça kolay olmuştu.

Cehennemin en acımasız yaratıklarından biriyle yüz yüze gelmek, artık Kansas'ta olmadığını sert bir şekilde hatırlattı. Etrafına bakındı, normal bir şeylere ihtiyaç duyuyordu. Herhangi bir şeye.

Duvardaki mandallara asılı yay ve ok sadağı oldukça sıra dışıydı. Zarif bir şekilde işlenmişti ama normaldi.

Raftaki doldurulmuş aslan da öyleydi. Yine de ölümcül bir silahla bir çocuk oyuncağının yan yana durması tuhaftı. Yine de Logan için uygun görünüyordu. O bir savaşçıydı, kendinden emin ve güçlüydü. Yine de komik, hassas bir yanı ve yakın çevresindekilere karşı şiddetli bir sevgisi vardı.

Bu, çocukluğunu merak etmesine neden oldu, özellikle de ailesi hakkında öğrendiği her şey pek de övgü dolu olmadığı için. Binlerce yıllık zulümden ve sayısız Aegi'nin öldürülmesinden sorumlu olan bir baba. Aegis'e ihanet eden ve meslektaşlarının ölümünü kolaylaştıran bir anne. Böyle iki insan Logan gibi birini nasıl yetiştirebilirdi?

Başını sallayarak kendini toparladı ve harekete geçti. Duş aldı, rahat bir mavi-turkuaz sundress ve mücevherli sandaletler giydi ve sonra Logan'ın el koyduğu iletişim cihazını bulmak için eşyalarını karıştırırken Logan çıkageldi.

Adamın çizmelerinin izleri beton zeminde ve kilimlerin üzerinde hafifti ve adam yatak odasının kapısından içeri adımını atarken kadın elindeki çantayı yatağın üzerine fırlattı. Vay canına. Onu gördüğü andan itibaren ve şu an da dahil olmak üzere sonraki her seferinde nefesini kesmişti.

Bir metreyi aşan yağsız kaslarıyla, ten rengi kot pantolonu ve siyah düğmeli bluzuyla o kadar ateşliydi ki, dün gece onları ağzına alışının bir yankısı olarak meme uçları karıncalandı.

"Selam." Sanki sabahtan kalma bir gariplik hissetmiyormuş gibi soğukkanlı davranmaya çalıştı. "İletişim biriminin nerede olduğunu bildiğini sanmıyorum?"

"Üzgünüm," dedi. "DART bunu sakladı. Ama biriyle irtibata geçmeniz gerekirse benimkini kullanabilirsiniz."

Tabii ki, onunkini kullanabilir. Tüm konuşmalar kaydedilecekti. Bunun gerçek olmasından nefret ediyordu.

DART'ı gündeme getiren Logan, onları aniden gerçek dünyaya geri döndürmüştü.

"Teşekkür ederim. Daha sonra ailemi aramam gerekiyor. Kahvaltı için de teşekkür ederim." Oturma odasının kapısını işaret etti. "Bulaşıkları mutfağa götürdüğümde Cujo ile tanıştım."

"Gerçekten mi?" Sarışın bir kaşını kaldırdı. "Hâlâ buradasın ve tek parçasın, yani sanırım her şey yolunda gitti."

"Benden hoşlandığını sanmıyorum ama hâlâ hayattayım, yani sanırım bu bir kazanç." Serçe parmağındaki yüzükle kıpırdandı, onu asit gibi kemiren gergin enerjiyi dağıtmanın bir yolunu arıyordu. "Draven hakkında bir şey var mı?"

"Pek bir şey yok. Birisi onu Perth'de bir kulüpte gördüğünü iddia etti ama oradaysa bile Mace ve ben gelmeden önce gitmiş."

Lanet olsun. "En azından biraz uyudun mu? Yatağa geri dönmedin."

"Birkaç saat önce döndüğümüzde seni kontrol ettim, ama seni uyandırmak istemedim, bu yüzden boş yatak odasında biraz uyudum."

Hayal kırıklığı karnında bir batma hissi bıraktı. Nedenini bilmiyordu çünkü adamın yaptığı şey düşünceli ve anlayışlıydı. Ama ya başka bir yerde yatmasının başka bir nedeni varsa? Ya seks yaptıklarına göre artık onunla işi bitmişse? Ya da daha kötüsü, ya geceyi cin şişesindeki o cadalozla geçirdiyse?

Düşüncelerinin yönünden nefret ederek kendini durdurdu. Bu ona göre değildi. Hiçbir zaman kıskanç bir tip olmamıştı. Hiçbir zaman.

Bu adam onun kontrolden çıkmasına neden oluyordu ve bundan hoşlandığından emin değildi. Ya da belki de çok hoşuna gidiyordu.

Kesinlikle çok fazla dönüyor.

"Tamam, peki-" Adam onu kendine doğru çekerken kadın sözünü kesti. Bir saniye önce odanın diğer tarafındaydı. Sonra, onu kollarının arasına almış ve anlamsızca öpüyordu.

Tadı diş macunu ve biraz da moka gibiydi.

"Bu," dedi kabaca, sözünü kesip geri adım atarken, "çünkü ben sabahtan sonraki beceriksizliğı yapmam. Kadınlara sadece yatıyormuş gibi davranmam ve sekse hiçbir şey değilmış gibi davranmam. Oda arkadaşlarım gibi değilim. Bir daha asla birlikte olmasak bile, seni kullanıp atmadığımı bil, tamam mı?"

Güzel... Tanrım. Çok kişiyle çıkmıştı. Gerçekten çıkmıştı. Çoğunlukla ciddi bir şey olmamıştı ve çıktığı herkesle yatmamıştı ama Logan'ın sıradan bir erkek olmadığını bilecek kadar çok şey yaşamıştı. Mahşerin Atlılarından biri ve bir Aegis haini tarafından yetiştirilen, DNA'sının en az dörtte biri iblis olan birinin nasıl bu kadar... çekici ve bağ kurulabilir olabildiğini bir kez daha merak etti.

"Ama," dedi, ses tonu ciddi bir hal alarak, "karşı takımlarda oynuyoruz ve sana söylemem gerekenden fazlasını söyledim. Bana kazık atma Eva."

Ah. İblis vardı. Ama bu doğru değildi, değil mi? Mantıklı davranıyordu. O da aynı şekilde hissediyordu.

"İkimiz de çok şey paylaştık. O yüzden birbirimize kazık atmayalım. Anlaştık mı?"

Adam ona temkinli bir şekilde başını salladı, eski sevgilisinin ona yaptıklarını düşününce bunu tamamen anlıyordu. "Anlaştık." Elini tutarak ona iç çamaşırlarını eriten bir gülümseme gönderdi. "Hadi aileyle tanışalım."

Eva Hawaii'ye birkaç kez gitmişti ve vücudun gerginliğini emen rahat yaşam tarzını her zaman sevmişti.

Ama hiç şu anda olduğu kadar gergin olduğunu sanmıyordu, iblislerle karşılaşma düşüncesiyle, belki de bazı

melekler ve kesinlikle İncil efsaneleri.

Eva sonunda onlara bunu anlatma şansı bulduğunda Yaşlılar altlarına sıçacaktı.

Logan onu kumlu bir patikadan aşağıya, etrafı saran inanılmaz bir güverteye ve muhteşem orman ve okyanus manzarasına sahip, kazıklar üzerinde bir bungalova doğru götürdü. Kısa kızıl saçlı, geniş omuzlu, dağ gibi bir adam çimenli yan bahçedeki ateşle ilgileniyordu ve ağzı ayaklarının altındaki kum kadar kurudu.

"Bu... Savaş mı?"

"Ares'i tercih ediyor. Mührü kırılana kadar Savaşmayacak." Logan sahile daha yakın olan, uzun siyah saçlı ve parlak sarı-yeşil çiçekli bir sundress giymiş bir kadının içkileri karıştırdığı tiki barı işaret etti. "Bu Limos. Her zaman alkolün sorumluluğunu üstlenir. Ve her şeye ananas koyar, yani ananas sevmiyorsanız bira alın."

Vay canına. Famine bir barmendi. Eva yanındaki adamı da tanıdı. DART Müdür Yardımcısı Arik Wagner a insan kim bir şekilde yönetilen tosteal Atlı Kadın'ı Şeytan'dan uzaklaştırmak ve onunla evlenmek. "Ve Arik'i tanıyorsun," dedi Logan. "Runa'nın onun kız kardeşi olduğunu biliyor muydun? Daha sonra burada olabilir ama sanırım Shade'in çalışması gerekiyor. O bir a paramedik at Yeraltı Dünyası General."

Ona kendisini takip etmesini işaret ederek bir masanın etrafında oturmuş, ellerinde margarita sürahileri olan bir grup kadının yanına gitti. "Eva, bunlar Amber, Raika ve Dawn. Scotty'yi de DART'tan tanıyorsun." Gruba döndü. "Birkaç dakika sizinle takılmasının sakıncası var mı? Ky ile konuşmam gerek."

"Sorun değil," dedi Dawn, Kynan'a olan benzerliği o kadar belirgindi ki Eva'nın onun kızı olup olmadığını sormasına gerek kalmadı. "Ama yeni kız arkadaşını bize haber vermeden öylece üstümüze atamazsın."

"Haber falan yok," diye ağzından kaçırdı Eva. "Ve ben onun kız arkadaşı değilim."

"Ooh, iğneleyici," dedi Raika. "Bunu sevdim. Ama kesinlikle bir **atlatma haber** var." Eva'ya bakma şekli, sanki doğru olanı görüyormuş gibi

cehennem gibi sinir bozucuydu. Uzun siyah saçlarının esintide hareket etmemesi de öyle. Hem de hiç. "Kurt adam mısın? Logan kürklüleri sever."

"Komik, Raika," diye mırıldandı Logan.

"Hayır, hiç komik değil." Scotty margarita bardağını öyle sert indirdi ki alkol kafatası desenli atletine ve kot şortuna sıçradı. "O bir insan. Shanea ve Noah'yı öldüren Aegis pisliklerinden biri."

"Geri çekil, Scotty," dedi Logan. "Tetiği o çekmedi. Olay olduğunda orada bile değildi. O yüzden sakın ol."

Eva'nın tetiği çekmemiş olması, kalın kızıl saç örgüsünü çekiştiren ve Eva'nın tüylerini diken diken eden bir bakış atan Scotty için önemli görünmüyordu.

"Shanea benim arkadaşımdı."

Tanrım, Sig çok fazla acıya neden olmuştu. Eva bir şeyler yapabilmeyi diledi ama tek yapabileceği içten taziyelerini sunmaktı.

"Kaybınız için çok üzgünüm," diyerek ellerini birbirine kenetleyen Eva samimiyetini göstermeye çalıştı. "Ben gerçekten
_"

"Oh, siktir git," diye tersledi Scotty. "Draven'ın hepinizin peşine düşüp sizi yavaş yavaş parçalara ayırmasına sevindim. Umarım-"

"İskoçya!" Logan onu kolundan yakaladı ve kenara çekti. "Bakalım Mace ya da Blade'i bulabilecek miyiz? Muhtemelen bir voleybol maçı başlatmak istiyorlardır." Kalan üç kadını işaret etti. "Ol. Kibar ol."

Logan ve asık suratlı Scotty uzaklaşırken Raika karşısındaki koltuğu işaret etti. "Scotty adına özür dilerdim ama hepimiz Noah, Draven ve Shanea'yı sevdik. Ve açıkçası, sanırım hepimiz Aegi'ye karşı oldukça temkinliyiz."

"Ve sizden oldukça çekiniyoruz." Eva oturdu. "Belki baştan başlayabiliriz?"

Dawn başını salladı. "Hakkımızda ne duydun bilmiyorum ama hepimiz oldukça normaliz. Yani, psikopat ya da

herhangi bir şey."

Dawn iyi görünüyordu. Kynan'ın siyah saçlarını ve kot mavisi gözlerini almıştı ve gülümsemelerinde özgürdü. Yine de bileklerinde, ayak bileklerinde ve boynunda ilginç dövmeler vardı. Eva'nın göbeğinin etrafındakine o kadar benziyorlardı ki Kynan bu dövmenin peşini bırakamadı.

"Dövmelerinizi sorabilir miyim? İblisleri kovuyorlar mı?"

"Hayır. Onlar dizginleyici glifler." Dawn onu gözden geçirdi

Parmak uçlarını bileğinin etrafındaki bağlantılı sembollerin üzerinde gezdirdi. "İçimdeki Soulshredder'ı kontrol altında tutuyorlar."

Eva'nın midesine buz gibi bir dehşet düştü. Ruh Parçalayıcılar hem zihinsel hem de fiziksel yaraları görebiliyor ve Şeytan'ın verdiği yeteneklerini eski yaraları açmak için kullanıyorlardı. Kâbus iblislerinin uzun süredir kayıp olan kuzenleri olan Ruh Parçalayıcılar kurbanlarına yıllarca musallat olur, onları korkutur, incitir ve çılgına çevirirlerdi.

Dawn'ın içinde de onlardan biri vardı.

Amber önce Eva'ya sonra da eskiz defterine baktı. "Onu korkuttun Dawn."

Logan'ın Amber'ın bir empat olduğunu söylediğini hatırlayan Eva derin bir nefes aldı ve kendini sakinleşmeye zorladı. Ve kız kardeşinin önünde duygularını dizginlemek için zihnine bir not düştü.

"Dawn muhtemelen bizim sıradan insanlar olduğumuzu söyleyip sonra da Soulshredder DNA'sını senin üzerine atmamalıydı." Raika margaritasından bir yudum aldı ve sonra dudaklarındaki tuzu yaladı. "Bakın, hepimiz ya ölümsüzüz ya da içimizde bir çeşit iblis var. Ama biz sadece herkes gibi yaşamak istiyoruz. Kimse kimseye zarar vermek istemiyor ve çoğumuz kendimizi dünyayı kötülüklerden korumaya adadık. Aegis'in amacı da bu, değil mi? O yüzden sakinleşelim ve dedikodu yapmaya geri dönelim."

"Buna içerim," dedi Amber, kadehini kaldırarak ama aslında içmeyerek. Onun yerine defterine çizimler yapmaya devam etti.

"Aman Tanrım," dedi Raika, elindeki Solo bardakla

Scotty'ye çok benzeyen kızıl saçlı bir kadını işaret ederek

kardeş olmalılar. "Aleka yapıyor. Aslında Sabre ile flört ediyor!"

"Sana söylemiştim." Dawn dövmesiyle oynamaya devam etti. Eva'nın dövmesinin bir kısmının neredeyse mükemmel bir eşleşme olmasına rağmen iblisler üzerinde tam tersi bir etki yaratması çok garipti. "Çıktığı o pislik heriften ayrıldı ve tek konuşabildiği Sabre. Yıllardır ona aşık."

"Affedersiniz," dedi Eva, dövmelerini unutarak. "Aleka Scotty'nin ablası, değil mi? Peki Sabre kim?"

"Evet, Aleka ve Scotty kardeşler." Raika sürahideki suyu temiz bir fincana boşalttı. "Ebeveynleri Ares ve Cara. Sabre, Eidolon ve Tayla'nın oğlu. Muhtemelen kim olduklarını biliyorsunuzdur."

Eva onların kim olduğunu kesinlikle biliyordu. Fincanı aldı ve muhtemelen Amber'a çok fazla bilgi aktaran sinirlerini yatıştırmak için yarısını içti. "Yani Blade, Mace, Rade ve Crux ile akraba mı? O bir seks iblisi mi?"

Dawn başını salladı. "Onlar onun kuzenleri. Bunun neden bu kadar eğlenceli olduğunu anlayabilirsin. Ares'in kızına elini sürmesi için deli olması gerekir."

"Çok komik, değil mi?" Raika'nın parlak saçları şimdi omuzlarının etrafında hafifçe dalgalanıyordu. Ama esinti kesilmişti ve başka kimsenin saçı kıpırdamıyordu. Kimdi bu piliç? Bu noktada, babası Hades olsa Eva şaşırılmazdı. "Aleka babasının onu Sabre'ye göz kırparken görmesine izin vermese iyi olur."

"Kahretsin," diye mırıldandı Dawn ve herkes tanga bikinili, uzun boylu, iri memeli bir sarışınla kıyı boyunca yürüyen siyah saçlı, atletik adama baktı. "Onun iğrenç kıcını terk etmesini umup duruyorum."

Amber yumuşak bir küfür savurdu ve daha sert bir şeyler karaladı.

Raika Eva'ya doğru eğildi ve komplocu bir sesle, "Bu Talon. Bazen onu kızdırmak için Stewie diyoruz. O da bir Seminus iblisi ve biz onun sürtük kız arkadaşından nefret ediyoruz. O bir düşmüş melek. Tam bir p i s l i k . " O

Çenesini Amber'a doğru salladı. "Ve Amber doğduğundan beri ona aşık."

Amber Raika'ya pis bir bakış fırlattı. "Ona aşık değilim. Ve bunun bir önemi yok çünkü bana küçük kız kardeşi gibi davranıyor."

"O zaman belki de," dedi Raika, "bir ara daracık siyah bir mini elbise giymelisin."

Bu Raika'ya bir bakış daha kazandırdı. "İnce siyah bir elbise bir plaj partisinde oldukça aptalca görünecektir."

Dawn bardağına bir limon dilimi sıktı. "Bir plaj partisinde ne aptalca görünmez biliyor musun? Bir bikini. Ona Logan'ın küçük kız kardeşinden fazlası olduğunu göster."

Amber Dawn'a parmağını gösterdi ve defterine geri dalmadan önce düşmüş meleğe yakıcı bir bakış fırlattı. Ne yapıyordu ki zaten?

"Şort ve tişört kabul edilebilir plaj kıyafetleridir," diye mırıldandı.

"Tişörtler bolsa ve seksi bir seks iblisiyle göz göze gelmeye çalışıyorsan olmaz." Raika sandalyesine geri oturdu. "Denemen için sana birkaç mayo getireceğim. Ya da... alışverişe gidebiliriz."

Amber başını kaldırıp bakmadı. "Alışverişe gitmiyorum."

"Affedersiniz. Ama Amber... sen Logan'ın kız kardeşisin, değil mi? Yani Thanatos-Death- senin baban mı?" Başını sallayınca Eva kaşlarını çattı. "Bir seks iblisiyle çıkmanı sorun eder miydi?"

Raika içkisini yudumlarken boğuldu. Öksürmesi bittiğinde güldü. "Aman Tanrım. Şaka mı yapıyorsun? Zavallı adamı hadım eder ve ona kendi aletini yedirirdi. Sonra da onu kale duvarlarına asarmış ki başka biri Amber'e dokunmasın."

Doğru. Sıradan insanlar. Hiç de deli değillerdi.

Amber iç çekti. "Yapmaz. Talon'u seviyor. Wraith babamın en iyi arkadaşı. Wraith'in oğluna asla zarar vermez."

"Uh-huh." Raika gözlerini devirdi ve Eva'ya başını anlamsızca salladı. "Burada başka birini mi merak ediyorsun?"

Eva, ananaslı margarita olduğu anlaşılan içkisinden bir yudum aldı. "Hikâyesi bilmiyorum."

"Oh," dedi neşeyle. "Annem bir melek, babamı da muhtemelen Azrail olarak tanırırsınız."

Tabii ki öyleydi.

Eva fincanını boşalttı ve sürahiyi kaptı. "Adını şimdi tanıdım. Aegis yanlış telaffuz ediyordu. Sana Ree-kuh diyorlar."

"Ree-kuh? Koktuğum gibi mi? Rye-kuh o kadar da zor değil.

Moronlar." Eva'ya omuz silkti. "Alınmayın."

"Alınmadı." Sürahiyi yere bıraktı. "Gerçekten de Cennet tarafından babanızın dünyaya saldığı iblislerin ruhlarını toplamakla mı görevlendirildiniz?"

"Kulağa biraz yargılayıcı geliyor," dedi Amber sessizce. Ve evet, öyle de olabilirdi. Ama insan dünyasının bu kadar çok iblis ve şeytani ruhla uğraşmasının nedeni Raika'nın babasıydı.

"Sorun değil," dedi Raika. "Anlıyorum. Hikayenin sadece bir tarafını duydu." Eva'nın yüzüne doğru kaydı. "Babamın Sheoul-gra'yı neden yok ettiğini biliyor musun?"

"Aegis'in resmi görüşü bunun kıyametin yaklaştığına dair ilk gerçek işaret olduğı yönünde. Azagoth, Şeytan'ın ordusu olacak tüm iblisleri serbest bırakmak için Sheoul-gra'yı yok etti."

"Bu çok saçma. Ugh." Raika'nın gözleri kısıldı. "Peki gayri resmi olarak? Siz gerçekten ne düşünüyorsunuz?"

Bunların hiçbirisi gizli bilgi değildi. Tam olarak değil. Ama yine de tereddüt etti, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırarak Aegis'in konuyla ilgili iç duruşunu anlamak için kendine bir an kazandırdı.

"Şeytan'ın hapsedildiğini biliyoruz," dedi Azrail'in kızını herhangi bir şekilde gücendirmek istemediğı için dikkatlice, "bu yüzden Azagoth'un Sheoul-gra'daki iblisleri serbest bırakmış olması mantıklı değil. Henüz değil. İki teori var. Onları şu anki Cehennem Kralı Revenant'a savaş açmak için serbest bıraktığı muhtemelen en popüler olanı. Azagoth'un

İkincisi ise Revenant'ın onları kendi amaçları doğrultusunda serbest bırakmak istemiş olması, ancak bunun ne olabileceğini kimse bilmiyor."

Raika güldü. "Yakınından bile geçmiyor." Amber'a bir bakış attı. "Ona söylemeli miyim?"

Amber başını salladı. "Bu henüz dünyaya açıklanmadı. Ve bu benim olay örgümdeki şaşırtmacalardan biri olacak."

Doğru ya. Logan kız kardeşinin bir yazar olduğundan bahsetmişti. "Her neyse," diye devam etti Raika, "babam Ruhlar, Cennet onu, serbest bıraktığı en kötü iblisleri yakalayarak hayatımı geçirmem için beni lanetleyerek cezalandırdı. Lilith gibi iblisleri. Onları yakalayıp Hades'e teslim ediyorum, o da Sheoul-gra'yı yeniden inşa ederken onları saklıyor."

"Yeniden mi inşa ediliyor? Hades tarafından mı?"

Amber defterinin yanındaki kutusundan kırmızı bir kalem çıkardı. "Olay örgüsü."

Aegis'in bilmediği o kadar çok şey vardı ki. Maja'nın Eva'nın Logan'la kalması için bu kadar endişelenmesine şaşmamalı. Bu insanlar bir bilgi hazinesiydi. Atlılara ve ailelerine eşi benzeri görülmemiş erişimi Eva'nın kariyerini milyonlarca farklı şekilde güvence altına alacaktı. Geleceğinde bir kitap anlaşması bile görebilirdi.

Ailesi onunla gurur duyardı. Konuşma programlarına davet edilecek ve etkinliklerde konuşacaktı. Övgüler ve milyonlar kazanacak bir belgesel yapacaktı. Her zaman hayalini kurduğu türden bir başarı gerçeğe dönüşecekti.

Ve bunun için kendinden nefret edersin.

Utanç onu tam göğsünden bıçakladı. Bu insanları sömürmeyi nasıl düşünebilirdi ki? Birkaç istisna dışında, ona iyi davranmışlardı ve Aegis'in tarif ettiği gibi değillerdi.

Eva'nın suçluluk duygusunu hissetmemiş olmasını umarak Amber'a gizli bir bakış attı.

Ama Amber'ın bakışları onu delip geçti. Lanet olsun.

Raika Amber'ın omzuna dokundu. "Hey. Neye bakıyorsun?" Kaşlarını çattı ve daha sert vurdu. "Amber? Kahretsin."

"Neler oluyor?" Eva, Amber'in donmuş parmaklarından düşen kalemi yakaladı.

Dawn aceleyle masanın etrafından dolaştı ve Amber'ın yanına oturdu. "Bir imgelem görüyor."

Logan kız kardeşinin hayaller gördüğünden bahsetmemişti. "Genelde ne görür?"

"Onlar hakkında konuşmuyor, konuşsa bile..." Raika omuz silkti. "Üzgünüm ama Aegis'e geri dönmesini istemediğimiz şeyler var."

Evet, Eva bunu anladı ve utanç geri geldi. Şöhreti ve serveti unut. Tüm bunlar hakkında Aegis'e ne söylemeliydi?

"Bu ne sıklıkla oluyor?"

"Bilmiyorum," dedi Dawn. "Bu onu sadece ikinci görüşüm. İlkinden bu yana yıllar geçti. Oradan kafası karışmış bir şekilde çıktı."

Amber'in nefesi kesildi, bakışları hala yerinde kilitliydi ama Eva. Onun aracılığıyla. "Bir sorun var," diye

fısıldadı. "Bela mı?" Raika sordu. "Kimden?

Lilith'ten mi?"

Amber ona döndü ve Eva onun yüz ifadesini şaşkın olarak tanımlamazdı. Hayır, o yüz korkuyla kazanmıştı.

"Amber." Raika parmaklarını Amber'ın yüzünün önünde şıklatarak dikkatini çekti. "Neler oluyor?"

"Burası Cennet," diye mırıldandı Amber. "Cennette kötü şeyler oluyor."

Yirmi Beşinci Bölüm

Reaver, Başmelek Kompleksi'nin tertemiz koridorlarında yürürken, oditoryuma doğru ilerleyen diğer herkese benzeyip benzemediğini merak ediyordu.

Kafam karıştı.

Harvester elini sıktı ve ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Başmelek işlerinin aşırı derecede gizlilikle örtüldüğünü biliyorum, ancak tüm melek Tarikatlarının rütbeli üyeleri için acil bir çağrı biraz garip."

Başını salladı. "Özellikle de Emirler Konseyi Zirvesi'ne saatler kala."

Elini tekrar sıktı. "Eminim sorun yoktur. Her halükarda, yakında aileni göreceksin. Bunu biliyorum."

Harvester nadiren iyimser olurdu, bu da onun bunu gerçekten bilmediği anlamına geliyordu. Başmeleklerin sözlerinden dönerek sonunda insan diyarını ve ailesini ziyaret etmesine izin vereceklerinden en az onun kadar endişeliydi. Cennette zaman farklı aksa bile, altı ay çok uzun bir süreydi.

Beş bin kişilik açık hava salonuna girdiler ve ön tarafa doğru sıralandılar.

Sahnede otuz dokuz Başmelek, birbiriyle uyumlu altın cüppeler içinde, sert ve ciddi bakışlarla duruyordu. Sadece bir kişi eksikti ama Reaver Metatron'un her an ortaya çıkacağından emindi. Elbette, birkaç saniye sonra sahnede cisimlendi, ancak konuşmacı pozisyonuna geçmek yerine, Michael öne çıkarken kenara çekildi.

"Sevgili Gökseller," diye başladı Michael, "geldiğiniz için teşekkür ederim. Sizleri buraya sadece bir tehdidi tartışmak için getirmedi."

biz değil, aynı zamanda ilahi düzenin ta kendisidir."

Salonda oturan binlerce kişiden mırıltılar yükseldi. Sesler kesilince Michael devam etti.

"Diğer Tarikatlardan küçük bir grup hoşnutsuzun yönetimimizi baltaladığı ve daha da kötüsü, bu muhalif grubun Başmeleklerin Cennet'in yüce liderleri olarak hak ettikleri yeri ellerinden almak için bir darbe planlıyor olabileceği dikkatimizi çekti."

Reaver koltuğunda öne doğru oturdu. Bu ilginçti. Michael'ın kelime seçimi de öyle. "Haklı yer." Diğer melek düzenleri sırayla hüküm sürmüşlerdi ama hiçbiri uzun sürmemişti, hele binlerce yıl boyunca hiç. Başmelekler zamanın başlangıcından beri neredeyse sürekli olarak yönetimde olmuş, sadece birkaç kısa dönem başkaları tarafından yönetilmişti. Ancak diğer Tarikatların hükümdarlıkları felaketle sonuçlanmış ve tüm Tarikatlar arasında en az üyeye sahip olmalarına rağmen Başmelekler, en son Sheoul-gra felaketinden sonra olmak üzere, her zaman kontrolü tekrar ele geçirmişlerdir. Başmelekler kendi Düzenlerine doğmak yerine Tanrı'nın Kendisi tarafından atanan tek Göksellerdi ve bu nedenle kutsanmış ya da seçilmiş olarak kabul edilirler ve sadece kim oldukları için kendilerine güç verilirdi. Onlar seçkinlerdi, Göksel dünyanın rock yıldızlarıydılar ve çoğu insanın tanıdığı kişilerdi... ki bu tamamen Başmeleklerin tasarımıydı.

Harika bir pazarlama ekipleri vardı.

Odanın önünde, gümüş rengi saçları omuzlarına dökülen bir erkek duruyordu. Uzun yelesi için herhangi bir renk seçebilirdi, bu yüzden gümüş rengi seçmiş olması ne kadar kadim olduğunu herkesin bilmesini istediğini gösteriyordu. Ya da belki ne kadar bilge olduğunu - ya da en azından ne kadar bilge olduğuna inandığını.

Michael erkeği işaret etti. "Yönetim Organı Pi-Zeus'u tanır, Hükümrancılık Düzeni'nin Birinci Göksel'i."

"Muhalliflerden oluşan küçük bir grubun Başmelek yönetimini sorguladığına inanmıyorum," diye söze başladı.

kristal netliği ve otoritesiyle muazzam bir alana doğru ilerliyor. "Sayıların önemli olduğuna inanıyorum ve değişim istediğimizi söylerken Tarikatım adına konuşuyorum. İnsan diyarı çürüme içinde ve sizin zavallı liderliğiniz bunun olmasına izin veriyor. Sheoul-gra felaketinden sonra Tahtların kontrolü ele geçirmesine asla izin verilmemeliydi. Bu onlardan çok sizin hatanızdı."

Michael'ın gözleri karardı. "Öyle mi?"

Mücevherli cüppeler giymiş bir kadın ayağa kalktı ve bir düzine yoldaşı da onunla birlikte ayağa kalktı. "Ben Lucinala, Erdemler Tarikatı'nın Altıncı Gökseliyim. İnsanlık arasında ve ayrıca gezegenin kendisinde radikal ve hızlı bir çürüme gördük. İnsanlar okyanusları ve havayı yok ediyor. Bitkileri ve hayvanları yok olmaya sürüklüyorlar. Mahsuller azalıyor ve insanlar açlıktan ölüyor. Yine de bu konuda hiçbir şey yapmıyoruz. Bu nedenle muhaliflerle aynı safta yer alıyoruz."

İlginçti. Reaver odayı, sessiz fısıltıları, gergin yer değiştirmeleri inceledi. Sahnede Başmelekler kıpırdanmaya başladı.

Michael boğazını temizledi. "Muhallflerin yanında başka kimler var?"

Tüm Prenslükler ve Tahtlar birliği Erdemler ve Hükümlranlıklara katıldı ve şok Başmeleklerin yüzünü solgunlaştırdı. Reaver, Düzeni olan Güçler muhaliflerin yanında yer aldığında kendisinin de biraz kan kaybetmiş olabileceğini düşündü.

Bir Taht ayağa kalktı. "Ben, Zaphkiel, Taht Düzeni'nin Birinci Göksel'i, yeni bir Yönetim Organı belirlemek üzere bir Gökseller Toplantısı çağrısında bulunuyorum."

Salonda nefesler tutuldu ama tezahüratlar kısa sürede bastırdı.

Harvester, Reaver'ın kulağına, "Bu oldukça beklenmedik," diye mırıldandı. "Ama buradaki pek çok kişı için sürpriz olmadığına inanıyorum."

Reaver arkadaşının değerlendirmesine katıldı. Sırıtişlar ve kaypak bakışlar içerideki birkaç kişiden daha fazlaydı.

izleyiciler bir şeylerin yapılmakta olduğunu açıkça belirttiler.

Kıdemli bir Başmelek ve devasa bir pislik olan Uriel, sahnenin önünde Michael'a katıldı. "Bu çok saçma. Geri çekilmeyeceğiz. Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettikten sonra bir Gökseller Toplantısı düzenledik ve insan alemine iblislerle olan sorunlarını kendi başlarına çözmeleri için bir yüzyıl vermeyi kabul ettik."

"Aptal!" Pi-Zeus bağırdı. "Müdahale etmeme ve hafıza silmeme konusunda anlaşmıştık. İblislerin bütün bir kıtayı ele geçirmesine izin vermeyi kabul etmedik ve insanlığın iblislerin aralarında yaşamasına izin vermekle kalmayıp bunu kolaylaştıracak kadar ahlaksızlığa batmasına izin vermeyi kesinlikle kabul etmedik."

Alkışlar patladı.

"Siz oturmuş ambrosia içerken onlar tahmin ettiğimizden daha hızlı düştüler!" diye seslendi birisi gürültünün içinden. "İblislerin insan ruhuyla doğduğunu biliyor muydunuz? Bu delilik!"

Adam alarmcı bir ahmak gibi davranıyordu ama tamamen haksız da sayılmazdı. Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettiğinden beri hiçbir iblis iblis ruhuyla doğmamış olsa da, Crux ve Chaos gibi birkaçı insan ruhuyla doğmuştu. İkizler iblisler arasında mucize olarak görülmüştü. Kaos çoktan ölmüş olsa da Crux'u asla bilemezlerdi. Eğer biri onun ruhunun insan olduğunu öğrenirse, insan-kurtadam annesi sayesinde, herhangi bir sayıda varlık tarafından öldürülmek üzere hedef alınırdı. İblisler, insanlar ve melekler anlamadıkları şeyleri yok etme eğilimindeydi. Önce öldür, sonra incele.

"Metatron!" diye seslendi bir başkası. "Sen Yaratıcımızın sözcüsüsün. Ne diyorsun?"

Amcası öne çıkarken Reaver nefesini tuttu, sadece varlığının gücü bile odayı sessizleştiriyordu. "Tanrı'nın planına güvenelim derim."

Lucinala, "Belki de bu plana bizi de dahil edebilir," diye tersledi. "Çünkü sizden duyduğumuz tek şey Tanrı'nın planına güvenmek."

"Ama yine de dinlemediniz." Metatron'un sakin ve ölçülü sesi çınladı. "Hiçbiriniz dinlemediniz. Müdahale etmemeniz gerekirken müdahale ettiniz ve harekete geçmeniz gerekirken boş boş oturdunuz. İnsanlık dramının rutin olanın ötesine kanatlarımızı daldırmadan oynanmasına izin vermeyi kabul ettik."

"Reaver ve Gabriel'in Sheoul-gra'yı yok etmek için Azagoth ile komplo kurmasına izin vermek rutin bir şey miydi?" Ön tarafa yakın bir Güç ayağa kalktı. "Onlara sadece bileklerine tokat atmak rutin miydi?"

"Hayır!" korusu koltuklarda patladı ve kolezyumda yankılandı.

"Sen onları koru!" diye bağırdı biri ve kahretsin, Başmelekler bunu kontrol altına alsa iyi olur.

"Sessizlik!" Michael böğürdü, sözleri melek gücüyle güçlendirilmiş uzayda dalgalar halinde yankılandı. Havaya yükselirken etrafını altın bir parıltı sardı, kanatları bir otorite göstergesi olarak genişçe açıldı. "Üzerinde anlaşılmaya varılan zaman çizelgesine uyacağız."

Aniden, Pi-Zeus sienna kanatlarını büyük bir hızla çırparak havaya fırladı. Aurası etrafında ateşten halkalar şeklinde çalkalandı. "Beklemeyi göze alamayız. Hemen bir Gökseller Toplantısı düzenleyin. Yeni bir liderlik talep ediyoruz!"

Metatron'un derin sesi, Pi-Zeus'un ki kadar sakin ve telaşlıydı. "Peki," dedi, "Yönetim Organı olarak Başmeleklerin yerini kimin almasını öneriyorsunuz?"

Michael güldü. "Dur tahmin edeyim. Güçler mi? İblislere ve güçlü savaşçılara karşı en iyi savunmamız onlar ama yönetme konusunda yetersiz olduklarını kanıtladılar."

Uriel alay etti. "Hayır, benim tahminim Dominyonlar. Yönetebiliyorlar ama güç kafalarına çok çabuk gidiyor. En son başa geçtiklerinde öfke nöbetleri geçirdiler ve bunun sonucunda büyük sel felaketleri oldu ve sel efsanesi olan her kültürde Tanrı suçlandı."

"Eyvah." Gabriel dramatik bir şekilde ürperdi. "Siz Dominyonlar bunun için uzun süre köpek kulübesinde kaldınız." Kükredi

dişlerini başka bir melek heyetine geçirdi. "Hayır. Ben paramı Prenslıklere yatırıyorum. Siz hâlâ darbe yapmamanız gerektiğini öğrenemediniz."

"Bu ne cüret?" Prenslıklar Tarikatı'nın başı Suroth havaya fırladı, çok renkli kanatlarından şimşekler çakıyordu. "Bir avuç insanımızın yaptıklarının kefaretinin ödedik-"

"Bir avuç mu?" Uriel havladı. "Tarikatınızdan doksan bin kişi Tanrı'ya karşı Şeytan'ın yanında yer aldı. Başka hiçbir Tarikat bunun yarısını bile kaybetmedi. Sonsuza dek lekeleneceksiniz. İnsanlara ilham veren ruhaniliğin hiçbir miktarı bunu telafi edemez."

Reaver ayağa kalktı ve ateşli kızıl saçlıya hitap etti. "Suroth. Prenslıklar neden insanlığın durumundan ve Başmeleklerin liderliğinden memnun olmasınlar ki? İnsanlar meleklerin ve iblislerin varlığından haberdar. Din değiştirmelerinin eşi benzeri görülmedi. Çok sevinmelisiniz. İnsanlara din götürmek için yıllık kotalarınız tarihin herhangi bir döneminde olduğundan yüzlerce kat daha fazla oldu."

Suroth tısladı. "Ne pahasına? İblislerin insanların arasında yaşadığı bilgisi de kaosa ve Satanizm'de rahatsız edici bir yükselişe neden oldu. Kötülük ve günah, yüce bir güce olan inanç kadar hızlı büyüyor. Ayak uyduramıyoruz ve bununla başa çıkmak için yükseklerden gelen rehberlikten yoksunuz. Yeni araçlara ihtiyacımız var. Yeni silahlara. Güçler artık bize yardım etmek için zaman ayıramıyor."

"Yeter!" Zaphkiel herkesin üzerinde yükseldi, kanatları alev alev yanıyor, aurası turuncu şimşeklerle kıvranıyordu. "Biz Tahtların kontrolü ele almak için oylarımız var. Kenara çekilin Başmelekler."

Oh, kahretsin. Tahtlar, Hükümranlıklar, Erdemler, Güçler ve Prenslıkların toplam sayısı on milyonları buluyordu. Seraphim ve Cherubim Başmeleklerin yanında dursa bile, onların tarafında binden az kişi vardı.

Melekler Tarikatı'nın arkalarında durmasına ihtiyaçları vardı, yoksa Tahtlar düşmanca bir ele geçirmeyi başaracaklardı.

Michael'ın düşünceleri de açıkça aynı yöndeydi ve Meleklerin lideri Teleri'ye döndü. Onlar

insanlar sıradan melekler olarak düşünebilir. Koruyucu melekler. İnsanların arasında, insan kılığına girerek yaşar ve çalışırlar, her biri aynı anda birkaç insan ruhunu yönetir.

Ve onlardan bir milyar tane vardı.

"Teleri. Sen ve kardeşlerin nerede duruyorsunuz?"

Teleri ayağa kalktı, safir cübbesi kalçalarının etrafında sallanıyordu. "Taraf tutmamayı seçiyoruz."

"Tabii ki hayır," diye tersledi Uriel. "Tarafsızlığınız korkakça." Üç kişilik Memitim delegasyonuna baktı. "Ya siz?"

Hawkyn bir adım öne çıktı, yüzündeki ciddi ifade tıpkı babasının gibi. "Görünüşe göre bu küçük isyan hakkında diğer herkese danışıldığı gibi bize danışılmamış." Sesine biraz öfkeden fazlası sızmıştı. Memitim çoğu kişi tarafından Göksel toplumun süprüntüleri olarak görülüyordu ve Cennet'te birkaç kişiden fazlası onların melek bile sayılmaması gerektiğine inanıyordu. "Bir tarafa ya da diğerine bağlanmadan önce Memitim dostlarıma danışacağım."

Hayal kırıklığı. Memitim'in sayısı binlerle ifade ediliyordu ve güçleri hoş karşılanabilirdi. Ancak Reaver, Şahin'in Tarikatı için körü körüne bir taraf seçme konusundaki isteksizliğini anlıyordu. Özellikle de kendisinin -ve her Memitim'in- babasının Azagoth olduğu ve tüm bu gerginliğe en başta onun sebep olduğu düşünülürse.

"Bu yanlış," dedi Metatron. "Bu iş böyle yapılmaz. Hepiniz bir yüzyılın geçmesine izin vermeyi kabul ettiniz-"

"İşler değişti," diye karşı çıktı Zaphkiel. "Bir Gökseller Konvansiyonu talep ediyoruz."

"Hayır dedim!" Metatron kükredi.

"Tanrı adına mı yoksa kendin adına mı konuşuyorsun?"

Gerginlik havada kanatlandı ve Reaver'ın nadiren kızgın gördüğü Metatron birdenbire bir jumbo jetin kanat açıklığına sahip elli fit boyunda göründü. "Ya Tanrı adına konuştuğumu söylersem?"

"O zaman bunu O'nun sesinden duyalım," diye seslendi Suroth. "İşler böyle yürümüyor."

"Komik, geçmişte de böyle olmuştu." Zaphkiel avuçlarını birbirine vurdu ve yüzünün önünde tuttu. "Ah, Baba, eğer seni hoşnut etmiyorsak, kendi sesinle, taşıyıcın Metatron aracılığıyla duymamıza izin ver."

Bütün gözler Metatron'a döndü. Gözlerinde öfke parlıyordu, kırmızı-sıcak ve fırtınalı. Etrafında şimşekler çakıyor ve cızırdıyordu. Fırtına büyüdü, salonu Reaver'ın teninde sıçrayan elektrik gerilimiyle doldurdu.

Met Amca, Yüce Tanrı'nın gücünü serbest bırakmak, birkaç kafatası kırmak ve melekleri önünde diz çöktürmek üzereydi.

Beklenti arttı, kaynama noktasına kadar yükseldi. Harvester'ın tırnakları Reaver'ın avucuna battı. Sessizlik ağırdı ve korku burun deliklerinde keskin bir ısırdı.

Ve sonra.

Hiçbir şey. Metatron yavaşça sahneye geri inerken fırtına geçti, gözleri hâlâ öfkeyle yanıyordu.

Ve yenilgi.

Reaver'ın göğsü çökmüş gibi hissetti. Bu hiç iyi değildi.

Zaphkiel, "Görünüşe göre Tanrı'nın planı müdahale etmemek," dedi. "Bunu davamızı desteklediğine dair bir işaret olarak kabul ediyorum." Sırtarak elini salladı ve aniden oditoryum Güçler Tarikatı'ndan savaşçılarla doldu.

Reaver, Harvester'ın elini sıktı. "Burada kal. İşler çirkinleşirse dışarı çık. Limos'un evine git."

Harvester bir kahkaha attı. "Elbette."

"Ben ciddiylim."

"Öyle olduğunu biliyorum." İç çekti. "Ama benden bir kavgadan kaçmamı istiyorsun. Sanki beni hiç tanıımıyormuşsun gibi."

"Sormuyorum," diye hırladı. "Söylüyorum."

"Bu benim üzerimde hiç işe yaradı mı?" Gözlerini devirdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, onun emrinden hiç etkilenmemişti. "Beni tanıyor musun ki?"

Evet, her şeyi berbat etmişti. Güçler harekete geçerken ön taraftan öfke ve hakaret sesleri yükseldi. "Sadece... alma

öldürüldü."

"Bunu yapabilirim."

Reaver onu öptü ve sonra havaya fırladı, onu Gökseller arasında eşsiz kılan altın kanatları bir fısıltıyla odayı kesti. Güçler etraflarını sararken Metatron'un yanına indi.

"Camael." Reaver kalabalığın arasından Güçler'in liderine doğru ilerledi. "Ne yapıyorsun sen?"

Camael onu kolundan tutup kenara çekti. "Tarafını seçmelisin. Hemen şimdi. Seni Metatron'un yetiştirdiğini biliyorum ama sen bize aitsin. Tarikatına."

"Bunu yapamazsınız. Hepiniz bir zaman çizelgesi üzerinde anlaştınız. Bu lanet bir darbe."

Camael hırladı. "Başmelekler bize başka seçenek bırakmadı! Kongre çağrısı yapmayı reddettiler ve sonuç bu oldu. Bizimle kal, Reaver. Adil bir şekilde yargılanmanı sağlayabilirim."

"Adil bir... ne?"

Boynuna bir şey kenetlendi ve kafatasının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar uyuştı.

Camael omzunu sıvazladı ama o bunu hissedemedi. "Üzgünüm, Reaver. Sen ve Gabriel, Azagoth'a yardım ettiğinizde çok ileri gittiniz. Başmelekler size çok fazla özgürlük tanıdı ve yeterli yapıyı sağlamadı. Bu sizin suçunuz değil, etrafta size rehberlik edecek başka bir Işıldayan da yok. Azagoth fiyaskosundaki rolünüzü soruşturduklarında bunu Taht'ın mahkemesine açıklayacağız. Şansımız yaver giderse, sana yumuşak davranırlar." Arkasındaki birkaç savaş meleğine başıyla işaret etti. "Onu muhafazaya götürün."

Oh, hayır. Hayır. Hayır.

Bu saçmalıktı!

Harvester odayı taradı, zihni öfkeyle çalışıyordu. İçgüdüsel olarak kanatlarını açıp salonda bir tur atacak ve darbeye katılan her pisliği havaya uçuracaktı. Ve birkaç on yıl önce olsa, tam da bunu yapardı. Ölüme ve yıkıma neden olur ve hiçbir şeyden pişmanlık duymazdı.

Ancak Reaver'la çiftleşmek ve kanatlarını geri almak ona bir nebze de olsa itidalli olmayı öğretmişti. Yarı yolda bırakmak Reaver için işleri çok daha kötü hale getirebilir ve onu da zincire vurabilirdi. Reaver ve Metatron'u yakalayanlar onun kendileri için de bir tehdit olduğunu düşünürlerse bu her halükarda gerçekleşebilirdi.

Buradan gitmesi gerekiyordu.

Hainlerin herkesin parlama yeteneğini kısıtladığını düşünse de denedi. Yeterince emin, hiçbir şey olmadı.

Şerefsizle

r.

"Verrine."

Zaphkiel'in ağzından çıkan melek ismini duyunca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Güçlerini kullanarak Taht'a doğru döndü.

"Eşimi nereye götürüyorsun?"

"Sanırım bunun cevabını biliyorsun." Kanatlarını çırpıtı. "Onu sonsuza kadar tutmayacağız. Sadece onu biraz kısırlaştırmanın bir yolunu bulmamız gerekiyor."

"Kısırlaştırmak mı?"

"Tüm bu güçlerle etrafta dolaşmasına izin vermeye devam edemeyiz. Radiantlar kontrol edilmek içindir, özgürlük için değil. Ama merak etmeyin, Kıyamet yaklaştığında ona güçlerini geri vereceğiz. Şu anda, sorun yaratmadığından emin olmamız gerekiyor."

"Yani beni de mi hapsediyorsun?"

"Hayır, ama Cennet ile sınırlandırıldınız. İnsan ya da iblis diyarlarına seyahat etmenize izin verilmeyecek."

"Affedersiniz? Atlılarla iletişim kurabilmem gerekiyor-"

"Artık onların Gözcüsü değilsin. Onları görmene gerek yok."

"Onlar benim ailem, göt herif." Aralarına girip barışçıl rolü oynamaya çalışan bir Güç'ü kenara itti. "Onlar Reaver'ın çocukları ve torunları. Onları görmeye kesinlikle ihtiyacım var."

"Ve bize karşı harekete geçmek için onlardan yardım mı isteyeceksin?" Adam onun kolunu tuttu. "Hiç sanmıyorum. Diyarlar arasındaki tüm seyahatleri geçici olarak engelliyoruz."

"Bırakın onu!" Büyük bir kükreme binayı sarstı, buna kör edici bir ışık parlaması ve herkesi merkez üssünden metrelerce uzağa savuracak kadar güçlü bir gök gürültüsü eşlik etti.

Ki o da Reaver'dı.

Harvester kendini yerden kaldırdı ve havaya fırlarken Zaphkiel'e ters ters baktı. "Aptal! Kimse bana dokunamaz. Raphael'in hatasından ders almadın mı? Bak şimdi ne yaptın."

Bir melek sürüsü, kendisini bir şekilde bağlarından kurtarmış olan Reaver'a saldırdı, ancak Reaver güç kısıtlayıcısının içinde kaldı. Harvester kalabalığa bir yıldırım fırlatarak onları dağıttı. Bunu tekrar tekrar yaptı ama eski rejimin destekçileri sayıca bire on üstündü ve bir Güçler ve Tahtlar ordusu ona doğru gelirken, son bir oyun oynadı.

Eğer Atlılar'dan ya da daha iyisi Revenant'tan yardım alamazsa, en azından bir mesaj gönderebilirdi. Parmaklarını Amber'ın ona verdiği Gaiaportal kolyesinin üzerinde gezdirdi.

Bunu bir imgelemde gördüm.

Hainler ona ulaştığında, Harvester yukarı doğru fırladı, hızını topladı ve sahip olduğu her damla gücü topladı. Kubbenin tepesine doğru fırladı, yüzlerce, belki de binlerce melek peşindeydi.

Kanatları öfkeyle çarparak onu sürünün en önünde tutuyordu ama nereye gittiğini anlamaya başlayan diğer meleklerin çaresizliğini hissedebiliyordu.

"Yapma bunu, Verrine!" Zaphkiel çığlık attı. "Yapma!"

Yakıcı bir melek ateşi kalçasına çarptı ve onu kontrolsüz bir dalışa soktu. Burj Khalifa'nın iki katı yüksekliğindeki iki büyük fildişi sütunun arasında spiral çizdi ve tabanlarındaki kristal havuza çakılmadan bir milisaniye önce yukarı çekildi.

Hızını arttırdı ve bir başka melek ateşinden zar zor kurtuldu. Ve bir tane daha. Ve on tane daha.

Gaiaportal'a giden yolda havada savrulurken ona doğru geliyorlardı.

"Yapmayın bunu!" Zaphkiel tekrar bağırdı. "Hasatçı! Bu seni öldürecek."

Olur muydu? Belki de.

Ama aynı zamanda bir mesaj da gönderecektir.

Sadece doğru insanlara ulaşmasını ummak zorundaydı.

Yirmi Altıncı Bölüm

"Aleka!" Logan koşarak Sabre ve Aleka'nın yanına gitti, onlar evin manzarasının ötesindeki bir ağacın altında toplanmışlardı.

Evet, yalnız kalmak istiyor gibi görünüyorlardı ama aynı zamanda birazdan sıvışacaklarmış gibi de görünüyorlardı ve Logan'ın önce Aleka'yla konuşması gerekiyordu.

Sabre'in yanından sıçrayarak uzaklaştı, yanakları utançtan pembeleşmişti. Sanki onun Seminus iblisinden hoşlanması Sabre'nin umurundaydı. Ares'in onları yakalamamasını umsalar iyi olur.

"Hey," diye seslendi, tüm soğukkanlılığıyla. "N'aber?"

Cebinden bir kâğıt çıkardı ve ona uzattı. "Bunu benim için araştırabilir misiniz diye merak ediyordum."

Gözlerini çizime dikti. "Nedir bu?"

"Bu bir dövme. Bir yarısı bir kâbus iblisinden korunmak için ama diğer yarısının ne olduğunu bilmiyorum ve DART'ın veri tabanında da bununla ilgili bir şey bulamadım." Kabul etmek gerekir ki, sadece üstünkörü bir arama yapmıştı. Eva'yı yatakta bıraktıktan sonraki zamanının çoğunu Draven'ı bulmaya harcamıştı. "Bu sembollerin ne anlama geldiğini bulmak için müzedeki kaynaklarınızı kullanabileceğinizi umuyordum."

"Elbette." Çizime kaşlarını çatarak baktı. "Bir kısmı Dawn'ın kısıtlayıcı gliflerine benziyor."

Şimdi bunu söylediğine göre, onun haklı olduğunu fark etti. Aralarındaki farklar inceydi ama yine de aynı sihirli aileden geliyor gibiydiler. Kısıtlama, kontrol altına alma, bağlama. Fakat

Böyle bir şeyi aynı zamanda iten bir büyüyle eşleştirmek mantıklı değildi.

Aleka omuz silkti ve kâğıt parçasını küçük çapraz çantasına yerleştirdi. "Ne bulduğumu sana haber veririm."

"Teşekkürler." Sabre'ye dostça bir yumruk attı ve ardından Kynan'ın sörf tahtasıyla sörfte çıktığını gördü.

Ky saçlarını savururken "Su harika," dedi ve her yere serin damlacıklar saçtı. "Biniyor musun?"

"Hayır. Takım elbisemi getirmedim." Logan bir yumuşakça kabuğu aldı ve dalgalara fırlattı, bugün okyanusa en fazla bu kadar yaklaşabiliyordu. "Konuşabilir miyiz?"

Kynan profesyonel moda geçti, tahtasını kuma dayadı ve Logan'ın söyleyeceklerini dinledi.

Draven'ın bu kadar değiştiğini duymak onu mutlu etmemişti. Karışma Lilith'i eklemenin tehlikeli komplikasyonunu duymaktan daha da az mutluydu. Ve bu yeni bilgiyi kesinlikle Atlılardan saklamak istemiyordu. "Lilith ve Draven'ı bulmamıza yardım edebilecek biri varsa, o da onlardır."

tartıştı. "Ve onu yenebilecek az sayıdaki insandan biri de onlar. Draven için endişelendiğini biliyorum. Hepimiz endişeliyiz. Ama Atlıların Lilith'i ararken neyle karşı karşıya olduklarını bilmeleri gerekiyor."

Kahretsin, Kynan haklıydı. O Atlılara danışmaya giderken Logan da Eva'ya geri döndü.

Sıcak kumları tekmeledi ve Cujo'yu, muhtemelen bir köpekbalığı yakalamaya çalışarak dalgaların arasında gezinen Cara Teyze'nin cehennem köpeği Hal ile oynaması için çağırmayı düşündü. Logan, Eva'yı itle düzgün bir şekilde tanıştıracabilirdi. Eva onunla karşılaştığında orada olamadığı için kendini kötü hissediyordu. Dehşet verici olmalıydı. Daha birkaç haftalıkken bir evde büyümüş olan Cujo, çoğu cehennem köpeğinden daha arkadaş canlısıydı ama yine de bazen ne yapacağı kestirilemeyen bir pislik olabiliyordu.

Eğer bu tanışma iyi giderse, onu ailesiyle tanıştıracaktı.

Bu düşünceyle neredeyse kumda tökezliyordu. Ailesini hiç bir dişiyle tanıştırmamıştı. Ve şimdi de onlara bir insan Aegi atmayı mı düşünüyordu? Babası her birinin yok edildiğini görmekten mutluluk duyacaktı ve annesi daha o doğmadan örgütü reddetmişti.

Yine de ailesi oldukça iyiydi. Genelde. Eva'yla tanışmak çok garip olmamalı.

Umarım.

"Hey, Eva," diye seslendi. Kadınların hepsi kız kardeşinin etrafında toplanmıştı ve ilk başta onun çizimlerine baktıklarını düşündü. Sonra Scotty'nin zar zor duyulabilen laneti duyuldu ve bir şeylerin ters gittiğini anladı.

Amber.

Kız kardeşi bir katliam kurdunun sütlü gri rengine dönmüştü, oturduğu yerde sallanırken bakışları insan aleminin ötesinde bir yerlerde kaybolmuştu.

Ona doğru koştu, diğer dişiler ona yer açmak için ayrıldılar. "Amber? Hey, kardeşim. İyi misin?"

Kızın acı dolu iniltisi onu mahvetti. Doğduğu günden beri onun kendi tayin ettiği koruyucusu olmuştu ve imgelemlerin bedenine neler yaşattığını görmek onu öldürüyordu. Bazıları diğerlerinden daha sertti ama en hafif atak bile onu migren ve mide bulantısıyla baş başa bırakıyordu.

Yıllar boyunca bir sürü kusmuk ve kan temizlemişti.

Onun yanına uzandı ve elini tuttu. "Sorun yok.

Ben buradayım. Herkes senin için burada." "Gökyüzünün kanadığını gördüm," diye fısıldadı.

Herkes otomatik olarak yukarı baktı. "Mavi gökyüzünden başka bir şey yok, tatlım," dedi Dawn.

Amber'ın saçlarını gözlerinden geriye doğru taradı. "Onun imgelemleri genellikle haftalarca ortaya çıkmaz. Bazen aylarca."

Ancak Eidolon'un imgelemin hemen sonrasına verdiği isimle postiktal fazın yoğunluğunun

zamanlamanın bir göstergesiydi. Vizyonu ne kadar erken gerçeğe dönüşürse, vücuduna verdiği zarar da o kadar kötü olacaktı.

Eva Amber'ın diğer tarafına oturdu ve bir peçeteyle üst dudağını sildi. "Burnu kanıyor."

"En azından kulakları değil." Ya da gözleri.

"Cennet hakkında bir şeyler söyledi." Dawn elini içkisine doğru uzattı. "Oh, kahretsin. Kulakları." Elini ağzına götürdü. "Gözleri."

Sanki onun sözleri ve düşünceleri tetiklemiş gibi, kan yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. Birdenbire gerildi, çenesi sıkıştı.

"Nöbet. Eidolon'u getirin!"

Eva, Amber'i yere indirmesine yardım ederken Raika bağıarak doktoru çağırmaya başladı. Ama Amber çığlık atmış ve doktor onu Shade'in gösterdiği şekilde yere yatıramadan çekip gitmişti. Bir kesik pazılarını yararken kemiğin belirgin çatırtısını ve etin yırtılmasını duydu. Bir diğeri de uyluğunda. Ve yine baldırında.

Logan'ın kalbi de en az yaraları kadar kanıyordu. "Eidolon!" diye bağırdı. "Acele et!"

"Gökyüzündeki kan," diye mırıldandı, sanki can simidiymiş gibi onun elini kavradı. "Tapınaktaki kan. Damarda kan. Bloodintheskybloodintheskyyyy!"

Sonra Eidolon oradaydı. Hamile olmasına ve parmak arası terlik giymesine rağmen son sürat koşmuş olması gereken annesi de dahil olmak üzere herkes oradaydı.

"Regan," diye hırladı Thanatos ona yetişirken. "Koşmamalısın-"

Karanlık bir gölge dalgası halinde sahile çöktü. Logan, nereden geldiği belli olmayan kara bulutlar kaynarken başını kaldırıp baktı.

Eidolon Amber'ın kolunu kavrayıp ona iyileştirici enerji verirken gökyüzüne bir bakış bile atmadı.

Tepemizde bulutların arasından örümcek ağı gibi şimşekler çakıyor ve gök gürültüsü havayı parçalıyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Regan. "Tempestus iblisi. Yine mi?"

"Hayır, tatlım. O bir iblis değil." Thanatos kolunu onun etrafına doladı ve ona sımsıkı sarıldı; eşine duyduğu sevgi Logan'ın hayatı boyunca hayranlık duyduğu bir şeydi. Anne ve babası çocuklarına olduğu kadar birbirlerine de teselli veriyorlardı. Eva da onu izliyordu ve Logan onun ne düşündüğünü merak ediyordu. "Ne olduğunu bilmiyorum ama bir iblis değil."

Logan'ın anne ve babası ona yaklaşırken doktor Amber'in başından gövdesine doğru ilerledi. Annesinin gözleri yaşlarla dolmuştu ve babasının gözlerindeki endişe gözlerinin altını oyuyordu.

"O nasıl?" Regan'ın sesi titriyordu.

"O iyi olacak." Amber'in yanında diz çöken Eidolon ona daha fazla şifa enerjisi yönlendirdi. "O kadar sert çarptı ki bazı kemikleri kırıldı, kasları ve bağları yırtıldı, bu yüzden onu bir süre bu durumdan uzak tutmak istiyorum. Bunu hissetmesine gerek yok." Çoktan oraya doğru yola çıkmış olan Mace'e seslendi. "Onu birkaç dakikalığına baygın tutmanı istiyorum."

Mace, Eidolon'un karşısında diz çöktü. Yeteneğini Amber'a gönderirken dermoire'ı aydınlandı. Yeteneği doktorunkinden farklıydı, kalbi yavaşlatmak veya adrenalin üretimini hızlandırmak gibi bedensel işlevleri etkilemesine izin veriyordu. Yine de yeteneklerini düşmanlarına karşı kullanmayı tercih ediyor, hızlı bir zap ile kalplerini tamamen durduruyordu.

Amber için duyduğu korku, hayal kırıklığı ve öfkeye dönüştü. O bu boku hak etmiyordu. Neden imgelemleri acıyla birlikte geliyordu? Ve neden her zaman bu kadar belirsiz ve şifreli olmak zorundaydılar?

Hava daha da karararak kızıl bir renge bürünürken alçak bir gümbürtü gökyüzünde gezindi.

"Gökyüzünde kan gördüğünü söyledi." Eva birkaç adım uzaklaştı, gözlerini fırtınaya dikmişti. "Sence kırmızı bulutları mı kastetti?"

Aniden bir şimşek aşağı doğru çaktı. Enerji patlaması onu milisaniyelik bir hızla içine çekerken Eva donakaldı.

kör edici bir ışık. Ama gök gürültüsü yoktu. Isı da yoktu. Aslında hiç ses yoktu.

Rüzgârdan, okyanustan ya da Limos'un ağaçlara monte edilmiş gizli hoparlörlerden çalan alternatif rock istasyonundan değil.

"Eva!" Logan bağırdı ama boşluk sesi yuttu. Dakikalar gibi gelmişti ama sadece bir kalp atışı geçmişti ve Eva ona doğru yürüyordu, gözlerini kırıştırtıyor ve şok olmuş görünüyordu.

Ona doğru koştu ve omuzlarını sıkıca kavradı, düşerse onu yakalamaya hazırdı. "İyi misin?"

"Evet. İyiyim. Her şey parladı ve karıncalandı. Bana yıldırım mı çarptı?"

Logan'ın bu noktada gerçekten hiçbir fikri yoktu.

Gök gürledi ve sıcak bir damlacık yüzüne çarptı. Lanet olsun. İhtiyaçları olan son şey yağmurdu.

"Bu çok garip." Eva kaşlarını çatarak parmağını adamın yanağındaki yağmur damlasının üzerinde gezdirdi. "Kana benziyor."

Birdenbire gökyüzü serbest kaldı. Kızıl yağmur sağanak halinde üzerlerine yağarak tertemiz sahili kıpkırmızı bir kan gölüne boğdu.

"Herkes siper alsın!" Babası annesinin tiki barın üstü kapalı oturma alanına koşmasına yardım ederken Logan Amber'ı kollarına aldı. "Haydi Eva!" diye seslendi ve ılık sağanak yağmurda aceleyle ilerlediler. Çatının altına girdiklerinde Amber'ı bir sandalyeye oturttu ve Eidolon ile Mace ona tekrar bakana kadar onu tuttu.

Eva korkmuş görünüyordu ama herkesten daha fazla değil. Onun elini tutarak dışarıdaki katliama baktı. "Bu da ne böyle?"

Talon elinin tersini ağzına götürdü ve diliyle sıvazladı. "Bu kan."

Kız arkadaşı sırtarak ona doğru eğildi ve boynundan ve omuzlarından aşağı akan dereleri açlıkla yaladı. Düşmüş meleklerin sınıfı yoktu.

Logan yavaşça Eva'nın alnındaki kanı sildi. Dudaklarında minnettar bir gülümseme titredi. "İyi olduğuna emin misin?"

"Ben iyiyim. Bana yıldırım çarptığını sanmıyorum."

"Bu iyi," dedi Logan. "Ama belki de kız kardeşimle işi bittiğinde Eidolon'un sana bakmasını sağlamalıyız." Eva kesinlikle bir şeyden etkilenmişti. Ama neye?

Blade koşarak geldi, sıırıslıklamdı ve balo gecesindeki Carrie gibi görünüyordu, bakışları telsizlerine yapışmıştı. "Başka hiçbir yerde olağandışı bir şey olduğuna dair rapor yok. Sadece biz varız." Kaşlarını çatı. "Hayır, bekle. Bu çok garip. Kudüs'te de oldu. Birisi Tapınak Tepesi'nde yerel bir fırtınanın videosunu çekmiş."

Videoyu havaya fırlattı ve hepsi bir fırtınanın parıldayan altın kubbeli bir tapınağın üzerine kan yağdırmasını izledi.

Kamera pan yaptı ve Logan'ın çenesi düştü. Yağmur bir binanın üzerine yağıyordu, sadece bir binanın.

"Vay canına," diye mırıldandı Eva. "Burası Kubbet-üs Sahra, muazzam tarihi ve dini öneme sahip bir yer. Hatta zamanın sonu kehanetleriyle bile ilişkilendiriliyor. Bu bir tesadüf olamaz."

"Bu Lilith," dedi Scotty. "Öyle olmak zorunda."

"Bu Lilith için çok büyük." Ares zırhını kuşanmış, keskin gözleriyle tehdidi değerlendiriyordu. "Bu Revenant olmalı."

Eva, Logan'ın yanına yaklaştı. "Şeytan olabilir mi? Hapishanesinden kaçmış olabilir mi?"

Havada tedirgin bir sessizlik vardı. Kaçış mümkün olmamalıydı ama bu öneri herkesi korkutmaya yetmişti. İmkânsız olan daha önce de olmuştu.

"O Şeytan değil." Reseph'in sesi boğuktu, kan damlayan dudaklarının arasından konuşuyordu.

"Nereden biliyorsun?"

Jillian ellerini kendi ellerinin arasına alıp sabit tutana kadar elleri titredi. Onu sabit tuttu. Ancak kendini eşine bıraktıktan sonra tekrar konuştu.

"Bu kanı daha önce tatmıştım." Mide bulandırıcı bir şekilde yutkundu ve gökyüzüne baktı. "Bu Harvester'ın."

Şok Logan'ın içinden sismik bir dalga halinde geçti. Harvester yenilmezdi. Çoğu kişinin hayal bile edemeyeceği dehşetlerden kurtulmuştu. Ve Şeytan'ın kızı olarak çoğu melekten daha güçlüydü.

"Hayır," diye homurdandı Scotty. "G-ma değil."

Kara bulutlar geldikleri gibi hızla uzaklaşırken herkes başını kaldırıp baktı ve arkasında pis kokulu, dumanı tüten bir kâbus manzarası bıraktı.

"Lanet olsun," dedi Limos. "Cennette neler oldu?"

Yirmi Yedinci Bölüm

Eva'nın zihni bunu anlamaya çalışırken çok zorlanıyordu. Az önce melek kanına mı bulanmışlardı? Gerçek bir meleğin gerçek kanı mı?

Ciddi misin?

İçindeki gazetecinin pek çok sorusu vardı. Geri kalanı ise dehşete kapılmıştı ve bu işin onun boyunu çok aştığını düşünüyordu. Aegis ona borçluydu.

Başa çıkma yeteneğini kaybetmeden önce kontrolü bir nebze olsun ele almak için çaresizce boğazını temizledi.

"Affedersiniz." Gezegendeki en güçlü varlıklardan oluşan bir grup hep birlikte ona döndüğünde Eva'nın kalbi hızla çarpmaya başladı. "Verrine olarak da bilinen melek Harvester'dan mı bahsediyorsunuz? Reaver'ın karısı mı? Emin misiniz?"

Ares parmağını boynundaki küçük hilal şeklindeki yara izinin üzerinde gezdirdi ve zırhı eriyip gitti, onu bir kez daha mayoyla bıraktı. "Eğer Reseph onun kanı olduğunu söylüyorsa, bu onun kanıdır."

Reseph barınaktan tökezleyerek çıktı, kumda ilerlerken yürüyüşü dengesizdi. Birkaç metre ötede durdu ve başını geriye attı.

"Reaver!" diye kükredi gökyüzüne, acıya bulanmış sesi Eva'nın kalbinin sıkışmasına neden oldu, her ne kadar bu adamın Pestilence olarak zalimlik ve ceset sayısı konusunda Şeytan'a taş çıkarttığını bilse de. "Baba! Neredesin lan sen?"

Logan saygıyla bakışlarını amcasından kaçırdı. "Reaver ve Harvester birkaç aydır ortalıkta yoklar."

ona açıkladı. "Kimse onları çağıramadı. Ve şimdi..." Sanki sessizce onları çağırıyormuş gibi gökyüzüne baktı.

Amber kendine gelmişti ve gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. Scotty onun yanında gözlerini sildi ve sonra eve doğru koştu.

Eva onun elini tuttu ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Logan-"

Başını salladı, konu kapandı ve sonra onu zaten ailesi olduğunu bildiği insanların yanına götürdü. "Eva, bunlar annem ve babam, Thanatos ve Regan."

Eva'nın işinde bir sürü kodamanla tanıştı. Politikacılarla. Şovmenler. Hatta birkaç dünya lideriyle. Asla dili tutulmazdı ve nadiren endişelenirdi.

Şu anda o kadar gergindi ki, kelimeleri bir araya getirebilseydi tuvalet isteyecekti.

Thanatos hâlâ zırhının içindeydi, bir kolu Regan'ın etrafını sarmış, onu kendisine doğru destekliyordu. Soluk sarı gözleri ona bir şahini hatırlatıyordu, keskin ve acımasız. Hiçbir şey söylemedi ama Regan gülümsedi. Zar zor. Yine de Eva buna bir zafer diyecekti.

"Merhaba Eva." Regan'ın eli yuvarlak karnına düştü. "Bu şartlar altında tanışmak zorunda kaldığımız için üzgünüm."

"Katılıyorum. Ama sizinle tanıştığım sevindim. Logan ikinizden de övgüyle bahsediyor." Uzaktaki kumsalın üzerine altın rengi bir güneş ışını yayıldı ve bulutlar rüzgârda pamuk şeker gibi dağılırken kadın huşu içinde baktı. "Oh, vay canına. Bak."

Sanki sihirli bir değnek değmiş gibi, her şeyi kaplayan yapışkan kan eriyip gitmiş, sanki hiç olmamış gibi yok olmuştu. Giysileri lekelenmemişti bile. Bu Kudüs'te de oluyor muydu?

"Çok tuhaf şeyler gördüm," dedi Thanatos, "ama bu bir üst düzey tuhaflık. İnsanlar çıldıracak."

Süvari haklıydı. Eva şu anda bunu yapmanın eşliğindeydi ve en ön sırada oturuyordu. Tüm dünya bu olayı nasıl karşılayacaktı?

Eva giderek artan bir aciliyet hissiyle Logan'a doğru döndü. "Telsizini ödünç alabilir miyim? Aegis'ten neler geldiğini görmek istiyorum."

Cihazının klipsini bileğinden çıkardı ve ona uzattı. Kız cihazı çabucak sabitledi ve ardından göz ekranını açarak kendi implant çipinin Logan'ın cihazını çalıştırmasını sağladı. Anında beynine Tapınak Dağı yakınlarındaki insanlardan gelen video ve fotoğraflar doldu.

Aegis uygulamasını açmak için göz takibini kullandı ve patronu Jennifer'ın yanında Stefani ile konuştuğunu görünce sessiz bir hırıltı çıkardı.

Bu ben olmalıydım, lanet olsun.

"...açık olmak gerekirse," diyordu Jennifer, "fenomenin kökenini bilmiyoruz, düşen maddenin kan olup olmadığını da bilmiyoruz, neye ya da kime ait olduğunu da bilmiyoruz. Şu anda sükûnet çağrısında bulunuyoruz." Elini kaldırarak bir muhabire başıyla işaret etti. "BBC'den Molly Baker."

Eva, Molly'nin ne soracağını bildiğine dair bir milyon dolarına bahse girerdi.

Molly ayağa kalktı. "Bunun Şeytan'ın hapishanesinden kurtulduğuna dair bir işaret olma ihtimali var mı?"

Ding, ding. Kazanan. Muhabirler her büyük olayda bu soruyu sorarlardı. Her seferinde. Her seferinde.

Elbette Eva'nın Atlılar'a yönelttiği ilk soru da buydu.

"Kıyamet zaman çizelgesinin değiştiğine inanmak için hiçbir nedenimiz yok."

Standart cevap.

"Ancak Kubbet-üs Sahra ve Tapınak Tepesi'nin tamamı bazı kıyamet kehanetlerinin merkezinde yer alıyor. Bu tuhaf olay kesinlikle bir tesadüf değil." Yine Molly.

Jennifer'ın gülümsemesi bir şekilde hem rahatlatıcı hem de küçümseyiciydi. "Molly, Kubbet-üs Sahra ne sıklıkla bir tür kargaşaya sahne oluyor? Burası büyük öneme ve güçlü enerjiye sahip tarihi bir yer. Bu çok şüpheli

Bu olay herhangi bir şekilde kıyametin habercisidir."

Kulağa çok sıradan ve sıradan geliyordu.

Jennifer bu konuda gerçekten yetenekliydi.

"Bu Tanrı'dan bir işaret olabilir mi?" diye seslendi bir başka muhabir. "Ya da bir ceza mı?"

"Bu fenomenin Cennet kaynaklı olduğuna inanmak için hiçbir nedenimiz yok," dedi Jennifer, ezbere cevap verirken Eva ile tamamen uyum içindeydi. "Bayanlar ve baylar, biz araştırırken herkesin sakın kalmasını tekrar rica ediyoruz-"

"Bu işin aslını öğrenmek için DART ile birlikte çalışacak mısınız?"

Eva, Jennifer'ın yüz ifadesinde beklenmedik bir sorunun şaşkınlığını gördü. Ama o bu işte uzmandı ve Eva onu izleyen başka birinin gözlerindeki hafif parlamayı ya da güven verici bir baş sallamasıyla toparlanmadan önce hazırladığı notlara bir anlık bakışını fark edeceğinden şüpheliydi.

"Elimizdeki tüm kaynakları ve yardımı kullanacağız," dedi Jennifer. "Şimdi izin verirseniz, son bilgileri almaya gidiyorum. Kısa süre içinde size döneceğim."

Eva hiç düşünmeden Jennifer'ın çağrı kodunu tuşladı ama ikinci cevapsız tonda kulağına gelen bir çağrı çınladı.

Maja.

Hızla Jennifer'la olan bağlantısını kesti ve Maja'yla olan hattını açarak Atlılardan ve ailelerinden uzaklaştı.

"Maja," dedi kısık bir sesle. "Sesini duymak çok güzel."

"Haberleri gördün mü?" Maja'nın sesi de en az görüldüğü kadar yıpranmış geliyordu.

"Ah, tamam... evet, Tapınak Dağı'nda ne olduğunu gördüm. Aynı şey Limos'un evinde de oldu. Şu anda orada bulunuyorum."

"Oh. Orada da mı oldu? İlginç." Maja kelimeleri söyledi ama sesi ilgiden başka bir şey ifade etmiyordu. Yaşlı adam sarsılmıştı. Sağ tarafta bir yere uzandı ve ekranın karşısında bir bardak ve bir şişe votka gördü. Titreyen eliyle bardağına üç parmak alkol doldurdu.

"Yaşlı Maja? Neler oluyor?"

"Güvende misiniz?"

"Elbette, o güvende. O benimle birlikte."

Eva, arkasında Logan'ın sesini duyunca neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Lanet olsun, nasıl olmuştu da ona böyle sinsice yaklaşabilmişti?

"Oh, hey. Ben de tam konuşuyordum-"

"Maja. Evet, biliyorum. Onu göremiyorum ama duyabiliyorum."

Bir an için ona baktı. Maja'yı sesinin tonunu bilecek kadar iyi tanıyor muydu?

Maja bir yudum votkayı geri devirdi. "Herkes açık görüntüyü açın ve onunla konuşmama izin verin."

Şaşkınlık içindeki Eva ekranı özelden genele çevirdi ve Maja'nın ofisindeki üç boyutlu bir görüntüsü önlerindeki boşluğa düştü.

"Bir Gardiyan ölü bulundu," dedi ve Eva'nın ciğerleri sıkıştı. Hayır, hayır, hayır. Daha fazlasını duymak istemiyordu... "Parçalanmış. Ceset Brüksel'de bir kilise kulesine asılmış. Her türlü kamuoyu var."

"Draven." Logan elini yüzünde gezdirdi. "Ah, kahretsin."

"Kim...?" Eva mırıldandı. Yutkundu. Sesini buldu.

Zar zor. "Kimdi o?"

Maja'nın gözleri dökülmemiş yaşlarla parladı ve Eva'nın göğsü çöktü. Lütfen Keeley deme. "Keeley'di," dedi boğuk, günde iki paket içen bir sesle. "Kahretsin, Keeley'di."

Eva nasıl olup da yıkılmadığından emin değildi. Üç yaşında güzellik yarışmalarında yarışmaya başlayarak tüm hayatını profesyonel bir maskenin ardında geçirmişti. O zamandan beri

Duygularını saklamakta uzman olan ebeveynler tarafından nötr bir ifadeyi korumak üzere eğitilmiştir.

Ama şu anda bunların hepsi çok fazlaydı. İşi tehlikedeydi. Tanıdığı ve değer verdiği insanlar ölüyordu. Hayatı tehlikedeydi.

Ve Ölüm'ün oğlu ona bakıcılık yapıyordu.

İtiraf etmek istediğinden çok daha fazla duygular beslediği biri.

"Eva."

Eva güçsüzce bakışlarını Yaşlı'ya çevirdi. "Eva, gitmem gerek. Sonra konuşuruz."

Maja'nın görüntüsü yanıp söndü ama Eva patronunun bulunduğu boşluğa bakmaya devam etti.

Logan yumuşak bir sesle, "Arkadaşın için üzgünüm," dedi. Arkasından Scotty homurdandı.

Eva ona ne olduğunu bilmiyordu. Keder, öfke ya da son birkaç günün ona verdiği zarar, fark etmedi. Öfke kabardı, sıcak ve asidikti, kontrolünün sınırlarını yakıyordu.

"Öyle mi?" diye bağırdı hepsine, gözyaşları gözlerini yakıyordu ve bunun aşağılanması her şeyi daha da kötüleştiriyordu. "Gerçekten üzgün müsünüz? Draven'ı neden hâlâ bulamadınız? Neden dışarıda onu aramıyorsunuz? Hepiniz."

"Öyleyiz Eva." Logan, Eva'nın elini tutup onu kıyı şeridine bakan bir banka götürmeden önce Scotty'ye ters ters baktı. "DART onu bulmak için tüm kaynaklarını kullanıyor. Ama şimdi Lilith'le birlikte olduğu için işler daha da karmaşıklaştı."

"Neden?" Düzgün sesi ve mantıklı sözleri öfkesine nüfuz etti ve bir kademe geri çevirdi. Ama bu bir damla gözyaşının yanağından aşağı yuvarlanmasına engel olmadı. "Anlamıyorum."

"Draven'ın türü bizim dünyamızda yaşıyor. Onu tanıyoruz. Nerede takılmayı sevdiğini biliyoruz. Şimdiye kadar onu bulmuş olmamız gerekirdi." Barın üstünden bir peçete aldı ve ona uzattı. "Ama Lilith Sheoul'un bir ürünü. Her köşesini biliyor. Eğer onunla birlikteyse, onu bulmak milyonlarca kez daha zor olur. DART'ın bu tür bir erişimi yok."

Burada yaptığımız Sheoul. DART ajanlarının çoğu insan ve oraya gidemezler."

"Ama yapabilirsin, değil mi?" Gözyaşını sildi ve sonra kaçan bir diğerini yakaladı. Lanet olsun. Normal bir günde bu kadar savunmasız olmaktan nefret ediyordu ama burada yabancıların arasında ve garip bir olaydan sonra garip bir yerde... Henüz cenin pozisyonunda kıvrılmadığına gerçekten şaşırdı.

Başını iki yana salladı. "Kuzenlerim ve ben yarı insan yarı meleşiz. Harrowgate'leri kullanabilir ve Sheoul'da birkaç dakika kalmaya dayanabiliriz ama orada çok uzun süre kalırsak hastalanırız." Ares ve Reseph'i işaret etti. "Atlılar ve Sems zaten Lilith'i arıyor ama-" "İçinde sosis olmayan bir sosisli bulmaya çalışmak gibi Pislikler," dedi Mace, Logan'ın yanına yanaşarak.

Tamam, anladı. Mantıksız davranıyordu. Ama bunların hiçbirisi ona uymuyordu. O bir eylem insanıydı, sorunlardan saklanmak yerine onlarla yüzleşen biriydi - ya da etrafta durup ağlamak yerine.

"O zaman yardım etmeme izin ver. Bana bir iletişim cihazı ver. Benim olması gerekmiyor. Araştırma konusunda çok iyiyimdir. Ya da bir iblis hukuk firmasına danışmanlık yapabilirim. Dili biliyorum. Sadece... Lütfen. Bir şeyler yapmama izin ver."

Logan ve Mace karşılıklı bakiştılar ve sonra Mace şok edici bir hareketle omuz silkti, telsizinin klipsini açtı ve ona uzattı. Logan ona bir kaçıkmiş gibi baktığında yine omuz silkti.

"Evde bir tane daha var. Ve ona borçluyum."

"Daha fazla bilgiye ihtiyacım olacak," diye mırıldandı Logan. "Daha sonra."

Logan'a telsizini verirken ve Mace'inkini bileğine takarken gülümsemesini gizledi. O iblis o kadar da kötü değildi.

Bu düşüncenin aklına bu kadar kolay gelmesi tuhaftı.

"Neler oluyor?" Kynan yaklaşıırken sordu.

"Aegis kan yağmuru hakkında ne diyor?"

"Bir şey bildiklerini sanmıyorum," dedi Eva. Kanın bir meleğe ait olduğunu bilseler bile

kime ait olduğunu ya da nasıl ve neden tek bir binanın üzerine yağdığını bilemezlerdi.

Logan yüzünü ovaladı, aniden yorgun görünüyordu. Adam büyük ihtimalle korku ve telaş içindeydi ve başka bir yerde olsalardı Eva ona sarılırdı.

"Ama işler daha da kötüye gitti," dedi. "Draven başka bir Muhafızı daha öldürdü. Dişi olan Keeley'i."

Kynan gözlerini kapadı ve sinirli bir küfür savurarak başını arkaya attı. "Zamanımız tükeniyor."

"Sanırım çoktan çıktık." Logan'ın sesi acımasızdı. "Draven bu kez kurbanını herkesin gözü önüne serdi. Kimliğinin belirlenmesi ve medyanın onun DART/Aegis takas üyelerinden biri olduğunu öğrenmesi uzun sürmez."

Kynan yemin etti. "Ve sonra Aegis dünyaya halkımızdan birinin katil olduğunu söyleyecek."

Yirmi Sekizinci Bölüm

İşler kötüye gitmeye devam ediyordu ve Logan savunma yapmaktan yorulmuştu.

Kynan'ın da aynı şekilde hissettiği açıktı ve telsiz cihazına dokunurken birkaç farklı dilde küfür etti. "Aegis Büyükleri'ne ulaşmam gerekiyor." Kaşlarını çatı. "Şeytanların dili. Bekle biraz."

Kynan telefondaki kişiyle konuşarak uzaklaştı ve Logan bankta Eva'nın yanına çöktü. Eva çıplak omuzlarını ovuşturuyor ve sanki tek bir kişiye ya da şeye odaklanamıyormuş gibi etrafına bakınıyordu.

"İyi misin?" diye sordu milyonuncu kez. "Üşüdün mü?"

"Hayır." Titrek bir gülümseme sundu. "Ben iyiyim. Ben sadece..." Derin bir nefes aldı. "Önemli bir şey değil. Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Kynan'ın haklı olup olmadığını bana sen söyleyebilirsin," dedi. "Aegis bu işin önüne geçecek mi?"

"Bilmiyorum. Maja bana planlarından bahsetmedi."

Eva'nın paylaştığı bilgiler konusunda dikkatli olmasını beklemesine rağmen, hayal kırıklığı midesinin derinliklerinde alevlendi.

"Sanırım biliyorsun."

Bakışlarını kaçırmadan önce başını onunkine çevirdi ve içini çekti. "Stratejilerini paylaşmadı ama tahminimce siz kendi stratejinizi açıklamadan önce onlar kendi taraflarının ortaya çıkmasını isteyeceklerdir."

Piçler.

"Hikayenin onların tarafı ne?"

"Gerçekten bilmiyorum Logan." Uzanarak onun kolunu hafifçe sıktı. "Sana doğruyu söylüyorum."

Ona aptal diyebilirsiniz ama ona inandı.

"Hey, Logan! Eva!" Kynan Mace, Blade ve Scotty ile birlikte durduğu yerden onlara el salladı. "Lütfen bize katılır mısınız?" Gruba yaklaştıklarında Kynan herkese hitap etti. "Aegis halkımızı bize geri vermeye karar verdi."

Hayır, hiç de şüpheli değildi. Logan şüphesini sesinden uzak tutma zahmetine girmede. "Karşılığında...?"

"Eva."

"Oh, Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı. Nedense bu söz sinirlerine dokunmuştu. Ki bu çok saçmaydı. Elbette eve gitmek isteyecekti. Ama ondan uzaklaşmak için bu kadar rahatlaması mı gerekiyordu?

"Neden?" Scotty onun saç örgüsüyle oynadı. "Bu hiç mantıklı değil."

"Sanırım durumu kamuoyuna duyurmayı planlıyorlar," dedi Kynan, "ve rehineleri tutarken görünmek istemiyorlar. Bu işi bizden önce halledecekler."

Eva'nın Logan'a söylediği de aşağı yukarı buydu.

"O pisliklere güvenirsen olacağı budur," dedi Blade.

"Hey," dedi Eva sinirli bir şekilde. "Bizim açımızdan, siz pisliklersiniz."

Scotty sinirlendi ama Logan sakinleştirici bir hareketle elini kaldırdı. "Sakin ol. Eva az önce bir arkadaşını kaybetti."

"Öyle mi?" Scotty karşılık verdi. "Biz de öyle."

"Yeter," diye bağırdı Ky. "Etrafta çok fazla acı var, tamam mı? Hepimiz hissediyoruz. Bununla kendi zamanınızda başa çıkın. Şu anda bir esir değişimi yapmamız gerekiyor. Ares'ten Eva'yı DC'ye götürmesini isteyeceğim ve sonra adamlarımızı Brüksel'e geri göndereceğim. Logan, Maja senin de orada olmanı istedi."

Logan, Eva'nın ona attığı spekülasyon bakıştan hoşlanmamıştı. "Neden beni orada istiyor?"

"Hiçbir fikrim yok." Kynan telsizinde bir şeye dokundu.

Kargo şortu ve mavi-yeşil Hawaii gömleği giymiş olan Mace, ayak parmaklarıyla kumda desenler yapmaktan başını kaldırıp baktı. "Muhtemelen bir tuzaktır."

"Maja bana öyle olmadığını söyledi," dedi Kynan. "Ama ben onların söylediği hiçbir şeye inanmıyorum. Bu yüzden Ares orada olacak ve Logan'ın yanında da destek için Cujo var."

"Harika." Mace sıırttı. "Umarım Cujo güzel bir öğle yemeği yer."

"Onlar yenmesini umduğun benim adamlarım," dedi Eva ama Mace'e Scotty'ye olduğundan çok daha az sinirlenmiş gibiydi.

"Biliyorum." Mace daha da geniş sıırttı. Yüzünü acıtmak zorundaydı.

Ares'i almak ve Aegis'le buluşma noktasını koordine etmek birkaç dakika sürdü ve sonra Ares bir kapı açtı ve o, Logan ve Eva eski Washington Nationals stadyumunun içine adım attı.

Birkaç kişi alanın diğer ucunda bekliyordu. Altı DART ajanı öne çıktı, onları Maja ve Logan'ın Yaşlılar olduğunu düşündüğü iki kişi ve tepeden tırnağa silahlı bir düzine kadar Muhafız izledi.

Ares kendi kapısını kapatıp doğrudan DART'ın avlusuna açılan bir başka kapıyı açtı ve Logan ile Eva'nın Yaşlılara doğru ilerlemesini bekledi.

"Cujo'yu mu çağırıyorsun?" Eva tarlanın ortasında duraklayarak sordu.

Logan gözlerini kendilerine doğru gelen Aegi'den ayırmadı. "Mecbur kalmadıkça olmaz."

Aegi'lerden en az birinde muhtemelen yeni Aegis silahı vardı ve Logan bunun kendisini veya Cujo'yu nasıl etkileyeceği konusunda hiçbir fikre sahip değildi, bu yüzden çok gerekli olmadıkça cehennem köpeğini bu işin dışında tutmayı tercih etti. Ayrıca, Cujo insanların yanında ne yapacağı belli olmayan biriydi ve başka bir uluslararası olayın başlamasından sorumlu olmak istemiyordu.

"Sanırım bu bir veda," dedi Eva ve göğsünde bir sancı hissetti.

Onun gitmesini istemiyordu. Ona bir bakış atma riskini

göze aldı, bu aptalcaydı çünkü elini tutup

Ares'in DART ajanları için açık tuttuğu kapıdan geri daldı.

"Sanırım öyle," dedi hissetmediği bir rahatlıkla.

Eva Logan'ın meslektaşlarını işaret etti. "Onlar geçene kadar bekleyeceğim." Ona göz kırptı. "Mace haklıysa ve bu bir tuzaksa diye."

Şu anda pek neşeli hissetmemesine rağmen gülümsedi. "Böyle düşündüğümüz için bizi suçlayamazsınız."

"Hayır, yapamam. Ben de senin hakkında aynı şeyi düşünürdüm," diye itiraf etti, yüz ifadesi dalgınlaşmıştı. "Daha önce. Şimdi böyle düşüneneğimden emin değilim." Ona gülümsedi. "Beni şaşırttın Logan. Hepiniz şaşırttınız."

"Sen de beni şaşırttın."

Kadının kara gözlü bir baştan çıkarıcı gibi ona bakışı nefesinin kesilmesine ve sakinin seğirmesine neden oldu.

"Tüm bunlar bittiğinde..." Sesindeki özlem, içindeki özlemle eşleşiyordu ve cümleyi bitirmesini, her şey bittiğinde belki birbirlerini bulabileceklerini söylemesini istiyordu. Her şeyi doğru şekilde yapmasını.

Ama hiç şansı olmadı. Maja içeri girdi ve her şeyi mahvetti. Bu konuda iyiydi.

"Merhaba Logan." Maja örgülü bir deri parçasını uzattı. "Sadece bunu sana vermek istedim."

Bir tanıma acısı nefesini kesti. Onu kaybettiğini sanmıştı. Vay anasını. Stryke'la ilişkisini bu yüzden mahvetmişti -en azından kısmen. Stryke'ın sorunu çoğunlukla çekilmez bir ahmak olmasıydı.

"Bunca zamandır sende miydi?"

Üzülmüş gibi görünme nezaketini gösterdi ama özür dilemedi. "Senin için çok şey ifade ettiğini biliyorum."

"Ve yine de aldın."

Maja sadece omuz silkti ve kaşları çatılmış bir halde ikisinin arasına bakan Eva'ya döndü. "Eva, karargâha dönmeye hazır mısınız?"

Eva'nın ağzı bir şey söylemek için açıldı... ve sonra çenesi düştü, gözleri fal taşı gibi açıldı.

Birlikte.

Bu hiç de rahatsız edici değildi.

Eva çabucak toparlandı ve kibarca gülümsedi. Şüpheli bir şekilde kibarca. Logan bu bakışı biliyordu. Annesi babasını herkesin içinde öldürmemeye çalışırken ona öyle bakıyordu.

"Logan'la bir dakika yalnız konuşabilir miyim?" diye sordu.

Maja tereddüt etti, spekülatif bakışları Eva'dan Logan'a sıçradı. "Elbette. Bekleyeceğiz."

"Bir saniye." Logan bileziği cebine soktu. "Aegis Keeley ve Draven hakkında ne söyleyecek?"

"Hiçbir şey." Maja onun gözlerinin içine baktı ve yalan söyledi, tıpkı yıllar önce onu sevdiğini söyleyip sonra da hayatını mahvetmeye çalıştığı zaman yaptığı gibi. "Zaman kazanmak için oyalanacağız. Draven'ı kontrol altına almalısın, hem de hemen."

Topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı.

Eva ona yaklaşmadan önce Maja'nın duyma menzilinden çıkmasını bekledi. "Ee. Sen ve Maja?"

Uzandı ve kaslarının aniden acı verici bir şekilde gerildiği boynunun arkasına masaj yaptı. "Evet."

"Senin hakkındaki gerçeği kaldıramayan üniversitedeki eski sevgilin mi?"

"Evet."

Eva nefesini dışarı üfledi. "Kahretsin."

Omuz silkti çünkü bunların hepsi geçmişte kalmıştı. Ve doğrusunu söylemek gerekirse, bunun büyük bir kısmı Eva sayesinde olmuştu.

"İnsanlar kim olduğumu öğrendiklerinde pek iyi tepki vermiyorlar. Özellikle Aegi beni hor görüyor ve bunun sebebi iblis kanım bile değil. Her şey ailemle ilgili."

"Özür dilerim," dedi bir süre sonra. "Bu adil değil. Onların günahları yüzünden yargılanmamalısın."

Gözlerini kırptırdı. "Günahları mı?"

Ona bir aptalmış gibi baktı. "Demek istediğim, Atlıların tarihi kanla yazılmıştır. Kelimenin tam anlamıyla. Kitaplarımızdan bazılarını görmelisin. Ve annen..." O salladı

başını. "Aegis'e ve babana ihanet etti. Ailenin hikayesi tam olarak bir düşman-aşık romantizmi değil."

Ne saçmalık ama. Elbette babası bir aziz falan değildi ama Eva annesi ve Aegis'in o doğduğunda olanlardaki rolü konusunda çok yanlış düşünüyordu.

"Sana babamla ilgili kısmı anlatacağım." Thanatos'un arkasında binlerce yıllık bir vahşet vardı ve bunu gizlemek mümkün değildi. Okuldaki tarih derslerinde oturmak cehennemin özel bir türüydü. "Ama annem Aegis'e ihanet etmedi. Beni öldürmeye çalıştıklarında ona ihanet ettiler."

Bir kara kaşını kaldırdı. "Sana böyle mi söylediler?"

Bu konuşmanın gidişatından hiç hoşlanmamıştı. "Olayların farklı bir versiyonu mu var?"

İfadesini düşündü ve sonunda kararını verdi: "Her Gardiyan Aegis tarihini öğrenir ve inan bana, annen, Thanatos ve seninle ilgili olanlar başlı başına üç günlük bir kurs. Aslında geçen yıl bu konuda bir saatlik bir Aegis TV özel programı yaptım. Hellfire Gazetecilik Ödülü kazandı."

Onu tebrik etmemesi gerektiğini umuyordu. "Tamam, ısırırım." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve onun saçmalamasını bekledi. "Hikâyenin Aegis tarafı nedir? Pestilence tarafından kandırılıp beni öldürmeye çalışmasını nasıl yorumluyorsunuz?"

"Pestilence tarafından kandırılmak mı?" Bakışları karşılaştı ve yüz ifadesi yumuşadı, onu kollarına alıp meslektaşları onu durduramadan Ares'in kapısından içeri dalmak için aptalca bir arzu daha uyandırdı. "Bak, bunu yapmayalım. Önemli değil ve endişelenmemiz gereken çok daha acil şeyler var."

"Anlaştık."

Aegis arkadaşlarına kaçamak bir bakış attı, dikkatini tekrar Maja'ya çevirmeden önce gözlerini Maja'ya dikti.

"I-" Sanki söyleyeceği sözlerden zihnini arındırıyormuş gibi başını salladı ve aralarına bir duvar örüldü. Bir anda, o

İlk gün tanıştığı profesyonel, saçma sapan Aegi. "Minnettar olurum o Eğer sen olabilir düzenlemek için var benim eşyalar evinizden teslim edildi." Mace'in iletişim cihazının kancasını iki mekanik, hassas hareketle çıkardı ve ona uzattı. "Lütfen Mace'e benim için tekrar teşekkür et. Kendine iyi bak Logan." İşten çıkarmalarda olduğu gibi, bu bir siktir git değildi. Ama onun gidişini izlerken, duyguları havai fişekler gibi her yöne doğru patlarken kesinlikle öyle hissetti. Az önce onu kızdırmıştı. Ama gitmesini istemiyordu. Düşmanın için çalışıyordu. Ama o dün gece yatakta düşman gibi hissetmemişti.

Salak. En iyisi bu. Draven'ın başı dertte, gökyüzünden melek kanı yağıyor ve Lilith sevdiğin herkese zarar vermeye çalışıyor. Eva dikkat dağıtmaktan başka bir şey değil.

Doğruydı. Hepsi doğruydı. Eva'yı unutmak zorundaydı. Ama önce o lanet ödüllü videoyu bulacaktı.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Reaver cehennemde zaman geçirmişti. Hem de çok zaman. Çok uzun zaman gibi gelmişti. Eğer bir iblis değilseniz, Sheoul'da bir gün bir yıl gibi gelirdi.

Ancak Cennet'in çoğu bölgesinde kimse zamanın nasıl geçtiğini fark etmedi. Çünkü her şey o kadar muhteşemdi ki.

Tabii düzinelerce Göksel'in zihninden yapılmış bir Cennet hapishanesinde tutulmuyorsanız.

Fiziksel olarak, Reaver kollarından Metatron ve Gabriel dışındaki tüm Başmeleklerle bağlı kristal ipliklere asılı duruyordu. Nerede olduklarını bilmiyordu ama diğerlerinin iplere bağlandığını ve güçlerinin tek bir amaca kanalize edildiğini görmüştü.

Reaver'ı hapiste tutmak.

Reaver'a nadir bulunan, imrenilen ve nihai melek statüsü olan Radiant verildiğinde, ona var olan en güçlü melek olarak Şeytan, Tanrı ve Emirler Konseyi dışında hiç kimse ya da hiçbir şey tarafından dize getirilemeyeceği ya da yok edilemeyeceği söylenmişti.

Onu yok etmeyeceklerdi; bunun için Metatron'a ihtiyaçları olacaktı ve Met Amca'nın bunu kabul etmesine imkân yoktu. Ama görünüşe göre, Reaver'ı hapsetmek için Metatron'a ihtiyaç yoktu ve Başmeleklerin de kristal iplikler tarafından güçlerini düşüncelerinden ve kâbuslarından yapılmış bir hücreye aktarmaya zorlanan mahkûmlar olması onu daha iyi hissettirmiyordu.

Bu Archie'lerden bazıları ciddi berbat durumdaydı.

Fark etmezdi. Reaver koştı, yüzdü, uçtu ve önüne çıkan her senaryoda süründü. Dev alevli uzay kurtçukları tarafından yutulmuş, pençeleri jilet gibi olan milyonlarca gözsüz kurbağa tarafından parçalanmış ve kılıç gibi penisleri olan yağlı iblisler tarafından kovalanmıştı. Artık çok sayıda kâbus görmüştü ama bunları memnuniyetle karşılıyordu.

Onlardan bir şeyler öğrendi. Yeterince dikkatli bakarsa, kâbusun sahibini belirleyebileceğini keşfetmişti. Bunu öğrendikten sonra, rüyaları manipüle edebilir ve sahibini ortaya çıkarabilirdi. Bazen bu daha iyi bir senaryo anlamına geliyordu. Diğer zamanlarda, gösteriyi hangi Başmelek yönetiyorsa onunla etkileşime geçebiliyordu.

Şu anda Michael, sonsuz siyah kumdan oluşan akıl almaz derecede sıkıcı bir sahneye ev sahipliği yapıyordu. Reaver, çıplak ayakları kızarmış ve çok pişmiş sosisli sandviç gibi yarılmış halde, özelliiksiz bir düzlemde ilerlerken üzerine iki güneş vuruyordu.

Kâbus gerçek olmayabilirdi ama acı gerçektir. "Ne oluyor Mikey?" diye bağırdı. "Neden zihninin Burada mı?" Peki burası neresiydi? Dünya değildi. "Reaver?"

Tombul ayaklarının yanındaki yeşil yengece benzeyen yaratığa baktı. "Michael?"

Yengeç altı kısıkaçından birini salladı. "Neden buradasın? Ve neden bir kutup ayısısın?"

"Ben bir-" Reaver kendine baktı ve... evet, o bir kutup ayısıydı ve şu anda donmuş bir tundradaydılar. Thanatos'un kalesi arka plandaydı.

Neden?

Michael yengecine baktı. "Hapishanedeyiz. Beni tutabilecek kadar güçlü bir hücre yaratmak için Metatron ve Gabriel dışında herkese bağlısın. Eğer hepimiz aynı anda bir araya gelirsek, onu kırabiliriz."

Michael Crab bütün kısıkaçlarını salladı. "Bu ses neden tanıdık geliyor?"

"Çünkü sana üçüncü kez söylüyorum. Şu an, genellikle rüyanızdan atıldığımız zaman, bu yüzden

hızlı yapmak için. Kafanızdaki saçmalıklara karşı savaşın. Düşüncelerinizi mutlu tutun. Bunun bir hapishane olduğunun farkında olun."

Birden Michael'ın kendisi orada durdu, gözleri alev alev yanıyordu. "Şimdi hatırlıyorum. Darbeyi. Tahtlar ve-"

"Evet, o. Dinle, zamanımız yok. Sana ihtiyacım var-"

Reaver nefes nefese kaldı, ciğerleri dolusu havayı içine çekti. Çok parlaktı. Işıktan başka bir şey yoktu. Michael'ın rüyasından başka bir rüyaya çekilmişti.

Kaşlarını çattı. Yine de bu bir kâbus gibi görünmüyordu. Çok fazla his vardı. Acı. Soğuk. Tatlı meyve kokusu. Yukarı baktı ve evet, kristal ipliklerin bileklerini ısırdığını hissedebiliyordu. Tahtların onu Baş Meleklerden yapılmış bir halkanın ortasında asılı bıraktığı yerde asılı duruyordu.

Başmelek kafası cehenneminde ne kadar süredir mahsur kaldığını anlayamıyordu ama anlamayı da beklemiyordu. Cennet hapishaneleri sizi melek ağından, Cennet enerjisinden ve eş bağlarından koparır.

Ve tüm bunların en kötüsü de buydu. Kabuslarla başa çıkabilirdi. Zaman duygusuna sahip olmamayı kaldırabilirdi. Göksel enerjinin gücü olmadan da yaşayabilirdi. Onsuz yaşayamayacağı tek şey Harvester'dı ve aralarındaki bağı hissedememek bu piçlerin ona yapabileceği her şeyin ötesinde bir işkenceydi.

Parlak maviden bir dilim, alev alev yanan beyazı kesti. Üç figür ortaya çıktı. Gözlerini kısarak baktı ama yüz hatlarını seçemedi. Bir çift alevli kanat turuncu şimşekler saçıyordu. Tamam, bu Zaphkiel'di.

Birdenbire ışık, evrendeki tüm renklerden çiçeklerle bezeli, parlak yeşilliklerle dolu bir alana dönüştü; bazılarını insan gözleri Cennet'e tekrar gelene kadar göremezdi. Burası, Revenant'ın varlığının yara izleri bıraktığı yerin yakınındaki Azna Çayırı'ydı.

Zaphkiel yaklaştı, şimşeği artık evcilleşmişti ve sadece kanatları aracılığıyla cızırdıyordu ve Reaver sonunda

Suroth'u seçebiliyordu. Aralarında, bileklerinden ve ayak bileklerinden bağlanmış, kanatları altın sicimle gerilmiş Gabriel vardı. İnsanoğlunun saçının tüm renklerini taşıyan uzun yelesi keçeleşmiş ipler halinde sarkıyordu ve gözleri nefretle parlıyordu.

"Piçler," diye homurdandı Reaver, sesini eski bir parşömen kadar kırılğan bırakarak. "Buna hakkınız yok."

"Ama biz biliyoruz," dedi Zaphkiel. "Artık yetki Tahtlarda. Başmeleklerin mahvettiklerini biz düzelteceğiz."

Suroth, "Sen asla Radiant'a yükseltilmemeliydin," dedi. "Bu onur, bu kadar büyük bir gücün getirdiği sorumluluğu üstlenmeye daha uygun birine verilmeliydi."

"Senin gibi mi?" Gabriel hırladı. "Aptal."

Bu, Gabriel'e Suroth'tan Başmelek'in kafasını öyle şiddetli bir şekilde geriye atan bir ters vuruş kazandırdı ki Reaver omurların çatırdadığını duydu.

Zaphkiel pişmanlık dolu bir sesle, "Bundan zevk almıyoruz, Reaver," dedi. Doğru şeyi yaptıklarına gerçekten inanıyordu. Bu da onu tehlikeli yapıyordu. Gerçek inananlar her şeyi haklı çıkarabilirdi. "Ama tüm diyarlarda dengeyi sağlamak için ne gerekiyorsa yapmalıyız. Denge Yaratıcı'nın istediği şeydir, ancak sen ve Gabriel, Başmelekler hiçbir şey yapmadan otururken Azagoth'un Sheoul-gra'yı yok etmesine yardım ederek buna ihanet ettiniz. Son Savaş'tan önce diyarları onarmalıyız ve fazla zamanımız yok."

"Diyarlar kendi kendilerini dengeleyecek." Reaver bağlarına karşı mücadele etti ama acı verici oldukları kadar etkiliydiler de. "Başmelekler onu doğru yola soktu. Hades Sheoul-gra'yı yeniden inşa ediyor. Melekler Atlılar'ın yavrularını eğitiyor. Raika, Azagoth'un serbest bıraktığı iblislerin en kötülerini avlıyor. İnsan diyarının senin müdahalene ihtiyacı yok."

"Diyarları yeniden dengelemeye gerek olmamalıydı!" Zaphkiel tersledi. "İblislerin bütün bir kıtayı ele geçirmesine asla izin verilmemeliydi. Başmelekler liderliklerinde başarısız oldular ve bu da diğerlerine kaldı."

angeldom'un yanlışlarını düzeltmek için. Sana ve Gabriel'e yardım eden her bireyin ismini ortaya çıkarır çıkarmaz, aramızdaki hainleri ayıklama sürecine başlayacağız."

"Söyle ona Gabby," dedi Suroth. "Reaver'a haberleri ver." "Isır beni."

"Haberler mi?" Reaver'ın teninde buz gibi bir ter belirdi. Bu piçlerin bilmesini istediği hiçbir haber iyi olamazdı.

Gabriel bakışlarını kaçırarak başını salladı. "Sana söylememi istiyorlar çünkü, bilmiyorum... ceza mı? Onlar korkak."

Gabriel'in kemik kıran ters vuruşu bu kez Zaphkiel'den geldi. "Söyle ona."

Gabriel bakışlarını yavaşça Reaver'ınkilere kaldırdı ve Reaver'ın kalbi sıkıştı. Bu haber iyi olmamaktan da kötüydü. Yıkıcı olabilirdi.

"Hayır," diye nefes aldı Reaver. "Çocuklarım mı? Harvester?" Gabriel irkildi.

"Harvester?" Reaver bileklerinin kanamaya başlamasını umursamadan bağlarına karşı mücadele etti. "Söyle bana!"

"Üzgünüm, Reaver," diye homurdandı Gabriel. "Nerede olduğunu bilmiyoruz."

Reaver bir an için neredeyse rahatlayarak güldü. Eğer nerede olduğunu bilmiyorlarsa, güvendedi. Muhtemelen onlar Cennet'in sınırlarını kapatmadan önce kaçmıştı.

"Bitir," dedi Suroth. "Ona nedenini söyle."

Gabriel'in gözlerinde taze ve sıcak, ani bir öfke parladı. "Çünkü Zaphkiel onu Gaiaportal'a kadar kovaladı," diye hırladı.

"Gaiaportal çalışmıyor. Mühürlendi."

"Mührü kırdı." Gabriel yumruklarını sıktı. "Aynı anda Ilhum a'Aral'ın üzerine kan yağdı."

Ilhum a'Aral. İnsanların Kubbetü's-Sahra dedikleri yere meleklerin verdiği isim. Gaiaportal çalışır durumdayken meleklerin gelip gittiği yer.

"Ben hala-"

Gabriel gözlerini kapattı. "Artık hapishanede değiliz," dedi, sesi duygu yüklüydü. Kuşatıcı bir jest yaptı. "Bu bir serap değil. Azna'nın Çayırı'ndayız."

Reaver etrafına, mor dağlara uzanan yemyeşil tarlalara baktı. Kabarık ağaçlardan oluşan bir ormanın yanında bir tek boynuzlu at sürüsü oynaşıyordu.

"Güzel. Hapishane bayatlamaya başlamıştı. Ama bunun Harvester'la ne alakası var? Ben...hayır." Reaver Gabriel'in ne demek istediğini anlamaya başladığında çayır sallanmaya başladı. "Hayır!"

Acı içinde kabardı ve ruhunda Harvester'ın olduğu deliği doldurdu.

Hapisteyken onunla arasındaki bağı hissedememişti. Ama eğer yaşıyor olsaydı, evrenin herhangi bir yerinde, onu şimdi hissedebiliyor olmalıydı. Onun işgal ettiği alan boştu.

Sevgili eşi, nefret ettiği ve sevdiği, sevdiği ve nefret ettiği dişi, defalarca gitmişti.

Otuzuncu Bölüm

Logan, Ares'e onu Sydney'deki yerleşkeye geri götürmesini söyledi. Eva'yla birlikte Limos'un evine gitmelerinin üzerinden sadece dört saat geçmiş olduğuna inanmak zordu. Günler gibi gelmişti.

Sabre oradaydı, Mace ve Blade bakarken öfkeyle viskisini yudumluyordu.

"Neler oluyor? Neden herkes hâlâ Limos'ta değil?" "Parti bitti dostum," dedi Mace. "Görünüşe göre ölü Muhafızlar ve Hasatçı'nın meyve sıkacağından geçmesi eğlenceli katillerdir."

Logan'ın vücudu beyni yetişmeden hareket etti. Göz açıp kapayınca kadar Mace'i duvara yaslamış, ön koluyla iblisi boynundan yakalamıştı.

"Bahsettiğin kişi benim büyükannem," diye hırladı. "Biraz saygılı ol."

Mace, omuz silkmiş olan Blade'e bir bakış attı. "Yardım için bana bakma. Bunu sen istedin."

"Üzgünüm dostum." Mace teslimiyet gösterisiyle ellerini yavaşça havaya kaldırdı. "Sorun değil."

Hayır, bu hiç hoş değildi. Logan birini parçalara ayırma havasındaydı ve şu anda Mace o kişi olmak için adeta yalvarıyordu.

"Gerçekten üzgünüm," dedi Mace, bu kez içtenlikle. "Onu hep sevmişimdir. Kimseden bir bok almazdı."

Sabre viskisini yudumlarken, "Hadi ama siz ikiniz," dedi. "Endişelenecek daha önemli şeyler var."

Blade şişeyi Sabre'den uzaklaştırdı. "Herkesin bir görevi var. Tüm Atlılar avlanmak için çalışıyor

Lilith ve Draven'ı indirin." Diğer elini Mace ile Logan'ın arasına soktu ve Logan isteksizce Mace'i serbest bıraktı. Blade her zaman grubun barış koruyucusu, şoförü ve aptal çobanı olmuştu. Muhtemelen Mace'in şimdiye kadar yanlış kişiyi kızdırıp ölmemiş olmasının tek sebebi oydu. "Kynan, Arik, Tayla ve Decker'la birlikte DART merkezine geri döndü. Aegis ile bir çeşit satranç oynuyorlar. Bize üstümüzü değiştirip oraya dönmemizi söyledi." Şişeyi Sabre'yi işaret etmek için kullandı. "Sonra bu moronu kendini unutana kadar içmek için elinden geleni yaparken bulduk."

Bunu yapan Mace, Blade ya da Rade olsaydı Logan bunu sorgulamazdı. Ama Sabre üzüntülerini iyi bir dövüş dışında bir şeyde boğacak biri değildi. İçindeki Soulshredder DNA'sı bundan emindi.

"Neler oluyor?" Logan kendini Mace'in yumruk menzilinin dışına attı. "Partiden Aleka ile ayrılmanın mı?"

"Evet." Sabre şişeyi Blade'den geri aldı. "Ve hayır, bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Logan, "Etrafta bir sürü şey dolaşıyor," diye mırıldandı.

"Neden suratın asık?" Mace ona sordu. "Biri köpeğini mi tekmeledi?"

Blade Mace'e baktı. "Birinin bir cehennem köpeğini tekmeleyip hayatta kalacağını mı düşünüyorsun?"

Logan başını salladı. "Sadece Eva'nın ailem hakkında söylediği bir şey. Psikopatça bir saçmalık ama aklımdan çıkaramıyorum."

"Sana söylemiştim." Rade bir yılan gibi sessiz bir şekilde mutfağa girdi ve hepsi neredeyse yerlerinden sıçrayacaktı. "Size onun saçmaladığını söylemiştim."

Logan bir an için her şeyi olurluna bırakmayı düşündü. Ama zaten öfkeyle doluydu ve her zaman elini arı kovanına sokan biri olmuştu, o yüzden ne olacaktı ki?

"Elindeki videoyu görmek istiyorum. Eva'nın ailem hakkında yaptığı videoyu."

Rade'in kurnaz gözleri ona dikilmişti ama telsizine dokundu ve holovid'i aradaki boşluğa fırlattı

Onlar.

Yirmi üç dakika boyunca yattığı, aslında tanımak istediği kadın tarafından söylenen çirkin yalanlardan oluşan klip, onu ve arkadaşlarını -hatta kızgın Sabre'yi bile- sersemletti ve susturdu.

Mace sessizliği gergin bir kahkahayla bozdu. "Dostum, bu çok saçma. Daha önce böyle şeyler duydun mu? Kuzenlerinden falan?"

Logan'ın cevap vermesi bir saniye sürdü, zihni az önce gördüğü boktan şeyi anlamaya çalışmakla meşguldü. "Hayır. Asla."

Rade kafasını buzdolabına soktu. "Sadece ailene sor."

Blade bir kahkaha attı. "Evet, tabii. Ne demesi gerekiyordu? 'Hey, anne, hamile kalmak için babamla yattın mı? Baba, ben doğduktan sonra annemi zindana atıp öldürmekle mi tehdit ettin?' Gözlerini devirdi. "Harika bir akşam yemeği sohbeti."

"Bu konuda kimseyle konuşmayacağım," diye tersledi Logan. "Bu doğru değil. Bunu araştırarak aileme hakaret etmeyeceğim. Yapacak başka işlerim var. Stryke'ın benimle buluşmasını sağlamak gibi."

Herkes sessiz ve hareketsiz kaldı. Stryke'ın adının geçmesi bile her zaman sohbeti ağırlaştırırdı.

"Sana iyi şanslar." Sabre biraz daha viski içti.

Evet, iyi bir zaman olmayacaktı. "Stryke'ın her zaman odadaki en zeki kişi olduğunu bilen ukala bir pislik olduğu zamanlarda onunla uğraşmanın zor olduğunu düşünürdüm. Ama Kaos'tan sonra..." O konuya girmek istemediği için sözünü yarıda kesti.

Logan Blade'i her zaman sevmiştii ve Rade bir pislik olabilse de öyle olmak istemiyordu. Ama kardeşleri Stryke her zaman kibirli bir pislikti ve Kaos öldükten sonra daha da kötüleşmişti. O çekilmez playboy dahi gitmişti. Yerinde kurnaz, soğukkanlı ve bir yırtıcının karanlık aurasına sahip bir erkek vardı.

Rade sonunda buzdolabından bir şişe su aldı. "Stryke pisliğin teki. Ne tür bir pislik işler zorlaştığında kaçar?"

"O kaçmadı." Blade, Rade'in önünde duruşunu düzeltti. "Biz onu ittik."

"Onu sen ittin." Rade parmağını kardeşine doğru uzattı. "Olanlar için onu suçladın."

Logan bu filmi daha önce görmüştü ve tüm çürük domatesleri hak etmişti. Bunca yıl geçmesine rağmen kimse Kaos'un ölümü için Stryke'ın omuzlarına ne kadar suç yüklenmesi gerektiği konusunda fikir birliğine varamamıştı. Suçlama oyunundan uzaklaşmanın zamanı gelmişti.

"Hey," dedi kardeşlerin arasında kayıtsızca dolaşarak, "son zamanlarda ondan haber aldınız mı? Sizin aracılığınızla onunla temasa geçmek, yönetimine gitmekten daha kolay olabilir."

Gerginliği dağılan Rade su şişesinin kapağını çevirdi. "Yıllardır aileden kimseyi görmedi. Şimdi seni görmek isteyeceğini nereden çıkardın?"

"Güven bana." Logan elini cebine attı ve deri bileziği çıkardı. "Beni göreceksin."

"Kahretsin!" Mace uzanıp deri parçasını aldı ve Kaos'un kendi küçük parmaklarıyla yaptığı karmaşık örgüyü incelerken elinde evirip çevirdi. "Sende olmadığını sanıyordum."

"Ben almadım. Onu alan kişi bugün bana geri verdi."

Sabre şişenin mantarını deldi ve bir kenara koydu. "Bu... bilezik mi?"

"Kaos'un saklamam için bana verdiği ve Stryke'ın öldükten sonra ona vermemi istediği mi? Evet. Bu bana bir toplantı ayarlar. Umarım hemen. Aegis silahı hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Belki-"

Telsizleri çaldı. Aleka. Sabre'ye ve aralarında her ne geçmişse ona olan saygısından dolayı Logan izin isteyip oturma odasından Aleka'nın çağrısına cevap verdi.

"Selam," dedi kadın karşısında belirlediğinde. "Senden bu kadar çabuk haber almayı beklemiyordum."

Aleka onunla Londra'daki British Museum'daki ofisinden konuştu. "Yakmam gereken biraz enerjim vardı. Ayrıca hepimiz acil bir toplantı için çağrıldık. Ekibim Tapınak Dağı'na neden kan düştüğünü araştırarak. Henüz Harvester'a ait olduğunu teyit edemedik. Tüm kan gittiği için kimsenin elinde örnek yok." Yeşil gözlerini hüzün gölgeledi. "Umarım o iyidir. Ve büyükbabam da."

"Biliyorum. Ben de onlar için endişeleniyorum. Harvester'ın ailemize iğne yapmasını izlemeyi özledim."

Sevgiyle gülümsedi. "Ve Büyükbaba Reaver her zaman onun tarafını tutardı. Her neyse," dedi, "aramamın nedeni gizemli gliflerinizi bulmam ve kadim büyü konusunda uzman meslektaşlarımdan birine danışmamdı." Ona verdiği çizimi havaya kaldırdı. "Yani, üst taraf kabus iblislerini kovuyor ve rüyaları etkilemelerini engelliyor. Genellikle ihtiyaç duyulan ya da kullanılan tek koruma bu olurdu. Ama bu durumda, birisi iblisi bir kişiye bağlayan glifler de eklemiş."

Logan sert bir nefes çekti. "Bir insan neden bir iblisin hem kendisine bağlanmasını hem de onu kovmasını ister ki?"

"Güzel soru. Bu yüzden Linda'ya danıştım. Sembollerin türe özgü olduğu ve bu dövmeye iliştilen iblisin bir ortakyaşam olduğu ortaya çıktı. Yarattıkları kabuslarla besleniyorlar, ama karşılığında ev sahibine iyi şans veriyorlar. İlginç olan şu ki, bu dövmenin sahibi muhtemelen artık kabus görmüyor, ancak yine de şanstı faydalanıyor ve dövmeden sorumlu olan kişi de öyle. Aslında Linda birkaç kişinin şans ödülllerinden faydalandığını düşünüyor."

Yani Eva bir tür şans ineği olarak mı kullanılıyordu? Birinin -muhtemelen ailesinin- kişisel çıkarları için Eva'ya bir iblis musallat ettiği ve bu konuda yalan söylediği düşüncesi damarlarında öfke ateşi yaktı. Eva iyi bir gece uykusu çekmemiştir.

Altı yaşından beri, bu da sağlığını etkilemiş olmalı. Akli başında olmasına bile şaşırmıştı.

"İblis yakalanır ya da öldürülürse ne olur?"

Aleka sandalyesine geri oturdu. "Uh...iyi bir şey değil. Şans bir anda tersine dönerdi. Tüm iyi şeyleri telafi etmek için gerçekten kötü şans. Hızlandırılmış bir ölçekte patlayacak ve potansiyel olarak eski ev sahibinin etrafındaki herkesi etkileyecek. Yirmi yıllık iyi şans, beş günlük boktan şansa dönüşür ve hatta ölümle bile sonuçlanabilir."

Logan altındaki zeminin kaydığını hissetti. Sig, Shanea ve Noah'yı öldürmeden önceki gece iblisi yakalamıştı.

Tüm bunlar onun yüzünden mi olmuştu?

Ve işler nasıl daha kötüye gidebilirdi ki? Eva'ya ailesi hakkında söylediği tüm yalanlar için ne kadar kızgın olduğu önemli değildi. Şu anda tek yapması gereken onun ölmediğinden emin olmaktı.

Ve sonra, o güvende olduğunda, onun ailesi hakkında yanıldığını kanıtlayacaktı.

"Logan?" Aleka dokunuldu üzerinde onu Masa.

"Yo. Sen boşluk bırakıyorlardı."

Babasının yaptığı o sinir bozucu şekilde ona baktı. "Bu kâbus iblisi sorununun bugün Limos Teyze'nin evine getirdiğin Aegi ile bir ilgisi var mı?" "Evet." Yutkundu ve elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Sıçıp batırdım, kuzen. İblis bir ruhtu. Geçen gece onu tuzağa düşürdüm. Her şey cehenneme dönmeden önce." Aklına potansiyel bir çözüm geldi. "Onu serbest bırakacağım. Depoda, ama onu _"

"Yapamazsın," diye araya girdi Aleka. "Yani, yapabilirsin ama bunun bir faydası olmaz. Konakçısından ayrıldığında, bağ kopar."

Öfke ve panik içinde kanatlandı. "Kötü şansını nasıl durdurabiliriz? Bir yolu olmalı."

"Bilmiyorum," dedi Aleka. "Sana geri döneceğim." Yayını kesildi ve Logan ağır bir şekilde kanepenin koluna yığıldı.

"Logan?"

Kendini kaybeden ve hazırlıksız yakalanan Logan başını öyle hızlı kaldırdı ki boynu çatladı. "Ah, kahretsin. Hey, Crux. Naber."

Çocuk başını eğip ona baktı, bol eşofmanları dar kalçalarına düşüyor ve büyük beden Hella Good restoran tişörtü ince bedeninde gevşekçe sallanıyordu. Cinsel olgunlaşma evresinden sonra dolgunlaşacak ve kardeşlerine benzeyecekti ama şu anda çok az benzerlik vardı. Rengi bile onlarınkinden farklıydı. Üçüzler babaları Shade'in siyah saçlarını, koyu renk gözlerini ve bronz tenini almışlardı ama Crux annesi gibi daha açık tenliydi ve onun karamel saçlarını ve açık renk gözlerini almıştı.

"İyi misin?"

Eva'nın iletişim birimine bir bağlantı açarken "Evet," diye yalan söyledi. Henüz yeni bir cihazı olmayabilirdi ama çip implantı, bağlandığı herhangi bir iletişim cihazı aracılığıyla erişim sağlayana kadar mesajını kabul edecek ve saklayacaktı. "Sadece yorgunum."

Crux ellerini eşofmanının ceplerine soktu. "Bana palavra sıkma. Kimse bana neler olduğunu söylemiyor ama kötü olduğunu biliyorum."

Logan'ın önünde sanal bir klavye belirdi. "Sadece geçiş sürecine kadar seni güvende tutmaya çalışıyorlar. Yapabiliyorken çocuk ol. Beş yüz yıllık bir ömrün var ve bu da dört yüz yetmiş küsur yıllık bir yetişkinlik dönemi demek. Video oyunları oynayın ve televizyonda abur cubur izleyin. Yakında işler iyice karışacak."

"Herkes bana bunu söylüyor." Crux ona parmağıyla ve alaycı bir bakışla vurdu. "Orijinal bir şeyin var mı?"

Yakalandım. "Hayır. Üzgünüm evlat. Hiçbir şeyim yok." Eva'ya bir mesaj yazmaya başladı.

"Aegi'ye mesaj mı gönderiyorsun?"

Bunu nereden bilebilirdi ki? "İhtiyacı olan bazı bilgilere sahibim."

"Oh. Ondan hoşlandım."

Logan başını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Evet." Omuz silktili, kemikli omuzları büyük boy gömleğinin altında yuvarlanıyordu. "İblis olduğumu bilmeyen pek çok insanla aynı okula gidiyorum çünkü bilirsiniz işte."

"Çok iyi."

Crux tekrar omuz silktili. "O iyiydi, biliyor musun? Yani, Mace'in ona sevişmek isteyip istemediğini sormasını atlattıktan sonra."

Çocuk yirmi iki yaşındaydı ve bir iblisti ve Logan, f-kelimesini kullandığı için onu azarlamaktan kendini alamıyordu.

Annen insan olduğunda böyle oluyordu. "Evet, çok havalıydı," diye mırıldandı Logan. mesajı acil olarak değerlendirdi ve gönderdi. "Onu tekrar göreceğisin?"

"Bilmiyorum," dedi Logan.

"İstiyor musun?"

Logan'ın bunu düşünmesine bile gerek yoktu. Çünkü evet, düşündü.

Ama yapar mıydı?

Otuz Birinci Bölüm

Logan'a veda etmek daha iyi olabilirdi. Çok daha iyi.

Ve Eva'nın bir sürü sorusu vardı. Mesela neden eve döndüğü için olması gerektiği kadar heyecanlı değildi? Ve neden Maja'nın suratına yumruk atmak istiyordu?

İkinci sorunun cevabını biliyordu ama Maja'yla birlikte ülkenin başkentinin sokaklarının altından geçen milyonlarca yeraltı tünelinden birinde ilerlerken ilk sorunun cevabını düşündü. Şimdiye kadarki yürüyüş çoğunlukla sessiz geçmişti ama Maja yavaşlayıp eskortun biraz daha ilerlemesine izin verdiğinde Eva cevaplamak istemediği ya da nasıl cevaplayacağını bilmediği sorular için kendini hazırladı.

"İyi misin?" Maja'nın sesi kısıktı ama yine de tünel, ileridekilerin kesinlikle duyabileceği kadar yükseltmişti.

Ve insanlar iyi olup olmadığını sormayı bırakacak mıydı? Bu da nasıl cevap vereceğini bilemediği sorulardan biriydi.

Sonunda, "Sadece uzun birkaç gün oldu," demeye karar verdi.

Maja başını salladı. "Görünüşe göre Logan ve senin için işler pek de iyi gitmemiş."

Bingo. Cevap vermek istemediği şeyler. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu, bildiği halde.

"Tartıştığınızı duydum," dedi Maja. "Siz...?"

Eva soruyu gereğinden uzun süre askıda bıraktı. Eğer rahatsız olması gerekiyorsa, Maja'nın da rahatsız olması gerekiyordu. O da Logan'la yatmıştı. Grr.

"Ne yaptık?"

"Bunu sormanın nazik bir yolu yok, peki... siz de dahil misiniz?"

"Biz kesinlikle bu işe dahil değiliz." Artık değil. "Sadece ailesinin otuz yılı aşkın bir süredir kendisine yalan söylediğini öğrenmekten hoşlanmadı." Eskortlar çelik bir kapının kilidini açtı ve kapıyı onlar için açık tuttu. Aegis karargâhının yeraltı katına girdiklerinde Eva, "Hiçbir şey söylememeliydim," dedi. "Anne babasının bir tür peri masalı romantizmi yaşadığına inanmasına izin vermeliydim. Zavallı adam. Gerçekten de onu öldürmeye çalıştığımızı düşünüyor."

Maja'nın sessizliği Eva'nın içine açıklanamaz bir şüphe saplanmasına neden oldu. Yaşlı'nın bir açıklama yapacağını ummaya devam etti, ancak gök gürültülü sessizlik bir asansörde durana kadar devam etti ve yukarı düşmesine bastı.

"Şu anda bir toplantım var," dedi Maja, "ama bir saat sonra buluşalım ve sen DART ve Logan'la birlikteyken olan biten her şey hakkında bana bilgi verebilirsin. Ailen de orada olacak ve eminim seni görmeyi dört gözle bekliyorlardır."

Asansörün içine adım attıklarında Eva, "Elbette," dedi. "Sig ve Carlos nerede?"

"Geldiler." Maja üçüncü katın düşmesine bastı ve kapılar kapanarak refakatçilerini bir sonraki asansöre bindirdi. "Tehdit etkisiz hale getirilene kadar hepiniz DC Muhafızlarının odasında kalacaksınız."

"Gizli bir yerde olmamız gerekmiyor mu? Tüm dünya burayı biliyor."

Maja başını salladı. "Eğer üçünüz gizli bir yerdeyseniz, bu şekilde kalmayacaktır. Ayrıca burası elimizdeki en savunulabilir yer. Tekrar hoş geldiniz."

Evet. Tabii.

"Teşekkürler." Eva muhtemelen Jennifer'ın izini sürmeliydi ama hayatında ilk kez kariyeri aklının bir köşesinde değildi.

Logan o alanı kaplamıştı ve Maja'nın ailesiyle ilgili hikâyeye verdiği tepki onu rahatsız etti. Önemli bir şey olmayabilirdi. Maja'nın Logan'la geçmişteki ilişkisiyle ilgili bir şey olabilirdi.

Ama başka bir şey de olabilirdi. Yıllarca araştırmacı bir gazeteci olarak içgüdülerini takip ettikten sonra, bunu araştırması gerektiğini biliyordu.

Asansörün kontrol panelindeki saate baktı. Acele ederse, Maja'yla tekrar buluşmadan önce kırk beş dakika araştırma yapabilirdi. Jenn'e daha sonra yetişebilirdi.

Maja üçüncü katta indi ve Eva asansörle kütüphanenin ve eser merkezinin kompleksin derinliklerinde yer aldığı, kilitli kapılar ve muhafızlardan koğuşlara kadar güvenlik katmanlarıyla fiziksel ve büyümlü saldırılardan korunan yeraltı katına indi. Bu bir eldiven gibiydi ve Eva'ya her zaman heyecan verirdi. Araştırmayı severdi ve araştırma materyalleri gizem ve protokolle örtüldüğünde daha da eğlenceli hale gelirdi.

Eldivenin en sonunda, Tobey adında kır saçlı bir Gardiyan bir masanın arkasında oturmuş, parmakları önündeki üç ekranın üzerinde uçuşuyordu.

"Hey, Tobe," dedi.

Gülümseyerek başını kaldırdı. "Selam Eva. Seni neredeyse bir aydır görmedim. DART değişim takımında olduğunu duydum." Başını iki yana salladı. "Olanlar korkunç. Umarım o ucubeler kapatılır. Aegis, DART'ın yaptığı her şeyi yapabilir."

Bu tam olarak doğru değildi. İnsanlar Aegis'in DART'ın yerini alabileceğini iddia ediyordu, ancak şu anda Aegis şeytani ruhları yakalamak ya da adli soruşturmaları Demonik Aktivite Müdahale Ekibi'nin yapabileceği şekilde yürütmek üzere kurulmamıştı. Onlar genellikle bir iblisin suç işlediğinden şüphelenildiğinde çağrılıyordu, Aegis ise daha büyük saldırıları ve açık iblis istilalarını ele alıyordu. Ayrıca, beğenin ya da beğenmeyin, DART

Bu da onlara şeytani faaliyetlerle başa çıkma konusunda genellikle benzersiz ve daha etkili yöntemler sunmuştur.

Ama DART'ı Yok Etme Ekibi'nden biriyle tartışmak için zaman ayırmaya değmezdi.

"Pekala," dedi kibarca, "umarım kısa sürede çözülür. Her iki tarafta da çok fazla trajedi yaşandı."

"Her iki taraf da." Güldü. "Bu çok hoş. Ama yaptıklarının bedelini ödemeliler. Videoyu görmedin mi?" Tobey parmaklarını ekrana sıkıştırıp bir fırlatma hareketi yaptı ve kadının önünde gerçek boyutlu, üç boyutlu bir holovid belirdi. Birdenbire yine DART kafeteryasında duruyordu, etrafı DART ve Aegis çalışanlarıyla çevriliydi.

"Bunu gördüm, Tobey..." Shanea ve Noah, tıpkı Kynan'ın ona gösterdiği videoda gördükleri gibi iblis formlarına geçtiklerinde sözlerini yarıda kesti. Ama sonra her şey rayından çıktı. Shanea ve Noah tamamen sebepsiz bir şekilde Carlos ve Mason'a saldırdı. Sig onları ayırmak için koştu. Sonra Shanea pençeli elini ölümcül olabilecek bir darbe için kaldırdığında Sig onu vurdu, tamamen haklı bir hareketti bu.

Ama olan bu değildi. Bu doğru değildi. Yoksa doğru olmayan DART videosu muydu?

"Tobey, bunu nereden buldun?"

"Haber kaynağımda belirdi. Beş dakika önce falan."

Esir değişiminden sonra. Ares ve Logan top sahasını terk ettikten sonra. Ne tesadüf.

"Onu biz mi serbest bıraktık? Elbette DART yapmadı."

Tobey kahvesine uzandı. "Bu resmi bir açıklama değil. Bir ihbarcı blogundan. DART'tan birinin sızdırdığını iddia ediyorlar."

Ah, muhbir medya. Çalıştığı insan yanlış haber kuruluşları için haber yaparken buna bayılırdı. Her zaman iyi komplo teorileri ya da falancanın gerçekten bir iblis olduğu hikayeleri vardı.

Ama bunu sevmemişti. Gördüğü iki videodan biri değiştirilmişti. Buna da inanmak istemiyordu.

Ajans bunu yapabilirdi ama gördüğü DART videosunun orijinal olması ve bağımsız bir aktör tarafından sızdırılıp değiştirilmiş olması tamamen akla yatkındı. Aegis'e sempati duyan ya da DART'la bir alıp veremediği olan biri.

Çeşitli senaryolardan rahatsız olarak holovidi elinin tersiyle itti. Onunla daha sonra ilgilenecekti. "Tobey, tarihi arşivlere girmem gerekiyor."

"Hangi bölüm?"

"Yirmi birinci yüzyıl."

Başını sallayarak parmaklarını ekranlardan birinin üzerinde gezdirdi. "Konu?"

"Dört Atlı."

Parmakları tekrar uçtu ve sonra sağdaki bir kapı açıldı. "Neredeyse her şeye erişiminiz olmalı."

Durakladı. "Neredeyse mi?"

Tekrar başını salladı. "Güvenli kasada Atlılarla ilgili malzeme var gibi görünüyor. İçine girmek için bir Elder'ın koduna ihtiyacınız olacak."

"Tamam, teşekkür ederim." "Sorun değil."

İçinde bulunduğumuz yüzyıl boyunca toplanan materyallerin bulunduğu koridorlarda yürürken kapı arkasından kayarak kapandı. Çoğu resim ve makalelerden oluşan dijital dosyalardı ama raflar dolusu kitap ve Aegis'in medya departmanı tarafından düzenlenen her basın toplantısının videoları da vardı.

Araştırma masasına monte edilmiş tableti kullanarak tüm kasayı Mahşerin Dört Atlısı ve özellikle de Regan Matthews ve Logan ile ilgili konuları taradı.

Ekranda Regan'la ilgili birkaç dosya ve Logan'la ilgili bir dosya da dahil olmak üzere yüzlerce dosya belirdi... bunlar güvenli kasanın içinde kilitliydi.

Lanet olsun.

O hızlı bir şekilde taranmış ve mevcut malzemeler Regan'ın Thanatos'un yardımcısı olarak atanmasıyla ilgili bilgi için

Aegis irtibat görevlisi, ama sıra dışı bir şey yoktu. Her Aegi'nin öğrendiği şeylerdi. Logan'a söylediği şeyler.

Yapabileceği tek şey buydu. Yine de.

Hayır. O yapamazdı. O bir Yaşlı yalan olamazdı. Söyleyebilir miydi?

Logan'ın ailesine yalancı dediğinde yüzünde beliren ifadeyi düşündü. Ve Eva bunu Elder'a anlattığında Maja'nın yüzündeki ifadeyi. Bir şeyler ters gidiyordu.

Ve bir hikaye almak için daha kötüsünü de yapmıştı.

Cesaretini kaybetmeden önce kütüphanenin iletişim sistemini kullanarak Maja'ya bir mesaj gönderdi ve Kubbet-üs Sahra ile ilgili dosyalar içerdiği için güneydeki kasaya girmek için izin istedi. Eva'nın bunun doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama bugünkü kan yağmuru olayı göz önüne alındığında Maja'nın bunu sorgulamayacağına bahse girerdi. Ve tabii ki Yaşlı ona bir kod gönderdi.

Kodla donanmış ve adrenalini yüksek olan Eva aceleyle kasaya gitti ve kod kilidini etkinleştirdi. Kapı yumuşak bir tıslamayla açıldı.

Oh, adamım. Burada sadece yirmi dört saat geçirmek için sağ kolunu verirdi. Heck, birkaç saat altın olurdu. Kaç tane sır dosyalanmıştı? Ve neden?

Regan'la ilgili, çoğu hizmet kayıtları, tıbbi çizelgeler ve görev detayları olan materyalleri hızla karıştırdı.

Eva, Logan'ın annesi hakkında Aegis tarih oryantasyonu sırasında verilen temel bilgiler ve oradan buradan edindiği ufak tefek bilgiler dışında çok az şey biliyordu. Herkes Regan'ın Camborian olarak bilinen bir şey olduğunu, iki insan Koruyucudan doğduğunu biliyordu ama annesi hamile kaldığında babası bir iblis tarafından ele geçirilmişti. Aegis babasını öldürmüş ve annesi de doğumdan sonra intihar ederek ölmüştü.

Regan, güçlü yetenekleri ortaya çıktıkça Aegis koruyucu ailesinden Aegis koruyucu ailesine sıçramıştı - ruhlar üzerinde güç sahibi olan Thanatos ile çalışmak için onu mükemmel bir seçim haline getiren ruh savunma yetenekleri.

Ama... Eva, birkaç ay sonra Thanatos tarafından katledilen Lance adlı bir Elder'ın anlattıklarını okurken nabızı hızlandı. Regan'ın başlangıçta görevi reddettiğini yazmıştı.

Thanatos'u baştan çıkarma ve kıyameti önlemek için Süvari'nin bebeğine hamile kalma görevi.

Tamam, bu yeni bir bilgiydi. Hikayenin resmi versiyonu hamileliğin Regan'ın fikri olduğu ve Aegis tarafından onaylanmadığı yönündeydi. Ancak buna göre, Regan oraya Süvari'yi baştan çıkarmak için gönderilmişti çünkü Aegis doğacak çocuğun Kıyamet'i önleyeceğine inanıyordu. Thanatos onun ne yaptığını öğrendiğinde, onu hapsedti ve sonra yeni bilgiler ortaya çıktı ve-

Yüce Tanrım.

Eva devamını okurken elini ağzına kapattı.

Oh, lanet
olsun. Vay,
vay, vay.

Logan kendi anlayışı konusunda yanılmıştı ama Aegis konusunda haklıydı.

"Oh, Logan," diye fısıldadı. "Çok özür dilerim."

Sidney'in merkezinden yükselen parlak bir elmas olan StryTech Kulesi hem heybetli hem de narindi; iblis ve insan mimarlar ile müteahhitlerin ortak çalışmasıyla tasarlanıp inşa edilmiş bir sanat eseri idi. Her nasılsa, hem ürkütücü hem de zarif, hem yasaklayıcı hem de davetkâr olmayı başarmıştı.

Cennet'te ya da Sheoul'da yersiz görünmeyecek türünün tek örneği bir mühendislik harikası.

Logan, meydandaki üç yiyecek kamyonundan birinden öğle yemeklerini alan insanların gezindiği fıskiyelerin ve park benzeri yeşil alanların yanından geçerek girişe doğru yürüdü. Logan aslında durdu ve taco kamyonuna ya da belki Avustralya turtası kamyonuna gitmeyi düşündü ama midesi biraz fazla huzursuzdu. Bu da Sheoul'un özel yemek kamyonunu kesinlikle es geçmesine neden oldu. Göz küresi kanı et jölesi, sakın bir midede bile iyi durmazdı.

Güvenlik personeli için gözünü dört açmıştı ama Stryke'ın onları belli edeceğinden şüpheliydi. Hayır, koşuşlar ve tuzaklardan görünmez ibislere ve insan kılığına girmiş ibislere kadar gizli güvenlik katmanları olacaktı. Tek istisna, binanın köşesinde duran on altı ayak boyunda, kırmızı gözlü, kapkara şeytandı; kötücül bakışları her şeyi ve herkesi içine çekiyordu. Tehlike hissetmediği sürece hareket etmiyordu.

Logan cinayetle ilgili hiçbir şey düşünmediğinden emin oldu.

Ön kapılar açıldı ve son teknoloji ürünü bir iblis dedektöründen geçti. Geçti, ama Stryke teknolojisinin hiçbirinin Atlı ya da Seminus DNA'sını işaretlemediğinden emin olmuştu.

Resepsiyonda ismini verdi ve hemen en yakın asansöre yönlendirildi. Güneş gözlüğü takan iri yarı bir erkek, elini kat numaraları ve şeytani sembollerle aydınlanan kontrol panelinin üzerinde tuttu. Adam sembollerin bir kombinasyonuna bastı ve asansör yumuşak bir yükselişe başladı.

"Bir kat numarasına basmadınız."

"Hayır."

Dost canlısı bir adam. Çok fazla rahatsız edici saniyeden sonra kapılar birbirinden ayrıldı ve Logan pencerelerle dolu açık bir kata çıktı. Logan binanın her tarafındaki aynalı camların kurşun ve büyü geçirmez olduğunu duymuştu.

olmadığına inanmak için hiçbir sebep yoktu. Stryke sadece zeki ve zengin değildi, hazırlıklıydı da.

Beyaz mermer zemine daha fazla şeytani sembol kazınmıştı. Logan hiçbirini tanıyamadı.

İleride, masalar ve laboratuvar ekipmanlarıyla dolu bir duvarın arkasında Stryke ellili yaşlarının sonlarında görünen, pahalı takım elbisesi mükemmel bir şekilde ütülenmiş, ayakkabıları parlak ve kırmızı yüzü terden parlayan tanıdık bir erkekle konuşuyordu. Yanında daha genç ve daha çok terleyen başka bir adam duruyordu.

Stryke yavaşça ayağa kalkarken Logan'a doğru bakmadı bile, bakışları önündeki adama kilitlenmişti.

"Şansölye," diye söze başladı Stryke, "rakibimizin iblis tespit sistemlerine çok fazla para harcamış olmanız umurumda değil. Aptallığınız için size indirim yapmıyoruz. Size bir fiyat teklifi verdik ve siz de diğerlerini tercih ettiniz, ki bu sizin ayrıcalığınızdı. Ama sonra sistemimizin aşırı pahalı olduğunu söyleyerek bizi alenen kötülediniz. Yani, tüm bunlardan sonra düşük kaliteli ürünümüzü istiyorsanız, bunun için tam fiyat ödemek zorunda kalacaksınız. Ve eğer bana bir daha kazık atarsanız, fiyatı iki katına çıkarır ve tespit edebileceği iblis türlerinin sayısını yarıya indiririm. Anladınız mı?"

Adam Alman aksanlı bir sesle, "Evet, anlıyorum," dedi.

Vay anasını. Logan adamın neden tanıdık geldiğini şimdi biliyordu. O lanet olası Alman şansölyesiydi. Stryke'ın önünde başı öne eğik duruyor, ter içinde kalıyor ve merhamet dilenir gibi yutkunuyordu.

"Şey, anlamıyorum," dedi diğer adam. "Diğer şirketi seçmemizin nedenlerinden biri, tespit veri tabanına eklenecek yeni iblis DNA'sı olduğunda ücretsiz güncellemeler sunmalarıydı. Şimdi, ücretsiz güncellemeler sunuyorsunuz ama bizim için sunmuyorsunuz?"

"William," diye tersledi Şansölye. "Bırak gitsin."

"Evet, William," dedi Stryke, sesi kadife yumuşaklığındaydı ama uyarı da içeriyordu. "Bırak gitsin."

"Cehenneme git-"

Aniden yerdeki sembollerden ikisi turuncu renkte parladı. İki adet dokuz ayaklı Ramreel iblisi sembollerin üzerinde cisimleşti, devasa boynuzları kafataslarından çıkıp başlarının üzerinde kıvrıldı. Yemek tabağı büyüklüğündeki toynakları döşemede takırdayarak altlarına işeyen insanlara doğru ilerledi.

"Arkadaşlarıma satış departmanına kadar eşlik edin. Sözleşmeleri imzalamak için William'ın kanını kullanın."

Kendisi ve şansölye Logan'ın yanından sürüklenerek asansöre götürülürken William'ın yüzündeki bütün renk kaybolmuştu. Stryke ancak kapılar kapandıktan sonra Logan'ı fark eder gibi oldu.

"Logan." Logan çıplak alanda yürürken masasına baktı, botları parlak fayanslara vuruyordu. "Tam zamanında."

"Dakiklik konusunda ne kadar titiz olduğumu biliyorum." Stryke zamanında gelme konusunda her zaman takıntılıydı ve insanlar geç kaldığında ciddi şekilde sinirlenirdi. Tekrar asansöre baktı. "Görünüşe göre Almanlar rakibinizin işinden memnun kalmamış."

"Kimse değil. Onların kalitesiz teknolojilerini satın alan çoğu insan sonunda sürünerek bize geliyor."

"Muhtemelen kazanan kişiliğiniz yüzünden."

"Hayır," dedi Stryke, iğnelemeyi tamamen görmezden gelerek -ya da fark etmeyerek-. "Çünkü bizim DNA kütüphanemiz Demonovation'inkinin üç katından fazla. İnsan kılığına girmeyi öğrendiklerinden beri Nightlash saldırılarında bir artış var ve Demonovation'ın dosyasında onların DNA'sı yok. Bu da müşterilerinin çoğunu bize getiriyor. Tabii ki bizi müşterilerini çalmak için saldırıları düzenlemekle suçluyorlar."

"Öyle misin?" Logan dürüst olmak gerekirse buna şaşırmasdı. Stryke dünyayı iblislerden korumayı takıntı haline getirmişti ve her ne pahasına olursa olsun hedefe ulaşma gibi bir zihniyete sahipti. Çok daha fazlasını kurtarmak anlamına geliyorsa birkaç masum ölse ne olurdu?

"Öyle olsaydık," dedi Stryke, "sana söylemezdim."

"Bir zamanlar bana güvenirdin." "Bunun önemli olduğu bir zaman vardı."

Ahh. Logan tertemiz pencerelere doğru yürüdü ve Sydney Liman Köprüsü'ne baktı. "Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Kardeşimin bileziğı sende. Onu isteyeceğimi biliyordun."

Logan iblise doğru döndü. "Benden postalamamı isteyebilirdin."

"Sen yapar mıydın?"

"Hayır."

"Aynen öyle." Parmağı masasındaki bir defterin üzerinde gezindi ve ona en yakın sembol parlamaya başladı. Sembolün üzerinde bir Harrowgate parıldarken ayağa kalktı. "Yüz yüze görüşmek istemiştiniz. Hadi gidelim."

Logan'ın nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri yoktu ama Stryke'in onu bir tuzağa düşüreceğini düşünmek için de hiçbir nedeni yoktu. Stryke'in iş anlaşmaları ve ahlaki bazen sorgulanabilirdi ama sonuçta iyi adamlara oynuyordu.

Muhtemelen.

"Nereye gidiyoruz?"

"Benim evime."

"Harika." İblisi Harrowgate'e kadar takip etti ve Stryke parmağını bir avuç dolusu sembolden birinin üzerinde kaydırđı.

Kapı, taş ve kaba yontulmuş ahşaptan yapılmış üstü kapalı bir avluya açılıyordu. Logan kapıdan çıkıp köknar ve çilek kokan bir havaya adım attı. Orman evin ötesinde her yöne, göz alabildiğine uzanıyordu. Akan suyun dingin sesi onu aşağıdaki nehre bakan korkuluğa çekti.

"Binanızın çatı katında yaşadığınızı sanıyordum." Logan, Stryke'in sosyal etkinlikler düzenlediğı ve sık sık röportajlar verdiği bu binadan milyonlarca fotoğraf ve video görmüştü.

"Herkes orada yaşadığımı sanıyor," dedi. "Tasarım gereğı tabii ki."

"Ama gerçekten burada mı yaşıyorsun?"

"Evet." Stryke insan ya da iblis eli değmemiş gibi görünen sarp dağlara ve inişli çıkışlı tepelere baktı. "Ve bunu kendine saklarsan çok memnun olurum. Burayı çok az kişi biliyor."

"Neredeyiz biz?"

"Kanada Kayalıkları'ndayız. Evim ve mülküm insan gözüne görünmez ve uyduların ve hem Göksel hem de Şouluk varlıkların tespitine karşı korunaklı."

Tabii ki öyleydi.

"İçeri gel." Sürgülü kapı Stryke için otomatik olarak açıldı ve Logan içeriğinin de en az dışarısı kadar görkemli olduğunu görünce çok etkilendi.

Kabin temalı kilimler ve rustik mobilyalarla kırılmış bozulmamış ahşap zeminler, açık kat planı boyunca evin arkasındaki pencere duvarına kadar uzanıyordu; bunun ötesinde havuz, spa küveti ve açık hava duşu bulunan park benzeri bir bahçe vardı.

Stryke'ın çocukken elinde her zaman bir kitap vardı ve okumaya olan sevgisi, odaların etrafına yaratıcı bir şekilde yerleştirilmiş sıra sıra dolu kitaplık ve raflarda açıkça görölüyordu. Kanolar, kayak takımları ve hatta kar ayakkabıları bile kitaplıklara dönüştürölmüştü. Sadece bir rafta kitap yoktu. Kaba yontulmuş yüzeyindeki tek şey Masumi'nin ikinci yeşim vazosuydu.

Stryke bara doğru bir adım attı ve viskiyi birkaç bardağa doldurdu. "Peki. Bileziği nereden buldun?"

"Uzun hikâye." Logan cebinden çıkardı ve barın üst kısmına doğru kaydıldı.

Stryke'ın ifadesi sertleşti, taştan bir oymaya dönüştü, ancak bileziği parmaklarıyla nazikçe alırken gözleri hüznü gizleyemedi.

"Kaos," diye fısıldadı.

Suçluluk duygusu Logan'ı Cruentus'un keskin pençeleriyle parçaladı. Kaos'un ölümü için Stryke'ı suçlamıştı, öyle olmasa bile.

gerçekten adil. Evet, Stryke o gün ikizlere göz kulak olmakla görevlendirilmişti. Ve bir patlamış mısır standı görevlisiyle takılırken onları lunaparkta yalnız bırakarak kesinlikle bir hata yapmıştı. Ama çocuk öldüğünden beri ne kadar soğuk ve mesafeli olursa olsun, Stryke'ın küçük kardeşini sevdiğinden kimse şüphe edemezdi. Onun gözlerindeki acıyı görmek Logan'ı biraz yıkmıştı. Stryke kararındaki hatanın bedelini çok ağır ödemişti.

Sadece Kaos daha fazla para ödemişti.

Stryke'ın kırılğanlığını göstermesi pek sık rastlanan bir durum değildi ve Logan amcasının kulağına havladığını duyar gibiydi.

Şimdi ona istediğin her şeyi sormanın tam zamanı. Gardını indirdi. Hızlı saldır, evlat.

"Stryke... sana bir şey sorabilir miyim?"

Sem viski şişesini dikkatle ve özenle ışıklı içki dolabındaki yerine yerleştirdi. "Seni durduramam."

Logan'ın yumrukları hayal kırıklığı içinde sıkıldı. Sem'le konuşmak her zaman zor olmuştu, şu anki düşünceli hıyara dönüşmeden önce bile.

"Ailem hakkında çok şey biliyor musun?"

"Ne gibi?" Stryke Logan'a alçak toplardan birini uzattı. Parmaklarının acımasından camın Sheoulic kumundan yapıldığını anladı.

"Nasıl bir araya geldikleri gibi."

"Bu konuda neden bir şey bileyim ki?"

"Bilmiyorum. Benim erişemediğim kaynaklara erişimin var. Aegis'teki birinden bazı rahatsız edici şeyler duydum ve bunu hissediyorum."

"Birlikte yaşadığın şu insan dışıdan mı?"

"Eyerlenmişti." Ama öyle hissetmemişti. Eva'nın yanında olmak hoşuna gitmişti. En azından onu anne babasından ve aralarındaki ilişkiden şüphe duymaya zorlamadığı sürece. "Onu nereden biliyordun?"

Stryke barın ucundaki sepetten bir dart oku çekti. "Aktif bir muhbir ağım var."

"Casuslarınız size silahlarınızdan birinin halkımızdan bazılarını öldürdüğünü mü söyledi?"

"Hayır." Stryke küçük füzeyi, boynuzlu bir iblisin kafatasının altında asılı duran ve bir manda büyüklüğünde olması gereken dart tahtasına doğru fırlattı. "Kynan yaptı." Bullseye.

Logan kaşlarını çatı. "Kynan senden haber almadığını söyledi." "Almadı. Ben ondan haber aldım."

Ne göt ama. "Yani, mesajını aldın ve cevap vermedin mi?" Stryke bir dart daha fırlattı. Bullseye. "Meşguldüm."

Meşgul müydüm?

Ne oluyor be? Ailen için çok mu meşgulsün? Arkadaşların için?

Son birkaç gündür yaşananlar, konuşmalar ve yalanlar, kan ve ölüm... hepsi Logan'ın üzerine aşırı yüklenmiş bir katır gibi çökmüştü. Ağırlığı acı veriyordu ve şimdi yükün kaydığını, dengesinin bozulduğunu hissediyordu.

Ve öfkesi de bu yolculuğa eşlik ediyordu.

"İnsanlar öldü, seni orospu çocuğu," diye hırladı. "Senin silahın yüzünden. Ve Draven geri döneceğinden emin olmadığım bir öfkeye kapıldı."

Stryke bir dart daha atmadan önce durakladı. "Draven'ı bilmiyordum."

"Nişanlısı öldürülenlerden biriydi."

"Demek Kynan bu yüzden DART'ın iblis dedektör yazılımının Tormetus DNA'sı ile güncellenmesini istedi. Birkaç saat önce bir teknisyene bu işi hallettirdim." Dartı yumruğuyla kavrayan Stryke boş gözlerle tahtaya baktı. "Özür dilerim."

Logan ona inandı ama bu yeterli değildi. Özür dilemek insanları ölümden geri getirmiyordu.

"Eğer gerçekten üzgün olsaydın, onu durdurmak için kullanabileceğimiz bir şey verirdin." Bu pisliğin Aegis'in iblis öldüren gizli tabancası hakkında bilgi vermesini sağlamaya kararlı olan Logan daha da bastırdı. "Yeni Aegis silahı da neyin nesi, Stryke? Ve neden bize değil de onlara verdin?"

Logan'ın öfkesinden etkilenmeyen ve hala dartı tutan Stryke, bir tabancadan çocuk boyunda bir tabancaya

benzeyen bir şey aldı.

odanın uzak tarafındaki cam dolap.

"Buna Smiter deniyor," dedi ve silahı Logan'a uzattı. "Çoğu metal dedektörüne ve silah sensörüne görünmez. Tabanca ve mermi kovanları sadece Sheoul'da bulunan metallerden yapılmış. DART parçaları analiz ettirirse bunu öğrenecektir."

Tabancanın neredeyse hiçbir ağırlığı yoktu, siyah yüzeyi cam kadar pürüzsüzdü. Kırılğan görünüyordu, Logan'ın kafeteryada gördüğü türden bir yıkım yapamazdı. "Konuştuğumuz gibi Sabre'ın laboratuvarında." O şeyi Stryke'a geri verdi.

Stryke başını eğdi. "Ky'nin onu en iyisine göndermesini beklerdim."

"Mermilerin içinde iblisler için bu kadar ölümcül olan ne var?"

"Bu," dedi Stryke, "bir sır." Silahı çantasına geri koydu. "Onu senin yerine Aegis'e vermemin nedeni, sözleşmeyi onların yapmış olması. Ve onu hayata döndürmek için gereken fedakârlıkları da onlar sağladı."

Logan adama baktı. "Fedakârlık mı?"

Stryke sonunda dartı boşaltırken, "Tam da düşündüğün gibi," dedi. Bullseye. "DART kendi çalışanlarından bunu asla istemezdi. Ama Aegis?" Stryke omuz silkti. "Onlar Gerçek İnananlar. Bu uğurda kanlarını seve seve verirler."

Vay anasını. Adanmışlık hakkında konuş. Ve beyin yıkamaya. "Ne kadar kan?"

Stryke elini reddedici bir şekilde salladı. "Seninle işimi tartışmayacağım. Bileziği getirmiştiniz. Teşekkür ederim. İşimiz bitti mi?"

Ahmak. "Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?"

"Hayır." Stryke dartları tahtadan çıkardı ve tekrar gitmek için kendini yeniden konumlandırdı.

"Hiçbir şey mi? Ailenin nasıl o l d u ğ u n u bilmek istemiyor musun? Annenin? Babanın? Crux bile mi?"

"Gidiyorsun sanıyordum." Lanet olası bullseye.

"Ciddi misin sen?" Logan yumruğunu yakıcı alçak bardağın etrafına kapattı ve acının öfkesinin bir kısmını emmesine izin verdi. O dartların her birini Stryke'ın boğazına saplamanın eşiğindeydi. "Crux seni özlüyor ama neden özlediğine dair hiçbir fikrim yok. Yakında değişim geçirecek ve sen nerede olacaksın? Dağdaki cennetinde mi saklanacaksın?"

Stryke kayıtsız kaldı. "Dramatik olma. Blade, Rade ve tüm kuzenleri var." Raftaki yalnız yeşim vazoyu işaret etti. "Ve Masumi. Ona yol gösterecektir."

"Sen bencil bir pisliksin, dostum."

Stryke homurdandı. "Yine mi bu? Orijinal bir hakaretin yok mu? Yeteneğini kaybediyorsun, Ponyboy."

Ponyboy. Logan gençliğinden beri bu lakabı duymamıştı. Sem çocukları ona böyle seslenirdi. Stryke hariç hepsi. Stryke bunun aşağılayıcı olduğunu düşünmüştü.

"Kahretsin, Stryke!" Logan bağırdı. "Bizimle çalış! Arkadaşlarının ve ailenin güvende olduğundan emin olmak için çaba göster. Bize nasıl daha fazla yardım edebileceğinizi sormaktan zarar gelmez. Daha iyi ruh tuzaklarına ihtiyacımız var. Draven'ın izini sürmenin bir yolunu bulmalıyız. Bizi umursamana ihtiyacımız var, seni pislik!"

Stryke ani, şimşek hızında bir hareketle bir dart fırlattı. Hedefi iskaladı ve duvara çarptı.

"Siktir git." Logan'ın üzerine yürüdü, gözlerinin siyahında kırmızı korlar yanıyordu. "Umurumda!"

"O zaman bizi Aegis silahı hakkında uyarmalıydın." Kanı hararetle pompalanan, yumrukları vurmaya hazır olmaktan çok daha fazlası olan Logan, iblisin yüzüne doğru kalktı. Liseden beri Stryke'la ya savaş eğitiminde ya da gerçek bir kavgada karşı karşıya gelmemişti ve kaybettiği zamanı telafi etmeye hazırdı. "O silah yüzünden iyi insanlar öldü ve Draven'ı da kaybetmek üzereyiz." Diğer erkeğin uyarı hırıltısını duymazdan gelerek iblisi göğüs kemiğinden bıçakladı. "Bu senin suçun."

Bu tamamen adil değildi. Logan bunu biliyordu. Ama umurunda değildi. İçindeki öfke ve acıyı serbest bırakması gerekiyordu ve Stryke yıllardır Logan'ın kışına tekme atılması gerekenler listesinde bir numaraydı.

Burun buruna, göz göze geldiler ve sonra Stryke gülümsedi, gözlerindeki kızıl benekler yayılıp bir öfke örümcek ağı oluştururken bile.

Dişlerini göstererek, "Neden gidip babana annenin nasıl hamile kaldığını sormuyorsun?" diye çıkıştı.

Şok Logan'ın boğazına bir yumruk gibi çarptı. Sonra Stryke Logan'ın boğazına gerçek bir yumruk indirdi.

O. Oldu. Açıktı.

Logan daha hızlı, daha iyi eğitilmiş ve daha güçlüydü. Ama Stryke bunu kendini koruma duygusundan tamamen yoksun olmasıyla telafi ediyordu. Kaos'un ölümünden beri onda meydana gelen bir başka değişiklikti bu. Her zaman ortalamanın üzerinde bir dövüşçüydü ama ne zaman yenildiğini bilir ve tüm çabasını savunmaya verirdi.

Bu sefer öyle olmadı. Karşısındakini öldürmeye cüret eden bir erkek gibi saldırgan bir şekilde, hiç çekinmeden dövüştü. Sadece sürpriz faktörü bile Stryke'a birkaç saniyeliğine avantaj sağladı.

Her sert yumrukta parlak ahşap zemine kan sıçırıyordu.

Logan, Stryke'ı barın içine düşüren güçlü bir darbe indirdi ve Logan'a nefes alması için bir saniye verdi. Cujo zihninin derinliklerinde Logan'ın acısını hissederek sızlandı. Normalde canavar ona doğru parlardı ama belli ki Stryke yetkisiz ve beklenmedik iblislerin içeri girmesini önlemek için mülkünü korumaya almıştı.

Ben iyiyim, dostum. Tazı'nın endişesi azaldı.

Stryke tökezleyerek ayağa kalktı ve Logan iblisin yüzüne yuvarlak bir tekme atarak onu tekrar yere serdi. "Ailem hakkında hiçbir şey bilmediğini söylemiştin."

Ağızındaki kanı temizleyen Stryke doğrulup güldü. "Yalan söyledim. Her şeyi biliyorum. Şimdi defol git."

Logan her ne kadar Stryke'la bir raunt daha yapmak istese de, yapması gereken işler vardı.
Ve ilk olarak ailesiyle bir konuşma yaptı.

Otuz İkinci Bölüm

Logan ailesinin yanına vardığında, Wraith ve oğlu Talon oradan ayrılmak üzereydi.

"Hey, dostum." Wraith Logan'ın gömleğindeki ve yüzündeki kanı işaret etti. "Berbat görünüyorsun. İş mi, zevk mi?"

Homurdandı. "Zevk. Adam bunu hak etmişti." Morluklarının sonuncusu da solup dudağındaki kesik kapanırken kendine baktı. Cujo'yla arasındaki bağ sayesinde iyileştirici güç çekebilmek harikaydı. En kötü yaraları bile dakikalar içinde ağrısız hale gelirdi. Stryke bu savaşı birkaç gün boyunca hissedecekti.

Çok komik.

"Draven'dan haber var mı?" Talon sordu.

"Hiçbir şey. Yer yarıldı da içine girdi. Cujo onu arıyor ama muhtemelen cehennemde kayıp bir hale bulmak daha kolay olacaktır."

"Ben de onu arıyordum," dedi Wraith. "Mace ve ben bir saat içinde Tormentus Konseyi'yle buluşacağız. Eğer onların yardımını alabilirsek, bu ağı genişletir."

İlginç. İblis Konseyleri nadiren birilerine yardım etmek isterdi. "Bunu neden yapsınlar ki?"

"Eskiden Konsey üyelerinden biriyle takılırdım," dedi. "Bana... iyilik borcu var."

"Bahse girerim," diye mırıldandı Talon. "Peki neden Mace?"

"Çünkü onunla olan geçmişimi biliyor ve bana sordu."

"O bunu biliyor da ben nasıl bilmiyorum?"

Wraith'in mavi gözleri parladı, oğluya arasında yıllardır süregelen sürtüşmeden kaynaklanıyordu. "Bizimle daha sık takılsaydın belki bilirdin."

Bir çıkış rampası aramanın zamanı gelmişti çünkü bu iş hızla kötüye gidecekti. Talon ve Mace çocukluklarından beri birbirlerinden nefret ediyorlardı ve Wraith'in Mace ile olan ilişkisi Wraith ve Talon'un arasını açmıştı.

Teknik olarak Talon ve Mace kuzen ve kardeştiler ve iki Seminus iblisi kadar birbirlerine benzemiyorlardı. Talon hem tavırları hem de kariyeriyle amcası Eidolon'a çekmişti, Mace ise temelde Wraith'in bir klonuydu - umursamaz, ukala ve tehlikeli, bu da meseleleri daha da istikrarsız hale getiriyordu.

Talon'un da ölümcül bir orospu çocuğu olmadığından değil. Wraith'in oğlu olarak, yürümeye başladığı andan itibaren birçok disiplinde eğitim almış, belalı bir dövüşçüydü. Ancak küçük Talon'un bıçak fırlatmak yerine oyuncak neşterlerle oynamayı ve dojo yerine Underworld General'da takılmayı tercih etmesi uzun sürmedi.

Öte yandan Mace, biyolojik babası Wraith'in öğrettiği her şeyi özümsemişti. Ailesinin -Lore ve Idess- hayal kırıklığına uğramasına neden olacak şekilde, sağlıkla ilgili hiçbir şeyle uzaktan yakından ilgilenmemiştir.

Logan konuyu değiştirmeye çalışarak, "Ee," dedi. "Siz neden buradaydınız?"

"Thanatos'u görmeye geldim," dedi Wraith. "Ayrılanı kadar Talon'un burada olduğunu bilmiyordum."

Talon başını salladı. "Amber için bir kitap bırakıyordum. Onu partiye getirmem gerekiyordu ama Draven meselesi yüzünden unuttum."

Amber ve Talon fantastik romanları çok seviyorlardı ve yıllardır kitaplarını değiş tokuş edip tartışıyorlardı. Talon Logan'a ilişkilerindeki tek fantezinin kitaplar olduğuna dair yemin ediyordu ama Logan bazen Amber'ın farklı hissedip hissetmediğini merak ediyordu. Talon'un iyiliği için Logan

umarım yanılmıştır. Amber'la çıkmaya çalışan bir erkekten iyi bir şey çıkmazdı.

"Eminim bunu aldığı için mutlu olmuştur."

"Hayır." Talon kaşlarını çatı. "Sanırım bana kızgın. Onunla takılmak için fazla zamanım olmadı."

Wraith, "Belki de tüm boş zamanını yeni kız arkadaşınla geçirmeseydin Amber bu kadar üzülmezdi," diye önerdi ve Talon gözlerini devirdi.

"İşle meşguldüm," dedi Talon. "Ve evet. Anlıyorum. Ondan hoşlanmıyorsun. Hepimiz anlıyoruz."

Talon'un kız arkadaşını kimse sevmezdi. Logan bazen Talon'un bile ondan hoşlanmadığını düşünüyordu. Mace, Talon'un onunla sadece seks yapmak ve babasını kızdırmak için birlikte olduğundan emindi ve Logan da buna inanmaya meyilliydi.

"O düşmüş bir melek," diye homurdandı Wraith. "Onlara güvenemezsin. Asla."

Talon hırlama ile bağırma arasında bir yerde sinirli bir ses çıkardı. "Bu saçmalıktan çok sıkıldım." Logan'a başıyla işaret etti. "Sonra görüşürüz."

Göz açıp kapayıncaya kadar oradan ışınlandı. Şanslı adam, öz annesinin ışınlanma yeteneğinin ortaya çıktığı ilk olgunlaşma evresinden beri bir Harrowgate kullanmak zorunda kalmamıştı.

Wraith oğlunun durduğu boşluğa bakarak, "Bu çocukla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum," dedi.

"Siz çok farklı insanlarsınız."

Wraith hüzünle gülümsedi. "O benden daha iyi." Logan'ı omzundan alkışladı ve Thanatos'un duvarların dışına kurduğu Harrowgate'e doğru yöneldi. "Sonra görüşürüz. Baban atölyesinde. Anneni görürsen selamımı söyle."

"Yapacağım."

Hâlâ adrenalin yüklü bir öfkeyle dolup taşan Logan, böylesine iğrenç ve açıkça doğru olmayan bir şey yüzünden ailesiyle yüzleşmek konusunda sahip olabileceği tüm kuşkuları bastırdı. Bu saçmalığı açıklığa kavuşturacak, Eva ve Stryke'ın yanıldığını kanıtlayacak ve sonra Draven'i bulacaktı.

Sakin ol.

Avludan geçerek babasının erkek mağarası dediği eski taş binaya doğru yürüdü. Ağaç oymacılığı, deri işçiliği ve silah yapma becerilerini geliştirmek için binlerce yıl harcamış ve Logan'ı çocukken saatlerce sanatıyla eğlendirmişti.

Logan deriyle çalışmayı bile denemiş, Cujo için bir eyer, dizgin ve dizginler yapmıştı.

Cujo bir at gibi sürülmeye hiç de açık değildi.

Logan babasını tezgâhının üzerine eğilmiş, bir demir parçasına vururken buldu.

Logan yaklaşırken Thanatos başını kaldırdı, şakaklarındaki iki sarı örgü yanaklarına doğru sallanıyordu. "Selam Logan. Mükemmel zamanlama. Yardıma ihtiyacım var."

Babasının etrafındaki tezgâha baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Bu bir silah. Draven'a karşı kullanman için."

Ve aynı şekilde boğazına bir yumruk daha yedi. "Bunun için silaha ihtiyacım yok."

"Sen aptal değilsin evlat." Thanatos'un sesi acımasızdı ve Logan'ın düşünmek istemediği durumun gerçekliğini yüzüne vuruyordu. "Yapabileceğini biliyorsun."

Tamam, belki. Ama sadece son çare olarak. Arkadaşını geri getirmek için hâlâ zaman vardı. "Bu silahı özel yapan nedir?"

Thanatos pürüzsüz, kavisli bir tahta parçasını havaya kaldırdı, keskin, sivri ucu kıpkırmızı cam gibi görünen bir şeyden yapılmıştı. "Bunu bana Limos verdi."

Logan yaklaştı, içinde titreşiyor gibi görünen ürkütücü ışığa doğru çekildi. Işıktan da öte, gücü bu. Ona fısıldama şekli, bir şekilde zevk merkezlerini tüm yanlış şekillerde okşayan iğrenç tanımlamalarla, bunun şeytani bir güç olduğunu söylüyordu.

"Ne oldu?"

Babası parmağını taşın üzerinde gezdirdi. "Bones'tan geriye kalan tek şey bu."

"Bir taş mı?"

Thanatos başını salladı. "Bir cehennem aygırı ya da kısrağı öldüğünde, özleri tek bir taşa sıkıştırılır. Bir bakıma güçlerini geride bırakırlar. Bu taşlar nadir, paha biçilmez ve güçlüdür." Parçayı bankın üzerine koydu. "Draven'ın zihinsel ve telekinetik saldırılarını saptıracak. Ama sadece saptırmakla kalmayacak. Onları yarı güçle ona geri gönderecek. Yani onu canlı istiyorsan dikkatli ol."

"Buna hiç ihtiyacım olmayacak."

"Neden? Draven sana zarar vermeyecek diye mi?" Babası güldü. "Bazen ne kadar genç olduğumu unutuyorum."

Yine mi bu?

Genelde babası iyiydi. Harika bir babaydı. Katı ama adil ve Logan'la yakalamaca oynamaya, Amber ve pelüş hayvanlarıyla çay partisi yapmaya olduğu kadar istekliydi.

Ama adam her fırsatta ben senden daha iyi bilirim çünkü ben eskiyim kartını oynamayı seviyordu.

"Otuz üç yaşındayım. Binlerce yıldır hayatta olmadığımı biliyorum ama saf değilim. Okulda iblisler ve savaş taktikleri üzerine çalıştım. Tüm hayatım boyunca melekler ve iblislerle çalıştım. Ve sen, Limos, Ares ve Reseph sürekli ensemdeydiniz. Sahip olduğum tüm bu bilgilerle yüzlerce yaşında bile olabilirim."

Babası homurdandı ve projesine geri döndü. "Evren senin yüzlerce yıllık bilgini umursamıyor. Varoluşumuzun ölçeğinde sen bir çocuksun."

Logan babasının zımpara kağıdını silahın ahşap sapı boyunca gezdirmesini izledi. Ahşapla arası her zaman iyiydi. Logan ve Amber'ın beşiğini bile elle oymuştu - yakında başka bir bebeği sallayarak uyutacak bir beşik.

"Baba?"

Thanatos başını tezgahdan kaldırmadı. "Evet?" "Bir sorum var."

"Ateş et."

Durakladı ve sonra ağzından kaçırdı: "Nasıl hamile kaldım?"

"Seks," dedi babası, hiç vakit kaybetmeden. "Bu konuşmayı sen sekiz yaşındayken falan yapmıştık. Beni ve anneni yakaladığında-"

"Evet, biliyorum. Bunu tekrar yaşamama gerek yok." Logan'ın poposu bunu kolaylaştırmıyordu. "Ama yani... nasıl?"

Babası zımpara kağıdını bir kenara fırlattı ve eline bir ahşap işleme aleti aldı. "O gece, ben alttaydım ve annen üstteydi-"

"Durun! Criminy." Logan travmatik görüntülerin oluşmasını engellemek umuduyla başını salladı. Sekiz yaşındayken onları tavşan gibi kapışırken yakalamak yeterince zihinsel hasar vermişti. "Ben ciddiylim."

Thanatos silahın kenarını hafifçe kazıdı. "Ben de öyleydim."

"Kesin şunu!" Hayal kırıklığına uğrayan Logan ellerini ceplerine soktu ve baştan başladı. "Baba. Konuşabilir miyiz? Lütfen?"

Sırıklar yavaşladı ve kasıtlı hale geldi. Sakinleşti. Ama Logan bu numarayı yutmuyordu. Babası zımpara kağıdını bir kenara bırakmış ve daha tanıdık bir alete yönelmişti. Rahatlatıcı bir alete. "Senin gebe kalmanı tartışmıyoruz."

Logan'ın avuçları nemlendi. Elbette babası evliliğinin mahremiyetini koruyabilir ama bir şeyler de saklıyor olabilir. Ayrıca, evliliğinin mahremiyetini korumak istiyorsa, Logan'ın annesinin üstte olmasıyla ilgili o şeyi söylememeliydi.

Çünkü...iğrenç. Logan tüm hayatını bu bilgi olmadan geçirebilirdi.

"Tamam. Ben konuşacağım. Evet ya da hayır anlamında başını sallayabilirsin."

"Hayır." Thanatos'un kazıma aletini tutuşu, ahşabın kenarı boyunca vuruşlar hızlandıkça parmak eklemlerini beyazlattı. Daha az hassas hale geldi. Yağ şeritleri ve talaşlar yere düşmeye başladı, daha önceki kazımalardan kalan daha ince tozların arasına karıştı.

Şimdi muhtemelen bunu yapmanın zamanı değildi, ama asla iyi bir zaman olmayacaktı. Peki, ne olacaktı?

"Annem onu hamile bırakman için seni kandırdı mı?" Kelimeleri kustu, onları söylemekten bile iğreniyordu.

Thanatos, Logan'ı terleten on sağır edici kalp atışı boyunca tamamen hareketsiz kaldı. On beş. Yirmi. Sonunda konuştuğunda sesi alçak ve sertti. "Bunu sana kim söyledi?"

"Bu doğru mu?" Logan sordu. Bu bilgiyi nereden aldığı önemli değildi. Önemli olan gerçektir.

Thanatos kontrollü, hassas hareketlerle kazıyıcıyı tezgâhın üzerine yerleştirdi ve Logan'la yüzleşmek için döndü. Soluk sarı gözleri nadir görülen bir yoğunlukla oğlunu delip geçti. "Bu biraz karışık."

Ki bu hayır demek değildi. Aslında, neredeyse bir evetti.

"Benim duyduğum kadarıyla oldukça basitmiş," dedi Logan, sesi aniden kısılmıştı. "Annem seni baştan çıkarmış, sana ilaç vermiş ve hamile kalman için seni kullanmış. Sonra da beni ele vermek niyetiyle kaçmış. Onu kaçırdın ve ben doğana kadar esir tuttun. Bu noktada onu öldürmeye niyetlendin. Özeti bu mu?"

Logan'ın sesi artık titriyordu ve babasının yüz ifadesindeki acı her şeyi doğrularken giderek kısılıyordu. "Bize annemin seninle çalışmaya geldiğini ve aşık olduğunu söyledin. Seni zehirli şarapla zapt ettiğinden hiç bahsetmemiştin. Şuruplu aşk hikayende onu nasıl zindana attığına dair bir şey hatırlamıyorum. Ve annem beni onlara verebilmek için hamileliğini senden sakladıktan sonra beni Kynan ve Gem'in büyütmesi gerektiğini söylediğini de kesinlikle hatırlamıyorum."

"Logan," dedi Thanatos sıkıca, yumruğu kazıma aletinin etrafında sertçe kenetlenmişti. "Hikâyenin tamamı bu değil-"

"Değil mi? Çünkü şu anda gerçekten suçlu görünüyorsun."

"Ne için suçlu?" Kapı açıldı ve annesi bir elinde yemek tabağı, diğerinde birayla içeri girdi. "Merhaba Logan. Öğle yemeğine kalmak ister misin? Sana yemek yaptım."

Hem de çok. Wraith nerede?" Kafası karışmış bir halde aralarına baktı. "Ah... bir şeyi mi böldüm?"

"Hayır." Thanatos aleti bıraktı ve ona doğru ilerlemeye başladı. "Logan da tam gidiyordu."

"Hiçbir yere gitmiyorum." Logan çıkışı engelledi. Onlar da hiçbir yere gitmiyorlardı. "Bana gerçeği söyleyene kadar olmaz."

"Ne hakkındaki gerçeği?" diye sordu annesi. "Logan-"

Babası cümlesini tamamlayamadan, "Benim gebeliğim," diye ağzından kaçırdı.

Sandviç tabağı Regan'ın elinden yere düştü ve paramparça oldu. "Logan," diye fısıldadı. "Hayır."

Dünyası tabak gibi parçalandı. Bu doğrudu. Eva'nın söyledikleri doğrudu. Tökezleyerek geri çekildi ve duvara çarptı.

"Aman Tanrım, anne," diye mırıldandı. "Neden? Nasıl olur da

-?" Yüzü neredeyse annesininki kadar solmuş olan babasına baktı. "Peki onu nasıl affedebildin? Onu affettin mi?" Aklına bir düşünce geldi ve kabaca ağzından kaçırdı: "O hâlâ rehine mi? Tüm bunlar... bu aile saçmalığı bir yalan mıydı?"

"Hayır Logan," dedi Regan, sesi kalın ve çığ çıkmıştı. "Tabii ki hayır. Ben rehine değilim ve bunun detayları önemli değil. Pestilence'ın serbest kaldığı ve diğer Mühürleri kırmaya çalıştığı zor bir dönemdi ve hepimiz pek çok hata yaptık."

Kadın ona doğru uzandı ama adam dokunuşuna dayanamayarak uzanamayacağı bir yere doğru döndü.

"Hata mı? Beni ele verecektin! Bana aşık olduğunu söylemiştin. İstendiğimi. Aegis için bir araç olarak istendiğimi söylemedin! Babamın bu konuda başka seçeneği olmadığını söylemedin! Aegis gerçekten beni öldürmeye mi çalıştı yoksa o da mı yalandı? Peki ya Amber? Onu almak için babamı sarhoş mu ettin?" Artık gözyaşları içindeydi, sözlerinin ailesine hançer gibi saplanmasını umursamıyordu.

O

Yumuşak yuvarlak karnını işaret etti. "Bunun için prezervatifte bir delik açtın mı?"

Regan haykırdı, yüzü kıpkırmızıydı ve Logan çok ileri gittiğini biliyordu.

"Logan!" Thanatos kükredi. "Yeter! Bilgiyi bir çocuk gibi değil de bir yetişkin gibi işleyebildiğin zaman bu konuyu konuşabiliriz."

"Hayır, yapamayız." Logan kapıya doğru geri çekildi, başı dönüyor, kalbi ağrıyordu. "Bu bir daha asla tartışmak istediğim bir konu değil."

Utanç ve haklı öfkenin karışımı çıkışını körükleyerek kaçtı. Neredeyse koşarak Cujo'nun Logan'ın sıkıntısından etkilenmiş bir halde duvarlarda volta attığı avluya gitti.

Büyük canavar Logan'ı görünce bir anda yanına yaklaştı ve beraberinde hafif bir kükürt kokusu getirdi. Koca dili Logan'ın yanağını ıslattı, muhtemelen rahatlatmaktan çok Stryke'la olan kavgadan kalan kanı yalamak içindi ama Logan yine de bunu takdir etti.

"Gidelim," diye homurdandı. "Nereye gittiğimiz umurumda değil-"

İletişim ünitesi çaldı. Kynan'dan acil bir mesaj.

MERKEZ. Acele edin. Bu Draven.

DART merkezi Logan'ın daha önce hiç görmediği bir kargaşa içindeydi. Bu onun duygularını yansıtıyordu. Ve düşüncelerini.

Çocukluk anılarından Eva ile olan ilişkisine ve Draven ile olan arkadaşlığına kadar hayatındaki her şey mahvolmuştu.

Ve şimdi de DART.

Lobiye doğru hücum etti ve botu bir kan birikintisinde kaydığında neredeyse ısıırıyordu.

"Logan!" Blade ona doğru koştu, Mace de peşinden. "Onu az önce kaçırdın. Ölüm yok ama bazı insanların canına okudu."

"İçeri nasıl girdi?" Logan katliama baktı ve ne kadar uğraşırsa uğraşsın kaç kişinin yaralandığını söyleyemedi. "İblis dedektörü ykseltiymişti. Alarmları alıştırması gerekirdi."

Kynan, Underworld General'dan bir sağlık ekibine eşlik ederek yaklaştı. Kurbanların çoğu muhtemelen insandı ama DART uzun zaman önce sessiz kalmaya ve ajanlar yaralandığında insan hastanelerinden uzak durmaya karar vermişti. Ayrıca, UGH'nin iblis tıbbı insanlarınkinden çok daha gelişmişti.

Personel dağıldıktan sonra Kynan da onlara katıldı ve Logan hayatında ilk kez bu insanı görmeye dayanamadı. Ky'yi her zaman ikinci babası gibi sevmişti ama onun Aegis'le birlikte evlat edineceği ilk babası olmak için plan yaptığını öğrenmek hiç de iyi olmamıştı.

"Az önce neyin yanlış gittiğini öğrenmek için bir StryTech teknisyeniyle konuştum," dedi. "Görünüşe göre, Draven'ın türleri tamamen geçiş yapana kadar dedektörün devreye girmeyeceğini söylemeyi unutmuşlar."

"Shanea'nın ölümüne karışan her Aegi ölene kadar bu gerçekleşmeyecek." Logan duruma olduğu kadar Kynan'a olan öfkesinden de küfür etti. "O neden buradaydı?"

"Bilmiyoruz. Birinin bazı hassas dosyalara eriştiğine dair bir uyarı alana kadar binada olduğundan haberimiz yoktu. Cyan şu anda güvenlik kayıtlarını inceliyor."

"Efendim!" Altmışlı yaşlarında eski bir polis olan ve Kynan'ın on yıllar önce işe aldığı ilk insan ajanlardan biri olan Nikko Masters, Logan'ın bastığı kan birikintisinden evik bir şekilde kaçınarak onlara doğru koştu. "Chuck Verinn öldü."

şaşkına dönen Kynan Nikko'ya doğru döndü. "Chuck bugün çalışıyor muydu?"

"Hayır, geç kaldı, ben de onu kontrol etmesi için birini gönderdim." Nikko telsizine dokundu ve başka bir insan ajan, Stan Geardon, önlerinde belirdi. "Söyle onlara, Stan."

Stan başını salladı. "Sana göstereceğim." Kenara çekildi ve görüntüleme cihazını Chuck'ın hırpalanmış, çıplak bedeninin karmakarışık çarşaflar arasında yayıldığı yatağa doğru çevirdi. "Görünüşe göre..."

"Sanki ölene kadar sikilmiş gibi," diye bitirdi Mace. "Yüzünde bir gülümsemeyle öldü."

"Lilith'ti." Logan'ın ağzı, büyükannesinin bir meslektaşına... bunu... yapmış olduğu bilgisiyle doldu taştı. "Öyle olmak zorundaydı. Draven'la birlikte çalışıyor ve dosyalara girmek için ihtiyaç duyduğu bilgiyi ondan almış olabilir."

Blade, "Draven'ın fark edildikten sonra buradan çıkmak için mücadele ettiğini gördüm," dedi. "Kimseyi öldürmeye çalışmıyordu." Etraflarındaki kanlı sahneye bakarken geniş omuzları çöktü. "Kendini tuttu. O bizim Draven'ımızdı. Öyleydi."

"Ama yine de Lilith'le çalışıyor," dedi Kynan, duygusal acısı sesini daha da sertleştirerek. "Ve şimdi soru şu..."

Logan'ın göğsü, en iyi arkadaşını kaybetmekte olduğu gerçeğinden korumak istercesine kalbinin etrafında daraldı. Ve Draven her neyin peşindeyse, bunun Eva için iyi bir şey olmayacağını yıkıcı anlayışından.

"Ne tür bilgiler almış?" Logan mırıldandı. "Ve bunu nasıl kullanacak?"

Eva'yı uyarması gerekiyordu. Ama neye karşı? Draven'ın onun ve meslektaşlarının peşinde olduğunu biliyordu. Ve eğer mesajı aldıysa, şansının kötüye gittiğini biliyordu. Şu anda olabileceği en güvenli yerdeydi.

Benimle daha güvende olur.

"İyi misin?" Kynan Logan'a baktı, kan lekeli giysilerini inceledi. "Bir tur atmış gibi görünüyorsun-"

"Stryke," dedi sertçe. "Stryke ile bir tur attım. Ve hayır, Aegis silahı hakkında faydalı hiçbir şey paylaşmadı."

"Stryke'ı gördün mü?" Kynan yemin etti. "Görmemeliydin-

" "Neyi görmemeliydim?" Logan tersledi, öfkesi tekrar kabarıyor, taze ve sıcak. "Bana ne yapamayacağımı söyleyemezsin. Sen benim babam değilsin. Planın başarısız oldu."

"Şema mı? Sen neden bahsediyorsun?"

"Biliyorum, Kynan. Ben gebe kaldığımda neler olduğunu biliyorum." Parmağını patronunun yüzüne doğru uzattı. "Ve senin nasıl bir rol oynadığını da biliyorum, pislik."

Kynan'ın gözleri parladı ve şaşkınlıkla bir adım geri attı. Çok sessizleşti ve etraftaki herkes de öyle yaptı. Mace ve Blade gözlerini dört açarak onu izledi ve gitmek üzere olan Nikko adımlarının ortasında dondu kaldı.

"Bunu konuşmamız gerek Logan," dedi Kynan sonunda, sakindi ama Ares'in kontrol için derinlere inerken olduğu gibi sakindi. "Bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor ama ondan sonra konuşacağız." Tekrar yaklaştı, yüz ifadesi Logan'ın hiç görmediği kadar ciddiye. "Ve evet, sana ne yapacağını söyleyebilirim çünkü ben senin lanet olası patronum." Ziyaretçilerin oturduğu oyuğu işaret etti. "Yarım saat içinde benimle orada buluş. Beklerken de sakın ol."

Kynan Logan'dan uzaklaştı ve asansörlere doğru yürüdü. Logan'ın yanındaki Mace ısıklık çaldı.

"Dostum. Eva'nın hikayesine inanmadığını sanıyordum." "İnanmadım. Ailemle konuşana kadar."

"Yani, bu doğru mu?" Blade sağlık görevlilerinden birine el salladı. Babası Underworld General'ın paramedik departmanından sorumluydu, bu yüzden Blade onların çoğuyla birlikte büyümüştü. "Kulübe hoş geldin."

"Ne kulübü?"

"Ebeveynler Baktan Yollarda Buluşuyor" kulübü. Ne yani, annemle babamın nasıl takıldığını hiç duymadın mı? Ya da Mace'inkileri? Bir ara Talon'la ailesi hakkında konuş. Vay anasını."

"Sizler iblissiniz. Ailenizin boktan şeylerle ilgilenmesi gerekiyordu."

Mace, "Baban yarı iblis ve Mührü kırıldığında katil bir manyağa dönüşmeye yazgılı," diye belirtti. "Ve annen de Aegis'in beyin yıkamasına kapılmış. Açılması gereken çok şey var. En azından hikâyeyi bir de onların tarafından dinle."

İstemiyordu. Babasına da aynı şeyi söylemişti. Ama Logan'ın sık sık sakinleştirmek zorunda kaldığı, genellikle yarı yolda bırakan aptal arkadaşları mantıklı davranıyordu.

Ve eğer fren kontrolüne ihtiyacı olduğunu düşündülerse... Logan büyük bir hata yapmış olabilir.

Otuz Üçüncü Bölüm

Eva, yeni bir iletişim ünitesini takıp Logan'dan bir mesaj aldığı anda, Logan'ın doğumu ve ölümüyle ilgili olayların yeni versiyonunun ve ajansının bu olaydaki rolünün etkisindeydi.

Uyarıyı gördüğünde kalbi bir kez daha çarptı ve acil olduğunu gördüğünde birkaç kez daha çarptı.

Ayrıldıktan bu kadar kısa bir süre sonra ondan haber almayı beklemiyordu. Belki de Draven'la ilgili bir gelişmeydi.

Çantasını omzuna atarak Aegis'in ana koridorunda birkaç Yaşlı ve ailesiyle buluşacağı odaya doğru yürürken dosyayı açtı.

Mesaj, dövmesiyle ilgili bir güncelleme gibi görünüyordu. Tuhaf. Belki-

Nefes nefese kaldı. Nasıl olabilirdi... Bu nasıl mümkün olabilirdi...?

"Aman Tanrım," diye fısıldadı ve toplantı odasının kapısının önünde şok olmuş bir şekilde durdu. "Ne oluyor be?"

Kapı hızla açıldı. "Ah, Eva," dedi Maja. "Ben de tam kahve almaya gidiyordum. Bir şey ister misin?"

Sıcak kahveyi üzerine dökmeni istiyorum.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi dalgınca. "Ben böyle iyiyim."

Maja, yaşlılar Dmitri, Hammond ve Sig'in babası Lukas'ın oturduğu masayı işaret etti, gözleri lazer gibi Eva'ya odaklanmıştı. "Oturun. Ailen birazdan burada olacak."

Güzel. Çünkü ciddi bir konuşma yapmaları gerekiyordu.

Eva sessizce masaya yerleşti, zihni son birkaç günde yaşanan olaylarla dönüyordu. Maja dönüp yerine oturduğunda Eva bu işi bitirmeye hazırđı.

Maja masanın karşısından gülümsedi. "Bizimle görüştüğünüz için teşekkür ederiz."

Sanki başka seçeneği varmış gibi. "Elbette. Ama Draven'ı bulmak için bir şeyler yapmayı tercih ederdim. Aegis onun hakkında ne yapıyor?"

Tek kaşını kaldırdı. "Soruları bizim sormamız gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

ğtlere göre, hafif bir şeydi. Ama yine de Eva'yı kızdırmıştı. Her şeyin ötesinde, işverenine olan güveni sarsılmıştı ve şimdi başka neler sakladıklarını merak ediyordu.

"zgnm," dedi, öyle olmasa da. Ama o terfiyi istiyorsa oyunu oynamak zorundaydı, değil mi? Dilini ve sözcüklerini acılık kapladı. "Zor birkaç gün geçirdim."

"Biliyorum," dedi Maja. "Halkımızın katledilmesinden dolayı hepimiz zgn ve fkeliyiz."

Eva sertçe başını kaldırdı. "Olayın sızdırılan videosunu gördün mü?"

"Korkunç." fke Lukas'ın normalde solgun olan yüzünü kalın sarı saçlarına kadar kıpkırmızı yaptı. "Sig o silaha sahip olmamalıydı ama iyi ki sahip olmuş. Hepinizi kurtardı. Her şey aynen söylediği gibi oldu."

Hepimizi kurtardı mı? Pislik herif bunu mu söylemişti?

Eva Yaşlı'ya kaşlarını çattı. "Yine de olan bu değildi."

Yaşlılar karşılıklı bakıştılar. Maja dirseklerini masaya dayadı ve öne doğru eğildi. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, ben de oradaydım."

"Ve sen her şeyi gördün mü?" Maja sordu.

"şey, hayır, ama DART'ın videosunu gördüm ve grdklerimle uyuşuyor."

Maja rahatlamış görünüyordu. "Siz görmeden önce onu manipüle etmiş olmalılar."

"Hiç sanmıyorum. Zamanları yoktu."

Lukas sanki Eva yeni yürümeye başlayan bir çocukmuş gibi, "İblisleri çalıştırıyorlar," diye açıkladı. "Eminim onlardan birinin videoyu kurcalaması hiç zaman almamıştır."

Belki, ama içgüdüleri hayır
diyordu. "Sadece-"

Kapı açıldı ve ailesi içeri girdi. Onlara sarılmak ve neden onu bir kâbus iblisiyle baş başa bıraktıklarını sormak arasında kaldı, dişlerini sıktı ve kibarca gülümsedi. Doğru zamana kadar bekleyebilirdi.

Ve doğru zaman yakında olacaktı.

"Tatlım, döndüğüne çok sevindim." Annesi ona sarılmak için acele etti ve ardından babasının güçlü kolları tarafından sarıldı.

"Senin için endişeleniyorduk, Balkabağım." Yaşlılara sert bir bakış attı. "O iblis piç öldürülene kadar burada kalacak, değil mi?"

Eva'nın anne ve babası yanındaki sandalyelere yerleşirken Maja başıyla onayladı. "Burası onun için dünyadaki en güvenli yer."

Hayır, en güvenli yer Logan'ın yanı.

Bu düşünce sanki orada olmaya hakkı varmış gibi aklına geliverdi. Ve sanki doğruymuş gibi. Doğru olamazdı. Çünkü Aegis savaşçılarıyla dolu bir komplekste, Masonların ve Aegi'nin Şeytani güçleri püskürtmek için tasarladığı bir şehirde, olabileceği en güvenli yerdeydi.

"Şimdi hepimiz burada olduğumuza göre," diye söze başladı Yaşlı Hammond, "DART'ta bulunduğunuz süre içinde olan her şeyi gözden geçirelim. En başından başlayacağız."

Eva sorgulama için yerleşti. Yaşlılar "her şey" derken bunu kastediyorlardı. Ve Yaşlı Dmitri herhangi bir günde regl olup olmadığını sorduğunda, her şeyin saçmalık olduğuna karar verdi.

"Affedersiniz? Bu sizi ilgilendirmez."

Maja masanın diğer ucuna uzandı ve rahatlatıcı bir jestle elini onunkinin üzerine koydu. "Dmitri'nin bu kadar kişisel bir konuda biraz daha hassas davranabileceğini biliyorum ama bu gerçekten önemli. Pek çok şeytani büyü adet kanının kullanımını içerir. Diğer büyüler ise bir kadının döngüsüne bağlı olarak ya daha fazla ya da daha az etkilidir."

"Yani DART'ın bana garip bir şey yaptığını mı düşünüyorsun? Regl dönemime dayanarak mı?" Eva gözlerini diğer kadına dikti. Logan'la yatan ve sonra ona ihanet edip kalbini kıran diğer kadına. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Devam edelim." Maja boğazını temizledi ve diğerlerine sert bir bakış attı. "Sıradaki soru."

Lukas notlarına baktı. "Herhangi bir DART çalışanıyla cinsel ilişkiye girdiniz mi?"

Eva bu soruyu tahmin etmişti. Bunu sormak Sig'in ürkütücü babasına kalmıştı. Sorun değildi. Bu konuda alıştı; zor sorular ve düşmanca soru soranlar karşısında sakin kalmakta. Yarı gerçeklerden ve muğlak yanıtlardan payına düşeni almıştı.

Bunu yapabiliirdi.

"Size DART'ta kaldığım süreyle ilgili her şeyi anlattım. Regl olmadım ve tuhaf bir şey yemedim ya da şeytani ayinler görmedim."

Ama onlara otelden bahsetmemişti. Ya da Logan'dan. Ya da Lilith'ten. Ya da Harvester'dan. Ve nedeninden bile emin değildi.

Yaşlı Dmitri parmaklarıyla masaya vurdu. "DART kan olayı hakkında ne biliyor?"

"Beni pek haberdar etmediler." Bu yeterince doğrudu. "Aegis ne biliyor?"

"Çok az. Sıvı hiçbir iz bırakmadan kayboldu. Ama," dedi Maja, "Tapınak Tepesi'nin iblis tespit sistemini işleten müteahhitten bir rapor aldık. Yağmur sensörlerden birine sıçramış. Numune kaybolmadan önce makine onu kan olarak tanımlamış. Teknisyene göre sistem, kanın tüm türlere ait olduğunu söyleyerek sapıtmış...ve hiçbirine."

"Huh."

Hammond konuştu. "Tarihçilerimizden biri bunun Tanrı'dan bir işaret olduğunu ve bizi Cehennem ile Dünya arasındaki bariyerin zayıfladığı konusunda uyardığını düşünüyor."

Lukas homurdandı. "Tarihçiler hep bunu söyler. Her şeyin cehennemle aramızdaki bariyeri zayıflattığını düşünüyorlar."

"İblisler bütün bir ülkeyi ele geçirdi ve okullarımıza, mağazalarımıza ve hükümetlerimize sızdı." Dimitri masayı öfkeyle tokatladı. "Flaş haber, bariyer çoktan zayıfladı. Sanki kutsal bir mekânın tepesine gökten kan yağması büyük bir mesele değilmiş gibi konuşuyorsunuz."

Maja sakince, "Açıkçası bu büyük bir mesele," dedi. "Ve şimdi bir cevaba ihtiyacımız var. Tüm dünya bizim analizimizi bekliyor. İnsanlar paniğe kapılmadan önce hızlıca bir şeyler bulmak isteyebiliriz."

"Medyada gördüğüm kadarıyla," dedi Eva, DART ve Logan'la geçirdiği zamana ve kendisine odaklanılmasından memnun bir şekilde, "insanlar cevaplar için NOAA, NASA ve diğer ajanslara bakıyorlar. İnsanlar bunun doğal bir fenomen olabileceğine inandıkları sürece, örneğin bir kuş sürüsünün atmosferik bir nadirlik ya da başka bir şey tarafından sıkıştırılması gibi, bu biraz zaman kazandıracaktır."

"Bu doğal değil," dedi Dmitri. "Şeytani bir şey. Ve dışarıdaki tüm aptal iblis severleri, aramızda yaşamalarına izin vermek yerine onları yok etmenin zamanının geldiğine ikna etmek için tam da ihtiyacımız olan şey olabilir."

Lukas duvar saatine baktı. "Bunu daha sonra konuşalım." Eva'ya eliyle işaret etti. "DART'ta geçirdiğin zaman hakkında bilmemiz gereken başka bir şey var mı?"

"Aslına bakarsanız, evet." Anne ve babasına döndü. "Oradayken kâbus iblisinden kurtuldum. Logan onu bir tuzakla yakaladı. Artık özgürüm."

İlk tepki veren annesi değildi. Babası da değildi.

Lukas'ın boğuk bir sesle "Ne?" demesi, gözleri fal taşı gibi açılmış ve afallamış bir halde ona bakarken masadan geriye doğru itilmesine eşlik etti.

"Ne yaptın?"

Eva, Lukas'ın tuhaf tepkisini düşünemedi annesi kolundan tuttu. "Eva, hayatım. Sen neden bahsediyorsun?"

Eva kolunu annesinin elinden çekip aldı, her yönden gelen gizlilik ve aldatmacalar yüzünden birinin ona bu kadar yakın olmasına dayanamayacak kadar üzgündü. "Dövmenin iblisi rüyalarımın uzak tutacağını söylemiştin. Ama aynı zamanda onu bana bağlayacağını söylememiştin. Neden? Bunu neden yaptın? Şans için mi? Gerçekten bu yüzden mi yirmi yılı aşkın süredir doğru dürüst bir gece uykusu uyuyamadım?"

"Balkabağım," dedi babası, "Aegis bize iblisin sana zarar veremeyeceğini ve sana iyi bir servet getireceğini garanti etti. Bunun adil bir takas olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır!" Babasına sanki bir yabancıymış gibi baktı. "Uyuyamamamla ilgili kısmı duymadın mı? O iblis hep oradaydı. Kabuslara neden olmuyordu ama onları etkilediği kesindi. Güzel rüyalarımın bile kenarlarını tırmaladı ve her gece birkaç kez dehşet içinde uyandım. Hayatım boyunca bana eziyet etti."

"Ve şu an bulunduğun yere bak, sevgilim," dedi, belli ki söylediği tek kelimeyi bile duymamıştı. "Başarılı bir kariyerin oldu ve dünyanın önde gelen iblis yönetim ajansının yeni Baş Sözcüsü olacaksın. Ödenecek küçük bir bedel gibi görünüyor."

Maja öksürdü. "Ben de ona bunu söyleyecektim." Eva'ya döndü. "Tebrikler. Bu toplantıdan hemen sonra Jennifer ile bir basın toplantısı için buluşacaksınız."

Eva'nın bunu sindirecek zamanı olmadı çünkü Lukas bağırarak küfrederek ayağa fırladı. "Onun işi kimin umurunda. Siz anlamıyorsunuz." Ellerini öylesine çılgınca sıkıyordu ki kanlı olmalıydılar. "Kâbus iblisin bağıını kırdı."

Annesi bileziklerinden biriyle oynadı. "İhtiyacımız olan tüm şans elde ettik. Sorun yok."

"Hayır, anne, gerçekten değil."

"Eva haklı." Lukas'ın vahşi bakışları sanki bir pusu bekliyormuş gibi odanın içinde gezindi. "Bağ koptuğunda, şansı tersine çevirir. Her şeyi alıp götürür." Titreyen bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Sig, biz dövmeyi yaptırdıktan sonra gebe kaldı."

"Ne?" Tessandra çığlık atarak, çiçekli Hermes bluzu, lacivert eteği ve Stella McCartney topuklu ayakkabılarıyla bir öfke yumağı olan Lukas'ın üzerine yürüdü. "Eva'nın iblisiyle ilgili yardım için sana geldiğimizde bize bunların hiçbirini söylemedin. Onun kâbuslarına son verebileceğini ve ona yaptıklarının bedelini hepimize iyi şanslar vererek ödeyeceğinden emin olabileceğini söyledin. Gerisi hakkında hiçbir şey söylemedin."

Lukas elini Eva'ya doğru savurdu. "Çünkü şeytan çıkarmaması gerekiyordu," diye bağırdı. Küfrederek ve elleri titreyerek sandalyeden ceketini aldı. "Gitmem gerekiyor."

Yüzünden ter damlıyordu, koşmaya başladı.

Hepsi bir an için sersemlemiş bir halde orada oturdular. Eva elini karnının üzerinde, onu yirmi yılı aşkın bir süredir bir iblise bağlayan dövmenin üzerinde tuttuğunu fark etti.

Bu da şimdi daha da kötüsüne yol açabilir.

"Ne yapacağız?" diye sordu babası, sesi endişeyle tizleşmişti. Eva onu hiç şu anda olduğu kadar telaşlı görmemişti. "Bu çok çirkin, tehlikeli olduğundan bahsetmiyorum bile. Her şeyimizi kaybedebiliriz. Cevap istiyorum, Hammond."

Hammond ayağa kalktı. "Adamlarımızı hemen bu işle görevlendireceğiz. Bir çözüm bulacağız, sizi temin ederim. Eva, derhal Medya İşleri ofisine gelmen gerekiyor."

Eva'nın heyecanlanması gerekirdi. Aegis'te çalışmaya başladığından beri bunu istiyordu. Yine de... bu haber karnında yanan bir kömür gibi duruyordu.

Sadece bir iblis yüzünden mi bulunduğu yere gelmişti?
İşi hak etmiş miydi?

Daha da önemlisi, bunu istiyor muydu?

Medya İşleri'nin kapısı ardına kadar açıldı ve Eva yaklaşırken iki Büyük dışarı çıktı. Deborah Johnson ve Anthony Roffalone yeni iş için tebriklerini sundular ama Deborah kapı aralığında duraklayarak mırıldandı: "Stefani içeride, bilgin olsun. İş aldığı için çok kızgın."

Harika. Eva'nın her şeyin ötesinde tam da ihtiyacı olan şey. "Uyardığın için teşekkürler."

"Sorun değil. Tekrar hoş geldiniz. Yaşadıklarınız için üzgünüm ama DART bu kavgayı başlatmanın bedelini ödeyecek."

Deborah Eva'nın kolunu okşadı ve Anthony'ye yetişmek için acele etti, Eva'yı giderek artan bir baş ağrısı ve tedirginlikle baş başa bıraktı. Belli ki video etrafa yayılmıştı.

Ofisin içinde Jennifer basın ekibi ve Stefani ile görüşüyordu. Eva'ya gelmesini işaret etti. Eva yaklaşırken Stefani sahte bir gülümseme takındı.

"Mükemmel zamanlama," dedi Jenn. "Video hakkında resmi bir açıklama yapmaya hazırlanıyoruz."

"Şimdiden mi?" Eva şaşkınlığını gizleyemedi. Ve bu noktada, hiçbir şey umurunda değildi. "Doğrulandı mı?"

Stefani homurdandı. "Ciddi misin sen?"

"Cehenneme kadar yolun var Stefani," diye tersledi Eva, onun saçmalıklarıyla uğraşacak havada değildi. Herkesin ona bakması umurunda bile değildi. Stefani'nin küçük yuvarlak bebek kafasından fırlayan gözleri buna değerdi.

Notlarıyla o kadar meşguldü ki kendi baloncuğunun dışındakileri fark edemeyen Jennifer, Eva'ya kendisini takip etmesi için, muhabirlerin olmadığı zamanlarda hem canlı hem de önceden kaydedilmiş yayınları kaydettikleri hazırlık alanına gitmesini işaret etti.

"On dakika içinde canlı yayına geçiyoruz. Seni yerime geçecek kişi olarak ilan edeceğim ve sonra travmatik durumundan bahsedeceğiz."

DART'taki deneyiminiz. Halk nasıl kaçtığınızı ve üç meslektaşımızı katleden bir iblisten kaçmanın nasıl bir şey olduğunu bilmek isteyecektir." Durakladı ve elini hafifçe Eva'nın koluna koydu. "Özür dilerim, iyi olup olmadığını sormam gerekirdi. Kabus görmüş olmalısın."

Eva güldü. Jennifer çok yanıliyordu, kâbus geçmişte kalmış gibi konuşuyordu. Hâlâ devam ediyordu.

Jennifer ona tuhaf bir bakış attı ve tepedeki ışıkların parıltısını düzeltmesi için bir stajyere bağırdı.

"Konuştuktan sonra her şeyi sana teslim edeceğim ve sen de videoyu sunabilirsin. Senaryoyu çoktan yükledik." Jennifer odanın diğer tarafındaki bir kapıyı işaret etti. "Şimdi saçını ve makyajını yapalım."

Jennifer'ın çılgın enerjisinden ve Stefani'nin sert bakışlarından uzaklaştığı için minnettar olan Eva, saç ve makyaj sorumlusu olarak görev yapan Aliya'nın banyo/giyinme odasında makyaj fırçalarını temizlediği dönüştürülmüş ofise kaçtı.

"Neredeyse bitirdim," diye seslendi Aliya. "Sadece sandalyeye atla. Hemen geliyorum."

Eva yere çöktü, vücudundaki her kemik aniden ağrımaya başladı. Ama beyni enerjiyle kıvılcımlandı. Bir şekilde videonun gerçekliğini ortaya çıkarması gerekiyordu ve bunu yapmak için sadece birkaç dakikası vardı.

Hızla medya odasının kayan masaüstünü yaklaştırdı ve son yirmi dört saat içinde medya ofisine girip çıkan tüm verileri ve yazışmaları incelemeye başladı.

Dünyanın dört bir yanından birçok haber ajansı aramış, mesaj atmış ya da e-posta göndermişti. Stefani ve Jennifer DART'ın durumuyla ilgili altı, Dome of the Rock'taki kan yağmuru olayıyla ilgili bir ve Yeni Delhi'de bir otobüs dolusu turisti katleden iki iblisi yakalayan Aegis ekibiyle ilgili bir güncelleme kaydetmişlerdi.

Aliya yanına geldi ve Eva'nın kumsalda açılmış saçlarını taradı. "Yeni işin için tebrikler. Çok sevindim."

"Kim olduğunu bildiğin kişiye gitmediğine sevindim."

Eva eğlenerek homurdandı ve dahili bir posta dosyasına tıkladı. "Evet, ben de. Egom bununla başa çıkamazdı."

Aliya Eva'nın saçlarını arkadan topuz yaptı. "Nasılsın? Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum." "Garip birkaç gün oldu," dedi Eva ve öylece bıraktı.

Bu konuda konuşmaktan yorulmuştu ama dikkati çoğunlukla e-postalara odaklanmıştı. Elders'tan gelen en son e-postayı açtı ve Sig'in hesabıyla eşleşen video, DART'ın bize gönderdiği videoyu hiçbir koşulda kabul etmememiz gerektiğini söyleyen bir mesajla birlikte ortaya çıktı. Bunu bir an önce çıkarmamız gerekiyor.

DART'ın gönderdiği video mu?

E-postalara tıklamaya başladı, bir mesajla birlikte bir video çıkana kadar geriye doğru gitti:

Bunu bize DART gönderdi. Düzenlemek için ekibinize ihtiyacımız var.

Videoya tıkladı. Bu Kynan'ın ona gösterdiği videoydu. Belli ki Sig'in Shanea ve Noah'yı nefsi müdafaa için değil, soğukkanlılıkla öldürdüğünü kanıtlamak için Aegis'e göndermişti. Bu ilk e-posta videonun düzenlenmesini, ayrılan süreye sığdırılmamasını ama kafeteryadaki kavgayı Aegis başlatmış gibi görünmeyecek şekilde değiştirilmesini istiyordu.

Vay anasını.

Elleri hafifçe titreyerek hemen ihbarcı blogunu aradı ve içgüdüğü dibe vurdu. Aegis'in DART'ın videosunu değiştirmek için gönderdiği dahili postanın zaman damgası, blogun gönderisinden birkaç saat öncesine aitti.

Bu da Aegis'in videoyla bizzat oynayıp sızdırdığı ve DART kendi videosunu yayınlamadan önce bunu kamuoyuna açıklamayı planladığı anlamına geliyordu. DART kendilerinininkinin orijinal olduğunu iddia edecek ve sonunda bunu kanıtlayabilecekti. Ancak o zamana kadar çok geç olacaktı. Kamuoyu Aegis'i destekliyor olacaktı.

Eva midesinin bulandığını hissetti.

"Selam." Jennifer kafasını odaya soktu. "Hazır mısın?"

Hayır. Hayır, konuşmayacaktı. Sahte olduğunu ve Aegis'in halkı manipüle ettiğini bildiği halde o videoyu tartışamazdı.

Geçmişte bunu kendisinin de yaptığını bilerek.

"Video bölümünü yapamayız, Jennifer."

"Neden olmasın?"

"Meşru değil. Manipüle edilmiş."

Jennifer gözlerini devirdi. "Sen neden bahsediyorsun?" "Gel bak." Eva dosyaları işaret etti. "Kanıtım var."

Jennifer öfkeyle yanına geldi, e-postalara üstünkörü bir göz attı ve sonra omuz silkti.

"Ne olmuş yani? Senaryoyu değiştirecek vaktimiz yok. Yaşlılar elimizdeki video versiyonunu kullanmamızı istiyor." Jennifer ona küçümseyici bir gülümseme verdi. "Aynı anda çok şey olduğunu biliyorum. Elbette kafanız karışık. Ama sen bir profesyonelsin ve bunu yapabileceğine inancım tam. Bir keresinde kırık bir ayak bileğiyle basın toplantısı yapmıştın. Bu yüzden bu iş için seni önerdim. Beni pişman etme." İletişim cihazına baktı. "Hadi gidelim. Altmış saniye içinde yayındayız."

Bunalmış, öfkeli ve kendisine yalan söylenmesinden, manipüle edilmesinden ve üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı durumlara zorlanmasından o kadar yorulmuştu ki, işi bırakıp gitmek istedi. Jennifer'a videoyu nereye sokabileceğini söylemek istedi.

Ama bu bir yanlış düzeltmez.

Aegis'in olaylara kendi bakış açısını katmasını engelleyemezdi ama bu bakış açısını yavaşlatabilir ve DART'a gerçeği ortaya çıkarması için bir şans verebilirdi.

Muhtemelen günün sonunda işsiz kalacak ve yarın medyadan atılacaktı ama vicdanı rahat olacaktı.

Temiz vicdanların faturaları ödememesi çok kötü.

Otuz Dördüncü Bölüm

Kynan oyuğa döndüğünde Logan sakinleşmişti.

Birazcık.

Hayatı boyunca kendisine yalan söylendiğini bilmek onu hâlâ öfkeliendiriyordu ama Kynan'ı dinlemeye hazırdı.

Logan Kynan'la görüşürken lobide toplanmakta olan Scotty, Mace ve Blade de öyle.

"Az önce babanla telefonda konuştum," dedi Kynan, kemerli giriş kapısının yanında durarak. "Yaralandığını biliyorum ama çizgiyi aştın."

"Onlar hakkında konuşmak istemiyorum," dedi Logan, çünkü annesinin yüzünde gördüğü mutlak yıkım ifadesini aklından çıkaramıyordu. "Ben senin hakkında konuşmak istiyorum. Tüm bunların içinde nasıl yer alabildin?"

Kynan omzunu kemerli duvara dayadı. "Gurur duymuyorum Logan. Pestilence'in Mührü kırıldığında ben de Aegis'teydim. Kıyameti önlemek için çaresizdik."

"Evet, biliyorum. Annemi babamı baştan çıkarması için gönderdin çünkü Mühür'ün kırılmasını engelleyecek anahtarın ben olduğumu düşündün."

"Aynen öyle. Ama bu doğru değildi. Manipüle ediliyorduk." Logan şu anda onların uyduruk gerekçelerini gerçekten umursamıyordu. "Annemin beni ele vereceği kısma gel,

ve sen ve Gem beni büyütecektiniz."

Kynan Logan'ın ses tonundan rahatsız oldu ve cevap vermeden önce ona sert bir bakış attı. "Plan buydu. Aptalca bir

bir. Bunu artık biliyoruz." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve uzun bir nefes verdi. "Logan, çok fazla pişmanlığım var. Yaptığımız şeyi yapmamalıydık. Ama bunu her düşündüğümde, senin bunu başardığını hatırlıyorum. Ve beklediğimiz şekilde olmasa bile Kıyamet önlendi."

"Ailem bana Aegis'in beni öldürmeye çalıştığını söyledi." Eva'nın videosunda bu yoktu. Aegis'e göre, Regan'ı kötü Süvari'nin pençelerinden kurtarmaya çalışmışlardı ama o ve vampir hizmetkârları kurtarma ekibindeki neredeyse herkesi öldürmüştü. "Bu doğru mu, yoksa başka bir yalan mı?"

"Bu doğru," dedi Kynan. "Ama daha sonrasına kadar bilmiyordum. Benim haberim olmadan bir ekip anneni kaçırdı ve baban onların güçleriyle savaşırken seni Regan'ın karnından çıkarıp kurban etmeye çalıştılar. Yine Pestilence'ın sadık adamları tarafından manipüle edildiler. Bu başarısız olunca, Pestilence'ın kendisi seni öldürmeye çalıştı. Aegis'in annene ve sana yaptıkları yüzünden ayrıldım. Bu çok daha önce yapmam gereken bir şeydi ama Aegis'i kurtarabileceğimi ve daha iyi bir yola sokabileceğimi düşündüm. Aptalın tekiydim ve yanılmışım. Sen ve annen benim de içinde yer aldığım kararların bedelini ödediniz ve ben özür dilerim."

Logan ne düşüneceğini, ne hissedeceğini ya da ne söyleyeceğini bilemiyordu. Neyse ki Kynan bu boşluğu doldurdu.

"Ailenle konuşmalısın."

Logan'ın şu anda yapması gereken son şey buydu.

Belki Draven'ı aldıktan sonra-

Odada bir dizi bip sesi duyuldu.

Logan telsiz cihazına baktı. Bir Aegis uyarısı belirmişti ve herkesin aynı uyarıyı aldığından şüpheleniyordu.

"Ana görüntüleyiciyi aç," diye bağırdı Logan Blade'e. Bir kalp atışı sonra, Aegis'in yayın odasının gerçek boyutlu renkli bir projeksiyonu zemine gömülü sembolderden fırladı.

Eva'nın Aegis'in Baş Sözcüsü'nün yanında durduğunu görünce Logan'ın kalbi biraz seğırdi. Belki de terfisini duyuruyorlardı. Yok canım. Eğer işi almış olsaydı, daha az sorunlu görünürdü.

Jennifer, adamlarının hala kan yağmurunu araştırdığını söyleyerek başladı ve alarm için bir neden olmadığına ısrar etti.

"Bu bizim insanlara söylediğimizle aynı şey değil mi?" Scotty söyledi ve Kynan başını salladı.

"Tüm dünya liderleri ve askeri generaller ensemde ama Reaver'dan haber alana kadar hiçbir şey söylemeyeceğim."

Logan, "Eninde sonunda biri, muhtemelen Stryke, bunun melek kanı olduğunu anlayacak," dedi. "Sonra ne olacak?"

"Aleka'yı arayacağım. Melek kanı yağmurunun tarihte bir örneğı olup olmadığını bize söyleyebilecek biri varsa o da kız kardeşimdir," dedi Scotty. "İnsanlara anlatacak ve onları sakinleştirecek bir şeye ihtiyacımız var."

"Özellikle de Aegis'in tam tersi yönde hareket edeceğini bildiğiniz için. İblis karşıtı duyguları olabildiğince körüklemek istiyorlar ve bunu yapmanın yolu da panik."

"Piçler." Bu Mace'den geldi.

"Şşşt!" Scotty tısladı. "Çocuklar, bizim hakkımızda konuşuyorlar."

"...DART'tan döndüğüne göre, terfin için seni tekrar tebrik ederim Eva. Aegis'i gururlandıracaksın."

Eva'nın gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. Bir şeyler ters gidiyordu. "Teşekkür ederim," dedi. "Ve seni de tebrik ederim."

Yeni girişimin Jennifer. Global News Now'da sabah talk show'u sunuculuğı harika."

Jennifer başıyla onayladı. "Şu anda dünyada o kadar çok şey oluyor ki, eminim tüm hikayeler hakkında konuşmakla meşgul olacağım. Ama sen... şu anda asıl hikâye sensin. DART kafeteryasında iblisler tarafından pusuya düşürölmen hakkında bize ne anlatabilirsin?"

Logan'ın etrafında bir "Ne oluyor lan?" korusu yükseldi. Onları susturarak yaklaştı, kalbi Eva'nın cevabını duyma beklentisiyle çarpıyordu. Yalan söylemezdi... değil mi?

"Tuzağa düşürülmedim. Ben -ve Keeley- aslında kafeteryaya ancak tartışma başladıktan sonra gelebildik."

Jennifer'in ağzı sıkıntıyla seğirdi. "Anlıyorum." Eva'nın koluna rahatlatıcı bir el koydu ve başını dramatik bir şekilde salladı. "Bu muhtemelen iyi bir şey, yoksa Sig saldırıyı durduramadan yaralanabilir, hatta ölebilirdin."

Kynan "Vay anasını, bu düşündüğümde de kötü" diye mırıldandı ve ardından yayın bir videoya dönüştüğünde herkes "Vay anasını!" diye bağırdı. Shanea ve Noah'ı saldırganlar olarak gösterecek şekilde değiştirilmiş bir video.

Kynan tekrar küfretti ve telsizine dokundu. "Arik! Videomuzu olayla ilgili soru soran her haber kaynağına ve hükümete ulaştır."

Mace, "Bunun önüne geçmemiz gerekiyor," dedi.

"Önüne geçmek mi?" Kynan tersledi. "O kadar gerideyiz ki kendi kışımıza bakıyoruz. Ama hasarı hafifletebiliriz. Belki de. Siktir."

"Gördüğünüz gibi," dedi Jennifer, "bir ihbarcı tarafından bize gönderilen bu video, insanlarımızın saldırı altında olduğunu gösteriyor. DART'ın intikam iblisi çalışanlarından biri hala insanlarımıza saldırıyor. DART'a bu canavarın yerini bildirmesi için çağrıda bulunuyoruz-"

"Affedersiniz." Eva elini yere çarptı ve video kesildi. Öfke yanaklarını kızartmış, koyu renk gözleri adeta dumanlanmıştı. "DART onun yerini bilmiyor. Ama onu tanıyorlar ve onu bulabilecek biri varsa o da DART'tır."

"Day-um," dedi Mace. "Senin kız çıldırmış. Biraz ateşli." "Sen bir aptalsın." Scotty onun kaval kemiğine tekme attı.

Logan, başını sallayan Jennifer'a eliyle işaret ederek, "İkiniz de çenenizi kapayın," diye çıktı.

"Madem onu bu kadar iyi tanıyorlar, neden hâlâ bulamadılar?" Tavırları arkadaşça olmaktan çıkıp çatışmacı bir hal aldı. "Üç kişi öldü ve üç kişi daha tehlikede. Sen de onlardan birisin."

Eva Jennifer'a aptalmış gibi baktı ve Logan neredeyse kahkaha atacaktı. "Bunun farkındayım." Kameraya döndü. "DART'taki olayla ilgili dolaşan video sahte-"

Eva'nın ne duyduğundan emin değilmiş gibi donup kaldığı odada, uzak ya da sessiz çığlık sesleri yankılandı. Çığlıklar tekrar geldi, daha fazlası. Daha da yaklaştı. Kanlar içinde bir adam tökezleyerek odaya girdi. Kapıya yaslanıp onu tutarken ağzından düzensiz, düzensiz, soluk soluğa hava ve köpük pompalanıyordu

Kapalı.

"Saldırın," diye mırıldandı.

"Kynan!" Cyan asansörden fırladı, tabletini öyle bir sıktı ki parmak eklemleri saçları kadar beyazladı.

"Buldum," diye bağırdı ve koşarak tableti salladı. "Draven'ın neyin peşinde olduğunu biliyorum." Nefes nefese birkaç nefes aldı... Laboratuvarından koşarak çıkmış olmalıydı. "Aegis dosyalarına girdi. Özellikle de DC karargâhına."

"Aegis karargâhı mı?" Blade Cy'ın tabletine baktı. "Güvenlik dosyalarına erişti."

"Aman Tanrım." Logan canlı yayına geri döndü, sesi dehşetle kalınlaşmıştı. "Aegis savunması hakkında bildiğimiz her şeye sahip. O orada."

Başka bir erkek başka bir kapıdan sendeleyerek odaya girdi. Boğazını tutarak, gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde podyuma düştü.

Mason.

"Eva, kaç!" Logan, Eva onu duyamasa da bağırdı.

Mason çığlık attı. Ve parçalandı.

Kan ve et holoscreen'e damladı ve sonra ekran karardı.
Eva.

Ares, Logan'a asla plansız hareket etme zihniyetini tam anlamıyla aşlamıştı. Yarı yolda bırakma. Panik yapma. Her zaman bir planın olsun.

Logan'ın bir planı vardı ve adı Cujo'ydu.

Zihnindeki taziye seslendi, ardından Kynan'ın durması için bağırmasına aldırmadan çıkışa doğru fırladı. Cujo özel mola alanında her zamanki yerinde bekliyordu, kafası çöp kutusuna gömülmüştü.

Logan boynundaki ve omuzlarındaki kalın siyah yeleyi bir avuç yakaladı.

"Beni bir kapıya götür. Acele et!"

Logan'ın bilmediği bir geçitte belirdiler ama kayalık ve uzak bir yerdeydiler.

Köpeğin omzunu sevgiyle sıvazladı. "Sağ ol dostum. Sana ihtiyacım olursa ararım."

Cujo maddeleşirken Logan Harrowgate'in içine adım attı, Aegis'in DC merkezine en yakın kapıyı seçti ve lüks bir mahalleye daldı. Ne yazık ki, şehrin planlaması ve Masonik mimarisi sayesinde, Capitol binasının üç mil yarıçapı içinde hiçbir Harrowgate inşa edilemiyordu.

Bu da merkeze bir mil koşması gerektiği anlamına geliyordu, çünkü Cujo genellikle hiç gitmediği bir yere aşamalı olarak gidemezdi.

Logan hızla koştu, insanları yolundan çekti ve kalabalık caddelerde koşarken neredeyse yarım düzine arabaya çarpıyordu. Eğer Eva'ya bir şey olursa...

Aegis'in resmi karargâhına giden yolun geri kalanını kat etmesini sağlayacak bir hız patlaması yaptı. Kapıdan geçip avluya girene kadar hiç duraksamadı. Genellikle korunan ama şu anda şüpheli bir şekilde terk edilmiş olan girişe yaklaştığında yavaşladı, ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"Aegi'ye yardım etmek için burada olmadığını biliyorum." Draven'ın derin ve hırıltılı sesi Logan'ın arkasından geldi.

Bir silah çağırma dürtüsüne zorlukla direnerek etrafında döndü. Cujo yanında belirdi ve sızlandı, hayatının büyük bölümünde tanıdığı adamın neden şimdi kötü hisler yaydığını açıkça anlamıyordu.

"Draven. Bunu durdurmalısın."

Draven sırtıttı. "Sadece iki tane kaldı. Dişi olan en eğlencelisi olacak."

Cujo homurdandı, ama onun SALDIRGANLIK değildi. yönlendirilmiş Draven'a. Silahlı Muhafızlar her taraftan yaklaşıyordu ve Logan onların üçünü de tehdit olarak gördüklerinden emindi.

Logan arkadaşına elini uzattı. "Al şunu. Hadi buradan gidelim. Ailen seni bekliyor."

"Bu pisliklerden kaçmak için senin yardımına ihtiyacım yok. Onları öldürmek beni çok güçlü yaptı." Parmağıyla havada bir şey çizdi ve aniden, parlayan sembolden yaylı bir Muhafız'a doğru uçan kıpkırmızı bir ateş parçası onun boğazında bir delik açtı. "Ve arkadaşlarımı getirdim."

Oklar, bıçaklar ve kurşunlar Logan ve Cujo'ya doğru uçarken çığlıklar ve haykırıışlar yükseldi. Draven'ın üzerine atılarak onu gövdesinden yakaladı ve ikisini de yere devirdi. Acı bacağına ve omzuna saplandı ve Cujo'nun iniltisini ve öfkeli hırıltısını duydu.

Aniden, Draven onun altında kayboldu. Sadece... kayboldu.

Ve düzinelerce farklı türden iblis, çok sayıda iblis avluya akın etti. Ortalık kan gölüne dönmüştü.

"Cujo! İblisler! Öldürün onları!"

Cujo ona Aegi'yi öldürmeyi tercih ettiğini belirten bir bakış attı. "Hayır! Kötü köpek! İblisler!"

Cujo bir anda havalandı ve cehennem zebanisi sürüsünü elektrikli testere gibi kesti. Bir kılıç çağırarak Logan, binanın içine doğru savaşıırken iblisleri ortadan kaldırdı. Bir kadın devrilmiş bir heykele yaslanmış, kanayan kaburgalarını tutuyordu. Logan onun yanına diz çöktü.

"Medya ofisi nerede?"

Sağ taraftaki koridoru işaret etti. "Sonunda. Çeşmeyi geçince. Sola dön." Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Arkanda!" Jilet gibi keskin pençeleri Logan'a da aynı şeyi yapmadan önce bir Croucher iblisin başını kesmek için tam zamanında döndü.

Ceset daha yere düşmeden kadını kollarının arasına aldı. "Seni güvenli bir yere götürebilir miyim?"

Şaşkın görünüyordu. "Beni Medya İşleri ofisine götürün."

Sertçe koştu, çeşmenin köşesinden neredeyse patinaj yaparak geçti. Ofisin kapısı kapalıydı. Kilitliydi.

Kadını nazikçe yere bıraktı ve yere yığılmasını engellemek için bir kolunu ona doladı. Sonra diğer koluyla kapıya vurdu.

"Açın kapıyı! Eva! Ben Logan."

İçeriden yükselen sesleri duydu. "Hayır! Eva! Bu bir numara!"

Kapı açıldı ve Eva aralıktan baktı, yüzü solgun ve kan içindeydi. Onu gördüğünde gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Logan." Kapıyı fırlatıp açtı. "Tanrıya şükür. İyi misin? Kan-"

"Mason'ın," dedi, kelimeler boğazında düğümlendi. Kır saçlı, yaşlıca bir adam kapıyı çarparak kapatıp kilitlerken, o da diğer kadının yanına geçip odaya girmesine yardım etti. Sanki bir kilit iblisleri dışarıda tutacakmış gibi.

Adı Diana olan dişiyi kanepeye yerleştirdiler. Geniş gözlü, elleri titreyen bir kadın diğer kadınla ilgilenmek için Logan'ın etrafından dolaştı.

"Draven burada," dedi Eva. "Nasıl? Tüm şehir iblis şiddetine karşı korunuyor ve bu bina da tüm iblislere karşı korunuyor."

"Draven arşivlerimize girdi ve tüm bunları aşmanın bir yolunu buldu."

"İblis arkadaşlarından birinin ona vermediğinden emin misin?" dedi yakınlarda duran adamlardan biri, elinde bir bıçak

Logan'ı işaret etti.

Eva, Logan'a dönmeden önce, "Eşeklik etme Sam," diye tersledi. "Yaralanmışsın."

"Zaten iyileşiyor," dedi, sağ tarafını milyonlarca iğne batması yırtmadan bir saniye önce.

Oh, kahretsın.

Cujo'nun acısı kendi acısına dönüşürken sallandı.

"Logan?" Eva onun kolunu tuttu. "Logan! Ne oldu?
Konuş benimle."

Ama yapamadı. Cujo binlerce iblisle binlerce savaşa girmiş ve Logan'ın teyzesi Cara'nın yardımını gerektiren bazı yaralar almıştı. Ama hiçbirisi böyle hissettirmemişti.

"Bu Cujo," diye homurdandı. Sonra da bir Clydesdale'in sığabileceği kadar geniş bir alan yaratmak için herkesi itip kaktı. "Geri çekilin. Geri çekilin!"

Cujo.

Zihinsel çağırışı gönderdi. Acı bir şok dalgasıyla içinden geçti.

Cujo!

Önünde mürekkep gibi bir kan, kürk ve kemik yığını oluştu, neredeyse tüm odayı kapladı ve ekipmanları dev gövdesinin altında ezdi. Cujo inleyerek yere yığıldı, kıpkırmızı gözleri şok ve acıyla parlıyordu.

Logan canavarın yanına koştu, beyni Cujo'nun yaralarının büyüklüğünü zar zor kavırıyordu. Cehennem köpekleri, diğer iblisler için bile öldürülmesi en zor iblislerden bazılarıydı. Onlar yeraltı dünyasının dehşetleriydi.

Böyle bir şey olamaz.

"Gitmem gerek," dedi Eva'ya, Cujo'nun sırtına bir cankurtaran halatı gibi tutunarak. Bir bakıma öyleydi de. Logan yaralandığında Cujo'dan enerji alıyordu. Cujo yaralıysa, o da Logan'dan enerji alıyordu. Bu kadar kötü bir yaralanma... Cujo'yu Cara Teyze'ye götürmezse ikisini de öldürebilirdi. "Müsait olduğumda senin için geri geleceğim. Gidebileceğin güvenli bir yer var mı?"

Onun elini tuttu. "Ben de seninle geliyorum."

"Hayır!" diye bağırdı adamlardan biri. "Delirdin mi sen?" Kızın bakışları hiç değişmedi. "Seninle olmak istiyorum."

Seninle olmak istiyorum. Seninle gitmek istiyorum değil. Ya da seninle daha güvende olacağım.

Kalbi Cujo için duyduğu acıyla dolup taşarken bile kabardı. Eva'nın meslektaşlarının "iblislerden" uzaklaşması için yaptığı çağrıları duymazdan geldi ve Cujo'nun kürkünü daha sıkı kavradı.

"Umarım Ares'in yerine gitmek için yeterli gücü vardır." Eva'nın elini kendi elinin yanına koydu, böylece Eva bir avuç kürkü kavrayabilecekti. "Hadi dostum. Bizi Cara'ya götür."

Cujo ürperdi.

"Hadi, Cujo. Cujo!"

Bir titreme daha ve ağzından akan kan, çenesinden aşağı akarak yerde birikti.

Nonononoooo! Panik Logan'ın kontrolünün sınırlarını yırttı. Gözlerini kapadı, derin nefes aldı ve Ares'le olan eğitimini, annesinin endişesini dizginlemek için verdiği dersleri ve Limos'un yıllar önce bağlı yoldaşlarını idare etme konusundaki tavsiyelerini hatırladı.

"Korkunuz onun olacak. Öfkeniz onun olacak. Stresiniz onun olacak. Ve gücün de onun olacak. Özgüvenin. Kontrol alıştırması yapın. Canavarlarımızı duygularımız onları kızdırmadan idare etmek yeterince zor."

"Cara'ya," diye sert ama sakin bir şekilde emretti. "Şimdi."

Cujo'nun pençeleri zemini ısırdı ve yarıklardan dumanlar yükseldi. Gücünü toplayıp acıyla savaşıırken acı dolu iniltisi bir ulumaya dönüştü.

Yapabilirsin, dostum. Sende bu var. Oh, lütfen bunu almasına izin ver...

Oda soluklaştı. Ares ve Cara'nın malikânesine çıkan merdivenlerde cisimlendiklerinde, güneş ışığı milyonlarca hançer gibi üzerlerine saplandı.

Teşekkürler, Limos!

Logan merdivenlerin tepesine doğru fırladı. "Onunla kal," diye Eva'ya bağırdı ve ardından binanın içine daldı.

"Cara Teyze! Cara! Yardım edin!"

Cara mutfaktan koşarak odaya girdi, sandaletli ayakları yere çarpıyordu. "Ne oldu?"

"Bu Cujo. Yaralanmış. Çok kötü." Cara'yı dışarı çıkarırken mide bulantısı ve acı bacaklarını lastik gibi yaptı; zorlukla nefes alan, hava almaya çalışırken ağzı açık kalan köpeği görünce kalbi parçalandı.

"Ah, Cujo," diye mırıldandı ona doğru koşarken. "Bunu ne yaptı?"

"Bir Aegis silahı. Stryke bana nasıl çalıştığını anlatmadı."

"Biliyorum," dedi Eva. "**Sayılr.**" Başını kaldırıp ona baktı.

"Onu StryTech yarattı ama geliştirilmesinde Mason da yer aldı. Mermileri oluşturmak için sadece Sheoul'da bulunan bir metal kullandıklarını söyledi. Bana mermilerin içinde ne olduğunu söyleyemedi ama kutsal bir şey olduğunu düşündüğünü söyledi."

DART tüm bunların zaten farkındaydı, ancak içindeki sıvı herkes için hala bir sır gibi görünüyordu.

Logan, "Kutsal su olabilir," diye önerdi.

Cara başını salladı. "Ya da melek kanı. Bu aşırı yaralanmaları açıklıyor. Bunların iyileşmesi kolay değil."

"Ama iyi olacak, değil mi?"

Cara'nın gözlerindeki endişe bir yumruk gibiydi. "Bilmiyorum." Yakınlarda nöbet tutan Ramreel iblislerinden birine bağırdı. "Ares'i getirin." Logan'a döndü. "Cujo'yu atölyeme taşıyacağız. Bu yaralardaki kirleticileri temizlemem gerekecek, yoksa iyileşmezler."

O ve Eva, Ares, birkaç Ramreel ve Cara'nın Cujo'yu veteriner kliniğine taşımasına yardım etti; neyse ki burası çok sık kullanılmıyordu. Kliniği, kendisini şifacı olarak çağıran cehennem tazılarından ya da Limos'un rahmetli cehennem aygırı da dahil olmak üzere Atlıların aygırlarından ziyade adanın yerli hayvanlarının bakımı için kullandığını söyledi.

Canavar yere yerleştiğinde, Cara Logan ve Eva'yı dışarı attı. "Konsantre olmam gerekiyor ve siz etrafımda dolanırken bunu yapamam. Aramızdaki bağı koparacağım."

En kötüsü olacak gibi görünüyorsa siz ikiniz, ama endişelenmeyin. Ben ona iyi bakacağım."

Tabii ki öyle. Cujo kelimenin tam anlamıyla daha iyi ellerde olamazdı. Ama Cara'nın olağanüstü yetenekleri bile herkesi kurtaramazdı.

Logan isteksizce, aklında belirli bir hedef olmadan Eva'yı dışarı çıkardı. Nereye gideceğini, ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini düşünemeyecek kadar uyuşmuştu. Yine de Stryke'a tam olarak ne söyleyeceğini biliyordu ve bunu yapmak için öfkeli bir mesaj gönderdi.

Silahın Cujo'yu öldürmüş olabilir, seni pislik. Dua et de Cara onu kurtarsın çünkü o ölürse kimse seni benden kurtaramaz.

Stryke'ın cevap vereceğini umarak bir an bileğine baktı ama daha iyisini bilmeliydi. Kafasını kaldırdığında Eva iletişim cihazından biriyle konuşuyordu. Yaklaştığında gizlilik perdesini kapattı ve annesi olduğunu tahmin ettiği bir kadının hologramı onunla konuşuyordu.

"Baban ve ben iyiyiz," dedi. "Ama düzinelerce yaralı var. Daha fazlası öldü. Ve Sig..." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve üşümüş gibi çıplak kollarını ovuşturdu. "O öldü."

Güzel. Bu Logan'ın bütün gün aldığı en iyi haberdi.

"İkinizin de iyi olmasına sevindim," dedi Eva.

Annesi ona soğuk bir bakış fırlattı. "Sanırım bu Logan." Eva başıyla onaylayınca annesi başını ona doğru eğdi. "Kızımı kurtardığın için teşekkür ederim. Eva, baban yaptığın pisliği temizlemeye çalışıyor. Geri dönüp o basın toplantısını neden sabote ettiğini açıklaman gerekiyor. Kendini işinden etmiş olabilirsin."

"Hayır anne, geri dönmeyeceğim."

Logan şaşkın bir nefes aldı. Eva şaka yapmıyordu. Gerçekten de güçlü bir ajanstaki prestijli bir pozisyondan vazgeçiyordu; bu Eva'nın tüm kariyerine mal olabilecek bir hamleydi.

"Eva-"

"Hayır dedim. Sen ve babam iyi olduğunuz için mutluyum ama artık bu işi istemiyorum."

"Ama bu iş senin hayalindi."

"Öyle miydi?" Eva'nın topuzundan kalın bir saç teli kurtulmuştu ve başını eğip annesini şaşkınlıkla incelerken yanağına doğru sarkıyordu. "Yoksa senin miydi? O iblise bağlı olmanın bir parçası mıydı? Bilmiyorum. Ve bunu öğrenmek için zamana ihtiyacım var." Logan'a sanki şu anda güvenebileceği tek şey oymuş gibi bakması, göğsünü yakıcı Yunan güneşiyle hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklıkla doldurdu. "Gitmem gerekiyor. Sonra ararım."

"Ama-"

Eva annesinin sözünü kesti ve Logan'a döndü, bitkin ama bir şekilde her zamankinden daha güçlü görünüyordu. Her şeyden vazgeçmiş ve hayatını yeni, tuhaf bir yola sokmuştu ve bununla Logan'ın yaptığı gibi, güç ve kararlılıkla yüzleşti. "Şimdi ne olacak?"

Şimdi mi? Şu anda, bu çılgınlığa bir ara vermek istiyordu. Acı ve karmaşadan bir mola. Neyse ki bunu bulmak için mükemmel bir yerdeydi.

"Sana bir şey göstermek istiyorum." Elini tuttu ve onu asfalt bir yoldan, duvarları silahlarla kaplı ve izleyiciler için stadyum koltukları bulunan bir arenaya götürdü.

"Bu da ne böyle?" Savaş mankenlerini ve bazı yoğun seanslardan kalan kanla lekelenmiş kumları inceledi. "Bana göstermek istediğin şey bu muydu?"

"Hayır, sadece yol üstünde. Kuzenlerimle antrenman yaptığımız yer."

"Ne için eğitim?"

"Armageddon."

Homurdandı. Ve sonra ayıldı. "Sen... ciddi misin?"

"Hoşuna gitsin ya da gitmesin, geliyor." Etrafına baktı, on yıllar boyunca iblislerden meleklerle ve hatta Cujo'ya kadar sahip olduğu binlerce eğitim partnerini gördü. Canavarın düşüncesi kalbinin sıkışmasına neden oldu. "Onu kaybedemem."

Onun elini sıktı. "Teyzen ne yaptığını biliyor gibi görünüyor."

"Öyle." Şu anda duvarlara tırmanmamasının tek nedeni ona duyduğu güvendi. O ve Eva. "Temelde var olan her cehennem köpeğine bağlı ve hayvanları iyileştirmek için özel bir yeteneği var."

"Vay canına. Bu kesinlikle Aegis'te yaygın bir bilgi değil." Durakladı. "Bağınızı koparacağını söylerken neden bahsediyordu?"

"Benim yaşam gücüm Cujo'nunkine bağlı. Eğer o ölürse, ben de ölebilirim. Cara görevi devralana kadar, yaralarını iyileştirmek için benden enerji çekiyordu. Tüm cehennem köpeklerinden enerji çekiyor ve bunu kullanabiliyor, böylece benim yardım etmeme gerek kalmıyor. Ama Cujo ölecek gibi görünürse, benimle olan bağını koparacak, böylece ben de hayatta kalacağım."

Tekrar yürümeye başladı, çünkü her şey ne kadar berbat olursa olsun, onu her zaman rahatlatan bir yer vardı. O ve Eva arasında belki birkaç dakika huzur bulabilirdi.

Otuz Beşinci Bölüm

Logan, Eva'yı el ele, onları güzel kokulu ağaçların arasından geçiren dolambaçlı, gölgeli bir patikaya götürdü. Sonunda yol engebeli bir hal aldı ve pürüzlü kayalar ve çalılıkların arasından geçen yol bir yaban hayatı patikasından biraz daha fazlasıydı. Sonunda kayalık bir oyuğa ulaştılar.

Hilal şeklindeki fildişi kumlu kıyı şeridi, her iki uçtaki iki uçurum çıkıntısının arasına sıkışmış, çarpıcı bir özel plaj oluşturmuştur. Parıldayan kumların ötesinde güneş, şnorkelle dalmak ve çıplak yüzmek için yalvaran sakin, kristal mavisi suya vuruyordu.

"Vay canına," diye nefes aldı. "Burası çok güzel. Bir keresinde bir medya konferansı için Yunanistan'a gitmiştim ama böyle değildi."

Dudaklarına bir gülümseme değdi ve bu onun nefesini manzaradan bile daha fazla kesti. Gülümsemediği zamanlarda babasına çok benziyordu, aynı sert yüz hatlarına ve kaba saba yakışıklılığa sahipti. Ama gülümsediğinde hormonları çılgınca bir dans yapıyordu. O, bir düşmanı etkili bir şekilde yok edebilen ve sonra da bunu kutlamak için kadınının donunu çekip çıkarabilen bir adamdı.

Sıcak. Ve Eva her zaman iyi bir kutlamadan hoşlanmıştı.

"Biz gençken," dedi, "kuzenlerim ve ben

Her ağacı, antik kalıntıyı ve kum tanesini tanıyana kadar adayı keşfederdik. Hepimiz kendimize ait özel bir yer bulduk. Burası benim. Cujo yalnız kalmak istediğimde beni buraya getirirdi." Güldü. "Eskiden buraya sevişmek için kız getirmeyi düşünürdüm ama sonra fark ettim ki

Buraya gelmek için Cujo'yu kullanmam gerekecekti ve onlar da çıldıracaktı. O yüzden pek işe yaramadı."

Onun geçmişine bu küçük bakışı sevmiştir. Belki buraya civciv getirmeyi isteme kısmını değil ama geri kalanını.

"Yani buraya hiç kız getirmedi mi?"

"Hayır, sen ilksin. Draven bile buraya gelmedi. Ondan sakladığım tek şey buydu." Yutkundu. Başka tarafa baktı. Onun bakışlarından kaçındı. "Onu durdurmam gerek. Sana bir şey olmasına izin veremem. Tüm hayatım boka sardı ve şu anda geriye kalan tek iyi şey sensin."

"Hayır, Logan." Kalbi ona ulaşmak istercesine atarken, yüzünü yakaladı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Arkadaşların ve ailen var. Ailen-"

"Ailem mi? Onlar hakkında mı konuşmak istiyorsun?" Teması keserek ondan uzaklaştı. "Raporunu gördüm."

Oh, kahretsin. O video raporu acımasızca çarpıtılmıştı ve gerçeklerinden o kadar emindi ki neredeyse küstahlaşmıştı. Logan ondan nefret ediyor olmalı.

"Çok üzgünüm Logan." Logan'ın elini tuttu ve bırakmayı reddetti, ona her şeyin değiştiğini göstermek istiyordu. "Hatalıydım. Ve haklı olduğum şeyler bile... tam olarak bana söylendiği gibi değildi."

Başını salladı ve acı bir ses çıkardı ama en azından ondan kaçmaya çalışmadı. "Ama yanıldım. En azından hepsi hakkında değil."

"Beni dinle Logan." Ailesiyle yaşadığı deneyim bakış açısını biraz değiştirmişti. "O videoya hiç aldırış etme. Gerçeği sadece birkaç saat önce öğrendim. Aegis anneni Thanatos'u baştan çıkarması için göndermiş. Bize hep onun yoldan çıktığını söylediler ama çıkmadı. Onu feda ettiler çünkü harcanabilir olduğunu düşündüler. Sonra da seni kurban etmeleri için bir ekip gönderdiler, bunun diğer Mühürlerin kırılmasını engelleyeceğini düşündüler." Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve elini iki elinin arasında tuttu. "Yaptıkları şey affedilemezdi. O DART'ı düzenlemek

Video da affedilemezdi. Aegis... Onlar düşündüğüm gibi değiller. Ve hiçbiriniz de değilsiniz. Özür dilerim."

Sessizliği havada asılı kalırken sahile vuran dalgalar ritmik bir desen oluşturuyor ve onu terletiyordu. Ne düşünüyordu acaba? Ondan nefret mi ediyordu?

"Aynı şey olmadığını biliyorum," dedi, "ama ben de ailemle bazı şeyler yaşıyorum."

"Kabus iblisin hakkındaki mesajımı aldın mı?"

Belli ki bunu ondan önce fark etmişti. "Evet. Annemle babam ve Sig'in babası, hepimiz için iyi bir servet karşılığında bana bir iblis yüklemenin harika bir fikir olacağını düşünmüşler." Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltı çıkardı. Onun rızası olmadan bunu ona nasıl yapabilmişlerdi? Ve bunu neden ondan saklamışlardı? "Sanırım ailemin kalbi doğru yerdeydi... bir bakıma. Ama Lukas onlara yalan söyledi. İblisi bana bağlayan büyü bozulursa, tüm şansın dökülen süt gibi akıp gideceğini onlara söylemedi."

"Aleka'ya bunu düzeltmenin bir yolunu aratıyorum."

"Aleka?" Eva başını kaldırıp ona baktı. "Neden bir cevap bulabilsin ki?"

Tepesinde uçan bir deniz kuşunu izledi. "Eski iblis uygarlıkları ve tarihi üzerine doktorası var. Araştırma konusunda iyi ve çok fazla kaynağı var."

Eva kuzeninin iyiden de iyi olduğunu umuyordu. Şu anda tehlikede olan çok şey vardı.

Ufkun derinliklerinde, Logan'ın yüz hatlarında ne düşündüğüne dair bir ipucu ararken güneş neredeyse onu kör ediyordu. Yüz ifadesinde endişeden başka bir şey yoktu. Bu biraz da onun için miydi? Her şeyin üstüne bir de buna ihtiyacı yoktu.

"Logan? Neden benim için geri geldin?"

Şaşırmış gibiydi, sanki hileli bir soruydu. "Basın toplantısını izledim. Videoyu durdurmadan önce gerçeği söylediğini gördüm. Mason'ı da gördüm."

Ürperdi. Onun bu şekilde öldüğünü görmek, tanık olduğu en korkunç şeylerden biriydi.

"Teşekkür ederim," dedi. "Hayatımı kurtardınız."

"Bana teşekkür etmene gerek yok." Bir elini onunkinden çekerek avucuyla yanağını kavradı ve kadın onun dokunuşunu arzularak eğildi. Adam kolunu indirdi ve uzun, titrek bir nefes verdi. "Burada benimle olman yeterli. Cujo'yu kaybedersem ne yaparım bilmiyorum. Limos az önce bineğini kaybetti ve ben bunu yaşamak istemiyorum. Tek başıma değil."

Sesindeki ıstırap işkence gibiydi. Yardım etmek istedi, acısını dindirmek istedi. Sunacak bir şeyi olmasını diledi ama tedaviden başka hiçbir şey yardımcı olamazdı.

"Yaşadıklarınız için çok üzgünüm. Aegis'in sana ve ailene yaptıkları için. Daha fazla ne yapabilirim Logan?"

Uzun bir duraksama ile cevap verdi, yoğun bakışları onu kumda esir tutuyordu. Sonra da dudaklarıyla cevap verdi. Okyanus dalgalarının nazik çarpışması arka planda kaybolurken, odağı sadece Logan'a ve ağzının onunkine karşı nasıl hissettirdiğine kaydı. Sert ama yumuşak. Talepkâr ama boyun eğen.

"Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadı ağzına karşı. "Sanki benim için yaratılmışsın gibi."

Ha! Al bakalım, Maja.

Tabii aynı şeyi ona söylemediyse.

"Logan?" Geri çekildi, belki de şu anın derin bir konuşma için uygun bir zaman olmadığıнын farkındaydı ama her şey zihninde çok tazeydi. "Sen ve Maja hakkında..."

Adam gözlerini kapattı ve kadının kalbi durdu. "Onu sevdim," diye itiraf etti ve sonra gözlerini tekrar açtı ve o berrak derinliklerdeki yoğunluk kalbini yeniden çalıştırdı. "Ama genç ve aptaldım. Geriye dönüp baktığımda, birbirimiz için asla doğru kişi olmadığımızı görebiliyorum. Neredeyse bir yılımı olmadığım biri gibi davranarak geçirdim. Asla kendim olamadım. Sen... sen benim ne olduğumu biliyorsun ve hala buradasın. Büyükannem Harvester... pek duygusal biri değildir ama bir keresinde bana her şeyin bir nedeni olduğunu söylemişti. Bu o gözlerden biri değildi-

İnsanların sizi daha iyi hissettirmek için söylediği roller. Herkesin her hayatında kendi insanını ya da ruh eşini bulamayacağını, ama bulduğunda bunu bildiğini söyledi." Sevgiyle gülümsedi. "Eğer bunu anlayamayacak kadar kalın kafalıysam bana bir işaret göndereceğini söyledi. Ama buna ihtiyacı yoktu. Maja benim adamım değildi. O sensin. Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum. Sadece biliyorum."

Eğer giysileri hormondan yapılmış olsaydı, üzerinde eriyip giderlerdi.

Hayatı boyunca bir şey istediğinde onun peşinden gitmişti. Muhtemelen kabus iblis şansı yüzünden bu onun için işe yaramıştı. Ama istediği şey için savaşmak da kim olduğunun bir parçasıydı. Eğer Logan haklıysa ve o da onun kişisiyse, istediği şey için savaşan bir kadına alışsa iyi ederdi.

Ve istediği şey Logan'dı. Tam burada. Şu anda.

Logan, Maja'ya tamamen insan olmadığını itiraf ettiğinden beri kendini hiç bu kadar çıplak bırakmamıştı. Kalbi, Maja onu kırdığından beri hiçbir kadın için atmamıştı.

Şimdi kalbi aşırı hızdaydı. Ve Eva kumsalda elbisesini, sütyenini ve külotunu çıkardığında, aptal organının göğsünden dışarı fırlayacağını düşündü.

Biraz daha aşağıda bir şey de şişti. Hem de çok.

Karşısında çırılçıplak duruyordu, geçmişin büyük sanatçıları ağlatacak bir doğa şaheseriydi.

Sıcaktan bunalmış, yakıcı Yunan güneşiyle alay eder hale gelmişti. Kadın cesurca tişörtünü başından çekip kot pantolonunun düğmelerini açarken kanı damarlarında kaynıyordu. Adam yardım etmeye çalıştığında, kadın onun ellerini tokatlayarak uzaklaştırdı ve sert bir parmak salladı.

"Bunu yapmama izin ver. Bu bir teşekkür ya da kafanı dağıtmanın bir yolu değil." Düşüncesini gözden geçirdi. "Tamam, öyle. Ama bu aynı zamanda benim bir seçim yapmam. Bir kez olsun gerçek bir seçim. İblisin, ailemin ya da Aegis'in etkisiyle değil. Seni istiyorum ve sana ne kadar çok istediğimi göstermek istiyorum."

Oh, evet. Nutku tutulmuştu, sadece başını salladı. Ve sonra dizlerinin üzerine çöküp onu ağzına aldığı anda nefessiz kaldı.

Dili sikinin başında gezinirken ve yumruğu sikini pompalarken zevk onu içine çekti. İnleyerek elini saçlarına götürdü ve onları yukarıya sabitleyen tokaları ve bandı karıştırdı. Ah, evet, bağırsız saçları kalın dalgalar halinde ellerinin ve kollarının üzerine düşüyor, ağzı onunkini okşarken tenini okşuyordu... oh, evet.

Başını geriye atarak zevke teslim oldu.
Ona.

Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti ve bu sadece sihirli dudakları ve hınzır diliyle ona yaptığı şey değildi. Her yerde sakso çektirebilirdi. Ama bulamadığı şey ona güvenen bir kadındı. Doğru şeyi yapmak için terfisiinden vazgeçen bir kadın. Onun dünyasına adım atmaya ve sanki her zaman onun bir parçasıymış gibi yüzleşmeye istekli bir kadın.

Diğer elini kalçasından taşaklarına doğru kaydırdı, parmaklarını oradaki hassas derinin üzerinde gezdirirken hafif ve alaycı bir dokunuş yaptı. Nazikçe sıkarak, shaftında kaynayan boşalırken bağırmasına neden olan emiş uyguladı ve orgazmı, akıllıca zamanlamasıyla ertelenerek yakınlaştı.

Em, yala, pompala...durakla. Yala, yala, sık...
durakla. "Kahretsin, kadın, beni tahrik ediyorsun...
ah, evet!"

Sertçe çekti, sıkarak ve parmağını kesesinin hemen arkasına kıvrarak emme uyguladı. Bir savaşın ön saflarında çarpışan bir cehennem aygırının gücüyle boşaldı.

Deniz meltemi güneşten kavrulmuş tenini serinletirken, kadın onun sahip olduğu her şeyi aldı. Adam içine pompalarken seksi küçük inlemeler çıkardı ve dilinin en hafif dokunuşları için bile çok hassas hale geldiğinde geri adım attı.

Hâlâ sertti. Ve işi bitmeye yakın bile değildi. Vücudu yaralardan sonra olduğu gibi seksten sonra da kendini toparlamıştı ve onu ayağa kaldırdığında tekrar gitmeye hazırdı.

Ailede bir seks şeytanı olmasının tek faydası buydu.

"Harikasin," diye nefes aldı. "Şimdiye kadar istediğim her şey. Neredeyse."

Koyu renk kaşları kalktı. "Neredeyse mi? Başka ne istiyorsun?"

"Senin içinde olmak için."

Adamın ellerini tutup ikisini de sıcak kumlara doğru çekerken, boğucu gülümsemesi bakışlarındaki sıcaklıkla eşleşti, böylece adam açılmış kalçalarının arasında diz çökmüştü. Aletini kavradı ve merkezine doğru yönlendirdi. Başını ıslak sıcaklığına sokmasına izin verdi, ama onu serbest bıraktığında, olduğu yerde kaldı, kısmen gömüldü, parmakları onun tonlu uyluklarını kazdı.

Adamın omuzlarını kavradı ve onu kendine çekmeye çalıştı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni izliyorum."

Ona şaşkın bir bakış attı. "Beni mi izliyorsun? Neden?"

Yavaşça ellerini bacaklarından yukarı kaldırdı ve başparmağının kadının merkezine yaklaşmasına izin verdi. Ta ki pürüzsüz, ayırık etinin arasından görünen şişmiş çıkıntıyı bulana kadar.

Yavaşça okşadı, birleştikleri yerden sızan nemi, kadın arzudan kayganlaşana ve onun dokunuşunu karşılamak için kalçalarını döndürmeye başlayana kadar yaydı.

"Logan," diye fısıldadı.

Omurgasını eğerek kadının içine bastırdı. Sadece taç kaybolana kadar ve erotik görüntü onu neredeyse uçurumun kenarına getirdi. Yine de çok erkendi. Hem de çok erken.

Ayrıca, onun orgazmını da kendisinininkini yuttuğu gibi yutmak istiyordu.

Adam çekildi ve kadın itiraz edemedi, adam ağzıyla onun göbeğini kapladı. Dili sikinin yerini aldı,

Derinlere doğru itiyor ve sonra kıvrımlarının arasından kıvrılıp klitorisinin üzerinde geziniyordu.

"Bunu sana söyledim mi bilmiyorum," dedi onun sıcak tenine karşı, "ama bu benim en sevdiğim şey."

Nefes nefese, ağgözlü bir ses çıkardı ve sonra ondan gelen tek ses, kendinden geçme iniltileriydi.

Otuz Altıncı Bölüm

Eva ikincisinden sonra orgazmlarının sayısını unuttu. Çünkü Logan'ın dilinin ucunda sonsuz bir zevk zirvesinde birbirlerine karışmışlardı.

Sonunda, merhametli bir şekilde, dilinin yassı kısmı klitorisinin etrafındaki hassas eti hafifleterek, aşırı hassas yumrunun sadece ılık Yunan deniz meltemi yüzünden zonklamasına izin verdi.

Son bir alaycı yalamayla, Logan gömülü bir hazine gibi kumdan çıktı, siki kalçalarından gururla çıkıyordu, esmer, damarlı uzunluğu ağzını sulandırıyor. Hiçbir zaman oral seks yapmaktan gerçekten hoşlanan biri olmamıştı ama Logan farklıydı. Bunun samimiyeti onu tahrik ediyordu, belki de hayal görüyordu ama onu yuttuktan sonra, sanki her sinir ucu kendi başına erojen bir bölgeymiş gibi onu karıncalanma hissinin kapladığına yemin etti.

Muhtemelen seks şeytanı DNA'sı.

İğrenmeyi bekledi. Ya da iğrenmeyi. Ama mutluluktan başka bir şey yoktu. Gerçekten de adamın geçmişi ya da soy ağacı umurunda değildi. Önemli olan oydu.

Oh, ve yavaşça onu örtüşü, kalın kaslı omuzları bir dirseğinin üzerinde kumda kendini desteklerken yuvarlanıyor ve diğer eliyle kalçasını kavrayarak kalçalarını onunkıyla buluşmak için kaldırıyor.

Uyarılmışlığı derinlere iniyor, onu en iyi şekilde geriyor ve dolduruyordu. Göğüsleri adamın göğsüne sürtünüyor, meme uçları seksine elektrik şokları gönderiyordu. Her şey gitti

Keeley'nin "düzgün bir sikiş" olarak adlandırdığı şeyi ona vererek içine pompalamaya başladığında elektrikli ve vahşi.

Kısa bir hüznün parıltısı yükselen tutkuyu tehdit etti ama onu uzaklaştırdı. Bunun için daha sonra bolca zamanı olacaktı.

Sanki onun yoldan saptığını biliyormuş gibi başını eğdi ve onu öptü, başka hiçbir şeyin araya girmemesi için onu tümüyle anın içine soktu. Etraflarındaki her şey, okyanus dalgaları, ağaçların arasından gelen esinti, onlar hareket ettikçe vücutlarının altında kayan ılık kum... sadece zenginleştirdi, azaltmadı.

Sertçe boşaldı, Logan da zirveye ulaştığında kusursuz mavi gökyüzüne haykırdı, onun ecstasy çığlığı onu vücuduna bir akım gibi yayılan başka bir dalgalanan kasılmaya gönderdi.

Zaman durdu ve başladı, gerildi ve daraldı, ta ki sadece göğüs kafesleri kabararak hareketsiz kalana kadar.

Uzun bir süre bu şekilde kaldılar, ta ki uzaktaki sesler şeklindeki gerçeklik onu telaşlı bir şekilde oturur pozisyona getirene kadar. "O da neydi?"

Uzun bedenini kumlara yaslamıştı, hiç endişelenmemişti. Hâlâ kot pantolonunu giyiyordu, cinsel organı göbeğinin üzerinde ağır ve bitkin bir şekilde yatıyordu ve nedense bu, sesler duymasına rağmen onu gülümsetti.

"Bunlar Memitim. Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettiğinde buraya taşındılar. Yerleşkeleri güneyde."

Azagoth'un soyundan gelen yeryüzü meleklerini duymuştu ama Aegis'teki insanlar onların varlığının gerçek mi yoksa efsane mi olduğu konusunda kararsız görünüyordu.

Güneye gitmek onun için biraz fazla geneldi, bu yüzden kıyafetlerine uzandı. "Az önce yaptığımız şeyin tadını çıkarmak istemediğimden değil, ama... şimdi ne yapacağız?"

Doğrulup pantolonunun içine girdi ve düğmelerini ilikledi. "Draven'ı bulmalıyım ama seni de güvende tutmalıyım. Artık onun tek odak noktası sen olacaksın. O ve Lilith arasında, hiçbir yerin yeterince güvenli olmadığından endişeleniyorum."

"Ciddi misin? Burada bile mi?"

"Ares'in adası muhtemelen dünyadaki en güvenli yer. Ama Sheoul-gra da öyle olmalıydı ve Azagoth onu yok etmeden önce Memitim'in bir kısmı onun diyarında öldürüldü. İsteğin olduğu yerde, bir yol da vardır."

Logan'ın telsizi bipledi ve bir mesaj belirdi. Mesajı okuyamadı ama onu okuyabildi.

Kötü bir haberdi.

Cujo mu?

Oh, Tanrım. Yüzündeki kan çekilirken elini ağzına götürerek kuru bir şekilde yutkundu.

"Logan?"

"Gitmemiz gerek." "Ne oldu?"

"Annem arıyor. Underworld General'da." Sesi paramparça oldu. "Bebeğini kaybediyor."

Otuz Yedinci Bölüm

Logan'ın ilk içgüdüğü onu hastaneye götürmesi için Cujo'yu çağırmak oldu. Bunu yapamaması her şeyin üstüne bir de acı vermişti.

Giyinmeyi bitirdiler ve beş dakika sonra adanın Harrowgate'ine vardılar. "İstersen burada kalabilirsin," dedi Eva'ya. "Hastane biraz... iblislerle dolu."

Kadının ona bakışı saf bir kızgınlıktı. "Bununla başa çıkabilirim Logan." Sesi ciddi ama kararlıydı, gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Cennette sensiz olmaktansa cehennemde seninle olmayı tercih ederim."

Belle'in geçen yıl gişe rekorları kıran, Güzel ve Çirkin'in yeniden anlatıldığı, Çirkin'in bir iblis, Belle'in ise bir iblis avcısı olduğu filminden yaptığı alıntıyla bir nefes aldı.

Adamım, Eva gittikçe daha iyi olmaya devam ediyordu. "Eğer eminsen." Elini cebine attı ve DART'a geri verme zahmetine katlanmadığı StryTech parasını bulmak için iki dekipulayı karıştırdı. Bulduğunda Eva'ya uzattı ve kapıdan içeri girdiler.

Parlayan Underworld General Hospital kadüs sembolüne dokundu ve Underworld General'ın Acil Servisinin içindeki kapıdan dışarı adım attılar.

Her zamanki kaos ortamına hazırlanırken, sadece birkaç iblisin görülmeyi beklediğini ve kimsenin bağırıp çağırmadığını ya da insanları tehdit etmediğini görünce şaşırdı.

Mucizeler gerçekleşir.

Ancak Şu anda ihtiyaçı olan mucize, babasının az önce çıktığı odanın içindeydi; yüz ifadesi kederli, solgun gözleri kırmızıyla çevriliydi.

Logan'ın dünyası sallanıyordu ve ayakta kalmasının tek nedeni Eva'nın onu tutmasıydı.

Suçluluk duygusu onu sarmış, dizlerinin üzerine çöktürmeye çalışmıştı.

Bu onun suçuydu. Eğer ailesiyle yüzleşmeseydi, annesini üzmeseydi, o odada olmazdı ve babası da yıkılmanın eşiğinde olmazdı.

"Git." Eva elini sıktı ve onu dürttü. "Sana ihtiyaçı var. Ben iyi olacağım."

Logan ona Ares'in adasının dünyadaki en güvenli yer olduğunu söylemişti ama aslında burasıydı. Hastane, burayı kendi evleri olarak gören iblisler tarafından korunuyor ve savunuluyordu. Ve etrafta dolaşmıyorlardı. Onun elini sıktı ve babasının yanına gitti.

Thanatos onun yaklaşmasını izledi, ifadesi buzdan oyulmuştu, bakışları soğuk ve mesafeliydi.

"Baba." Logan yutkundu, sesinin kırılmamasını diledi. Göz göze gelmişlerdi, aralarında bir metre vardı ama yine de bir dünya uzaktaydılar. "Ben ok-"

Birdenbire Thanatos'un kolları tarafından sarıldı. "Oğlum," diye mırıldandı. "Aramızda ne geçerse geçsin, seni her zaman seveceğim. Burada olduğun için her zaman minnettar olacağım."

Logan'ın içine çöken rahatlama, acı ve suçluluk duygusunun bir kısmını hafifletti. Ailesinin ona öğrettiği bir şey varsa, o da ne kadar ahmak olursa olsun, her zaman onun yanında olacaklarıydı.

"Biliyorum." Geri çekildi, gözleri yanıyordu. "Anne? Bebek?"

Thanatos başını salladı. "Kanaması başladı ve biz de doğruca buraya geldik ama Eidolon çok geç olduğunu söylüyor."

Harrowgate açılırken Logan, "Bu olamaz," dedi ve Ares dışarı çıktı, onu Limos ve Arik izledi. Arabalar daireler çiziyordu. "Eidolon tamir edebilir... o her şeyi tamir edebilir." Etrafında çılgınca doktoru aradı ama sadece

hastalar ve hemşireler. Vicdan azabından aklını kaçıracaktı.

Thanatos elini onun omzuna koydu, rahatlatıcı ağırlığı Logan'ı yere indirdi. "Bazı şeyler onun bile ötesinde."

"Ama bu benim hatam. Eğer onu üzmeseydim..."

"Hayır." Babası onu serbest bıraktı, bakışları annesinin zilyon tane monitöre bağılı olarak yattığı odada geziniyordu. "Annenin hamilelikleri her zaman zor olmuştur. Bu senin suçun değıl."

Harrowgate tekrar parladı ve Reseph ile Jillian, ikisi de ter içinde, yataktan fırlamış gibi görünerek dışarı koştular.

"Ne yapabiliriz ki?" Jillian sordu ama Thanatos başını salladı.

"İhtiyacımız olan tek şey senin burada olman." Logan'a döndü ve eline bir şey sıkıştırdı.

Logan suçlamalar ve kinle içeri daldığında Thanatos'un dükkânda üzerinde çalıştığı ahşap silah. Hem bu anıyı hatırlayınca hem de silahın Draven için yapıldığını öğrenince ağzı kurudu.

"Ne olur ne olmaz." Thanatos Logan'ın omzunu bir kez daha rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Anlaşmazlık içinde olsak da olmasak da, güvende olmanı istiyorum."

Logan da bunu istiyordu. Sevdiği herkesin güvende olmasını istiyordu ama hayat ona güvenliğın garanti olmadığını öğretmişti, ölümsüzler için bile.

Eva hastanelerde hiç rahat edememişti. Acı ve hastalık sesleri, dezenfektan ve hastalık kokuları

kan ve acı manzaraları. Bu yüzden iblisler tarafından yönetilen bir hastanede rahat etmeyi beklemiyordu.

Ve vay canına, haklıydı.

Underworld General, Bizarro Dünyası'nın hayata geçmiş haliydi. Elbette, Logan'la birlikte orada duran Mahşerin Dört Atlısı İncil'deki efsanelerin ete kemiğe bürünmüş haliydi, bu yüzden gerçekten şok olmak zordu. Aksine, büyülenmişti.

Acil Servis'te dolaşırken dikkat çekmemeye çalıştı, beyni gördüğü şeyleri işlemek için fazla mesai yapıyordu.

Aegis Tayla'nın anlattıklarından bazılarını kaydetmişti, bu yüzden Eva gri duvarlara kanla yazılmış kelimelerin şiddet karşısı büyüler olduğunu biliyordu. Tavandan sarkan zincirler ve kancalar olduğunu biliyordu, görünüşe göre iblisleri kaldırmaya veya zapt etmeye yardımcı olmak için. Hatta kim bilir nereye götürülmek üzere bekleyen, tekerlekler ya da raylar üzerindeki çeşitli boyut ve şekillerdeki kafesleri de biliyordu. Ama siyah zeminde kan akan çukurlar, raflara tünemiş kafatasları ve duvarlara monte edilmiş şeytani tıbbi prosedürleri gösteren tuhaf resimler olacağını bilmiyordu.

Doğrusu, insan ırkının tüm varlığı boyunca deney, test ve tıbbi ilerlemeler adına hayvanlara ve diğer insanlara yaptıklarının görüntülerinden pek de farklı görünmüyordu.

Çeşitli türlerden yarım düzine insan olmayanın beklediği, çoğu bir şekilde kanayan, birinin kopmuş dokunacını tuttuğu bekleme alanının etrafından dolaştı. Bir başkası göz küresini avucunun içinde zıplatıyordu. Gözünü kaybetmediğini anlaması bir saniye sürdü. Gözü bu şekilde çalışıyordu.

İblisler çok ürkütücüydü.

Bakışlarını kaçırarak yolun karşısındaki otomata odaklandı. İçinde ne vardı? Muhtemelen Doritos ve Mountain Dew değildir.

"Eva."

İrkilerek arkasını döndü ve Logan'ın annesinin yattığı odanın kapısında durduğunu fark etti.

hastane yatağında, tıbbi ekipmana bağlı ve zayıf bir şekilde gülümsüyor.

"Bayan, ah..."

"Regan." Sesi hırıltılı ama güçlüydü, gözleri şiş ve hüzünlüydü ama keskindi. "İçeri gel."

İstemiyorum.

Eva'nın içinde bir şeyler koptu, sanki son birkaç gün sonunda onu yakalamıştı. Listelenecek çok fazla şey vardı, çok fazla trajedi, çok fazla gerçek. Ve şimdi, Eva'nın aşık olduğu adamın annesi, Aegis'in altını üstüne getiren ve şu anda düşük yapmakta olan kadın onunla konuşmak istiyordu.

Eva her zaman her durumda kendine güvenirdi. Durumları kontrol altına alırdı. Durumlar onu kontrol etmezdi. Ama ya tüm bunların nedeni ailesi ve Lukas'ın ona bağladığı iblis ise? Kendine güveni iyi şansının bir sonucu muydu? Şimdi talihi tersine döndüğüne göre, kendine olan inancı da tersine dönmüştü.

Bunların hepsi... çok fazlaydı.

Bir çıkış bulmak için çılgınca etrafına bakındı. Bir dakikalığına nefesini tutabilse-

"Eva." Regan'ın sesi onu panikten kurtardı. "İyi misin?"

Ben iyi miyim? Kadın makinelere bağlı bir hastane yatağında yatıyordu ve Eva'yı mı soruyordu?

"Rahatsız etmek istememiştim... Sizi yalnız bırakayım-"

"Hayır, lütfen, sizinle konuşmak istiyorum."

Son derece rahatsız edici olacağı kesin olan bu sohbetten kaçınmak için geçerli bir bahane bulamayan Eva, Regan'ın yatağının yanına gitti.

"Kaybınız için gerçekten çok üzgünüm."

"Teşekkür ederim." Regan elini karnının üzerine koydu. "Planlı değildi ama bir bebeğe daha hazırдық." Aegis karargâhına yapılan saldırının görüntülerini gösteren televizyonu işaret etti. "Korkunç olmalı. O sahte videoya karşı konuşmakla cesurca bir şey yaptın."

Eva homurdandı. "Cesur mu? Çok korkmuştum. İşimi ve pek çok arkadaşımı kaybedeceğimi biliyordum. Belki ailemi de."

"Cesaret korkunun yokluğu değildir," dedi Regan, açıkça birinden alıntı yaparak. "Buna aptallık denir. Cesaret korkuya rağmen doğru olanı yapmaktır." Zayıf bir kahkaha attı. "Ares bunun gibi eğlenceli sözlerle doludur. Göreceksin."

Göreceksin.

Sanki Eva'nın bu aileyle olan ilişkisinde bir kalıcılık varmış gibi.

İçinden şurup gibi bir sıcaklık aktı. Kariyeri ve geçmişi göz önüne alındığında, bu insanların ona nasıl davranacağından emin değildi, ama kesinlikle nezaket veya kabul görmeye yakın bir şey bile beklemiyordu.

Regan yüzünü buruşturarak iki elini karnına götürdü. Gözünden bir damla yaş süzülürken, çektiği acının dalgaları arasında nefes alıyordu.

"Ben Thanatos'u getireyim." Eva aceleyle kapıya yöneldi ama eşikte aniden durdu. Sıcak, şurupumsu his geri döndü, ama daha güçlüydü. Daha sıcak. Acı verecek kadar hoştu. Regan'a gitmek için duyduğu güçlü içgüdü onu ele geçirirken kulaklarında müzikal bir uğultu çınladı.

Eva neredeyse otomatik olarak, tarif edemediği bir şekilde Regan'a döndü. Sanki bir rüyadaymış gibi uzandı ve diğer kadının elini tuttu. İçinde bir şey kabardı, titreşen bir karıncalanma, Limos'un evinde ona yıldırım çarptığında hissettiği gibi -eğer olan buysa-.

Odanın her yerinde makineler bip sesi çıkarıyor ve çığlık atıyordu. İnsanlar içeri doluştu, yüzlerinde şaşkınlıktan şaşkınlığa ve Thanatos'un durumunda dehşet ve öfkeye kadar değişen ifadeler vardı.

Eva hâlâ her şeyden uzakta hissediyordu, sanki elinin Regan'ın eliyle birleştiği yerden patlayan ve her ikisini de yutmak için yayılan ışığı sadece izliyordu.

İçini bir huzur duygusu kaplarken insanlar gözlerini siper etti ve sonra... bir kalp atışı. Ama onunki değil. Regan'ınki değil. Güçlü ve emin.

Bebek.

Saf neşe Eva'nın içine işledi ve Regan gülmeye başladı.

İsim etiketinde EIDOLON yazan bir doktor Regan'a doğru uzandı, kolundaki glifler parlıyordu. Eli on santim yaklaşmadan şiddetli bir savrulmayla geriye doğru fırladı ve bip sesi çıkaran makinelerden birine çarparak merhametle onu yok etti.

Işık aniden kayboldu ve Eva bir adım geriye tökezledi. Onu yakalayan bir çift güçlü kol olmasa yere düşecekti.

Logan.

"Az önce ne olduğunu bilmiyorum," diye nefes aldı. "Annene dokundum ve... bebeği hissettim."

"Neler oluyor?" Thanatos böğürdü ve sonra Eidolon ayağa kalktı, eli Regan'ın bileğindeydi, kolu tekrar parlıyordu.

"Logan'a hamile kaldığından beri böyle bir şey yaşamamıştım." Kaşları çatıldı ve sonra kara gözleri kocaman açıldı. "Vay canına..." Eidolon inanamayarak Regan'a baktı. "Bebek... iyi. Her şey yolunda." Thanatos'a bir bakış attı. "Bunu açıklayamam."

Logan Eva'yı ona doğru çevirdi. "Ne yaptın sen?"

Eva'nın hiçbir fikri yoktu. Herkes gibi onun da kafası karışmıştı. "Hiçbir şey. Yani, bilmiyorum. Ona gitmek için bir dürtü duydum ve ondan sonrasını açıklayamıyorum. Kontrol bende değildi."

"Her neyse," dedi Regan, yüzü geniş bir sırıtışla bölünerek, "teşekkür ederim."

Thanatos'un gözleri doktorun üzerinde kısıldı. "Her şeyin yolunda olduğuna emin misin?"

"Bazı testler yapacağım ama evet, sonuçlar konusunda iyimserim."

"Logan!" Cara, Regan kadar geniş bir şekilde gülümseyerek odaya daldı. "Cujo iyileşecek. Emin olur olmaz geldim."

Eva'yı bir rahatlama seli kapladı ve Logan'ın tüm vücudu gevşedi, "Teşekkür ederim Cara," diye fısıldarken başı geriye düştü.

"Ben değildim," dedi ve adamın başı tekrar öne düştü. "Stryke o mermilerin içinde ne varsa onun tedavisini gönderdi."

Odadaki herkes dondu kaldı.

"Ayrıca evinize bir paket gönderdiğini söylememi istedi. Draven'ı bulmana yardım edeceğini söyledi."

Thanatos onlara doğru döndü. "Gidin," dedi. "Ben annenle birlikte burada olacağım. Yardımımıza ihtiyacın olduğunda bize haber ver."

Logan başını salladı ve Regan'a döndü. "Anne... Daha önce olanlar için özür dilerim. I-"

"Sorun değil. Hepsini sonra konuşuruz," dedi. "Şu anda Draven'ın onu durdurmana ihtiyacı var. Eva'nın da buna ihtiyacı var."

İyi dileklerin, teşekkürlerin ve kucaklaşmaların hepsi bulanıktı ve Logan onu annesinin odasından çıkarırken Eva'nın düşünebildiği tek şey Aegis'in ne kadar inanılmaz derecede yanlış olduğuydu.

Her şey hakkında.

Otuz Sekizinci Bölüm

Eve döndüğünde Cujo Logan'ı bekliyordu. Eva'yla birlikte Harrowgate'in bulunduğu depodan dışarı adım attıkları anda Cujo Logan'ı yere yapıştırdı. Canavarın dev pençeleri altında sıkışan Logan, Cujo yüzüne ve başına salyalı öpücükler kondururken zorlukla nefes alabiliyordu.

"Hey, dostum." Gülererek itin burnunu itmek için nfile bir girişimde bulundu. "Ben de seni gördüğüme sevindim." Köpeğin altından sıyrılmayı başardı ve tıpkı küçükken yaptığı gibi kollarını Cujo'nun boynuna doladı ve canavar onu ayağa kaldırırken ona sarıldı. "Eva'ya merhaba demek ister misin?"

Ona söylediği gibi bakışlarını kaçırان Eva tereddütlü bir adım attı ama Cujo'nun alçak, gırtlaktan gelen hırlamasıyla dondu kaldı. Cujo çömelerek ona doğru yaklaştı, ayağını kokladı, hırladı ve ortadan kayboldu.

Tuhaf. Cujo insanlara karşı nadiren böyle yumuşak davranırdı. O daha çok yüzünüze bakan ya da uzaktan izleyip saldıran türden bir hayvandı.

"Seni ısırmadı ya da üzerine işemedi, o yüzden buna galibiyet diyebiliriz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Üzerime işemek mi?"

"Evet." Eve doğru yürürlerken güldü. "Mace birkaç hafta önce barbekü için eve bir piliç getirdi. Sevimli, kızıl saçlı, üç boynuzlu. Her neyse, Cujo'ya ızgaradan biraz biftek atıyordum ve onu gördü, koştu ve üzerine kocaman, dumanı tüten bir işedi. Ve o şeyin kokusunu bir hafta boyunca teninizde hissedebilirsiniz." Onları eve götürdü.

"Mace o gece biriyle yatmadı." Bunu tekrar düşündü. "En azından onun tarafından değil."

Daha oturma odasına varmadan Crux sıska kollarında bir kutuyla onları karşıladı.

"Logan! Asla inanmayacaksın-"

"Biliyorum. Stryke'dan."

Çocuk başıyla onayladı ve kutuyu bir Noel hediyesi gibi ona doğru itti. Olanlardan sonra Crux hâlâ Stryke'ın yola geleceğini umuyordu. Kaos'un ölümünden kimse Crux kadar etkilenmemişti ama yine de her şeye rağmen çocuksu bir masumiyetle yaklaşmayı sürdürüyordu. Rade, Crux'un ikizinin kaybıyla henüz başa çıkamadığında ısrar ediyordu ve bu fikirlere sahip olan tek kişi o değildi. Eidolon, Crux'un kardeşi olmadan geçiş sürecinin zor olacağı ve diğer tarafa geçtiğinde eskisi gibi olmayabileceği konusunda uyardı.

Ama şimdilik Crux, dünyanın nasıl işlediğini bilen ama ona katılmaya hazır olmayan bir çocuktü.

Ona daha fazla güç.

Logan babasının ona verdiği silahı masanın üzerine fırlattı. "Herkes nerede?"

"Bebek bakıcısı gibi mi görünüyorum?" Crux kutuyu ondan geri aldı ve hiç kullanmadıkları yemek masasının üzerine bıraktı. "Sanırım Mace ve Blade Draven'ı arıyorlar. Sabre muhtemelen laboratuvar işleriyle uğraşıyor. Ve son duyduğuma göre Rade kötü bir adamı sorguluyormuş... Bilmiyorum, bir hükümet için."

Crux kışında taşıyor olması gereken bir makası havaya kaldırdı çünkü Logan onları hiçbir yerde görmemişti.

Kutunun üzerindeki bandı keserken Eva'nın eli sırtının alt kısmına indi ve onun yanında olduğunu nazikçe hatırlattı. Dört kapak da açıldığında, içeriden üç ayak yüksekliğinde bir holovid çıktı.

"Hey, pislik." Göğsünde orta parmak baskılı bir tişörtün üzerine laboratuvar önlüğü giymiş olan Stryke, elinde tuttuğu

bir video oyunu kumandasına benziyordu. "Cujo'yu kurtardığım için bana daha sonra teşekkür edebilirsin. Kutunun içinde bu cihaz var. Draven'ı bulmak için bir tür büyü gönderecek. Bunu geliştirmek için fizik, otlar, kan ve anlamayacağın bazı teknolojik şeylerin bir kombinasyonunu kullandım. Eminim aynı cihazı Lilith gibi düşmanları bulmak için neden kullanamadığımızı soruyorsunuzdur, çünkü bu teknoloji sadece vücut kimyası büyük bir değişimin ortasında olan iblisler üzerinde çalışıyor. Başlangıçta bunu kötülüğe dönüşecek olan Seminus iblislerinin izini sürmek için tasarlamıştım. Draven'ı öğrendiğimde, onun DNA'sını aramak için yeniden programladım. Ve evet, onun DNA'sı bende. Herkesin DNA'sı bende. Yargılayıcı saçmalıklarını siktir et."

Siktiğimin Stryke'ı. Adam çekilmezdi.

Stryke cihazı bir kutuya yerleştirdi. "A düğmesi pilotun iletişim çipini etkinleştirir. B düğmesi büyüü etkinleştirir. Kumanda kolu büyüü yönlendirir, ancak B ve C düğmelerini aynı anda kullanmanız gerekir- Hey, orada mısın?" Sanki bir kapıya vurur gibi havaya vurdu, tam bir dev hıyar gibi. "Seni daha kaybetmedim mi? Ben de öyle düşünmüştüm. Bak, kumandayı kız arkadaşına ver ve ona başlamak için A düğmesine basmasını söyle."

Stryke homurdandı, belli ki Logan'ın şaşkınlığını bekliyordu.

Piç kurusu.

"Evet, onu çok iyi araştırdım," diye devam etti. "Sanki beni hiç tanıımıyormuşsun gibi. Yani, bunu ona ver ve talimatlar çip implantına yüklensin. O kullanabilir. Sen her şeyi berbat edeceksin. Crux da halledebilir, ama sadece Eva akıllanıp sana siktir git falan derse. Dediğim gibi Crux, A düğmesine bas." Kutunun kapaklarını katladı. "Bir şey daha var. Bu test edilmemiş bir prototiptir. Riski size ait olmak üzere kullanın ve ters giden her şey için beni suçlamayın. Çünkü olacak. Hep öyle olur."

Video kapandı.

"Vay canına," dedi Eva. "Eğlenceli birine benziyor."

"Uzun zamandır üzgündü." Crux gözlerini ağabeyinin durduğu boşluğa dikti. "Ve bir nöbet geçiriyor."

Eva Logan'a bir bakış attı. "Bir bölüm mü? Amber gibi mi?"

Başını iki yana salladı. "Amber bir tür imgelem görüyor. Stryke'ın beyninin hiperaktifleştigi anlar oluyor. Günlerce yemek yemeden ya da uyumadan durabiliyor-"

"Ya da seks," dedi Crux ve Logan başıyla onayladı.

"O kadar odaklanıyor ki... kendini işinde kaybediyor. Sanki kafasının içinde hapsolmuş gibi."

Kaşlarını çattı. "Ama o bir Seminus iblisi. Seks yapmadan nasıl durabilir?"

Crux kutunun içine bakarken cevap verdi. "Amcamız Eidolon birkaç gün hayatta kalmamıza yardımcı olan bir ilaç geliştirdi."

"Hayatta kalmak," diye hatırlattı Logan ona. "Gelişmek değil."

Logan, Kaos'un ölümünden önce ve sonra Stryke'ın o kadar derin bir kriz geçirdiğini hatırlıyordu ki, delirmesini önlemek için onu tutup zorla iğne yapmak zorunda kalmışlardı. Ya da ölmesini. Ve iğneler işe yaramadıktan sonra onu kadınlara getirdikleri birkaç kez daha, acı ve hezeyandan delirmişti.

Logan, Stryke'ın ailesi ve arkadaşları zorla iğne yapmadan ya da ona dişi getirmeden nasıl hâlâ hayatta olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Muhtemelen Masumi. Ya da belki birine para vermiştir. Bu kulağa doğru geliyordu. Her şeye para ve hakaret savururdu.

Crux kutunun içine uzandı ve kumandayı Eva'ya uzattı. "Seni Pilot Kraliçe ilan etti."

"Bekle." Eva alamadan Logan cihaza el koydu. "Bu konuda hâlâ hiçbir şey bilmiyoruz."

Ona baktı. "Zamanımızın kalmadığını biliyoruz. Stryke'ı şahsen tanımıyorum ama geliştirdiği teknolojinin işe yaradığını biliyorum." Utangaç bir omuz silkme hareketi yaptı. "Çoğunlukla. Birkaç olay oldu-"

"İsveç'teki ABD büyükelçiliğindeki arızalı bir iblis dedektörünün kurt adam Avustralya Büyükelçisini eritmesi gibi mi? Ya da iblis müvekkillerini temsil eden yarı iblis bir avukatın Arjantin'deki bir adliyenin güvenlik sistemi tarafından başının kesilmesi gibi mi?"

"Evet, bahsettiğim olaylar bunlardı." Kızın sinirli bakışları onu eğlendirdi. "Ama başka ne seçeneğimiz var ki?"

Kabul etmek istese de istemese de haklıydı. Lilith ile eşleşen Draven ölümcül ve tehlikeli bir kombinasyondur ve Draven, Eva ölene ya da ailesinin ve bir iblis rahibinin yanında bir ritüel masasına bağlanana kadar durmayacaktı.

Ama Logan, Stryke'ın yarım yamalak yeni teknolojisiyle Eva'nın hayatını riske atmak istemiyordu. "Ben yaparım," dedi ama Crux ona şaka mı yapıyorsun bakışı attı.

"Yapamazsın. Sadece Eva yapabilir. Stryke öyle söyledi. O Kutsanmış Olan."

Çocuğun bulutlardan inmesi gerekiyordu. "Crux, dostum, kardeşine inandığını biliyorum-"

Eva elini onun koluna sıkıştırdı. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim? Özel olarak?"

"Elbette." Kadının kendisini mutfağa götürmesine izin verdi.

"Bak." Ona döndü, koyu renk gözlerindeki bitkin gölgelere rağmen bir güç ve kararlılık yumağıydı. "Bütün bunları omuzlarına almak istediğini biliyorum ama Draven'ı idare edebilecek tek kişi sensin. Kumandayı kullanma konusunda endişelenme. Bu benim yapabileceğim bir şey. Aegis'in yaptığı onca şeyden sonra, bu benim yapmam gereken bir şey. Bana bırak."

"Eğer bir şey olursa-"

Parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu. "O zaman en azından denedik."

Adamım, bu kadın inanılmazdı.

Harvester, ölmüş olamayacağını biliyorum. Ve biliyorum, eğer kalın kafalı olsaydım, doğru yeri bulduğumda bana bir işaret göndereceğini söylemiştin.

Benim için bir eş. Bir işaret göndermene gerek yok. Ben onu buldum.

Logan bir savaş planı koordine etmek için DART çalışanları ve ailesiyle temasa geçerken, Eva da Stryke'ın gönderdiği teknolojiye aşina oldu.

Crux onu oyun odasına götürdü ve orada sanal bir gemiyi kullanmak için tasarlanmış bir sandalyede en rahat edeceğini düşündü. Oldukça havalı. Gazetecilik hayatıyla o kadar meşguldü ki sanal gerçeklikte oynamayı ve kendini başka bir dünyanın akışında kaybetmeyi seven yanını ihmal etmişti. Bu çok ama çok kolaydı. Çünkü gerçek hayat bazen çok korkunç olabiliyordu.

Bir savaş uçağı veya yıldız savaşçısından bir yarış arabasına kadar herhangi bir şeyin kokpitini simüle etmek için tasarlanmış sandalyeye oturdu. Burada yaşayanların kurduğu şey oldukça sıra dışıydı. Elbette, sanal ve karma gerçeklik büyük bir şeydi, son birkaç on yılda teknoloji açısından sıçramalar ve sınırlar çiziyordu, ancak çoğu insan bu adamların sahip olduğu türden bir alana sahip değildi. Bu ağır yastıklı oda, Star Trek'teki sanal güverte gibi devasa alanlarda oyun oynamalarına olanak tanıyordu.

Ama şu anda bir oyun oynamıyordu ve kumandayı eline aldığı anda bunun farkına varması onu çok etkiledi. Bu gerçek hayattı. Bu onun hayatıydı. Eğer başarısız olursa ölebilirdi. Draven ölebilirdi. Tek bildiği, bütün evi havaya uçurabileceğiydi.

Meydan okumayı her zaman sevmiştir.

Oyunu kazanmaya kararlı bir şekilde kumandadaki A düğmesine bastı. İletişim cihazının çip implantının bulunduğu yerde şakağından ani, zihnini uyuşturan bir sarsıntı geçti.

Sonra, 3 boyutlu şeffaflık içinde önünde duran Stryke oldu.

"Hey. Her kimsen, Draven'ı avlamaya hazırlanıyorsun. Bilgin olsun, onu hep sevmişimdir, umarım başarılı olursun. Her neyse, anlaşma şu. Bir baloncuğa rehberlik edeceksin. Buna baloncuk diyelim. Alternatif bir boyutta, iblisler alemi ile bizimkinin arasındaki bir boşlukta çalışan bir madde zerresi, ama bu önemli değil. Baloncuğunuz kontrol cihazına programlanmış belirli bir kişiyi arayacak. Yine de bazı sınırlamalar var. Draven sadece insan alemindeyse onu bulabilir. Eğer Sheoul'daysa, baloncuk amaçsızca dönüp duracak ve sonunda kendini imha edecek." Tereddüt etti. "Muhtemelen."

"Neler oluyor?" Crux sordu. "Ne görüyorsun?"

Eva, Crux'un coşkusuna gülümsedi. "Bu Stryke. Cihazın nasıl kullanılacağını açıklıyor."

"Oh, harika. Keşke ben de yapabilsem."

"Sana her şeyi sonra anlatacağım," diye söz verdi.

Stryke baloncuğun nasıl çalıştırılacağını, daha çok Draven'ı bulduğunda onu nasıl yönlendireceğini, yerini belirlemek için onu bir drone gibi nasıl kullanacağını anlattı. Birkaç uyarı da vardı: X ve Y düğmelerine aynı anda basmayın yoksa bomba benzeri bir olay meydana gelebilir. Ve hiçbir koşulda baloncuğun Draven'a dokunmasına izin veremezsiniz. Sanırım bunu yapmak onu sana taşıyabilir. Ya da alemler arasında bir yarığa neden olup hepimizi bir kara delik gibi içine çekebilir. Bu gerçekten bir gizem.

Demek Stryke bir manyaktı. Eva cihazı kullanma kararından pişmanlık duymaya başlamıştı.

"Crux." Logan oyun odasına girdi ve Crux'ı el sallayarak kovdu. "Dışarı."

Crux suratını astı, tamamen ezilmişti. "Ama ben izlemek istiyorum." "Hayır, bu sefer değil." Logan başparmağını Crux'a doğru

kapı eşiğinde. "Defol." Crux kendi kendine mırıldanarak dışarı çıktı ve Logan ona döndü. "Blade, Mace ve Scotty Harrow Geçidi'nde bekliyorlar, Draven'ı bulduğunuz anda oraya gitmeye hazırlar. Atlılar beklemede ve Draven yalnız değilse içeri girecekler."

"Peki ya sen?"

"Yakalanana kadar seninle kalacağım. Sonra onu ailesine götürmeye yardım edeceğim."

"Logan, benim için endişelenmene gerçekten gerek yok."

"Stryke bir şeylerin ters gidebileceğini söyledi. Bir yere gitmiyorum.

sana düşen görev tamamlanana kadar."

Söylediklerine rağmen rahatlamış bir şekilde sandalyeye geri oturdu. "Tamam, hadi yapalım o zaman."

Gözlerini kapatarak B düğmesine bastı.

Anında, yanan bir kibrit gibi, önünde küçük bir alev belirdi. Buraya kadar her şey yolunda. Stryke büyüü dünyaya göndermek için aynı düğmeye tekrar basmasını söyledi.

Basın.

Alev kendini küçük bir topa dönüştürdü ve tavana doğru fırladı. Zihninin gözünde, caddede hızla ilerlediğini, yapıların arasından geçtiğini, zemini sıyırdığını ve binaların üzerinden süzüldüğünü gördü. Hızını arttırdı, Avustralya'nın etrafında zıpladı, geniş, ıssız alanları ve şehirleri sadece birkaç saniye içinde kontrol etti.

"Avustralya temiz." O şey geniş bir su kütesinin üzerinden geçti. "Yeni Zelanda da öyle," dedi birkaç dakika sonra. "Antarktika da öyle. Şok edici."

Cihaz bir düzine ülkeyi daha temizledi. Ve bir düzine daha. Ve başka...hayır...bekle...

Küçük alev yavaşladı ve Afrika'da bir yerde bir şehrin etrafında dönmeye başladı. Daireler küçüldü ve insanların çöpleri karıştırdığı bir çöplüğe yöneldi.

Alev bir insandan diğerine sıçradı ve sonra bir mermi gibi devasa çöp merkezinin uzak tarafındaki bir kulübeye doğru fırladı. Duvarın içinden ve zeminin altından geçerek toprak ve çürüyen odunlardan oluşan dolambaçlı tünellere doğru ilerledi.

"Bir tür gizli odadayım," diye nefes aldı, kalbi sanal bir yarış aracını kullanırken olduğu gibi hızla çarpıyordu.

"Nerede?" Logan sordu.

"Afrika'da bir yerde. Bekle... Sanırım yaklaştık." Alev, onu öğürmekle tehdit eden bir dehşet odasına fırladı. "Oh, kahretsin. Orada bir sürü iblis var. Lilith'i göremiyorum. Ama iblisler... bu bir seks partisi. Çok fazla ölü şey var..."

"İblisler çok iğrenç," diye mırıldandı Logan. "Kahretsin, Draven."

"İşte orada!" Draven'ı bir ateş çukurunun yanında gördü, şişman, çirkin bir iblis kömürlerin üzerinde kızarıırken gülüyordu, derisi yanmış, yağları alevlere damlıyordu. Çabucak kumanda kolunu çevirdi ve alevin etrafında döndü. Yeri tespit etmek için oradan çıkması gerekiyordu.

Alev onun yönünü takip ederek tünelden geri döndü, ancak kız onu kulübeden dışarı yönlendiremeden alev parladı. Alev titredi ve yüzüne ısı çarpınca şaşkınlıkla bağırdı.

Aniden, Draven'a doğru bir rota çizerek odaya geri döndü. Hiçbir düğmeye basmak ya da kumanda kolunu çevirmek onun rotasını değiştirmede, ta ki Draven'a çarpmadan bir saniye önce, geçmişte ona birçok yarışma kazandırmış olan sağa doğru bir dalış hareketi yapana kadar.

Alev püskürdü ve yana doğru savruldu. Ve sonra, dehşet içinde, doğrudan Draven'ın gözlerinin içine bakıyordu. Draven gülümsedi.

Onu
görebiliyordu.

"Kahretsin!"

İptal, iptal.

Stryke çubuğa basmasını ve aynı anda X ve A düğmelerine basmasını söyledi, ancak bunu yaptığı anda alev bir ateş topuna dönüştü ve Draven'a saplandı.

Yakıcı sıcaklık ve acı onu geriye doğru savurarak sandalyeden düşürdü. Bağırışlar ve homurtular havayı doldurdu ve sonra boğazına bir el dolandı. Nefes alamıyordu ve ayakları sallanıyordu.

Draven!

Buraya nasıl girmiş?

Hiçbir koşul altında baloncuğun Draven'a dokunmasına izin veremezsin. Sanırım bunu yaparsan onu sana ışınlayabilir.

Kan donduran bir kükreme odayı yırttı ve sonra Logan oradaydı, kafasına uçan bir yumruk atarak Draven'ı bir kaya gibi düşürdü. Draven onun elinden düştü ve nefes nefese kaldı. Islak ve sıcak bir şey avucunu kapladı. Kan.

Yerdeki paspasın üzerinde kızıl damlacıklar vardı ve Logan'ın kalçasını tuttuğunu, elini buz parçasına benzeyen bir şeye bastırıldığını gördüğünde yeniden nefes almayı bıraktı.

Draven'ın Logan'ın bacağındaki parça kadar keskin ve buzlu gözleri ona odaklandı, yüzü çılgın bir nefret maskesine dönüşmüştü.

"Şimdi öleceksin, kaltak."

Meslektaşlarının görüntüleri -ölümleri- kafasında yanıp söndü. Bu adam elleriyle öldürmemişti. Zihniyle öldürüyordu. Ona bir şey düşünmesi için zaman veremezdi ve Logan'a iyileşmesi için zaman kazandırmalıydı.

Ona doğru fırladı. Göğüs kafesine indirdiği güçlü bir aparkatla onu gafil avladı. Onu geriye savurmanın verdiği memnuniyet elindeki acıyı hafifletti ama bu sadece bir saniye sürdü. Logan'ın hafta başındaki eğitimi sayesinde kurtulduğu bir sol kroşe ile kendini toparladı.

Ardından bir sağ kroşe ile devam etti ve özel hareketi için mükemmel bir açılış yaptı.

Büyük hata, pislik.

Onu odanın ortasında karşıladı. Adam savurdu ve kadın bir koluyla alçalırken diğer koluyla mindere vurdu. Bacaklarını büktü ve-

Baldırını yakaladı, döndürdü ve aniden kollarındaydı. Sağ kolunu indirdi ve acı onun dünyası oldu, boğazını tıkadı, böylece çığlık bile atamadı. Adam onu bir fast-food paketi gibi kenara fırlatırken acı ve dehşetten başka bir şey yoktu.

"Aptal sürtük." Draven, kız duvara doğru tökezlerken ona tükürdü. "Bu hareketi spor salonunda denediğini gördüm.

Logan'la."

Logan'ın o gün gömleğini parçaladıktan sonra söylediği sözler kafasının içinde bir ölüm  anı gibi çınladı.

Bu hareketi bilen biriyle denerseniz, mahvolmu  bir gömlek yerine yerdeki bağırsaklarınızı temizliyor olursunuz.

Yere bakarak haykırdı, parmaklarının arasından sıcak, yapışkan kan akıyordu. Bağırsaklarını içeride tutan tek şey elleriydi. Mide bulantısı ve ba  dönmesi her şeyin yavaşlamasına ve kararmasına neden oldu. Bacaklarının j leye dönüştüğünü hissetti ve sonra yerdeydi. G remiyordu, duyamıyordu.

Ve bir acı tsunamisi daha üzerine çöktüğünde, bilincini koruyamadı.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

"Hayır!" Logan buz parçasını kalçasından koparıırken ve Eva'nın yere yığılışını, organlarının vücudundan dökülüşünü izlerken tüm dünyası altüst oldu.

Draven'ın kahkahası tiz ve dengesiz bir şekilde çınladı.

"Başardım lan!" Vücudu parladı, buruştu. Dönüşümünün son parçaları da yerine otururken kafasından boynuzlar fırladı.

Eva ölmüştü.

Logan'ın göğsü sıkıştı. Nefes alamıyordu. Hareket edemedim.

Böyle bir şey olamaz!

Draven Logan'a doğru döndü. "Ölümünü daha korkunç hale getirmek istedim ama sana olan saygımdan dolayı kendimi tuttum."

Öfke ve keder çarpışarak Logan'ın içindeki uyuyan iblis ve melek DNA'sını uyandırdı. Her ikisiyle ilgili müthiş ve korkunç olan her şey öfkesini besledi ve kendini arkadaşına doğru fırlattı. Bu iblis için merhamet olmayacaktı. Anlayabileceği tek şey intikam olacaktı.

Dönerek, sanki kendisi bir blender, Draven da margarita karışımıymış gibi çağırdığı kılıcını döndürdü.

Birlikte büyümüşler, birlikte dövüşmüşler, birlikte kadınlara asılmışlardı. Draven Logan'ı, Logan'ın kendisini tanıdığından daha iyi tanıyordu. Ve bunu Logan'ın tüm saldırılarından kaçınarak kanıtladı. Logan ne kadar sert vurursa vursun, ne kadar hızlı olursa olsun, Draven kaçıyor. Sanki bir bariyer onu çevreliyordu,

Logan'ın, Draven'ın derisini çizmeden tespit edilemeyen bir kalkandan sekmesini sağlıyor.

Sonra Draven gerçekten baskıya başladı. Görünmez bir yumruk Logan'ın kafasına çarptı. Vücudunun içinde ısı patladı, derisi kabarmaya başladı ve görüşü bulanıklaştı. Hayat boyu arkadaşı ona işkence ederken, bir kısmı fiziksel ama çoğu zihinsel olan acı içinde bağırdı.

Logan'ın ona ait olduğunu bildiği kadını öldürdükten sonra.

"İtini mi çağıracaksın?" Draven, Logan'ın yuvarlak tekmesinden kaçınmak için mindere vururken alay etti. "Köpeğinin yardımına mı ihtiyacın var?"

Logan Cujo'yu aramıyordu. Oda arkadaşlarını, ailesini ya da her şeye gücü yeten büyükbabasını aramıyordu.

Draven'ı -ya da dönüştüğü canavarı- tek başına alt edecekti.

Ama bu düşünce aklından geçerken bile Cujo'nun geldiğini hissetti. Canavar içeride cisimlenemezdi - arka bahçeye geçip bir kapıdan girmesi gerekiyordu ve gerekirse onu indirecekti.

Geri çekilin! Logan emretti. Draven'ın Cujo'yu da öldürmesine izin veremezdi.

Cujo'nun yanıtı sinirli bir hırlamaydı. Canavar dinleyecekti ama Logan ne kadar süre dinleyeceğini bilmiyordu.

"Logan!"

Sendeleyen ve dengesini korumakta zorlanan Logan, balkonun üzerinde tehlikeli bir şekilde eğilmiş olan Crux'a bir bakış attı. Thanatos'un yaptığı, Logan'ın ihtiyaç duymayacağını düşündüğü için üst kattaki masanın üzerinde bıraktığı tahta aleti düşürdü.

Logan onu soyulmuş, kanayan bir eliyle yakaladı. Babası ne demişti? Zihinsel saldırıları saptırıp saldırgana geri göndereceğini mi?

Draven aniden çılgılık attı, derisi fokurdadı ve patladı. Zihinsel akışın tersine dönmesiyle Logan iyileşti.

Draven yandı. Kan ve kavrulmuş et kokusu, tadına bakılabilecek kadar yoğunlaştı.

Silahı cebine koyan Logan saldırdı. Atlılarla ve hem düşmüş hem de Cennetteki tüm meleklerle onlarca yıldır yaptığı eğitimler sırasında öğrendiği her dersi uyguladı.

Avantajını kullanarak Draven'ı boynuzları ve pençeleriyle kendini savunmaya zorladı. Logan, boynuzunun göğsüne ya da omzuna her çarpışında ve Draven'ın tırtıklı pençelerinin altında etinin her yırtılışında acı içinde homurdandı. Ama yine de Logan daha fazla bastırdı, öfkesi gazabını körükledi.

Draven başka bir zihinsel saldırı girişiminde bulunmuş olmalı çünkü tekrar çığlık attı ve yüzünün sol tarafı tamamen havaya uçtu.

Thanatos'un silahı olmasaydı, Logan'ın tüm kafası olabilirdi.

Draven'ın sefaletinin ve öfkesinin cehennem dumanlı uğultusu arasında Logan uzaklardan gelen bağırıışları duydu. Tanıdık bağırıışlar. Crux yardım çağırmıştı.

Draven'ı öldürecekler.

Logan'ın arkadaşıyla geçirdiği çocukluk ve gençlik yılları gözünün önünden geçti. Üniversite maskaralıkları. Umutları ve hayalleri hakkında yaptıkları rahat sohbetler. Kıyamette yan yana savaşacaklardı.

Her zaman birbirlerinin arkasını kollayacaklardı. Gelecek için yaptıkları planlar şimdi gerçekleşmeyecekti. Ama Logan son bir kez arkadaşının arkasını kollayabilirdi.

Eva öldüğü anda, Draven kurtuluş umudu olmayan tam bir iblis haline gelmişti. Ölmesi gerekiyordu ama Logan, Draven'ın Atlılar ya da DART arkadaşları tarafından parçalanmasına izin vermeyecekti.

Logan arkadaşını öldüren kişi olurdu. Draven da bunu isterdi.

Derinlere ulaşarak hücresel düzeyde enerji çeken Logan, yumruğunu Draven'ın boğazına indirdi ve ruh armağanını arkadaşının içine güçle yumrukladı.

Draven'ın bedeni, ruhu Çıglık atan, öfkeli bir zerrecik olarak dışarı fırlarken gevşedi. Logan, çağırıldığı kılıcı Draven'ın kaburgalarının arasına saplayıp kalbini delmeden önce sadece bir an tereddüt etti.

Organ, metal bıçaktan aşağı akan ve Logan'ın avucuna çarpan çılgın, spastik bir nabız attı ve onları yaşam ve ölüm yoluyla yakından bağladı.

Draven'ın ruhu Logan'ın başının yanından geçip Draven'ın ölmekte olan bedenine geri dönerken bir esinti saçlarını karıştırdı.

Logan onları yuvarladı, böylece Draven yerde, Logan da onun üzerinde duruyordu.

Draven ona gülümsedi, yüzünün sol tarafındaki parçalanmış et, gülümsemeyi kemik ve dişlerden oluşan bir yüz buruşturmaya dönüştürdü.

"Teşekkür ederim," diye homurdandı. "Ben-" Kan püskürterek öksürdü. "Bunu ben istemedim. İzle... Lilith'e dikkat et. Pestilence'in seni öldürmesine yardım etti. Ve bir fırtına gönderdi..."

Fırtına mı?

Draven uzanıp Logan'ın gömleğini titreyen yumruklarıyla sıkıca kavradı ve son gücünü kullanarak kendini ona yaklaştırdı. "Dedi ki... sevdiğin birini öldüreceğini söyledi. Ben... güldüm çünkü... çünkü beni kastettiğini bilmiyordum."

Ya benim olacaksın ya da sevdiğin birini öldüreceksin.

Lilith'in kader sözleri kulaklarında çınlarken Logan, Draven'ı yere yatırdı, arkadaşının bir zamanlar çok parlak ve hayat dolu olan gözleri giderek bulanıklaşıyordu.

"Söyle..." Draven tekrar öksürdü. "Aileme söyle." Tıkırtılı bir nefes çekti. "Ben... Ben özür dilerim."

"Hayır, lanet olsun. Draven? Draven!" diye bağırdı. Kalp atışlarının bıçağa vuruşunun azaldığını, teklediğini ve sonra hareketsizleştiğini hissetti.

Her şey durmuş gibiydi. Logan saniyeler içinde arkadaşını ve dışısını kaybetmişti. Bundan sonra hayatına nasıl devam edecekti?

Gitmesi gerekiyordu. Acıdan ve ölümden uzaklaşmalıydı. Sersemlemiş ve duygusal olarak tükenmiş bir halde ayağa kalkmaya çalıştı ama bacakları onu tutmadı. Diz kapakları yere çarparken biri onu yakaladı.

"Seni yakaladım, evlat."

Gözyaşları gözlerini yaktı ama Logan bulanık görüşünün arasından Draven'in ruhunun tavana doğru döndüğünü seçebildi.

"Bir decipula'ya ihtiyacım var," diye mırıldandı ve sonra biri -Mace, diye düşündü- eline bir tane sıkıştırdı ve Thanatos'un onu ayağa kaldırmasına yardım etti.

Morarmış bileğinin bir hareketiyle küreyi havaya fırlattı ve küre görevini yerine getirirken Eva'nın cesedinin kan gölünde yattığı yere doğru sendeleyerek ilerledi.

Adam onun yanında diz çöktüğünde kadının görmeyen gözleri boşluğa bakıyordu. O kadar canlı, o kadar hayat doluydu ki, ve şimdi...

Ona doğru uzanırken bir hıçkırık kaçtı.

Ama sonra... teni parlamaya başladı. Önce belli belirsiz, yavaş dalgalar halinde titreşiyordu. Işık her vuruşta daha da parlaklaştı, ta ki etrafını ısıltılı bir ışık dalgası sarana kadar. Yerdeki kan, tıpkı kumsalda olduğu gibi bir parıltı gibi uçup gitti ve yırtılmış karnından dışarı dökülen organlar tekrar içeri çekildi. Etindeki yarık kapandı ve geriye en ufak bir iz bile kalmadı.

Nefesler tutuldu ve şok olmuş küfürler bir oda dolusu insanın arasında dalgalandı.

"Eva?" Logan yavaşça onu kollarının arasına aldı. Işık kabardı, parlaklığıyla onu yuttu. Sıcak, tanıdık bir his onu içine çekti, bir huzur battaniyesi gibi etrafını sardı. Mutluluktan, sükûnetten ve Eva'nın elinin onunkini kavradığı hissinden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Yaşıyor!

Kahretsin, yaşıyordu ve ışık kaybolurken arkadaşları ve ailesi etraflarında toplanmış, sorular soruyor ve emirler yağıdırıyorlardı.

Onlara biraz su
getirin! Biri Eidolon'u
arasın!

Cehennem köpeğini kim içeri aldı?

Sonra Cujo oradaydı, Logan'ın yüzünü yalıyor, sızlanıyor ve kıpırdanıyordu. Eva'nın bile yüzü cehennem köpeği diliyle doldu.

"Ne oldu?" Logan'ın yüzünü görecektense kadar geri çekildi ve Cujo'yu onu ezmek için nazıkçe itti. "Kazandık mı?"

"Biz kazandık," dedi, onu tekrar kendine çekerek, kalbinin göğsünde attığını hissetmeye ihtiyaç duyarak. "Bir şekilde biz kazandık."

Ona sarıldı, yüzü bir an için onun boynuna gömüldü, sonra gevşeyerek kendine, yırtık... ama kan lekesi olmayan... elbisesine baktı. "Hatırlıyorum... Öleceğimi sanmışım. Nasıl iyileştim?"

"Hastanede olanlara benziyordu," dedi Thanatos, derin sesinde nadir görülen bir hürmet notası vardı. "Büyük bir ışık vardı." Logan'ın Druidik halkına bir selam olduğunu düşündüğü saygılı bir eğimle başını eğdi. "Ve sonra hayat vardı."

Eva'nın koyu renk gözleri Logan'a dikildi, bakışları merakla dolup taşıyordu. "Çok fazla sorum var."

"Sanırım hepimiz öyle." Logan onun bir tutam saçını gözlerinden uzaklaştırdı, keşke böyle oyalanabilselerdi, mucizeyi takdir edip zaferlerini kutlayabilselerdi. Ama savaşı kazanmış olsalar da ağır kayıplar vermişlerdi ve daha yapacakları çok şey vardı. "Ama beklemek zorundalar." Draven'a bakarken kalbi göğsünde ağırlaşmıştı. Vücudu, dönüştüğü canavardan hayatının çoğunu geçirdiği forma çoktan geri dönmüştü.

O yine Draven'dı.

Lilith Logan'a bir seçim yapması gerektiğini söylemişti ve o da reddetmişti. Ama reddetmesi bir seçimdi ve Draven bunun bedelini ödemişti.

"Draven'ı ailesine götürmeliyim."

Kırkinci Bölüm

Sonraki iki gün tam bir kasırgaydı.

Logan ve arkadaşları Draven'ın ailesiyle ve ardından gelen ölüm törenleriyle uğraşırken, Eva kendi cehennemiyile meşgul olmaya devam etti.

Onu ve Regan'ın bebeğini kurtaran garip parıltı çözülememiş bir gizem olarak kaldı, ancak Aleka ve Thanatos bunu araştırıyordu. Aleka'nın geniş kaynakları vardı ve Thanatos, Aegis'in kıskanacağı bir kütüphaneye sahip bir kitap kurduydu.

Lilith hâlâ dışarıdaydı ve bir tehdit oluşturmaya devam ediyordu, bu yüzden Logan Eva'nın Sydney'deki yerleşkesinin dışında ya da ailesinin evi veya Ares'in adası gibi güvenli bir yerde olduğu her zaman bir refakatçi olması konusunda ısrar etmişti.

Başta sinirlenmişti ama sürekli yoldaşı Scotty'nin o kadar da kötü olmadığı ortaya çıktı. Elbette, Ares ve Cara'nın en küçük kızı ilk başta biraz somurtkan davranmıştı ama Eva'yı Harrowgate'lerden ve hatta bir keresinde kendi çağırdığı geçitten isteyerek geçirmişti.

Görünüşe göre, kendi geçidini ancak geçidin açılacağı yerde kanaması varsa çağırabiliyordu, bu yüzden onları sık kullanmıyordu. Eva onu suçlayamazdı. Çabuk iyileşseniz bile kendinizi sürekli kesmek berbat bir şeydi.

Kabus gibi iblis çıkarma işleminin etkileri ve kötü şansı devam etti. Eva, tahmin edildiği gibi işini kaybetti, ki bu sürpriz değildi. Ve umurunda da değildi. Yine de bir istifa mektubu hazırlamıştı.

Ailesi Aegis ile olan sözleşmelerini kaybetti ve ortakları hukuk bürosundan ayrıldı. Artık Tennant & Tennant olan büro ölüm sarmalındaydı ama ailesi zengindi ve başlarına gelen her şeyden kurtulabilirlerdi.

En azından bir sonraki kötü şans dalgası gelene kadar öyle olacaktı.

Sig'in babası Lukas, Yaşlı statüsünü kaybetti ve onu, kendisini ve ailesini kabus iblisiyle ilişkilendirdiğinde yaptığı yetkisiz eylemler nedeniyle Aegis soruşturması altındaydı.

Nihayet, Aegis uygun adımları atıyordu.

Yine de Eva boş zamanlarında araştırma becerilerini ve bağlantılarını kullanarak iblisin olumsuz etkilerini kırmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Aegis karargâhından bir daha dönmek üzere ayrılmadan önce kütüphanelerinden yararlanmış ve tozlu, eski arşivlerin derinliklerinde gömülü ilginç bir metin bulmuştu. Bunu Logan'ın kuzenine iletti ve sadece bir saat önce, Eva ve Logan ailesinin buluşması için Grönland'a vardıklarında, Aleka paylaşacak bir şeyi olduğunu ve kısa süre içinde onlara katılacağını belirten bir mesaj attı.

Eva, Logan'ın çocukluk evinin içindeki her şeye bayılıyordu. Dışarıdan insan gözlerinden saklanan şato, bir peri masalından bir sayfaydı. Amber'a göre Regan burayı kötü adamların sığınağı olmaktan çıkarıp bir prensesin sarayına dönüştürmüştü.

Ocakta bir ateş yanıyor, duvarlarda renkli duvar halıları ve neşeli tablolar sıralanıyordu. Pelüş halılar zengin ahşap zeminleri kaplıyor, mumlar taş yarıklarda titreşiyor ve sarkıt lambalar odaları parlak bir sıcaklıkla yıkıyordu. Yaz dekoru şenlikli bir ortam yaratmış, havada limon ve çilek kokusu bile vardı.

Eva ayçiçeği çelengi takmış bir ortaçağ zırhına hayranlıkla bakmakla o kadar meşguldü ki, yanındaki Logan'ın sesiyle irkildi.

Eva'ya bir kadeh şarap uzatırken alçak sesle, "Aleka gelirse Sabre'nin gelmeyeceğine bahse girerim," dedi.

Elinde bir tepsi kanepeyle yürüyen bir vampiri izledi. "Neden böyle söylüyorsun?"

Omuz silktili. "Limos'un partisinden sonra aralarında ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama huysuzlanıyor ve ondan kaçıyor."

Eva büfeye baktı ve yengeç bacaklarından birkaç tane daha almayı düşündü. Ya da lazanya rulolarından. Ya da herhangi bir şey, gerçekten. Thanatos'un vampir hizmetkârları gurme bir ziyafet hazırlamıştı ve Eva bunu es geçmeyecekti. Son zamanlarda çok acıkmıştı. Muhtemelen çok meşgul olduğu içindi.

Bir başka vampir elinde bir şişe şampanyayla yanından geçip giderken bardakları doldurdu ve Logan'ın dünyasında her şeyin ne kadar farklı olduğunu düşünerek başını salladı. Aegis'in raporları sayesinde vampirlerden haberdardı ama onları evin içinde yardım ederken, kızarmış bir domuzu almaya çalışan Cujo'yu zapt ederken ve içki servisi yaparken görmek hâlâ gerçeküstü geliyordu.

Amber elinde narin küçük hamur işleriyle dolu bir tabakla geldi, kıvrırcık siyah saçları geriye doğru toplanmıştı, soluk sarı gözleri Eva'ya odaklanmıştı.

Eva, kız kardeşine nasıl davranacağından emin olamayarak Logan'ın elini sıktı. Belli ki o, kendi türünden olanlar arasında bile benzersiz biriydi. Eva'nın mevkileri ya da paraları onları önemli ya da tanınmış kişiler haline getiren insanlarla ilgili tüm deneyimlerine rağmen, şu anda sinirlerine hâkim olamıyordu.

Amber bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı, sonra kapattı ve ikisi Eva'nın tanıdığı dört kişi içeri girerken kemerli kapıya döndü.

Aleka ve Raika.

Ama diğer ikisi... kahretsin. Kadın güzel, heykelsi ve zarıftı; kot pantolon, mücevherli sandaletler ve masmavi bir bluz giymişti.

Ama adam.

Adam.

O her neyse, insan değildi. Ağır siyah botları, yırtık siyah pantolonu ve kapüşonlu deri kıyafetiyle bir hayalet gibi hareket ediyordu.

pardösüsüyle büyük salonda ilerlerken havadaki her damla oksijeni emdi. En azından öyle hissediyordu. Diğer elindeki tırpanı nasıl kullanacağına karar verirken, eldivenli ellerinden biri Eva'nın boğazını sıkmış gibi hissediyordu.

Vay anasını.

Üç kadın Logan, Eva ve Amber'a katılırken Thanatos'un kütüphanesine doğru sert bir sağ dönüş yaptı. Adamın ardından hafif bir kükürt kokusu yayıldı.

Raika diğer kadını işaret etti. "Eva, bu benim annem Lilliana. Kapüşonlu adam da babam Azagoth."

Azrail. Tabii ya. Eva'nın şimdi bir melek ile tanışması gerekiyordu ve Doğaüstü Bingo'yu kesinlikle kazanacaktı.

Ve işte o zaman Azagoth'un eşi Lilliana'nın bir melek olduğunu fark etti.

Yine lanet olsun.

"Merhaba," dedi Eva, sesinin en ufak bir çatlak bile vermemesinden gurur duyarak.

Lilliana selamlamak için başını eğdi ve elini uzattı. Eva elini tuttu ve omurgasında anlık bir karıncalanma hissiyle donakaldı.

Lilliana usulca soludu, parmakları Eva'nın parmaklarının etrafında kenetlendi. "Anne?" Raika annesinin bileğini kavradı. "Anne? Ne oldu?

Bu mu?"

Evet, ne oldu? Bu his rahatsız edici değildi. Bir bakıma rahatlatıcıydı, sanki içindeki bir şey Lilliana'da benzer bir ruh olduğunu fark etmiş gibiydi.

"Bu... olağanüstü." Lilliana gözlerini kırpıştırarak Eva'ya baktı. "İçinde olmaması gereken bir şey hissediyorum." Logan'a döndü. "Limos'un partisinde değildim ama Raika ve Ares bana gökten kan yağdığını söylediler. Harvester'ın mıydı?"

Logan başını salladı. "Reseph de öyle dedi." "Peki ya Eva? Sana yıldırım mı çarptı?"

"Ne olduğunu tam olarak bilmiyorum. Ama acıtmadı. Daha çok bir ışık sütunu gibiydi."

"Ve Regan'ın bebeğini kurtardın? Ve öldükten sonra kendi vücudun yeniden mi canlandı?"

Eva, Lilliana'nın kendisine bir bomba patlatmak üzere olduğunu hissederek uyuşmuş bir halde başını salladı. Ama bu iyi mi yoksa kötü mü olacaktı?

Bombalar genellikle kötüdür.

Lilliana Eva'nın elini bıraktı. "İçinde Grace'i hissediyorum."

"Grace mi?" Eva, Logan ve Lilliana'nın arasına baktı. "Yani melekleri besleyen enerji?"

"Karmaşık bir şey," dedi Lilliana. "Bu biraz ruh, biraz da enerji."

"Şimdi her şey mantıklı geliyor," diye ağzından kaçırdı Amber ve Eva bunun birine mantıklı gelmesine sevindi çünkü kafası fena halde karışmıştı. "Harvester'ın kardeşimi kurtardığını gördüm."

Logan Eva'ya baktı, en az onun kadar şaşkındı. "Ama o yapmadı."

Amber, Runa'yla birlikte açık büfe masasının yanında duran Regan'ı işaret etti, elini koruyucu bir şekilde karnının üzerine koymuştu. "Bahsettiğim kardeş sen değildin."

Sonra anladım. Hastanede. Regan ve bebek.

Amber gülümseyerek Eva'ya baktı. "Olay örgüsü."

"Oh, tatlı bebek İsa." Eva aniden başının döndüğünü hissetti. İçinde lanet olası bir meleğin lütfu vardı. "Bu çok şeyi açıklıyor," diye nefes aldı, yaşadığı şok konuşmasını zorlaştırıyordu.

"Ve bu Harvester'ın gitmediği anlamına geliyor." Lilliana Eva'ya baktı. "Limos'un evinde kimler vardı bilmiyorum ama orada olman muhtemelen iyi bir şey. Bir meleğin lütfu sadece bir insanın içinde saklanabilir. Muhtemelen orada başka kimse aday değildi. Siz olmasaydınız, onun lütfu kaybolabilir ve ruhu Yaratıcı'ya geri dönebilirdi. Sonsuza dek gitmiş olurdu. Ama ona uzun süre ev sahipliği yapamazsınız. Eninde sonunda sizi yakacaktır. Son zamanlarda acıktın mı? Çok fazla kalori alman gerekecek."

Eva büfeye tekrar baktı. "Açlıktan ölüyordum." Guruldayan midesini görmezden geldi ve Lilliana'ya döndü. "Ne kadar zamanım var?"

"Bilmiyorum. Bu üzerinde çalıştığım bir konu değil ve belgelenmiş çok fazla vaka olduğunu da sanmıyorum. Ama tahmin etmem gerekirse... bir yıl mı? Belki de aylar?"

Vay be. Son zamanlarda şansı yaver gittiğinden, cevabın haftalar, hatta günler alacağından korkuyordu. Belki de saatler.

"Yani zamanımız var, özellikle de kötü şans büyüünden kurtulabilirsek." Aleka'ya baktı. "Haberlerim var demiştin."

"İstiyorum." Aleka yoldan geçen bir vampirin elinden bir kadeh köpüklü şarap aldı. "Şansı tersine çevirme büyüünü bozmak için iblisin başka birine bağlanması gerekiyor."

"Yani, onu serbest bırakıp musallat olacak birini bulmasına izin mi vereceğiz?" Eva sordu. "Cevap başka birini lanetlemek mi? Bu bir çözüm değil."

Logan bunu düşünüyor gibiydi. "Ya musallat olamayacağı birine bağlı olsaydı?"

Amber'ın da en az Eva kadar kafası karışmış bir halde kaşları çatıldı ve sonra kardeşine gülümsedi. "Sanırım bununla nereye varmak istediğini biliyorum." Kapıdan içeri giren yeni gelen kişiye baktı ve yanakları pembeleşti.

Eva, Raika'nın Amber'ın Talon adında bir Seminus iblisi olan adama aşık olduğunu söylediğini hatırlıyordu. Kumsalda, göz alıcı bir düşmüş meleklerle birlikteydi ama şu anda yalnızdı ve Amber'ın dikkatinin her damlasına hükmediyordu.

Onlara doğru el salladı ve büyük salonun diğer tarafında bilardo oynayan Blade, Sabre ve Scotty'ye katıldı. Eva, Amber'ın kalbinin de onunla birlikte attığını görebiliyordu.

Logan ilgisiz görünüyordu. Belki de kasıtlı olarak. Kız kardeşinin arkadaşıyla birlikte olması fikrini düşünmek istemediğine şüphe yoktu. Ki o da bir seks iblisiydi.

"Gel hadi." Logan onun elini sıktı. "Babamı bulalım ve şu kâbus iblisiyle sonsuza dek ilgilenelim."

Logan Azagoth, Ares ve Eidolon'un kaybolduğu kütüphaneye doğru ilerlemeye başladı ama Eva onu durdurdu.

"Bunu daha sonra yapalım. Şu anda insanların eğlenmeye ve son birkaç günün cehennemini arkalarında bırakmaya ihtiyaçları var."

O haklıydı. Eva'nın kafasında kıyamet hayaleti olmadan yaşayabilmesi için her ne kadar bu işi bitirmek istese de, herkesin bir molaya ve biraz eğlenceye ihtiyacı vardı. Özellikle de Dünya Doğaüstü Yönetim Konseyi, Aegis'le aralarında geçenlerin iç yüzünü öğrenmeye çalışırken DART soruşturmalara karışacağından. Eva da kesinlikle ifade vermeye çağrılacaktı. Bu yüzden Eva bir sonraki savaştan önce herkesin rahatlamasını istediğini söylediğinde o da kabul etti.

Amcası Ares onun taktik zekâsını onayladı.

Logan, Kynan'la temasa geçerek geldiğinde iblisin ruhunu içeren dekipulayı getirmesini istedi ve gecenin geri kalanını Eva'nın yanında geçirerek yeraltı kültürünün karmaşıklığı konusunda ona yardımcı oldu. Ama doğrusunu söylemek gerekirse, sanki doğuştan uyumluydu. Mükemmel bir konuşmacıydı ve dinlemeye, önyargılarına ve inançlarına meydan okunmasına istekliydi. Gerçekten öğrenmek istiyordu ve doğru olduğuna inandığı bir şeyin yanlış olduğunu öğrendiğinde savunmaya geçmiyordu. Daha fazlasını öğrenmek isterdi.

İnanılmazdı.

Teşekkürler, Harvester.

Logan'ın Eva'nın "O" olduğuna dair bir işarete ihtiyacı yoktu. Ama Harvester, Lütüf Eva'ya geçtiğinde ona yine de bir işaret vermişti. Evet, büyükannesini geri getirmenin ve Lütüf'u ona geri vermenin bir yolunu bulmaları gerekecekti ama bu arada Lilliana onlara Eva'nın ölümsüz olduğunu ve Cennet'in gücüyle korunduğunu garanti etti.

Yine de Ares gecenin sonuna doğru bazı sıkıntılı haberler bildirdi. Görünüşe göre, adasında ikamet eden Memitim melekleri Cennet'ten engellenmişti. Ve kan olayı sırasında Cennet'te bulunan Memitim o zamandan beri görülmemiştir.

Görünüşe göre Cennet sınırlarını kapatmıştı ve kimse içeri girip çıkamıyordu. Reaver bile.

Harvester onları cennette bir şeylerin ters gittiği konusunda uyarmaya mı çalışıyordu? Bir mesaj göndermek için mi kendini feda etmişti?

Çok fazla soru ve çok az cevap vardı ama herkes bunları bulmaya hazırды.

"Logan?" Eva üçüncü boş yemek tabağını mutfağın yanındaki arabaya koydu. Lilliana'nın tavsiyesine uyup yemek yemekten çekinmemesi hoşuna gitmişti. "Odanı henüz görmedim."

Son konuklarla da vedalaşan anne ve babasına baktı. Bu muhtemelen sonsuza kadar sürecekti.

"Hadi gidelim. Babam biraz zaman alacak."

Onu dolambaçlı taş koridorlardan geçirerek büyüdüğü odaya, Ares'in adasındaki kumsalın hemen arkasındaki sığınağı ve ikinci favori yeri olan odaya götürdü.

Eva ile seviştikleri yer, artık sonsuza dek onlara ait olacaktı. Sadece onlara.

Ve Cujo, çünkü Logan iti uzak tutamıyordu. Eva'nın odasını gördüğünde gülümsemesi Logan'ın kalbi tekledi. Etrafına bakındı, dudakları ayrılmış ve gözleri büyümüştü.

"Bu inanılmaz. Eski Harry Potter filmlerinden biri gibi." Yatak odasından geçerek sağdaki odaya doğru yürüdü; eski bir şapel olan bu oda önce Logan'ın oyun odasına, yaşı ilerledikçe de kütüphane ve oyun odasına dönüştürülmüştü.

Etrafında döndü ve sol odaya göz attı, cehennem köpeği büyüklüğünde bir yatak ve bir beslenme ünitesinin bulunduğu büyük, yuvarlak bir odaydı.

yalak. Banyoya da şöyle bir göz attı ve sonra, lisedeki hokey sopalarından ilk açık kurt adam süper model Stella Andrews'un sararmış, seksi bir posterine kadar uzanan duvar süslerine odaklandı.

Ailesi en azından bunu kaldırabilirdi.

Ayak sesleri anne ve babasının koridorda olduğunu haber veriyordu. "İçeri gelin," diye seslendi. İçeri girdiler, babasının

elini koruyucu ve sevgi dolu bir şekilde annesinin beline doladı.

Hayır, o kesinlikle bir rehine değildi ve Logan'ın geçen günkü sert sözleri utancını yeniden su yüzüne çıkardı. Uzun zaman önce aralarında her ne olduysa tam olarak buydu. Aralarında. Eninde sonunda konuşacaklarını ve bunun zor olacağını biliyordu ama aileleri her şeyin üstesinden gelebilecek kadar güçlüydü.

Eva yatağının üzerinde asılı duran küçük bir ok ve yayı işaret etti. "Bu senin miydi?"

"Bu onun ilk ok ve yay setiydi," diye yanıtladı Regan, duvardan almak için hareket ederek. Minyatür oka gülümseyerek minik silahı tuttu. "Thanatos bunu kendisi yaptı. Logan elma avlar ve iblis dalgalarıyla savaşıyormuş gibi yapardı. Aslında bir keresinde bunu bir Tempestus iblisiyle savaşırken kullanmıştı."

Onun Limos sahilindeki fırtınanın bir iblis olduğuna dair bir şeyler söylediğini hatırlayarak kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sen çok küçüktün," dedi Thanatos. "Birisi yakınlarda bir Tempestus iblis saldı ve neredeyse seni ve anneni alıyordu."

"Cujo ve baban olmasaydı..." Annesi ürperdi. Keskin bir nefes aldı. "Lilith'ti."

"Bunu bilmiyoruz-"

"Draven bana söyledi," diye ağzından kaçırdı Logan. "Ölmeden önce, onun beni öldürmeye çalıştığını söyledi. Pestilence'tan bahsetti. Ve bir fırtınadan."

Annesiyle babası bakiştılar ve babası başını salladı. "Mantıklı. Sadece son derece güçlü biri o iblisi Sheoul'dan zorla çıkarabilirdi. Eğer şimdi daha güçlüyse

ölmeden önceki halinden bile daha fazla, saldırının arkasında o olabilir."

Logan bunların hiçbirini hatırlamıyordu ve kulağa minnettar olması gerekiyormuş gibi geliyordu. Anne babasına, Eva'ya, Amber'ın büyükanne ve büyükbabasıyla çekilmiş fotoğrafına ve hatta odaya girip yatağına uzanmayı başaran Cujo'ya bakarken kesinlikle şükreliyordu.

Harika bir hayatı vardı ve Eva bunu daha da güzelleştirecekti. Ama önce babasının yardımına ihtiyacı vardı.

Kalbi küt küt atarken durumu açıkladı. Ya babası hayır derse?

"Bunu istemeye hakkım olmadığını biliyorum," diye bitirdi Logan, "sana ve anneme yaşattıklarımın sonra olmaz. Ama-"

"Sorun değil," dedi Thanatos. "Zırhımın içinde sayısız kâbus iblisi barındırdım. Eğer Eva'ya yardımı olacaksa, bunu yaparım." Başını Eva'ya doğru eğdi. "Oğlumu kurtardın ve sonsuza dek sana borçlu kalacağım."

Eva başını salladı. "Bebeği kurtaran Harvester'ın lütfuydu. Ben değil."

"Ben ondan bahsetmiyordum evlat." Logan'ı işaret etti. "Stryke'in mekanizmasını çalıştırmak için kendini riske attığında Harvester's Grace'e ev sahipliği yaptığını bilmiyordun. Logan bana Draven'in dikkatini dağıttığını, ona zaman kazandırmak için hayatını feda ettiğini söyledi. Sen," dedi, "bu aileye hoş geldin."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, gözleri yaşlarla parlıyordu. Annesi ona sarıldığında Logan hiç şaşırılmamıştı. Annesi her zaman bir anne olmuştu.

Harika bir tane.

Thanatos'un kolu Logan'ın omuzlarına inerek onu kısa bir kucaklaşmaya sürükledi. "Şimdi, nerede bu iblis ruhu?"

Babasının cömertliğine minnettar olan Logan, Kynan'ın partiye getirdiği dekipulayı cebinden çıkarıp babasına uzattı.

"Hazır mısın?" Logan Eva'ya sordu ve Eva'nın ona verdiği güven dolu gülümseme Logan'da onu eve götürme isteği uyandırdı. Çok yakında.

"Ben hazırım."

"Kapıları kapatın." Thanatos parmağını boynundaki hilal şeklindeki yara izinin üzerinde gezdirdi ve zırhı bir Transformer gibi vücudunun üzerine katlandı. Savaş için zırhlanmış olan Thanatos, küçük mermeri eldivenli yumruğuyla ezdi.

Yeni bulduğu özgürlüğüyle çığlık atan iblisin mürekkepli ruhu odanın içinde zıplayıp duruyor, bir çıkış ya da yeni bir kurban arıyordu, Logan bilmiyordu.

Babası zırhından yarım düzine ruh çıkarırken, yeteneğini onu kendine çekmek ve kaçmasını engellemek için kullandı. Ruhlar fırladı ve kâbus ruhunun etrafını sardı, onu alt edene ve çığlık atıp feryat ederek zırhın içine sürükleyene kadar tekrar tekrar çevreledi.

Ve Thanatos onu öldürmesi ve özgürlüğünü kazanması için serbest bırakana kadar orada kalacaktı - Eva yaşadığı sürece yapmayacağına söz verdiği bir şey.

"Bitti," dedi Thanatos ve Regan Eva'ya tekrar sarıldı.

"Tebrikler. Ee, ne yapacaksın şimdi

Şimdi hayat mı? İşe ihtiyacın olursa DART'ın seni

kullanabileceğinden eminim." Eva, "Kynan bana zaten bir iş teklif etti," dedi ve

Logan bunu bilmiyordu ama şaşırmamıştı. "Öyle mi?

Ne zaman?"

"O ve Gem ayrılmadan hemen

önce." "Ne dedin sen?"

"Bunu düşüneceğimi söyledim." Omuz silkti. "Gerçekten ne yapmam gerektiğini anlamak için biraz zaman harcamak istiyorum. O iblis o kadar uzun süre bana bağlı kaldı ki, bana yanlış şans getirdi, hangi başarıların bana, hangilerinin ona ait olduğunu bilmiyorum. Artık hayatımdan ben sorumlu olduğuma ve iyi talih için ona bel bağlamadığıma göre bazı yeni seçimler yapmak istiyorum."

"Pekala," dedi Regan, "neye karar verirsen ver, yardıma ihtiyacın olursa hepimiz senin için buradayız."

Logan'ın sadece kader, alın yazısı, cehennem ya da talih diyebileceği bir his, onlar vedalaşırken içini doldurdu. Cujo Eva'nın onu bir anlığına sevmesine bile izin verdi. Daha sonra

Logan eski pelüş aslanını zihninde canlandırdı; bu, canavarın her zaman Logan'la ilişkilendirdiği ve sevgiye dönüştürdüğü bir şeydi.

Cujo Eva'yı hayatına kabul etmişti ve Logan'ın diğer peluş oyuncaklarının çoğunun aksine, onun içini boşaltmıyordu. Logan, Cujo'nun iletişimin bu kısmını nasıl aktardığını Eva'ya söylemedi.

Harrowgate'e giderken mevsimsiz sıcaklığın tadını çıkararak kaleden dışarı çıktılar. Ama içeri adım atmadan önce Logan Eva'yı avlu duvarının yanına çekti. Hâkim rüzgârlardan korunaklı ama uzaktaki dağları ve alçak tepeleri gören bu noktayı her zaman sevmiştir.

"Beni kurtardığın için sana henüz teşekkür etmedim."

Gözlerini devirdi. "Sen ve baban Draven'la olan savaşta rolümü abartıyorsunuz."

"Ben bundan bahsetmiyordum. Bu daha çok benim yaşam kalitemle ilgili." Onun elini tuttu ve sıcak avucuna bir öpücük kondurdu. "Sen olmasaydın Draven'ı kaybetmek çok daha yıkıcı olurdu." Hâlâ hayatının geri kalanında onunla birlikte olacak bir acıydı, ama Eva ile... en azından bir hayatı vardı. "Ve sen beni yıllardır içinde yaşadığım bir çukurdan çıkardın."

Maja ve Kaos da onunla birlikte o çukurdaydı, ona musallat olmalarına izin verdiği hayaletler. Maja'nın hayaleti kovulmuştu ve hâlâ Kaos ve Stryke hakkındaki hislerini çözmesi gerekse de en azından Eva yanındaydı.

Ona gülümsedi, ailedeki diğer herkes gibi bir melekti. "Beni hayatımdan kurtardın Logan. Beni pek çok yönden özgürleştirdin."

"Benimle... ailemle birlikte yaşamak... kolay olmayacak. Peşimizde iblisler ve eğitmemiz gereken kıyametler var."

Onu vazgeçirmeye çalıştığı için aptal olduğunu söyleyen bir bakışla susturdu.

"Ne olursa olsun, bunu birlikte yapıyoruz," dedi. "Aile her zaman kolay değildir. Ailemin o aptal iblisle bana yaptıklarıyla nasıl başa çıkacağımdan hâlâ emin değilim. Sen hala deniyorsun

Anne babanızın geçmişiyle ilgili duygularınızı çözmeye çalışıyorsunuz. Karmaşık bir durum. Hayat dağınıktır." Başını iki yana salladı. "Düşündüğümden çok daha karmaşık. Daha önce her şey bana çok kolay geliyordu."

"Hâlâ kolay geliyorsun."

İlk başta, onun kaba şakasını anlamadı. Ki bu bir şaka değildi. Cehennem gibi duyarlıydı ve şimdi ne kadar duyarlı olduğunu, parmağı ya da dili olsun, dokunuşuna nasıl tepki verdiğini düşündüğü için onu eve götürmek istiyordu.

Onun ne demek istediğini anladığını dudaklarındaki o küçük hınzır kıpırtıda ve boğazının dibindeki nabzının ırpınışında gördü.

"Sen de öyle," dedi derin bir mırıltıyla. "Neden eve gidip bunu bir yarışma haline getirmiyoruz?" Adamın kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Ve ben çok rekabetiyimdir."

Mace ve Crux da bu yönde bir şeyler söylemişti. Onun için çok kötü, Logan'ın da rekabetçi bir çizgisi vardı.

Ama bu raundu onun kazanmasına izin verecekti. Çünkü ne olursa olsun, o da kazanacaktı.

Elma ve görünüşe göre fırtına iblislerini avlayarak büyüdüğü sert araziye baktı. Macera ve aile dolu bir hayat yaşamıştı ama bir şey eksikti.

"Eva?"

Ona doğru baktı. "Hmm?"

Başını eğerek dudaklarını onunkilere dokundurdu, ilk başta hafifçe, ama ona karşı hissettiği derin duygu giderek daha fazlasını gerektiriyordu. Birkaç uzun kalp atışı içinde onu büyük taş duvara yasladı. Duvarlar muhafızlarla doluyken ve kameralar her şeyi görürken bunu daha fazla sürdüremezlerdi.

Ama vücudu onunkini arzuluyordu ve kalbi başka her şeyi arzuluyordu. "Seni seviyorum," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı, onu daha da yakına çekerek.

Mutluluk damarlarına yayıldı... ve sonra iblisin ona getirdiği sahte iyi şans hakkında söylediklerini hatırladı. Ona bakmak için geri çekildi. Ya hayatına sadece iblis yüzünden girdiyse?

"Hayatınızı ve iblisin size getirdiklerini yeniden değerlendirmeniz gerektiğini söylediniz. Ben de bunun bir parçası mıyım?"

"Sen," dedi, "bunu yapmakta özgür olmamın sebebisin. Şimdiye kadar kismete, kadere ya da bunların herhangi birine inandım mı bilmiyorum ama hayatımın böyle gitmesi gerektiğini hissediyorum. Beni Limos'un adasına koyan ve bir meleğin lütfunun aracı haline getiren kabus şans iblisi değildi. Başka bir şeydi. Sanırım bir işaret. Burada olmam gerekiyordu. Seninle birlikte. Her zaman."

Anlaştık. İşaretler oradaydı. Ve ona Eva'nın onun olduğunu söylediler.

Her zaman.

Sonsöz

Kral olmak güzeldi.

Tam olarak kral sayılmazdı. Zaphkiel'in Göksel En Yüce olarak konumu herhangi bir kraldan çok daha görkemliydi.

Gülümseyerek, kısa süre önce Başmelek Mikail'e ait olan zeytin ağacından yapılmış basit sandalyeye oturdu. Bu şeyin değiştirilmesi gerekiyordu. Zaphkiel en son göreve geldiğinde, büyük konumuna yakışır şekilde altın ve mücevherlerle dolu bir tahtı vardı.

Parmağını yıpranmış ahşabın üzerinde gezdirdi, mücevherlerle kaplı yüzükleri Cennet'teki herkese dokunan parlak ışıktaki parlıyordu. Sandalye sadeliğiyle güzeldi ama Michael zarif ama sade bir tahta koltuğun kendisini bir şekilde alçakgönüllü gösterdiğini düşünüyorsa aptalın tekiydi.

"Bana neden burada olduğumu söyleyecek misin?"

Zaphkiel bakışlarını kaldırarak Michael'ın arkadaşı Gabriel'e baktı. Kirli gri bir önlük ve zincirlerle örtülü erkek, sedefli zeminde diz çökmüştü, çok renkli saçları keçeleşmiş ve ipler halinde sarkıyordu, nefret ondan somut dalgalar halinde yayılıyordu.

Zaphkiel buna bayılıyordu. Odadaki diğer meleğe eliyle işaret etti.

"Söyle ona, Jophiel."

Kapının yanında duran ve bakışları kukuletalı olan kıdemli Taht, Gabriel'e döndü. "Çile tarihin belirlendi. Test edilip yargılanacaksın ve Sheoul-gra'yı yok etmek için Azagoth ile işbirliği yapmaktan suçlu bulunursan, cezan Emirler Konseyi tarafından belirlenecek."

"Peki ne ceza önereceksiniz?" Gabriel hırladı. Eğer bakışlar melekleri küle çevirebilseydi, Jophiel bir kor yığını olurdu.

Zaphkiel, Gabriel'in utanç içinde Cennet'ten atıldığını görebileceği anlamına gelse kendi kanat tüylerini yolabilirdi. Kanatları Taht Salonu'nun duvarına asılırsa nefes kesici olurdu. Ne yazık ki Zaphkiel, Emirler Konseyi'nin bir Başmelek'i kovacak cesareti göstereceğinden şüpheliydi. Şimdiye kadar sadece bir Başmelek kanatlarını kaybetmişti ve o da binlerce yıl önceydi.

Ama Zaphkiel bir sonraki en iyi şeyle yaşayabilirdi.

"Kutsal Kase'de dokuz yüz yıl asılı kalmasını önereceğim."

Melek arafı olarak kabul edilen yerde zaman farklı akardı ve dokuz yüz yıl dokuz bin yıl gibi gelirdi. Gabriel muhtemelen bunun sonunda delirecekti, ama bu onu Şeytan'a karşı Son Savaş'ta sadece daha sert bir silah haline getirecekti.

"Dışarı çıktığımda peşine düşeceğim ilk kişi sensin."

Gabriel başını Jophiel'e doğru çevirdi. "Ve sıradaki sen olacaksın. Metatron'un dostu olduğunu iddia ediyorsun ama yine de hainlerin yanında duruyorsun."

Jophiel de tam olarak bu yüzden buradaydı. Baş Meleklerin kontrolü ele geçirmesine karşı çıkan birkaç sestten biriydi. Zamanı geldiğinde Tahtların yanında yer almayı seçmişti ama Zaphkiel ona göz kulak olmak istiyordu. Sadece onların tarafında kaldığından emin olmak için. Asıl sınav, Gabriel Sheoul-gra'yı yok etmek için Azagoth'la işbirliği yapmaktan suçlu bulunduğu verilecekti. Jophiel cezalandırma konseyine başkanlık ediyordu ve önerilen cezayı değiştirme yetkisine sahipti. Metatron'a olan bağlılığı nedeniyle hafif mi kalacaktı?

Jophiel'in ifadesi taş gibiydi, Başmelek'e doğru ilerleyip önünde dururken gözleri soğuktu. "Devralmaya karşı çıktım ama şunu bil ki Gabriel. Azagoth'a yardım ederek insan dünyasını tehlikeye attın. İnsanlar asla iblisleri kabul etmeye zorlanmamalıydı.

onların ortasında. Son Savaş'ta Şeytan'a zafer kazandırmış olabilirsiniz ve bunun bedelini ödeyeceksiniz."

Gabriel dişlerini gösterdi.

Ve Jophiel'in yüzüne tükürdü.

Jophiel alçak ve ölümcül bir sesle, "Sözlerimi unutma," dedi, "Cenneti senin kanınla boyayacağım ve acının her saniyesinden zevk alacağım." Gabriel'in yanağına vurmadan önce elinin tersiyle yüzünü sildi.

Ses odanın içinde yankılandı ve tam kapı açılırken kayboldu. Güçler Tarikatı'ndan bir savaş meleği olan Metris içeri daldı. Zaphkiel asistanını kovmak için zihnine bir not düştü. Onun izni olmadan kimsenin içeri girmesine izin verilmemeliydi.

"Haberlerim var, Yüce Efendimiz." Metris kayarak önünde durdu, yüzü kızarmış, altın sarısı saçları dağınıktı. Sadece bir düşünceyle düzeltebilecekken bu kabul edilemez bir hakaretti.

"Bu önemli olsa iyi olur."

Metris şiddetle başını salladı. "Gaiaportal'daki hasarı değerlendiriyorduk."

"Neden?" Zaphkiel, Metris'in sade turuncu cübbesine kaşlarını çatarak baktı, ki bu da Cennet'in en İlahi lideriyle yüzleşirken kabul edilemezdi. Zaphkiel'in artık bu gösteriyi Michael'ın yönetmediğini ve onun da standartları olduğunu açıkça belirtmesi gerekiyordu. "Harvester içinden geçtiğinde çalışır durumda değildi. Birdenbire daha mı bozuk hale getirdi?"

"Elbette hayır," dedi Metris, sesi küçümseme sınırındaydı. "Ama eminim Gaiaportal'ın Sheoulic bir muadili olduğunun farkındasınızdır. Gehennaportal. Gaiaportal kapatıldığında o da devre dışı bırakıldı. Ama Harvester'ın aptalca hareketleri..." Ağırlığını bir ayaktan diğerine kaydırarak ve Zaphkiel'in içinde bir endişe yaratarak sözlerini bitirdi.

"Onun aptalca hareketleri... ne? Çıkar ağzındaki baklayı. Sonsuza kadar bekleyecek vaktim yok."

Metris'in gözleri parladı. "Cehennem Geçidi'ni açmış olabilir."

Tüm bu drama bunun için mi? Zaphkiel bu kadar sinirli olmasaydı gülebilirdi. "Kimin umurunda? İblislerin insanlar âlemine girmenin başka yolları da var. Gehennem Geçidi önemli değil."

"Ancak Revenant'ın Sheoul'dan dışarı çıkması ya da Harrowgate'leri kullanması yasaklandı," dedi Jophiel, sesi ciddiye. "Ama Cehennem Geçidi'ni kullanmasını engelleyemeyiz."

Gabriel gülmeye başladı ve farkına vardıkça Zaphkiel'in nefesi boğazında tıkanı.

"Eğer Revenant Cehennem Geçidi'nin çalıştığını öğrenirse," diye fısıldadı Metris, sesi titreyerek, "Cehennem Kralı iblis ordularını Cennet'in kapılarına getirebilir... ve hepimiz için gelecektir."

Ayrıca 1001 Karanlık Gece ve Larissa Ione'dan [Bond of Passion](#), [Bond of Destiny](#), [Reaper](#), [Cipher](#), [Dining With Angels](#), [Her Guardian Angel](#), [Hawkyn](#), [Razr](#), [Hades](#), [Z](#) ve [Azagoth'u](#) keşfedin.

Kaosun Mirası

Bir Demonica Birthright Romanı, Kitap

2 Yazan Larissa Ione

3 Aralık 3024'te geliyor

Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Miras devam ediyor...

Bu cesur yeni bir dünya.

REAPER'daki olaylardan otuz yıl sonra, dünya artık farklı bir yer. Sırlar ortaya çıktı. İblislerin, vampirlerin, şekil değiştirenlerin ve meleklerin varlığı ortaya çıktı ve insanlar uyum sağlamakta zorlanıyor. Kaosun içinden çıkan Aegis, Günlerin Sonu'nu başlatmak anlamına gelse bile, tüm yeraltı dünyalılarını kontrol altına alma veya yok etme vaadiyle küresel güce yükseldi.

Önlerinde yeni nesil savaşçılar, iblislerin ve meleklerin çocukları ve Mahşerin Dört Atlısı durmaktadır.

Kendi başlarına nasıl efsane olduklarını görün.

Kaosun Mirası

Shade ve Runa'nın oğlu Stryke, dört erkek kardeşiyle birlikte mutlu, iyi ayarlanmış bir karabasan olarak büyüdü. Bir süper dahi olarak, NASA'ya katılma hayaliyle erken yaşta bilim ve teknolojiye ilgi duymaya başladı... ta ki bir anlık dikkatsizliği küçük kardeşinin ölümüyle sonuçlanana kadar. Kendini affedemeyen ve benzer bir trajedinin başkalarının da başına gelmesini önlemek için çaresiz bir şekilde kendi anti-şeytan teknoloji şirketini kurdu ve kendini duvarlarının arkasına kapattı. Şimdi bir isim ve gezegendeki en zengin insanlardan biri.

DART için siber güvenlik uzmanı olarak çalışan bir teknomancer olan Cyan, en yakın arkadaşını Stryke'ın şirketi tarafından tasarlanan bir silah yüzünden kaybetmiştir. İncinmiştir, kızgındır ve intikam almak istemektedir. Stryke ile bir proje üzerinde çalışma fırsatı yakaladığında

DART'a yardım etme ve Stryke'ın hayatını zindan etme fırsatını kaçırmaz.

İlk başlarda Cyan ve Stryke her konuda ters düşerler. Ama çok geçmeden Stryke'ın derinlerde bir yerde umutsuzca yaralandığını ve hedeflerine ulaşmak için ailesi dahil her şeyi feda etmeye hazır olduğunu fark eder. Kendini ve etrafındaki herkesi yok etmeden önce onun iyileşmesine yardım edebilecek midir?

* * * *

Bir ön bakış için okumaya devam edin!

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TIK TIK

